بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم
اجمعین وبعد بر صاحبان بصیرت واضح و روشن است که قواعد و آیات مقدسه اسلام
بر روی اساس صدق و اتقان و ایقان و اجتناب از کذب و قول زور و بهتان بوده قرآن مجید در
زیاده از هفتاد موضع مدح صادقین و ذم کاذبین فرموده و مزایات شناسائی مردان را در اخبار اهل
بیت عصمت بر صدق حدیث و اداء امانت منوط و مربوط فرموده اند پس اساس دیانت مقدسه
اسلام و خصوص مذهب جعفری بر صدق و قرار گرفته و کردار است هیچ وقت سخن کذب را راه
بازار اسلام نبوده بخصوص در حمل روایات و نقل احادیث و لین نشانه و معرفین معیار همانا
صدق و تحری و سماع از ثقه مقرر شده بعد از تمهید این مقدمه معلوم است که چه اندازه باید مسلمین
و مؤمنین قدردانی نمایند از کسی که بر طبق این اصل تهم تالیف شده و تا چه مقدار باید احتراز و اجتناب
نمایند از طبع و نشر کسی که برخلاف این دستور تلفیق کرده سخنان بی ماخذ و جعلیات بی مستند
چه لطمه بزرگ به عالم روایات وارد آورد و چه صدمه سخت برارکان ملیت اسلامیت میزند چه دست
آویزها برای دشمنان دین اسلام فراهم مینماید در این مقدمه مرحله بیش از این در این موضوع مجال
قلم فرسائی نیست (در خانه اگر کس است یک حرف بس است) از جمله کتابهائیکه در این عصر تالیف شده
و کاملاً رعایت آن اصول مذکوره نموده در باب ایات اعتبار و اتقان تحری بیست کافی و مجموعه ایست
وافی که مجمع البحرین ادعیه و اوراد موظفه و عبادات و زیارات مشاهد مشرفه است کتاب
مفاتیح الجنان است که از قلم حضرت مستطاب عماد العلماء زین الاتقیاء العالم العامل
الجلیل و المحدث الکامل النبیل البحر الخبیر و النقاد البصیر حامل لواء الحدیث و کوکب سماء
ثقة الاسلام و المسلمین مولانا الحاج شیخ عباس القمی متعنا الله ببقائه تالیف شده
مفاتیح الجنان کلید فتح الابواب جنان و جنة الواقیه عذاب نیران است مصباح متهجدین
و مقباس عابدین است بلد الامین مسافرین اعتاب مقدسه و هدیة الزائرین مجاورین اماکن
متبرکه است زاد المعادیست کامل و منهاج الدعواتی است برای فلاح سائل شعوذ العلی البته

که بر سم تحفه و عنوان تحیت بحضور حضرت خاتم النبیین و ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین
تقدیم می شود قد در صحیفه هدی الوری سبیل الهدی و منار الارشاد علقت
ملائکة السماء بذیلها لقضاء کل مهمة و مراد نسخت بها نسخ الصحائف کلها حاشا
غیر صحیفة السجاد در هامش این کتاب مستطاب نسخه شریفه باقیات الصالحات است که
اسمی است با مسمی و لفظی است با معنی والباقیات الصالحات خیر عند ربک ثوابا
فلله در مؤلفه البارع که در این تالیف شریف متن و هامش و سایر تالیفات خود گوی سبقت
از همگنان در ربوده و ابواب جنان بر اهل ایمان گشوده فیهما ما تشتهیه الانفس و تلذ الاعین
و باقیات الصالحات برای خود باقی گذاشته سزاوار است که قاطبه مؤمنین قدردان این
کتاب بوده و امتیازات این نسخه شریفه را بدانند و چنانچه مؤلف معظم له بواسطه این حدیث
منظور نظر ائمه دین صلوات الله علیهم اجمعین میباشند کسانیکه در طبع و نشر این نسخه اقدام
نموده اند و بذل مال کرده اند بر اساس علاء کلمه حقه منظور نظر بوده و باید قدردان این نعمت عظمی
باشند و حفظ این رتبه عالی نمایند که این منصب جلیل نصیب هر کس نباشد از آنجمله است
جنابان مستطابان عمدة التجار دام اقباله دودمان نبوی فخار الحاج آقای حاج سید احمد
و حاج سید محمود اخوان کتابچی ولدان مرحوم جنت مکان آقا میرزا سید محمد علی تاجر کتاب
فروش شیرازی و جناب مستطاب عمدة التجار آقا محمد حسن علمی که در صورتیکه دو مرتبه
این نسخه شریفه طبع گردیده بود ثالثا اقدام بطبع آن نموده اند و غایت اهتمام را در طبع و صحت
کتاب نموده اند خداوند اجر جزیل عطا و الیهم مرحمت فرماید و جناب مستطاب عمدة العلماء
والمحدثین آقای حاج شیخ هادی والی بیرجندی با نظریات مؤلف محترم اقدام در مقابله و
تصحیح از ابتدا الی انتها فرموده اند امید است از این محترم در مظان اجابت حاجات مؤلف و بانی
و مصحح و کاتب و والدین ایشان را از دعای خیر فراموش نفرمایند والحمد لله رب العالمین و صلی الله
علی محمد و آله الطاهرین و لعنة الله علی اعدائهم اجمعین من الان الی یوم الدین
کتبه العبد [illegible] جمال الدین فی شهر ذی الحجة الحرام سنه ۱۳۵۱

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست سوره‌های قرآن که پیش از کتاب مفاتیح الجنان نوشته شده

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

فهرست کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست کتاب باقیات صالحات که در حاشیه کتاب مفاتیح الجنان است

فهرست کتاب باقیات صالحات

فهرست کتاب باقیات صالحات

(۸)

فهرست کتاب باقیات صالحات

فهرست کتاب باقیات صالحات

تتمه فهرست ملحقات مفاتیح الجنان در طبع دوم و سوم

تتمه فهرست ملحقات باقیات الصالحات در طبع دوم و سوم

مراکز فروش

کتاب مفاتیح الجنان

طهران - تیمچه حاجب الدوله - خیابان ناصریه - کتابخانه علمیه اسلامیه
و کتابخانه علمی

قم و عراق شعبه کتابخانه علمیه اسلامیه

مشهد - صحن کهنه - کتابخانه فردوسی و حاج شیخ هادی و آمیرزا
غلامحسین و آقا میرزا غلامرضا کتابفروش

نجف اشرف - حاج شیخ صادق تاجر کتبی.

کاظمین - کتابخانه اعتمادیه

اصفهان - سرای جان ارمنیها - آمیرزا محمود کتابفروش - مؤسسه فردوسی مشتاقی

شیراز - بازار حاجی - میرزا آقا بزرگ تاجر شیرازی و کتابخانه معرفت

همدان - کتابخانه مروج

سایر ولایات نزد آقایان کتابفروشان محترم بفروش میرسد

سفارشات از ولایات پس از وصول وجه جداگانه کرایه قبول و ارسال میشود

فضیلت سوره یس

یس
سوره مبارکه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يٰسٓ ۝ وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ ۝ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝ عَلٰى صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ۝ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۝ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّآ اُنْذِرَ اٰبَآؤُهُمْ فَهُمْ
غٰفِلُونَ ۝ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰٓى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اِنَّا
جَعَلْنَا فِيٓ اَعْنَاقِهِمْ اَغْلٰلًا فَهِيَ اِلَى الْاَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ۝
وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَّمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنٰهُمْ
فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ۝ وَسَوَآءٌ عَلَيْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ فَهُمْ
لَا يُؤْمِنُونَ ۝ اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ بِالْغَيْبِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَّاَجْرٍ كَرِيمٍ ۝ اِنَّا نَحْنُ نُحْيِ الْمَوْتٰى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَاٰثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ فِيٓ اِمَامٍ مُّبِينٍ ۝ وَاضْرِبْ لَهُمْ مَّثَلًا
اَصْحٰبَ الْقَرْيَةِ اِذْ جَآءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۝ اِذْ اَرْسَلْنَآ اِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ
فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوٓا اِنَّآ اِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ۝ قَالُوا
مَآ اَنْتُمْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَآ اَنْزَلَ الرَّحْمٰنُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَكْذِبُونَ ۝
قَالُوا رَبُّنَا يَعْلَمُ اِنَّآ اِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۝ وَمَا عَلَيْنَآ اِلَّا الْبَلٰغُ
الْمُبِينُ ۝ قَالُوٓا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُمْ
مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ قَالُوا طٰٓئِرُكُمْ مَّعَكُمْ اَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ

فضیلت سوره یس
بسم الله الرحمن الرحیم
فضیلت سوره یس منقول
از مفاتیح النجاح
از حضرت رسول صلی
الله علیه و آله که هر
که سوره یس را بخواند
برای رضای خدا حق
تعالی گناهانش را بیامرزد
و چنان باشد که گویا دوازده
مرتبه قرآن را خوانده باشد
و هر بیماری که نزد
او سوره یس خوانده شود
به عدد هر حرفی ده ملک نازل
شوند و در پیش او صف بکشند
و برای او استغفار میکنند

مسرفون وجاء من أقصا المدينة رجل يسعى قال يا قوم اتبعوا
المرسلين اتبعوا من لا يسئلكم أجرا وهم مهتدون وما لي
لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون ءأتخذ من دونه آلهة
إن يردن الرحمن بضر لا تغن عني شفاعتهم شيئا ولا ينقذون
إني إذا لفي ضلال مبين إني آمنت بربكم فاسمعون قيل ادخل
الجنة قال يا ليت قومي يعلمون بما غفر لي ربي وجعلني من
المكرمين وما أنزلنا على قومه من بعده من جند من السماء
وما كنا منزلين إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم خامدون
يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول إلا كانوا به يستهزءون
ألم يروا كم أهلكنا قبلهم من القرون أنهم إليهم لا يرجعون
وإن كل لما جميع لدينا محضرون وآية لهم الأرض الميتة
أحييناها وأخرجنا منها حبا فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات
من نخيل وأعناب وفجرنا فيها من العيون ليأكلوا من ثمره
وما عملته أيديهم أفلا يشكرون سبحان الذي خلق الأزواج
كلها مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما لا يعلمون وآية لهم
الليل نسلخ منه النهار فإذا هم مظلمون والشمس تجري لمستقر
لها ذلك تقدير العزيز العليم والقمر قدرناه منازل
حتى عاد كالعرجون القديم لا الشمس ينبغي لها أن تدرك
القمر ولا الليل سابق النهار وكل في فلك يسبحون وآية
لهم أنا حملنا ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا لهم من
مثله ما يركبون وإن نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذو

إِلَّا رَحْمَةً مِّنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ
وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَمَا تَأْتِيهِم مِّنْ آيَةٍ مِّنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ
إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ
قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنُطْعِمُ مَن لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ أَطْعَمَهُ
إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن
كُنتُمْ صَادِقِينَ مَا يَنظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ
فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ
فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَن بَعَثَنَا
مِن مَّرْقَدِنَا هَٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَٰنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ إِن كَانَتْ إِلَّا
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ
شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي
شُغُلٍ فَاكِهُونَ هُمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرَائِكِ مُتَّكِئُونَ
لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُم مَّا يَدَّعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبٍّ رَّحِيمٍ
وَامْتَازُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمُجْرِمُونَ أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَن
لَّا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ وَأَنِ اعْبُدُونِي هَٰذَا
صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ
هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ اصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُم
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَن نُّعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِيْ لَهٗ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَّقُرْاٰنٌ مُّبِيْنٌ لِّيُنْذِرَ
مَنْ كَانَ حَيًّا وَّيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا
لَهُمْ مِّمَّا عَمِلَتْ اَيْدِيْنَآ اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ وَذَلَّلْنٰهَا
لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوْبُهُمْ وَمِنْهَا يَاْكُلُوْنَ وَلَهُمْ فِيْهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ
اَفَلَا يَشْكُرُوْنَ وَاتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اٰلِهَةً لَّعَلَّهُمْ يُنْصَرُوْنَ
لَا يَسْتَطِيْعُوْنَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُوْنَ فَلَا يَحْزُنْكَ قَوْلُهُمْ
اِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ اَوَلَمْ يَرَ الْاِنْسَانُ اَنَّا خَلَقْنٰهُ
مِنْ نُّطْفَةٍ فَاِذَا هُوَ خَصِيْمٌ مُّبِيْنٌ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَّنَسِيَ خَلْقَهٗ
قَالَ مَنْ يُّحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيْمٌ قُلْ يُحْيِيْهَا الَّذِيْٓ اَنْشَاَهَآ اَوَّلَ
مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيْمُ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمْ مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا
فَاِذَآ اَنْتُمْ مِّنْهُ تُوْقِدُوْنَ اَوَلَيْسَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ
بِقٰدِرٍ عَلٰٓى اَنْ يَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلٰى وَهُوَ الْخَلّٰقُ الْعَلِيْمُ اِنَّمَآ اَمْرُهٗٓ
اِذَآ اَرَادَ شَيْئًا اَنْ يَّقُوْلَ لَهٗ كُنْ فَيَكُوْنُ فَسُبْحٰنَ الَّذِيْ بِيَدِهٖ
مَلَكُوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَّاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلرَّحْمٰنُ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ اَلشَّمْسُ وَ
الْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ وَّالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدٰنِ وَالسَّمَآءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ
الْمِيْزَانَ وَاَقِيْمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيْزَانَ وَالْاَرْضَ وَضَعَهَا
لِلْاَنَامِ فِيْهَا فَاكِهَةٌ وَّالنَّخْلُ ذَاتُ الْاَكْمَامِ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَ
الرَّيْحَانُ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ
كَالْفَخَّارِ وَخَلَقَ الْجَآنَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلَهُ الْجَوَارِ
الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ كُلُّ مَنْ
عَلَيْهَا فَانٍ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ
إِلَّا بِسُلْطَانٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ
مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فَإِذَا
انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ
يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ وَلِمَنْ
خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّتَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَجَنَى الْجَنَّتَيْنِ دَانٍ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

[illegible] شیطان رجیم
[illegible]
فضیلت سوره الرحمن [illegible]
[illegible] حضرت صادق [illegible]
علیه السلام منقول [illegible]
[illegible]

وَلَا جَآنٌّ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ كَاَنَّهُنَّ الْيَاقُوْتُ وَالْمَرْجَانُ
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ هَلْ جَزَآءُ الْاِحْسَانِ اِلَّا الْاِحْسَانُ فَبِاَيِّ
اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ وَمِنْ دُوْنِهِمَا جَنَّتٰنِ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ مُدْهَآمَّتٰنِ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ فِيْهِمَا عَيْنٰنِ
نَضَّاخَتٰنِ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ فِيْهِمَا فَاكِهَةٌ وَّنَخْلٌ وَّرُمَّانٌ
فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ فِيْهِنَّ خَيْرٰتٌ حِسَانٌ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ حُوْرٌ مَّقْصُوْرٰتٌ فِي الْخِيَامِ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
لَمْ يَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَآنٌّ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبٰنِ
مُتَّكِـِٕيْنَ عَلٰى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَّعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ فَبِاَيِّ اٰلَآءِ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبٰنِ تَبٰرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلٰلِ وَالْاِكْرَامِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ اِذَا رُجَّتِ
الْاَرْضُ رَجًّا وَّبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا فَكَانَتْ هَبَآءً مُّنْۢبَثًّا وَّكُنْتُمْ
اَزْوَاجًا ثَلٰثَةً فَاَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ مَآ اَصْحٰبُ الْمَيْمَنَةِ وَاَصْحٰبُ
الْمَشْـَٔمَةِ مَآ اَصْحٰبُ الْمَشْـَٔمَةِ وَالسّٰبِقُوْنَ السّٰبِقُوْنَ اُولٰٓئِكَ
الْمُقَرَّبُوْنَ فِيْ جَنّٰتِ النَّعِيْمِ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ وَقَلِيْلٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ
عَلٰى سُرُرٍ مَّوْضُوْنَةٍ مُّتَّكِـِٕيْنَ عَلَيْهَا مُتَقٰبِلِيْنَ يَطُوْفُ عَلَيْهِمْ
وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُوْنَ بِاَكْوَابٍ وَّاَبَارِيْقَ وَكَاْسٍ مِّنْ مَّعِيْنٍ لَّا
يُصَدَّعُوْنَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُوْنَ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُوْنَ وَلَحْمِ
طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُوْنَ وَحُوْرٌ عِيْنٌ كَاَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُوْنِ جَزَآءًۢ بِمَا
كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا تَاْثِيْمًا اِلَّا قِيْلًا سَلٰمًا

سَلٰمًا وَاَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ مَآ اَصْحٰبُ الْيَمِيْنِ فِيْ سِدْرٍ مَّخْضُوْدٍ
وَّطَلْحٍ مَّنْضُوْدٍ وَّظِلٍّ مَّمْدُوْدٍ وَّمَآءٍ مَّسْكُوْبٍ وَّفَاكِهَةٍ كَثِيْرَةٍ
لَّا مَقْطُوْعَةٍ وَّلَا مَمْنُوْعَةٍ وَّفُرُشٍ مَّرْفُوْعَةٍ اِنَّآ اَنْشَاْنٰهُنَّ اِنْشَآءً
فَجَعَلْنٰهُنَّ اَبْكَارًا عُرُبًا اَتْرَابًا لِّاَصْحٰبِ الْيَمِيْنِ ثُلَّةٌ مِّنَ الْاَوَّلِيْنَ
وَثُلَّةٌ مِّنَ الْاٰخِرِيْنَ وَاَصْحٰبُ الشِّمَالِ مَآ اَصْحٰبُ الشِّمَالِ فِيْ
سَمُوْمٍ وَّحَمِيْمٍ وَّظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُوْمٍ لَّا بَارِدٍ وَّلَا كَرِيْمٍ اِنَّهُمْ كَانُوْا
قَبْلَ ذٰلِكَ مُتْرَفِيْنَ وَكَانُوْا يُصِرُّوْنَ عَلَى الْحِنْثِ الْعَظِيْمِ وَكَانُوْا يَقُوْلُوْنَ
اَئِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّعِظَامًا ءَاِنَّا لَمَبْعُوْثُوْنَ اَوَاٰبَآؤُنَا الْاَوَّلُوْنَ
قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ لَمَجْمُوْعُوْنَ اِلٰى مِيْقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُوْمٍ
ثُمَّ اِنَّكُمْ اَيُّهَا الضَّآلُّوْنَ الْمُكَذِّبُوْنَ لَاٰكِلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُّوْمٍ
فَمَالِئُوْنَ مِنْهَا الْبُطُوْنَ فَشٰرِبُوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيْمِ فَشٰرِبُوْنَ شُرْبَ
الْهِيْمِ هٰذَا نُزُلُهُمْ يَوْمَ الدِّيْنِ نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ
اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تُمْنُوْنَ ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الْخٰلِقُوْنَ نَحْنُ قَدَّرْنَا
بَيْنَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوْقِيْنَ عَلٰٓى اَنْ نُّبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْ وَ
نُنْشِئَكُمْ فِيْ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْاَةَ الْاُوْلٰى فَلَوْلَا تَذَكَّرُوْنَ
اَفَرَءَيْتُمْ مَّا تَحْرُثُوْنَ ءَاَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَهٗٓ اَمْ نَحْنُ الزّٰرِعُوْنَ لَوْ نَشَآءُ
لَجَعَلْنٰهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُوْنَ اِنَّا لَمُغْرَمُوْنَ بَلْ نَحْنُ مَحْرُوْمُوْنَ
اَفَرَءَيْتُمُ الْمَآءَ الَّذِيْ تَشْرَبُوْنَ ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمُزْنِ اَمْ نَحْنُ
الْمُنْزِلُوْنَ لَوْ نَشَآءُ جَعَلْنٰهُ اُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُوْنَ اَفَرَءَيْتُمُ النَّارَ
الَّتِيْ تُوْرُوْنَ ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُمْ شَجَرَتَهَآ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُوْنَ نَحْنُ
جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةً وَّمَتَاعًا لِّلْمُقْوِيْنَ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ

فضیلت سورهٔ واقعه
نقل است که عثمان بن عفان

فلا أقسم بمواقع النجوم وانه لقسم لو تعلمون عظيم في كتاب مكنون
لا يمسه إلا المطهرون تنزيل من رب العالمين أفبهذا الحديث
أنتم مدهنون وتجعلون رزقكم أنكم تكذبون فلولا إذا بلغت
الحلقوم وأنتم حينئذ تنظرون ونحن أقرب إليه منكم ولكن
لا تبصرون فلولا إن كنتم غير مدينين ترجعونها إن كنتم
صادقين فأما إن كان من المقربين فروح وريحان وجنت
نعيم وأما إن كان من أصحاب اليمين فسلام لك من أصحاب اليمين وأما إن كان من المكذبين
الضالين فنزل من حميم وتصلية جحيم إن هذا لهو حق اليقين
فسبح باسم ربك العظيم

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموات وما في الأرض الملك القدوس العزيز
الحكيم هو الذي بعث في الأميين رسولا منهم يتلوا عليهم آياته
ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال
مبين وآخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم ذلك
فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم مثل الذين
حملوا التورىة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس مثل
القوم الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين
قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله من دون
الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين ولا يتمنونه أبدا بما قدمت
أيديهم والله عليم بالظالمين قل إن الموت الذي تفرون
منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب والشهادة فينبئكم

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَّوْمِ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلٰى ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِي الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ
فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ وَاِذَا رَاَوْا تِجَارَةً
اَوْ لَهْوَا انْفَضُّوْٓا اِلَيْهَا وَتَرَكُوْكَ قَآئِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ مِّنَ اللَّهْوِ
وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللّٰهُ خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

تَبٰرَكَ الَّذِيْ بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرُ الَّذِيْ خَلَقَ
الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْغَفُوْرُ
الَّذِيْ خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ
اِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَّهُوَ حَسِيْرٌ وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَآءَ الدُّنْيَا
بِمَصَابِيْحَ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيٰطِيْنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
السَّعِيْرِ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيْرُ
اِذَآ اُلْقُوْا فِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَّهِيَ تَفُوْرُ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ
كُلَّمَآ اُلْقِيَ فِيْهَا فَوْجٌ سَاَلَهُمْ خَزَنَتُهَآ اَلَمْ يَاْتِكُمْ نَذِيْرٌ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جَآءَنَا نَذِيْرٌ فَكَذَّبْنَا
وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ وَقَالُوْا لَوْ
كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْٓ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ فَاعْتَرَفُوْا بِذَنْۢبِهِمْ
فَسُحْقًا لِّاَصْحٰبِ السَّعِيْرِ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ
مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ وَاَسِرُّوْا قَوْلَكُمْ اَوِ اجْهَرُوْا بِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ
الصُّدُوْرِ اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ

لكم الأرض ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه النشور
ءأمنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض فإذا هي تمور أم أمنتم
من في السماء أن يرسل عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير و
لقد كذب الذين من قبلهم فكيف كان نكير أولم يروا إلى الطير
فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا الرحمن إنه بكل شيء
بصير أمن هذا الذي هو جند لكم ينصركم من دون الرحمن إن
الكافرون إلا في غرور أمن هذا الذي يرزقكم إن أمسك رزقه
بل لجوا في عتو ونفور أفمن يمشي مكبا على وجهه أهدى أمن
يمشي سويا على صراط مستقيم قل هو الذي أنشأكم وجعل لكم
السمع والأبصار والأفئدة قليلا ما تشكرون
قل هو الذي ذرأكم في الأرض وإليه تحشرون ويقولون متى هذا
الوعد إن كنتم صادقين قل إنما العلم عند الله وإنما أنا نذير مبين
فلما رأوه زلفة سيئت وجوه الذين كفروا وقيل هذا الذي كنتم
به تدعون قل أرأيتم إن أهلكني الله ومن معي أو رحمنا فمن يجير
الكافرين من عذاب أليم قل هو الرحمن آمنا به وعليه توكلنا
فستعلمون من هو في ضلال مبين قل أرأيتم إن أصبح ماؤكم غورا
فمن يأتيكم بماء معين

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون
كلا سيعلمون ثم كلا سيعلمون ألم نجعل الأرض مهادا
والجبال أوتادا وخلقناكم أزواجا وجعلنا نومكم سباتا وجعلنا الليل

لِبَاسًا وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا وَ
جَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا وَاَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرٰتِ مَآءً ثَجَّاجًا لِنُخْرِجَ بِهٖ حَبًّا
وَنَبَاتًا وَجَنّٰتٍ اَلْفَافًا اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيْقَاتًا يَوْمَ يُنْفَخُ
فِي الصُّوْرِ فَتَاْتُوْنَ اَفْوَاجًا وَفُتِحَتِ السَّمَآءُ فَكَانَتْ اَبْوَابًا وَسُيِّرَتِ
الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا لِلطّٰغِيْنَ مَاٰبًا
لٰبِثِيْنَ فِيْهَا اَحْقَابًا لَا يَذُوْقُوْنَ فِيْهَا بَرْدًا وَّلَا شَرَابًا اِلَّا حَمِيْمًا
وَّغَسَّاقًا جَزَآءً وِّفَاقًا اِنَّهُمْ كَانُوْا لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا وَّكَذَّبُوْا بِاٰيٰتِ
نَا كِذَّابًا وَكُلَّ شَيْءٍ اَحْصَيْنٰهُ كِتٰبًا فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَّزِيْدَكُمْ اِلَّا
عَذَابًا اِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ مَفَازًا حَدَآئِقَ وَاَعْنَابًا وَّكَوَاعِبَ اَتْرَابًا وَّ
كَاْسًا دِهَاقًا لَا يَسْمَعُوْنَ فِيْهَا لَغْوًا وَّلَا كِذّٰبًا جَزَآءً مِّنْ رَّبِّكَ
عَطَآءً حِسَابًا رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ لَا يَمْلِكُوْنَ
مِنْهُ خِطَابًا يَوْمَ يَقُوْمُ الرُّوْحُ وَالْمَلٰٓئِكَةُ صَفًّا لَّا يَتَكَلَّمُوْنَ اِلَّا مَنْ
اَذِنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَآءَ اتَّخَذَ اِلٰى
رَبِّهٖ مَاٰبًا اِنَّآ اَنْذَرْنٰكُمْ عَذَابًا قَرِيْبًا يَّوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ
يَدٰهُ وَيَقُوْلُ الْكٰفِرُ يٰلَيْتَنِيْ كُنْتُ تُرٰبًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْاَعْلَى الَّذِيْ خَلَقَ فَسَوّٰى وَالَّذِيْ قَدَّرَ
فَهَدٰى وَالَّذِيْٓ اَخْرَجَ الْمَرْعٰى فَجَعَلَهٗ غُثَآءً اَحْوٰى سَنُقْرِئُكَ فَلَا
تَنْسٰٓى اِلَّا مَا شَآءَ اللّٰهُ اِنَّهٗ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفٰى وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرٰى
فَذَكِّرْ اِنْ نَّفَعَتِ الذِّكْرٰى سَيَذَّكَّرُ مَنْ يَّخْشٰى وَيَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقَى
الَّذِيْ يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرٰى ثُمَّ لَا يَمُوْتُ فِيْهَا وَلَا يَحْيٰى قَدْ اَفْلَحَ مَنْ

تُزَكّٰى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّٰى بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةُ
خَيْرٌ وَاَبْقٰى اِنَّ هٰذَا لَفِى الصُّحُفِ الْاُولٰى صُحُفِ اِبْرٰهِيمَ وَمُوسٰى

سورة الشمس بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحٰيهَا وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰيهَا وَالنَّهَارِ اِذَا جَلّٰيهَا وَاللَّيْلِ
اِذَا يَغْشٰيهَا وَالسَّمَآءِ وَمَا بَنٰيهَا وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰيهَا وَنَفْسٍ وَمَا
سَوّٰيهَا فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰيهَا وَقَدْ خَابَ
مَنْ دَسّٰيهَا كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰيهَا اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰيهَا فَقَالَ
لَهُمْ رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْيٰهَا فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰيهَا وَلَا يَخَافُ عُقْبٰهَا

سورة القدر بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِى لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَمَا اَدْرٰيكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ تَنَزَّلُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِاِذْنِ
رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ هِىَ حَتّٰى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سورة الزلزلة بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اِذَا زُلْزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْزَالَهَا وَاَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقَالَهَا وَقَالَ
الْاِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبَارَهَا بِاَنَّ رَبَّكَ اَوْحٰى لَهَا
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ اَشْتَاتًا لِيُرَوْا اَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة العاديات بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعٰدِيٰتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيٰتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرٰتِ صُبْحًا فَاَثَرْنَ
بِهِ نَقْعًا فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ وَاِنَّهُ عَلٰى

ذٰلِكَ لَشَهِيدٌ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي
الْقُبُورِ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَخَبِيرٌ

سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الجحد

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ
مَا أَعْبُدُ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ النصر

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللّٰهِ وَالْفَتْحُ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللّٰهِ أَفْوَاجًا
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ التوحيد

قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ اللّٰهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الفلق

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

سوره بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الناس

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

در فضیلت سوره عادیات
در خبر است که هر که مداومت
خواندن عادیات کند [illegible]
[illegible] و در فضیلت خواندن
سوره قل یا ایها الکافرون
[illegible] ربع قرآن است
و انکه خواند [illegible]
سوره توحید ثلث قرآن [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] خواند
الکهف

کتاب مفاتیح الجنان

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی جعل الحمد مفتاحاً لذکره وخلق الاشیاء ناطقة بحمده وشکره والصلوة والسلام علی نبیه محمد المشتق اسمه من اسمه المحمود وعلی آله الطاهرین اولی المکارم والجود وبعد چنین گوید این فقیر بی بضاعت ومتمسک باحادیث اهلبیت رسالت علیهم السلام عباس بن محمد رضا القمی ختم الله لهما بالحسنی والسعادة که بعضی از اخوان مؤمنین از این داعی درخواست نمودند که کتاب مفتاح الجنان را که متداول شده بین مردم مطالعه نمایم وآنچه از ادعیه اینکتاب که سند دارد ذکر نمایم وآنچه را که سندش بنظرم نرسیده ذکر ننمایم واضافه کنم بر آن بعض ادعیه وزیارات معتبره که در آن کتاب ذکر نشده پس خواهش ایشان را اجابت نموده واین کتاب را بهمان ترتیب جمع آورده ونامیدم آنرا بمفاتیح الجنان ومرتب گردانیدم آنرا بر سه باب باب اوّل در تعقیب نمازها ودعاهای ایام هفته واعمال شب وروز جمعه وبعض ادعیهٔ مشهوره ومناجات خمس عشرة وغیرها باب دوم در اعمال ماههای سال وفضیلت واعمال روز نوروز واعمال ماههای رومی باب سیم در زیارات

و آنچہ مناسب این باب است امید کہ اخوان مؤمنین بر توفیق این عمل نمایند
و این گنہ کار روسیاہ را از دعا دریافت و طلب مغفرت فراموش نفرمایند

باب اوّل

در تعقیب نمازها و دعاهای ایام هفتہ و اعمال شب و روز جمعہ و بعض ادعیہ مشهورہ و مناجات خمس عشرہ و غیرها و در آن چند فصل است

فصل اوّل در تعقیبات مشترکہ

منقول از مصباح شیخ طوسی قدّہ و غیرہ پس هرگاہ سلام نماز دادی سہ مرتبہ
اَللهُ اَکْبَر بگو و بلند کن هر بار دستها را تا محاذی گوشها پس بگو لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
اِلٰهاً وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُوْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَلَا نَعْبُدُ اِلَّا اِیَّاهُ مُخْلِصِیْنَ
لَهُ الدِّیْنَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُوْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْاَوَّلِیْنَ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ
الْاَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیِیْ وَیُمِیْتُ وَیُمِیْتُ وَیُحْیِیْ وَهُوَ حَیٌّ
لَا یَمُوْتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ پس بگو اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِیْ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ پس بگو اَللّٰهُمَّ اهْدِنِیْ مِنْ عِنْدِکَ وَاَفِضْ
عَلَیَّ مِنْ فَضْلِکَ وَانْشُرْ عَلَیَّ مِنْ رَحْمَتِکَ وَاَنْزِلْ عَلَیَّ مِنْ بَرَکَاتِکَ
سُبْحَانَکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اغْفِرْ لِیْ ذُنُوْبِیْ کُلَّهَا جَمِیْعاً فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوْبَ
کُلَّهَا جَمِیْعاً اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ مِنْ کُلِّ خَیْرٍ اَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ
وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ کُلِّ شَرٍّ اَحَاطَ بِهِ عِلْمُکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ عَافِیَتَکَ
فِیْ اُمُوْرِیْ کُلِّهَا وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ خِزْیِ الدُّنْیَا وَعَذَابِ الْآخِرَةِ وَاَعُوْذُ
بِوَجْهِکَ الْکَرِیْمِ وَعِزَّتِکَ الَّتِیْ لَا تُرَامُ وَقُدْرَتِکَ الَّتِیْ لَا یَمْتَنِعُ مِنْهَا شَیْءٌ
مِنْ شَرِّ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ وَمِنْ شَرِّ الْاَوْجَاعِ کُلِّهَا وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا

بالله العلی العظیم توکلت علی الحی الذی لا یموت والحمد لله الذی
لم یتخذ صاحبة ولا ولدا ولم یکن له شریک فی الملک ولم یکن له
ولی من الذل وکبره تکبیرا پس تسبیح میکنی تسبیح حضرت زهرا علیها السلام
و میگوئی پیش از آنکه از موضع خود حرکت کنی ده مرتبه اشهد ان لا اله
الا الله وحده لا شریک له الها واحدا احدا فردا صمدا لم یتخذ صاحبة
ولا ولدا ، مؤلف گوید که فضیلت این تهلیل بسیار وارد شده خصوص
در تعقیب نماز صبح و شام و هنگام طلوع و غروب آفتاب پس میگوئی سبحان
الله کما سبح الله شیء وکما یحب الله ان یسبح وکما هو اهله وکما ینبغی
لکرم وجهه وعز جلاله والحمد لله کلما حمد الله شیء وکما یحب الله
ان یحمد وکما هو اهله وکما ینبغی لکرم وجهه وعز جلاله ولا اله الا الله
کلما هلل الله شیء وکما یحب الله ان یهلل وکما هو اهله وکما ینبغی لکرم
وجهه وعز جلاله والله اکبر کلما کبر الله شیء وکما یحب الله ان یکبر وکما
ینبغی لکرم وجهه وعز جلاله سبحان الله والحمد لله ولا اله
الا الله والله اکبر علی کل نعمة انعم بها علی وعلی کل احد
من خلقه ممن کان او یکون الی یوم القیمة اللهم انی اسئلک ان تصلی
علی محمد وآل محمد واسئلک من خیر ما ارجوا وخیر ما لا ارجوا واعوذ
بک من شر ما احذر و ما لا احذر پس میخوانی سوره حمد و آیة الکرسی
و شهد الله و آیه قل اللهم مالک الملک و آیه سخره و آن سه
آیه است از سوره اعراف که اول آن ان ربکم الله است و آخر آن
من المحسنین پس میگوئی سه مرتبه سبحان ربک رب العزة عما یصفون
وسلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین پس میگوئی سه مرتبه

و احادیث وارد و تعقیب موجزه
که مستحب شده و از جمله
آنها خواندن آیات مشهوره
و ذکر سجده شکر و غیره
آیات و ذکر نماز جمعه و بعض
و ملحقات تعقیب نماز صبح
اذا احکام امورات از
و امید صلوات حضرت
اخوان مؤمنین از ایشان
التماس دعا و طلب مغفرت
از ایشان و دعا از عاصی
در حال حیات و ممات و آیات
در اوقات مخصوصه از اعمال
شبانه روز و تعقیبات
در فضل اول دعا اعمال طلوع
فجر تا بین طلوع
آفتاب

اعمال شب و روز

اللهم صل علی محمد و آل محمد واجعل لی من امری فرجا و مخرجا وارزقنی
من حیث احتسب و من حیث لا احتسب واین دعائی است که جبرئیل تعلیم
حضرت یوسف ع کرد هنگامیکه در زندان بود پس بگیر ریش خود را به
دست راست و کف دست چپ را بگشا بجانب آسمان و بگو هفت مرتبه
یا رب محمد و آل محمد صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد و بگو نیز
بهمان حال سه مرتبه یا ذا الجلال و الاکرام صل علی محمد و آل محمد وارحمنی
واجرنی من النار پس بخوانی دوازده مرتبه سوره قل هو الله احد و میگوئی اللهم
انی اسئلک باسمک المکنون المخزون الطاهر الطهر المبارک واسئلک
باسمک العظیم و سلطانک القدیم یا واهب العطایا و یا مطلق الاساری
و یا فکاک الرقاب من النار اسئلک ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان
تعتق رقبتی من النار و ان تخرجنی من الدنیا سالما و تدخلنی الجنة
آمنا و ان تجعل دعائی اوله فلاحا و اوسطه نجاحا و آخره صلاحا
انک انت علام الغیوب و در صحیفه علویه است در تعقیب هر فریضه یا من
لا یشغله سمع عن سمع و یا من لا یغلطه السائلون و یا من لا یبرمه
الحاح الملحین اذقنی برد عفوک و حلاوة رحمتک و مغفرتک و نیز
میگوئی الهی هذه صلوتی صلیتها لا لحاجة منک الیها و لا رغبة
منک فیها الا تعظیما و طاعة و اجابة لک الی ما امرتنی به الهی ان
کان فیها خلل او نقص من رکوعها او سجودها فلا تؤاخذنی و تفضل
علی بالقبول و الغفران و نیز بخوانی عقب هر نماز این دعا را که سعد
تعلیم امیر المؤمنین ع نمود برای حافظه سبحان من لا یعتدی علی اهل
مملکته سبحان من لا یأخذ اهل الارض بالوان العذاب سبحان الرؤف

بدانکه از جمله اوقات تعقیب
وقت بین الطلوعین است
اخبار و ادعیه بسیار از اهل بیت
علیهم السلام در فضیلت بیداری
و تعقیب و دعا و ذکر در
این وقت وارد شده
تسبیح و دعا و تعقیب [illegible]
[illegible]

الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً وَبَصَراً وَفَهْماً وَعِلْماً اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و در مصباح کفعمی است که سه مرتبه بگو بعد از نماز دُعا أُعِيذُ نَفْسِي وَدِينِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي فِي دِينِي وَمَا رَزَقَنِي رَبِّي وَخَوَاتِيمَ عَمَلِي وَمَنْ يَعْنِينِي أَمْرُهُ بِاللّٰهِ الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ وَبِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ وَبِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلٰهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ و از شیخ شهید منقول است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرموده هر که خواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بدش مطلع نکرداند و دیوان گناهانش را نگشاید که بعد از نماز این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجىٰ مِنْ عَمَلِي وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ إِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيماً فَعَفْوُكَ أَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِي اَللّٰهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلاً أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَرَحْمَتُكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي لِأَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و از ابن بابویه منقول است که فرموده چون از تسبیح حضرت فاطمه فارغ شوی بگو اَللّٰهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَلَكَ السَّلَامُ وَإِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلىٰ جَمِيعِ أَنْبِيَاءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلىٰ عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلىٰ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ

اعمال شب و روز

[illegible]

شباب أهل الجنة أجمعين السلام على علي بن الحسين زين العابدين
السلام على محمد بن علي باقر علم النبيين السلام على جعفر بن محمد الصادق
السلام على موسى بن جعفر الكاظم السلام على علي بن موسى الرضا
السلام على محمد بن علي الجواد السلام على علي بن محمد الهادي السلام
على الحسن بن علي الزكي العسكري السلام على الحجة بن الحسن القائم
المهدي صلوات الله عليهم أجمعين پس هر حاجت که داری از خدا طلب
شیخ کفعمی فرموده بعد از نمازها بگوید رضيت بالله ربا وبالإسلام
دينا وبمحمد صلى الله عليه وآله نبيا وبعلي إماما وبالحسن والحسين
وعلي ومحمد وجعفر وموسى وعلي ومحمد وعلي والحسن والخلف الصالح
عليهم السلام أئمة وسادة وقادة بهم أتولى ومن أعدائهم أتبرأ
پس بگو سه مرتبه اللهم إني أسألك العفو والعافية والمعافاة في الدنيا
والآخرة **فصل دوم** در تعقیبات مختصه بگو در تعقیب نماز ظهر
کما فی المتهجد لا إله إلا الله العظيم الحليم لا إله إلا الله رب العرش
الكريم الحمد لله رب العالمين اللهم إني أسألك موجبات رحمتك
وعزائم مغفرتك والغنيمة من كل بر والسلامة من كل إثم اللهم لا
تدع لي ذنبا إلا غفرته ولا هما إلا فرجته ولا سقما إلا شفيته
ولا عيبا إلا سترته ولا رزقا إلا بسطته ولا خوفا إلا آمنته ولا
سوء إلا صرفته ولا حاجة هي لك رضا ولي فيها صلاح إلا قضيتها يا أرحم
الراحمين آمين رب العالمين و میگوئی ده مرتبه بالله اعتصمت و
بالله أثق وعلى الله أتوكل پس میگوئی اللهم إن عظمت ذنوبي فأنت
أعظم وإن كبر تفريطي فأنت أكبر وإن دام بخلي فأنت أجود اللهم اغفر لي

عَظيمَ ذُنُوبي بِعَظيمِ عَفْوِكَ وَكَثيرَ تَفْريطي بِظاهِرِ كَرَمِكَ وَاقْمَعْ بُخْلي
بِفَضْلِ جُودِكَ اَللّهُمَّ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ
وَاَتُوبُ اِلَيْكَ **تعقیب نماز عصر منقول از منهجد** اَسْتَغْفِرُ اللّهَ
الَّذي لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَاَسْئَلُهُ
اَنْ يَتُوبَ عَلَيَّ تَوْبَةَ عَبْدٍ ذَليلٍ خاضِعٍ فَقيرٍ بائِسٍ مِسْكينٍ مُسْتَجيرٍ
لا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعاً وَلا ضَرّاً وَلا مَوْتاً وَلا حَيوةً وَلا نُشُوراً پس میگوئی
اَللّهُمَّ اِنّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لا تَشْبَعُ وَمِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عِلْمٍ لا يَنْفَعُ
وَمِنْ صَلوةٍ لا تُرْفَعُ وَمِنْ دُعاءٍ لا يُسْمَعُ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الْيُسْرَ
بَعْدَ الْعُسْرِ وَالْفَرَجَ بَعْدَ الْكَرْبِ وَالرَّخاءَ بَعْدَ الشِّدَّةِ اَللّهُمَّ ما
بِنا مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنْكَ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ اَسْتَغْفِرُكَ وَاَتُوبُ اِلَيْكَ و از حضرت
صادق ع منقولست که هر که استغفار کند بعد از نماز عصر هفتاد مرتبه
بیامرزد حقتعالی از او هفتصد گناه و روایت شده از حضرت امام محمد تقی ع
که هر که بخواند انا انزلناه فی لیلة القدر را بعد از عصر ده مرتبه بگذرد دیوا[ن]
او در روز قیامت مثل عملهای خلایق در این روز و مستحب است خواندن
دعای عشرات در هر صباح و مساء و افضل اوقات آن بعد از عصر روز جمعه است
و آن دعا بعد از این مذکور خواهد شد **تعقیب نماز مغرب منقول
از مصباح متهجد** بعد از تسبیح زهرا علیها السلام میگوئی اِنَّ اللّهَ
وَمَلائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يا اَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْليماً
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلى ذُرِّيَّتِهِ وَعَلى اَهْلِ بَيْتِهِ پس میگوئی هفت مرتبه
بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ و سه مرتبه
اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَلا يَفْعَلُ ما يَشاءُ غَيْرُهُ پس میگوئی

سُبحانَكَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اِغفِر لی ذُنوبی کُلَّها جَمیعاً فَاِنَّهُ لا یَغفِرُ الذُّنوبَ کُلَّها
جَمیعاً اِلّا اَنتَ پس نافلهٔ مغرب را بجا بیاورد و آن چهار رکعت است
بدو سلام و تکلم مکن ما بین آنها و شیخ فرموده که روایت شده که در رکعت
اول سورهٔ قُل یا اَیُّهَا الکافِرونَ بخوانند و در رکعت دوم قُل هُوَ اللهُ اَحَد
و در دو رکعت دیگر هر چه خواسته باشند و روایت شده که حضرت امام
علی نقی ع در رکعت سوم سورهٔ حمد را و اول سورهٔ حدید میخواندند تا وَهُوَ
عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدورِ و در رکعت چهارم حمد والله را و آخر سورهٔ حشر یعنی لَو
اَنزَلنا هذَا القُرآنَ تا آخر سوره و مستحب است که بخوانند در سجدهٔ آخر
نوافل در هر شب و خصوص در شب جمعه هفت مرتبه اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ
بِوَجهِكَ الكَریمِ وَاسمِكَ العَظیمِ وَمُلكِكَ القَدیمِ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاَن تَغفِرَ لی ذَنبِیَ العَظیمَ اِنَّهُ لا یَغفِرُ العَظیمَ اِلّا العَظیمُ و چون از نافله
فارغ شده پس هر چه میخواهی تعقیب میخوانی و میگوئی ده مرتبه ما شاءَ اللهُ
لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ اَستَغفِرُ اللهَ پس میگوئی اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ مُوجِباتِ
رَحمَتِكَ وَعَزائِمَ مَغفِرَتِكَ وَالنَّجاةَ مِنَ النّارِ وَمِن كُلِّ بَلِیَّةٍ وَالفَوزَ
بِالجَنَّةِ وَالرِّضوانِ فی دارِ السَّلامِ وَجِوارِ نَبِیِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِ وَآلِهِ السَّلامُ
اَللّهُمَّ ما بِنا مِن نِعمَةٍ فَمِنكَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ اَستَغفِرُكَ وَاَتوبُ اِلَیكَ
و میخوانی ما بین نماز مغرب و عشا نماز غفیله را و آن دو رکعت است در
رکعت اول بعد از حمد میخوانی وَذَا النّونِ اِذ ذَهَبَ مُغاضِباً فَظَنَّ اَن لَن
نَقدِرَ عَلَیهِ فَنادی فِی الظُّلُماتِ اَن لا اِلهَ اِلّا اَنتَ سُبحانَكَ اِنّی
كُنتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاستَجَبنا لَهُ وَنَجَّیناهُ مِنَ الغَمِّ وَكَذلِكَ نُنجِی المُؤمِنینَ
و در رکعت دوم بعد از حمد میخوانی وَعِندَهُ مَفاتِحُ الغَیبِ لا یَعلَمُها اِلّا

هُوَ وَ یَعْلَمُ مَا فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ مَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلَّا یَعْلَمُهَا وَ لَا حَبَّةٍ فِی ظُلُمَاتِ
الْاَرْضِ وَ لَا رَطْبٍ وَ لَا یَابِسٍ اِلَّا فِی کِتَابٍ مُبِینٍ پس دستها را بگشاید بسوی آسمان
و میگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِمَفَاتِحِ الْغَیْبِ الَّتِی لَا یَعْلَمُهَا اِلَّا اَنْتَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَفْعَلَ بِی کَذَا وَ کَذَا بجای این کلمه حاجت ذکر
میکند پس میگوید اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِی وَ الْقَادِرُ عَلٰی طَلِبَتِی تَعْلَمُ حَاجَتِی
فَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَیْتَهَا لِی و حاجت خود را مطلبی
کند روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد و حاجت خود را بخواهد حقتعالی با وعطا
فرماید بجهت آنکه خواهد تعقیب نماز عشا منقول از مصباح المتهجد اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ لَیْسَ
لِی عِلْمٌ بِمَوْضِعِ رِزْقِی وَ اِنَّمَا اَطْلُبُهُ بِخَطَرَاتٍ تَخْطُرُ عَلٰی قَلْبِی فَاَجُولُ فِی طَلَبِهِ الْبُلْدَانَ
فَاَنَا فِیمَا اَنَا طَالِبٌ کَالْحَیْرَانِ لَا اَدْرِی اَفِی سَهْلٍ هُوَ اَمْ فِی جَبَلٍ اَمْ فِی اَرْضٍ اَمْ فِی
سَمَاءٍ اَمْ فِی بَحْرٍ اَمْ فِی بَرٍّ وَ عَلٰی یَدَیْ مَنْ وَ مِنْ قِبَلِ مَنْ وَ قَدْ عَلِمْتُ اَنَّ عِلْمَهُ
عِنْدَکَ وَ اَسْبَابَهُ بِیَدِکَ وَ اَنْتَ الَّذِی تَقْسِمُهُ بِلُطْفِکَ وَ تُسَبِّبُهُ بِرَحْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ اجْعَلْ یَا رَبِّ رِزْقَکَ لِی وَاسِعاً وَ مَطْلَبَهُ سَهْلاً وَ مَاْخَذَهُ قَرِیباً وَ لَا
تُعَنِّنِی بِطَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِی فِیهِ رِزْقاً فَاِنَّکَ غَنِیٌّ عَنْ عَذَابِی وَ اَنَا فَقِیرٌ اِلٰی رَحْمَتِکَ
فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَ جُدْ عَلٰی عَبْدِکَ بِفَضْلِکَ اِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظِیمٍ مؤلف گوید
که این دعا از ادعیه طلب رزق است و مستحب است نیز در تعقیب عشا هفت
مرتبه سوره انا انزلناه بخوانند و آنکه دو نماز دیگر و آن دو رکعت نافله
نشسته است بعد از نماز عشا صد آیه از قرآن بخوانند و مستحب است عوض
صد آیه سوره اذا وقعت الواقعه در یک رکعت و سوره قل هو الله احد را
در دو رکعت دیگر بخوانند

تعقیب نماز صبح منقول از مصباح المتهجد

[illegible]

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اهْدِنِىْ لِمَا اخْتُلِفَ فِيْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِىْ مَنْ تَشَاۤءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ومیگوئی ده مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِيَاۤءِ الرَّاضِيْنَ الْمَرْضِيِّيْنَ بِاَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ السَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَ عَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَ اَجْسَادِهِمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ واین صلوات در عصر روز جمعه نیز وارد شده با فضیلت بسیار و بگو نیز اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِىْ عَلٰى مَا اَحْيَيْتَ عَلَيْهِ عَلِىَّ بْنَ اَبِىْ طَالِبٍ وَ اَمِتْنِىْ عَلٰى مَا مَاتَ عَلَيْهِ عَلِىُّ بْنُ اَبِىْ طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وبگو صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوْبُ اِلَيْهِ وصد مرتبه اَسْئَلُ اللّٰهَ الْعَافِيَةَ وصد مرتبه اَسْتَجِيْرُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ وصد مرتبه اَسْئَلُهُ الْجَنَّةَ وصد مرتبه اَسْئَلُ اللّٰهَ الْحُوْرَ الْعِيْنَ وصد مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِيْنُ وصد مرتبه توحید وصد مرتبه صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وصد مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اللّٰهُ اَكْبَرُ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيْمِ پس بگو اَصْبَحْتُ اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ الْمَنِيْعِ الَّذِىْ لَا يُطَاوَلُ وَ لَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَ طَارِقٍ مِنْ سَاۤئِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَ مَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَ النَّاطِقِ فِىْ جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوْفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ وَلَاۤءِ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحْتَجِبًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِىْ اِلٰى اَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِيْنٍ الْاِخْلَاصِ فِى الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَ التَّمَسُّكِ بِحَبْلِهِمْ مُوْقِنًا اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَ مَعَهُمْ وَ فِيْهِمْ وَ بِهِمْ اُوَالِىْ مَنْ وَالَوْا وَ اُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوْا فَاَعِذْنِىْ اَللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اَتَّقِيْهِ يَا عَظِيْمُ حَجَزْتُ الْاَعَادِىَ عَنِّىْ بِبَدِيْعِ السَّمٰوَاتِ وَ الْاَرْضِ اِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ واین دعا در

در هر صبح و شام خوانده می‌شود و آن دعاء امیر المؤمنین علیه السّلام
است در البلد الامین و در تهذیب روایت شده که هرکه بعد از نماز صبح
ده مرتبه بگوید سُبْحَانَ اللهِ الْعَظِیمِ وَبِحَمْدِهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ
الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ حق تعالی او را عافیت دهد از کوری و دیوانگی و جذام
و فقر و خانه بر سر فرود آمدن یا خرافت در هنگام پیری و شیخ کلینی ره
از حضرت صادق ع روایت کرده که هرکه بعد از نماز صبح و نماز مغرب
بگوید هفت مرتبه بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ
حق تعالی دفع کند از او هفتاد نوع از انواع بلاء که آسانتر آنها باد و
دیوانگی باشد و اگر شقی باشد محو شود از اشقیاء و نوشته شود در
زمرهٔ سعداء و نیز از آن حضرت روایت کرده که برای دنیا و آخرت در دفع درد
چشم این دعا را بعد از نماز صبح و مغرب بخوانند اَللّٰهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِی بَصَرِی
وَالْبَصِیرَةَ فِی دِینِی وَالْیَقِینَ فِی قَلْبِی وَالْإِخْلَاصَ فِی عَمَلِی وَالسَّلَامَةَ
فِی نَفْسِی وَالسَّعَةَ فِی رِزْقِی وَالشُّكْرَ لَكَ أَبَدًا مَا أَبْقَیْتَنِی شیخ ابن فهد
در عدة الداعی از حضرت امام رضا ع نقل کرده که هرکه بگوید در
عقب نماز صبح این کلام را حاجتی طلب نکند مگر آنکه آسان شود برای
او و کفایت کند حق تعالی آنچه او را مهم است بِسْمِ اللهِ وَصَلَّى اللهُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأُفَوِّضُ أَمْرِی إِلَى اللهِ إِنَّ اللهَ بَصِیرٌ بِالْعِبَادِ فَوَقَاهُ اللهُ
سَیِّئَاتِ مَا مَكَرُوا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّی كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ
فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّیْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِی الْمُؤْمِنِینَ حَسْبُنَا اللهُ
وَنِعْمَ الْوَكِیلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللهِ وَفَضْلٍ لَمْ یَمْسَسْهُمْ سُوءٌ مَا شَاءَ اللهُ

آداب وضو

لا ما شاء الناس ما شاء الله وان کره الناس حسبی الرب من المربوبین حسبی الخالق من المخلوقین حسبی الرازق من المرزوقین حسبی الله رب العالمین حسبی من هو حسبی حسبی من لم یزل حسبی حسبی من کان مذ کنت لم یزل حسبی حسبی الله لا اله الا هو علیه توکلت وهو رب العرش العظیم

مؤلف گوید که شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده در کتاب دار السلام از شیخ خود مرحوم خلد مقام عالم ربانی جناب حاج ملا فتحعلی سلطان آبادی ره نقل فرموده که فاضل مقدس آخوند ملا محمد صادق عراقی در نهایت سختی و پریشانی و بد حالی بود و هیچ جهه برای او گشایشی نمیشد تا آنکه شبی در خواب دید که در یکوادی خیمهٔ بزرگی با قبه سرپا است پرسید این خیمه از کیست گفتند از کهف حصین و غیاث مضطر مسکین حضرت حجة قائم مهدی و امام منتظر عجل الله فرجه میباشد پس بتعجیل خدمت آنحضرت مشرف گردید و شرح حال خود را با نحضرت عرض کرد و از آن بزرگوار دعائی برای گشایش کار و دفع غم خویش خواست آنحضرت او را حواله فرمود بسیدی از اولاد خود و اشاره فرمود باو بخیمهٔ او آخوند از خدمت انحضرت بیرون شد و رفت بهمان خیمه که حضرت بان اشاره فرموده بود دید سید سند و حبر معتمد عالم امجد مؤید جناب آسید محمد سلطان آبادی در آن خیمه و در روی سجاده نشسته مشغول دعا و قرائت است آخوند بر سید سلام کرد و حکایت حال را برای او نقل کرد پس سید برای گشایش امر و وسعت رزق او دعائی تعلیم نمود پس از خواب بیدار شد در حالیکه آن دعا در خاطر او بود و قصد کرد خانهٔ سید را و پیش از این خواب آخوند از سید

خا فرونا رکت ا د بود بهیه که انرا ذکر نمیکرد پس چون بخدمت سید رسید
او را بهمان نحو که در خواب دیده بود دید در مصلای خود نشسته مشغول
ذکر و استغفار است سلام کرد سید جواب سلام داد و تبسمی نمود مثل
انکه از قضیه مطلع باشد پس اخوند برای گشایش امر خود دعائی خواست
سید تعلیم او نمود همان دعائی را که در خواب باو تعلیم فرموده بود پس آخوند
مشغول بان دعا شد باندک زمانی دنیا از هر طرف باو روی آورد و آخوند
تعجب دید حالی بیرون امد و مرحوم حاج ملا محمد علی ره سید را مدح میکرد
مدح بلیغی و او را ملاقات کرده بود و مقداری از زمان هم شاگردی
او نموده بود اما انچه را که سید تعلیم اخوند کرده بود در خواب و بیداری
پس سه چیز است اول انکه در عقب فجر دست بر سینه گذارد و هفتاد مرتبه
یا فتاح بگوید دوم مواظبت کند بخواندن این دعا که در کافی است
و حضرت رسول صلعم تعلیم فرموده آنرا بمردی از صحابه که مبتلا بود
بناخوشی و پریشانی و از برکت خواندن این دعا باندک وقتی ناخوشی
و پریشانی از او برطرف شد لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ تَوَکَّلْتُ عَلَی الْحَیِّ
الَّذِی لَا یَمُوتُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ ~~صَاحِبَةً وَ~~لَا وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهُ
شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا سیم در عقب
نمازهای صبح بخواند دعائی را که از شیخ ابن فهد نقل شد و این دعا را
باید غنیمت شمرد و بخواندن ان مواظبت نمود و از فوائد ان غفلت نمود
و بدانکه سجده شکر بعد از نمازها مستحب مؤکد است و دعاها و ذکرها
در انحال وارد شده و از حضرت امام رضا ع منقول است که اگر خواهی
صد مرتبه شُکْرًا شُکْرًا بگو و اگر خواهی صد مرتبه عَفْوًا عَفْوًا و نیز از آنحضرت

وضوء آداب

منقول است که کمتر آنچه در این سجده گویند آن است که سه مرتبه بگویند
شُکْراً لِلّٰهِ و نیز بدانکه در وقت طلوع آفتاب و وقت غروب ادعیه و اذکار
بسیار از حضرت رسول خدا و ائمه طاهرین ماثور گردیده است و تحریص
و ترغیب بسیار بر خواندن آنها در این دو وقت در روایات و اخبار وارد شده است
و ما در این مختصر بذکر چند دعای معتبر اکتفا میکنیم اوّل مشایخ حدیث
بسندهای معتبر از حضرت صادق ع روایت کرده اند که فریضه واجبه
بر هر مسلمان که ده مرتبه پیش از طلوع آفتاب و ده مرتبه پیش از غروب
آفتاب این دعا را بخواند لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ
الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلٰی
کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ و در بعضی از روایات است که اگر ترک شود قضا کند که
لازم است دوّم و نیز از آنحضرت در روایات معتبره وارد شده که پیش
از طلوع و غروب آفتاب ده مرتبه بگو اَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمیعِ الْعَلیمِ مِنْ هَمَزاتِ
الشَّیاطینِ وَاَعُوذُ بِاللّٰهِ اَنْ یَحْضُرُونِ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ سوّم و نیز
از آنحضرت روایت شده که چه مانع است شما را که در هر صبح و شام سه
مرتبه این دعا را بخوانید اَللّٰهُمَّ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبی عَلٰی
دینِکَ وَلا تُزِغْ قَلْبی بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنی وَهَبْ لی مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ
اَنْتَ الْوَهّابُ وَاَجِرْنی مِنَ النّارِ بِرَحْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ امْدُدْ لی فی عُمْری
وَاَوْسِعْ عَلَیَّ فی رِزْقی وَانْشُرْ عَلَیَّ رَحْمَتَکَ وَاِنْ کُنْتُ عِنْدَکَ فی اُمِّ
الْکِتابِ چهارم و نیز از آنحضرت منقول است که در هر صبح و شام این
دعا را بخوان اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی یَفْعَلُ ما یَشاءُ وَلا یَفْعَلُ ما یَشاءُ غَیْرُهُ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ کَما یُحِبُّ اللّٰهُ اَنْ یُحْمَدَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ کَما هُوَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ اَدْخِلْنی فی

كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا
وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس در هر صبح و شام ده مرتبه بگو
سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و از جمله دعاها در این وقت
دعاء عشرات است که بعد از این خواهد آمد **فصل سیم** در ذکر
دعاهای ایام هفته منقول از ملحقات صحیفه سجادیه

دعاے روز یکشنبہ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللهِ الَّذِي
لَا اَرْجُوا اِلَّا فَضْلَهُ وَلَا اَخْشٰى اِلَّا عَدْلَهُ وَلَا اَعْتَمِدُ اِلَّا قَوْلَهُ وَلَا اُمْسِكُ
اِلَّا بِحَبْلِهِ بِكَ اَسْتَجِيرُ يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضْوَانِ مِنَ الظُّلْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمِنْ غِيَرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْاَحْزَانِ وَطَوَارِقِ الْحَدَثَانِ وَمِنِ انْقِضَاءِ
الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّاَهُّبِ وَالْعُدَّةِ وَاِيَّاكَ اَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ
وَالْاِصْلَاحُ وَبِكَ اَسْتَعِينُ فِيمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ وَالْاِنْجَاحُ وَاِيَّاكَ
اَرْغَبُ فِي لِبَاسِ الْعَافِيَةِ وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا وَاَعُوذُ
بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَاَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ
فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَوَاتِي وَصَوْمِي وَاجْعَلْ غَدِي وَمَا بَعْدَهُ اَفْضَلَ
مِنْ سَاعَتِي وَيَوْمِي وَاَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَاحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي وَنَوْمِي
فَاَنْتَ اللهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَاَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَبْرَءُ اِلَيْكَ فِي
يَوْمِي هٰذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنَ الْآحَادِ مِنَ الشِّرْكِ وَالْاِلْحَادِ وَاُخْلِصُ لَكَ دُعَائِي
تَعَرُّضًا لِلْاِجَابَةِ وَاُقِيمُ عَلٰى طَاعَتِكَ رَجَاءً لِلْاِثَابَةِ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَيْرِ
خَلْقِكَ الدَّاعِي اِلٰى حَقِّكَ وَاَعِزَّنِي بِعِزِّكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي
بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاخْتِمْ بِالْاِنْقِطَاعِ اِلَيْكَ اَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ عُمْرِي اِنَّكَ

أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

دعاء روز دوشنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهِدْ أَحَداً حِينَ فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضَ وَ لَا اتَّخَذَ مُعِيناً حِينَ بَرَأَ النَّسَمَاتِ لَمْ يُشَارَكْ فِي الْإِلٰهِيَّةِ وَ لَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْأَلْسُنُ عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ مَعْرِفَتِهِ وَ تَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ لِهَيْبَتِهِ وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِخَشْيَتِهِ وَ انْقَادَ كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ مُتَوَاتِراً مُتَّسِقاً وَ مُتَوَالِياً مُسْتَوْسِقاً وَ صَلَوَاتُهُ عَلَى رَسُولِهِ أَبَداً وَ سَلَامُهُ دَائِماً سَرْمَداً اللّٰهُمَّ اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هٰذَا صَلَاحاً وَ أَوْسَطَهُ فَلَاحاً وَ آخِرَهُ نَجَاحاً وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ فَزَعٌ وَ أَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَ آخِرُهُ وَجَعٌ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتُهُ وَ كُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتُهُ وَ كُلِّ عَهْدٍ عَاهَدْتُهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَ أَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عَبِيدِكَ أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ كَانَتْ لَهُ قِبَلِي مَظْلِمَةٌ ظَلَمْتُهَا إِيَّاهُ فِي نَفْسِهِ أَوْ فِي عِرْضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ أَوْ فِي أَهْلِهِ وَ وَلَدِهِ أَوْ غِيبَةٌ اغْتَبْتُهُ بِهَا أَوْ تَحَامُلٌ عَلَيْهِ بِمَيْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ أَنَفَةٍ أَوْ حَمِيَّةٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ عَصَبِيَّةٍ غَائِباً كَانَ أَوْ شَاهِداً وَ حَيّاً كَانَ أَوْ مَيِّتاً فَقَصُرَتْ يَدِي وَ ضَاقَ وُسْعِي عَنْ رَدِّهَا إِلَيْهِ وَ التَّحَلُّلِ مِنْهُ فَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَ هِيَ مُسْتَجِيبَةٌ لِمَشِيَّتِهِ وَ مُسْرِعَةٌ إِلَى إِرَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُرْضِيَهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ وَ تَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً إِنَّكَ لَا تَنْقُصُكَ الْمَغْفِرَةُ وَ لَا تَضُرُّكَ الْمَوْهِبَةُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ أَوْلِنِي فِي كُلِّ يَوْمِ اثْنَيْنِ نِعْمَتَيْنِ مِنْكَ ثِنْتَيْنِ سَعَادَةً فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَ نِعْمَةً فِي آخِرِهِ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنْ هُوَ الْإِلٰهُ

ولا يغفر الذنوب سواه

دعاء روز سه‌شنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَالْحَمْدُ حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيْرًا وَاَعُوْذُ بِهٖ مِنْ شَرِّ نَفْسِيْ اِنَّ النَّفْسَ لَاَمَّارَةٌ بِالسُّوْءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّيْ وَاَعُوْذُ بِهٖ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِيْ يَزِيْدُنِيْ ذَنْبًا اِلٰى ذَنْبِيْ وَاَحْتَرِزُ بِهٖ مِنْ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ وَسُلْطَانٍ جَائِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ جُنْدِكَ فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُوْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنَّ اَوْلِيَائَكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ لِيْ دِيْنِيْ فَاِنَّهٗ عِصْمَةُ اَمْرِيْ وَاَصْلِحْ لِيْ اٰخِرَتِيْ فَاِنَّهَا دَارُ مَقَرِّيْ وَاِلَيْهَا مِنْ مُجَاوَرَةِ اللِّئَامِ مَفَرِّيْ وَاجْعَلِ الْحَيٰوةَ زِيَادَةً لِّيْ فِيْ كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِّيْ مِنْ كُلِّ شَرٍّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِيْنَ وَعَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ وَاَصْحَابِهِ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَهَبْ لِيْ فِي الثُّلَاثَاءِ ثَلَاثًا لَا تَدَعْ لِيْ ذَنْبًا اِلَّا غَفَرْتَهٗ وَلَا غَمًّا اِلَّا اَذْهَبْتَهٗ وَلَا عَدُوًّا اِلَّا دَفَعْتَهٗ بِسْمِ اللهِ خَيْرِ الْاَسْمَاءِ بِسْمِ اللهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَسْتَدْفِعُ كُلَّ مَكْرُوْهٍ اَوَّلُهٗ سَخَطُهٗ وَاَسْتَجْلِبُ كُلَّ مَحْبُوْبٍ اَوَّلُهٗ رِضَاهُ فَاخْتِمْ لِيْ مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْاِحْسَانِ

دعاء روز چهارشنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُوْرًا لَكَ الْحَمْدُ اَنْ بَعَثْتَنِيْ مِنْ مَرْقَدِيْ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهٗ سَرْمَدًا

حَمْداً دائِماً لا یَنْقَطِعُ اَبَداً وَلا یُحْصی لَهُ الْخَلائِقُ عَدَداً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ اَنْ
خَلَقْتَ فَسَوَّیْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَیْتَ وَاَمَتَّ وَاَحْیَیْتَ وَاَمْرَضْتَ وَشَفَیْتَ
وَعافَیْتَ وَاَبْلَیْتَ وَعَلَی الْعَرْشِ اسْتَوَیْتَ وَعَلَی الْمُلْكِ احْتَوَیْتَ اَدْعُوكَ
دُعاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسیلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ حیلَتُهُ وَاقْتَرَبَ اَجَلُهُ وَتَدانی
فِی الدُّنْیا اَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ اِلی رَحْمَتِكَ فاقَتُهُ وَعَظُمَتْ لِتَفْریطِهِ
حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَلَصَتْ لِوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَارْزُقْنی شَفاعَةَ
مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَلا تَحْرِمْنی صُحْبَتَهُ اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ
اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی فِی الْاَرْبِعاءِ اَرْبَعاً اجْعَلْ قُوَّتی فی طاعَتِكَ وَ
نَشاطی فی عِبادَتِكَ وَرَغْبَتی فی ثَوابِكَ وَزُهْدی فیما یُوجِبُ لی
اَلیمَ عِقابِكَ اِنَّكَ لَطیفٌ لِما تَشاءُ

دعاء روز پنجشنبه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَذْهَبَ اللَّیْلَ مُظْلِماً بِقُدْرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ مُبْصِراً
بِرَحْمَتِهِ وَكَسانی ضِیاءَهُ وَاَنَا فی نِعْمَتِهِ اَللّٰهُمَّ فَكَما اَبْقَیْتَنی لَهُ فَاَبْقِنی
لِاَمْثالِهِ وَصَلِّ عَلَی النَّبِیِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَفْجَعْنی فیهِ وَفی غَیْرِهِ مِنَ
اللَّیالی وَالْاَیّامِ بِارْتِكابِ الْمَحارِمِ وَاكْتِسابِ الْمَآثِمِ وَارْزُقْنی خَیْرَهُ وَخَیْرَ
ما فیهِ وَخَیْرَ ما بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنّی شَرَّهُ وَشَرَّ ما فیهِ وَشَرَّ ما بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ
اِنّی بِذِمَّةِ الْاِسْلامِ اَتَوَسَّلُ اِلَیْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَمِدُ عَلَیْكَ
وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَیْكَ فَاعْرِفِ اللّٰهُمَّ
ذِمَّتِیَ الَّتی رَجَوْتُ بِها قَضاءَ حاجَتی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ لی

فِي الْحَبْسِ حَبْساً لاَ يَتَّبِعُ لَهَا إِلاَّ كَرَمُكَ وَلاَ يُطْفِئُهَا إِلاَّ نِعَمُكَ سَلاَمَةٌ
أَتَقَوّى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ أَسْتَحِقُّ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسَعَةً فِي
الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلاَلِ وَأَنْ تُؤْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي
مِنْ طَوَارِقِ الْهُمُومِ وَالْغُمُومِ فِي حِصْنِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْ تَوَسُّلِي بِهِ شَافِعاً يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعاً إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

دعای روز جمعه

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ
الْأَوَّلِ قَبْلَ الْإِنْشَاءِ وَالْإِحْيَاءِ وَالْآخِرِ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ
الَّذِي لاَ يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ وَلاَ يَنْقُصُ مَنْ شَكَرَهُ وَلاَ يَخِيبُ مَنْ دَعَاهُ
وَلاَ يَقْطَعُ رَجَاءَ مَنْ رَجَاهُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيداً
وَأُشْهِدُ جَمِيعَ مَلاَئِكَتِكَ وَسُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَنْ
بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ أَنِّي
أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللّٰهُ لاَ إِلٰهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ وَلاَ
عَدِيلَ وَلاَ خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلاَ تَبْدِيلَ وَأَنَّ مُحَمَّداً صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ أَدَّى مَا حَمَّلْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ وَجَاهَدَ فِي اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ
حَقَّ الْجِهَادِ وَأَنَّهُ بَشَّرَ بِمَا هُوَ حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَأَنْذَرَ بِمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ
الْعِقَابِ اللّٰهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَلاَ تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ
هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَوَفِّقْنِي
لِأَدَاءِ فَرْضِ الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجَبْتَ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ وَقَسَمْتَ
لِأَهْلِهَا مِنَ الْعَطَاءِ فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اللهم صل على محمد وآل محمد
ولا تزغ قلبي بعد اذ هديتني وهب لي من لدنك رحمة انك انت الوهاب

دعای روز شنبه

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله کلمة المعتصمین ومقالة المتحرزین واعوذ بالله تعالی من جور الجائرین وکید الحاسدین وبغی الظالمین واحمده فوق حمد الحامدین اللهم انت الواحد بلا شریک والملک بلا تملیک لا تضاد فی حکمک ولا تنازع فی ملکک اسئلک ان تصلی علی محمد عبدک ورسولک وان توزعنی من شکر نعماک ما تبلغ بی غایة رضاک وان تعیننی علی طاعتک ولزوم عبادتک واستحقاق مثوبتک بلطف عنایتک وترحمنی بصدک وصدنی عن معاصیک ما احییتنی وتوفقنی لما ینفعنی ما ابقیتنی وان تشرح بکتابک صدری وتحط بتلاوته وزری وتمنحنی السلامة فی دینی ونفسی ولا توحش بی اهل انسی وتتم احسانک فیما بقی من عمری کما احسنت فیما مضی منه یا ارحم الراحمین

فصل چهارم

در فضیلت و اعمال شب و روز جمعه است بدانکه شب و روز جمعه را امتیاز تمام از سایر لیالی و ایام بمزید رفعت و شرافت و نباهت است از رسول خدا ص روایت شده که شب جمعه و روز جمعه بیست و چهار ساعت است و در هر ساعت حق تعالی ششصد هزار کس را از جهنم آزاد کند و از حضرت صادق ع وارد شده که هر که بمیرد مابین زوال روز پنجشنبه تا زوال روز جمعه خدا پناه دهد او را از فشار قبر و نیز از آنحضرت منقول است که جمعه را حقی و حرمتی عظیم هست پس زنهار که ضایع نکردانی حرمت آنرا و تقصیر مکن در

چیزی از عبادت حق تعالی در آن روز و تقرب جوئید بخدا بعملهای شایسته
و ترک نمائید جمیع محرمات خدا را زیرا که خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند
و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مؤمنان را در دنیا و عقبی
بلند میگرداند و شبش در فضیلت مانند روز است اگر توانی شب جمعه را
زنده داری بنماز و دعا تا صبح بکن بدرستیکه خداوند عالم در شب جمعه
ملائکه را برای مزید کرامت مؤمنان باسمان اول میفرستد که حسنات
ایشانرا زیاده گردانند و گناهان ایشانرا محو کنند و حق تعالی واسع
العطاء کریم است و نیز در حدیث معتبر از آنحضرت مرویست که گاه هست
که مؤمن دعا میکند برای حاجتی و حق تعالی قضاء حاجت او را تاخیر میکند
تا آنکه در روز جمعه حاجت او را بر آورد و برای فضیلت جمعه مضاعف
گرداند و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب ع استدعای
طلب آمرزش گناهان خود کردند گفت سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي یعنی بعد از
این استغفار خواهم کرد برای شما از پروردگار خود حضرت فرمود که تاخیر کرد
در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب گردد و نیز از آنحضرت مرویست که چون
شب جمعه میآید ماهیان دریا سر از آب بیرون میآورند و حیوانات صحرا
گردن میکشند و حق تعالی را ندا میکنند که پروردگارا ما را عذاب مکن
بگناهان آدمیان و از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که حق سبحانه
و تعالی امر مینماید ملکی را که در هر شب جمعه از بالای عرش ندا میکند از
اول شب تا آخر شب از جانب رب العلی که آیا بندهٔ مؤمنی هست که پیش از طلوع
صبح برای آخرت و دنیای خود مرا بخواند تا من دعای او را مستجاب کنم آیا
بندهٔ مؤمنی هست که پیش از طلوع صبح از گناه خود توبه کند پس من توبهٔ

او را قبول کنم آیا بنده مؤمنی هست که من روزی او را تنگ کرده باشم او
من سؤال کند که روزی او را زیاد گردانم پیش از طلوع صبح پس روزی او را
گشاده گردانم آیا بنده مؤمن بیماری هست که از من سؤال کند پیش از طلوع
صبح که او را شفا دهم تا او را عافیت کرامت کنم آیا بنده مؤمن غمگین محبوسی
هست که پیش از طلوع صبح از من سؤال کند که او را از زندان رها کنم و غمش را
فرج دهم پس دعایش را مستجاب گردانم آیا بنده مؤمن مظلومی هست که از من
سؤال کند پیش از صبح برای دفع ستم ظالم تا من از برای او انتقام بکشم
و خصمش را بر طرف گردانم پیوسته این ندا را میکند تا طلوع صبح و از حضرت
امیر المؤمنین ع منقول است که حقتعالی جمعه را از همه روزها برگزیده و
روزش را عید گردانیده و شبش را مثل روزش گردانیده و از جمله
فضیلت روز جمعه آنست که هر حاجت که در آن روز از خدا سؤال کنند بر آورده
میشود و اگر جماعتی مستحق عذاب شوند چون شب جمعه و روز جمعه را
دریابند دعا کنند خدا آن عذاب را از ایشان بر میگرداند و امور مقدره را
حقتعالی در شب جمعه مبرم و محکم میگرداند پس شب جمعه بهترین شبها
و روزش بهترین روزها است و از حضرت صادق ع روایت شده که بپرهیزید
از گناه در شب جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه
ثواب حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک کند
حقتعالی گناهان گذشته او را بیامرزد و هر که در شب جمعه معصیتی را علانیه
کند حقتعالی او را بگناهان جمیع عمرش عذاب کند و عذاب این گناه را برای او
مضاعف کند و بسند معتبر از حضرت امام رضا ع منقول است که حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که روز جمعه سید و بزرگ روزها است حقتعالی در آن

روز ثواب حسنات را مضاعف میدهد و گناهان را محو مینماید و درجات را بلند میکرداند و دعوات را مستجاب میکرداند و شدائد و غمها را زایل میکرداند و حاجتهای بزرک را بر میآورد و روز مزید است که خدا رحمتهای خود را بر بندکان زیاد میکرداند و جماعت بسیاری را از آتش جهنم آزاد میسازد پس هر که بخواند خدا را در آن روز و بشناسد حق و حرمت آنرا حق است بر خداوند تعالی که او را از آتش جهنم آزاد کرداند پس اگر در روز جمعه یا شب آن بمیرد ثواب شهیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الهی مبعوث میکردد و هر که استخفاف بحرمت جمعه نماید و حق او را ضایع کرداند که نماز جمعه بجا نیاورد یا محرمات الهی را در آن بعمل آورد بر خدا لازم است که او را با آتش جهنم بسوزاند مکر آنکه توبه کند و بسندهای بسیار معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که آفتاب طالع نکردیده است در روزیکه بهتر از روز جمعه باشد و چون مرغان در روز جمعه بیکدیکر برسند سلام میکنند و میکویند امروز روز شایسته است و بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکاری بغیر از عبادت مشغول نکردد زیرا که در آن روز خدا کناه بندکان را میآمرزد و رحمت خود را برایشان نازل میکرداند و فضایل شب و روز جمعه زیاده از آنست که در این مختصر ذکر شود

اما اعمال شب جمعه

پس آن بسیار است و ما اکتفا میکنیم بذکر چند عمل اول بسیار گفتن سُبحانَ الله وَ الله اَکبَر وَ لا اِلهَ اِلّا الله و بسیار صلوات فرستادن همانا روایت شده که جمعه شب بسیار نورانی است و روزش بسیار

آداب قرائت

ودر نمازی ان دیگران فراغ
قصد دیگر نکند تا کسی بشنود
تمهیدان سورۀ از قرآن
لیس است که اثنا السوره
وچون است وعمل اقرا بوده

روشن پس بگویند سُبْحانَ اللّٰه وَاللّٰهُ اَکْبَر ولا اِلٰهَ اِلّا اللّٰه و بپا
صلوات بفرستند بر محمد و آل محمد ع و در روایت دیگر آنکه صلوات در این وقت
صد مرتبه است و آنچه زیاده کنی بهتر است و از حضرت صادق ع مرویست که
صلوات بر محمد و آل محمد در شب جمعه برابر است با هزار حسنه و محو میکند هزار
سیئه را و بالا میرود هزار درجه و مستحب است که بپا و صلوات بفرستند
بر محمد و آل محمد ص بعد از نماز عصر روز پنجشنبه تا آخر روز جمعه و بسند صحیح
از حضرت صادق ع منقولست که چون عصر روز پنجشنبه می شود ملائکه
از آسمان بزیر می آیند با قلمهای طلا و صحیفه های نقره و نمینویسند در
پسین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب کند بغیر از صلوات بر
محمد و آل محمد و شیخ طوسی فرموده که مستحب است در روز پنجشنبه صلوات
فرستادن بر پیغمبر ص هزار مرتبه و مستحب است آنکه بگوید در آن اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ وَاَهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ و گفتن این صلوات صد مرتبه از بعد عصر پنجشنبه
تا آخر روز جمعه فضیلت بسیار دارد و نیز شیخ فرموده مستحب است که روز
روز پنجشنبه استغفار کنند باین نحو اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ
وَاَتُوبُ اِلَیْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ خَاضِعٍ مِسْكِینٍ مُسْتَكِینٍ لَا یَسْتَطِیعُ لِنَفْسِهِ صَرْفًا وَلَا
عَدْلًا وَلَا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا حَیٰوةً وَلَا مَوْتًا وَلَا نُشُورًا وَصَلَّی اللّٰهُ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ الطَّیِّبِینَ الطَّاهِرِینَ الْاَخْیَارِ الْاَبْرَارِ وَسَلَّمَ تَسْلِیمًا دوم آنکه در
شب جمعه این سوره ها را بخواند که از برای هر یک فواید و ثواب بسیار روایت
شده بنی اسرائیل کهف سه طسین الم سجده یس ص احقاف
واقعه حم سجده حم دخان طور اقتربت جمعه و اگر فرصت ندارد حساب

کند واقعه و سوره تبارک را زیرا که در روایت شده و از حضرت صادق ع منقول است که
هرکه در هر شب جمعه سوره بنی اسرائیل بخواند نمیرد تا ادراک خدمت حضرت قائم ع
برسد و از اصحاب آنحضرت باشد و فرمود که هرکه سوره کهف را در هر شب
جمعه بخواند نمیرد مگر شهید و حقتعالی او را در روز قیامت با شهدا محشور
گرداند و با ایشان باز دارد و فرمود هر که هر سه طسین را در شب جمعه بخواند
از دوستان خدا باشد و در امان و حمایت حقتعالی باشد و فقر و تنگدستی
در دنیا باو نرسد و در آخرت خدا از بهشت آنقدر باو عطا کند که او راضی
گردد و زیاده از رضا باو کرامت فرماید و صد زن از حورالعین بهشت باو
تزویج نماید و فرمود که هرکه سوره الم سجده در هر شب جمعه بخواند حقتعالی
در قیامت نامه عملش را بدست راست او دهد و او را بر اعمال او حساب نکند
و از رفقاء محمد و آل او باشد و بسند معتبر از حضرت باقر ع منقول است که
هرکه سوره ص را در شب جمعه بخواند از خیر دنیا و عقبی آنقدر باو عطا کند
که بکسی داده باشند مگر پیغمبر مرسلی یا ملک مقربی و داخل بهشت گرداند
او را با هرکه خواهد از اهل خانه او حتی خادمی که او را خدمت کرده است
اگرچه داخل عیال او نباشد و در حد شفاعت کردن او نباشد و از
حضرت صادق ع منقول است که هرکه در شب جمعه یا روز جمعه سوره احقاف را
بخواند در دنیا باو ترسی و بیمی نرسد و در آخرت از فزع روز قیامت ایمن
باشد و فرمود که هرکه هر شب جمعه سوره واقعه را بخواند خدا او را دوست
دارد و او را محبوب گرداند و در دنیا بدحالی و تنگدستی نبیند و هیچ آفت
از آفات دنیا باو نرسد و از رفقاء حضرت امیرالمؤمنین ع باشد و این سوره
مخصوص امیرالمؤمنین ع است و در روایت است که هرکه بخواند سوره جمعه را در هر

ونقل است که ... [illegible] ... مسکینک بفنائک ... [illegible] ... اللهم ... [illegible]

شب جمعه خواهد بود کفاره ما بین جمعه تا جمعه دیگر و همین فضیلت وارد شده است برای کسیکه سوره کهف را در هر شب جمعه بخواند و هم چنین برای کسیکه بعد از ظهر و عصر روز جمعه بخواند و بدانکه نماز های بسیار در شب جمعه وارد شده از جمله نماز حضرت امیر المؤمنین ع و دیگر دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و پانزده مرتبه اذا زلزلت روایت شده که هر که این نماز را بجا آورد ایمن کند خدا او را از عذاب قبر و از هولهای روز قیامت سیم آنکه در دو رکعت اول نماز مغرب و عشا سوره جمعه بخواند و در دوم مغرب توحید و در دوم عشا اعلی بخواند چهارم آنکه ترک کند خواندن شعر را که در حدیث صحیح از حضرت صادق منقول است که مکروه است شعر برای روزه دار و محرم و در حرم و در روز جمعه و در شبها اگر چه شعر حق باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقول است که حضرت رسول ص فرمود که هر که یک بیت شعر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه در آن شب و آن روز بهره او از ثواب بغیر آن نداشته باشد و در روایت معتبر دیگر در آن شب و روز نمازش مقبول نگردد پنجم دعا در حق مؤمن بسیار کند چنانچه حضرت زهرا ع میمود و اگر از برای ده نفر مؤمن که مرده باشند طلب آمرزش کند روایت شده که بهشت برای او واجب گردد ششم آنکه بخواند دعاهای وارده در آن شب و آنها بسیار است و ما بذکر قلیلی از آنها اکتفا مینمائیم بسند صحیح از حضرت صادق ع منقول است که هر که در شب جمعه در سجده آخر نافله شام هفت مرتبه این دعا بخواند چون فارغ شود آمرزیده شده باشد و اگر در هر شب چنین کند بهتر است و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَریمِ وَ اسْمِکَ الْعَظیمِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ و از حضرت رسول ص منقول است

سجود اداب

[illegible]

که هر که هفت مرتبه این دعا را بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه اگر در آن شب
یا در آن روز بمیرد داخل بهشت شود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اَنْتَ رَبّی لا اِلٰهَ اِلّا
اَنْتَ خَلَقْتَنی وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ اَمَتِكَ وَفی قَبْضَتِكَ وَناصِیَتی بِیَدِكَ
اَمْسَیْتُ عَلیٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ اَعُوذُ بِرِضاكَ مِنْ شَرِّ
ما صَنَعْتُ اَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ وَاَبُوءُ بِذَنْبی فَاغْفِرْ لی ذُنُوبی اِنَّهُ لا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ
اِلّا اَنْتَ و شیخ طوسی و سید و کفعمی و سید بن باقی گفته اند که مستحب است
در شب جمعه و روز آن و شب عرفه و روز آن این دعا را بخوانند و ما دعا را
از مصباح شیخ نقل میکنیم و دعا این است اَللّٰهُمَّ مَنْ تَعَبَّاَ وَتَهَیَّاَ وَ
اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلیٰ مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نائِلِهِ وَجائِزَتِهِ فَاِلَیْكَ
یا رَبِّ تَعْبِیَتی وَاسْتِعْدادی رَجاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نائِلِكَ وَجائِزَتِكَ فَلا
تُخَیِّبْ دُعائی یا مَنْ لا یَخیبُ عَلَیْهِ سائِلٌ وَلا یَنْقُصُهُ نائِلٌ فَاِنّی لَمْ
آتِكَ ثِقَةً بِعَمَلٍ صالِحٍ عَمِلْتُهُ وَلا لِوِفادَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ اَتَیْتُكَ مُقِرّاً
عَلیٰ نَفْسی بِالْاِساءَةِ وَالظُّلْمِ مُعْتَرِفاً بِاَنْ لا حُجَّةَ لی وَلا عُذْرَ اَتَیْتُكَ اَرْجُو
عَظیمَ عَفْوِكَ الَّذی عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخاطِئینَ فَلَمْ یَمْنَعْكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ
عَلیٰ عَظیمِ الْجُرْمِ اَنْ عُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالرَّحْمَةِ فَیا مَنْ رَحْمَتُهُ واسِعَةٌ وَعَفْوُهُ
عَظیمٌ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ لا یَرُدُّ غَضَبَكَ اِلّا حِلْمُكَ وَلا یُنْجی مِنْ
سَخَطِكَ اِلَّا التَّضَرُّعُ اِلَیْكَ فَهَبْ لی یا اِلٰهی فَرَجاً بِالْقُدْرَةِ الَّتی
تُحْیی بِها مَیْتَ الْبِلادِ وَلا تُهْلِكْنی غَمّاً حَتّیٰ تَسْتَجیبَ لی وَتُعَرِّفَنِی الْاِجابَةَ
فی دُعائی وَاَذِقْنی طَعْمَ الْعافِیَةِ اِلیٰ مُنْتَهیٰ اَجَلی وَلا تُشْمِتْ بی عَدُوّی
وَلا تُسَلِّطْهُ عَلَیَّ وَلا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقی اَللّٰهُمَّ اِنْ وَضَعْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی
یَرْفَعُنی وَاِنْ رَفَعْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی یَضَعُنی وَاِنْ اَهْلَكْتَنی فَمَنْ ذَا الَّذی

يَعْرِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ اَوْ يَسْئَلُكَ عَنْ اَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ اَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَلا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ وَاِنَّما يَعْجَلُ مَنْ يَخافُ الْفَوْتَ وَاِنَّما يَحْتاجُ
اِلَى الظُّلْمِ الضَّعيفُ وَقَدْ تَعالَيْتَ يا اِلهي عَنْ ذلِكَ عُلُوّاً كَبيراً اَللّهُمَّ اِنّي
اَعُوذُ بِكَ فَاَعِذْني وَاَسْتَجيرُ بِكَ فَاَجِرْني وَاَسْتَرْزِقُكَ فَارْزُقْني وَ
اَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ فَاكْفِني وَاَسْتَنْصِرُكَ عَلى عَدُوّي فَانْصُرْني وَاَسْتَعينُ
بِكَ فَاَعِنّي وَاَسْتَغْفِرُكَ يا اِلهي فَاغْفِرْ لي آمينَ آمينَ آمينَ هفتم آنکه
بخواند دعای کمیل را که در فصل بعد مذکور خواهد شد انش
هشتم آنکه بخواند دعای اَللّهُمَّ يا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى که در شب عرفه
نیز خوانده میشود و بیاید انش نهم آنکه ده مرتبه بگوید يا دائِمَ
الْفَضْلِ عَلَى الْبَرِيَّةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَطِيَّةِ يا صاحِبَ الْمَواهِبِ
السَّنِيَّةِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرى سَجِيَّةً وَاغْفِرْ لَنا يا ذَا الْعُلى
فِي هذِهِ الْعَشِيَّةِ و این ذکر شریف در شب عید فطر نیز خوانده میشود
دهم انار تناول کند چنانکه حضرت صادق عم در هر شب جمعه میل میفرمود
واگر در وقت خوابیدن بخورد شاید بهتر باشد چه آنکه روایت شده که
هر که در وقت خوابیدن انار بخورد ایمن بود در نفس خود تا صبح کند و سزاوار است
که هرگاه انار بخورد دستمالی در زیر آن پهن کند که دانه‌اش را ضبط کند
وبعد از آن بخورد و در انار خوردن دیگری را شریک نکند شیخ جعفر بن احمد
قمی در کتاب عروس از حضرت صادق عم روایت کرده است که هر که مابین
دو رکعت نافلهٔ صبح و فریضهٔ صبح صد مرتبه بگوید سُبْحانَ رَبِّيَ الْعَظيمِ
وَبِحَمْدِهِ اَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَاَتُوبُ اِلَيْهِ حق تعالی او را در بهشت مسکنی برای او
بنا کند و شیخ و سید و دیگران این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که

که مستحب است که در سحر شب جمعه این دعا را بخوانند اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِیَ الْغَداةَ رِضاكَ وَاَسْكِنْ قَلْبی خَوْفَكَ وَاقْطَعْهُ
عَمَّنْ سِواكَ حَتّی لا اَرْجُو وَلا اَخافُ اِلاّ اِیّاكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَهَبْ لی ثَباتَ الْیَقینِ وَمَحْضَ الْاِخْلاصِ وَشَرَفَ التَّوْحیدِ
وَدَوامَ الْاِسْتِقامَةِ وَمَعْدِنَ الصَّبْرِ وَالرِّضا بِالْقَدَرِ وَالْقَضاءِ
یا قاضِیَ حَوائِجِ السّائِلینَ یا مَنْ یَعْلَمُ ما فی ضَمیرِ الصّامِتینَ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعائی وَاغْفِرْ ذَنْبی وَاَوْسِعْ رِزْقی وَاقْضِ حَوائِجی
فی نَفْسی وَاِخْوانی فی دینی وَاَهْلی یا اِلهی طُمُوحُ الْآمالِ قَدْ خابَتْ اِلاّ
لَدَیْكَ وَمَعاكِفُ الْهِمَمِ قَدْ تَعَطَّلَتْ اِلاّ لَدَیْكَ وَمَذاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ
سَمَتْ اِلاّ اِلَیْكَ فَاَنْتَ الرَّجاءُ وَاِلَیْكَ الْمُلْتَجَاُ یا اَكْرَمَ مَقْصُودٍ وَاَجْوَدَ
مَسْئُولٍ هَرَبْتُ اِلَیْكَ بِنَفْسی یا مَلْجَاَ الْهارِبینَ بِاَثْقالِ الذُّنُوبِ اَحْمِلُها
عَلی ظَهْری لا اَجِدُ لی اِلَیْكَ شافِعاً سِوی مَعْرِفَتی بِاَنَّكَ اَقْرَبُ مَنْ رَجاهُ
الطّالِبُونَ وَاَمَّلَ ما لَدَیْهِ الرّاغِبُونَ یا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَاَطْلَقَ
الْاَلْسُنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْتَنَّ بِهِ عَلی عِبادِهِ فی كِفاءٍ لِتَاْدِیَةِ حَقِّهِ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلا تَجْعَلْ لِلشَّیْطانِ عَلی عَقْلی سَبیلاً وَلا لِلْباطِلِ
عَلی عَمَلی دَلیلاً و چون صبح روز جمعه طالع شود این دعا بخوانند
اَصْبَحْتُ فی ذِمَّةِ اللّهِ وَذِمَّةِ مَلائِكَتِهِ وَذِمَمِ اَنْبِیائِهِ وَرُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلامُ
وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَذِمَمِ الْاَوْصِیاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ
آمَنْتُ بِسِرِّ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ وَعَلانِیَتِهِمْ وَظاهِرِهِمْ وَباطِنِهِمْ وَاَشْهَدُ
اَنَّهُمْ فی عِلْمِ اللّهِ وَطاعَتِهِ كَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ و روایت شده که
هر که در روز جمعه پیش از نماز صبح سه مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّهَ الَّذی

[حاشیه:]
[illegible] بیان شده
حقیقتاً [illegible] فاقد غضب و [illegible]
[illegible] و روایت شده
و در تفسیر این [illegible] چون
قانع شود [illegible] از نماز و خود را
[illegible] دعا کرد
[illegible] خود را از او طلب
[illegible] قطع
و امید خود [illegible] امیر المؤمنین
[illegible] و از حضرت [illegible]
علیه السلام منقول است [illegible]
[illegible] و [illegible]
[illegible] و
[illegible] کند [illegible] و دعا
خود [illegible] استغفار [illegible]
و از [illegible] کند [illegible]
[illegible] و [illegible] دو [illegible]
[illegible]

لا اِلهَ اِلّا هُوَ الحَیُّ القَیّومُ وَاَتوبُ اِلَیهِ گناهانش آمرزیده شود اگرچه
بیشتر از کف دریا باشد

و امّا اعمال روز جمعه

پس آن بسیار است در اینجا اکتفا می شود بچند عمل اوّل آنکه در نماز صبح
آن در رکعت اول سوره جمعه بخواند و در رکعت دوّم توحید دوّم آنکه بعد از
نماز صبح پیش از آنکه سخن گوید این دعا بخواند تا کفارهٔ گناهان او باشد
از جمعه تا جمعه دیگر اَللّهُمَّ ما قُلتُ فی جُمُعَتی هذِهِ مِن قَولٍ اَو حَلَفتُ فیها
مِن حَلفٍ اَو نَذَرتُ فیها مِن نَذرٍ فَمَشیَّتُکَ بَینَ یَدَی ذلِکَ کُلِّهِ فَما شِئتَ
مِنهُ اَن یَکونَ کانَ وَما لَم تَشَأ مِنهُ لَم یَکُن اَللّهُمَّ اغفِر لی وَتَجاوَز عَنّی
اَللّهُمَّ مَن صَلَّیتَ عَلَیهِ فَصَلاتی عَلَیهِ وَمَن لَعَنتَ فَلَعنَتی عَلَیهِ و تا
در هر مقامی یکمرتبه این عمل را بجا آورد و روایت است که هر که بعد از نماز صبح
در روز جمعه بنشیند و مشغول تعقیب باشد تا آفتاب طالع گردد در فردوس
اعلی هفتاد درجه برای او بلند کرده باشند و شیخ طوسی روایت کرده است
که سنّت است که این دعا را در تعقیب نماز صبح روز جمعه بخوانند اَللّهُمَّ
اِنّی تَعَمَّدتُ اِلَیکَ بِحاجَتی وَاَنزَلتُ اِلَیکَ الیَومَ فَقری وَفاقَتی
وَمَسکَنَتی فَاَنَا لِمَغفِرَتِکَ اَرجی مِنّی لِعَمَلی وَلَمَغفِرَتُکَ وَرَحمَتُکَ اَوسَعُ
مِن ذُنوبی فَتَوَلَّ قَضاءَ کُلِّ حاجَةٍ لی بِقُدرَتِکَ عَلَیها وَتَیسیرِ ذلِکَ
عَلَیکَ وَلِفَقری اِلَیکَ فَاِنّی لَم اُصِب خَیراً قَطُّ اِلّا مِنکَ وَلَم یَصرِف
عَنّی سوءاً قَطُّ اَحَدٌ سِواکَ وَلَستُ اَرجو لِآخِرَتی وَدُنیایَ وَلا لِیَومِ
فَقری یَومَ یُفرِدُنی النّاسُ فی حُفرَتی وَاُفضی اِلَیکَ بِذَنبی سِواکَ

ششم روایت است که هر که بعد از نماز ظهر و نماز صبح در روز جمعه و غیر
جمعه بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا حضرت
قائم علیه السلام را دریابد و اگر صد مرتبه این صلوات را بخواند حقتعالی
شصت حاجت او را برآورد سی از حاجات دنیا و سی از حاجات آخرت
چهارم بعد از نماز صبح سوره رحمن بخواند و بعد از فَبِاَیِّ آلاءِ رَبِّکُمَا تُکَذِّبانِ
بگوید لا بِشَیْءٍ مِنْ آلاءِ رَبِّ اُکَذِّبُ پنجم شیخ طوسی ره فرموده که سنّت است
بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه توحید و صد مرتبه صلوات بر محمّد
و آل محمّد بفرستد و صد مرتبه استغفار کند و هر یک از این سوره‌ها را
بخواند نساء هود کهف صافات الرّحمن ششم سوره احقاف و
مؤمنین بخواند از حضرت صادق ع مرویست که هر که در شب جمعه یا روز
جمعه سوره احقاف بخواند ترسی در دنیا باو نرسد و از فزع اکبر قیامت
ایمن گردد و نیز فرموده هر که سوره مؤمنین را در هر جمعه مداومت نماید
حقتعالی ختم فرماید اعمال او را بسعادت و منزل او در فردوس اعلی با
پیغمبران و مرسلین باشد هفتم سوره قُلْ یا اَیُّهَا الْکافِرُونَ را بخواند
پیش از طلوع آفتاب ده مرتبه و دعا کند تا دعا پس مستجاب شود و
روایت شده که حضرت امام زین العابدین ع چون صبح روز جمعه میشد
آیة الکرسی میخواند تا ظهر و چون از نماز ظهر فارغ میشد شروع میکرد
بخواندن سوره انّا انزلناه و بعد از آنکه از برای خواندن آیة الکرسی
علی التّنزیل در روز جمعه فضیلت بسیار وارد شده هشتم غسل
جمعه کند و آن از سنتهای مؤکده است و روایت شده که حضرت
رسول ص بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمود که یا علی در هر جمعه

نمازت مشغول قرآن و دعا باشد ثواب اعمال را [illegible] باشد اگر [illegible] باشد [illegible] تألیف [illegible] [illegible] و دنیا [illegible] [illegible] نماز [illegible] شده [illegible] است [illegible] نماز [illegible] عظیم است [illegible] رفع درجات [illegible] سیئات میکرد [illegible] [illegible] [illegible] کتاب

غسل کن اگر چه باید که قوت روز خود را بفروشی و آب بخری و غسل
کنی و گرسنه بمانی زیرا که هیچ سنتی از این بزرگتر نیست و از حضرت
صادق علیه السلام منقول است که هر که روز جمعه غسل کند و این
دعا بخواند اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ
اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلْنِی
مِنَ التَّوّابِینَ وَ اجْعَلْنِی مِنَ الْمُتَطَهِّرِینَ برای او طهارتی باشد تا جمعه
آینده یعنی از گناهان پاک شود یا اعمال او با طهارت معنوی و مقبول
واقع شود و احوط آن است که تا ممکن شود غسل جمعه را ترک نکند
و وقت آن از بعد از طلوع فجر است تا زوال آفتاب و هر چه نزد زوال
نزدیکتر و بهتر است نهم سر را بخطمی بشوید که امان میبخشد از
پیسی و دیوانگی دهم ناخن و شارب بگیرد که فضیلت بسیار دارد
و روزی را زیاد میکند و از گناه پاک میکند تا جمعه دیگر و امان می‌بخشد
از دیوانگی و خوره و پیسی و در آن حین بخواند بِسْمِ اللهِ وَ بِاللهِ وَ عَلٰی سُنَّةِ مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ و در گرفتن ناخن ابتدا کند و با انگشت کوچک دست
چپ و ختم کند با انگشت کوچک دست راست و همچنین کند در
گرفتن ناخنهای پای خود نیز پس ریزه های ناخن را دفن کند
یازدهم بوی خوش بکار برد و جامه های پاکیزه خود را بپوشد
دوازدهم تصدق کند که موافق روایتی صد قدر در شب جمعه
و روز آن هزار برابر اوقات دیگر است سیزدهم آنکه برای اهل
و عیال چیزی نیکوی تازه از میوه و گوشت بخرد تا شاد شوند بآمدن
جمعه چهاردهم هنگامیکه ناشتا است انار بخورد و هفت

برک کاسنی پیش از زوال بخورد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السّلام
مرویست که هر که یک انار در روز جمعه ناشتا بخورد تا چهل روز دل
نورانی گرداند و اگر دو انار بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد
تا صد و بیست روز و وسوسهٔ شیطان را از او دور گرداند و هر که
وسوسهٔ شیطان از او دور گردد معصیت خدا نکند و هر که معصیت
خدا نکند داخل بهشت شود و شیخ در مصباح فرموده فضیلت بسیار
روایت شده در خوردن انار در روز جمعه و در شب آن پانزدهم
خود را از کارهای دنیا فارغ سازد و مشغول باموختن مسائل دین
خود شود نه آنکه روز جمعه را صرف کند بسیر و گشت و تفرج در بازارها
و مزاح مردم و مصاحبت با ارذال و بیعاران و مسخرگی و عیب
گوئی مردمان و خنده های قهقهه و خواندن اشعار و خوض
در باطل و امثال اینها که مفاسد شرع باشد از آنست که ذکر شود
از حضرت صادق ع منقول است که اف باد بر مسلمانیکه در هفته
روز جمعه را صرف آموختن مسائل دین خود نکرده باشد و برای این امر
خود را از کارهای دیگر فارغ نسازد و از حضرت رسول صلی الله
علیه و آله منقول است که هرگاه ببینید که در روز جمعه مرد پیری تواریخ
جاهلیت و کفر را برای مردم نقل میکند سنگریزه بر سرش بزنید
شانزدهم هزار مرتبه صلوات بفرستند و از حضرت امام محمد باقر ع
مرویست که عبادتی در روز جمعه نزد من محبوبتر نیست از صلوات بر
محمد و آل محمد صلوات الله علیهم اجمعین مؤلف گوید که اگر
فرصت نکرد اقلا صد مرتبه صلوات را ترک نکند تا در قیامت

[illegible] پس از آن [illegible]
[illegible] نمیشود و [illegible]
[illegible] که خدا [illegible]
[illegible] فرموده [illegible]
[illegible] است و هر که [illegible]
[illegible] و الله [illegible]
[illegible] عمل نمود [illegible]
از حضرت امام [illegible]
[illegible] کند خدا [illegible]
استغفار کند [illegible] شیطان
[illegible] و خدا را [illegible]

روی او نورانی شود و روایت شده که هر که در روز جمعه صد مرتبه صلوات بفرستد و صد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّي وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگوید و صد مرتبه توحید بخواند البته آمرزیده شود و نیز روایت است که صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر برابر است با هفتاد حج

معتد هم زیارت حضرت رسول و ائمه طاهرین سلام الله علیهم اجمعین نماید و بیاید کیفیت آن در باب زیارات و هم زیارت اموات و زیارت قبر پدر و مادر یا یکی از ایشان برود که فضیلت وارد و از حضرت باقر علیه السلام روایت شده که زیارت کنید مردگان در روز جمعه که میدانند کیست که بزیارت ایشان رفته است و شادمی شوند

نوزدهم دعای ندبه را که از اعمال اعیاد اربعه است بخواند بعد از این در محل خود بیاید ان شاء الله تعالی بیستم آنکه از برای روز جمعه بغیر از نافله آن که بیست رکعت است و کیفیت آن بنا بر مشهور آنست که شش رکعت آن در وقتیکه آفتاب پهن شود و شش رکعت دیگر وقت چاشت و شش رکعت دیگر نزدیک زوال و دو رکعت بعد از زوال پیش از فریضه و یا آنکه شش رکعت اول را بعد از نماز جمعه یا ظهر بجا آورد بجو یکه در کتب فقها و مصابیح ذکر شده نمازهای دیگر نیز نقل شده و آنها بسیار است و ذکر بعضی از آنها در اینجا مناسب است اگرچه اکثر آنها اختصاصی بجمعه ندارد و لکن در روز جمعه بجا آوردن آنها افضل است

از جمله | نماز کامله | آنها است

از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که [illegible]

تسبیح فاطمه کیفیت

که شیخ و سید و علامه و دیگران بسندهای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت کرده اند از آباء کرام آنحضرت که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود که هر که در روز جمعه چهار رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت سورهٔ حمد را ده مرتبه و هر یک از قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون و آیة الکرسی را ده مرتبه و بروایت دیگر انا انزلناه و آیهٔ شهد الله را نیز هر یک ده مرتبه بخواند و چون از چهار رکعت نماز فارغ شود صد مرتبه استغفار کند و صد مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ پس صد مرتبه صلوات بفرستد پس هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی دفع کند از او شر اهل آسمان و شر اهل زمین و شر شیطان و شر پادشاهان جائر را تا آخر خبر که تمامش دور کو فضیلت این نماز است نماز دیگر حارث همدانی از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام روایت کرده است که اگر توانی در روز جمعه ده رکعت نماز بکن و رکوع و سجودش را تمام بجا آور و بعد از هر دو رکعت صد مرتبه بگو سُبحانَ اللهِ وَبِحَمدِهِ که فضیلت بسیار دارد نماز دیگر بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که سورهٔ ابرهیم و سورهٔ حجر را در دو رکعت در روز جمعه بخواند هرگز پریشانی و دیوانگی و بلائی با او نرسد

وازجمله نماز حضرت رسول ص انها آنست

سید بن طاوس بسند معتبر از حضرت امام رضا ع روایت کرده است که از آنحضرت سؤال کردند از نماز جعفر طیار حضرت فرمود که چرا

علما دینی در فضل آن زیاده از آن است که در این رساله ایراد شود در کیفیت آن که در روایتی از اخبار ظاهر میشود آن است که اول سی و چهار مرتبه الله اکبر بعد سی و سه مرتبه الحمد لله بعد سی و سه مرتبه سبحان الله بگوید و در بعضی روایات سبحان الله را پیش از الحمد لله ذکر کرده اند و بعضی از علما جمع بین ... کرده اند

غافلی از نماز حضرت رسول صلی الله علیه و آله شاید حضرت رسول
نماز جعفر را نکرده باشد و شاید جعفر نماز آن حضرت را نکرده باشد
راوی گفت پس تعلیم کن آن نماز را بمن حضرت فرمود که دو رکعت نماز
میکنی در هر رکعت یک مرتبه فاتحه و پانزده مرتبه سوره انا انزلناه میخوانی
پس در رکوع و بعد از سر برداشتن و در سجده اول بعد از سر برداشتن
و در سجده دوم بعد از سر برداشتن هر یک پانزده مرتبه سوره قدر را میخوانی
پس تشهد میخوانی و سلام میگوئی و چون فارغ شوی میان تو و خدا
گناهی نماند مگر آنکه آمرزیده شده است و هر حاجت که بطلبی
روا است و بعد از آن این دعا میخوانی لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ رَبُّنا وَرَبُّ آبائِنا
الْاَوَّلِینَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ اِلٰهاً واحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
لا نَعْبُدُ اِلَّا اِیّاهُ مُخْلِصِینَ لَهُ الدِّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ
وَحْدَهُ وَحْدَهُ وَحْدَهُ اَنْجَزَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَاَعَزَّ جُنْدَهُ وَهَزَمَ
الْاَحْزابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ نُورُ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ فِیهِنَّ وَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْحَقُّ
وَعْدُکَ الْحَقُّ وَقَوْلُکَ حَقٌّ وَاِنْجازُکَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنّارُ حَقٌّ
اَللّٰهُمَّ لَکَ اَسْلَمْتُ وَبِکَ آمَنْتُ وَعَلَیْکَ تَوَکَّلْتُ وَبِکَ خاصَمْتُ
وَاِلَیْکَ حاکَمْتُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ اغْفِرْ لِی ما قَدَّمْتُ وَاَخَّرْتُ
وَاَسْرَرْتُ وَاَعْلَنْتُ اَنْتَ اِلٰهِی لا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاغْفِرْ لِی وَارْحَمْنِی وَتُبْ عَلَیَّ اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِیمُ علامه
مجلسی گفته که این نماز از نمازهای مشهوره است و عامه و خاصه در کتب
خود روایت کرده اند و بعضی این را از نمازهای روز جمعه شمرده اند

[handwritten margin note, largely illegible:] که بعضی از [illegible] ... و در [illegible] ... مطلقا [illegible] ... از حضرت صادق علیه السلام ... از همه نمازها ... [illegible]

و از دو ایشان اختصاصی معلوم میشود و ظاهر در سایر ایام توان کرد

و از جمله نمازها نماز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام اورات

شیخ و سید از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده اند که فرمود هر که از شما چهار رکعت نماز امیر المؤمنین را بجا آورد از گناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و حاجتهای او بر آورده شود بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و پنجاه مرتبه قل هو الله احد و چون فارغ شود باید دعا را بخواند که تسبیح آنحضرت است سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ اَحَدًا فِي اَمْرِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا اِلٰهَ غَيْرُهُ پس دعا کند بعد از این و بگوید یَا مَنْ عَفَا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا ارْحَمْ عَبْدَكَ يَا اَللهُ نَفْسِي نَفْسِي اَنَا عَبْدُكَ وَلَكَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَا رَبَّاهُ اِلٰهِي بِكَيْنُونَتِكَ يَا اَمَلَاهُ يَا رَحْمَانَاهُ يَا غِيَاثَاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لَهُ يَا مُنْتَهَى رَغْبَتَاهُ يَا مُجْرِيَ الدَّمِ فِي عُرُوقِي يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ اَيَا هُوَ اَيَا هُوَ يَا رَبَّاهُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَى بِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا اَجِدُ مَنْ اُصَانِعُهُ تَقَطَّعَتْ اَسْبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْمَحَلَّ كُلُّ مَظْنُونٍ عَنِّي اَفْرَدَنِي الدَّهْرُ اِلَيْكَ فَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ هٰذَا الْمَقَامَ يَا اِلٰهِي بِعِلْمِكَ كَانَ هٰذَا كُلُّهُ فَكَيْفَ اَنْتَ صَانِعٌ بِي وَلَيْتَ شِعْرِي كَيْفَ تَقُولُ لِدُعَائِي اَتَقُولُ نَعَمْ اَمْ تَقُولُ لَا فَاِنْ قُلْتَ لَا فَيَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا وَيْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا عَوْلِي يَا شِقْوَتِي يَا شِقْوَتِي يَا شِقْوَتِي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي يَا ذُلِّي اِلٰى مَنْ وَ

بعد از آن آیه قرآن به بگوید
صدا او را بیابد نبرد و
شیخ از آنا است که به
نسبت حضرت
شیخ حسن علیه السلام
امام حسن و انکار داد
حساب از کار نشت
و در جمیع از کار تسبیح
است و نسبت داده
نسبت تخصیص است
و اشخاص مستحب است
و خود از قاید ها
و صورت تعالی
انها است و منقول است
که ابتدا حضرت فاطمه
رسیده

بِمَن او عِندَ مَن او کیفَ او ماذا او اِلی اَیِّ شیءٍ اَلجأُ ومَن ارجوا ومَن یجودُ
عَلَیَّ بِفَضلِهِ حینَ تَرفُضُنی یا واسِعَ المَغفِرَةِ وَاِن قُلتَ نَعَم کَما هُوَ الظَّنُّ
بِکَ وَالرَّجاءُ لَکَ فَطُوبیٰ لی اَنا السَّعیدُ وَاَنا المَسعودُ فَطوبیٰ لی وَاَنا
المَرحومُ یا مُتَرَحِّمُ یا مُتَرَئِّفُ یا مُتَعَطِّفُ یا مُتَجَبِّرُ یا مُتَمَلِّکُ یا مُقسِطُ لا
عَمَلَ لی اَبلُغُ بِهِ نَجاحَ حاجَتی اَسئَلُکَ بِاسمِکَ الَّذی جَعَلتَهُ فی مَکنونِ
غَیبِکَ وَاستَقَرَّ عِندَکَ وَلا یَخرُجُ مِنکَ اِلیٰ شَیءٍ سِواکَ اَسئَلُکَ
بِهِ وَبِکَ وَبِهِ فَاِنَّهُ اَجَلُّ وَاَشرَفُ اَسمائِکَ لا شَیءَ لی غَیرُ هٰذا وَلا
اَحَدَ اَعوَدُ عَلَیَّ مِنکَ یا کَینونُ یا مُکَوِّنُ یا مَن عَرَّفَنی نَفسَهُ یا مَن
اَمَرَنی بِطاعَتِهِ یا مَن نَهانی عَن مَعصِیَتِهِ وَیا مَدعُوُّ وَیا مَسئولُ یا
مَطلوبًا اِلَیهِ رَفَضتُ وَصِیَّتَکَ الَّتی اَوصَیتَنی وَلَم اُطِعکَ وَلَو اَطَعتُکَ
فیما اَمَرتَنی لَکَفَیتَنی ما قُمتُ اِلَیکَ فیهِ وَاَنا مَعَ مَعصِیَتی لَکَ راجٍ فَلا
تَحُل بَینی وَبَینَ ما رَجَوتُ یا مُتَرَحِّمًا لی اَعِذنی مِن بَینِ یَدَیَّ وَمِن
خَلفی وَمِن فَوقی وَمِن تَحتی وَمِن کُلِّ جِهاتِ الاِحاطَةِ بی اَللّٰهُمَّ
بِمُحَمَّدٍ سَیِّدی وَبِعَلِیٍّ وَلِیّی وَبِالاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ عَلَیهِمُ السَّلامُ
اجعَل عَلَینا صَلَواتِکَ وَرَأفَتَکَ وَرَحمَتَکَ وَاَوسِع عَلَینا مِن رِزقِکَ
وَاقضِ عَنَّا الدَّینَ وَجَمیعَ حَوائِجِنا یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ اِنَّکَ عَلیٰ
کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ پس حضرت فرمود که هر که این نماز را بجا آورد و این دعا را
بخواند چون فارغ شود نماند میان او و خداوند تعالی گناهی مگر
آنکه آمرزیده شود مؤلف گوید که احادیث بسیار در فضیلت
خواندن این چهار رکعت نماز در شب و روز جمعه وارد شده و اکثر
بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ العَرَبِیِّ وارد شده

از فیض تا بیاید [illegible] کرده ها
بعد نماز و بیان تسبیح
دو بعد [illegible] تا آنکه حضرت
[illegible] عبد المطلب
[illegible] بن عبد [illegible] حضرت
شهید شد [illegible] زینب [illegible]
[illegible] از [illegible]
شهید [illegible]
[illegible] و تسبیح [illegible]
[illegible] تسبیح [illegible]
[illegible] فاطمه [illegible]
[illegible] علیها السلام
[illegible]

که گناهان کند شنوا بنده او آمرزیده شود و چنان باشد که
دوازده مرتبه قرآن را ختم کرده باشد و حق تعالی گرسنگی و تشنگی
قیامت را از او دفع کند الخ

و از جمله نماز حضرت فاطمه صلوات الله علیها است

روایت شده که حضرت فاطمه علیها السلام دو رکعت نماز میکرد که جبرئیل ع تعلیم او کرده بود در رکعت اول بعد از سوره حمد صد مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد صد مرتبه سوره توحید میخواند و چون سلام میگفت این دعا را میخواند سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَبِسَ الْبَهْجَةَ وَالْجَمَالَ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ و سید گفته است که در روایت دیگر وارد شده است که بعد از این نماز تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را که بعد از هر نماز خوانده می شود بخواند و بعد از آن صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد و شیخ در مصباح المتهجد فرموده نماز حضرت فاطمه ع دو رکعت است در رکعت اول حمد و صد مرتبه قدر و در دوم حمد و صد مرتبه توحید و چون سلام داد تسبیح زهرا ع بخواند پس بگوید سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ تا آخر تسبیح که ذکر شد پس فرموده و سزاوار است کسی که این نماز را بجا بیاورد چون از تسبیح فارغ شود زانوها و ذراعها را

شد مثل سنت شده که از تربت آن امام تسبیح سازند مظلوم تسبیح و ذکر کنند و از حضرت صادق علیه السلام مروی است که هر که تسبیح تربت امام حسین علیه السلام داشته باشد و ذکر نکند ثواب ذکر برای او نوشته می شود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که تسبیح تربت امام حسین

رمنه نماید و بچسباند همه مواضع سجود خود را بزمین بدون حاجز و حایلی
و حاجت بخواهد و دعا کند آنچه میخواهد و بگوید در همان حال سجده یا من
لیس غیره رب یدعی یا من لیس فوقه اله یخشی یا من لیس دونه ملك
یتقی یا من لیس له وزیر یؤتی یا من لیس له حاجب یرشی یا من لیس
له بواب یغشی یا من لا یزداد علی کثرة السؤال الا کرما وجودا وعلی
کثرة الذنوب الا عفوا وصفحا صل علی محمد وآل محمد وافعل بی کذا
وکذا و بجای این کلمه حاجات خود را از خدا بخواهد نماز دیگر از حضرت
فاطمه علیها السلام شیخ و سید روایت کرده از صفوان که محمد بن علی حلبی
روز جمعه خدمت حضرت صادق ع مشرفیاب شد و سؤال کرد که میخواهم
مرا عملی تعلیم فرمائی که بهترین اعمال باشد در این روز حضرت فرمود که
من نمیدانم کسیرا که بزرگتر باشد نزد رسولخدا ص از حضرت فاطمه ع نمیدانم
چیزیرا افضل از آنچه تعلیم کرد پیغمبر فاطمه را فرمود که هر که صبح کند در
روز جمعه پس غسل کند و قدمهارا بکسراند و چهار رکعت نماز کند بدو
سلام بخواند در رکعت اول بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه و در رکعت دوم
بعد از حمد والعادیات پنجاه مرتبه و در رکعت سوم بعد از حمد اذا زلزلت
پنجاه مرتبه و در رکعت چهارم بعد از حمد اذا جاء نصر الله پنجاه مرتبه و این
سوره نصر است و آخر سوره ایست که نازل شده و چون از نماز فارغ شود
ابتدا بخواند الهی وسیدی من تهیأ او تعبأ او اعد او استعد لوفادة
مخلوق رجاء رفده وفوائده ونائله وفواضله وجوائزه فالیك یا
الهی کانت تهیئتی وتعبئتی واعدادی واستعدادی رجاء فوائدك
ومعروفك ونائلك وجوائزك فلا تخیبنی من ذلك یا من لا یخیب علیه

سَئَلَهُ السّائِلُ وَلا تَنقُصُهُ عَطِیَّةُ نائِلٍ فَاِنّی لَمْ آتِکَ بِعَمَلٍ صالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلا شَفاعَةِ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُها اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِشَفاعَتِهِ اِلّا مُحَمَّداً وَاَهْلَ بَیْتِهِ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ اَتَیْتُکَ اَرْجُو عَظیمَ عَفْوِکَ الَّذی عُدْتَ بِهِ عَلَی الْخَطّائینَ عِنْدَ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحارِمِ فَلَمْ یَمْنَعْکَ طُولُ عُکُوفِهِمْ عَلَی الْمَحارِمِ اَنْ جُدْتَ عَلَیْهِمْ بِالْمَغْفِرَةِ وَاَنْتَ سَیِّدی الْعَوّادُ بِالنَّعْماءِ وَاَنَا الْعَوّادُ بِالْخَطاءِ اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ اَنْ تَغْفِرَ لی ذَنْبِیَ الْعَظیمَ فَاِنَّهُ لا یَغْفِرُ الْعَظیمَ اِلَّا الْعَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ یا عَظیمُ مؤلف گوید که سید بن طاوس در جمال الاسبوع از برای هر یک از ائمه علیهم السلام نمازی با دعا ذکر نموده شایسته است در ابجا آورده شود فرموده. **نماز امام حسن** علیه السلام در روز جمعه و آن چهار رکعت است مثل نماز امیر المؤمنین علیه السلام نماز دیگر از آن حضرت در روز جمعه و آن نیز چهار رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله بیست و پنج مرتبه **دعاء امام حسن** علیه السلام اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِجُودِکَ وَکَرَمِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَیْکَ بِمَلائِکَتِکَ الْمُقَرَّبینَ وَاَنْبِیائِکَ وَرُسُلِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَرَسُولِکَ وَعَلی آلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُقیلَنی عَثْرَتی وَتَسْتُرَ عَلَیَّ ذُنُوبی وَتَغْفِرَها لی وَتَقْضِیَ لی حَوائِجی وَلا تُعَذِّبَنی بِقَبیحٍ کانَ مِنّی فَاِنَّ عَفْوَکَ وَجُودَکَ یَسَعُنی اِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ **نماز امام حسین** علیه السلام چهار رکعت است در هر رکعت سوره فاتحه پنجاه مرتبه و سوره توحید پنجاه مرتبه و در رکوع فاتحه و توحید هر یک ده مرتبه و چون از رکوع سر بر داری هر یک را ده مرتبه و همچنین در سجده اولی

از حضرت امام موسی علیه السلام منقول است که هر مؤمن را به او حالی رسیده باشد از رنج و حزن بیاید و بیاید سرای و بیاید نماز کند که در روی آن سوره چهار تسبیح کرد از سوره و آن گاه بنشیند و آنکه عظیمی از اینها است که نام و نظاهر است و خورشید بسته هر دو بیاید دیگر ... از حضرت ... منقول است که ... آن علیه السلام ... امام حسین علیه السلام ... یک بار ...

ود وبین دو سجده و در سجده دوم هر یک ده مرتبه و چون از چهار رکعت
فارغ شدی و سلام گفتی این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الَّذِی اسْتَجَبْتَ
لِآدَمَ وَحَوّاءَ تا آخر دعا که طولانی است

نماز امام زین العابدین علیه السلام

چهار رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید صد مرتبه

دعاء آنحضرت

یَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِیلَ وَسَتَرَ الْقَبِیحَ یَا مَنْ لَمْ یُؤَاخِذْ بِالْجَرِیرَةِ وَلَمْ یَهْتِکِ
السِّتْرَ یَا عَظِیمَ الْعَفْوِ یَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ یَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ یَا بَاسِطَ الْیَدَیْنِ
بِالرَّحْمَةِ یَا صَاحِبَ کُلِّ نَجْوَی یَا مُنْتَهَی کُلِّ شَکْوَی یَا کَرِیمَ الصَّفْحِ
یَا عَظِیمَ الرَّجَاءِ یَا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا یَا رَبَّنَا وَ
سَیِّدَنَا وَمَوْلَانَا یَا غَایَةَ رَغْبَتِنَا اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت باقر علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ صد مرتبه

دعاء آنحضرت

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ یَا حَلِیمُ ذُو اَنَاةٍ غَفُورٌ وَدُودٌ اَنْ تَتَجَاوَزَ عَنْ
سَیِّئَاتِی وَمَا عِنْدِی بِحُسْنِ مَا عِنْدَکَ وَاَنْ تُعْطِیَنِی مِنْ عَطَائِکَ مَا
یَسَعُنِی وَتُلْهِمَنِی فِیمَا اَعْطَیْتَنِی الْعَمَلَ فِیهِ بِطَاعَتِکَ وَطَاعَةِ رَسُولِکَ
وَاَنْ تُعْطِیَنِی مِنْ عَفْوِکَ مَا اَسْتَوْجِبُ بِهِ کَرَامَتَکَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِی مَا
اَنْتَ اَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِی مَا اَنَا اَهْلُهُ فَاِنَّمَا اَنَا بِکَ وَلَمْ اُصِبْ خَیْراً قَطُّ

اِلّا مِنکَ یا اَبصَرَ الاَبصَرِینَ وَیا اَسمَعَ السّامِعِینَ وَیا اَحکَمَ الحاکِمِینَ
وَیا جارَ المُستَجِیرِینَ وَیا مُجِیبَ دَعوَةِ المُضطَرِّینَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت صادق علیہ السلام

دو رکعت است در ہر رکعت حمد یکمرتبہ و انہ شہد اللہ صد مرتبہ

دعاء آنحضرت

یا صانِعَ کُلِّ مَصنُوعٍ یا جابِرَ کُلِّ کَسِیرٍ وَیا حاضِرَ کُلِّ مَلاءٍ وَیا شاهِدَ
کُلِّ نَجوی وَیا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ وَیا شاهِداً غَیرَ غائِبٍ وَغالِباً غَیرَ
مَغلُوبٍ وَیا قَرِیباً غَیرَ بَعِیدٍ وَیا مُونِسَ کُلِّ وَحِیدٍ وَیا حَیُّ مُحیِیَ
المَوتیٰ وَمُمِیتَ الاَحیاءِ القائِمُ عَلیٰ کُلِّ نَفسٍ بِما کَسَبَت وَیا حَیُّ
حِینَ لا حَیَّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت کاظم علیہ السلام

دو رکعت است در ہر رکعت حمد یکمرتبہ و توحید دوازدہ مرتبہ

دعاء آنحضرت

اِلٰهی خَشَعَتِ الاَصواتُ لَکَ وَضَلَّتِ الاَحلامُ فِیکَ وَوَجِلَ کُلُّ شَیءٍ
مِنکَ وَهَرَبَ کُلُّ شَیءٍ اِلَیکَ وَضاقَتِ الاَشیاءُ دُونَکَ وَمَلأَ کُلَّ شَیءٍ
نُورُکَ فَاَنتَ الرَّفِیعُ فِی جَلالِکَ وَاَنتَ البَهِیُّ فِی جَمالِکَ وَاَنتَ
العَظِیمُ فِی قُدرَتِکَ وَاَنتَ الَّذِی لا یَؤُدُکَ شَیءٌ یا مُنزِلَ نِعمَتِی
یا مُفَرِّجَ کُربَتِی وَیا قاضِیَ حاجَتِی اَعطِنِی مَسئَلَتِی بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنتَ آمَنتُ
بِکَ مُخلِصاً لَکَ دِینِی اَصبَحتُ عَلیٰ عَهدِکَ وَوَعدِکَ مَا استَطَعتُ

ابن بابویہ و سید بن طاوس
و ابن بابویہ بسندہا
از حضرت صادق ع
روایت کردہ اند کہ مفضل
[illegible]
دو رکعت [illegible]
[illegible]
لا الٰہ الا اللہ وحدہ وحدہ

أَبُوءُ لَكَ بِالنِّعْمَةِ وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ
يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ وَفِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ وَفِي
سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت امام رضا علیه السلام

شش رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و هل اتی علی الانسان
ده مرتبه

دعاء آنحضرت

يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا إِلٰهِي وَإِلٰهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ يَا رَبَّ كهيعص وَيس وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَسْأَلُكَ يَا
أَحْسَنَ مَنْ سُئِلَ وَيَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ وَيَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى وَيَا خَيْرَ مُرْتَجًى
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نماز حضرت جواد علیه السلام

دو رکعت است در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید هفتاد مرتبه

دعاء آنحضرت

اللَّهُمَّ رَبَّ الْأَرْوَاحِ الْفَانِيَةِ وَالْأَجْسَادِ الْبَالِيَةِ أَسْأَلُكَ
بِطَاعَةِ الْأَرْوَاحِ الرَّاجِعَةِ إِلَى أَجْسَادِهَا وَبِطَاعَةِ الْأَجْسَادِ الْمُلْتَئِمَةِ
بِعُرُوقِهَا وَبِكَلِمَتِكَ النَّافِذَةِ بَيْنَهُمْ وَأَخْذِكَ الْحَقَّ مِنْهُمْ وَالْخَلَائِقُ
بَيْنَ يَدَيْكَ يَنْتَظِرُونَ فَصْلَ قَضَائِكَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَكَ وَيَخَافُونَ
عِقَابَكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْيَقِينَ
فِي قَلْبِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَعَمَلًا صَالِحًا

فارسی

نماز حضرت هادی ع

دو رکعت است در رکعت اول سوره حمد و یس و در رکعت دوم حمد و الرحمن

دعاء آنحضرت

یا بارُّ یا وَصُولُ یا شاهِدَ کُلِّ غائِبٍ وَ یا قَریبُ غَیْرَ بَعیدٍ وَ یا غالِبُ غَیْرَ مَغْلُوبٍ وَ یا مَنْ لا یَعْلَمُ کَیْفَ هُوَ اِلّا هُوَ یا مَنْ لا تَبْلُغُ قُدْرَتَهُ اَسْئَلُکَ اللّٰهُمَّ بِاسْمِکَ الْمَکْنُونِ الْمَخْزُونِ الْمَکْتُومِ عَمَّنْ شِئْتَ الطّاهِرِ الْمُطَهَّرِ الْمُقَدَّسِ النُّورِ التّامِّ الْحَیِّ الْقَیُّومِ الْعَظیمِ نُورِ السَّمٰواتِ وَ نُورِ الْاَرَضینَ عالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ الْکَبیرِ الْمُتَعالِ الْعَظیمِ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

نماز امام حسن عسکری علیه السلام

چهار رکعت است در دو رکعت اول بعد از حمد پانزده مرتبه سوره اذا زلزلت و در دو رکعت دوم بعد از حمد پانزده مرتبه توحید

دعاء آنحضرت

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّ لَکَ الْحَمْدَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْبَدیءُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الَّذی لا یَبْدُلُکَ شَیْءٌ وَ اَنْتَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَأْنٍ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ خالِقُ ما یُرٰی وَ ما لا یُرٰی الْعالِمُ بِکُلِّ شَیْءٍ بِغَیْرِ تَعْلیمٍ اَسْئَلُکَ بِآلائِکَ وَ نَعْمائِکَ بِاَنَّکَ اللّٰهُ الرَّبُّ الْواحِدُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ وَ اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ اَنْتَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْوِتْرُ

[illegible]

الفرد الصمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفوا احد و اسئلک بانک
انت الله لا اله الا انت اللطیف الخبیر القائم علی کل نفس بما کسبت الرقیب
الحفیظ و اسئلک بانک انت الله الاول قبل کل شیء و الآخر بعد کل شیء و الباطن
دون کل شیء الضار النافع الحکیم العلیم و اسئلک بانک انت الله لا
اله الا هو الحی القیوم الباعث الوارث الحنان المنان بدیع السموات و
الارض ذو الجلال و الاکرام و ذو الطول و ذو العزة و ذو السلطان لا اله
الا انت احطت بکل شیء علما و احصیت کل شیء عددا صل علی محمد و آل محمد

نماز حضرت صاحب الزمان ع

دو رکعت است بخوانی در هر رکعت سوره حمد را تا ایاک نعبد و ایاک
وچون بایاک نستعین رسیدی آن را صد مرتبه مکرر بگوئی و در مرتبه آخر سوره را تمام کنی
پس قل هو الله احد را یکبار بخوانی وچون از نماز فارغ شوی این دعا را بخوانی
اللهم عظم البلاء و برح الخفاء و انکشف الغطاء و ضاقت الارض بما وسعت
السماء و الیک یا رب المشتکی و علیک المعول فی الشدة و الرخاء اللهم
صل علی محمد و آل محمد الذین امرتنا بطاعتهم و عجل اللهم فرجهم بقائمهم
و اظهر اعزازه یا محمد یا علی یا علی یا محمد اکفیانی فانکما کافیای یا محمد یا علی
یا علی یا محمد انصرانی فانکما ناصرای یا محمد یا علی یا علی یا محمد احفظانی فانکما حافظای
یا مولای یا صاحب الزمان یا مولای یا صاحب الزمان یا مولای یا صاحب الزمان
الغوث الغوث الغوث ادرکنی ادرکنی ادرکنی الامان الامان الامان و از جمله نمازها
نماز جناب جعفر است که اکسیر اعظم و کبریت احمر است و بسندهای بسیار
معتبره با فضیلت بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است وارد شده و
افضل اوقات آن صدر روز جمعه است و آن چهار رکعت است بدو تشهد و دو

سلام در رکعت اول بعد از سوره حمد اذا زلزلت بخوانند و در رکعت دوم سوره والعادیات و در رکعت سوم اذا جاء نصر الله و در رکعت چهارم قل هو الله احد و در هر رکعت بعد از فراغ از قرائت پانزده مرتبه میگوید سُبحانَ اللهِ والحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَکبَر و در رکوع همین تسبیحات را ده مرتبه میگوید و چون سر از رکوع برمیدارد ده مرتبه و در سجده اول ده مرتبه و بعد از سر برداشتن ده مرتبه و در سجده دوم ده مرتبه و بعد از سر برداشتن پیش از انکه برخیزد ده مرتبه در هر چهار رکعت چنین میکند که مجموع سیصد مرتبه شود شیخ کلینی از ابو سعید مدائنی روایت کرده که حضرت صادق بمن فرمود آیا تعلیم نکنم تو را چیزی که بگوئی انرا در نماز جعفر طیار گفتم بلی تعلیم فرما فرمود چون در سجده آخر چهار رکعت نماز رسیدی و از تسبیحات فارغ شدی بگو سُبحانَ مَن لَبِسَ العِزَّ وَالوَقارَ سُبحانَ مَن تَعَطَّفَ بِالمَجدِ وَتَکَرَّمَ بِهِ سُبحانَ مَن لا یَنبَغِی التَّسبیحُ اِلّا لَهُ سُبحانَ مَن اَحصیٰ کُلَّ شَیءٍ عِلمُهُ سُبحانَ ذِی المَنِّ وَالنِّعَمِ سُبحانَ ذِی القُدرَةِ وَالکَرَمِ اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ بِمَعاقِدِ العِزِّ مِن عَرشِکَ وَمُنتَهَی الرَّحمَةِ مِن کِتابِکَ وَاسمِکَ الاَعظَمِ وَکَلِماتِکَ التّامَّةِ الَّتی تَمَّت صِدقاً وَعَدلاً صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَیتِهِ وَافعَل بی کَذا وَکَذا بجای اینکلمه حاجات خود را بخواهد شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که گفت دیدم در روزی حضرت امام جعفر صادق را که نماز جعفر بجا آوردند پس دستها را بلند کردند و این دعا خواندند یا رَبِّ یا رَبِّ تا نفس بریده شود یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ بقدر یکنفس رَبِّ رَبِّ بقدر یکنفس یا اَللهُ یا اَللهُ تا نفس بریده شود یکنفس یا حَیُّ یا حَیُّ بقدر یکنفس یا رَحیمُ یا رَحیمُ تا نفس بریده شود یکنفس یا رَحمنُ یا رَحمنُ هفت مرتبه یا اَرحَمَ الرّاحِمینَ

پس خواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ وَاَنْطِقُ بِالثَّناءِ عَلَيْكَ وَاُمَجِّدُكَ وَلا غايَةَ لِمَدْحِكَ وَاُثْنی عَلَيْكَ وَمَنْ يَبْلُغُ غايَةَ ثَنائِكَ وَاَمَدَ مَجْدِكَ وَاَنّی لِخَليقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ وَاَیُّ زَمَنٍ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ مَوْصُوفاً بِمَجْدِكَ عَوّاداً عَلَی الْمُذْنِبينَ بِحِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكّانُ اَرْضِكَ عَنْ طاعَتِكَ فَكُنْتَ عَلَيْهِمْ عَطُوفاً بِجُودِكَ جَواداً بِفَضْلِكَ عَوّاداً بِكَرَمِكَ يا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْمَنّانُ ذُو الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ پس حضرت فرمود ای مفضل هرگاه ترا حاجتی ضروری بوده باشد نماز جعفر را بکن و این دعا را بخوان و حوائج خود را از خدا طلب کن که برآورده می‌شود انشاءالله تعالی مؤلف گوید که شیخ طوسی برای برآمدن حاجت از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و چون آخر روز پنجشنبه شود تصدق بده بر ده مسکین هر مسکینی مدّی از طعام پس چون روز جمعه شود غسل کن و برو بصحرا و نماز جعفر را بجا آور و برهنه کن زانوها را و بچسبان بزمین و بگو يا مَنْ اَظْهَرَ الْجَميلَ وَسَتَرَ عَلَی الْقَبيحِ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْ بِالْجَريرَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ يا عَظيمَ الْعَفْوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجْویٰ وَمُنْتَهیٰ كُلِّ شَكْویٰ يا مُقيلَ الْعَثَراتِ يا كَريمَ الصَّفْحِ يا عَظيمَ الْمَنِّ يا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقاقِها يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ يا رَبّاهُ ده مرتبه يا اَللهُ يا اَللهُ ده مرتبه يا سَيِّداهُ ده مرتبه يا مَوْلاياهُ ده مرتبه يا رَجاياهُ ده مرتبه يا غِياثاهُ ده مرتبه يا غايَةَ رَغْبَتاهُ ده مرتبه يا رَحْمٰنُ ده مرتبه يا رَحيمُ ده مرتبه يا مُعْطِیَ الْخَيْراتِ ده مرتبه صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَثيراً طَيِّباً كَاَفْضَلِ ما صَلَّيْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ ده مرتبه و حاجت خود را بطلب مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده

الهی لا تمنع بعملنا شیئاً من خیر الدنیا والآخرة ومن شر الدنیا والآخرة کلها و در بعض از روایات این شمه وارد و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

کلینی و ابن بابویه بسندها صحیح و غیر صحیح از حضرت امام محمد باقر و امام جعفر صادق روایت کرده‌اند که حرز کرده است از دعا بعد از نماز واجب این دعا اللهم انی اسئلک من کل خیر احاط به علمک و اعوذ بک من کل شر احاط به علمک اللهم انی اسئلک عافیتک فی اموری کلها و اعوذ بک من خزی الدنیا و عذاب الآخرة

در باب دوزه این سه روز و بجا آوردن دو رکعت نماز نزد زوال روز جمعه
برای برآمدن حاجت بیست و یکم از اعمال روز جمعه آنکه چون زوال شمس
شود بخواند دعا یرا که محمد بن مسلم از حضرت صادق ع روایت کرده است
و آن بنحویکه در مصباح شیخ است آن است که بگوید لا اِلهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ
اَکْبَرُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ
فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً پس بگوید یا سابِغَ
النِّعَمِ یا دافِعَ النِّقَمِ یا بارِئَ النَّسَمِ یا عَلِیَّ الْهِمَمِ یا مُغْشِیَ الظُّلَمِ یا ذَا الْجُودِ
وَالْکَرَمِ یا کاشِفَ الضُّرِّ وَالْاَلَمِ یا مُونِسَ الْمُسْتَوْحِشینَ فِی الظُّلَمِ یا عالِماً
لا یُعَلَّمُ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ یا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ
وَذِکْرُهُ شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِناءٌ اِرْحَمْ مَنْ رَاْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُکاءُ
سُبْحانَکَ یا لا اِلهَ اِلَّا اَنْتَ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا بَدیعَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضِ
یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ بیست و دوم نماز ظهر روز جمعه را بجمعه و منافقین
و عصر را بجمعه و توحید بخواند شیخ صدوق روایت کرده از حضرت
صادق ع که فرمود از چیزهائیکه واجب و لازم است بر هر مؤمنی که شیعه
ما باشد آنست که بخواند در شب جمعه نماز را بسوره جمعه و سبح اسم ربک
الاعلی و در نماز ظهر آن سوره جمعه و منافقین پس هرگاه اینکار کرد گویا
عمل نموده بعمل رسول الله ص و ثواب و جزاء او بر خدا بهشت خواهد بود و
شیخ کلینی بسند حسن کالصحیح از حلبی روایت کرده که گفت سؤال کردم از
حضرت صادق ع که هرگاه در روز جمعه تنها نماز کنم یعنی نماز جمعه
نخوانم و چهار رکعت نماز ظهر را بخوانم آیا بلند قرائت کنم فرمود بلی و فرمود
بخوان بسوره جمعه و منافقین در روز جمعه بیست و سیم شیخ طوسی ره

و در روایت ابن بابویه
چنین است اللّهمّ صلّ
علی محمّد و آل محمّد
اللّهمّ انّی اسئلك تا آخر
دعا مفصل است بگوید
از نماز فارغ شود از
اللّهمّ صلّ علی محمّد و آل
محمّد و اجرنی من النار و
ادخلنی الجنّة و زوجنی من
الحور العین یا حنان
منقول از حضرت امیر المؤمنین ع
منقول است که با سند تا آنکه
از نماز فارغ شود سوال کند
از حق تعالی بهشت و پناه
بهشت را و پناه ببرد سوال کند
از دوزخ و سؤال الحور العین
تزویج کند او را با حور و حضرت
شیخ با سند معتبر از حضرت
صادق ع روایت کرده
جون

در مصباح و ذکر نموده بعد از ظهر از روز جمعه بعد از سلام
هفت مرتبه حمد و هفت مرتبه قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاس و هفت مرتبه
قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الفَلَق و هفت مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَد و هفت مرتبه
قُلْ یَا اَیُّهَا الکَافِرُون و بخواند اخر سوره برائه را لَقَدْ جَائَکُمْ رَسُولٌ مِنْ
اَنْفُسِکُمْ را اخرش که وَلَوْ اَنْزَلْنَا هٰذَا القُرْآن باشد تا اخر سوره و پنج اٰیه
آل عمران اِنَّ فِی خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالاَرْضِ تا اِنَّکَ لَا تُخْلِفُ المِیْعَاد از این
جمعه تا جمعه دیگر کفایت شر دشمنان و بلاها از او بشود بیست و چهارم
و نیز از آنحضرت روایت کرده که هر که بعد از نماز صبح تا بعد از نماز ظهر
بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِکَ وَ صَلَوٰةَ مَلٰائِکَتِکَ وَ رُسُلِکَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ نمیرد تا امام قائم را درک نماید مؤلف گوید
که اگر دعای اول را سه مرتبه بعد از فریضه ظهر جمعه بخواند برای امان
باشد از بلاها تا جمعه دیگر و نیز روایت شده که هر که میان دو نماز روز
جمعه صلوات بر محمد و آل او بفرستد ثوابش معادل هفتاد رکعت نماز باشد
بیست و پنجم بخواند دعای یَا مَنْ یَرْحَمُ وَلَا یَرْحَمُهُ العِبَاد و دعای اَللّٰهُمَّ
هٰذَا یَوْمٌ مُبَارَکٌ و این هر دو از ادعیه صحیفه کامله است بیست و ششم
شیخ در مصباح فرموده روایت شده از ائمه علیهم السلام که هر که در روز جمعه
دو رکعت نماز کند بعد از نماز ظهر بخواند در هر رکعت بعد از حمد هفت
مرتبه قُلْ هُوَ اللهُ اَحَد و بعد از نماز بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ اَهْلِ الجَنَّةِ الَّتِی
حَشْوُهَا البَرَکَةُ وَ عُمَّارُهَا المَلٰائِکَةُ مَعَ نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ
آلِهِ وَ اَبِیْنَا اِبْرَاهِیْمَ عَلَیْهِ السَّلَام تا جمعه دیگر بلائی و فتنه با و نرسد
و حقتعالی جمع کند میان او و محمد صلی الله علیه و آله و ابراهیم علیه السلام علامه مجلسی ره فرموده که اگر

این دعا را عصر بسیار بخواند بجای اَبنائنا و اَبنیه بگوید بنیت و هفتم روایت
شده که بهترین اوقات صلوات در روز جمعه بعد از عصر است و صد مرتبه
بگوئی اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ و شیخ فرموده روایت
شده که مستحب است صد مرتبه بگوئی صَلَواتُ اللّهِ وَمَلائِکَتِهِ وَاَنْبِیائِهِ
وَرُسُلِهِ وَجَمیعِ خَلْقِهِ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَعَلی اَرْواحِهِمْ
وَاَجْسادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ و شیخ جلیل ابن ادریس در سرائر از جامع
بزنطی نقل کرده که ابو بصیر گفت شنیدم از حضرت امام جعفر صادق ع
که میفرمود صلوات بر محمد و آل محمد در ما بین ظهر و عصر معادل هفتاد رکعت است
و کسیکه بگوید بعد از عصر روز جمعه اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ
الْمَرْضِیّینَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَبارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَالسَّلامُ
عَلَیْهِمْ وَعَلی اَرْواحِهِمْ وَاَجْسادِهِمْ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ خواهد بود برای
او مثل ثواب عمل جن و انس در آن روز مؤلف گوید که این صلوات شریفه
در کتب مشایخ حدیث بسندهای بسیار معتبره با فضیلتهای بسیار نقل
شده و اگر ده مرتبه و اگر نه هفت مرتبه بخواند افضل است زیرا که از حضرت صادق
روایت است که هر که بعد از نماز عصر روز جمعه پیش از آنکه از جای نماز خود
برخیزد ده مرتبه این صلوات را بخواند صلوات فرستند بر او ملائکه از این
جمعه تا جمعه آینده همین ساعت و نیز از آنحضرت روایت است که چون نماز
عصر روز جمعه را ادا کنی هفت مرتبه این صلوات را بخوان و شیخ کلینی ره در
کافی روایت کرده که چون روز جمعه نماز را ادا کردی بگو اَللّهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیاءِ الْمَرْضِیّینَ بِاَفْضَلِ صَلَواتِکَ وَبارِکْ عَلَیْهِمْ
بِاَفْضَلِ بَرَکاتِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ مدتی

که هرکه این صلوات را بعد از نماز عصر بخواند بنویسد حقتعالی برای
او صد هزار حسنه و محو فرماید از او صد هزار سیئه و برآورد صد هزار
حاجت او را و بلند فرماید برای او صد هزار درجه و نیز فرموده که روایت
شده هرکه این صلوات را هفت مرتبه بگوید خداوند رد کند بر او بعدد
هر بنده حسنه و عملش در آن روز مقبول باشد و بیاید در روز قیامت
در حالتیکه ما بین دو دیدگان او نوری باشد و در اعمال روز عرفه بیاید
صلواتیکه هرکه آنرا بخواند محمد و آل محمد صلوات الله و سلامه علیهم را
مسرور نماید بیست و هشتم بعد از عصر هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله
و اتوب الیه تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد بیست و نهم صد مرتبه
انا انزلناه بخواند از حضرت امام موسی ع روایت شده که خدا را
در روز جمعه هزار نسیم رحمت است که هر بنده را آنچه خواهد از آن رحمتها
عطا فرماید پس هرکه بعد از عصر روز جمعه صد مرتبه سوره انا انزلناه
بخواند حقتعالی آن هزار رحمت را مضاعف گردانیده باو عطا فرماید
سی ام بخواند دعای عشرات را که بعد از این خواهد آمد سی و یکم شیخ طوسی
فرموده که ساعت استجابت دعا ساعت آخر روز جمعه است تا غروب آفتاب
و سزاوار است که دعا در آن ساعت بسیار بکند و روایت شده که ساعت
استجابت آن وقتیستکه فرو رود نصف قرص خورشید و نصف دیگرش غروب
نکرده باشد و حضرت فاطمه صلوات الله علیها در آن وقت دعا میکرد
پس مستحب است دعا در آن وقت و مستحب است که بخواند دعای مروی
از نبی ص را در ساعت استجابت دعا سُبحانَکَ لا اِلهَ اِلّا اَنتَ یا حَنّانُ
یا مَنّانُ یا بَدیعَ السَّمواتِ وَالاَرضِ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ و بخواند

والملائکة واولوا العلم قائما بالقسط لا اله الا هو العزیز الحکیم ان الدین عند الله الاسلام وما اختلف الذین اوتوا الکتاب الا من بعد ما جاءهم العلم بغیا بینهم ومن یکفر بآیات الله فان الله سریع الحساب قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء وتنزع الملک ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بیدک الخیر انک علی کل شیء قدیر تولج اللیل فی النهار وتولج النهار فی اللیل وتخرج الحی من المیت وتخرج المیت من الحی

ساعت آخر روز جمعه دعای سمات را که بعد از این بیاید انشاء الله تعالی
و بدانکه روز جمعه از چند جهت اختصاص به تعلق بامام عصر عجل الله فرجه
دارد یکی آنکه ولادت باسعادت آنحضرت در آن روز بوده دیگر ظهور موفور
السرور آنجناب در آن روز خواهد بود و توقع و انتظار فرج در آن روز بیشتر
از روزهای دیگر است و بیاید در زیارت مخصوصه بآنحضرت در آن روز هذا
يَوْمُ الْجُمُعَةِ وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ عَلَى
يَدِكَ دیگر عید بودن روز جمعه و شمردن آن یکی از عیدهای چهارگانه
بجهت آن روز شریف است که زمین را از لوث شرک و کفر و قذارت
معاصی را از وجود جبارین و ملحدین و کافرین و عاصین پاک و پاکیزه
میفرماید و بساط طهارت کلمه حق و اعلاء دین و شرایع ایمان چشم و دل مؤمنین
مخصوصین را در آن روز روشن و منور و مسرور و خورسند خواهد فرمود
وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا پس شایسته است که در این روز صلوات کبیره را
بخوانی و بخوانی دعائی را که حضرت امام رضا ع امر فرموده بخواندن آن
برای حضرت صاحب الامر ع اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ الدُّعَاء
و بیاید ذکر آن در آخر اعمال سرداب در باب زیارات و نیز بخوانی دعائی را
که شیخ ابو عمرو عمری قدس الله روحه بابوعلی بن همام املا کرده و فرموده
که آنرا بخوانند در زمان غیبت قائم آل محمد علیه و علیهم السلام و چون
آن صلوات و آن دعا طولانی است و این مختصر گنجایش ندارد و ما ذکر نمودیم
طالبین رجوع کنند بمصباح المتهجد و جمال الاسبوع ملخص شایسته است
در اینجا ذکر کنیم صلوات منسوبه بابوالحسن ضراب اصفهانی را که شیخ و
سید در اعمال عصر روز جمعه آنرا ذکر نموده اند و سید فرموده که این

صلوات

تنبیه
و نیز در ... منقول است ... از حضرت موسی بن جعفر ع منقول است که هر که آیة الکرسی ... بعد از نماز صبح ... دیگر فرمود که ... بعد از نماز ... آیة الکرسی ... بعد از نماز ... منقول است ...

صلوات مروی از مولای ما حضرت مهدی صلوات الله علیه است
و اگر ترک کردی تعقیب عصر روز جمعه را بجهة عذری پس ترک مکن
این صلوات را هرگز بجهة امری که مطلع کرده ما را خداوند جل جلاله
بان پس سند آنرا با نسخه صلوات نقل کرده لکن شیخ در مصباح
فرموده که این صلوات مروی از حضرت صاحب الزمان تم که بیرون آمده
بسوی ابو الحسن ضراب اصفهانی بمکه و ما سند آنرا ذکر نکردیم بجهة اختصار
نسخه این است بسم الله الرحمن الرحیم اللهم صل علی محمد
سید المرسلین و خاتم النبیین و حجة رب العالمین المنتجب فی
المیثاق المصطفی فی الظلال المطهر من کل آفة البریء من کل عیب
المؤمل للنجاة المرتجی للشفاعة المفوض الیه دین الله اللهم
شرف بنیانه و عظم برهانه و افلج حجته و ارفع درجته و اضئ
نوره و بیض وجهه و اعطه الفضل و الفضیلة و المنزلة و الوسیلة
و الدرجة الرفیعة و ابعثه مقاما محمودا یغبطه به الاولون و الآخرون
و صل علی امیر المؤمنین و وارث المرسلین و قائد الغر المحجلین
و سید الوصیین و حجة رب العالمین و صل علی الحسن بن علی
امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی
الحسین امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین بن علی
و صل علی محمد بن علی امام المؤمنین و وارث المرسلین و حجة
رب العالمین و صل علی جعفر بن محمد امام المؤمنین و وارث
المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی موسی بن جعفر امام
المؤمنین و وارث المرسلین و حجة رب العالمین و صل علی علی

موسى امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على محمد بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على علي بن محمد امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الحسن بن علي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين وصل على الخلف الهادي المهدي امام المؤمنين ووارث المرسلين وحجة رب العالمين اللهم صل على محمد واهل بيته الائمة الهادين العلماء الصادقين الابرار المتقين دعائم دينك واركان توحيدك وتراجمة وحيك وحججك على خلقك وخلفائك في ارضك الذين اخترتهم لنفسك واصطفيتهم على عبادك وارتضيتهم لدينك وخصصتهم بمعرفتك وجللتهم بكرامتك وغشيتهم برحمتك وربيتهم بنعمتك وغذيتهم بحكمتك والبستهم نورك ورفعتهم في ملكوتك وحففتهم بملائكتك وشرفتهم بنبيك صلواتك عليه وآله اللهم صل على محمد وعليهم صلوة زاكية نامية كثيرة دائمة طيبة لا يحيط بها الا انت ولا يسعها الا علمك ولا يحصيها احد غيرك اللهم صل على وليك المحيي سنتك القائم بامرك الداعي اليك الدليل عليك حجتك على خلقك وخليفتك في ارضك وشاهدك على عبادك اللهم اعز نصره ومد في عمره وزين الارض بطول بقائه اللهم اكفه بغي الحاسدين واعذه من شر الكائدين وازجر عنه ارادة الظالمين وخلصه من ايدي الجبارين اللهم اعطه في نفسه وذريته وشيعته ورعيته وخاصته وعامته وعدوه وجميع اهل الدنيا ما تقر به عينه وتسر به نفسه وبلغه افضل ما امله في الدنيا والآخرة انك على كل شيء

قدیر اللهم جدد به ما امتحی من دینك واحی به ما بدل من کتابك
واظهر به ما غیر من حکمك حتی یعود دینك به وعلی یدیه غضا
جدیدا خالصا مخلصا لا شك فیه ولا شبهة معه ولا باطل
عنده ولا بدعة لدیه اللهم نور بنوره کل ظلمة وهد برکنه
کل بدعة واهدم بعزته کل ضلالة واقصم به کل جبار واخمد
بسیفه کل نار واهلك بعدله جور کل جائر واجر حکمه علی کل حکم
واذل بسلطانه کل سلطان اللهم اذل کل من ناواه واهلك کل
من عاداه وامکر بمن کاده واستاصل من جحده حقه واستهان
بامره وسعی فی اطفاء نوره واراد اخماد ذکره اللهم صل علی محمد
المصطفی وعلی المرتضی وفاطمة الزهراء والحسن الرضا والحسین المصفی
وجمیع الاوصیاء مصابیح الدجی واعلام الهدی ومنار التقی والعروة
الوثقی والحبل المتین والصراط المستقیم وصل علی ولیك وولاة
عهدك والائمة من ولده ومد فی اعمارهم وزد فی آجالهم وبلغهم
اقصی آمالهم دینا ودنیا وآخرة انك علی کل شیء قدیر و بدانکه موافق
روایتی شب شنبه حکم شب جمعه را دارد و شایسته است آنچه در شب جمعه
خوانده میشد در آن شب نیز خوانده شود

فصل پنجم

در تعیین ایام ائمه علیهم السلام در هفته و زیارت ایشان در هر روز سید بن
طاوس در جمال الاسبوع گفته ابن بابویه مسنداً از صقر بن ابی دلف
روایت کرده که چون متوکل حضرت امام علی النقی ع را بسر من رای طلبید روزی
بخدمت آنحضرت رفتم خبری از احوال آنجناب بگیرم و آنحضرت را نزد زرافی

خاجب متوکل محبوس کرده بودند چون نزد او رفتم گفت چه کار داری
گفتم بدیدن شما آمده ام ساعتی با هم نشستیم و از هر گونه صحبتی با هم
کردیم تا آنکه مردم را متفرق کرد و مجلس خلوت شد باز پرسید که برای
چه آمده من همان جواب اول را دادم گفت گویا آمده که خبری از مولای
خود بگیری من ترسیدم گفتم مولای من خلیفه است گفت ساکت شو که
مولای تو بر حق است و من نیز اعتقاد تو را دارم گفتم الحمد لله پس گفت آیا
میخواهی نزد او بروی گفتم بلی گفت قدری بنشین تا صاحب البرید از نزد او بیرون
آید من نشستم تا وقتی صاحب البرید بیرون شد آن وقت به پسرکی را امر
کرد که مرا نزد آنحضرت ببر چون بخدمت آنجناب رسیدم دیدم بر روی
حصیری نشسته است و در برابرش قبری کنده اند سلام کردم حضرت جواب
داد فرمود بنشین پس فرمود که برای چه آمده گفتم آمده ام که از احوال
شما خبری گیرم پس چون نظرم بر قبر افتاد گریستم حضرت فرمود گریه مکن
که در این وقت آسیبی از ایشان بمن نمیرسد گفتم الحمد لله پس گفتم ای
سید من حدیثی از رسول خدا صلعم روایت شده که معنی آنرا نمیفهمم فرمود
چیست آن حدیث عرض کردم لا تعادوا الایام فتعادیکم یعنی دشمنی نکنید
با روزها که آنها با شما دشمنی خواهند کرد فرمود مراد از ایام و روزها
ما هستیم مادامیکه برپا است آسمانها و زمین شنبه اسم رسول خدا صلعم
است و یکشنبه امیر المؤمنین عم و دوشنبه حسن و حسین عم و سه شنبه علی بن
الحسین و محمد بن علی و جعفر بن محمد عم و چهارشنبه موسی بن جعفر و علی بن موسی
و محمد بن علی و منم و پنجشنبه فرزندم حسن عم است و جمعه فرزند فرزندم است
و بسوی او جمع می شوند اهل حق این است معنی ایام پس دشمنی نکنید با ایشان

و روایت کرده اند که روزی حضرت رسالت پناه با صحاب خود فرمود که جمع کنید آنچه را دیده اید از [illegible] هر کدام [illegible] رسول الله [illegible] فرمود [illegible] رسول الله فرمود [illegible] لا اله الا الله [illegible] و ریسمان [illegible] در دنیا و آخرت [illegible]

در دنیا که دشمنی کنند با شما در آخرت پس فرمود وداع کن و بیرون رو که ایمن نیستم بر تو و میترسم اذیتی بتو برسد و بعد سید این حدیث را بسند دیگر از قطب راوندی نقل کرده انتها. فرموده. **ذکر زیارت حضرت رسول ص** در روز خود که روز شنبه باشد أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَّيْتَ الَّذِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللهَ مُخْلِصاً حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِينِكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللّٰهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللهَ تَوَّاباً رَحِيماً إِلٰهِي فَقَدْ أَتَيْتُ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِراً تَائِباً مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاغْفِرْهَا يَا سَيِّدَنَا أَتَوَجَّهُ بِكَ وَبِأَهْلِ بَيْتِكَ إِلَى اللهِ تَعَالٰى رَبِّكَ وَرَبِّي لِيَغْفِرَ لِي پس سه مرتبه بگو إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ پس بگو أُصِبْنَا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فَمَا أَعْظَمَ الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ

انقطع عنّا الوحی فقد اتاك فانّا لله وانّا الیه راجعون یا سیّدنا یا رسول الله
صلوات الله علیك وعلی آل بیتك الطاهرین هذا یوم السبت وهو
یومك وانا فیه ضیفك وجارك فاضفنی واجرنی فانّك كریم تحبّ
الضیافة ومأمور بالاجارة فاضفنی واحسن ضیافتی واجرنا واحسن
اجارتنا بمنزلة الله عندك وعند آل بیتك وبمنزلتهم عنده وبما
استودعكم من علمه فانّه اكرم الاكرمین. جامع این کتاب عباس قمی عفی عنه
گوید که من هرگاه خواستم زیارت کنم آنحضرت را باین زیارت اوّل زیارت
میکنم آنحضرت را بنحویکه حضرت امام رضا علیه السلام تعلیم بزنطی فرموده بعد از آن
این زیارت را میخوانم و کیفیت آن چنان است که روایت شده بسند صحیح که
ابن ابی نصر خدمت حضرت امام رضا علیه السلام عرض کرد که بعد از نماز چگونه
صلوات وسلام بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله باید فرستاد فرمود میگوئی السّلام
علیك یا رسول الله ورحمة الله وبركاته السّلام علیك یا محمّد بن عبد الله
السّلام علیك یا خیرة الله السّلام علیك یا حبیب الله السّلام علیك
یا صفوة الله السّلام علیك یا امین الله اشهد انّك رسول الله واشهد
انّك محمّد بن عبد الله واشهد انّك قد نصحت لامّتك وجاهدت فی
سبیل ربّك وعبدته حتّی اتیك الیقین فجزاك الله یا رسول الله افضل
ما جزی نبیّاً عن امّته اللّهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد افضل ما صلّیت
علی ابرهیم وآل ابرهیم انّك حمید مجید

زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

بروایت آن کسیکه در بیداری مشاهده کرد که جناب صاحب الزمان علیه السلام
آنحضرت را باین کلمات زیارت کرد در روز یکشنبه که روز آنحضرت است

اَلسَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالدَّوْحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ الْمُضِيئَةِ الْمُثْمِرَةِ
بِالنُّبُوَّةِ الْمُونِقَةِ بِالْإِمَامَةِ وَعَلَى ضَجِيعَيْكَ آدَمَ وَنُوحٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحْدِقِينَ بِكَ وَالْحَافِّينَ بِقَبْرِكَ يَا مَوْلَايَ
يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَبِاسْمِكَ وَأَنَا ضَيْفُكَ
فِيهِ وَجَارُكَ فَأَضِفْنِي يَا مَوْلَايَ وَأَجِرْنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ
وَمَأْمُورٌ بِالْإِجَارَةِ فَافْعَلْ مَا رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ وَرَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ
وَآلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللهِ وَمَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ ابْنِ عَمِّكَ رَسُولِ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

زیارت حضرت زهرا علیها السلام

اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِي خَلَقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ
صَابِرَةً أَنَا لَكِ مُصَدِّقٌ صَابِرٌ عَلَى مَا أَتَى بِهِ أَبُوكِ وَوَصِيُّهُ صَلَوَاتُ
اللهِ عَلَيْهِمَا وَأَنَا أَسْأَلُكِ إِنْ كُنْتُ صَدَّقْتُكِ إِلَّا أَلْحَقْتِنِي بِتَصْدِيقِي لَهُمَا
لِتُسَرَّ نَفْسِي فَاشْهَدِي أَنِّي طَاهِرٌ بِوِلَايَتِكِ وَوِلَايَةِ آلِ بَيْتِكِ صَلَوَاتُ
اللهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ أَيْضًا

زیارت حضرت زهراء علیها السلام بروایت دیگر

اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَكِ وَكُنْتِ
لِمَا امْتَحَنَكِ بِهِ صَابِرَةً وَنَحْنُ لَكِ أَوْلِيَاءُ مُصَدِّقُونَ وَلِكُلِّ مَا أَتَى
بِهِ أَبُوكِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَأَتَى بِهِ وَصِيُّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ
مُسَلِّمُونَ وَنَحْنُ نَسْأَلُكِ اللَّهُمَّ إِذْ كُنَّا مُصَدِّقِينَ لَهُمْ أَنْ تُلْحِقَنَا بِتَصْدِيقِنَا
بِالدَّرَجَةِ الْعَالِيَةِ لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَايَتِهِمْ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

روز دوشنبه

روز حسن وحسین علیهما السلام است و زیارت امام حسن مجتبی
السلام علیک یا ابن رسول رب العالمین السلام علیک یا ابن امیر
المؤمنین السلام علیک یا ابن فاطمة الزهراء السلام علیک یا
حبیب الله السلام علیک یا صفوة الله السلام علیک یا امین الله
السلام علیک یا حجة الله السلام علیک یا نور الله السلام علیک
یا صراط الله السلام علیک یا بیان حکم الله السلام علیک یا ناصر
دین الله السلام علیک ایها السید الزکی السلام علیک ایها
البر الوفی السلام علیک ایها القائم الامین السلام علیک
ایها العالم بالتاویل السلام علیک ایها الهادی المهدی السلام
علیک ایها الطاهر الزکی السلام علیک ایها التقی النقی السلام
علیک ایها الحق الحقیق السلام علیک ایها الشهید الصدیق السلام
علیک یا ابا محمد الحسن بن علی ورحمة الله وبرکاته زیارت امام

حسین علیه السلام روز دوشنبه

السلام علیک یا ابن رسول الله السلام علیک یا ابن امیر المؤمنین السلام
علیک یا ابن سیدة نساء العالمین اشهد انک قد اقمت الصلوة
واتیت الزکوة وامرت بالمعروف ونهیت عن المنکر وعبدت الله مخلصا
وجاهدت فی الله حق جهاده حتی اتیک الیقین فعلیک السلام منی
ما بقیت وبقی اللیل والنهار وعلی آل بیتک الطیبین الطاهرین
انا یا مولای مولی لک ولآل بیتک سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم
مؤمن بسرکم وجهرکم وظاهرکم وباطنکم لعن الله اعدائکم من الاولین

وَالْآخِرَةِ وَاَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى مِنْهُمْ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ
هٰذَا يَوْمُ الْاِثْنَيْنِ وَهُوَ يَوْمُكُمَا وَبِاسْمِكُمَا وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفُكُمَا فَاَضِيْفَانِيْ
وَاَحْسِنَا ضِيَافَتِيْ فَنِعْمَ مَنِ اسْتُضِيْفَ بِهِ اَنْتُمَا وَاَنَا فِيْهِ مِنْ جِوَارِكُمَا فَاَجِيْرَانِيْ
فَاِنَّكُمَا مَاْمُوْرَانِ بِالضِّيَافَةِ وَالْاِجَارَةِ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمَا وَاٰلِكُمَا الطَّيِّبِيْنَ

روز سہ شنبہ

باسم حضرت امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق
است زیارت کنا ینشان را بدین زیارت اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُزَّانَ عِلْمِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَاجِمَةَ وَحْيِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَئِمَّةَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا اَعْلَامَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلَادَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ
مُسْتَبْصِرٌ بِشَاْنِكُمْ مُعَادٍ لِاَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِاَوْلِيَائِكُمْ بِاَبِيْ اَنْتُمْ وَاُمِّيْ صَلَوٰتُ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَتَوَالٰى اٰخِرَهُمْ كَمَا تَوَالَيْتُ اَوَّلَهُمْ وَاَبْرَءُ مِنْ كُلِّ
وَلِيْجَةٍ دُوْنَهُمْ وَاَكْفُرُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوْتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزّٰى صَلَوٰتُ اللّٰهِ
عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيَّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِيْنَ
وَسُلَالَةَ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صَادِقًا مُصَدَّقًا فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِيَّ ~~وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ~~
هٰذَا يَوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثُّلَاثَاءِ وَاَنَا فِيْهِ ضَيْفٌ لَكُمْ وَمُسْتَجِيْرٌ بِكُمْ فَاَضِيْفُوْنِيْ
وَاَجِيْرُوْنِيْ بِمَنْزِلَةِ اللّٰهِ عِنْدَكُمْ وَاٰلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ

روز چہار شنبہ

باسم حضرت موسیٰ بن جعفر و امام رضا و امام محمد تقی و امام علی النقی است
بکو در زیارت ایشان اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
حُجَجَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا نُوْرَ اللّٰهِ فِيْ ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ

صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَعَلىٰ آلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ بِأَبي أَنْتُمْ وَأُمّي
لَقَدْ عَبَدْتُمُ اللّٰهَ مُخْلِصينَ وَجاهَدْتُمْ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّىٰ أَتاكُمُ
الْيَقينُ فَلَعَنَ اللّٰهُ أَعْداءَكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَجْمَعينَ وَأَنَا أَبْرَءُ إِلَى اللّٰهِ وَ
إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ يا مَوْلايَ يا أَبا إِبْراهيمَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ يا مَوْلايَ يا أَبَا الْحَسَنِ
عَلِيَّ بْنَ مُوسىٰ يا مَوْلايَ يا أَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ يا مَوْلايَ يا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ
بْنَ مُحَمَّدٍ أَنَا مَوْلًى لَكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَجَهْرِكُمْ مُتَضَيِّفٌ بِكُمْ في يَوْمِكُمْ هٰذا
وَهُوَ يَوْمُ الْأَرْبِعاءِ وَمُسْتَجيرٌ بِكُمْ فَأَضيفُوني وَأَجيرُوني بِآلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبينَ
الطّاهِرينَ

روز پنجشنبه

روز حضرت امام حسن عسکری علیه السلام است بگو در زیارت آنحضرت
السَّلامُ عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللّٰهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّٰهِ وَخالِصَتَهُ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا إِمامَ الْمُؤْمِنينَ وَوارِثَ الْمُرْسَلينَ وَحُجَّةَ رَبِّ الْعالَمينَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْكَ وَعَلىٰ آلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ يا مَوْلايَ يا أَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ أَنَا
مَوْلًى لَكَ وَلِآلِ بَيْتِكَ وَهٰذا يَوْمُكَ وَهُوَ يَوْمُ الْخَميسِ وَأَنَا ضَيْفُكَ فيهِ وَ
مُسْتَجيرٌ بِكَ فيهِ فَأَحْسِنْ ضِيافَتي وَإِجارَتي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ

روز جمعه

روز حضرت صاحب الزمان علیه السلام و بنام آنجناب است و همان
روزی است که در آن ظهور خواهد فرمود بگو در زیارت آنحضرت السَّلامُ
عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللّٰهِ في أَرْضِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ اللّٰهِ في خَلْقِهِ السَّلامُ
عَلَيْكَ يا نُورَ اللّٰهِ الَّذي يَهْتَدي بِهِ الْمُهْتَدُونَ وَيُفَرَّجُ بِهِ عَنِ الْمُؤْمِنينَ
السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُهَذَّبُ الْخائِفُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النّاصِحُ
السَّلامُ عَلَيْكَ يا عَيْنَ الْحَيوٰةِ السَّلامُ عَلَيْكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ آلِ

بيتك الطيبين الطاهرين السلام عليك عجل الله لك ما وعدك من النصر وظهور الامر السلام عليك يا مولاي انا مولاك عارف باولاك واخراك اتقرب الى الله تعالى بك وبآل بيتك وانتظر ظهورك وظهور الحق على يديك واسأل الله ان يصلي على محمد وآل محمد وان يجعلني من المنتظرين لك والتابعين والناصرين لك على اعدائك والمستشهدين بين يديك في جملة اوليائك يا مولاي يا صاحب الزمان صلوات الله عليك وعلى آل بيتك هذا يوم الجمعة وهو يومك المتوقع فيه ظهورك والفرج فيه للمؤمنين على يديك وقتل الكافرين بسيفك وانا يا مولاي فيه ضيفك وجارك وانت يا مولاي كريم من اولاد الكرام ومأمور بالضيافة والاجارة فاضفني واجرني صلوات الله عليك وعلى اهل بيتك الطاهرين. سید بن طاوس گفته که من بعد از این زیارت متمثل میشوم باین شعر و اشاره میکنم بآنحضرت و میگویم

نزيلك حيث ما اتجهت ركابي — وضيفك حيث كنت من البلاد

یعنی من بر تو نازل میشوم هرکجا که راحله ام رو آورد و مراد را نماید و مهمان تو هستم در هرکجا که باشم از شهرها

فصل ششم

در ذکر بعضی از ادعیه مشهوره

از جمله دعاء صباح حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است و آن اینست

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم يا من دلع لسان الصباح بنطق تبلجه وسرح قطع الليل المظلم بغياهب تلجلجه واتقن صنع الفلك الدوار في مقادير تبرجه وشعشع ضياء الشمس بنور تأججه يا من دل على ذاته بذاته وتنزه عن مجانسة مخلوقاته وجل عن ملاءمة

كيفيته يا من قرب من خواطر الظنون وبعد عن ملاحظة العيون
وعلم بما كان قبل أن يكون يا من أرقدني في مهاد أمنه وأمانه
وأيقظني إلى ما منحني به من مننه وإحسانه وكف أكف السوء عني بيده
وسلطانه صل اللهم على الدليل إليك في الليل الأليل والماسك
من أسبابك بحبل الشرف الأطول والناصع الحسب في ذروة الكاهل
الأعبل والثابت القدم على زحاليفها في الزمن الأول وعلى آله
المصطفين الأخيار وافتح اللهم لنا مصاريع الصباح بمفاتيح الرحمة
والفلاح والبسني اللهم من أفضل خلع الهداية والصلاح واغرس
اللهم بعظمتك في شرب جناني ينابيع الخشوع وأجر اللهم لهيبتك
من آماقي زفرات الدموع وأدب اللهم نزق الخرق مني بأزمة القنوع
إلهي إن لم تبتدئني الرحمة منك بحسن التوفيق فمن السالك بي إليك
في واضح الطريق وإن أسلمتني أناتك لقائد الأمل والمنى فمن المقيل
عثراتي من كبوات الهوى وإن خذلني نصرك عند محاربة النفس والشيطان
فقد وكلني خذلانك إلى حيث النصب والحرمان إلهي أتراني ما أتيتك
إلا من حيث الآمال أم علقت بأطراف حبالك إلا حين باعدتني ذنوبي
عن دار الوصال فبئس المطية التي امتطت نفسي من هواها فواها لها
لما سولت لها ظنونها ومناها وتبا لها لجرأتها على سيدها ومولاها
إلهي قرعت باب رحمتك بيد رجائي وهربت إليك لاجئا من فرط أهوائي
وعلقت بأطراف حبالك أنامل ولائي فاصفح اللهم عما كنت أجرمته
من زللي وخطائي وأقلني من صرعة ردائي فإنك سيدي ومولاي
ومعتمدي ورجائي وأنت غاية مطلوبي ومناي في منقلبي ومثواي إلهي

كَيْفَ تَطْرُدُ مِسْكِيْنًا الْتَجَاَ اِلَيْكَ مِنَ الذُّنُوْبِ هَارِبًا اَمْ كَيْفَ تُخَيِّبُ مُسْتَرْشِدًا قَصَدَ اِلٰى جَنَابِكَ سَاعِيًا اَمْ كَيْفَ تَرُدُّ ظَمْاٰنًا وَرَدَ اِلٰى حِيَاضِكَ شَارِبًا كَلَّا وَحِيَاضُكَ مُتْرَعَةٌ فِيْ ضَنْكِ الْمُحُوْلِ وَبَابُكَ مَفْتُوْحٌ لِلطَّلَبِ وَالْوُغُوْلِ وَاَنْتَ غَايَةُ السُّؤُوْلِ وَنِهَايَةُ الْمَأْمُوْلِ اِلٰهِيْ هٰذِهٖ اَزِمَّةُ نَفْسِيْ عَقَلْتُهَا بِعِقَالِ مَشِيَّتِكَ وَهٰذِهٖ اَعْبَاءُ ذُنُوْبِيْ دَرَاْتُهَا بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ وَهٰذِهٖ اَهْوَائِيَ الْمُضِلَّةُ وَكَلْتُهَا اِلٰى جَنَابِ لُطْفِكَ وَرَأْفَتِكَ فَاجْعَلِ اللّٰهُمَّ صَبَاحِيْ هٰذَا نَازِلًا عَلَيَّ بِضِيَاءِ الْهُدٰى وَبِالسَّلَامَةِ فِي الدِّيْنِ وَالدُّنْيَا وَمَسَائِيْ جُنَّةً مِنْ كَيْدِ الْعِدٰى وَوِقَايَةً مِنْ مُرْدِيَاتِ الْهَوٰى اِنَّكَ قَادِرٌ عَلٰى مَا تَشَاءُ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ تُوْلِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوْلِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ ذَا يَعْرِفُ قَدْرَكَ فَلَا يَخَافُكَ وَمَنْ ذَا يَعْلَمُ مَا اَنْتَ فَلَا يَهَابُكَ اَلَّفْتَ بِقُدْرَتِكَ الْفِرَقَ وَفَلَقْتَ بِلُطْفِكَ الْفَلَقَ وَاَنَرْتَ بِكَرَمِكَ دَيَاجِيَ الْغَسَقِ وَاَنْهَرْتَ الْمِيَاهَ مِنَ الصُّمِّ الصَّيَاخِيْدِ عَذْبًا وَاُجَاجًا وَاَنْزَلْتَ مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لِلْبَرِيَّةِ سِرَاجًا وَهَّاجًا مِنْ غَيْرِ اَنْ تُمَارِسَ فِيْمَا ابْتَدَاْتَ بِهٖ لُغُوْبًا وَلَا عِلَاجًا فَيَا مَنْ تَوَحَّدَ بِالْعِزِّ وَالْبَقَاءِ وَقَهَرَ عِبَادَهٗ بِالْمَوْتِ وَالْفَنَاءِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ الْاَتْقِيَاءِ وَاسْمَعْ نِدَائِيْ وَاسْتَجِبْ دُعَائِيْ وَحَقِّقْ بِفَضْلِكَ اَمَلِيْ وَرَجَائِيْ يَا خَيْرَ مَنْ دُعِيَ لِكَشْفِ الضُّرِّ وَالْمَأْمُوْلِ لِكُلِّ عُسْرٍ وَيُسْرٍ بِكَ اَنْزَلْتُ حَاجَتِيْ فَلَا تَرُدَّنِيْ مِنْ سَنِيِّ مَوَاهِبِكَ خَائِبًا

یا کریم یا کریم یا کریم برحمتک یا ارحم الراحمین وصلی الله علی خیر خلقه محمد وآله اجمعین پس بسجده برود و بگوید الهی قلبی محجوب ونفسی معیوب وعقلی مغلوب وهوائی غالب وطاعتی قلیل ومعصیتی کثیر ولسانی مقر بالذنوب فکیف حیلتی یا ستار العیوب ویا علام الغیوب ویا کاشف الکروب اغفر ذنوبی کلها بحرمة محمد وآل محمد یا غفار یا غفار یا غفار برحمتک یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که علامه مجلسی ره این دعا را در کتاب دعاء بحار و در کتاب صلوة با بیان ذکر نموده وفرموده که این دعا از ادعیه مشهوره است و من در کتب معتبره آنرا نیافتم مگر در مصباح سید بن باقی رضوان الله علیه

دعای کمیل بن زیاد علیه الرحمه

وآن از ادعیه معروفه است و علامه مجلسی ره فرموده که از بهترین دعاها است وآن دعاء خضر علیه السلام است حضرت امیر المؤمنین ع آنرا تعلیم کمیل که از خواص اصحاب آنحضرت است فرموده و در شبهای نیمه شعبان و در هر شب جمعه خوانده میشود وبرای کفایت از شر اعداء وفتح باب رزق و آمرزش گناهان نافع است وشیخ وسید آنرا نقل نموده اند ومن آنرا از مصباح المتهجد نقل میکنم وآن دعاء شریف این است اللهم انی اسئلک برحمتک التی وسعت کل شیء وبقوتک التی قهرت بها کل شیء وخضع لها کل شیء وذل لها کل شیء وبجبروتک التی غلبت بها کل شیء وبعزتک التی لا یقوم لها شیء وبعظمتک التی ملأت کل شیء وبسلطانک الذی علا کل شیء وبوجهک الباقی بعد فناء کل شیء وباسمائک التی غلبت ارکان کل شیء وبعلمک الذی احاط بکل شیء وبنور وجهک الذی اضاء

دعاء کمیل

لَهُ كُلُّ شَيْءٍ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي
تَحْبِسُ الدُّعَاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي
كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ أَخْطَأْتُهَا اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ
وَأَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَى نَفْسِكَ وَأَسْأَلُكَ بِجُودِكَ أَنْ تُدْنِيَنِي مِنْ قُرْبِكَ
وَأَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَامِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي بِقِسْمِكَ رَاضِيًا
قَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا اَللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنِ اشْتَدَّتْ
فَاقَتُهُ وَأَنْزَلَ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعَظُمَ فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اَللّٰهُمَّ
عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَا مَكَانُكَ وَخَفِيَ مَكْرُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ
وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ حُكُومَتِكَ اَللّٰهُمَّ لَا أَجِدُ لِذُنُوبِي
غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَلَا لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِيَ الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ
لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأْتُ بِجَهْلِي وَسَكَنْتُ
إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَمَنِّكَ عَلَيَّ اَللّٰهُمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ
وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقَلْتَهُ وَكَمْ مِنْ عِثَارٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُوهٍ
دَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ ثَنَاءٍ جَمِيلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ نَشَرْتَهُ اَللّٰهُمَّ عَظُمَ بَلَائِي وَأَفْرَطَ
بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَقَعَدَتْ بِي أَغْلَالِي وَحَبَسَنِي عَنْ
نَفْعِي بُعْدُ آمَالِي وَخَدَعَتْنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا وَنَفْسِي بِجِنَايَتِهَا وَمِطَالِي
يَا سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْجُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءُ عَمَلِي وَفِعَالِي
وَلَا تَفْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى

ما عملته في خلواتي من سوء فعلي واسائتي فدوام تفريطي وجهالتي
وكثرة شهواتي وغفلتي وكن اللهم بعزتك لي في الاحوال كلها
رؤفا وعلي في جميع الامور عطوفا الهي وربي من لي غيرك اسئلك كشف
ضري والنظر في امري الهي ومولاي اجريت علي حكما اتبعت فيه هوى
نفسي ولم احترس فيه من تزيين عدوي فغرني بما اهوى واسعده
على ذلك القضاء فتجاوزت بما جرى علي من ذلك من نقض حدودك
وخالفت بعض اوامرك فلك الحمد علي في جميع ذلك ولا حجة لي فيما جرى
علي فيه قضاؤك والزمني حكمك وبلاؤك وقد اتيتك يا الهي بعد
تقصيري واسرافي على نفسي معتذرا نادما منكسرا مستقيلا مستغفرا
منيبا مقرا مذعنا معترفا لا اجد مفرا مما كان مني ولا مفزعا اتوجه اليه
في امري غير قبولك عذري وادخالك اياي في سعة من رحمتك
الهي فاقبل عذري وارحم شدة ضري وفكني من شد وثاقي يا رب ارحم
ضعف بدني ورقة جلدي ودقة عظمي يا من بدء خلقي وذكري وتربيتي
وبري وتغذيتي هبني لابتداء كرمك وسالف برك بي يا الهي و
سيدي وربي اتراك معذبي بنارك بعد توحيدك وبعد ما انطوى
عليه قلبي من معرفتك ولهج به لساني من ذكرك واعتقده ضميري
من حبك وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا لربوبيتك هيهات
انت اكرم من ان تضيع من ربيته او تبعد من ادنيته او تشرد من
اويته او تسلم الى البلاء من كفيته ورحمته وليت شعري يا سيدي
والهي ومولاي اتسلط النار على وجوه خرت لعظمتك ساجدة
وعلى السن نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة وعلى

قلوب اعترفت بالهيتك محققة وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى
صارت خاشعة وعلى جوارح سعت الى اوطان تعبدك طائعة و
اشارت باستغفارك مذعنة ما هكذا الظن بك ولا اخبرنا بفضلك
عنك يا كريم يا رب وانت تعلم ضعفي عن قليل من بلاء الدنيا و
عقوباتها وما يجري فيها من المكاره على اهلها على ان ذلك بلاء
ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه قصير مدته فكيف احتمالي لبلاء
الآخرة وحلول وقوع المكاره فيها وهو بلاء تطول مدته ويدوم
مقامه ولا يخفف عن اهله لانه لا يكون الا عن غضبك وانتقامك
وسخطك وهذا ما لا تقوم له السموات والارض يا سيدي فكيف لي
وانا عبدك الضعيف الذليل الحقير المسكين المستكين يا الهي
وربي وسيدي ومولاي لاي الامور اليك اشكو ولما منها اضج و
ابكي لاليم العذاب وشدته ام لطول البلاء ومدته فلئن صيرتني
للعقوبات مع اعدائك وجمعت بيني وبين اهل بلائك وفرقت بيني
وبين احبائك واوليائك فهبني يا الهي وسيدي ومولاي وربي صبرت
على عذابك فكيف اصبر على فراقك وهبني صبرت على حر نارك فكيف
اصبر عن النظر الى كرامتك ام كيف اسكن في النار ورجائي عفوك
فبعزتك يا سيدي ومولاي اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لاضجن
اليك بين اهلها ضجيج الآملين ولاصرخن اليك صراخ المستصرخين
ولابكين عليك بكاء الفاقدين ولانادينك اين كنت يا ولي المؤمنين
يا غاية آمال العارفين يا غياث المستغيثين يا حبيب قلوب الصادقين
ويا اله العالمين افتراك سبحانك وبحمدك تسمع فيها صوت عبد

مسلم سجن فيها بمخالفته وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس بين
أطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج إليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك
بلسان أهل توحيدك ويتوسل إليك بربوبيتك يا مولاي فكيف
يبقى في العذاب وهو يرجو ما سلف من حلمك أم كيف تؤلمه النار
وهو يأمل فضلك ورحمتك أم كيف يحرقه لهيبها وأنت تسمع صوته وترى
مكانه أم كيف يشتمل عليه زفيرها وأنت تعلم ضعفه أم كيف يتقلقل
بين أطباقها وأنت تعلم صدقه أم كيف تزجره زبانيتها وهو يناديك
يا ربه أم كيف يرجو فضلك في عتقه منها فتتركه فيها هيهات ما ذلك
الظن بك ولا المعروف من فضلك ولا مشبه لما عاملت به الموحدين
من برك وإحسانك فباليقين أقطع لولا ما حكمت به من تعذيب
جاحديك وقضيت به من إخلاد معانديك لجعلت النار كلها بردا
وسلاما وما كان لأحد فيها مقرا ولا مقاما لكنك تقدست أسماؤك
أقسمت أن تملأها من الكافرين من الجنة والناس أجمعين وأن تخلد
فيها المعاندين وأنت جل ثناؤك قلت مبتدئا وتطولت بالإنعام
متكرما أفمن كان مؤمنا كمن كان فاسقا لا يستوون إلهي وسيدي
فأسألك بالقدرة التي قدرتها وبالقضية التي حتمتها وحكمتها
وغلبت من عليه أجريتها أن تهب لي في هذه الليلة وفي هذه الساعة
كل جرم أجرمته وكل ذنب أذنبته وكل قبيح أسررته وكل جهل عملته
كتمته أو أعلنته أخفيته أو أظهرته وكل سيئة أمرت بإثباتها الكرام
الكاتبين الذين وكلتهم بحفظ ما يكون مني وجعلتهم شهودا
علي مع جوارحي وكنت أنت الرقيب علي من ورائهم والشاهد لما خفي

عَنْهُمْ وَبِرَحْمَتِكَ اَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَاَنْ تُوَفِّرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
اَنْزَلْتَهُ اَوْ اِحْسانٍ فَضَّلْتَهُ اَوْ بِرٍّ نَشَرْتَهُ اَوْ رِزْقٍ بَسَطْتَهُ اَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ
اَوْ خَطَاءٍ تَسْتُرُهُ يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ يا اِلٰهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلايَ وَمالِكَ
رِقِّي يا مَنْ بِيَدِهِ ناصِيَتِي يا عَلِيماً بِضُرِّي وَمَسْكَنَتِي يا خَبِيراً بِفَقْرِي
وَفاقَتِي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ اَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَاَعْظَمِ
صِفاتِكَ وَاَسْمائِكَ اَنْ تَجْعَلَ اَوْقاتِي بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً وَبِخِدْمَتِكَ
مَوْصُولَةً وَاَعْمالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتّٰى تَكُونَ اَعْمالِي وَاَوْرادِي
كُلُّها وِرْداً واحِداً وَحالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَداً يا سَيِّدِي يا مَنْ عَلَيْهِ
مُعَوَّلِي يا مَنْ اِلَيْهِ شَكَوْتُ اَحْوالِي يا رَبِّ يا رَبِّ يا رَبِّ قَوِّ عَلٰى خِدْمَتِكَ
جَوارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى الْعَزِيمَةِ جَوانِحِي وَهَبْ لِيَ الْجِدَّ فِي خَشْيَتِكَ
وَالدَّوامَ فِي الْاِتِّصالِ بِخِدْمَتِكَ حَتّٰى اَسْرَحَ اِلَيْكَ فِي مَيادِينِ السّابِقِينَ
وَاُسْرِعَ اِلَيْكَ فِي الْبارِزِينَ وَاَشْتاقَ اِلٰى قُرْبِكَ فِي الْمُشْتاقِينَ وَاَدْنُوَ
مِنْكَ دُنُوَّ الْمُخْلِصِينَ وَاَخافَكَ مَخافَةَ الْمُوقِنِينَ وَاَجْتَمِعَ فِي جِوارِكَ
مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اَللّٰهُمَّ وَمَنْ اَرادَنِي بِسُوءٍ فَاَرِدْهُ وَمَنْ كادَنِي فَكِدْهُ
وَاجْعَلْنِي مِنْ اَحْسَنِ عَبِيدِكَ وَاَقْرَبِهِمْ مَنْزِلَةً مِنْكَ وَاَخَصِّهِمْ زُلْفَةً
لَدَيْكَ فَاِنَّهُ لا يُنالُ ذٰلِكَ اِلّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ
عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسانِي بِذِكْرِكَ لَهِجاً وَقَلْبِي
بِحُبِّكَ مُتَيَّماً وَمُنَّ عَلَيَّ بِحُسْنِ اِجابَتِكَ وَاَقِلْنِي عَثْرَتِي وَاغْفِرْ زَلَّتِي
فَاِنَّكَ قَضَيْتَ عَلٰى عِبادِكَ بِعِبادَتِكَ وَاَمَرْتَهُمْ بِدُعائِكَ وَضَمِنْتَ
لَهُمُ الْاِجابَةَ فَاِلَيْكَ يا رَبِّ نَصَبْتُ وَجْهِي وَاِلَيْكَ يا رَبِّ مَدَدْتُ
يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي دُعائِي وَبَلِّغْنِي مُنايَ وَلا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ

رَجائي وَاكْفِني شَرَّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدائي يا سَريعَ الرِّضا اغْفِرْ لِمَنْ
لا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعاءَ فَإِنَّكَ فَعّالٌ لِما تَشاءُ يا مَنِ اسْمُهُ دَواءٌ وَذِكْرُهُ
شِفاءٌ وَطاعَتُهُ غِنىً ارْحَمْ مَنْ رَأْسُ مالِهِ الرَّجاءُ وَسِلاحُهُ الْبُكاءُ يا
سابِغَ النِّعَمِ وَيا دافِعَ النِّقَمِ يا نُورَ الْمُسْتَوْحِشينَ فِي الظُّلَمِ يا عالِماً
لا يُعَلَّمُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بي ما أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ
عَلى رَسُولِهِ وَالْأَئِمَّةِ الْمَيامينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْليماً

دعاء عشرات

از دعاهای بسیار معتبره است و ما بین نسخ آن اختلاف است و ما آنرا
از مصباح شیخ نقل میکنیم و مستحب است خواندن آن در هر صبح و شام
و افضل اوقات آن بعد از عصر جمعه است

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظيمِ سُبْحانَ اللهِ آناءَ اللَّيْلِ وَأَطْرافَ النَّهارِ سُبْحانَ اللهِ
بِالْغُدُوِّ وَالْآصالِ سُبْحانَ اللهِ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكارِ سُبْحانَ اللهِ حينَ تُمْسُونَ
وَحينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّماواتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيّاً وَحينَ تُظْهِرُونَ
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها
وَكَذٰلِكَ تُخْرَجُونَ سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ
عَلَى الْمُرْسَلينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ سُبْحانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ
سُبْحانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ سُبْحانَ ذِي الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ الْمَلِكِ
الْحَقِّ الْمُهَيْمِنِ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ اللهِ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذي لا يَمُوتُ سُبْحانَ
الْمَلِكِ الْحَيِّ الْقُدُّوسِ سُبْحانَ الْقائِمِ الدّائِمِ سُبْحانَ الدّائِمِ الْقائِمِ

سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ
الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلَائِكَةِ
وَالرُّوحِ سُبْحَانَ الدَّائِمِ غَيْرِ الْغَافِلِ سُبْحَانَ الْعَالِمِ بِغَيْرِ تَعْلِيمٍ سُبْحَانَ
خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ الَّذِي يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَلَا تُدْرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَخَيْرٍ وَبَرَكَةٍ
وَعَافِيَةٍ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَتْمِمْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَخَيْرَكَ وَبَرَكَاتِكَ وَ
عَافِيَتَكَ بِنَجَاةٍ مِنَ النَّارِ وَارْزُقْنِي شُكْرَكَ وَعَافِيَتَكَ وَفَضْلَكَ وَكَرَامَتَكَ
أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي اللَّهُمَّ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ وَبِفَضْلِكَ اسْتَغْنَيْتُ وَبِنِعْمَتِكَ
أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ
وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَسُكَّانَ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ
وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
تُحْيِي وَتُمِيتُ وَتُمِيتُ وَتُحْيِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَأَنَّ النَّارَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ
حَقٌّ وَالسَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ
أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا حَقًّا وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ هُمُ
الْأَئِمَّةُ الْهُدَاةُ الْمَهْدِيُّونَ غَيْرُ الضَّالِّينَ وَلَا الْمُضِلِّينَ وَأَنَّهُمْ أَوْلِيَاؤُكَ
الْمُصْطَفَوْنَ وَحِزْبُكَ الْغَالِبُونَ وَصِفْوَتُكَ وَخِيَرَتُكَ مِنْ خَلْقِكَ وَ
نُجَبَاؤُكَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِدِينِكَ وَاخْتَصَصْتَهُمْ مِنْ خَلْقِكَ وَاصْطَفَيْتَهُمْ
عَلَى عِبَادِكَ وَجَعَلْتَهُمْ حُجَّةً عَلَى الْعَالَمِينَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَالسَّلَامُ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي هَذِهِ الشَّهَادَةَ عِنْدَكَ حَتَّى
تُلَقِّنَنِيهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً يَصْعَدُ اَوَّلُهُ وَلَا يَنْفَدُ آخِرُهُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً تَضَعُ
لَكَ السَّمَآءُ كَنَفَيْهَا وَتُسَبِّحُ لَكَ الْاَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْداً سَرْمَداً اَبَداً لَا انْقِطَاعَ لَهُ وَلَا نَفَادَ وَلَكَ يَنْبَغِيْ وَاِلَيْكَ يَنْتَهِيْ فِيَّ
وَعَلَيَّ وَلَدَيَّ وَمَعِيَ وَقَبْلِيْ وَبَعْدِيْ وَاَمَامِيْ وَفَوْقِيْ وَتَحْتِيْ وَاِذَا مِتُّ وَ
بَقِيْتُ فَرْداً وَحِيْداً ثُمَّ فَنِيْتُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ بِجَمِيْعِ مَحَامِدِكَ كُلِّهَا
عَلٰى نَعْمَآئِكَ كُلِّهَا حَتّٰى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ اِلٰى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضٰى اَللّٰهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلٰى كُلِّ اَكْلَةٍ وَشَرْبَةٍ وَبَطْشَةٍ وَقَبْضَةٍ وَبَسْطَةٍ وَفِيْ كُلِّ مَوْضِعِ
شَعْرَةٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْداً خَالِداً مَعَ خُلُوْدِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا
مُنْتَهٰى لَهُ دُوْنَ عِلْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْداً لَا اَمَدَ لَهُ دُوْنَ مَشِيَّتِكَ وَلَكَ
الْحَمْدُ حَمْداً لَا اَجْرَ لِقَائِلِهِ اِلَّا رِضَاكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
وَلَكَ الْحَمْدُ عَلٰى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ بَاعِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ
الْحَمْدُ وَارِثَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ بَدِيْعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُنْتَهَى الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ
مُبْتَدِعَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ مُشْتَرِيَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلِيَّ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ
قَدِيْمَ الْحَمْدِ وَلَكَ الْحَمْدُ صَادِقَ الْوَعْدِ وَفِيَّ الْعَهْدِ عَزِيْزَ الْجُنْدِ قَائِمَ الْمَجْدِ
وَلَكَ الْحَمْدُ رَفِيْعَ الدَّرَجَاتِ مُجِيْبَ الدَّعَوَاتِ مُنْزِلَ الْاٰيَاتِ مِنْ فَوْقِ
سَبْعِ سَمٰوَاتٍ عَظِيْمَ الْبَرَكَاتِ مُخْرِجَ النُّوْرِ مِنَ الظُّلُمَاتِ وَمُخْرِجَ مَنْ فِي
الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ مُبَدِّلَ السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ وَجَاعِلَ الْحَسَنَاتِ
دَرَجَاتٍ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيْدَ الْعِقَابِ
ذَا الطَّوْلِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِلَيْكَ الْمَصِيْرُ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ اِذَا
يَغْشٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْاٰخِرَةِ وَالْاُوْلٰى وَلَكَ
الْحَمْدُ عَدَدَ كُلِّ نَجْمٍ وَمَلَكٍ فِي السَّمَآءِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَدَ الثَّرٰى وَالْحَصٰى

دعاء عشرات

والنوى ولك الحمد عدد ما في جو السماء ولك الحمد عدد ما في جوف
الأرض ولك الحمد عدد اوزان مياه البحار ولك الحمد عدد اوراق الأشجار
ولك الحمد عدد ما احصى كتابك ولك الحمد عدد ما على وجه الأرض
ولك الحمد عدد ما احصى كتابك ولك الحمد عدد ما احاط به علمك
ولك الحمد عدد الانس والجن والهوام والطير والبهائم والسباع حمداً
كثيرا طيبا مباركا فيه كما يحب ربنا ويرضى وكما ينبغي لكرم وجهك
وعز جلالك پس بگوئی ده مرتبه لا اله الا الله وحده لا شريك
له الملك وله الحمد وهو اللطيف الخبير و ده مرتبه لا اله الا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت ويميت ويحيي وهو حي لا
يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير و ده مرتبه استغفر الله الذي
لا اله الا هو الحي القيوم واتوب اليه و ده مرتبه يا الله يا الله و ده مرتبه
يا رحمن يا رحمن و ده مرتبه يا رحيم يا رحيم و ده مرتبه يا بديع السموات
والارض و ده مرتبه يا ذا الجلال والاكرام و ده مرتبه يا حنان يا منان
و ده مرتبه يا حي يا قيوم و ده مرتبه يا حي لا اله الا انت و ده مرتبه
يا الله لا اله الا انت و ده مرتبه بسم الله الرحمن الرحيم و ده مرتبه اللهم
صل على محمد وآل محمد و ده مرتبه اللهم افعل بي ما انت اهله و ده
مرتبه آمين آمين و ده مرتبه قل هو الله احد پس بگوئی اللهم اصنع
بي ما انت اهله ولا تصنع بي ما انا اهله فانك اهل التقوى و
اهل المغفرة وانا اهل الذنوب والخطايا فارحمني يا مولاي وانت
ارحم الراحمين و بگوئی ده مرتبه لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم
توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم يتخذ صاحبة

وَلاٰ وَلَدًا فَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَرِیكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبِیرًا

دعاءِ سمات

معروف بدعا شبّور که مستحب است خواندن آن در ساعت آخر روز جمعه مخفی نماند که ابتدا عا از ادعیه مشهوره است واکثر علماء سلف بر ابتدا عا مواظبت مینموده اند و در مصباح شیخ طوسی و جمال الاسبوع سیّد بن طاوس و کتب کفعمی بسندها معتبر از جناب محمّد بن عثمان عمری رضوان الله علیه که از نواب حضرت صاحب الامر علیه السلام است و از حضرت امام محمّد باقر و امام جعفر صادق علیهما السلام روایت شده و علّامه مجلسی آنرا با شرح در بحار ذکر کرده و این دعا موافق مصباح شیخ است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِیمِ الْاَعْظَمِ الْاَعَزِّ الْاَجَلِّ الْاَکْرَمِ الَّذِی اِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلیٰ مَغَالِقِ اَبْوَابِ السَّمَاءِ بِالرَّحْمَةِ انْفَتَحَتْ وَاِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلیٰ مَضَایِقِ اَبْوَابِ الْاَرْضِ لِلْفَرَجِ انْفَرَجَتْ وَاِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الْعُسْرِ لِلْیُسْرِ تَیَسَّرَتْ وَاِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلَی الْاَمْوَاتِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَاِذَا دُعِیتَ بِهِ عَلیٰ کَشْفِ الْبَاْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ انْکَشَفَتْ وَبِجَلَالِ وَجْهِكَ الْکَرِیمِ اَکْرَمِ الْوُجُوهِ وَاَعَزِّ الْوُجُوهِ الَّذِی عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْاَصْوَاتُ وَوَجِلَتْ لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَبِقُوَّتِكَ الَّتِی تُمْسِكُ بِهَا السَّمَاءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِكَ وَتُمْسِكُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ اَنْ تَزُولَا وَبِمَشِیَّتِكَ الَّتِی دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِکَلِمَتِكَ الَّتِی خَلَقْتَ بِهَا السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَ وَبِحِکْمَتِكَ الَّتِی صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلْمَةَ وَجَعَلْتَهَا

شما واست از تعقیبات / الشمس بین ۳ مشغول است / که بغداد تعقیبات نماز صبح / تا طلوع آفتاب که ملعون است / و در شکایت روزی که او نیست / کرد و در زمین و از حضرت / رسول صلی الله علیه و آله / منقول است که هر که از / طلوع صبح تا طلوع آفتاب / در مصلای خود نشیند / و مشغول شود به تعقیب / خدا او را از آتش دوزخ / مستور گرداند و از حضرت / امام محمد باقر علیه السلام / منقول است که شیطان / لشکر خود را از طلوع صبح / تا طلوع آفتاب تعیین / میکند

بِهَا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ
النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَ
خَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا وَخَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا
نُجُومًا وَبُرُوجًا وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ
وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِيَ وَجَعَلْتَ لَهَا فَلَكًا وَمَسَابِحَ وَقَدَّرْتَهَا فِي
السَّمَاءِ مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ تَصْوِيرَهَا
وَأَحْصَيْتَهَا بِأَسْمَائِكَ إِحْصَاءً وَدَبَّرْتَهَا بِحِكْمَتِكَ تَدْبِيرًا وَأَحْسَنْتَ
تَدْبِيرَهَا وَسَخَّرْتَهَا بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ
وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَتَهَا لِجَمِيعِ النَّاسِ مَرْأًى وَاحِدًا
وَأَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى
بْنَ عِمْرَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الْمُقَدَّسِينَ فَوْقَ إِحْسَاسِ الْكَرُوبِيِّينَ فَوْقَ غَمَائِمِ
النُّورِ فَوْقَ تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ وَفِي طُورِ سَيْنَاءَ وَفِي
جَبَلِ حُورِيثَ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ وَفِي أَرْضِ مِصْرَ بِتِسْعِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ فَرَقْتَ
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَفِي الْمُنْبَجِسَاتِ الَّتِي صَنَعْتَ بِهَا الْعَجَائِبَ فِي بَحْرِ
سُوفٍ وَعَقَدْتَ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ الْغَمْرِ كَالْحِجَارَةِ وَجَاوَزْتَ بِبَنِي
إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ وَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ الْحُسْنَى عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثْتَهُمْ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا لِلْعَالَمِينَ وَأَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ
وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِّ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ
الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِيمِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَلِإِبْرَاهِيمَ
عَلَيْهِ السَّلَامُ خَلِيلِكَ مِنْ قَبْلُ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلِإِسْحَاقَ صَفِيِّكَ عَلَيْهِ

السّلام فى بئر شيع وليعقوب نبيّك عليه السّلام فى بيت ايل ووفيت

لابرهيم عليه السّلام بميثاقك ولاسحق بحلفك وليعقوب بشهادتك

وللمؤمنين بوعدك وللداعين باسمائك فاجبت وبمجدك الّذى

ظهر لموسى بن عمران عليه السّلام على قبّة الرّمّان وبآياتك الّتى

وقعت على ارض مصر بمجد العزّة والغلبة بآيات عزيزة وبسلطان

القوّة وبعزّة القدرة وبشأن الكلمة التّامّة وبكلماتك الّتى

تفضّلت بها على اهل السّموات والارض واهل الدّنيا واهل

الآخرة وبرحمتك الّتى مننت بها على جميع خلقك وباستطاعتك

الّتى اقمت بها على العالمين وبنورك الّذى قد خرّ من فزعه طور

سيناء وبعلمك وجلالك وكبريائك وعزّتك وجبروتك الّتى

لم تستقلّها الارض وانخفضت لها السّموات وانزجر لها العمق

الاكبر وركدت لها البحار والانهار وخضعت لها الجبال وسكنت

لها الارض بمناكبها واستسلمت لها الخلائق كلّها وخفقت لها

الرّياح فى جريانها وخمدت لها النّيران فى اوطانها وبسلطانك

الّذى عرفت لك به الغلبة دهر الدّهور وحمدت به فى السّموات

والارضين وبكلمتك كلمة الصّدق الّتى سبقت لابينا آدم عليه

السّلام وذرّيّته بالرّحمة واسئلك بكلمتك الّتى غلبت كلّ شىء وبنور

وجهك الّذى تجلّيت به للجبل فجعلته دكّاً وخرّ موسى صعقاً وبمجدك

الّذى ظهر على طور سيناء فكلّمت به عبدك ورسولك موسى بن

عمران وبطلعتك فى ساعير وظهورك فى جبل فاران بربوات

المقدّسين وجنود الملائكة الصّافّين وخشوع الملائكة المسبّحين

دعاء قنوت میکرد و نماز واد
حضرت رسول صلی اللہ
علیہ وآلہ منقول است کہ
بعد از طلوع آفتاب بخواند
تعقیبات شده و در ...
از تعقیبات ... است

و

[illegible]

نماز صبح فضیلت
استغفر اللہ

وبرکاتک الّتی بارکت فیها علی ابرهیم خلیلک علیه السّلام فی امّة
محمّد صلّی الله علیه واله وبارکت لاسحق صفیّک فی امّة عیسی علیهما السّلم
وبارکت لیعقوب اسرآئیلک فی امّة موسی علیهما السّلام وبارکت
لحبیبک محمّد صلّی الله علیه واله فی عترته وذرّیّته وامّته اللّهمّ وکما
غبنا عن ذلک ولم نشهده وامنّا به ولم نره صدقاً وعدلاً ان
تصلّی علی محمّد وال محمّد وان تبارک علی محمّد وال محمّد وترحم علی محمّد
وال محمّد کافضل ما صلّیت وبارکت وترحّمت علی ابرهیم وال
ابرهیم انّک حمید مجید فعّال لما ترید وانت علی کلّ شیء شهید
پس حاجت خود را ذکر میکنی ومیگوئی اللّهمّ بحقّ هذا الدّعاء وبحقّ
هذه الاسماء الّتی لا یعلم تفسیرها ولا یعلم باطنها الّا انت صلّ علی محمّد و
ال محمّد وافعل بی ما انت اهله ولا تفعل بی ما انا اهله واغفر لی
من ذنوبی ما تقدّم منها وما تاخّر ووسّع علیّ من حلال رزقک واکفنی
مؤنة انسان سوء وجار سوء وقرین سوء وسلطان سوء انّک
علی ما تشاء قدیر وبکلّ شیء علیم امین ربّ العالمین مؤلّف گوید
که در بعض نسخ است بعد از وانت علی کلّ شیء قدیر که هر حاجت داری
ذکر کن وبگو یا الله یا حنّان یا منّان یا بدیع السّموات والارض یا ذا
الجلال والاکرام یا ارحم الرّاحمین اللّهمّ بحقّ هذا الدّعاء تا آخر
وعلّامه مجلسی از مصباح سیّد بن باقی نقل کرده که بعد از دعای سمات
اینطور بخواند اللّهمّ بحقّ هذا الدّعاء وبحقّ هذه الاسماء
الّتی لا یعلم تفسیرها ولا تاویلها ولا باطنها ولا ظاهرها غیرک ان
تصلّی علی محمّد وال محمّد وان ترزقنی خیر الدّنیا والاخرة پس حاجات

خود را بطلبد و بگوید وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ
وَانْتَقِمْ لِي مِنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ و نام دشمن را بگوید وَاغْفِرْ لِي مِنْ ذُنُوبِي مَا
تَقَدَّمَ مِنْهَا وَمَا تَأَخَّرَ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَوَسِّعْ
عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ وَاكْفِنِي مَؤُونَةَ إِنْسَانِ سَوْءٍ وَجَارِ سَوْءٍ وَسُلْطَانِ
سَوْءٍ وَقَرِينِ سَوْءٍ وَيَوْمِ سَوْءٍ وَسَاعَةِ سَوْءٍ وَانْتَقِمْ لِي مِمَّنْ يَكِيدُنِي
وَمِمَّنْ يَبْغِي عَلَيَّ وَيُرِيدُ بِي وَبِأَهْلِي وَأَوْلَادِي وَإِخْوَانِي وَجِيرَانِي وَقَرَابَاتِي
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ظُلْماً إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ پس بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الدُّعَاءِ تَفَضَّلْ
عَلَى فُقَرَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْغِنَى وَالثَّرْوَةِ وَعَلَى مَرْضَى الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالشِّفَاءِ وَالصِّحَّةِ وَعَلَى أَحْيَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِاللُّطْفِ وَالْكَرَامَةِ وَعَلَى أَمْوَاتِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالْمَغْفِرَةِ
وَالرَّحْمَةِ وَعَلَى مُسَافِرِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِالرَّدِّ إِلَى أَوْطَانِهِمْ
سَالِمِينَ غَانِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً و شیخ ابن
فهد گفته که مستحب است بعد از دعاء سمات بگوید اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِحُرْمَةِ هٰذَا الدُّعَاءِ وَبِمَا فَاتَ مِنْهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ وَبِمَا يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ
مِنَ التَّفْسِيرِ وَالتَّدْبِيرِ الَّذِي لَا يُحِيطُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا
وَكَذَا و بجای كَذَا وَكَذَا حاجت خود را بخواهد

دعا مشلول

موسوم بدعاء الشاب المأخوذ بذنبه منقول از کتب کفعمی و مهج
الدعوات و آن دعائی است که تعلیم فرموده آنرا حضرت امیرالمؤمنین
بجوانیکه بواسطه گناه و ستم در حق پدر خویش شل شده بود پس این

دعاء مشلول

دعا را خواند در خواب حضرت رسول (ص) را دید که دست بر اندام او مالید
وفرمود محافظت کن بر اسم اعظم خدا که کار تو بخیر خواهد بود پس بیدار
شد در حالیکه تن درست بود و دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ یَا حَیُّ یَا قَیُّوْمُ یَا حَیُّ لَا
اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ یَا هُوَ یَا مَنْ لَا یَعْلَمُ مَا هُوَ وَ لَا كَیْفَ هُوَ وَ لَا اَیْنَ هُوَ وَ لَا
حَیْثُ هُوَ اِلَّا هُوَ یَا ذَا الْمُلْكِ وَ الْمَلَكُوْتِ یَا ذَا الْعِزَّةِ وَ الْجَبَرُوْتِ یَا مَلِكُ
یَا قُدُّوْسُ یَا سَلَامُ یَا مُؤْمِنُ یَا مُهَیْمِنُ یَا عَزِیْزُ یَا جَبَّارُ یَا مُتَكَبِّرُ یَا خَالِقُ
یَا بَارِئُ یَا مُصَوِّرُ یَا مُفِیْدُ یَا مُدَبِّرُ یَا شَدِیْدُ یَا مُبْدِئُ یَا مُعِیْدُ
یَا مُبِیْدُ یَا وَدُوْدُ یَا مَحْمُوْدُ یَا مَعْبُوْدُ یَا بَعِیْدُ یَا قَرِیْبُ یَا مُجِیْبُ یَا رَقِیْبُ
یَا حَسِیْبُ یَا بَدِیْعُ یَا رَفِیْعُ یَا مَنِیْعُ یَا سَمِیْعُ یَا عَلِیْمُ یَا حَلِیْمُ یَا كَرِیْمُ یَا حَكِیْمُ یَا قَدِیْمُ
یَا عَلِیُّ یَا عَظِیْمُ یَا حَنَّانُ یَا مَنَّانُ یَا دَیَّانُ یَا مُسْتَعَانُ یَا جَلِیْلُ یَا جَمِیْلُ یَا وَكِیْلُ
یَا كَفِیْلُ یَا مُقِیْلُ یَا مُنِیْلُ یَا نَبِیْلُ یَا دَلِیْلُ یَا هَادِیْ یَا بَادِیْ یَا اَوَّلُ یَا اٰخِرُ
یَا ظَاهِرُ یَا بَاطِنُ یَا قَائِمُ یَا دَائِمُ یَا عَالِمُ یَا حَاكِمُ یَا قَاضِیْ یَا عَادِلُ یَا فَاصِلُ
یَا وَاصِلُ یَا طَاهِرُ یَا مُطَهِّرُ یَا قَادِرُ یَا مُقْتَدِرُ یَا كَبِیْرُ یَا مُتَكَبِّرُ یَا وَاحِدُ
یَا اَحَدُ یَا صَمَدُ یَا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَ لَمْ یُوْلَدْ وَ لَمْ یَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ وَ لَمْ
یَكُنْ لَهٗ صَاحِبَةٌ وَ لَا كَانَ مَعَهٗ وَزِیْرٌ وَ لَا اتَّخَذَ مَعَهٗ مُشِیْرًا وَ لَا احْتَاجَ
اِلٰی ظَهِیْرٍ وَ لَا كَانَ مَعَهٗ مِنْ اِلٰهٍ غَیْرُهٗ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ فَتَعَالَیْتَ عَمَّا یَقُوْلُ
الظَّالِمُوْنَ عُلُوًّا كَبِیْرًا یَا عَلِیُّ یَا شَامِخُ یَا بَاذِخُ یَا فَتَّاحُ یَا نَفَّاحُ یَا مُرْتَاحُ
یَا مُفَرِّجُ یَا نَاصِرُ یَا مُنْتَصِرُ یَا مُدْرِكُ یَا مُهْلِكُ یَا مُنْتَقِمُ یَا بَاعِثُ یَا وَارِثُ
یَا طَالِبُ یَا غَالِبُ یَا مَنْ لَا یَفُوْتُهٗ هَارِبٌ یَا تَوَّابُ یَا اَوَّابُ یَا وَهَّابُ
یَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ یَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ یَا مَنْ حَیْثُ مَا دُعِیَ اَجَابَ یَا طَهُوْرُ

يَا شَكُورُ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا نُورَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ

يَا مُجِيرُ يَا مُنِيرُ يَا بَصِيرُ يَا ظَهِيرُ يَا كَبِيرُ يَا وِتْرُ يَا فَرْدُ يَا أَبَدُ يَا سَنَدُ يَا صَمَدُ

يَا كَافِي يَا شَافِي يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا مُتَكَرِّمُ

يَا مُتَفَرِّدُ يَا مَنْ عَلَا فَقَهَرَ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يَا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ

يَا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يَا مَنْ عُصِيَ فَغَفَرَ يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ وَلَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ

وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ يَا رَازِقَ الْبَشَرِ يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ يَا عَالِيَ الْمَكَانِ

يَا شَدِيدَ الْأَرْكَانِ يَا مُبَدِّلَ الزَّمَانِ يَا قَابِلَ الْقُرْبَانِ يَا ذَا الْعِزَّةِ وَالسُّلْطَانِ

يَا رَحِيمُ يَا رَحْمٰنُ يَا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَأْنٍ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ

يَا عَظِيمَ الشَّأْنِ يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ مَكَانٍ يَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ

يَا مُنْجِحَ الطَّلِبَاتِ يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا رَاحِمَ الْعَبَرَاتِ

يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ يَا كَاشِفَ الْكُرُبَاتِ يَا وَلِيَّ الْحَسَنَاتِ يَا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ

يَا مُؤْتِيَ السُّؤُلَاتِ يَا مُحْيِيَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا مُطَّلِعاً عَلَى النِّيَّاتِ

يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ يَا مَنْ لَا تُضْجِرُهُ

الْمَسْأَلَاتُ وَلَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ يَا نُورَ الْأَرْضِ وَالسَّمٰوَاتِ يَا سَابِغَ

النِّعَمِ يَا دَافِعَ النِّقَمِ يَا بَارِئَ النَّسَمِ يَا جَامِعَ الْأُمَمِ يَا شَافِيَ السَّقَمِ يَا خَالِقَ

النُّورِ وَالظُّلَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ يَا مَنْ لَا يَطَأُ عَرْشَهُ قَدَمٌ يَا أَجْوَدَ

الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ

يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ يَا ظَهْرَ اللَّاجِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ

يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا صَاحِبَ كُلِّ غَرِيبٍ يَا مُونِسَ

كُلِّ وَحِيدٍ يَا مَلْجَأَ كُلِّ طَرِيدٍ يَا مَأْوَى كُلِّ شَرِيدٍ يَا حَافِظَ كُلِّ ضَالَّةٍ

يَا رَاحِمَ الشَّيْخِ الْكَبِيرِ يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا جَابِرَ الْعَظْمِ الْكَسِيرِ يَا فَاكَّ

كُلِّ كَسيرٍ يا مُغْنِيَ الْبائِسِ الْفَقيرِ يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ يا مَنْ لَهُ التَّدْبيرُ
وَالتَّقْديرُ يا مَنِ الْعَسيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسيرٌ يا مَنْ لا يَحْتاجُ اِلى تَفْسيرٍ يا مَنْ
هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ يا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبيرٌ يا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصيرٌ يا
مُرْسِلَ الرِّياحِ يا فالِقَ الْاِصْباحِ يا باعِثَ الْاَرْواحِ يا ذَا الْجُودِ وَالسَّماحِ
يا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتاحٍ يا سامِعَ كُلِّ صَوْتٍ يا سابِقَ كُلِّ فَوْتٍ يا مُحْيِيَ كُلِّ
نَفْسٍ بَعْدَ الْمَوْتِ يا عُدَّتي فِي شِدَّتي يا حافِظي فِي غُرْبَتي يا مُونِسي في
وَحْدَتي يا وَلِيّي في نِعْمَتي وَيا كَهْفي حينَ تُعْيينِي الْمَذاهِبُ وَتُسَلِّمُنِي الْاَقارِبُ
وَيَخْذُلُني كُلُّ صاحِبٍ يا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ يا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ
يا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ يا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ يا كَهْفَ مَنْ لا كَهْفَ لَهُ يا كَنْزَ
مَنْ لا كَنْزَ لَهُ يا رُكْنَ مَنْ لا رُكْنَ لَهُ يا غِياثَ مَنْ لا غِياثَ لَهُ يا جارَ
مَنْ لا جارَ لَهُ يا جارِيَ اللَّصيقَ يا رُكْنِيَ الْوَثيقَ يا اِلهي بِالتَّحْقيقِ يا رَبَّ
الْبَيْتِ الْعَتيقِ يا شَفيقُ يا رَفيقُ فُكَّني مِنْ حَلَقِ الْمَضيقِ وَاصْرِفْ عَنّي
كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَضيقٍ وَاكْفِني شَرَّ ما لا اُطيقُ وَاَعِنّي عَلى ما اُطيقُ يا رادَّ
يُوسُفَ عَلى يَعْقُوبَ يا كاشِفَ ضُرِّ اَيُّوبَ يا غافِرَ ذَنْبِ داوُدَ يا رافِعَ
عيسَى بْنِ مَرْيَمَ وَمُنْجِيَهُ مِنْ اَيْدِي الْيَهُودِ يا مُجيبَ نِداءِ يُونُسَ فِي الظُّلُماتِ
يا مُصْطَفِيَ مُوسى بِالْكَلِماتِ يا مَنْ غَفَرَ لِآدَمَ خَطيئَتَهُ وَرَفَعَ اِدْريسَ
مَكاناً عَلِيّاً بِرَحْمَتِهِ يا مَنْ نَجّى نُوحاً مِنَ الْغَرَقِ يا مَنْ اَهْلَكَ عاداً الْاُولى
وَثَمُودَ فَما اَبْقى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَاَطْغى وَالْمُؤْتَفِكَةَ
اَهْوى يا مَنْ دَمَّرَ عَلى قَوْمِ لُوطٍ وَدَمْدَمَ عَلى قَوْمِ شُعَيْبٍ يا مَنِ اتَّخَذَ
اِبْراهيمَ خَليلاً يا مَنِ اتَّخَذَ مُوسى كَليماً وَاتَّخَذَ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ حَبيباً يا مُؤْتِيَ لُقْمانَ الْحِكْمَةَ وَالْواهِبَ لِسُلَيْمانَ مُلْكاً

لا ينبغي لأحد من بعده يا من نصر ذا القرنين على الملوك الجبابرة
يا من أعطى الخضر الحياة ورد ليوشع بن نون الشمس بعد غروبها
يا من ربط على قلب أم موسى وأحصن فرج مريم ابنة عمران يا من
حصّن يحيى بن زكريا من الذنب وسكّن عن موسى الغضب يا من بشّر
زكريا بيحيى يا من فدى إسماعيل من الذبح بذبح عظيم يا من قبل قربان
هابيل وجعل اللعنة على قابيل يا هازم الأحزاب لمحمد صلى الله
عليه وآله صلّ على محمد وآل محمد وعلى جميع المرسلين وملائكتك
المقربين وأهل طاعتك أجمعين وأسألك بكل مسألة سألك
بها أحد ممن رضيت عنه فحتمت له على الإجابة يا الله يا الله يا الله
يا رحمن يا رحمن يا رحمن يا رحيم يا رحيم يا رحيم يا ذا الجلال والإكرام
يا ذا الجلال والإكرام يا ذا الجلال والإكرام به به به به به به به
أسألك بكل اسم سميت به نفسك أو أنزلته في شيء من كتبك أو
استأثرت به في علم الغيب عندك وبمعاقد العز من عرشك وبمنتهى
الرحمة من كتابك وبما لو أن ما في الأرض من شجرة أقلام والبحر
يمده من بعده سبعة أبحر ما نفدت كلمات الله إن الله عزيز حكيم
وأسألك بأسمائك الحسنى التي نعتّها في كتابك فقلت ولله
الأسماء الحسنى فادعوه بها وقلت ادعوني أستجب لكم وقلت
وإذا سألك عبادي عني فإني قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان
وقلت يا عبادي الذين أسرفوا على أنفسهم لا تقنطوا من رحمة الله
إن الله يغفر الذنوب جميعا إنه هو الغفور الرحيم وأنا أسألك
يا إلهي وأدعوك يا رب وأرجوك يا سيدي وأطمع في إجابتي يا مولاي

سبحان الله ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش والحمد لله ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش ولا إله إلا الله ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش والله أكبر ملء الميزان ومنتهى العلم ومبلغ الرضا وزنة العرش كما روى سيد بن طاووس رضي الله عنه

كما وعدتني وقد دعوتك كما امرتني فافعل بي ما انت اهله يا كريم
والحمد لله رب العالمين وصلى الله على محمد وآله اجمعين

پس ذکر کن حاجت خود را که بر آورده است ان شاء الله تعالی و در مهج الدعوات است که بخوانی این دعا را مکرر که با طهارت باشی

دعای یستشیر

سید بن طاوس در مهج الدعوات از حضرت امیر المؤمنین ع نقل کرده که حضرت رسول ص این دعا را تعلیم من نمود و امر کرد مرا که برای هر شدت و رخا این دعا را بخوانم و تعلیم نمایم بخلیفه بعد از خود و ترک ننمایم این دعا را تا حق تعالی را ملاقات نمایم و فرمود که یا علی هر صبح و شام این دعا را بخوان که گنجی است از گنجهای الهی پس ابی بن کعب التماس کرد که حضرت رسول ص فضیلت این دعا را بیان فرماید حضرت بعضی از ثواب بسیار آنرا فرمود که هر که طالب است رجوع بمهج نماید دعا این است

بسم الله الرحمن الرحيم

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْمُدَبِّرُ بِلَا وَزِيرٍ وَلَا خَلْقٍ مِنْ عِبَادِهِ يَسْتَشِيرُ الْاَوَّلُ غَيْرُ مَوْصُوفٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ الْخَلْقِ الْعَظِيمُ الرُّبُوبِيَّةِ نُورُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ وَفَاطِرُهُمَا وَمُبْتَدِعُهُمَا بِغَيْرِ عَمَدٍ خَلَقَهُمَا وَفَتَقَهُمَا فَتْقًا فَقَامَتِ السَّمٰوَاتُ طَائِعَاتٍ بِاَمْرِهِ وَاسْتَقَرَّتِ الْاَرَضُونَ بِاَوْتَادِهَا فَوْقَ الْمَاءِ ثُمَّ عَلَا رَبُّنَا فِي السَّمٰوَاتِ الْعُلٰى وَمَا فِي الْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرٰى فَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ وَلَا مُعِزَّ لِمَنْ اَذْلَلْتَ وَلَا مُذِلَّ لِمَنْ اَعْزَزْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَاَنْتَ اللّٰهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ كُنْتَ اِذْ لَمْ تَكُنْ سَمَآءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا اَرْضٌ مَدْحِيَّةٌ وَلَا
شَمْسٌ مُضِيئَةٌ وَلَا لَيْلٌ مُظْلِمٌ وَلَا نَهَارٌ مُضِيءٌ وَلَا بَحْرٌ لُجِّيٌّ وَلَا جَبَلٌ رَاسٍ
وَلَا نَجْمٌ سَارٍ وَلَا قَمَرٌ مُنِيرٌ وَلَا رِيحٌ تَهُبُّ وَلَا سَحَابٌ يَسْكُبُ وَلَا بَرْقٌ
يَلْمَعُ وَلَا رَعْدٌ يُسَبِّحُ وَلَا رُوحٌ تَنَفَّسُ وَلَا طَائِرٌ يَطِيرُ وَلَا نَارٌ تَتَوَقَّدُ
وَلَا مَاءٌ يَطَّرِدُ كُنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَكَوَّنْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَقَدَرْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
وَابْتَدَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَاَغْنَيْتَ وَاَفْقَرْتَ وَاَمَتَّ وَاَحْيَيْتَ وَاَضْحَكْتَ وَاَبْكَيْتَ وَعَلَى
الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ فَتَبَارَكْتَ يَا اَللّٰهُ وَتَعَالَيْتَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذِي لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ الْخَلَّاقُ الْمُعِينُ اَمْرُكَ غَالِبٌ وَعِلْمُكَ نَافِذٌ وَكَيْدُكَ غَرِيبٌ
وَوَعْدُكَ صَادِقٌ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَحُكْمُكَ عَدْلٌ وَكَلَامُكَ هُدًى
وَوَحْيُكَ نُورٌ وَرَحْمَتُكَ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُكَ عَظِيمٌ وَفَضْلُكَ كَثِيرٌ
وَعَطَاؤُكَ جَزِيلٌ وَحَبْلُكَ مَتِينٌ وَاِمْكَانُكَ عَتِيدٌ وَجَارُكَ عَزِيزٌ
وَبَأْسُكَ شَدِيدٌ وَمَكْرُكَ مَكِيدٌ اَنْتَ يَا رَبِّ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى حَاضِرُ
كُلِّ مَلَاءٍ وَشَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى مُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ مُفَرِّجُ كُلِّ حُزْنٍ غِنَى كُلِّ
مِسْكِينٍ حِصْنُ كُلِّ هَارِبٍ اَمَانُ كُلِّ خَائِفٍ حِرْزُ الضُّعَفَاءِ كَنْزُ الْفُقَرَاءِ
مُفَرِّجُ الْغَمَّاءِ مُعِينُ الصَّالِحِينَ ذٰلِكَ اللّٰهُ رَبُّنَا لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ تَكْفِي مِنْ
عِبَادِكَ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ وَاَنْتَ جَارُ مَنْ لَاذَ بِكَ وَتَضَرَّعَ اِلَيْكَ
عِصْمَةُ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ نَاصِرُ مَنِ انْتَصَرَ بِكَ تَغْفِرُ الذُّنُوبَ لِمَنِ اسْتَغْفَرَكَ
جَبَّارُ الْجَبَابِرَةِ عَظِيمُ الْعُظَمَاءِ كَبِيرُ الْكُبَرَاءِ سَيِّدُ السَّادَاتِ مَوْلَى الْمَوَالِي
صَرِيخُ الْمُسْتَصْرِخِينَ مُنَفِّسٌ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اَسْمَعُ
السَّامِعِينَ اَبْصَرُ النَّاظِرِينَ اَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ اَسْرَعُ الْحَاسِبِينَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ قَاضِي حَوَائِجِ الْمُؤْمِنِينَ مُغِيثُ الصَّالِحِينَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا

رَبُّ الْعَالَمِینَ اَنْتَ الْخَالِقُ وَاَنَا الْمَخْلُوقُ وَاَنْتَ الْمَالِكُ وَاَنَا الْمَمْلُوكُ
وَاَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْعَبْدُ وَاَنْتَ الرَّازِقُ وَاَنَا الْمَرْزُوقُ وَاَنْتَ الْمُعْطِی وَاَنَا
السَّائِلُ وَاَنْتَ الْجَوَادُ وَاَنَا الْبَخِیلُ وَاَنْتَ الْقَوِیُّ وَاَنَا الضَّعِیفُ وَاَنْتَ
الْعَزِیزُ وَاَنَا الذَّلِیلُ وَاَنْتَ الْغَنِیُّ وَاَنَا الْفَقِیرُ وَاَنْتَ السَّیِّدُ وَاَنَا
الْعَبْدُ وَاَنْتَ الْغَافِرُ وَاَنَا الْمُسِیءُ وَاَنَا الْجَاهِلُ وَاَنْتَ الْحَلِیمُ وَاَنَا الْعَجُولُ
وَاَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَاَنَا الْمَرْحُومُ وَاَنَا الْمُعَافی وَاَنَا الْمُبْتَلیٰ وَاَنْتَ الْمُجِیبُ
وَاَنَا الْمُضْطَرُّ وَاَنَا اَشْهَدُ بِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْوَاحِدُ الْاَحَدُ الْمُتَفَرِّدُ الصَّمَدُ
الْفَرْدُ الصَّمَدُ وَاِلَیْكَ الْمَصِیرُ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ الطَّیِّبِینَ
الطَّاهِرِینَ وَاغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَاسْتُرْ عَلَیَّ عُیُوبِی وَافْتَحْ لِی مِنْ لَدُنْكَ
رَحْمَةً وَرِزْقًا وَاسِعًا یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِینَ وَحَسْبُنَا
اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِیلُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ

دعاء مجیر

دعائی است رفیع الشان مروی از حضرت رسول جبرئیل برای آن
حضرت آورده در وقتیکه در مقام ابراهیم علیه السلام مشغول بنماز بود
و کفعمی در بلد الامین و مصباح این دعا را ذکر و در حاشیه آن اشاره بفضیلت
آن نموده از جمله فرموده هر که این دعا را در ایام البیض ماه رمضان بخواند
گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطره های باران و برگ درختان
و ریگ بیابان باشد و برای شفاء مریض و قضاء دین و غنا و توانگری
و رفع غم خواندن آن نافع است و دعا این است

بسم الله الرحمن الرحیم
سُبْحَانَكَ یَا اَللّٰهُ تَعَالَیْتَ یَا رَحْمٰنُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ یَا مُجِیرُ

سُبْحَانَكَ يَا رَحِيْمُ تَعَالَيْتَ يَا كَرِيْمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ تَعَالَيْتَ يَا مَالِكُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوْسُ تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ تَعَالَيْتَ يَا مُهَيْمِنُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا عَزِيْزُ تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُتَكَبِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَجَبِّرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا خَالِقُ تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُصَوِّرُ تَعَالَيْتَ يَا مُقَدِّرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا هَادِيْ تَعَالَيْتَ يَا بَاقِيْ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ تَعَالَيْتَ يَا مُرْتَاحُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِيْ تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايَ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَرِيْبُ تَعَالَيْتَ يَا رَقِيْبُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِئُ تَعَالَيْتَ يَا مُعِيْدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا حَمِيْدُ تَعَالَيْتَ يَا مَجِيْدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَدِيْمُ تَعَالَيْتَ يَا عَظِيْمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا غَفُوْرُ تَعَالَيْتَ يَا شَكُوْرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ تَعَالَيْتَ يَا شَهِيْدُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِيْ تَعَالَيْتَ يَا مُمِيْتُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيْرُ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ وَلِيٌّ مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ

سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا اَنِيسُ تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا جَلِيلُ تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا حَفِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مَلِيُّ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ تَعَالَيْتَ يَا قَهَّارُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ تَعَالَيْتَ يَا مَعَاذُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ تَعَالَيْتَ يَا جَلَالُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا سَابِقُ تَعَالَيْتَ يَا رَازِقُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا صَادِقُ تَعَالَيْتَ يَا فَالِقُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا سَمِيعُ تَعَالَيْتَ يَا سَرِيعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا رَفِيعُ تَعَالَيْتَ يَا بَدِيعُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَعَّالُ تَعَالَيْتَ يَا مُتَعَالُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَاضِي تَعَالَيْتَ يَا رَاضِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا قَاهِرُ تَعَالَيْتَ يَا طَاهِرُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا عَالِمُ تَعَالَيْتَ يَا حَاكِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا دَائِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَائِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا عَاصِمُ تَعَالَيْتَ يَا قَاسِمُ اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا غَنِيُّ تَعَالَيْتَ يَا مُغْنِي اَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ

دعاء مجیر

سُبحانَکَ یا وَفِیُّ تَعالَیتَ یا قَوِیُّ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا کافِی تَعالَیتَ یا شافِی اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا مُقَدِّمُ تَعالَیتَ یا مُؤَخِّرُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا اَوَّلُ تَعالَیتَ یا آخِرُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا ظاهِرُ تَعالَیتَ یا باطِنُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا رَجاءُ تَعالَیتَ یا مُرتَجیٰ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا ذَا المَنِّ تَعالَیتَ یا ذَا الطَّولِ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا حَیُّ تَعالَیتَ یا قَیُّومُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا واحِدُ تَعالَیتَ یا اَحَدُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا سَیِّدُ تَعالَیتَ یا صَمَدُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا قَدِیرُ تَعالَیتَ یا کَبِیرُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا والِی تَعالَیتَ یا مُتَعالِی اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا عَلِیُّ تَعالَیتَ یا اَعلیٰ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا وَلِیُّ تَعالَیتَ یا مَولیٰ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا ذارِئُ تَعالَیتَ یا بارِئُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا خافِضُ تَعالَیتَ یا رافِعُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا مُقسِطُ تَعالَیتَ یا جامِعُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا مُعِزُّ تَعالَیتَ یا مُذِلُّ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا حافِظُ تَعالَیتَ یا حَفِیظُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا قادِرُ تَعالَیتَ یا مُقتَدِرُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ
سُبحانَکَ یا عَلِیمُ تَعالَیتَ یا حَلِیمُ اَجِرنا مِنَ النّارِ یا مُجِیرُ

دعائے مجیر

سُبْحانَكَ يا حَكَمُ تَعالَيْتَ يا حَكيمُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُعْطي تَعالَيْتَ يا مانِعُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا ضارُّ تَعالَيْتَ يا نافِعُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُجيبُ تَعالَيْتَ يا حَسيبُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا عادِلُ تَعالَيْتَ يا فاصِلُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا لَطيفُ تَعالَيْتَ يا شَريفُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَبُّ تَعالَيْتَ يا حَقُّ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا ماجِدُ تَعالَيْتَ يا واحِدُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا عَفُوُّ تَعالَيْتَ يا مُنْتَقِمُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا واسِعُ تَعالَيْتَ يا مُوَسِّعُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَؤُفُ تَعالَيْتَ يا عَطُوفُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا فَرْدُ تَعالَيْتَ يا وِتْرُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُقيتُ تَعالَيْتَ يا مُحيطُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا وَكيلُ تَعالَيْتَ يا عَدْلُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُبينُ تَعالَيْتَ يا مَتينُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا بَرُّ تَعالَيْتَ يا وَدُودُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا رَشيدُ تَعالَيْتَ يا مُرْشِدُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا نُورُ تَعالَيْتَ يا مُنَوِّرُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا نَصيرُ تَعالَيْتَ يا ناصِرُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا صَبُورُ تَعالَيْتَ يا صابِرُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحانَكَ يا مُحْصي تَعالَيْتَ يا مُنْشِئُ أَجِرْنا مِنَ النّارِ يا مُجيرُ

سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانُ تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا مُغِيثُ تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ
سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبَرُوتِ وَالْجَلَالِ
سُبْحَانَكَ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا
لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَىٰ سَيِّدِنَا
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

دعاء عدیلہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

شَهِدَ اللّٰهُ أَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا
إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللّٰهِ الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ
الضَّعِيفُ الْمُذْنِبُ الْعَاصِي الْمُحْتَاجُ الْحَقِيرُ أَشْهَدُ لِمُنْعِمِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي
وَمُكْرِمِي كَمَا شَهِدَ لِذَاتِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهِ
بِأَنَّهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ ذُو النِّعَمِ وَالْإِحْسَانِ وَالْكَرَمِ وَالْامْتِنَانِ قَادِرٌ
أَزَلِيٌّ عَالِمٌ أَبَدِيٌّ حَيٌّ أَحَدِيٌّ مَوْجُودٌ سَرْمَدِيٌّ سَمِيعٌ بَصِيرٌ مُرِيدٌ
كَارِهٌ مُدْرِكٌ صَمَدِيٌّ يَسْتَحِقُّ هٰذِهِ الصِّفَاتِ وَهُوَ عَلَىٰ مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ صِفَاتِهِ
كَانَ قَوِيًّا قَبْلَ وُجُودِ الْقُدْرَةِ وَالْقُوَّةِ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ إِيجَادِ الْعِلْمِ
وَالْعِلَّةِ لَمْ يَزَلْ سُلْطَانًا إِذْ لَا مَمْلَكَةَ وَلَا مَالَ وَلَمْ يَزَلْ سُبْحَانًا
عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَحْوَالِ وُجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزَلِ الْآزَالِ وَبَقَاؤُهُ بَعْدَ
الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ انْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غَنِيٌّ فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ مُسْتَغْنٍ فِي الْبَاطِنِ

وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ
[illegible]
اللّٰهُمَّ [illegible]
[illegible]
... صادق علیہ السلام ...
[illegible]

وَالظّاهِرِ لا جَوْرَ فِي قَضِيَّتِهِ وَلا مَيْلَ فِي مَشِيَّتِهِ وَلا ظُلْمَ فِي تَقْدِيرِهِ
وَلا مَهْرَبَ مِنْ حُكُومَتِهِ وَلا مَلْجَأَ مِنْ سَطَواتِهِ وَلا مَنْجا مِنْ نَقِماتِهِ
سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ وَلا يَفُوتُهُ اَحَدٌ اِذا طَلَبَهُ اَزاحَ الْعِلَلَ فِي
التَّكْلِيفِ وَسَوَّى التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكَّنَ اَداءَ
الْمَأْمُورِ وَسَهَّلَ سَبِيلَ اجْتِنابِ الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفِ الطّاعَةَ اِلّا دُونَ
الْوُسْعِ وَالطّاقَةِ سُبْحانَهُ ما اَبْيَنَ كَرَمَهُ وَاَعْلى شَأْنَهُ سُبْحانَهُ ما
اَجَلَّ نَيْلَهُ وَاَعْظَمَ اِحْسانَهُ بَعَثَ الْاَنْبِياءَ لِيُبَيِّنَ عَدْلَهُ وَنَصَبَ الْاَوْصِياءَ
لِيُظْهِرَ طَوْلَهُ وَفَضْلَهُ وَجَعَلَنا مِنْ اُمَّةِ سَيِّدِ الْاَنْبِياءِ وَخَيْرِ الْاَوْلِياءِ
وَاَفْضَلِ الْاَصْفِياءِ وَاَعْلَى الْاَزْكِياءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آمَنّا
بِهِ وَبِما دَعانا اِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي اَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَبِوَصِيِّهِ الَّذِي نَصَبَهُ
يَوْمَ الْغَدِيرِ وَاَشارَ بِقَوْلِهِ هٰذا عَلِيٌّ اِلَيْهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ الْاَبْرارَ
وَالْخُلَفاءَ الْاَخْيارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتارِ عَلِيٌّ قامِعُ الْكُفّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ
سَيِّدُ اَوْلادِهِ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ ثُمَّ اَخُوهُ السِّبْطُ التّابِعُ لِمَرْضاتِ اللّٰهِ
الْحُسَيْنُ ثُمَّ الْعابِدُ عَلِيٌّ ثُمَّ الْباقِرُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصّادِقُ جَعْفَرٌ ثُمَّ الْكاظِمُ
مُوسى ثُمَّ الرِّضا عَلِيٌّ ثُمَّ التَّقِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ النَّقِيُّ عَلِيٌّ ثُمَّ الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ
الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلَفُ الْقائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَهْدِيُّ الْمُرْجَى الَّذِي بِبَقائِهِ بَقِيَتِ
الدُّنْيا وَبِيُمْنِهِ رُزِقَ الْوَرى وَبِوُجُودِهِ ثَبَتَتِ الْاَرْضُ وَالسَّماءُ وَبِهِ
يَمْلَاُ اللّٰهُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً بَعْدَ ما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَشْهَدُ اَنَّ
اَقْوالَهُمْ حُجَّةٌ وَامْتِثالَهُمْ فَرِيضَةٌ وَطاعَتَهُمْ مَفْرُوضَةٌ وَمَوَدَّتَهُمْ
لازِمَةٌ مَقْضِيَّةٌ وَالْاِقْتِداءَ بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمُخالَفَتَهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ سادَةُ
اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ وَشُفَعاءُ يَوْمِ الدِّينِ وَاَئِمَّةُ اَهْلِ الْاَرْضِ عَلَى التَّقْرِيرِ

سجدهٔ شکر
ادعیه

وَافْضَلُ الْاَوْصِیٰاءِ الْمَرْضِیّینَ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمُسٰائَلَةَ الْقَبْرِ
حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنُّشُورَ حَقٌّ وَالصِّراطَ حَقٌّ وَالْمیزانَ حَقٌّ وَالْحِسابَ
حَقٌّ وَالْکِتابَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنّارَ حَقٌّ وَاَنَّ السّاعَةَ اٰتِیَةٌ لٰا رَیْبَ
فیها وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ اَللّٰهُمَّ فَضْلُکَ رَجٰائی وَکَرَمُکَ
وَرَحْمَتُکَ اَمَلی لٰا عَمَلَ لی اَسْتَحِقُّ بِهِ الْجَنَّةَ وَلٰا طاعَةَ لی اَسْتَوْجِبُ
بِهَا الرِّضْوانَ اِلّا اَنّی اعْتَقَدْتُ تَوْحیدَکَ وَعَدْلَکَ وَارْتَجَیْتُ
اِحْسانَکَ وَفَضْلَکَ وَتَشَفَّعْتُ اِلَیْکَ بِالنَّبِیِّ وَاٰلِهِ مِنْ اَحِبَّتِکَ وَاَنْتَ
اَکْرَمُ الْاَکْرَمینَ وَاَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ نَبِیِّنٰا مُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
اَجْمَعینَ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً کَثیراً وَلٰا حَوْلَ وَلٰا
قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ یٰا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنّی اَوْدَعْتُکَ
یَقینی هٰذا وَثَباتَ دینی وَاَنْتَ خَیْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَقَدْ اَمَرْتَنٰا بِحِفْظِ الْوَدایِعِ
فَرُدَّهُ عَلَیَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتی بِرَحْمَتِکَ یٰا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ مؤلف گوید
که در دعاهای مأثوره است اَللّٰهُمَّ اِنّی اَعُوذُ بِکَ مِنَ الْعَدیلَةِ
عِنْدَ الْمَوْتِ وعدیله عند الموت یعنی عدول کردن از حق بباطل در
وقت مردن و آن چنانست که شیطان نزد محتضر حاضر شود و وسوسه
کند و او را در شک اندازد تا آنکه او را از ایمان بیرون کند و از این
جهت است که در دعاها استعاذه از آن شده و جناب فخر المحققین ره
فرموده که هر که خواهد از آن سالم بماند استحضار کند ادلهٔ ایمان
و اصول خمسه را با ادلهٔ قطعیه و صفای خاطر تسبیر و آن را بحفظ الهی که
که در وقت حضور موت باز رد فرماید باین طریقه بگوید بعد از
عقاید خمسه اَللّٰهُمَّ یٰا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اِنّی قَدْ اَوْدَعْتُکَ یَقینی هٰذا

سجدهٔ شکر باجماع علمای شیعه ثابت است در وقت تجدد نعمت یا دفع شدن بلا و بعد از نمازها سجده شکر بعد از ادای نماز بسیار مستحب است و از حضرت امام زین العابدین منقول است که ... علیه السلام ... خدا یاد ... کردن ... که از ... و بعد از ... سجده ...

وَثَباتَ دينى وَاَنْتَ خَيْرُ مُسْتَوْدَعٍ وَقَدْ اَمَرْتَنا بِحِفْظِ الْوَدائِعِ فَرُدَّهُ
عَلَيَّ وَقْتَ حُضُورِ مَوْتى پس بر حسب فرمايش آن بزرگوار اين دعاى
شريف عديله و استحضار معنى آن در خاطر براى سلامت جستن
از خطر عديله عند الموت نافع است و امّا اينكه اين دعا مأثور است
از منشآت علماء است خريت صناعت علم حديث در روايت و جامع شمل
اخبار ائمه عليهم السلام عالم متبحر خبير و محدث ناقد بصير شيخنا
الاكرم والمحدث الاعظم مولانا الحاج ميرزا حسين النورى نوّر الله
مرقده واما دعاء العديلة المعروفة من مؤلفات بعض اهل العلم
ليس بمأثور ولا موجود فى كتب حملة الاحاديث ونقادها و بدانكه
شيخ طوسى از محمد بن سليمان ديلمى روايت كرده است كه بخدمت حضرت
صادق عليه السلام عرض كردم كه شيعيان تو ميگويند كه ايمان بر دو
قسم است يكى مستقر و ثابت و ديگر آنكه بامانت سپرده شده است و
زايل ميگردد پس مرا بياموز دعائى را كه هرگاه آنرا بخوانم ايمانم
كامل گردد و زايل نشود فرمود كه بگو بعد از هر نماز واجب رَضيتُ
بِاللهِ رَبّاً وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيّاً وَبِالْاِسْلامِ ديناً وَبِالْقُرْآنِ
كِتاباً وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِعَلِيٍّ وَلِيّاً وَاِماماً وَبِالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِيِّ بْنِ مُوسى وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةِ بْنِ
الْحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَئِمَّةً اَللّهُمَّ اِنّى رَضيتُ بِهِمْ اَئِمَّةً فَارْضَنى
لَهُمْ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ

دعاء جوشن كبير

در بلد الامین و مصباح کفعمی است و آن مروی است از حضرت سید الساجدین از پدر خود از جد بزرگوارش حضرت رسول صلعم و این دعا را جبرئیل علیه السلام آورد برای پیغمبر صلعم در یکی از غزوات در حالیکه بر تن آنحضرت جوشن گرانی بود که سنگینی آن بدن مبارکش را بدرد آورده بود پس جبرئیل عرض کرد که یا محمد پروردگارت ترا سلام میرساند و میفرماید که بکن این جوشن را و بخوان این دعا را که امان است از برای تو و امت تو پس شرحی در فضیلت این دعا ذکر فرموده که مقام نقل تمامش نیست از جمله آنکه هر که آنرا بر کفن خویش نویسد حقتعالی حیا فرماید که او را بآتش عذاب کند و هر که آنرا بنیت خالص در اول ماه رمضان بخواند حقتعالی او را روزی فرماید لیلة القدر و خلق فرماید برای او هفتاد هزار فرشته که تسبیح و تقدیس کنند خدا را و ثواب آنرا برای او قرار دهند پس فضیلت بسیار نقل کرده تا آنکه فرموده هر که بخواند او را در ماه رمضان سه مرتبه حرام فرماید حقتعالی جسد او را بر آتش جهنم و واجب فرماید برای او بهشت را و دو ملک بر او موکل فرماید که حفظ کنند او را از معاصی و در امان خدا باشد مدت حیوة خود و در آخر خبر است که جناب امام حسین ع فرمود وصیت کرد پدرم علی بن ابی طالب ع بحفظ این دعا و آنکه بنویسم آنرا بر کفن او و تعلیم کنم آنرا باهل خود و ترغیب کنم ایشانرا بخواندن آن و آن هزار اسم است و در آنست اسم اعظم و فقیر گوید که از این خبر و خبر مستفاد می شود یکی استحباب نوشتن این دعا بکفن چنانچه علامه بحر العلوم عطر الله مرقده در درّه بآن اشاره فرموده

کرده در سجاده [illegible]
و در حالت [illegible]
فرمود که سجاده شکر
واجب است بر مسلمانان
[illegible]

وَسُنَّ اَنْ یَکْتُبَ بِالْاَکْفانِ شَهادَةُ الْاِیمانِ وَالْاِسْلامِ
وَهٰکَذا کِتابَةُ الْقُرْآنِ وَالْجَوْشَنِ الْمَعْرُوفِ بِالْاَمانِ

دوم استحباب خواندن این دعا در اول ماه رمضان و اما خواندن در خصوص شبهای قدر و در خبری که به ازان نیست لکن علامه مجلسی قدس الله روحه در زاد المعاد در ضمن اعمال شبهای قدر ذکر فرموده و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخوانند و کافی است فرمایش این بزرگوار ما را در اینمقام رحمه الله دار السلام بالجمله این دعا صد فصل است و هر فصلی مشتمل بر ده اسم الهی است و در آخر هر فصل باید گفت سُبْحانَكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ و دعا این است

(۱) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا اَللّٰهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ یا کَریمُ یا مُقیمُ یا عَظیمُ یا قَدیمُ یا عَلیمُ یا حَلیمُ یا حَکیمُ سُبْحانَكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ الْغَوْثَ الْغَوْثَ خَلِّصْنا مِنَ النّارِ یا رَبِّ (۲) یا سَیِّدَ السّاداتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رافِعَ الدَّرَجاتِ یا وَلِیَّ الْحَسَناتِ یا غافِرَ الْخَطیئاتِ یا مُعْطِیَ الْمَسْئَلاتِ یا قابِلَ التَّوْباتِ یا سامِعَ الْاَصْواتِ یا عالِمَ الْخَفِیّاتِ یا دافِعَ الْبَلِیّاتِ (۳) یا خَیْرَ الْغافِرینَ یا خَیْرَ الْفاتِحینَ یا خَیْرَ النّاصِرینَ یا خَیْرَ الْحاکِمینَ یا خَیْرَ الرّازِقینَ یا خَیْرَ الْوارِثینَ یا خَیْرَ الْحامِدینَ یا خَیْرَ الذّاکِرینَ یا خَیْرَ الْمُنْزِلینَ یا خَیْرَ الْمُحْسِنینَ (۴) یا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ وَالْجَمالُ یا مَنْ لَهُ الْقُدْرَةُ وَالْکَمالُ یا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَالْجَلالُ یا مَنْ هُوَ الْکَبیرُ الْمُتَعالُ یا مُنْشِئَ السَّحابِ الثِّقالِ یا مَنْ هُوَ شَدیدُ الْمِحالِ یا مَنْ هُوَ سَریعُ الْحِسابِ یا مَنْ هُوَ شَدیدُ الْعِقابِ یا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ

حُسْنُ الثَّوابِ یا مَنْ عِنْدَهُ اُمُّ الْكِتابِ (۵) اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا دَیّانُ یا بُرْهانُ یا سُلْطانُ یا رِضْوانُ
یا غُفْرانُ یا سُبْحانُ یا مُسْتَعانُ یا ذَا الْمَنِّ وَالْبَیانِ (۶) یا مَنْ تَواضَعَ
كُلُّ شَیْءٍ لِعَظَمَتِهِ یا مَنِ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَیْءٍ لِقُدْرَتِهِ یا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَیْءٍ لِعِزَّتِهِ
یا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَیْءٍ لِهَیْبَتِهِ یا مَنِ انْقادَ كُلُّ شَیْءٍ مِنْ خَشْیَتِهِ یا مَنْ تَشَقَّقَتِ
الْجِبالُ مِنْ مَخافَتِهِ یا مَنْ قامَتِ السَّماواتُ بِاَمْرِهِ یا مَنِ اسْتَقَرَّتِ
الْاَرَضُونَ بِاِذْنِهِ یا مَنْ یُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ یا مَنْ لا یَعْتَدی عَلی اَهْلِ
مَمْلَكَتِهِ (۷) یا غافِرَ الْخَطایا یا كاشِفَ الْبَلایا یا مُنْتَهَی الرَّجایا یا مُجْزِلَ
الْعَطایا یا واهِبَ الْهَدایا یا رازِقَ الْبَرایا یا قاضِیَ الْمَنایا یا سامِعَ
الشَّكایا یا باعِثَ الْبَرایا یا مُطْلِقَ الْاُساری (۸) یا ذَا الْحَمْدِ وَالثَّناءِ
یا ذَا الْفَخْرِ وَالْبَهاءِ یا ذَا الْمَجْدِ وَالسَّناءِ یا ذَا الْعَهْدِ وَالْوَفاءِ یا ذَا
الْعَفْوِ وَالرِّضاءِ یا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطاءِ یا ذَا الْفَصْلِ وَالْقَضاءِ یا ذَا
الْعِزِّ وَالْبَقاءِ یا ذَا الْجُودِ وَالسَّخاءِ یا ذَا الْآلاءِ وَالنَّعْماءِ (۹)
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ یا مانِعُ یا دافِعُ یا صانِعُ یا نافِعُ یا سامِعُ
یا جامِعُ یا شافِعُ یا واسِعُ یا مُوسِعُ (۱۰) یا صانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ یا خالِقَ
كُلِّ مَخْلُوقٍ یا رازِقَ كُلِّ مَرْزُوقٍ یا مالِكَ كُلِّ مَمْلُوكٍ یا كاشِفَ
كُلِّ مَكْرُوبٍ یا فارِجَ كُلِّ مَهْمُومٍ یا راحِمَ كُلِّ مَرْحُومٍ یا ناصِرَ كُلِّ
مَخْذُولٍ یا ساتِرَ كُلِّ مَعْیُوبٍ یا مَلْجَاَ كُلِّ مَطْرُودٍ (۱۱) یا عُدَّتی عِنْدَ
شِدَّتی یا رَجائی عِنْدَ مُصیبَتی یا مُونِسی عِنْدَ وَحْشَتی یا صاحِبی
عِنْدَ غُرْبَتی یا وَلِیّی عِنْدَ نِعْمَتی یا غِیاثی عِنْدَ كُرْبَتی یا دَلیلی عِنْدَ
حَیْرَتی یا غَنائی عِنْدَ افْتِقاری یا مَلْجَای عِنْدَ اضْطِراری یا مُعینی

عِنْدَ مَفْزَعي ﴿١٢﴾ يا عَلّامَ الْغُيُوبِ يا غَفّارَ الذُّنُوبِ يا سَتّارَ الْعُيُوبِ
يا كاشِفَ الْكُرُوبِ يا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ يا طَبيبَ الْقُلُوبِ يا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ
يا اَنيسَ الْقُلُوبِ يا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ يا مُنَفِّسَ الْغُمُومِ ﴿١٣﴾ اَللّـهُمَّ اِنّي
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا جَليلُ يا جَميلُ يا وَكيلُ يا كَفيلُ يا دَليلُ يا نَبيلُ
يا مُديلُ يا مُنيلُ يا مُقيلُ يا مُحيلُ ﴿١٤﴾ يا دَليلَ الْمُتَحَيِّرينَ يا غِياثَ
الْمُسْتَغيثينَ يا صَريخَ الْمُسْتَصْرِخينَ يا جارَ الْمُسْتَجيرينَ يا اَمانَ الْخائِفينَ
يا عَوْنَ الْمُؤْمِنينَ يا راحِمَ الْمَساكينِ يا مَلْجَاَ الْعاصينَ يا غافِرَ الْمُذْنِبينَ
يا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ ﴿١٥﴾ يا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ يا ذَا الْفَضْلِ
وَالْاِمْتِنانِ يا ذَا الْاَمْنِ وَالْاَمانِ يا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحانِ يا ذَا الْحِكْمَةِ
وَالْبَيانِ يا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوانِ يا ذَا الْحُجَّةِ وَالْبُرْهانِ يا ذَا الْعَظَمَةِ
وَالسُّلْطانِ يا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعانِ يا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرانِ ﴿١٦﴾
يا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ اِلـهُ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ
خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ صانِعُ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ
بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ عالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ
قادِرٌ عَلى كُلِّ شَيْءٍ يا مَنْ هُوَ يَبْقى وَيَفْنى كُلُّ شَيْءٍ ﴿١٧﴾ اَللّـهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يا مُؤْمِنُ يا مُهَيْمِنُ يا مُكَوِّنُ يا مُلَقِّنُ يا مُبَيِّنُ
يا مُهَوِّنُ يا مُمَكِّنُ يا مُزَيِّنُ يا مُعْلِنُ يا مُقَسِّمُ ﴿١٨﴾ يا مَنْ هُوَ في مُلْكِهِ مُقيمٌ
قَديمٌ يا مَنْ هُوَ في جَلالِهِ عَظيمٌ يا مَنْ هُوَ عَلى عِبادِهِ رَحيمٌ يا مَنْ
هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصاهُ حَليمٌ يا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجاهُ كَريمٌ
يا مَنْ هُوَ في صُنْعِهِ حَكيمٌ يا مَنْ هُوَ في حِكْمَتِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في لُطْفِهِ
قَديمٌ ﴿١٩﴾ يا مَنْ لا يُرْجى اِلّا فَضْلُهُ يا مَنْ لا يُسْئَلُ اِلّا عَفْوُهُ يا مَنْ لا

يُنظَرُ إلّا بِسِترِهِ يا مَنْ لا يُخافُ إلّا عَدلُهُ يا مَنْ لا يَدُومُ إلّا مُلكُهُ يا مَنْ لا
سُلطانَ إلّا سُلطانُهُ يا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيءٍ رَحمَتُهُ يا مَنْ سَبَقَتْ رَحمَتُهُ
غَضَبَهُ يا مَنْ أحاطَ بِكُلِّ شَيءٍ عِلمُهُ يا مَنْ لَيسَ أحَدٌ مِثلَهُ (٢٠) يا فارِجَ الهَمِّ
يا كاشِفَ الغَمِّ يا غافِرَ الذَّنبِ يا قابِلَ التَّوبِ يا خالِقَ الخَلقِ يا صادِقَ
الوَعدِ يا مُوفِيَ العَهدِ يا عالِمَ السِّرِّ يا فالِقَ الحَبِّ يا رازِقَ الأنامِ (٢١)
اللّهُمَّ إنّي أسألُكَ بِاسمِكَ يا عَلِيُّ يا وَفِيُّ يا غَنِيُّ يا مَلِيُّ يا حَفِيُّ
يا رَضِيُّ يا زَكِيُّ يا بَدِيُّ يا قَوِيُّ يا وَلِيُّ (٢٢) يا مَنْ أظهَرَ الجَميلَ
يا مَنْ سَتَرَ القَبيحَ يا مَنْ لَمْ يُؤاخِذْ بِالجَريرَةِ يا مَنْ لَمْ يَهتِكِ السِّترَ
يا عَظيمَ العَفوِ يا حَسَنَ التَّجاوُزِ يا واسِعَ المَغفِرَةِ يا باسِطَ اليَدَينِ
بِالرَّحمَةِ يا صاحِبَ كُلِّ نَجوى يا مُنتَهى كُلِّ شَكوى (٢٣) يا ذا النِّعمَةِ
السّابِغَةِ يا ذا الرَّحمَةِ الواسِعَةِ يا ذا المِنَّةِ السّابِقَةِ يا ذا الحِكمَةِ البالِغَةِ
يا ذا القُدرَةِ الكامِلَةِ يا ذا الحُجَّةِ القاطِعَةِ يا ذا الكَرامَةِ الظّاهِرَةِ
يا ذا العِزَّةِ الدّائِمَةِ يا ذا القُوَّةِ المَتينَةِ يا ذا العَظَمَةِ المَنيعَةِ (٢٤)
يا بَديعَ السَّماواتِ يا جاعِلَ الظُّلُماتِ يا راحِمَ العَبَراتِ يا مُقيلَ العَثَراتِ
يا ساتِرَ العَوراتِ يا مُحيِيَ الأمواتِ يا مُنزِلَ الآياتِ يا مُضَعِّفَ الحَسَناتِ
يا ماحِيَ السَّيِّئاتِ يا شَديدَ النَّقِماتِ (٢٥) اللّهُمَّ إنّي أسألُكَ بِاسمِكَ
يا مُصَوِّرُ يا مُقَدِّرُ يا مُدَبِّرُ يا مُطَهِّرُ يا مُنَوِّرُ يا مُيَسِّرُ يا مُبَشِّرُ يا مُنذِرُ
يا مُقَدِّمُ يا مُؤَخِّرُ (٢٦) يا رَبَّ البَيتِ الحَرامِ يا رَبَّ الشَّهرِ الحَرامِ يا رَبَّ
البَلَدِ الحَرامِ يا رَبَّ الرُّكنِ وَالمَقامِ يا رَبَّ المَشعَرِ الحَرامِ يا رَبَّ المَسجِدِ
الحَرامِ يا رَبَّ الحِلِّ وَالحَرامِ يا رَبَّ النُّورِ وَالظَّلامِ يا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ
يا رَبَّ القُدرَةِ فِي الأنامِ (٢٧) يا أحكَمَ الحاكِمينَ يا أعدَلَ العادِلينَ

يَا اَصْدَقَ الصَّادِقِينَ يَا اَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ يَا اَحْسَنَ الْخَالِقِينَ يَا اَسْرَعَ
الْحَاسِبِينَ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا اَشْفَعَ الشَّافِعِينَ
يَا اَكْرَمَ الْاَكْرَمِينَ (۲۸) يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
يَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ يَا حِرْزَ مَنْ لَا حِرْزَ لَهُ يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ
يَا فَخْرَ مَنْ لَا فَخْرَ لَهُ يَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ يَا مُعِينَ مَنْ لَا مُعِينَ لَهُ يَا اَنِيسَ
مَنْ لَا اَنِيسَ لَهُ يَا اَمَانَ مَنْ لَا اَمَانَ لَهُ (۲۹) اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ
يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ (۳۰) يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ
يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعْصَمَهُ يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَغْفَرَهُ يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ يَا حَافِظَ
مَنِ اسْتَحْفَظَهُ يَا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ يَا صَرِيخَ
مَنِ اسْتَصْرَخَهُ يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ يَا مُغِيثَ مَنِ اسْتَغَاثَهُ (۳۱)
يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ
يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ يَا بَاقِيًا لَا يَفْنٰى يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ
يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ يَا قَوِيًّا لَا يَضْعُفُ ۳۲ - اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا اَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا شَاهِدُ يَا مَاجِدُ يَا حَامِدُ يَا رَاشِدُ يَا بَاعِثُ يَا
وَارِثُ يَا ضَارُّ يَا نَافِعُ (۳۳) يَا اَعْظَمَ مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ يَا اَكْرَمَ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ
يَا اَرْحَمَ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ يَا اَعْلَمَ مِنْ كُلِّ عَلِيمٍ يَا اَحْكَمَ مِنْ كُلِّ حَكِيمٍ يَا
اَقْدَمَ مِنْ كُلِّ قَدِيمٍ يَا اَكْبَرَ مِنْ كُلِّ كَبِيرٍ يَا اَلْطَفَ مِنْ كُلِّ لَطِيفٍ
يَا اَجَلَّ مِنْ كُلِّ جَلِيلٍ يَا اَعَزَّ مِنْ كُلِّ عَزِيزٍ (۳۴) يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا
عَظِيمَ الْمَنِّ يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللُّطْفِ يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ
يَا مُنَفِّسَ الْكَرْبِ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ يَا قَاضِيَ الْحَقِّ (۳۵)

ادعیه سجده شکر

يا مَنْ هُوَ في عَهْدِهِ وَفِيٌّ يا مَنْ هُوَ في وَفائِهِ قَوِيٌّ يا مَنْ هُوَ في قُوَّتِهِ
عَلِيٌّ يا مَنْ هُوَ في عُلُوِّهِ قَريبٌ يا مَنْ هُوَ في قُرْبِهِ لَطيفٌ يا مَنْ هُوَ في
لُطْفِهِ شَريفٌ يا مَنْ هُوَ في شَرَفِهِ عَزيزٌ يا مَنْ هُوَ في عِزِّهِ عَظيمٌ يا مَنْ
هُوَ في عَظَمَتِهِ مَجيدٌ يا مَنْ هُوَ في مَجْدِهِ حَميدٌ (٣٦) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يا كافي يا شافي يا مُعافي يا هادي يا داعي يا قاضي يا راضي
يا عالي يا باقي (٣٧) يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاضِعٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خاشِعٌ لَهُ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كائِنٌ لَهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنيبٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خائِفٌ مِنْهُ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قائِمٌ بِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صائِرٌ اِلَيْهِ
يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ يا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ هالِكٌ اِلّا وَجْهَهُ (٣٨) يا مَنْ
لا مَفَرَّ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَفْزَعَ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا مَقْصَدَ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ
لا مَنْجا مِنْهُ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْغَبُ اِلّا اِلَيْهِ يا مَنْ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا
بِهِ يا مَنْ لا يُسْتَعانُ اِلّا بِهِ يا مَنْ لا يُتَوَكَّلُ اِلّا عَلَيْهِ يا مَنْ لا يُرْجى اِلّا
هُوَ يا مَنْ لا يُعْبَدُ اِلّا اِيّاهُ (٣٩) يا خَيْرَ الْمَرْهُوبينَ يا خَيْرَ الْمَرْغُوبينَ يا خَيْرَ
الْمَطْلُوبينَ يا خَيْرَ الْمَسْؤُلينَ يا خَيْرَ الْمَقْصُودينَ يا خَيْرَ الْمَذْكُورينَ يا
خَيْرَ الْمَشْكُورينَ يا خَيْرَ الْمَحْبُوبينَ يا خَيْرَ الْمَدْعُوّينَ يا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسينَ
(٤٠) اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يا غافِرُ يا ساتِرُ يا قادِرُ يا قاهِرُ
يا فاطِرُ يا كاسِرُ يا جابِرُ يا ذاكِرُ يا ناظِرُ يا ناصِرُ (٤١) يا مَنْ خَلَقَ فَسَوّى
يا مَنْ قَدَّرَ فَهَدى يا مَنْ يَكْشِفُ الْبَلْوى يا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوى يا مَنْ يُنْقِذُ
الْغَرْقى يا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكى يا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضى يا مَنْ اَضْحَكَ وَاَبْكى
يا مَنْ اَماتَ وَاَحْيى يا مَنْ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثى (٤٢) يا مَنْ
فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبيلُهُ يا مَنْ فِي الْآفاقِ آياتُهُ يا مَنْ فِي الْآياتِ بُرْهانُهُ

يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ يَا مَنْ فِي الْقِيٰمَةِ مُلْكُهُ
يَا مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قَضَاۤؤُهُ يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ
يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ «٤٣» يَا مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَاۤئِفُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ
يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْصُدُ الْمُنِيبُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْغَبُ
الزَّاهِدُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ
يَا مَنْ بِهِ يَفْتَخِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاۤطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ
الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ «٤٤» اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَبِيبُ يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ يَا حَسِيبُ يَا مُهِيبُ
يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ «٤٥» يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ
يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ يَا أَشْرَفَ
مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ يَا أَقْوَىٰ مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ يَا أَغْنَىٰ
مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ يَا أَرْأَفَ مِنْ كُلِّ رَؤُوفٍ «٤٦» يَا غَالِبًا
غَيْرَ مَغْلُوبٍ يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ يَا مَالِكًا غَيْرَ
مَمْلُوكٍ يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ
يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ «٤٧» يَا نُورَ
النُّورِ يَا مُنَوِّرَ النُّورِ يَا خَالِقَ النُّورِ يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ يَا نُورَ
كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ
يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ «٤٨» يَا مَنْ عَطَاۤؤُهُ شَرِيفٌ يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ
يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ
يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلْوٌ يَا مَنْ فَضْلُهُ
عَمِيمٌ «٤٩» اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ يَا مُبَدِّلُ

يا مُذِلُّ يا مُنِيلُ يا مُنَوِّلُ يا مُفَضِّلُ يا مُجْزِلُ يا مُمْهِلُ يا مُجْمِلُ (٥٠)
يا مَنْ يَرى وَلا يُرى يا مَنْ يَخْلُقُ وَلا يُخْلَقُ يا مَنْ يَهْدي وَلا يُهْدى
يا مَنْ يُحْيي وَلا يُحْيى يا مَنْ يَسْأَلُ وَلا يُسْأَلُ يا مَنْ يُطْعِمُ وَلا يُطْعَمُ
يا مَنْ يُجيرُ وَلا يُجارُ عَلَيْهِ يا مَنْ يَقْضي وَلا يُقْضى عَلَيْهِ يا مَنْ يَحْكُمُ وَلا
يُحْكَمُ عَلَيْهِ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ (٥١) يا نِعْمَ
الْحَسيبُ يا نِعْمَ الطَّبيبُ يا نِعْمَ الرَّقيبُ يا نِعْمَ الْقَريبُ يا نِعْمَ الْمُجيبُ يا نِعْمَ
الْحَبيبُ يا نِعْمَ الْكَفيلُ يا نِعْمَ الْمَوْلى يا نِعْمَ النَّصيرُ (٥٢) يا سُرُورَ الْعارِفينَ
يا مُنَى الْمُحِبّينَ يا اَنيسَ الْمُريدينَ يا حَبيبَ التَّوّابينَ يا رازِقَ الْمُقِلّينَ يا
رَجاءَ الْمُذْنِبينَ يا قُرَّةَ عَيْنِ الْعابِدينَ يا مُنَفِّسُ عَنِ الْمَكْرُوبينَ يا مُفَرِّجُ
عَنِ الْمَغْمُومينَ يا اِلـهَ الْاَوَّلينَ وَالْآخِرينَ (٥٣) اَللّـهُمَّ اِنّي اَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يا رَبَّنا يا اِلـهَنا يا سَيِّدَنا يا مَوْلانا يا ناصِرَنا يا حافِظَنا
يا دَليلَنا يا مُعينَنا يا حَبيبَنا يا طَبيبَنا (٥٤) يا رَبَّ النَّبِيّينَ وَالْاَبْرارِ
يا رَبَّ الصِّدّيقينَ وَالْاَخْيارِ يا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنّارِ يا رَبَّ الصِّغارِ
وَالْكِبارِ يا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالثِّمارِ يا رَبَّ الْاَنْهارِ وَالْاَشْجارِ يا رَبَّ
الصَّحاري وَالْقِفارِ يا رَبَّ الْبَراري وَالْبِحارِ يا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ
يا رَبَّ الْاَعْلانِ وَالْاَسْرارِ (٥٥) يا مَنْ نَفَذَ في كُلِّ شَيْءٍ اَمْرُهُ يا مَنْ لَحِقَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يا مَنْ بَلَغَتْ اِلى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ يا مَنْ لا يُحْصِي الْعِبادُ نِعَمَهُ
يا مَنْ لا تَبْلُغُ الْخَلائِقُ شُكْرَهُ يا مَنْ لا تُدْرِكُ الْاَفْهامُ جَلالَهُ يا مَنْ
لا تَنالُ الْاَوْهامُ كُنْهَهُ يا مَنِ الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِياءُ رِداؤُهُ يا مَنْ لا تَرُدُّ
الْعِبادُ قَضاءَهُ يا مَنْ لا مُلْكَ اِلّا مُلْكُهُ يا مَنْ لا عَطاءَ اِلّا عَطاؤُهُ (٥٦)
يا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلى يا مَنْ لَهُ الصِّفاتُ الْعُلْيا يا مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْاُولى

يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوىٰ يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرىٰ يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنىٰ يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ يَا مَنْ لَهُ
الْعَرْشُ وَالثَّرىٰ يَا مَنْ لَهُ السَّمٰوَاتُ الْعُلىٰ (٥٧) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا عَفُوُّ يَا غَفُورُ يَا صَبُورُ يَا شَكُورُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا مَسْؤُولُ
يَا وَدُودُ يَا سُبُّوحُ يَا قُدُّوسُ (٥٨) يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ يَا مَنْ
فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَائِلُهُ يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ
يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدَءُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ يَا مَنْ إِلَيْهِ
يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ
يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلَائِقِ قُدْرَتُهُ (٥٩) يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ
يَا طَبِيبَ مَنْ لَا طَبِيبَ لَهُ يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ
لَهُ يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ يَا دَلِيلَ مَنْ لَا
دَلِيلَ لَهُ يَا أَنِيسَ مَنْ لَا أَنِيسَ لَهُ يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ يَا صَاحِبَ مَنْ
لَا صَاحِبَ لَهُ (٦٠) يَا كَافِيَ مَنِ اسْتَكْفَاهُ يَا هَادِيَ مَنِ اسْتَهْدَاهُ يَا
كَالِيَ مَنِ اسْتَكْلَاهُ يَا رَاعِيَ مَنِ اسْتَرْعَاهُ يَا شَافِيَ مَنِ اسْتَشْفَاهُ
يَا قَاضِيَ مَنِ اسْتَقْضَاهُ يَا مُغْنِيَ مَنِ اسْتَغْنَاهُ يَا مُوفِيَ مَنِ اسْتَوْفَاهُ يَا
مُقَوِّيَ مَنِ اسْتَقْوَاهُ يَا مُوَلِّيَ مَنِ اسْتَوْلَاهُ (٦١) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا سَابِقُ
يَا سَامِقُ (٦٢) يَا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ يَا مَنْ جَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالْأَنْوَارَ يَا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ يَا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
يَا مَنْ قَدَّرَ الْخَيْرَ وَالشَّرَّ يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ
يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ يَا مَنْ

لم يكن ولي من الذل (٤٣) يا من يعلم مراد المريدين يا من يعلم
ضمير الصامتين يا من يسمع انين الواهنين يا من يرى بكاء الخائفين
يا من يملك حوائج السائلين يا من يقبل عذر التائبين يا من لا
يصلح عمل المفسدين يا من لا يضيع اجر المحسنين يا من لا يبعد
عن قلوب العارفين يا اجود الاجودين (٤٤) يا دائم البقاء يا سامع
الدعاء يا واسع العطاء يا غافر الخطاء يا بديع السماء يا حسن
البلاء يا جميل الثناء يا قديم السناء يا كثير الوفاء يا شريف الجزاء
(٤٥) اللهم اني اسئلك باسمك يا ستار يا غفار يا قهار يا جبار
يا صبار يا بار يا مختار يا فتاح يا نفاح يا مرتاح (٤٦) يا من خلقني
وسواني يا من رزقني ورباني يا من اطعمني وسقاني يا من قربني وادناني
يا من عصمني وكفاني يا من حفظني وكلاني يا من اعزني واغناني يا من
وفقني وهداني يا من آنسني وآواني يا من اماتني واحياني (٤٧) يا من
يحق الحق بكلماته يا من يقبل التوبة عن عباده يا من يحول بين المرء
وقلبه يا من لا تنفع الشفاعة الا باذنه يا من هو اعلم بمن ضل عن
سبيله يا من لا معقب لحكمه يا من لا راد لقضائه يا من انقاد كل شيء لامره
يا من السموات مطويات بيمينه يا من يرسل الرياح بشرا بين يدي
رحمته (٤٨) يا من جعل الارض مهادا يا من جعل الجبال اوتادا يا من
جعل الشمس سراجا يا من جعل القمر نورا يا من جعل الليل لباسا
يا من جعل النهار معاشا يا من جعل النوم سباتا يا من جعل السماء
بناء يا من جعل الاشياء ازواجا يا من جعل النار مرصادا (٤٩)
اللهم اني اسئلك باسمك يا سميع يا شفيع يا رفيع يا منيع يا سريع

یا بدیع یا کبیر یا قدیر یا خبیر یا مجیر (٧٠) یا حیّاً قبل کلّ حیّ یا حیّاً بعد
کلّ حیّ یا حیّ الّذی لیس کمثله حیّ یا حیّ الّذی لا یشارکه حیّ یا حیّ
الّذی لا یحتاج الی حیّ یا حیّ الّذی یمیت کلّ حیّ یا حیّ الّذی یرزق
کلّ حیّ یا حیّاً لم یرث الحیوة من حیّ یا حیّ الّذی یحیی الموتی یا حیّ یا قیّوم
لا تأخذه سنة ولا نوم (٧١) یا من له ذکر لا ینسی یا من له نور لا یطفی
یا من له نعم لا تعدّ یا من له ملک لا یزول یا من له ثناء لا یحصی یا من
له جلال لا یکیّف یا من له کمال لا یدرک یا من له قضاء لا یردّ یا من
له صفات لا تبدّل یا من له نعوت لا تغیّر (٧٢) یا ربّ العالمین
یا مالک یوم الدّین یا غایة الطّالبین یا ظهر اللّاجین یا مدرک الهاربین
یا من یحبّ الصّابرین یا من یحبّ التّوّابین یا من یحبّ المتطهّرین یا من
یحبّ المحسنین یا من هو اعلم بالمهتدین (٧٣) اللّهمّ انّی اسئلک
باسمک یا شفیق یا رفیق یا حفیظ یا محیط یا مقیت یا مغیث یا معزّ یا مذلّ
یا مبدئ یا معید (٧٤) یا من هو احد بلا ضدّ یا من هو فرد بلا ندّ
یا من هو صمد بلا عیب یا من هو وتر بلا کیف یا من هو قاض بلا حیف
یا من هو ربّ بلا وزیر یا من هو عزیز بلا ذلّ یا من هو غنیّ بلا فقر
یا من هو ملک بلا عزل یا من هو موصوف بلا شبیه (٧٥) یا من
ذکره شرف للذّاکرین یا من شکره فوز للشّاکرین یا من حمده عزّ للحامدین
یا من طاعته نجاة للمطیعین یا من بابه مفتوح للطّالبین یا من سبیله
واضح للمنیبین یا من آیاته برهان للنّاظرین یا من کتابه تذکرة
للمتّقین یا من رزقه عموم للطّائعین والعاصین یا من رحمته قریب
من المحسنین (٧٦) یا من تبارک اسمه یا من تعالی جدّه یا من لا اله غیره

يا من جل ثناؤه يا من تقدست اسماؤه يا من يدوم بقاؤه يا من
العظمة بهاؤه يا من الكبرياء رداؤه يا من لا تحصى آلاؤه يا من لا
تعد نعماؤه (٧٧) اللهم اني اسئلك باسمك يا معين يا امين
يا مبين يا متين يا مكين يا رشيد يا حميد يا مجيد يا شديد يا شهيد
(٧٨) يا ذا العرش المجيد يا ذا القول السديد يا ذا الفعل الرشيد يا
ذا البطش الشديد يا ذا الوعد والوعيد يا من هو الولي الحميد
يا من هو فعال لما يريد يا من هو قريب غير بعيد يا من هو على كل
شيء شهيد يا من هو ليس بظلام للعبيد (٧٩) يا من لا شريك له ولا
وزير يا من لا شبيه له ولا نظير يا خالق الشمس والقمر المنير يا مغني
البائس الفقير يا رازق الطفل الصغير يا راحم الشيخ الكبير يا جابر
العظم الكسير يا عصمة الخائف المستجير يا من هو بعباده خبير بصير يا من
هو على كل شيء قدير (٨٠) يا ذا الجود والنعم يا ذا الفضل والكرم
يا خالق اللوح والقلم يا بارئ الذر والنسم يا ذا البأس والنقم
يا ملهم العرب والعجم يا كاشف الضر والالم يا عالم السر والهمم
يا رب البيت والحرم يا من خلق الاشياء من العدم (٨١) اللهم
اني اسئلك باسمك يا فاعل يا جاعل يا قابل يا كامل يا فاصل يا
واصل يا عادل يا غالب يا طالب يا واهب (٨٢) يا من انعم بطوله يا من
اكرم بجوده يا من جاد بلطفه يا من تعزز بقدرته يا من قدر بحكمته
يا من حكم بتدبيره يا من دبر بعلمه يا من تجاوز بحلمه يا من دنى في
علوه يا من علا في دنوه (٨٣) يا من يخلق ما يشاء يا من يفعل ما يشاء
يا من يضل من يشاء يا من يعذب من يشاء يا من يغفر لمن يشاء يا

يا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُذِلُّ مَنْ يَشاءُ يا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحامِ ما
يَشاءُ يا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشاءُ (۸۴) يا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا
وَلَدًا يا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يا مَنْ لا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا يا مَنْ
جَعَلَ الْمَلائِكَةَ رُسُلًا يا مَنْ جَعَلَ فِي السَّماءِ بُرُوجًا يا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ
قَرارًا يا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْماءِ بَشَرًا يا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمَدًا يا مَنْ أَحاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عِلْمًا يا مَنْ أَحْصى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا (۸۵) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا أَوَّلُ
يا آخِرُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا بَرُّ يا حَقُّ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا صَمَدُ يا سَرْمَدُ (۸۶)
يا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عُرِفَ يا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عُبِدَ يا أَجَلَّ مَشْكُورٍ شُكِرَ يا أَعَزَّ
مَذْكُورٍ ذُكِرَ يا أَعْلى مَحْمُودٍ حُمِدَ يا أَقْدَمَ مَوْجُودٍ طُلِبَ يا أَرْفَعَ مَوْصُوفٍ
وُصِفَ يا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ يا أَكْرَمَ مَسْؤُولٍ سُئِلَ يا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ
عُلِمَ (۸۷) يا حَبِيبَ الْباكِينَ يا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ يا هادِيَ الْمُضِلِّينَ يا
وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ يا أَنِيسَ الذّاكِرِينَ يا مَفْزَعَ الْمَلْهُوفِينَ يا مُنْجِيَ الصّادِقِينَ
يا أَقْدَرَ الْقادِرِينَ يا أَعْلَمَ الْعالِمِينَ يا إِلٰهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ (۸۸) يا مَنْ
عَلا فَقَهَرَ يا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ يا مَنْ بَطَنَ فَخَبَرَ يا مَنْ عُبِدَ فَشَكَرَ يا مَنْ
عُصِيَ فَغَفَرَ يا مَنْ لا تَحْوِيهِ الْفِكَرُ يا مَنْ لا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ يا مَنْ لا يَخْفى
عَلَيْهِ أَثَرٌ يا رازِقَ الْبَشَرِ يا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ (۸۹) اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يا حافِظُ يا بارِئُ يا ذارِئُ يا باذِخُ يا فارِجُ يا فاتِحُ يا كاشِفُ يا ضامِنُ
يا آمِرُ يا ناهِي (۹۰) يا مَنْ لا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَصْرِفُ السُّوءَ
إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلّا هُوَ يا مَنْ
لا يُتِمُّ النِّعْمَةَ إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ
إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلّا هُوَ يا مَنْ لا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلّا هُوَ يا مَنْ

لَا يُحْيِي الْمَوْتَىٰ إِلَّا هُوَ (٩١) يَا مُعِينَ الضُّعَفَاءِ يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ يَا نَاصِرَ
الْأَوْلِيَاءِ يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ يَا رَافِعَ السَّمَاءِ يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ يَا حَبِيبَ
الْأَتْقِيَاءِ يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ يَا إِلٰهَ الْأَغْنِيَاءِ يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ (٩٢)
يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يَا قَائِمًا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي
مُلْكِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ
يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ (٩٣) اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
يَا مُكْرِمُ يَا مُطْعِمُ يَا مُنْعِمُ يَا مُعْطِي يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا مُحْيِي يَا مُرْضِي يَا مُنْجِي
(٩٤) يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ يَا إِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ
يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَ
مُقَدِّرَهُ يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ
وَوَارِثَهُ (٩٥) يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ يَا خَيْرَ حَامِدٍ
وَمَحْمُودٍ يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ يَا خَيْرَ مُجِيبٍ وَمُجَابٍ
يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأَنِيسٍ يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ يَا خَيْرَ
حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ (٩٦) يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ
حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَىٰ مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنِ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ
يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ
رَحِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ يَا مَنْ هُوَ
بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ (٩٧) اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبُ يَا مُرَغِّبُ
يَا مُقَلِّبُ يَا مُعَقِّبُ يَا مُرَتِّبُ يَا مُخَوِّفُ يَا مُحَذِّرُ يَا مُذَكِّرُ يَا مُسَخِّرُ يَا مُغَيِّرُ
(٩٨) يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ

آمره غالب یا من کتابه محکم یا من قضاؤه کائن یا من قرآنه مجید
یا من ملکه قدیم یا من فضله عمیم یا من عرشه عظیم (۹۹) یا من لا
یشغله سمع عن سمع یا من لا یمنعه فعل عن فعل یا من لا یلهیه
قول عن قول یا من لا یغلطه سؤال عن سؤال یا من لا یحجبه شیء
عن شیء یا من لا یبرمه الحاح الملحین یا من هو غایة مراد المریدین
یا من هو منتهی همم العارفین یا من هو منتهی طلب الطالبین یا من
لا یخفی علیه ذرة فی العالمین (۱۰۰) یا حلیما لا یعجل یا جوادا لا
یبخل یا صادقا لا یخلف یا وهابا لا یمل یا قاهرا لا یغلب یا عظیما
لا یوصف یا عدلا لا یحیف یا غنیا لا یفتقر یا کبیرا لا یصغر یا حافظا
لا یغفل سبحانک یا لا اله الا انت الغوث الغوث خلصنا من النار
یا رب

دعاء جوشن صغیر

در کتب معتبره بشرحی مبسوط تر از شرح جوشن کبیر نقل شده و کفعمی در حاشیه بلد الامین فرموده که این دعائی است رفیع الشان عظیم المنزلة و چون موسی هادی عباسی قصد قتل حضرت کاظم علیه السلام نمود آنحضرت این دعا را خواند جدش پیغمبر صلی الله علیه و آله را در خواب دید که با وی فرمود حق تعالی هلاک خواهد کرد دشمن ترا و این دعا در مهج الدعوات سید بن طاوس نیز نقل شده و ما بین نسخه کفعمی و سید اختلافاست و ما موافق بلد الامین کفعمی نقل نمودیم و آن دعا این است

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی کم من عدو انتضی علی سیف عداوته و شحذ لی ظبة مدیته
وارهف لی شبا حده و داف لی قواتل سمومه و سدد الی صواب

بِسِهامِهِ وَلَمْ تَنَمْ عَنِّي عَيْنُ حِراسَتِهِ وَأَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ وَيُجَرِّعَنِي
ذُعافَ مَرارَتِهِ نَظَرْتَ إِلى ضَعْفِي عَنِ احْتِمالِ الْفَوادِحِ وَعَجْزِي عَنِ
الانْتِصارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحارَبَتِهِ وَوَحْدَتِي فِي كَثِيرٍ مِمَّنْ ناواني وَ
أَرْصَدَ لِي فِيما لَمْ أُعْمِلْ فِكْرِي فِي الْإِرْصادِ لَهُمْ بِمِثْلِهِ فَأَيَّدْتَنِي بِقُوَّتِكَ
وَشَدَدْتَ أَزْرِي بِنُصْرَتِكَ وَفَلَلْتَ لِي حَدَّهُ وَخَذَلْتَهُ بَعْدَ جَمْعِ عَدِيدِهِ
وَحَشْدِهِ وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ وَوَجَّهْتَ ما سَدَّدَ إِلَيَّ مِنْ مَكائِدِهِ إِلَيْهِ
وَرَدَدْتَهُ عَلَيْهِ وَلَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ وَلَمْ يَبْرُدْ حَزازاتُ غَيْظِهِ وَقَدْ عَضَّ عَلَيَّ
أَنامِلَهُ وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْفَقَتْ سَراياهُ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ
لا يُغْلَبُ وَذِي أَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمائِكَ
مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلهِي وَكَمْ مِنْ باغٍ بَغانِي بِمَكائِدِهِ
وَنَصَبَ لِي شَرَكَ مَصائِدِهِ وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعايَتِهِ وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْباءَ
السَّبُعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظاراً لِانْتِهازِ فُرْصَتِهِ وَهُوَ يُظْهِرُ بَشاشَةَ الْمَلَقِ وَ
يَبْسُطُ وَجْهاً غَيْرَ طَلِقٍ فَلَمَّا رَأَيْتَ دَغَلَ سَرِيرَتِهِ وَقُبْحَ مَا انْطَوى عَلَيْهِ
لِشَرِيكِهِ فِي مِلَّتِهِ وَأَصْبَحَ مُجْلِباً لِي فِي بَغْيِهِ أَرْكَسْتَهُ لِأُمِّ رَأْسِهِ وَأَتَيْتَ بُنْيانَهُ
مِنْ أَساسِهِ فَصَرَعْتَهُ فِي زُبْيَتِهِ وَرَدَّيْتَهُ فِي مَهْوى حُفْرَتِهِ وَجَعَلْتَ
خَدَّهُ طَبَقاً لِتُرابِ رِجْلِهِ وَشَغَلْتَهُ فِي بَدَنِهِ وَرِزْقِهِ وَرَمَيْتَهُ بِحَجَرِهِ وَ
خَنَقْتَهُ بِوَتَرِهِ وَذَكَّيْتَهُ بِمَشاقِصِهِ وَكَبَبْتَهُ لِمَنْخَرِهِ وَرَدَدْتَ كَيْدَهُ فِي نَحْرِهِ
وَرَبَقْتَهُ بِنَدامَتِهِ وَفَسَأْتَهُ بِحَسْرَتِهِ فَاسْتَخْذَأَ وَتَضاءَلَ بَعْدَ نَخْوَتِهِ
وَانْقَمَعَ بَعْدَ اسْتِطالَتِهِ ذَلِيلاً مَأْسُوراً فِي رِبَقِ حِبالَتِهِ الَّتِي كانَ
يُؤَمِّلُ أَنْ يَرانِي فِيها يَوْمَ سَطْوَتِهِ وَقَدْ كِدْتُ يا رَبِّ لَوْلا رَحْمَتُكَ أَنْ
يَحُلَّ بِي ما حَلَّ بِساحَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذِي

أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي وَكَمْ مِنْ حَاسِدٍ شَرِقَ بِحَسْرَتِهِ وَعَدُوٍّ
شَجِيَ بِغَيْظِهِ وَسَلَقَنِي بِحَدِّ لِسَانِهِ وَوَخَزَنِي بِمُوقِ عَيْنِهِ وَجَعَلَنِي غَرَضًا
لِمَرَامِيهِ وَقَلَّدَنِي خِلَالًا لَمْ تَزَلْ فِيهِ نَادَيْتُكَ يَا رَبِّ مُسْتَجِيرًا بِكَ
وَاثِقًا بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ مُتَوَكِّلًا عَلَى مَا لَمْ أَزَلْ أَتَعَرَّفُهُ مِنْ حُسْنِ دِفَاعِكَ
عَالِمًا أَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ أَوَى إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ وَلَنْ تَقْرَعَ الْحَوَادِثُ
مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعْقِلِ الْاِنْتِصَارِ بِكَ فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ
يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي
وَكَمْ مِنْ سَحَائِبِ مَكْرُوهٍ جَلَّيْتَهَا وَسَمَاءِ نِعْمَةٍ مَطَرْتَهَا وَجَدَاوِلِ كَرَامَةٍ
أَجْرَيْتَهَا وَأَعْيُنِ أَحْدَاثٍ طَمَسْتَهَا وَنَاشِئَةِ رَحْمَةٍ نَشَرْتَهَا وَجُنَّةِ عَافِيَةٍ
أَلْبَسْتَهَا وَغَوَامِرِ كُرُبَاتٍ كَشَفْتَهَا وَأُمُورٍ جَارِيَةٍ قَدَّرْتَهَا لَمْ تُعْجِزْكَ إِذْ
طَلَبْتَهَا وَلَمْ تَمْتَنِعْ مِنْكَ إِذْ أَرَدْتَهَا فَلَكَ الْحَمْدُ يَا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ إِلٰهِي وَكَمْ مِنْ ظَنٍّ حَسَنٍ حَقَّقْتَ وَمِنْ كَسْرِ إِمْلَاقٍ
جَبَرْتَ وَمِنْ مَسْكَنَةٍ فَادِحَةٍ حَوَّلْتَ وَمِنْ صَرْعَةٍ مُهْلِكَةٍ نَعَشْتَ وَمِنْ مَشَقَّةٍ
أَرَحْتَ لَا تُسْأَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ وَلَا يَنْقُصُكَ مَا أَنْفَقْتَ وَلَقَدْ
سُئِلْتَ فَأَعْطَيْتَ وَلَمْ تُسْأَلْ فَابْتَدَأْتَ وَاسْتُمِيحَ بَابُ فَضْلِكَ فَمَا أَكْدَيْتَ
أَبَيْتَ إِلَّا إِنْعَامًا وَامْتِنَانًا وَإِلَّا تَطَوُّلًا يَا رَبِّ وَإِحْسَانًا وَأَبَيْتُ إِلَّا
انْتِهَاكًا لِحُرُمَاتِكَ وَاجْتِرَاءً عَلَى مَعَاصِيكَ وَتَعَدِّيًا لِحُدُودِكَ وَغَفْلَةً
عَنْ وَعِيدِكَ وَطَاعَةً لِعَدُوِّي وَعَدُوِّكَ لَمْ يَمْنَعْكَ يَا إِلٰهِي وَنَاصِرِي

اخلائي بالشكر عن اتمام احسانك ولا تحجزني ذلك عن ارتكاب مساخطك
اللهم وهذا مقام عبد ذليل اعترف لك بالتوحيد واقر على نفسه
بالتقصير في اداء حقك وشهد لك بسبوغ نعمتك عليه وجميل عادتك
عنده واحسانك اليه فهب لي يا الهي وسيدي من فضلك ما اريده
سببا الى رحمتك واتخذه سلما اعرج فيه الى مرضاتك وآمن به
من سخطك بعزتك وطولك وبحق نبيك محمد صلى الله عليه واله
فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على
محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
الهي وكم من عبد امسى واصبح في كرب الموت وحشرجة الصدر والنظر
الى ما تقشعر منه الجلود وتفزع له القلوب وانا في عافية من ذلك
كله فلك الحمد يا رب من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على
محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين
الهي وكم من عبد امسى واصبح سقيما موجعا في انة وعويل يتقلب
في غمه لا يجد محيصا ولا يسيغ طعاما ولا شرابا وانا في صحة من البدن
وسلامة من العيش كل ذلك منك فلك الحمد يا رب من مقتدر
لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك
من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وكم من عبد امسى واصبح
خائفا مرعوبا مشفقا وجلا هاربا طريدا منجحرا في مضيق ومخباة من
المخابي قد ضاقت عليه الارض برحبها لا يجد حيلة ولا منجى ولا ماوى
وانا في امن وطمانينة وعافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب من
مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني

لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ إِلٰهي وَسَيِّدي وَكَمْ مِنْ
عَبْدٍ أَمْسىٰ وَأَصْبَحَ مَغْلُولاً مُكَبَّلاً فِي الْحَديدِ بِأَيْدِي الْعُداةِ لا يَرْحَمُونَهُ
فَقيداً مِنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُنْقَطِعاً عَنْ إِخْوانِهِ وَبَلَدِهِ يَتَوَقَّعُ كُلَّ ساعَةٍ
بِأَيِّ قِتْلَةٍ يُقْتَلُ وَبِأَيِّ مُثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ وَأَنَا في عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ
كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذي أَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ
الذّاكِرينَ إِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسىٰ وَأَصْبَحَ يُقاسِي الْحَرْبَ وَمُباشَرَةَ
الْقِتالِ بِنَفْسِهِ قَدْ غَشِيَتْهُ الْأَعْداءُ مِنْ كُلِّ جانِبٍ بِالسُّيُوفِ وَ
الرِّماحِ وَآلَةِ الْحَرْبِ يَتَقَعْقَعُ فِي الْحَديدِ قَدْ بَلَغَ مَجْهُودَهُ لا يَعْرِفُ
حيلَةً وَلا يَجِدُ مَهْرَباً قَدْ أُدْنِفَ بِالْجِراحاتِ أَوْ مُتَشَحِّطاً بِدَمِهِ تَحْتَ
السَّنابِكِ وَالْأَرْجُلِ يَتَمَنّىٰ شَرْبَةً مِنْ ماءٍ أَوْ نَظْرَةً إِلىٰ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ
لا يَقْدِرُ عَلَيْها وَأَنَا في عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذي أَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
اجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ إِلٰهي وَكَمْ
مِنْ عَبْدٍ أَمْسىٰ وَأَصْبَحَ في ظُلُماتِ الْبِحارِ وَعَواصِفِ الرِّياحِ وَالْأَهْوالِ
وَالْأَمْواجِ يَتَوَقَّعُ الْغَرَقَ وَالْهَلاكَ لا يَقْدِرُ عَلىٰ حيلَةٍ أَوْ مُبْتَلىً
بِصاعِقَةٍ أَوْ هَدْمٍ أَوْ حَرْقٍ أَوْ شَرَقٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ مَسْخٍ أَوْ قَذْفٍ وَأَنَا في
عافِيَةٍ مِنْ ذٰلِكَ كُلِّهِ فَلَكَ الْحَمْدُ يا رَبِّ مِنْ مُقْتَدِرٍ لا يُغْلَبُ وَذي
أَناةٍ لا يَعْجَلُ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْني لِنَعْمائِكَ مِنَ الشّاكِرينَ
وَلِآلائِكَ مِنَ الذّاكِرينَ إِلٰهي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسىٰ وَأَصْبَحَ مُسافِراً شاخِصاً
عَنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ مُتَحَيِّراً فِي الْمَفاوِزِ تائِهاً مَعَ الْوُحُوشِ وَالْبَهائِمِ وَالْهَوامِّ

وحيداً فريداً لا يعرف حيلة ولا يهتدي سبيلاً او متأذياً ببرد او حر او جوع
او عري من الشدائد مما انا منه خلو في عافية من ذلك كله فلك الحمد يا رب
من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل صل على محمد وآل محمد واجعلني
لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من الذاكرين الهي وسيدي وكم من عبد
امسى واصبح فقيراً عائلاً عارياً مملقاً مخفقاً مهجوراً جائعاً ظمآن ينتظر
من يعود عليه بفضل او عبد وجيه عندك هو اوجه مني عندك و
اشد عبادة لك مغلولاً مقهوراً قد حمل ثقلاً من تعب العناء وشدة
العبودية وكلفة الرق وثقل الضريبة او مبتلى ببلاء شديد لا قبل
له الا بمنك عليه وانا المخدوم المنعم المعافى المكرم في عافية مما هو
فيه فلك الحمد على ذلك كله من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وآل محمد واجعلني لنعمائك من الشاكرين ولآلائك من
الذاكرين الهي وسيدي وكم من عبد اصبح وامسى عليلاً مريضاً سقيماً
مدنفاً على فرش العلة وفي لباسها يتقلب يميناً وشمالاً لا يعرف
شيئاً من لذة الطعام ولا من لذة الشراب ينظر الى نفسه حسرة
لا يستطيع لها ضراً ولا نفعاً وانا خلو من ذلك كله بجودك وكرمك
فلا اله الا انت سبحانك من مقتدر لا يغلب وذي اناة لا يعجل
صل على محمد وآل محمد واجعلني لك من العابدين ولنعمائك من
الشاكرين ولآلائك من الذاكرين وارحمني برحمتك يا ارحم الراحمين
مولاي وسيدي وكم من عبد امسى واصبح وقد دنا يومه من حتفه و
احدق به ملك الموت في اعوانه يعالج سكرات الموت وحياضه تدور
عيناه يميناً وشمالاً ينظر الى احبائه واودائه واخلائه قد منع من الكلام

وَحُجِبَ عَنِ الْخِطَابِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا
خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ
مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي
لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ فِي مَضِيقِ
الْحُبُوسِ وَالسُّجُونِ وَكُرَبِهَا وَذُلِّهَا وَحَدِيدِهَا يَتَدَاوَلُهُ أَعْوَانُهَا
وَزَبَانِيَتُهَا فَلَا يَدْرِي أَيَّ حَالٍ يُفْعَلُ بِهِ وَأَيَّ مُثْلَةٍ يُمَثَّلُ بِهِ فَهُوَ فِي ضُرٍّ
مِنَ الْعَيْشِ وَضَنْكٍ مِنَ الْحَيَاةِ يَنْظُرُ إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ
مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ
وَكَمْ مِنْ عَبْدٍ أَمْسَى وَأَصْبَحَ قَدِ اسْتَمَرَّ عَلَيْهِ الْقَضَاءُ وَأَحْدَقَ بِهِ الْبَلَاءُ
وَفَارَقَ أَوِدَّاءَهُ وَأَحِبَّاءَهُ وَأَخِلَّاءَهُ وَأَمْسَى أَسِيرًا حَقِيرًا ذَلِيلًا فِي أَيْدِي
الْكُفَّارِ وَالْأَعْدَاءِ يَتَدَاوَلُونَهُ يَمِينًا وَشِمَالًا قَدْ حُصِرَ فِي الْمَطَامِيرِ
وَثُقِّلَ بِالْحَدِيدِ لَا يَرَى شَيْئًا مِنْ ضِيَاءِ الدُّنْيَا وَلَا مِنْ رَوْحِهَا يَنْظُرُ
إِلَى نَفْسِهِ حَسْرَةً لَا يَسْتَطِيعُ لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَأَنَا خِلْوٌ مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ
بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ
وَذِي أَنَاةٍ لَا يَعْجَلُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْعَابِدِينَ
وَلِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ الذَّاكِرِينَ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَعِزَّتِكَ يَا كَرِيمُ لَأَطْلُبَنَّ مِمَّا لَدَيْكَ وَلَأُلِحَّنَّ عَلَيْكَ

وَلَا مَدَّتْ يَدِي نَحْوَكَ مَعَ جُرْمِهَا إِلَيْكَ يَا رَبِّ فَبِمَنْ أَعُوذُ وَبِمَنْ أَلُوذُ لَا
أَجِدُ لِي إِلَّا أَنْتَ أَفَتَرُدُّنِي وَأَنْتَ مُعَوَّلِي وَعَلَيْكَ مُتَّكَلِي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَاءِ فَاسْتَقَلَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى
الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَعَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا وَتَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا صَغِيرَهَا
وَكَبِيرَهَا وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ مَا تُبَلِّغُنِي بِهِ شَرَفَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَوْلَايَ بِكَ اسْتَعَنْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَعِنِّي وَبِكَ اسْتَجَرْتُ فَأَجِرْنِي وَأَغْنِنِي بِطَاعَتِكَ عَنْ طَاعَةِ عِبَادِكَ
وَبِمَسْأَلَتِكَ عَنْ مَسْأَلَةِ خَلْقِكَ وَانْقُلْنِي مِنْ ذُلِّ الْفَقْرِ إِلَى عِزِّ الْغِنَى
وَمِنْ ذُلِّ الْمَعَاصِي إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ فَقَدْ فَضَّلْتَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ
جُوداً مِنْكَ وَكَرَماً لَا بِا   سْتِحْقَاقٍ مِنِّي إِلٰهِي فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذٰلِكَ
كُلِّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لِنَعْمَائِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ مِنَ
الذَّاكِرِينَ پس بسجدہ برو و بگو سَجَدَ وَجْهِيَ الذَّلِيلُ لِوَجْهِكَ الْعَزِيزِ
الْجَلِيلِ سَجَدَ وَجْهِيَ الْبَالِي الْفَانِي لِوَجْهِكَ الدَّائِمِ الْبَاقِي سَجَدَ
وَجْهِيَ الْفَقِيرُ لِوَجْهِكَ الْغَنِيِّ الْكَبِيرِ سَجَدَ وَجْهِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي وَلَحْمِي
وَدَمِي وَجِلْدِي وَعَظْمِي وَمَا أَقَلَّتِ الْأَرْضُ مِنِّي لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
اللّٰهُمَّ عُدْ عَلَى جَهْلِي بِحِلْمِكَ وَعَلَى فَقْرِي بِغِنَاكَ وَعَلَى ذُلِّي
بِعِزِّكَ وَسُلْطَانِكَ وَعَلَى ضَعْفِي بِقُوَّتِكَ وَعَلَى خَوْفِي بِأَمْنِكَ وَعَلَى
ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ بِعَفْوِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ اللّٰهُمَّ إِنِّي
أَدْرَأُ بِكَ فِي نَحْرِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ فَاكْفِنِيهِ بِمَا
كَفَيْتَ بِهِ أَنْبِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَالِحِي عِبَادِكَ مِنْ فَرَاعِنَةِ

خلقك وطغاة عبادك وشر جميع خلقك برحمتك يا ارحم الراحمين
انك على كل شيء قدير وحسبنا الله ونعم الوكيل

دعا سیفی صغیر معروف بدعاء قاموس قدرة

شیخ اجل ثقة الاسلام نوری عطر الله مرقده در صحیفه ثانیه علویه ذکر کرده وفرموده که از برای این دعا در کلمات ارباب طلسمات وتسخیرات شرح غریبی است واز برای او آثار عجیب ذکر کرده اند ومن چون اعتماد بران نداشتم ذکر نکردم لکن اصل دعا را ذکر میکنم تشبیها وتاسیا بالعلماء الاعلام ودعا این است

بسم الله الرحمن الرحيم

رب ادخلني في لجة بحر احديتك وطمطام يم وحدانيتك وقوني بقوة سطوة سلطان فردانيتك حتى اخرج الى فضاء سعة رحمتك وفي وجهي لمعات برق القرب من آثار حمايتك مهيبا بهيبتك عزيزا بعنايتك متجللا مكرما بتعليمك وتزكيتك والبسني خلع العزة والقبول وسهل لي مناهج الوصلة والوصول وتوجني بتاج الكرامة والوقار والف بيني وبين احبائك في دار الدنيا ودار القرار وارزقني من نور اسمك هيبة وسطوة تنقاد لي القلوب والارواح وتخضع لدي النفوس والاشباح يا من ذلت له رقاب الجبابرة وخضعت لديه اعناق الاكاسرة لا ملجا ولا منجا منك الا اليك ولا اعانة الا بك ولا اتكاء الا عليك ادفع عني كيد الحاسدين وظلمات شر المعاندين وارحمني تحت سرادقات عرشك يا اكرم الاكرمين ايد ظاهري في تحصيل مراضيك ونور قلبي وسري بالاطلاع على

مَنَاهِجِ مَسَاعِيكَ اِلٰهِي كَيْفَ اَصُدُّ عَنْ بَابِكَ بِخَيْبَةٍ مِنْكَ وَقَدْ
وَرَدْتُهُ عَلٰى ثِقَةٍ بِكَ وَكَيْفَ تُؤْيِسُنِي مِنْ عَطَائِكَ وَقَدْ اَمَرْتَنِي
بِدُعَائِكَ وَهَا اَنَا مُقْبِلٌ عَلَيْكَ مُلْتَجِئٌ اِلَيْكَ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ اَعْدَائِي
اِخْتَطِفْ اَبْصَارَهُمْ عَنِّي بِنُورِ قُدْسِكَ وَجَلَالِ مَجْدِكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ
الْمُعْطِي جَلَائِلَ النِّعَمِ الْمُكَرَّمَةِ لِمَنْ نَاجَاكَ بِلَطَائِفِ رَحْمَتِكَ يَا حَيُّ
يَا قَيُّومُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا وَنَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ اَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فصل هفتم

در ذکر بعضی از آیات و دعاهای نافعهٔ مختصره که انتخاب کردم از کتب معتبره
اوّل سیّد اجل سیّد علیخان شیرازی رضوان الله علیه در کتاب کلم الطیب
نقل فرموده که اسم اعظم خدا تعالی آن است که افتتاح آن الله و اختتام
او هو است و حروفش نقطه ندارد و لا یتغیر قرائته اعرب ام لم یعرب و این
در قرآن مجید در پنج آیه مبارکه از پنج سوره است بقره و آل عمران و
نساء و طه و تغابن و شیخ مغربی گفته هر که این پنج آیه مبارکه را ورد خود قرار
دهد و هر روز یازده مرتبه بخواند هر امر مهم بر او آسان شود برای او هر مهمی
از کلی و جزئی بزودی ان شاء الله تعالی و آن پنج آیه این است (١)
اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ تا آخر آیة الکرسی (٢) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَاَنْزَلَ التَّوْرٰةَ
وَالْاِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ (٣) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ حَدِيثًا
(٤) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ لَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى (٥) اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

دعاء توسل

وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ دوم دعاء توسل علامه مجلسی ره فرموده که در بعضی از کتب معتبره نقل کرده از محمد بن بابویه که این دعاء توسل را از ائمه روایت کرده است و گفته است که در هیچ امری نخواندم مگر آنکه اثر اجابت را بزودی یافتم این است دعا اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ وَاَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِىِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يَا اَبَا الْقٰاسِمِ يَا رَسُولَ اللهِ يَا اِمَامَ الرَّحْمَةِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَ اسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ يَا عَلِىَّ ابْنَ اَبِى طَالِبٍ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءُ يَا بِنْتَ مُحَمَّدٍ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الرَّسُولِ يَا سَيِّدَتَنَا وَمَوْلاتَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكِ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكِ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهَةً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعِى لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِىٍّ اَيُّهَا الْمُجْتَبٰى يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلٰينَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَا حُسَيْنَ بْنَ عَلِىٍّ اَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِىَّ بْنَ الْحُسَيْنِ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلٰى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلانَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا

وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَىْ حَاجَاتِنَا

اَللّٰهُمَّ رَبَّ هٰذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ وَالصَّلٰوةِ الْقَائِمَةِ آتِ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ بِاللهِ اَسْتَفْتِحُ وَبِاللهِ اَسْتَنْجِحُ وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَتَوَجَّهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِى بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ

پس مشغول شو به تعقیبات نماز ظهر و نماز عصر [illegible] آنچه را که در [illegible] مذکور شد [illegible] دعای [illegible]

وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا
وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا
الْبَاقِرُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا اِنَّا
تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ
حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا
الصَّادِقُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا
اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ
يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا
مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَيُّهَا الْكَاظِمُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ
وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا الْحَسَنِ يَا عَلِيَّ بْنَ مُوسَى الرِّضَا يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى
خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ
اِلَى اللهِ يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا جَعْفَرٍ يَا مُحَمَّدَ بْنَ
عَلِيٍّ اَيُّهَا التَّقِيُّ الْجَوَادُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ يَا سَيِّدَنَا
وَمَوْلاَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ
بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ يَا اَبَا الْحَسَنِ
يَا عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَيُّهَا الْهَادِي النَّقِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ يَا حُجَّةَ اللهِ عَلَى خَلْقِهِ
يَا سَيِّدَنَا وَمَوْلاَنَا اِنَّا تَوَجَّهْنَا وَاسْتَشْفَعْنَا وَتَوَسَّلْنَا بِكَ اِلَى
اللهِ وَقَدَّمْنَاكَ بَيْنَ يَدَيْ حَاجَاتِنَا يَا وَجِيهاً عِنْدَ اللهِ اِشْفَعْ لَنَا عِنْدَ اللهِ
يَا اَبَا مُحَمَّدٍ يَا حَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَيُّهَا الزَّكِيُّ الْعَسْكَرِيُّ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ

یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا وصی الحسن و الخلف الحجة ایها القائم المنتظر المهدی یا بن رسول الله یا حجة الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا انا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک الی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله پس حاجات خود را بطلبید که برآورده می شود ان شاء الله و در روایت دیگر وارد شده که بعد از این بگوید یا سادتی و موالی انی توجهت بکم ائمتی و عدتی لیوم فقری و حاجتی الی الله و توسلت بکم الی الله و استشفعت بکم الی الله فاشفعوا لی عند الله و استنقذونی من ذنوبی عند الله فانکم وسیلتی الی الله و بحبکم و بقربکم ارجوا نجاة من الله فکونوا عند الله رجائی یا سادتی یا اولیاء الله صلی الله علیهم اجمعین و لعن الله اعداء الله ظالمیهم من الاولین و الآخرین آمین رب العالمین

مؤلف گوید که شیخ کفعمی در بلد الامین دعاء مبسوطی نقل کرده موسوم بدعاء فرج و این دعاء توسل در ضمن آن مذکور است و تمام آنکه که دوازده امام خواجه نصیر الدین همین دعاء توسل است که مرکب کرده اند با صلوات بر حجج طاهره که در باب خطبه بلیغه است که کفعمی در اواخر مصباح از او ذکر فرموده و سید علیخان در کلم طیب از قبس المصباح شیخ صهرشتی دعاء توسلی نقل کرده بشرحیکه مقام گنجایش آن نیست و آن دعا این است اللهم صل علی محمد و علی ابنته و علی ابنیها و اسألک بهم ان تعیننی علی طاعتک و رضوانک و ان تبلغنی بهم افضل ما

چهارم در تعقیب نماز ظهر
تعقیباتی که آورده میشود
در تعقیب تعقیبات نماز
و سلام امام بخوان بعد از تعقیب
شروع میکنیم بجواب که مقدار
و آن تسبیحی است که بعد
تعقیبات عمومیه که از
سبحان الله و لا اله الا الله و الله اکبر
و احمد الله
مذکور در تسبیح فاطمه
علیها السلام را میگویند
بخواند و انجیه نقل شده
بشرحیکه بعد از نماز
صبح بخواند و بیاید مخصوص
تعقیبات نماز ظهر است
و انها را بیان کنیم
و بعضی انها را در
صلاة

اَبْلَغَتَ اَحَداً مِنْ اَوْلِیَآئِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِیْمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیِّ بْنِ اَبِیْطَالِبٍ عَلَیْهِ السَّلَامُ اِلَّا انْتَقَمْتَ بِهٖ مِمَّنْ ظَلَمَنِیْ وَ
غَشَمَنِیْ وَاٰذَانِیْ وَانْطَوٰی عَلٰی ذٰلِكَ وَكَفَیْتَنِیْ بِهٖ مَؤُنَةَ كُلِّ اَحَدٍ یَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِیْنَ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ
اِلَّا كَفَیْتَنِیْ بِهٖ مَؤُنَةَ كُلِّ شَیْطَانٍ مَرِیْدٍ وَسُلْطَانٍ عَنِیْدٍ یَتَقَوّٰی عَلَیَّ
بِبَطْشِهٖ وَیَنْتَصِرُ عَلَیَّ بِجُنْدِهٖ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِیْمٌ یَا وَهَّابُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا
اَعَنْتَنِیْ بِهِمَا عَلٰی اَمْرِ اٰخِرَتِیْ بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَبَلَّغْتَنِیْ بِهِمَا مَا یُوْصِلُنِیْ
اِنَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا تُرِیْدُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ
عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا عَافَیْتَنِیْ بِهٖ فِیْ جَمِیْعِ جَوَارِحِیْ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
یَا جَوَادُ یَا كَرِیْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ الرِّضَا عَلِیِّ بْنِ مُوْسٰی
عَلَیْهِ السَّلَامُ اِلَّا سَلَّمْتَنِیْ بِهٖ فِیْ جَمِیْعِ اَسْفَارِیْ فِی الْبَرَارِیْ وَالْبِحَارِ وَالْجِبَالِ
وَالْقِفَارِ وَالْاَوْدِیَةِ وَالْغِیَاضِ مِنْ جَمِیْعِ مَا اَخَافُهٗ وَاَحْذَرُهٗ اِنَّكَ رَؤُفٌ
رَحِیْمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِ السَّلَامُ
اِلَّا جُدْتَ بِهٖ عَلَیَّ مِنْ فَضْلِكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهٖ عَلَیَّ مِنْ وُسْعِكَ وَوَسَّعْتَ
عَلَیَّ رِزْقَكَ وَاَغْنَیْتَنِیْ عَمَّنْ سِوَاكَ وَجَعَلْتَ حَاجَتِیْ اِلَیْكَ وَقَضَاهَا
عَلَیْكَ اِنَّكَ لِمَا تَشَآءُ قَدِیْرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ عَلِیِّ بْنِ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ اِلَّا اَعَنْتَنِیْ بِهٖ عَلٰی تَاْدِیَةِ فُرُوْضِكَ وَبِرِّ اِخْوَانِیَ
الْمُؤْمِنِیْنَ وَسَهِّلْ ذٰلِكَ لِیْ وَاقْرِنْهُ بِالْخَیْرِ وَاَعِنِّیْ عَلٰی طَاعَتِكَ بِفَضْلِكَ
یَا رَحِیْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ عَلَیْهِمَا السَّلَامُ
اِلَّا اَعَنْتَنِیْ بِهٖ عَلٰی اَمْرِ اٰخِرَتِیْ بِطَاعَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَسَرَّرْتَنِیْ فِیْ مُنْقَلَبِیْ

دعا فرج از کرب

وَ مَثْوایَ بِرَحْمَتِكَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ وَلِیِّكَ
وَ حُجَّتِكَ صاحِبِ الزَّمانِ عَلَیْهِ السَّلامُ اِلّا اَعَنْتَنی بِهِ عَلی جَمیعِ اُمُوری
وَ كَفَیْتَنی بِهِ مَؤُنَةَ كُلِّ مُؤْذٍ وَ طاغٍ وَ باغٍ وَ اَعَنْتَنی بِهِ فَقَدْ بَلَغَ مَجْهُودی
وَ كَفَیْتَنی بِهِ كُلَّ عَدُوٍّ وَ هَمٍّ وَ غَمٍّ وَ دَیْنٍ وَ عَنّی وَ عَنْ وُلْدی وَ جَمیعِ
اَهْلی وَ اِخْوانی وَ مَنْ یَعْنینی اَمْرُهُ وَ خاصَّتی آمینَ رَبَّ الْعالَمینَ شیخ
کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امیرالمؤمنین علیه
السلام نقل کرده که هر ملهوف و مکروب و محزون و گرفتار و
ترسانی بخواند او را حق تعالی او را فرج کرامت فرماید و آن دعا این است
یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ وَ یا ذُخْرَ مَنْ لا ذُخْرَ لَهُ وَ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ
وَ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ وَ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ وَ یا كَنْزَ مَنْ لا
كَنْزَ لَهُ وَ یا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ یا كَریمَ الْعَفْوِ یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا عَوْنَ
الضُّعَفاءِ وَ یا كَنْزَ الْفُقَراءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقی یا مُنْجِیَ
الْهَلْكی یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ اَنْتَ الَّذی سَجَدَ لَكَ سَوادُ
اللَّیْلِ وَ نُورُ النَّهارِ وَ ضَوْءُ الْقَمَرِ وَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَ حَفیفُ الشَّجَرِ وَ دَوِیُّ
الْماءِ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ یا اَللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَریكَ لَكَ یا رَبّا
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس طلب حاجت
کند. مؤلف گوید که از برای فرج و دفع گرفتاری و غم نیز نافع است
مواظبت بر این ذکر که حضرت جواد علیه السلام تعلیم فرموده یا مَنْ یَكْفی
مِنْ كُلِّ شَیْءٍ وَ لا یَكْفی مِنْهُ شَیْءٌ اِكْفِنی ما اَهَمَّنی چهارم دعا. خلاص شدن
از زندان و سند سید بن طاوس در مهج الدعوات فرموده روایت
شده است که شخصی در شام محبوس بود مدت طولی پس در خواب دید

دعا فرج از حزن

حضرت فاطمهٔ زهرا سلام الله علیها را که با ذر فرمود بخوان اسید غار اوبا
نعلیم فرمود پس چون خواند از بند خلاص شد و بخانه خود رفت و آن دعا است
اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ الْعَرْشِ وَمَنْ عَلاهُ وَبِحَقِّ الْوَحْیِ وَمَنْ اَوْحاهُ وَبِحَقِّ النَّبِیِّ
وَمَنْ نَبَّاهُ وَبِحَقِّ الْبَیْتِ وَمَنْ بَناهُ یا سامِعَ کُلِّ صَوْتٍ یا جامِعَ کُلِّ فَوْتٍ
یا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَآتِنا وَجَمیعَ
الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ فی مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها فَرَجاً مِنْ عِنْدِكَ
عاجِلاً بِشَهادَةِ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلی ذُرِّیَّتِهِ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً
چنانچه سید بن طاوس در مهج الدعوات روایتی از سلمان نقل فرموده
که دعا خوش من کو است چیزی که خلاصش این است حضرت فاطمه علیها
السلام آموخت بمن کلامیکه از حضرت رسول صلعم آموخته بود و در وقت
صبح و شام آنرا بخواند و فرمود بخوانی و درد تب هرگز نیابد نکبر در مدّاد
کن بران و آن این است بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحیمِ بِسْمِ اللّٰهِ النُّورِ بِسْمِ اللّٰهِ نُورِ
النُّورِ بِسْمِ اللّٰهِ نُورِ النُّورِ بِسْمِ اللّٰهِ نُورٌ عَلی نُورٍ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذی هُوَ مُدَبِّرُ
الْاُمُورِ بِسْمِ اللّٰهِ الَّذی خَلَقَ النُّورَ مِنَ النُّورِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَ النُّورَ
وَاَنْزَلَ النُّورَ عَلَی الطُّورِ فی کِتابٍ مَسْطُورٍ فی رَقٍّ مَنْشُورٍ بِقَدَرٍ مَقْدُورٍ
عَلی نَبِیٍّ مَحْبُورٍ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هُوَ بِالْعِزِّ مَذْکُورٌ وَبِالْفَخْرِ مَشْهُورٌ وَعَلَی
السَّرّاءِ وَالضَّرّاءِ مَشْکُورٌ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ
سلمان گفت چون از حضرت فاطمه ع آموختم آنرا بخدا قسم به بیش از هزار
نفر از اهل مکه و مدینه که مبتلا به تب بودند آموختم پس همه شفا یافتند
باذن خدا تعالی

حرز حضرت سید سجاد ع

سید بن طاوس

تنبیه
[illegible]

در دو موضع از مهج ابن طاوس شریف را از حضرت امام زین العابدین ع
نقلکرده بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا اَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا اَبْصَرَ النَّاظِرِينَ
يَا اَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ يَا اَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ يَا خَالِقَ الْمَخْلُوقِينَ يَا رَازِقَ
الْمَرْزُوقِينَ يَا نَاصِرَ الْمَنْصُورِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ
يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ اَغِثْنِي يَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ اِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ يَا صَرِيخَ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
اَنْتَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
الْكِبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰى وَعَلٰى عَلِيٍّ الْمُرْتَضٰى
وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ وَخَدِيجَةَ الْكُبْرٰى وَالْحَسَنِ الْمُجْتَبٰى وَالْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ
بِكَرْبَلَاءَ وَعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ وَجَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ
عَلِيٍّ التَّقِيِّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ النَّقِيِّ وَالْحَسَنِ الْعَسْكَرِيِّ وَالْحُجَّةِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ
الْاِمَامِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُمْ وَعَادِ
مَنْ عَادَاهُمْ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُمْ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُمْ وَالْعَنْ مَنْ ظَلَمَهُمْ
وَعَجِّلْ فَرَجَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَانْصُرْ شِيعَةَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي رُؤْيَةَ قَائِمِ اٰلِ مُحَمَّدٍ
وَاجْعَلْنِي مِنْ اَتْبَاعِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَالرَّاضِينَ بِفِعْلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین دعائی از حضرت امام زین
العابدین علیه السّلام نقلکرده و فرموده این دعا را مقاتل بن سلیمان
از آنحضرت روایت کرده و هم گفته که صد مرتبه اگر بخواند و دعا یش مستجاب
نگردد لعنت کند مقاتل را و دعا این است اِلٰهِي كَيْفَ اَدْعُوكَ وَاَنَا اَنَا
وَكَيْفَ اَقْطَعُ رَجَائِي مِنْكَ وَاَنْتَ اَنْتَ اِلٰهِي اِذَا لَمْ اَسْئَلْكَ فَتُعْطِيَنِي فَمَنْ

ذَا الَّذِی یَسْئَلُهُ فَیُعْطِیْنی اِلٰهی اِذَا لَمْ اَدْعُوكَ فَیَسْتَجِیْبَ فَمَنْ ذَا الَّذِی
اَدْعُوهُ فَیَسْتَجِیْبُ لی اِلٰهی اِذَا لَمْ اَتَضَرَّعْ اِلَیْكَ فَتَرْحَمُنی فَمَنْ ذَا الَّذِی
اَتَضَرَّعُ اِلَیْهِ فَیَرْحَمُنی اِلٰهی فَكَمَا فَلَقْتَ الْبَحْرَ لِمُوسٰی عَلَیْهِ السَّلَامُ وَنَجَّیْتَهُ
اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِهِ وَاَنْ تُنَجِّیَنی مِمَّا اَنَا فِیْهِ وَتُفَرِّجَ عَنّی
فَرَجًا عَاجِلًا غَیْرَ اٰجِلٍ بِفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ ❋ سیّد
بن طاوس در مهج از حضرت امام محمد باقر علیه السلام روایت کرده
که فرمود جبرئیل خدمت پیغمبر حضرت عرض کرد یا نبی الله بدانکه هیچ بنده را
بعد دنو دوست ندا شتم پس بسیار بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰی وَلَا تُرٰی
وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰی وَاَنَّ اِلَیْكَ الْمُنْتَهٰی وَالرُّجْعٰی وَاَنَّ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَ
الْاُوْلٰی وَاَنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَالْمَحْیَا وَرَبِّ اَعُوذُ بِكَ اَنْ اُذَلَّ اَوْ اُخْزٰی ❋
کفعمی در بلد الامین دعائی مروی از حضرت امام موسی کاظم ع
نقل کرده و فرموده عظیم الشّان و سریع الاجابه است و آن این است اَللّٰهُمَّ
اِنّی اَطَعْتُكَ فی اَحَبِّ الْاَشْیَاءِ اِلَیْكَ وَهُوَ التَّوْحِیْدُ وَلَمْ اَعْصِكَ فی
اَبْغَضِ الْاَشْیَاءِ اِلَیْكَ وَهُوَ الْكُفْرُ فَاغْفِرْ لی مَا بَیْنَهُمَا یَا مَنْ اِلَیْهِ
مَفَرّی اٰمِنّی مِمَّا فَزِعْتُ مِنْهُ اِلَیْكَ اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِیَ الْكَثِیْرَ مِنْ مَعَاصِیْكَ
وَاقْبَلْ مِنِّی الْیَسِیْرَ مِنْ طَاعَتِكَ یَا عُدَّتی دُوْنَ الْعُدَدِ وَیَا رَجَائی
وَالْمُعْتَمَدُ وَیَا كَهْفی وَالسَّنَدُ وَیَا وَاحِدُ یَا اَحَدُ یَا قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ اَللّٰهُ
الصَّمَدُ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنِ اصْطَفَیْتَهُمْ
مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ تَجْعَلْ فی خَلْقِكَ مِثْلَهُمْ اَحَدًا اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَاٰلِهِ وَتَفْعَلَ بی مَا اَنْتَ اَهْلُهُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِالْوَحْدَانِیَّةِ
الْكُبْرٰی وَالْمُحَمَّدِیَّةِ الْبَیْضَاءِ وَالْعَلَوِیَّةِ الْعُلْیَا وَبِجَمِیْعِ مَا احْتَجَجْتَ بِهِ عَلٰی

عِبادِكَ وَبِالاِسْمِ الَّذى حَجَبْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ فَلَمْ يَخْرُجْ مِنْكَ اِلّا اِلَيْكَ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لى مِنْ اَمْرى فَرَجاً وَمَخْرَجاً وَارْزُقْنى مِنْ حَيْثُ
اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لا اَحْتَسِبُ اِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَيْرِ حِسابٍ
پس حاجت خود را بطلب دبهم کفعمی در مصباح دعائی نقل کرده
و فرموده سید بن طاوس این دعا را برای ایمنی از سلطان و بلا و ظهور اعدا
و خوف فقر و تنگی سینه ذکر کرده و آن از ادعیه صحیفه سجادیه است پس
هرگاه برسد ترا از ضرر آنچه ذکر شد بخوان آنرا این است دعا یا مَن تحل
بِهِ عُقَدُ الْمَكارِهِ وَيا مَنْ يَفْثَأُ بِهِ حَدُّ الشَّدائِدِ وَيا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ
اِلى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصِّعابُ وَتَسَبَّبَتْ بِلُطْفِكَ الاَسْبابُ
وَجَرى بِقُدْرَتِكَ الْقَضاءُ وَمَضَتْ عَلى اِرادَتِكَ الاَشْياءُ فَهِىَ بِمَشِيَّتِكَ
دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ وَبِاِرادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ اَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهِمّاتِ
وَاَنْتَ الْمَفْزَعُ فِى الْمُلِمّاتِ لا يَنْدَفِعُ مِنْها اِلّا ما دَفَعْتَ وَلا يَنْكَشِفُ
مِنْها اِلّا ما كَشَفْتَ وَقَدْ نَزَلَ بى يا رَبِّ ما قَدْ تَكَأَّدَنى ثِقْلُهُ وَاَلَمَّ بى ما
قَدْ بَهَظَنى حَمْلُهُ وَبِقُدْرَتِكَ اَوْرَدْتَهُ عَلَىَّ وَبِسُلْطانِكَ وَجَّهْتَهُ اِلَىَّ
فَلا مُصْدِرَ لِما اَوْرَدْتَ وَلا صارِفَ لِما وَجَّهْتَ وَلا فاتِحَ لِما اَغْلَقْتَ
وَلا مُغْلِقَ لِما فَتَحْتَ وَلا مُيَسِّرَ لِما عَسَّرْتَ وَلا ناصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ فَصَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْتَحْ لى يا رَبِّ بابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنّى سُلْطانَ
الْهَمِّ بِحَوْلِكَ وَاَنِلْنى حُسْنَ النَّظَرِ فيما شَكَوْتُ وَاَذِقْنى حَلاوَةَ الصُّنْعِ فيما
سَئَلْتُ وَهَبْ لى مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَفَرَجاً هَنيئاً وَاجْعَلْ لى مِنْ
عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِيّاً وَلا تَشْغَلْنى بِالاِهْتِمامِ عَنْ تَعاهُدِ فُرُوضِكَ
وَاسْتِعْمالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ ضِقْتُ لِما نَزَلَ بى يا رَبِّ ذَرْعاً وَامْتَلَأْتُ بِحَمْلِ

ما حدث علیّ همّا وانت القادر علی کشف ما منیت به ودفع ما وقعت
فافعل بی ذلک وان لم استوجبه منک یا ذا العرش العظیم وذا المنّ
الکریم فانت قادر یا ارحم الراحمین آمین ربّ العالمین یازدهم
کفعمی در بلد الامین فرموده این دعاء حضرت صاحب الامر علیه السلام
که تعلیم فرموده‌اند شخصی که محبوس بود پس خلاص شد الهی عظم البلاء
وبرح الخفاء وانکشف الغطاء وانقطع الرجاء وضاقت الارض ومنعت
السماء وانت المستعان والیک المشتکی وعلیک المعوّل فی الشدّة
والرخاء اللهمّ صلّ علی محمّد وآل محمّد اولی الامر الذین فرضت علینا
طاعتهم وعرّفتنا بذلک منزلتهم ففرّج عنّا بحقّهم فرجا عاجلا
قریبا کلمح البصر او هو اقرب یا محمّد یا علیّ یا علیّ یا محمّد اکفیانی فانّکما کافیان
وانصرانی فانّکما ناصران یا مولانا یا صاحب الزمان الغوث الغوث
الغوث ادرکنی ادرکنی الساعة الساعة الساعة العجل العجل
العجل یا ارحم الراحمین بحقّ محمّد وآله الطاهرین دوازدهم و نیز کفعمی
در مصباح فرموده این دعاء حضرت مهدی صلوات الله علیه است
اللهمّ ارزقنا توفیق الطاعة وبعد المعصیة وصدق النیّة وعرفان
الحرمة واکرمنا بالهدی والاستقامة وسدّد السنتنا بالصواب
والحکمة واملأ قلوبنا بالعلم والمعرفة وطهّر بطوننا من الحرام والشبهة
واکفف ایدینا عن الظلم والسرقة واغضض ابصارنا عن الفجور والخیانة
واسدد اسماعنا عن اللغو والغیبة وتفضّل علی علمائنا بالزهد
والنصیحة وعلی المتعلّمین بالجهد والرغبة وعلی المستمعین بالاتّباع
والموعظة وعلی مرضی المسلمین بالشفاء والراحة وعلی موتاهم بالرأفة

در سجده ... اللهمّ ... یا ... باللیل ... والادبار ... محمّد وآل محمّد ... انّ الله وملائکته یصلّون علی النبیّ یا ایّها الذین آمنوا صلّوا علیه وسلّموا تسلیما اللهمّ

والرحمة وعلى مشايخنا بالوقار والسكينة وعلى الشباب بالإنابة
والتوبة وعلى النساء بالحياء والعفة وعلى الأغنياء بالتواضع
والسعة وعلى الفقراء بالصبر والقناعة وعلى الغزاة بالنصر والغلبة
وعلى الأسراء بالخلاص والراحة وعلى الأمراء بالعدل والشفقة و
على الرعية بالإنصاف وحسن السيرة وبارك للحجاج والزوار في الزاد
والنفقة واقض ما أوجبت عليهم من الحج والعمرة بفضلك ورحمتك يا أرحم
الراحمين سیزدهم دعای مهج ذکر شده و این دعای حضرت حجت علیه
السلام است الهی بحق من ناجاك وبحق من دعاك في البر والبحر تفضل
على فقراء المؤمنين والمؤمنات بالغناء والثروة وعلى مرضى المؤمنين
والمؤمنات بالشفاء والصحة وعلى أحياء المؤمنين والمؤمنات
باللطف والكرم وعلى أموات المؤمنين والمؤمنات بالمغفرة والرحمة
وعلى غرباء المؤمنين والمؤمنات بالرد إلى أوطانهم سالمين غانمين
بمحمد وآله أجمعين چهاردهم سید علیخان در کلم طیب فرموده این
استغاثه ایست بحضرت صاحب الزمان صلوات الله علیه هرجا که
باشی دو رکعت نماز بحمد و هر سوره که خواهی بگذار پس رو بقبله زیر
آسمان بایست و بگو سلام الله الكامل التام الشامل العام و
صلواته الدائمة وبركاته القائمة التامة على حجة الله ووليه في أرضه
وبلاده وخليفته على خلقه وعباده وسلالة النبوة وبقية العترة
والصفوة صاحب الزمان ومظهر الإيمان وملقن أحكام القرآن
ومطهر الأرض وناشر العدل في الطول والعرض والحجة القائم المهدي
الإمام المنتظر المرضي وابن الأئمة الطاهرين الوصي بن الأوصياء

المهتدين الهادي المعصوم ابن الائمة الهداة المعصومين السلام
عليك يا معز المؤمنين المستضعفين السلام عليك يا مذل الكافرين
المتكبرين الظالمين السلام عليك يا مولاي يا صاحب الزمان السلام
عليك يا ابن رسول الله السلام عليك يا ابن امير المؤمنين السلام
عليك يا ابن فاطمة الزهراء سيدة نساء العالمين السلام عليك
يا ابن الائمة الحجج المعصومين والامام على الخلق اجمعين السلام عليك
يا مولاي سلام مخلص لك في الولاية اشهد انك الامام المهدي قولا
وفعلا وانت الذي تملأ الارض قسطا وعدلا بعد ما ملئت ظلما و
جورا فعجل الله فرجك وسهل مخرجك وقرب زمانك وكثر انصارك
واعوانك وانجز لك ما وعدك فهو اصدق القائلين ونريد ان نمن
على الذين استضعفوا في الارض ونجعلهم ائمة ونجعلهم الوارثين
يا مولاي يا صاحب الزمان يا ابن رسول الله حاجتي كذا وكذا حاجات
خود را ذکر کند فاشفع لي في نجاحها فقد توجهت اليك بحاجتي
لعلمي ان لك عند الله شفاعة مقبولة ومقاما محمودا فبحق من اختصكم
بامره وارتضاكم لسره وبالشأن الذي لكم عند الله بينكم وبينه
سل الله تعالى في نجح طلبتي واجابة دعوتي وكشف كربتي و بخواهد هر
خواهی که برآورده می شود ان شاء الله تعالى مؤلف گوید که بهتر
آن است که در رکعت اول این نماز این استغاثه بعد از حمد سوره انا فتحنا
بخواند و در رکعت دوم اذا جاء نصر الله بخواند

فصل هشتم

در مناجات است مناجات خمس عشره لمولانا علی بن الحسین ع علامه

مجلسی در بحار فرموده که من یافتم این مناجات را مروی از حضرت در کتب بعضی اصحاب رضوان الله علیهم

المناجاة الاولی مناجاة التائبین

بسم الله الرحمن الرحیم

إلهي ألبستني الخطايا ثوب مذلّتي وجلّلني التّباعد منك لباس مسكنتي
وأمات قلبي عظيم جنايتي فأحيه بتوبة منك يا أملي وبغيتي ويا سؤلي
ومنيتي فوعزّتك ما أجد لذنوبي سواك غافراً ولا أرى لكسري
غيرك جابراً وقد خضعت بالإنابة إليك وعنوت بالاستكانة
لديك فإن طردتني من بابك فبمن ألوذ وإن رددتني عن جنابك
فبمن أعوذ فوا أسفاه من خجلتي وافتضاحي وا لهفاه من سوء عملي
واجتراحي أسألك يا غافر الذّنب الكبير ويا جابر العظم الكسير أن تهب لي موبقات
الجرائر وتستر عليّ فاضحات السّرائر ولا تخلني في مشهد القيامة من
برد عفوك وغفرك ولا تعرني من جميل صفحك وسترك إلهي ظلّل
على ذنوبي غمام رحمتك وأرسل على عيوبي سحاب رأفتك إلهي
هل يرجع العبد الآبق إلّا إلى مولاه أم هل يجيره من سخطه أحد سواه
إلهي إن كان النّدم على الذّنب توبة فإنّي وعزّتك من النّادمين
وإن كان الاستغفار من الخطيئة حطّة فإنّي لك من المستغفرين
لك العتبى حتّى ترضى إلهي بقدرتك عليّ تب عليّ وبحلمك (عنّي اعف عنّي وبعلمك بي) ارفق
بي إلهي أنت الّذي فتحت لعبادك باباً إلى عفوك سمّيته التّوبة
فقلت توبوا إلى الله توبة نصوحاً فما عذر من أغفل دخول الباب
بعد فتحه إلهي إن كان قبح الذّنب من عبدك فليحسن العفو من عندك

إلهي يا أنا بأوّل من عصاك فتبت عليه وتعرّض لمعروفك فجدت عليه
يا مجيب المضطرّ يا كاشف الضرّ يا عظيم البرّ يا عليماً بما في السرّ يا جميل
الستر استشفعت بجودك وكرمك إليك وتوسّلت بجنابك و
ترحّمك لديك فاستجب دعائي ولا تخيّب فيك رجائي وتقبّل توبتي
وكفّر خطيئتي بمنّك ورحمتك يا أرحم الراحمين

الثانية مناجاة الشاكين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي إليك أشكو نفساً بالسوء أمّارة وإلى الخطيئة مبادرة وبمعا
صيك مولعة ولسخطك متعرّضة تسلك بي مسالك المهالك وتجعلني عندك
أهون هالك كثيرة العلل طويلة الأمل إن مسّها الشرّ تجزع وإن
مسّها الخير تمنع ميّالة إلى اللعب واللهو مملوّة بالغفلة والسهو تسرع
بي إلى الحوبة وتسوّفني بالتوبة إلهي أشكو إليك عدوّاً يضلّني وشيطاناً
يغويني قد ملأ بالوسواس صدري وأحاطت هواجسه بقلبي يعاضد
لي الهوى ويزيّن لي حبّ الدنيا ويحول بيني وبين الطاعة والزلفى
إلهي إليك أشكو قلباً قاسياً مع الوسواس متقلّباً وبالرين والطبع
متلبّساً وعيناً عن البكاء من خوفك جامدة وإلى ما يسرّها طامحة
إلهي لا حول لي ولا قوّة إلا بقدرتك ولا نجاة لي من مكاره الدنيا
إلا بعصمتك فأسألك ببلاغة حكمتك ونفاذ مشيّتك أن لا تجعلني
لغير جودك متعرّضاً ولا تصيّرني للفتن غرضاً وكن لي على الأعداء
ناصراً وعلى المخازي والعيوب ساتراً ومن البلاء واقياً وعن المعاصي
عاصماً برأفتك ورحمتك يا أرحم الراحمين

الثالثة مناجاة الخائفين

بسم الله الرحمن الرحيم

الهي أتراك بعد الايمان بك تعذبني أم بعد حبي اياك تبعدني أم مع رجائي لرحمتك وصفحك تحرمني أم مع استجاري بعفوك تسلمني حاشا لوجهك الكريم أن تخيبني ليت شعري أللشقاء ولدتني امي أم للعناء ربتني فليتها لم تلدني ولم تربني وليتني علمت أمن أهل السعادة جعلتني وبقربك وجوارك خصصتني فتقر بذلك عيني وتطمئن له نفسي الهي هل تسود وجوها خرت ساجدة لعظمتك أو تخرس ألسنة نطقت بالثناء على مجدك وجلالتك أو تطبع على قلوب انطوت على محبتك أو تصم أسماعا تلذذت بسماع ذكرك في ارادتك أو تغل أكفا رفعتها الآمال اليك رجاء رأفتك أو تعاقب أبدانا عملت بطاعتك حتى نحلت في مجاهدتك أو تعذب أرجلا سعت في عبادتك الهي لا تغلق على موحديك أبواب رحمتك ولا تحجب مشتاقيك عن النظر الى جميل رؤيتك الهي نفس أعززتها بتوحيدك كيف تذلها بمهانة هجرانك وضمير انعقد على مودتك كيف تحرقه بحرارة نيرانك الهي أجرني من أليم غضبك وعظيم سخطك يا حنان يا منان يا رحيم يا رحمن يا جبار يا قهار يا غفار يا ستار نجني برحمتك من عذاب النار وفضيحة العار اذا امتاز الأخيار من الأشرار وحالت الأحوال وهالت الأهوال وقرب المحسنون وبعد المسيئون ووفيت كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون

الرابعة
مناجاة الراجين

بسم الله الرحمن الرحيم

يا من إذا سأله عبد أعطاه، وإذا أمّل ما عنده بلّغه مناه، وإذا أقبل
عليه قرّبه وأدناه، وإذا جاهره بالعصيان ستر على ذنبه وغطّاه، وإذا
توكّل عليه أحسبه وكفاه، إلهي من الذي نزل بك ملتمساً قراك فما قريته،
ومن الذي أناخ ببابك مرتجياً نداك فما أوليته، أيحسن أن أرجع عن
بابك بالخيبة مصروفاً، ولست أعرف سواك مولى بالإحسان موصوفاً،
كيف أرجو غيرك والخير كلّه بيدك، وكيف أؤمّل سواك والخلق والأمر
لك، أأقطع رجائي منك وقد أوليتني ما لم أسأله من فضلك، أم تفقرني
إلى مثلي وأنا أعتصم بحبلك، يا من سعد برحمته القاصدون، ولم
يشق بنقمته المستغفرون، كيف أنساك ولم تزل ذاكري، وكيف ألهو
عنك وأنت مراقبي، إلهي بذيل كرمك أعلقت يدي، ولنيل عطاياك بسطت
أملي، فأخلصني بخالصة توحيدك، واجعلني من صفوة عبيدك، يا من
كلّ هارب إليه يلتجئ، وكلّ طالب إيّاه يرتجي، يا خير مرجوّ، ويا أكرم مدعوّ،
ويا من لا يردّ سائله، ولا يخيّب آمله، يا من بابه مفتوح لداعيه، وحجابه
مرفوع لراجيه، أسألك بكرمك أن تمنّ عليّ من عطائك بما تقرّ به
عيني، ومن رجائك بما تطمئنّ به نفسي، ومن اليقين بما تهوّن به عليّ
مصيبات الدنيا، وتجلو به عن بصيرتي غشوات العمى، برحمتك يا أرحم
الراحمين.

الخامسة مناجاة الراغبين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي إن كان قلّ زادي في المسير إليك فلقد حسن ظنّي بالتوكّل
عليك، وإن كان جرمي قد أخافني من عقوبتك فإنّ رجائي قد أشعرني

بالأمن من نقمتك وإن كان ذنبي قد عرّضني لعقابك فقد آذنني حسن
ثقتي بثوابك وإن أنامتني الغفلة عن الاستعداد للقائك فقد نبّهتني
المعرفة بكرمك وآلائك وإن أوحش ما بيني وبينك فرط العصيان
والطغيان فقد آنسني بشرى الغفران والرضوان أسألك بسبحات
وجهك وأنوار قدسك وأبتهل إليك بعواطف رحمتك ولطائف
برّك أن تحقق ظنّي بما أؤمّله من جزيل إكرامك وجميل إنعامك في
القربى منك والزلفى لديك والتمتع بالنظر إليك وها أنا متعرّض
لنفحات روحك وعطفك ومنتجع غيث جودك ولطفك فارّ من سخطك
إلى رضاك هارب منك إليك راج أحسن ما لديك معوّل على
مواهبك مفتقر إلى رعايتك إلهي ما بدأت به من فضلك فتمّمه
وما وهبت لي من كرمك فلا تسلبه وما سترته عليّ بحلمك فلا تهتكه
وما علمته من قبيح فعلي فاغفره إلهي استشفعت بك إليك واستجرت
بك منك أتيتك طامعاً في إحسانك راغباً في امتنانك مستسقياً
وابل طولك مستمطراً غمام فضلك طالباً مرضاتك قاصداً جنابك
وارداً شريعة رفدك ملتمساً سنيّ الخيرات من عندك وافداً إلى
حضرة جمالك مريداً وجهك طارقاً بابك مستكيناً لعظمتك و
جلالك فافعل بي ما أنت أهله من المغفرة والرحمة ولا تفعل بي
ما أنا أهله من العذاب والنقمة برحمتك يا أرحم الراحمين

السادسة مناجاة الشاكرين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي أذهلني عن إقامة شكرك تتابع طولك وأعجزني عن إحصاء

ثنائك فيض فضلك وشغلني عن ذكر محامدك ترادف عوائدك و
أعياني عن نشر عوارفك توالي أياديك وهذا مقام من اعترف بسبوغ
النعماء وقابلها بالتقصير وشهد على نفسه بالإهمال والتضييع وأنت
الرؤوف الرحيم البر الكريم الذي لا يخيب قاصديه ولا يطرد
عن فنائه آمليه بساحتك تحط رحال الراجين وبعرصتك تقف
آمال المسترفدين فلا تقابل آمالنا بالتخييب والإياس ولا تلبسنا
سربال القنوط والإبلاس إلهي تصاغر عند تعاظم آلائك شكري
وتضاءل في جنب إكرامك إياي ثنائي ونشري جللتني نعمك من
أنوار الإيمان حللا وضربت علي لطائف برك من العز كللا وقلدتني
مننك قلائد لا تحل وطوقتني أطواقا لا تفل فآلاؤك جمة ضعف
لساني عن إحصائها ونعماؤك كثيرة قصر فهمي عن إدراكها فضلا عن
استقصائها فكيف لي بتحصيل الشكر وشكري إياك يفتقر إلى شكر
فكلما قلت لك الحمد وجب علي لذلك أن أقول لك الحمد إلهي
فكما غذيتنا بلطفك وربيتنا بصنعك فتمم علينا سوابغ النعم
وادفع عنا مكاره النقم وآتنا من حظوظ الدارين أرفعها وأجلها
عاجلا وآجلا ولك الحمد على حسن بلائك وسبوغ نعمائك حمدا يوافق
رضاك ويمتري العظيم من برك ونداك يا عظيم يا كريم برحمتك
يا أرحم الراحمين

السابع مناجاة المطيعين لله

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم ألهمنا طاعتك وجنبنا معصيتك ويسر لنا بلوغ ما نتمنى
من ابتغاء رضوانك وأحللنا بحبوحة جنانك واقشع عن بصائرنا سحا

الألبابِ واكشِفْ عن قلوبِنا أغشيةَ المريةِ والحجابِ وانفِ الباطلَ
عن ضمائرِنا وأثبِتِ الحقَّ في سرائرِنا فإنَّ الشكوكَ والظنونَ لواقحُ
الفِتَنِ ومُكدِّرةٌ لصفوِ المنائحِ والمِنَنِ اللّهمَّ احمِلْنا في سُفُنِ نجاتِكَ
ومتِّعْنا بلذيذِ مناجاتِكَ وأورِدْنا حياضَ حُبِّكَ وأذِقْنا حلاوةَ وُدِّكَ
وقُربِكَ واجعلْ جهادَنا فيكَ وهمَّنا في طاعتِكَ وأخلِصْ نيّاتِنا في
معاملتِكَ فإنّا بكَ ولكَ ولا وسيلةَ لنا إليكَ إلّا أنتَ إلهي اجعلني
من المصطفَينَ الأخيارِ وألحِقْني بالصالحينَ الأبرارِ السابقينَ إلى
المكرماتِ المسارعينَ إلى الخيراتِ العاملينَ للباقياتِ الصالحاتِ
الساعينَ إلى رفيعِ الدرجاتِ إنّكَ على كلِّ شيءٍ قديرٌ وبالإجابةِ
جديرٌ برحمتِكَ يا أرحمَ الراحمينَ

مناجات المريدين

بسمِ اللهِ الرّحمنِ الرّحيمِ

سبحانكَ ما أضيقَ الطُّرُقَ على مَن لم تكنْ دليلَهُ وما أوضحَ الحقَّ
عندَ مَن هديتَهُ سبيلَهُ إلهي فاسلُكْ بنا سُبُلَ الوصولِ إليكَ
وسيِّرْنا في أقربِ الطُّرُقِ للوفودِ عليكَ قرِّبْ علينا البعيدَ وسهِّلْ علينا
العسيرَ الشديدَ وألحِقْنا بعبادِكَ الذينَ هم بالبِدارِ إليكَ يُسارِعونَ
وبابَكَ على الدوامِ يطرُقونَ وإيّاكَ في الليلِ والنهارِ يعبُدونَ وهم
من هيبتِكَ مُشفِقونَ الذينَ صفَّيتَ لهمُ المشارِبَ وبلَّغتَهُمُ الرغائبَ
وأنجحتَ لهمُ المطالبَ وقضيتَ لهم من فضلِكَ المآرِبَ وملأتَ لهم
ضمائرَهم من حُبِّكَ ورَوَّيتَهم من صافي شِرْبِكَ فبكَ إلى لذيذِ مناجاتِكَ
وصلوا ومنكَ أقصى مقاصدِهم حصَّلوا فيا مَن هوَ على المُقبِلينَ عليهِ
مُقبِلٌ وبالعطفِ عليهم عائدٌ مُفضِلٌ وبالغافلينَ عن ذكرِهِ رحيمٌ رؤوفٌ

وَيَجْذِبُهُمْ اِلى بابِهِ وَدُودٌ عَطُوفٌ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَني مِنْ اَوْفَرِهِمْ مِنْكَ حَظّاً وَاَعْلاهُمْ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَاَجْزَلِهِمْ مِنْ وُدِّكَ قِسْماً وَاَفْضَلِهِمْ في مَعْرِفَتِكَ نَصيباً فَقَدِ انْقَطَعَتْ اِلَيْكَ هِمَّتي وَانْصَرَفَتْ نَحْوَكَ رَغْبَتي فَاَنْتَ لا غَيْرُكَ مُرادي وَلَكَ لا لِسِواكَ سَهَري وَسُهادي وَلِقاؤُكَ قُرَّةُ عَيْني وَوَصْلُكَ مُنى نَفْسي وَاِلَيْكَ شَوْقي وَفي مَحَبَّتِكَ وَلَهي وَاِلى هَواكَ صَبابَتي وَرِضاكَ بُغْيَتي وَرُؤْيَتُكَ حاجَتي وَجِوارُكَ طَلَبي وَقُرْبُكَ غايَةُ سُؤْلي وَفي مُناجاتِكَ رَوْحي وَراحَتي وَعِنْدَكَ دَواءُ عِلَّتي وَشِفاءُ غُلَّتي وَبَرْدُ لَوْعَتي وَكَشْفُ كُرْبَتي فَكُنْ اَنيسي في وَحْشَتي وَمُقيلَ عَثْرَتي وَغافِرَ زَلَّتي وَقابِلَ تَوْبَتي وَمُجيبَ دَعْوَتي وَوَلِيَّ عِصْمَتي وَمُغْنِيَ فاقَتي وَلا تَقْطَعْني عَنْكَ وَلا تُبْعِدْني مِنْكَ يا نَعيمي وَجَنَّتي وَيا دُنْيايَ وَآخِرَتي يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

التاسعة مناجاة المحبين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

اِلهي مَنْ ذَا الَّذي ذاقَ حَلاوَةَ مَحَبَّتِكَ فَرامَ مِنْكَ بَدَلاً وَمَنْ ذَا الَّذي اَنِسَ بِقُرْبِكَ فَابْتَغى عَنْكَ حِوَلاً اِلهي فَاجْعَلْنا مِمَّنِ اصْطَفَيْتَهُ لِقُرْبِكَ وَوِلايَتِكَ وَاَخْلَصْتَهُ لِوُدِّكَ وَمَحَبَّتِكَ وَشَوَّقْتَهُ اِلى لِقائِكَ وَرَضَّيْتَهُ بِقَضائِكَ وَمَنَحْتَهُ بِالنَّظَرِ اِلى وَجْهِكَ وَحَبَوْتَهُ بِرِضاكَ وَاَعَذْتَهُ مِنْ هَجْرِكَ وَقِلاكَ وَبَوَّأْتَهُ مَقْعَدَ الصِّدْقِ في جِوارِكَ وَخَصَصْتَهُ بِمَعْرِفَتِكَ وَاَهَّلْتَهُ لِعِبادَتِكَ وَهَيَّمْتَ قَلْبَهُ لاِرادَتِكَ وَاجْتَبَيْتَهُ لِمُشاهَدَتِكَ وَاَخْلَيْتَ وَجْهَهُ لَكَ وَفَرَّغْتَ فُؤادَهُ لِحُبِّكَ وَرَغَّبْتَهُ فيما عِنْدَكَ وَاَلْهَمْتَهُ ذِكْرَكَ وَاَوْزَعْتَهُ شُكْرَكَ وَشَغَلْتَهُ بِطاعَتِكَ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ صالِحي بَرِيَّتِكَ وَاخْتَرْتَهُ لِمُناجاتِكَ وَقَطَعْتَ عَنْهُ كُلَّ شَيْءٍ يَقْطَعُهُ عَنْكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ دَأْبُهُمُ الاِرْتِياحُ

الیک والحنین ودهرهم الزفرة والأنین جباههم ساجدة لعظمتک
وعیونهم ساهرة فی خدمتک ودموعهم سائلة من خشیتک و
قلوبهم متعلقة بمحبتک وأفئدتهم منخلعة من مهابتک یا من أنوار
قدسه لأبصار محبیه رائقة وسبحات وجهه لقلوب عارفیه شائقة
یا منى قلوب المشتاقین ویا غایة آمال المحبین أسألک حبک وحب
من یحبک وحب کل عمل یوصلنی الى قربک وأن تجعلک أحب الی
مما سواک وأن تجعل حبی ایاک قائدا الى رضوانک وشوقی الیک
ذائدا عن عصیانک وامنن بالنظر الیک علی وانظر بعین الود
والعطف الی ولا تصرف عنی وجهک واجعلنی من أهل الإسعاد
والحظوة عندک یا مجیب یا أرحم الراحمین

العاشرة مناجات المتوسلین

بسم الله الرحمن الرحیم

الهی لیس لی وسیلة الیک الا عواطف رأفتک ولا لی ذریعة الیک
الا عوارف رحمتک وشفاعة نبیک نبی الرحمة ومنقذ الأمة من
الغمة فاجعلهما لی سببا الى نیل غفرانک وصیرهما لی وصلة الى
الفوز برضوانک وقد حل رجائی بحرم کرمک وحط طمعی بفناء
جودک فحقق فیک أملی واختم بالخیر عملی واجعلنی من صفوتک
الذین أحللتهم بحبوحة جنتک وبوأتهم دار کرامتک وأقررت
أعینهم بالنظر الیک یوم لقائک وأورثتهم منازل الصدق فی
جوارک یا من لا یفد الوافدون على أکرم منه ولا یجد القاصدون
أرحم منه یا خیر من خلا به وحید ویا أعطف من أوى الیه طرید
الى سعة عفوک مددت یدی وبذیل کرمک أعلقت کفی فلا تولنی

الحِرمانِ وَلا تُبْلِني بِالخَيْبَةِ وَالخُسْرانِ يا سَميعَ الدُّعاءِ الحادي عشر

مناجات بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ المفتقرين

إِلٰهي كَسْري لا يَجْبُرُهُ إِلّا لُطْفُكَ وَحَنانُكَ وَفَقْري لا يُغْنيهِ إِلّا عَطْفُكَ
وَإِحْسانُكَ وَرَوْعَتي لا يُسَكِّنُها إِلّا أَمانُكَ وَذِلَّتي لا يُعِزُّها إِلّا
سُلْطانُكَ وَأُمْنِيَّتي لا يُبَلِّغُنيها إِلّا فَضْلُكَ وَخَلَّتي لا يَسُدُّها إِلّا طَوْلُكَ
وَحاجَتي لا يَقْضيها غَيْرُكَ وَكَرْبي لا يُفَرِّجُهُ سِوىٰ رَحْمَتِكَ وَضُرّي
لا يَكْشِفُهُ غَيْرُ رَأْفَتِكَ وَغُلَّتي لا يُبَرِّدُها إِلّا وَصْلُكَ وَلَوْعَتي لا
يُطْفيها إِلّا لِقاؤُكَ وَشَوْقي إِلَيْكَ لا يَبُلُّهُ إِلَّا النَّظَرُ إِلىٰ وَجْهِكَ
وَقَراري لا يَقِرُّ دُونَ دُنُوّي مِنْكَ وَلَهْفَتي لا يَرُدُّها إِلّا رَوْحُكَ
وَسُقْمي لا يَشْفيهِ إِلّا طِبُّكَ وَغَمّي لا يُزيلُهُ إِلّا قُرْبُكَ وَجُرْحي لا يُبْرِئُهُ
إِلّا صَفْحُكَ وَرَيْنُ قَلْبي لا يَجْلُوهُ إِلّا عَفْوُكَ وَوَسْواسُ صَدْري لا
يُزيحُهُ إِلّا أَمْرُكَ فَيا مُنْتَهىٰ أَمَلِ الْآمِلينَ وَيا غايَةَ سُؤْلِ السّائِلينَ
وَيا أَقْصىٰ طَلِبَةِ الطّالِبينَ وَيا أَعْلىٰ رَغْبَةِ الرّاغِبينَ وَيا وَلِيَّ الصّالِحينَ
وَيا أَمانَ الْخائِفينَ وَيا مُجيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّينَ وَيا ذُخْرَ الْمُعْدِمينَ
وَيا كَنْزَ الْبائِسينَ وَيا غِياثَ الْمُسْتَغيثينَ وَيا قاضِيَ حَوائِجِ الْفُقَراءِ وَ
الْمَساكينِ وَيا أَكْرَمَ الْأَكْرَمينَ وَيا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ لَكَ تَخَضُّعي وَسُؤالي
وَإِلَيْكَ تَضَرُّعي وَابْتِهالي أَسْأَلُكَ أَنْ تُنيلَني مِنْ رَوْحِ رِضْوانِكَ وَ
تُديمَ عَلَيَّ نِعَمَ امْتِنانِكَ وَها أَنا بِبابِ كَرَمِكَ واقِفٌ وَلِنَفَحاتِ بِرِّكَ
مُتَعَرِّضٌ وَبِحَبْلِكَ الشَّديدِ مُعْتَصِمٌ وَبِعُرْوَتِكَ الْوُثْقىٰ مُتَمَسِّكٌ إِلٰهي
ارْحَمْ عَبْدَكَ الذَّليلَ ذَا اللِّسانِ الْكَليلِ وَالْعَمَلِ الْقَليلِ وَامْنُنْ
عَلَيْهِ بِطَوْلِكَ الْجَزيلِ وَاكْنُفْهُ تَحْتَ ظِلِّكَ الظَّليلِ يا كَريمُ يا جَميلُ يا أَرْحَمَ

الثانية عشر مناجاة العارفين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي قصرت الألسن عن بلوغ ثنائك كما يليق بجلالك وعجزت
العقول عن إدراك كنه جمالك وانحسرت الأبصار دون النظر
إلى سبحات وجهك ولم تجعل للخلق طريقا إلى معرفتك إلا بالعجز
عن معرفتك إلهي فاجعلنا من الذين ترسخت أشجار الشوق إليك
في حدائق صدورهم وأخذت لوعة محبتك بمجامع قلوبهم فهم إلى
أوكار الأفكار يأوون وفي رياض القرب والمكاشفة يرتعون
ومن حياض المحبة بكأس الملاطفة يكرعون وشرائع المصافات يردون
قد كشف الغطاء عن أبصارهم وانجلت ظلمة الريب عن عقائدهم
وضمائرهم وانتفت مخالجة الشك عن قلوبهم وسرائرهم وانشرحت
بتحقيق المعرفة صدورهم وعلت لسبق السعادة في الزهادة هممهم
وعذب في معين المعاملة شربهم وطاب في مجلس الأنس سرهم و
أمن في موطن المخافة سربهم واطمأنت بالرجوع إلى رب الأرباب أنفسهم
وتيقنت بالفوز والفلاح أرواحهم وقرت بالنظر إلى محبوبهم
أعينهم واستقر بإدراك السؤل ونيل المأمول قرارهم وربحت في بيع
الدنيا بالآخرة تجارتهم إلهي ما ألذ خواطر الإلهام بذكرك على
القلوب وما أحلى المسير إليك بالأوهام في مسالك الغيوب وما أطيب
طعم حبك وما أعذب شرب قربك فأعذنا من طردك وإبعادك
واجعلنا من أخص عارفيك وأصلح عبادك وأصدق طائعيك
وأخلص عبادك يا عظيم يا جليل يا كريم يا منيل برحمتك ومنك

الثالثة عشر مناجاة الذاكرين

بسم الله الرحمن الرحيم

إلهي لولا الواجب من قبول أمرك لنزهتك من ذكري إياك على أن ذكري لك بقدري لا بقدرك وما عسى أن يبلغ مقداري حتى أجعل محلا لتقديسك ومن أعظم النعم علينا جريان ذكرك على ألسنتنا وإذنك لنا بدعائك وتنزيهك وتسبيحك إلهي فألهمنا ذكرك في الخلاء والملاء والليل والنهار والإعلان والإسرار في السراء والضراء وآنسنا بالذكر الخفي واستعملنا بالعمل الزكي والسعي المرضي وجازنا بالميزان الوفي إلهي بك هامت القلوب الوالهة وعلى معرفتك جمعت العقول المتباينة فلا تطمئن القلوب إلا بذكراك ولا تسكن النفوس إلا عند رؤياك أنت المسبح في كل مكان والمعبود في كل زمان والموجود في كل أوان والمدعو بكل لسان والمعظم في كل جنان وأستغفرك من كل لذة بغير ذكرك ومن كل لذة بغير أنسك ومن كل بغير أنسك ومن كل شغل بغير طاعتك إلهي أنت قلت وقولك الحق يا أيها الذين آمنوا اذكروا الله ذكرا كثيرا وسبحوه بكرة وأصيلا وقلت وقولك الحق فاذكروني أذكركم فأمرتنا بذكرك ووعدتنا عليه أن تذكرنا تشريفا لنا وتفخيما وإعظاما وها نحن ذاكروك كما أمرتنا فأنجز لنا ما وعدتنا يا ذاكر الذاكرين ويا أرحم الراحمين

الرابعة عشر مناجاة المعتصمين

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم يا ملاذ اللائذين ويا معاذ العائذين ويا منجي الهالكين ويا

عاصِمَ الْبائِسينَ وَيا راحِمَ الْمَساكينِ وَيا مُجيبَ الْمُضْطَرّينَ وَيا كَنْزَ الْمُفْتَقِرينَ
وَيا جابِرَ الْمُنْكَسِرينَ وَيا مَأْوَى الْمُنْقَطِعينَ وَيا ناصِرَ الْمُسْتَضْعَفينَ وَيا
مُجيرَ الْخائِفينَ وَيا مُغيثَ الْمَكْرُوبينَ وَيا حِصْنَ اللّاجينَ اِنْ لَمْ اَعُذْ بِعِزَّتِكَ
فَبِمَنْ اَعُوذُ وَاِنْ لَمْ اَلُذْ بِقُدْرَتِكَ فَبِمَنْ اَلُوذُ وَقَدْ اَلْجَأَتْنِى الذُّنُوبُ اِلَى
التَّشَبُّثِ بِاَذْيالِ عَفْوِكَ وَاَحْوَجَتْنِى الْخَطايا اِلَى اسْتِفْتاحِ اَبْوابِ
صَفْحِكَ وَدَعَتْنِى الْاِساءَةُ اِلَى الْاِناخَةِ بِفِناءِ عِزِّكَ وَحَمَلَتْنِى الْمَخافَةُ
مِنْ نِقْمَتِكَ عَلَى التَّمَسُّكِ بِعُرْوَةِ عَطْفِكَ وَما حَقُّ مَنِ اعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ
اَنْ يُخْذَلَ وَلا يَليقُ بِمَنِ اسْتَجارَ بِعِزِّكَ اَنْ يُسْلَمَ اَوْ يُهْمَلَ اِلهى فَلا
تُخْلِنا مِنْ حِمايَتِكَ وَلا تُعْرِنا مِنْ رِعايَتِكَ وَذُدْنا عَنْ مَوارِدِ الْهَلَكَةِ
فَاِنّا بِعَيْنِكَ وَفى كَنَفِكَ وَلَكَ اَسْئَلُكَ بِاَهْلِ خاصَّتِكَ مِنْ مَلائِكَتِكَ
وَالصّالِحينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ اَنْ تَجْعَلَ عَلَيْنا واقِيَةً تُنْجينا مِنَ الْهَلَكاتِ
وَتُجَنِّبُنا مِنَ الْآفاتِ وَتُكِنُّنا مِنْ دَواهِى الْمُصيباتِ وَاَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنا
مِنْ سَكينَتِكَ وَاَنْ تُغَشِّىَ وُجُوهَنا بِاَنْوارِ مَحَبَّتِكَ وَاَنْ تُؤْوِيَنا اِلى
شَديدِ رُكْنِكَ وَاَنْ تَحْوِيَنا فى اَكْنافِ عِصْمَتِكَ بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

الخامسة عشر مناجات الزاهدين

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

اِلهى اَسْكَنْتَنا داراً حَفَرَتْ لَنا حُفَرَ مَكْرِها وَعَلَّقْتَنا بِاَيْدِى الْمَنايا
فى حَبائِلِ غَدْرِها فَاِلَيْكَ نَلْتَجِئُ مِنْ مَكائِدِ خُدَعِها وَبِكَ نَعْتَصِمُ
مِنَ الْاِغْتِرارِ بِزَخارِفِ زينَتِها فَاِنَّهَا الْمُهْلِكَةُ طُلّابَهَا الْمُتْلِفَةُ حُلّالَها
الْمَحْشُوَّةُ بِالْآفاتِ الْمَشْحُونَةُ بِالنَّكَباتِ اِلهى فَزَهِّدْنا فيها وَسَلِّمْنا
مِنْها بِتَوْفيقِكَ وَعِصْمَتِكَ وَانْزَعْ عَنّا جَلابيبَ مُخالَفَتِكَ

وَتَوَلَّ اُمُورَنا بِحُسْنِ كِفايَتِكَ وَاَوْفِرْ مَزيدَنا مِنْ سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَاَجْمِلْ صِلاتِنا مِنْ فَيْضِ مَواهِبِكَ وَاغْرِسْ في اَفْئِدَتِنا اَشْجارَ مَحَبَّتِكَ وَاَتْمِمْ لَنا اَنْوارَ مَعْرِفَتِكَ وَاَذِقْنا حَلاوَةَ عَفْوِكَ وَلَذَّةَ مَغْفِرَتِكَ وَاَقْرِرْ اَعْيُنَنا يَوْمَ لِقائِكَ بِرُؤْيَتِكَ وَاَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيا مِنْ قُلُوبِنا كَما فَعَلْتَ بِالصّالِحينَ مِنْ صَفْوَتِكَ وَالْاَبْرارِ مِنْ خاصَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ وَيا اَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ

مناجات منظومه حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام

علی بن ابیطالب علیه الصلوة والسلام منقول از صحیفه علویه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

لَكَ الْحَمْدُ يا ذَا الْجُودِ وَالْمَجْدِ وَالْعُلى ... تَبارَكْتَ تُعْطي مَنْ تَشاءُ وَتَمْنَعُ

اِلٰهي وَخَلّاقي وَحِرْزي وَمَوْئِلي ... اِلَيْكَ لَدَى الْاِعْسارِ وَالْيُسْرِ اَفْزَعُ

اِلٰهي لَئِنْ جَلَّتْ وَجَمَّتْ خَطيئَتي ... فَعَفْوُكَ عَنْ ذَنْبي اَجَلُّ وَاَوْسَعُ

اِلٰهي لَئِنْ اَعْطَيْتُ نَفْسي سُؤْلَها ... فَها اَنَا في رَوْضِ النَّدامَةِ اَرْتَعُ

اِلٰهي تَرى حالي وَفَقْري وَفاقَتي ... وَاَنْتَ مُناجاتِي الْخَفِيَّةَ تَسْمَعُ

اِلٰهي فَلا تَقْطَعْ رَجائي وَلا تُزِغْ ... فُؤادي فَلي في سَيْبِ جُودِكَ مَطْمَعُ

اِلٰهي لَئِنْ خَيَّبْتَني اَوْ طَرَدْتَني ... فَمَنْ ذَا الَّذي اَرْجُو وَمَنْ ذا اُشَفِّعُ

اِلٰهي اَجِرْني مِنْ عَذابِكَ اِنَّني ... اَسيرٌ ذَليلٌ خائِفٌ لَكَ اَخْضَعُ

اِلٰهي فَآنِسْني بِتَلْقينِ حُجَّتي ... اِذا كانَ لي فِي الْقَبْرِ مَثْوىً وَمَضْجَعُ

اِلٰهي لَئِنْ عَذَّبْتَني اَلْفَ حِجَّةٍ ... فَحَبْلُ رَجائي مِنْكَ لا يَتَقَطَّعُ

اِلٰهي اَذِقْني طَعْمَ عَفْوِكَ يَوْمَ لا ... بَنُونَ وَلا مالٌ هُنالِكَ يَنْفَعُ

اِلٰهي لَئِنْ لَمْ تَرْعَني كُنْتُ ضائِعاً ... وَاِنْ كُنْتَ تَرْعاني فَلَسْتُ اُضَيَّعُ

[illegible] ... علیه السلام روایت کرده ... [illegible] ... سند صحیح از حضرت امیر ... [illegible]

إلهي إذا لم تعف عن غير محسن — فمن لمسيء بالهوى يتمتع
إلهي لئن فرطت في طلب التقى — فها أنا إثر العفو أقفو وأتبع
إلهي لئن أخطأت جهلاً فطالما — رجوتك حتى قيل ما هو يجزع
إلهي ذنوبي بذت الطود واعتلت — وصفحك عن ذنبي أجل وأرفع
إلهي ينحي ذكر طولك لوعتي — وذكر الخطايا العين مني يدمع
إلهي أقلني عثرتي وامح حوبتي — فإني مقر خائف متضرع
إلهي أنلني منك روحاً وراحة — فلست سوى أبواب فضلك أقرع
إلهي لئن أقصيتني أو أهنتني — فما حيلتي يا رب أم كيف أصنع
إلهي حليف الحب في الليل ساهر — يناجي ويدعو والمغفل يهجع
إلهي وهذا الخلق ما بين نائم — ومنتبه في ليله يتضرع
وكلهم يرجو نوالك راجياً — لرحمتك العظمى وفي الخلد يطمع
إلهي يمنيني رجائي سلامة — وقبح خطيئاتي علي يشنع
إلهي فإن تعفو فعفوك منقذي — وإلا فبالذنب المدمر أصرع
إلهي بحق الهاشمي محمد — وحرمة أطهار هم لك خضع
إلهي بحق المصطفى وابن عمه — وحرمة أبرار هم لك خشع
ولا تحرمني يا إلهي وسيدي — مؤخر شفاعته الكبرى فذاك المشفع
إلهي فأنشرني على دين أحمد — مقدم منيباً تقياً قانتاً لك أخضع
وصل عليهم ما دعاك موحد — وناجاك أخيار ببابك ركع

ونیز در صحیفهٔ علویه مناجاتی دیگر منظوم را مختصر نقل کرده که اول آن یا سامع الدعاء است چون مشتمل بر کلمات مشکله و لغات غریبه بود و بنا بر اختصار است ما از ذکر نمودیم

ثلاث کلمات من مولانا علی علیه السلام

الهی کفی بی عزا ان اکون لک عبدا و کفی بی فخرا ان تکون لی ربا انت کما احب فاجعلنی کما تحب

باب دوم

در اعمال ماههای سال و فضیلت و اعمال روز نوروز و اعمال ماههای رومی و در آن چند فصل است

فصل اول

در فضیلت و اعمال ماه رجب است

بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان در شرافت تمامند و روایت بسیار در فضیلت ایشان وارد شده بلکه از حضرت رسول ص روایت شده که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی در حرمت و فضیلت با آن نمی‌رسد و قتال با کافران در اینماه حرام است و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه امت من است کسیکه یکروز از ماه رجب را روزه بدارد مستوجب خشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او دور گردد و دری از درهای جهنم بروی او بسته گردد و از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام منقول است یکروز از ماه رجب را روزه بدارد آتش جهنم یکساله راه از او دور شود هر که سه روز از آن روزه دارد بهشت بر او واجب گردد و ایضا فرمود که رجب نام نهری است در بهشت از شیر سفیدتر و از عسل شیرین‌تر هر که یکروز از رجب را روزه دارد البته از آن نهر بیاشامد و از حضرت صادق منقول است که حضرت رسول ص فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است پس در اینماه بسیار طلب آمرزش کنید که خدا آمرزنده و مهربانست و رجب را اصب میگویند زیرا که رحمت خدا در اینماه بر امت من بسیار ریخته

می‌شود پس بسیار بگویید اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَ اَسْئَلُهُ التَّوْبَةَ و ابن بابویه بسند
معتبر از سالم روایت کرده است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادق ع
در اواخر ماه رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت
بر من افتاد فرمود که آیا روزه گرفته در اینماه گفتم نه والله ای فرزند رسول
خدا فرمود که آنقدر ثواب از تو فوت شده است که قدر آنرا بغیر خدا کسی
نمیداند بدرستیکه اینماهی است که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده
و حرمتش را عظیم نموده و برای روزه داران آن گرامی داشتن را بر خود
واجب گردانیده پس گفتم یا ابن رسول الله اگر در باقیمانده اینماه روزه بدارم
آیا ببعضی از ثواب روزه داران آن فائز میگردم فرمود ای سالم هر که یکروز
از آخر اینماه روزه بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سکرات مرگ و
از عذاب قبر و هر که دو روز از آخر اینماه روزه دارد بر صراط باسانی بگذرد
و هر که سه روز از آخر اینماه را روزه دارد ایمن گردد از ترس بزرگ روز قیامت
و از شدتها و هولهای آن روز و برات بیزاری از آتش جهنم باو عطا کنند
و بدانکه از برای روزه ماه رجب فضیلت بسیار وارد شده و روایت شده
که اگر شخص قادر بر آن نباشد هر روز صد مرتبه این تسبیحات را بخواند
تا ثواب روزه داران را دریابد سُبْحانَ الْاِلهِ الْجَلیلِ سُبْحانَ مَنْ لا یَنْبَغی
التَّسْبیحُ اِلّا لَهُ سُبْحانَ الْاَعَزِّ الْاَکْرَمِ سُبْحانَ مَنْ لَبِسَ الْعِزَّ وَ هُوَ
لَهُ اَهْلٌ   و اما اعمال اینماه بر دو قسم است قسم اول اعمال مشترکه
آنست که متعلق بتمام ماه است و اختصاص بروز معینی ندارد و آن چند
امر است اول آنکه در تمام ایام ماه رجب بخوانند این دعا را که روایت شده
حضرت امام زین العابدین ع در حجر در غره رجب خواند یا مَنْ یَمْلِکُ حَوائِجَ

[illegible]

کیفیت نماز رجب

السائلین وتعلم ضمیر الصامتین لکل مسألة منک سمع حاضر وجواب
عتید اللهم ومواعیدک الصادقة وایادیک الفاضلة ورحمتک
الواسعة فاسألک ان تصلی علی محمد وآل محمد وان تقضی حوائجی
للدنیا والآخرة انک علی کل شیء قدیر دوم بخواند این دعا را که حضرت
صادق علیه السلام در هر روز ماه رجب میخواندند خاب الوافدون
علی غیرک وخسر المتعرضون الا لک وضاع الملمون الا بک واجدب
المنتجعون الا من انتجع فضلک بابک مفتوح للراغبین وخیرک مبذول
للطالبین وفضلک مباح للسائلین ونیلک متاح للآملین ورزقک
مبسوط لمن عصاک وحلمک معترض لمن ناواک عادتک الاحسان
الی المسیئین وسبیلک الابقاء علی المعتدین اللهم فاهدنی هدی
المهتدین وارزقنی اجتهاد المجتهدین ولا تجعلنی من الغافلین المبعدین
واغفر لی یوم الدین سیم شیخ در مصباح فرموده معلی بن خنیس از
حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود بخوان در ماه رجب
اللهم انی اسألک صبر الشاکرین لک وعمل الخائفین منک ویقین
العابدین لک اللهم انت العلی العظیم وانا عبدک البائس الفقیر
انت الغنی الحمید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد وآله وامنن
بغناک علی فقری وبحلمک علی جهلی وبقوتک علی ضعفی یا قوی
یا عزیز اللهم صل علی محمد وآله الاوصیاء المرضیین واکفنی ما اهمنی
من امر الدنیا والآخرة یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که سید بن طاوس
نیز این دعا را در اقبال روایت کرده و از روایت او ظاهر میشود که این دعا
جامعترین دعاها است و در همه اوقات میتوان خواند چهارم و نیز شیخ

فرموده

فرموده که مستحب است بخوانند در هر روز این دعا را اَللّهُمَّ یا ذَا الْمِنَنِ
السّابِغَةِ وَالْآلاءِ الْوازِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْواسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ وَالنِّعَمِ
الْجَسیمَةِ وَالْمَواهِبِ الْعَظیمَةِ وَالْأَیادِی الْجَمیلَةِ وَالْعَطایَا الْجَزیلَةِ یا مَنْ لا
یُنْعَتُ بِتَمْثیلٍ وَلا یُمَثَّلُ بِنَظیرٍ وَلا یُغْلَبُ بِظَهیرٍ یا مَنْ خَلَقَ فَرَزَقَ
وَأَلْهَمَ فَأَنْطَقَ وَابْتَدَعَ فَشَرَعَ وَعَلا فَارْتَفَعَ وَقَدَّرَ فَأَحْسَنَ وَصَوَّرَ فَأَتْقَنَ
وَاحْتَجَّ فَأَبْلَغَ وَأَنْعَمَ فَأَسْبَغَ وَأَعْطی فَأَجْزَلَ وَمَنَحَ فَأَفْضَلَ یا مَنْ سَما فِی الْعِزِّ
فَفاتَ نَواظِرَ الْأَبْصارِ وَدَنا فِی اللُّطْفِ فَجازَ هَواجِسَ الْأَفْکارِ یا مَنْ تَوَحَّدَ
بِالْمُلْکِ فَلا نِدَّ لَهُ فی مَلَکُوتِ سُلْطانِهِ وَتَفَرَّدَ بِالْآلاءِ وَالْکِبْرِیاءِ فَلا
ضِدَّ لَهُ فی جَبَرُوتِ شَأْنِهِ یا مَنْ حارَتْ فی کِبْرِیاءِ هَیْبَتِهِ دَقائِقُ لَطائِفِ
الْأَوْهامِ وَانْحَسَرَتْ دُونَ إِدْراکِ عَظَمَتِهِ خَطائِفُ أَبْصارِ الْأَنامِ یا مَنْ
عَنَتِ الْوُجُوهُ لِهَیْبَتِهِ وَخَضَعَتِ الرِّقابُ لِعَظَمَتِهِ وَوَجِلَتِ الْقُلُوبُ
مِنْ خیفَتِهِ أَسْأَلُکَ بِهذِهِ الْمِدْحَةِ الَّتی لا تَنْبَغی إِلّا لَکَ وَبِما وَأَیْتَ بِهِ
عَلی نَفْسِکَ لِداعیکَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَبِما ضَمِنْتَ الْإِجابَةَ فیهِ عَلی نَفْسِکَ
لِلدّاعینَ یا أَسْمَعَ السّامِعینَ وَأَبْصَرَ النّاظِرینَ وَأَسْرَعَ الْحاسِبینَ
یا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتینَ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلی أَهْلِ بَیْتِهِ وَاقْسِمْ
لی فی شَهْرِنا هذا خَیْرَ ما قَسَمْتَ وَاحْتِمْ لی فی قَضائِکَ خَیْرَ ما حَتَمْتَ
وَاخْتِمْ لی بِالسَّعادَةِ فیمَنْ خَتَمْتَ وَأَحْیِنی ما أَحْیَیْتَنی مَوْفُوراً وَأَمِتْنی مَسْرُوراً
وَمَغْفُوراً وَتَوَلَّ أَنْتَ نَجاتی مِنْ مُسائَلَةِ الْبَرْزَخِ وَادْرَأْ عَنّی مُنْکَراً وَ
نَکیراً وَأَرِ عَیْنی مُبَشِّراً وَبَشیراً وَاجْعَلْ لی إِلی رِضْوانِکَ وَجِنانِکَ مَصیراً
وَعَیْشاً قَریراً وَمُلْکاً کَبیراً وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ کَثیراً مؤلف گوید که این
دعائی است که در مسجد صعصعه نیز خوانده می شود بجهتی که شیخ روایتکرده

که بیرون آمد از ناحیه مقدسه بر دست شیخ کبیر ابی جعفر محمد بن عثمان ابن سعید رضی الله عنه این توقیع شریف بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ بخوان در هر روز از ایام ماه رجب اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ بِمَعاني جَميعِ ما يَدْعُوكَ بِهِ وُلاةُ اَمْرِكَ الْمَأْمُونُونَ عَلى سِرِّكَ الْمُسْتَبْشِرُونَ بِاَمْرِكَ الْواصِفُونَ لِقُدْرَتِكَ الْمُعْلِنُونَ لِعَظَمَتِكَ اَسْئَلُكَ بِما نَطَقَ فيهِمْ مِنْ مَشِيَّتِكَ فَجَعَلْتَهُمْ مَعادِنَ لِكَلِماتِكَ وَاَرْكاناً لِتَوْحيدِكَ وَآياتِكَ وَمَقاماتِكَ الَّتي لا تَعْطيلَ لَها في كُلِّ مَكانٍ يَعْرِفُكَ بِها مَنْ عَرَفَكَ لا فَرْقَ بَيْنَكَ وَبَيْنَها اِلاّ اَنَّهُمْ عِبادُكَ وَخَلْقُكَ فَتْقُها وَرَتْقُها بِيَدِكَ بَدْؤُها مِنْكَ وَعَوْدُها اِلَيْكَ اَعْضادٌ وَاَشْهادٌ وَمُناةٌ وَاَذْوادٌ وَحَفَظَةٌ وَرُوّادٌ فَبِهِمْ مَلَأْتَ سَماءَكَ وَاَرْضَكَ حَتّى ظَهَرَ اَنْ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ فَبِذلِكَ اَسْئَلُكَ وَبِمَواقِعِ الْعِزِّ مِنْ رَحْمَتِكَ وَبِمَقاماتِكَ وَعَلاماتِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَزيدَني ايماناً وَتَثْبيتاً يا باطِناً في ظُهُورِهِ وَظاهِراً في بُطُونِهِ وَمَكْنُونِهِ يا مُفَرِّقاً بَيْنَ النُّورِ وَالدَّيْجُورِ يا مَوْصُوفاً بِغَيْرِ كُنْهٍ وَمَعْرُوفاً بِغَيْرِ شِبْهٍ حادَّ كُلِّ مَحْدُودٍ وَشاهِدَ كُلِّ مَشْهُودٍ وَمُوجِدَ كُلِّ مَوْجُودٍ وَمُحْصِيَ كُلِّ مَعْدُودٍ وَفاقِدَ كُلِّ مَفْقُودٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُودٍ اَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْجُودِ يا مَنْ لا يُكَيَّفُ بِكَيْفٍ وَلا يُؤَيَّنُ بِاَيْنٍ يا مُحْتَجِباً عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يا دَيْمُومُ يا قَيُّومُ وَعالِمَ كُلِّ مَعْلُومٍ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَلى عِبادِكَ الْمُنْتَجَبينَ وَبَشَرِكَ الْمُحْتَجَبينَ وَمَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَبُهَمِ الصّافّينَ الْحافّينَ وَبارِكْ لَنا في شَهْرِنا هذَا الْمُرَجَّبِ الْمُكَرَّمِ وَما بَعْدَهُ مِنَ الْاَشْهُرِ الْحُرُمِ وَاَسْبِغْ عَلَيْنا فيهِ النِّعَمَ وَاَجْزِلْ لَنا فيهِ الْقِسَمَ وَاَبْرِرْ لَنا فيهِ الْقَسَمَ بِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ

سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ ... وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمينَ

الأعظم الأجل الأكرم الذي وضعته على النهار فأضاء وعلى الليل فأظلم واغفر لنا ما تعلم منا وما لا نعلم واعصمنا من الذنوب خير العصم واكفنا كوافي قدرك وامنن علينا بحسن نظرك ولا تكلنا إلى غيرك ولا تمنعنا من خيرك وبارك لنا فيما كتبته لنا من أعمارنا وأصلح لنا خبيئة أسرارنا وأعطنا منك الأمان واستعملنا بحسن الإيمان وبلغنا شهر الصيام وما بعده من الأيام والأعوام يا ذا الجلال والإكرام

ششم و نیز شیخ روایت کرده که بیرون آمد از ناحیهٔ مقدسه بر دست شیخ ابو القاسم رضی الله عنه اینکه دعا در ایام رجب

اللهم إني أسألك بالمولودين في رجب محمد بن علي الثاني وابنه علي بن محمد المنتجب وأتقرب بهما إليك خير القرب يا من إليه المعروف طلب وفيما لديه رغب أسألك سؤال مقترف مذنب قد أوبقته ذنوبه وأوثقته عيوبه فطال على الخطايا دؤوبه ومن الرزايا خطوبه يسألك التوبة وحسن الأوبة والنزوع عن الحوبة ومن النار فكاك رقبته والعفو عما في ربقته فأنت مولاي أعظم أمله وثقته

اللهم وأسألك بمسائلك الشريفة ووسائلك المنيفة أن تتغمدني في هذا الشهر برحمة منك واسعة ونعمة وازعة ونفس بما رزقتها قانعة إلى نزول الحافرة ومحل الآخرة وما هي إليه صائرة

هفتم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابو القاسم حسین بن روح رضی الله عنه که نایب خاص حضرت صاحب الأمر علیه السلام است که فرمود زیارت کن در هر مشهد که باشی از مشاهد مشرفه در ماه رجب باین زیارت میگوئی چون داخل شدی

الحمد لله الذي أشهدنا مشهد أوليائه في رجب وأوجب علينا من حقهم

پس بخوان بعد از این آیات را إن في خلق السموات والأرض واختلاف الليل والنهار لآيات لأولي الألباب الذين يذكرون الله قياما وقعودا وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والأرض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا إنك من تدخل النار فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ربنا إننا سمعنا مناديا ينادي للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

ما قد وجب وصلى الله على محمد المنتجب وعلى اوصيائه الحجب اللهم
فكما اشهدتنا مشهدهم فانجز لنا موعدهم واوردنا موردهم غير محلئين
عن ورد في دار المقامة والخلد والسلام عليكم اني قد قصدتكم واعتمدتكم
بمسألتي وحاجتي وهي فكاك رقبتي من النار والمقر معكم في دار القرار
مع شيعتكم الابرار والسلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار انا سائلكم
وآملكم فيما اليكم التفويض وعليكم التعويض فبكم يجبر المهيض ويشفى
المريض وما تزداد الارحام وما تغيض اني بسركم مؤمن ولقولكم
مسلم وعلى الله بكم مقسم في رجعي بحوائجي وقضائها وامضائها و
انجاحها وابراحها وبشؤوني لديكم وصلاحها والسلام عليكم سلام
مودع ولكم حوائجه مودع يسأل الله اليكم المرجع وسعيه اليكم غير
منقطع وان يرجعني من حضرتكم خير مرجع الى جناب ممرع وخفض موسع
ودعة ومهل الى حين الاجل وخير مصير ومحل في النعيم الازل و
العيش المقتبل ودوام الاكل وشرب الرحيق والسلسبيل وعل ونهل
لا سأم منه ولا ملل ورحمة الله وبركاته وتحياته حتى العود الى حضرتكم
والفوز في كرتكم والحشر في زمرتكم والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته
عليكم وصلواته وتحياته وهو حسبنا ونعم الوكيل ثم

سید بن طاوس

روایت کرده از محمد بن ذکوان که معروف بسجاد است برای آنکه آنقدر در سجده
کرد و گریست در سجود که نابینا شد گفت عرض کردم بحضرت صادق ع
فدای تو شوم اینماه رجب است تعلیم نما مرا دعائی در آن که حق تعالی مرا بآن
نفع بخشد حضرت فرمود بنویس بسم الله الرحمن الرحيم بگو در هر روز

و توفنا مع الابرار
ربنا وآتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا
يوم القيمة انك لا تخلف
الميعاد [illegible]
[illegible]
[illegible]
وضوء کامل [illegible]
[illegible]
و اول وقت [illegible]
شب است و هر [illegible]
شود بطلوع صبح صادق
و افضل آنست [illegible]
کند صبح [illegible]

از رجب در صبح و شام و در عقب نمازهای روز و شب یَا مَنْ اَرْجُوهُ لِکُلِّ خَیْرٍ وَ آمَنُ سَخَطَهُ عِنْدَ کُلِّ شَرٍّ یَا مَنْ یُعْطِی الْکَثِیرَ بِالْقَلِیلِ یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ سَأَلَهُ یَا مَنْ یُعْطِی مَنْ لَمْ یَسْأَلْهُ وَ مَنْ لَمْ یَعْرِفْهُ تَحَنُّناً مِنْهُ وَ رَحْمَةً اَعْطِنِی بِمَسْأَلَتِی اِیَّاکَ جَمِیعَ خَیْرِ الدُّنْیَا وَ جَمِیعَ خَیْرِ الْآخِرَةِ وَ اصْرِفْ عَنِّی بِمَسْأَلَتِی اِیَّاکَ جَمِیعَ شَرِّ الدُّنْیَا وَ شَرِّ الْآخِرَةِ فَاِنَّهُ غَیْرُ مَنْقُوصٍ مَا اَعْطَیْتَ وَ زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ یَا کَرِیمُ راوی گفت پس گرفت حضرت محاسن شریف خود را در پنجهٔ چپ خود و خواند این دعا را بحالت لیاذ و تضرع بحرکت دادن انگشت سبابهٔ دست راست پس گفت بعد از این یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ یَا ذَا النَّعْمَاءِ وَ الْجُودِ یَا ذَا الْمَنِّ وَ الطَّوْلِ حَرِّمْ شَیْبَتِی عَلَی النَّارِ و نیز از حضرت رسول ص روایت شده که هر که در ماه رجب صد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الَّذِی لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و ختم کند آن را بصدقه ختم فرماید خداتعالی برای او برحمت و مغفرت و کسیکه چهار صد مرتبه بگوید بنویسد برای او اجر صد شهید و نیز آنحضرت ص فرمود کسیکه بگوید در ماه رجب هزار مرتبه لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ بنویسد خداوند عزوجل برای او صد هزار حسنه و بنا فرماید برای او صد شهر در بهشت

یازدهم روایت است کسیکه در رجب در وقت صبح هفتاد مرتبه و در وقت پسین نیز هفتاد مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَ اَتُوبُ اِلَیْهِ و چون تمام کرد دستها را بلند کند و بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِی وَ تُبْ عَلَیَّ پس اگر در ماه رجب بمیرد خدا از او راضی باشد و آتش او را مس نکند ببرکت رجب

دوازدهم در جمیع ایام هزار مرتبه بگوید اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ مِنْ جَمِیعِ الذُّنُوبِ وَ الْآثَامِ تا خداوند رحمن او را بیامرزد سیزدهم سید

کتاب اقبال فضیلت بسیار از حضرت رسول صلی الله علیه وآله نقل کرده
برای خواندن قل هو الله احد ده هزار مرتبه یا هزار مرتبه یا صد مرتبه
در ماه رجب و نیز روایت کرده که هرکه در روز جمعه ماه رجب صد مرتبه
قل هو الله احد بخواند برای او نوری باشد در قیامت که او را به بهشت بکشاند
چهاردهم سید روایت کرده که هرکه در ماه حرام (صعم) روزه بدارد
چهار رکعت نماز گذارد و بخواند در رکعت اول صد مرتبه آیة الکرسی و در
رکعت دوم دویست مرتبه قل هو الله احد نمیرد تا جای خود را در بهشت ببیند
یا دیده شود برای او پانزدهم و نیز سید روایت کرده از حضرت رسول
که هرکه در روز جمعه ماه رجب چهار رکعت نماز کند ما بین ظهر و عصر بخواند
در هر رکعتی حمد یکمرتبه و آیة الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله احد پنج مرتبه
پس ده مرتبه بگوید اَستَغفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ اِلّا هُوَ وَاَسئَلُهُ التَّوبَةَ بنویسد
حق تعالی برای او از روزی که این نماز را گذارده تا روزی که بمیرد هر روزی
هزار حسنه و عطا فرماید او را بهر آیه که خوانده شهری در بهشت از یاقوت
سرخ و بهر حرفی قصری در بهشت از دُرّ سفید و نیز تزویج فرماید او را حور العین
و راضی شود از او بغیر سخط و نوشته شود از عابدین و ختم فرماید برای او
بسعادت و مغفرت الخ شانزدهم سه روز از این ماه را اگر پنجشنبه و جمعه
و شنبه باشد روزه بدارد زیرا که روایت شده هرکه در یکی از ماههای حرام
این سه روز را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب نهصد سال عبادت
بنویسد هفدهم در تمام ماه رجب شصت رکعت نماز کند باین طریق
که در هر شب آن دو رکعت بجا آورد و بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل
یا اَیُّهَا الکافِرُون سه مرتبه و قل هو الله احد یکمرتبه و چون سلام دهد

دیگر نقل است ... [illegible]
سوره ... [illegible]
ربنا ... [illegible]
... [illegible]
ربنا انک ... [illegible]
سبحان الله ... [illegible]
اللهم اغفر لنا ... [illegible]
وارحمنا وعافنا واعف عنا انک علی
الدنیا والآخرة ... [illegible]
ربنا اغفر لنا وارحمنا ... [illegible]
ربنا تقبل منا انک انت السمیع العلیم ... [illegible]

کیفیت نماز شب

[illegible]

دستها را بلند کند و بگوید لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ لَهُ المُلکُ وَلَهُ الحَمدُ یُحیی وَ یُمیتُ وَهُوَ حَیٌّ لا یَموتُ بِیَدِهِ الخَیرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ وَاِلَیهِ المَصیرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَآلِهِ و بکشد دستها را بصورت خود از حضرت رسول صلی الله علیه وآله مروی است که هر که این عمل را بجا آورد حق تعالی دعای او را مستجاب کرداند و ثواب شصت حج و شصت عمره باو عطا فرماید و نیز از حضرت رسول ص مروی است که هر که در یک شب از ماه رجب بخواند صد مرتبه قل هو الله احد در دو رکعت نماز پس گویا چنان است که صد سال روزه گرفته در راه خدا و حق تعالی در بهشت صد قصر از مرحمت فرماید هر قصری در جوار پیغمبری از پیغمبران علیهم السلام نوزدهم و نیز از حضرت مروی است که هر که در یکشب از شبهای رجب ده رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی حمد و قل یا ایها الکافرون یکمرتبه و توحید سه مرتبه بیامرزد حق تعالی هر گناهی که کرده الخبر بیستم علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده که از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که حضرت رسول ص فرمود که هر که در شب هر روز ماه رجب و شعبان و رمضان سه مرتبه هر یک از حمد و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس بخواند و سه مرتبه بگوید سُبحانَ اللهِ وَالحَمدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکبَرُ وَلا حَولَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ العَلِیِّ العَظیمِ و سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و سه مرتبه بگوید اَللّهُمَّ اغفِر لِلمُؤمِنینَ وَالمُؤمِناتِ و چهار صد مرتبه بگوید اَستَغفِرُ اللهَ وَاَتوبُ اِلَیهِ خداوند تعالی گناهان او را بیامرزد اگرچه بعدد قطرها

کیفیت نماز شب

باران و برگ درختان و کف دریاها باشد الخبر و نیز علامه مجلسی فرموده
که در هر شب از شبهای این ماه هزار مرتبه لا اله الا الله وارد شده است
و بدانکه شب جمعه اول ماه رجب را لیلة الرغائب میگویند و از برای آن
عملی از حضرت رسول صلعم وارد شده با فضیلت بسیار که سید در اقبال
و علامه در اجازه بنی زهره نقل کرده اند از جمله فضیلت آنکه گناهان
بسیار بسیار آمرزیده شود و آنکه هر که این نماز را بکند و چون شب اول قبر
او شود حق تعالی بفرستد ثواب آن نماز را بسوی او بنیکوترین صورتی با روی
گشاده و درخشان و زبان فصیح پس باو بگوید ای حبیب من بشارت
باد ترا که نجات یافتی از هر شدت و سختی گوید تو کیستی بخدا سوگند
که من روئی بهتر از روی تو ندیدم و کلامی شیرین تر از کلام تو نشنیدم
و بوئی بهتر از بوی تو نبوئیدم گوید من ثواب آن نمازم که در فلان شب
از فلان ماه از فلان سال بجا آوردی آمدم امشب نزد تو تا حق ترا
ادا کنم و مونس تنهائی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و چون در صور
دمیده شود من سایه بر سر تو خواهم افکند در عرصه قیامت پس خوشحال
باش که خیر از تو معدوم نخواهد شد هرگز و کیفیت آن چنانست که روز
پنجشنبه اول این ماه را روزه میداری چون شب جمعه داخل شود ما بین نماز
مغرب و عشا دوازده رکعت نماز میگذاری هر دو رکعت بیک سلام و در هر
رکعت از آن یکمرتبه حمد و سه مرتبه انا انزلناه و دوازده مرتبه قل هو الله
احد میخوانی و چون فارغ شدی از نماز هفتاد مرتبه میگوئی اللهم صل
علی محمد النبی الامی و آله پس بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سبوح
قدوس رب الملائکة و الروح پس سر از سجده برمیداری و هفتاد

در مفاتیح انتخاب مذکور
شد و چون از دوازده رکعت
[illegible] فارغ شد سر بسجده
[illegible]
[illegible]
[illegible]
قل هو الله احد [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

مرتبه میگوئی رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجاوَزْ عَمّا تَعْلَمُ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِيُّ الْاَعْظَمُ
پس باز بسجده میروی و هفتاد مرتبه میگوئی سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلآئِكَةِ
وَالرُّوحِ پس حاجت خود را بطلبی که انشاء الله برآورده خواهد شد
و بدان نیز که در ماه رجب زیارت حضرت امام رضا ع مندوب است
و اختصاصی دارد چنانکه عمره در این ماه فضیلت دارد و روایت شده که
تالی حج است در فضیلت و منقول است که جناب علی بن الحسین علیه السلام
معتمر شده بود در ماه رجب و شبانه روز (نماز) در نزد کعبه میگذاشت و پیوسته
در سجده بود در شب و روز و این ذکر از آنحضرت شنیده میشد که در
سجده میگفت عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

قسم دوم

در (اعمال) مخصوصه ایام و لیالی ماه رجب است

شب اول شب شریفی است و در آن چند عمل است اول آنکه چون
هلال را ببیند بگوید اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَيْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِيمانِ وَالسَّلامَةِ
وَالْاِسْلامِ رَبّي وَرَبُّكَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ و نیز از حضرت رسول صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ منقول است که چون هلال ماه رجب را میدید میگفت اَللّٰهُمَّ
بارِكْ لَنا فِي رَجَبٍ وَشَعْبانَ وَبَلِّغْنا شَهْرَ رَمَضانَ وَاَعِنّا عَلَى الصِّيامِ
وَالْقِيامِ وَحِفْظِ اللِّسانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلا تَجْعَلْ حَظَّنا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ
دوم غسل کند از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویست که هر که درک
کند ماه رجب را و غسل کند در اول و وسط و آخر آن بیرون آید از گناهان
خود مانند روزیکه از مادر متولد شده سیم زیارت کند حضرت امام
حسین علیه السلام را چهارم بعد از نماز مغرب بیست رکعت نماز کند

کیفیت نماز شب

بحمد و توحید و بعد از هر دو رکعت سلام دهد تا محفوظ ماند خود و اهل و مال و اولاد ش و از عذاب قبر در پناه باشد و از صراط بی حساب مانند برق بگذرد پنجم بعد از نماز عشا دو رکعت نماز کند بخواند در رکعت اول حمد و الم نشرح یکمرتبه و توحید سه مرتبه و در رکعت دوم حمد و الم نشرح و توحید و معوذتین را و چون سلام نماز داد سی مرتبه لا اله الا الله بگوید و سی مرتبه صلوات بفرستد تا حقتعالی گناهان او را بیامرزد مانند روزیکه از مادر متولد شده . ششم آنکه بخواند سی رکعت نماز در هر رکعت حمد و قل یا ایها الکافرون یکمرتبه و توحید سه مرتبه هفتم بجا آوردن نماز یکه شیخ در مصباح متهجد ذکر نموده فرموده ذکر عمل شب اول رجب روایت کرده است ابو البختری وهب بن وهب از حضرت امام جعفر صادق ع از پدر ش از جدش از حضرت امیرالمؤمنین ع که آنحضرت را خوش میآمد که فارغ سازد خود را چهار شب در تمام سال یعنی احیا بدارد آن شبها را بعبادت و آن چهار شب شب اول رجب و شب نیمه شعبان و شب عید فطر و شب عید قربان بود و روایت شده است از ابو جعفر ثانی حضرت امام محمد جواد ع که فرمود مستحب است که مرد بخواند این دعا را در شب اول رجب بعد از عشاء آخره اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِاَنَّکَ مَلِکٌ وَ اَنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرٌ وَ اَنَّکَ ما تَشاءُ مِنْ اَمْرٍ یَکُونُ اَللّهُمَّ اِنّی اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ یا مُحَمَّدُ یا رَسُولَ اللهِ اِنّی اَتَوَجَّهُ بِکَ اِلَی اللهِ رَبِّکَ وَ رَبّی لِیُنْجِحَ لی بِکَ طَلِبَتی اَللّهُمَّ بِنَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ وَ الْاَئِمَّةِ مِنْ اَهْلِ بَیْتِهِ صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ اَنْجِحْ طَلِبَتی پس سؤال کن حاجت را و روایت کرده است علی

حدیث که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام بعد از نماز شب در حال سجده میگفت لَكَ الْحَمْدُ اِنْ اَطَعْتُكَ وَلَكَ الْحُجَّةُ اِنْ عَصَيْتُكَ لا صُنْعَ لى وَلا لِغَيْرى فى اِحْسانٍ اِلّا بِكَ يا كائِنُ قَبْلَ كُلِّ شَىْءٍ وَيا مُكَوِّنَ كُلِّ شَىْءٍ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَىْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ اِنّى اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَديلَةِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنْ شَرِّ الْمَرْجِعِ فِى الْقُبُورِ وَمِنَ النَّدامَةِ يَوْمَ الْآزِفَةِ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ عَيْشى عِيشَةً نَقِيَّةً وَميتَتى ميتَةً سَوِيَّةً وَمُنْقَلَبى مُنْقَلَباً كَريماً غَيْرَ مُخْزٍ وَلا فاضِحٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْاَئِمَّةِ يَنابيعِ الْحِكْمَةِ وَاُولِى النِّعْمَةِ وَمَعادِنِ الْعِصْمَةِ وَاعْصِمْنى بِهِمْ مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلا تَاْخُذْنى عَلى غِرَّةٍ وَلا عَلى غَفْلَةٍ وَلا تَجْعَلْ عَواقِبَ اَعْمالى حَسْرَةً وَارْضَ عَنّى فَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلظّالِمينَ وَاَنَا مِنَ الظّالِمينَ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لى ما لا يَضُرُّكَ وَاَعْطِنى ما لا يَنْقُصُكَ فَاِنَّكَ الْوَسيعُ رَحْمَتُهُ الْبَديعُ حِكْمَتُهُ وَاَعْطِنِى السَّعَةَ وَالدَّعَةَ وَالْاَمْنَ وَالصِّحَّةَ وَالْبُخُوعَ وَالْقُنُوعَ وَالشُّكْرَ وَالْمُعافاةَ وَالتَّقْوى وَالصَّبْرَ وَالصِّدْقَ عَلَيْكَ وَعَلى اَوْلِيائِكَ وَالْيُسْرَ وَالشُّكْرَ وَاعْمُمْ بِذلِكَ يا رَبِّ اَهْلى وَوَلَدى وَاِخْوانى فيكَ وَمَنْ اَحْبَبْتُ وَاَحَبَّنى وَوَلَدْتُ وَوَلَدَنى مِنَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُسْلِمينَ يا رَبَّ الْعالَمينَ ابن اشیم گفته این دعا بعد از هشت رکعت نماز شب و پیش از نماز وتر است انگاه سه رکعت وتر را بجا میاوری پس چون سلام دادی بگو در حالتیکه نشسته باشی اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى لا تَنْفَدُ خَزائِنُهُ وَلا يَخافُ آمِنُهُ رَبِّ اِنِ ارْتَكَبْتُ الْمَعاصِىَ فَذلِكَ ثِقَةٌ مِنّى بِكَرَمِكَ اِنَّكَ تَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِكَ وَتَعْفُو عَنْ سَيِّئاتِهِمْ وَتَغْفِرُ الزَّلَلَ وَاِنَّكَ مُجيبٌ لِداعيكَ

وَمِنْهُ قَرِيبٌ وَاَنَا تَائِبٌ اِلَيْكَ مِنَ الْخَطَايَا يَا رَاغِبُ اِلَيْكَ فِي تَوْفِيرِ حَظِّي
مِنَ الْعَطَايَا يَا خَالِقَ الْبَرَايَا يَا مُنْقِذِي مِنْ كُلِّ شَدِيدَةٍ يَا مُجِيرِي مِنْ
كُلِّ مَحْذُورٍ وَفِّرْ عَلَيَّ السُّرُورَ وَاكْفِنِي شَرَّ عَوَاقِبِ الْاُمُورِ فَاَنْتَ اللّٰهُ
عَلَى نَعْمَائِكَ وَجَزِيلِ عَطَائِكَ مَشْكُورٌ وَلِكُلِّ خَيْرٍ مَذْخُورٌ و بدانکه
علماء از برای هر شب نماز مخصوصی ذکر فرموده اند مقام را گنجایش
نقل آن نیست

روز اوّل

روز شریفی است و در آن چند عمل است اوّل روزه گرفتن روایت شده
که حضرت نوح علیه السّلام در این روز بکشتی سوار شد و امر فرمود
کسانی را که با او بودند روزه بدارند و هر که این روز را روزه بدارد آتش جهنّم
یکسال از او دور شود دوّم غسل کند سیّم زیارت امام حسین ع
کند شیخ روایت کرده از بشیر دهان از امام جعفر صادق ع که فرمود هر که
زیارت کند حسین بن علی علیهما السّلام را در روز اوّل رجب بیامرزد
خداوند عالم او را البتّه چهارم بخواند دعا طویلی که سیّد روایت
نقل فرموده پنجم شروع کند بنماز سلمان رضی الله عنه بدین طریقه که
ده رکعت نماز گذارد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت
یکمرتبه حمد و سه مرتبه سورهٔ توحید و سه مرتبه سوره قل یا اَیُّهَا الْکَافِرُونَ
بخواند و بعد از هر سلام دستها را بلند کند و بگوید لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ پس بگوید اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا
اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ پس دستها را
بروی خود کشد و در روز نیمهٔ ماه نیز اینها را بهمین کیفیت بخواند لکن

کیفیت نماز شب

عوض ابتداءً بعد از علی کل شیء قدیر بگوید الهاً واحداً احداً فرداً صمداً لم یتخذ صاحبة ولا ولداً و در دو راحتما نیز چنین کند لکن بعد از علی کل شیء قدیر بگوید صلی الله علی محمد وآله الطاهرین ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم پس دستها را بروی خود کشد وحاجت خود را بطلبد و از فوائد این نماز نباید غفلت نمود که آن بسیار است و بدانکه از برای حضرت سلمان نیز نماز دیگری است در روز اول این ماه ده رکعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید سه مرتبه با فضیلت بسیار که مجملش از رفع گناهان و محفوظ بودن از فتنه قبر و عذاب روز قیامت و رفتن جذام و برص و ذات الجنب از خواننده آن است و شاید نیز برای این روز و چهار رکعت نماز نقل کرده هر که خواهد باقبال مراجعه کند و در این روز سنه ۵۷ بقولی ولادت حضرت باقر علیه السلام واقع شده ولکن مختار داعی در سیم صفر است و در روز دوم این ماه بقولی ولادت با سعادت حضرت علی نقی علیه السلام و شهادت آنحضرت در سیم این ماه سنه ۲۵۴ دویست و پنجاه و چهار در سر من رای واقع شده

شب سیزدهم

بدانکه مستحب است در هر یک از ماه رجب و شعبان و رمضان آنکه در شب سیزدهم دو رکعت نماز بگذارند در هر رکعت حمد و یس و تبارک الملک و توحید بخوانند و در شب چهاردهم چهار رکعت بد و سلام بهمین کیفیت و در شب پانزدهم شش رکعت بسه سلام بهمین کیفیت از حضرت صادق علیه السلام مرویست که هر که چنین کند جمیع فضیلت این سه ماه را دریابد و جمیع گناهانش غیر از شرک آمرزیده شود

روز سیزدهم

اول ایام البیض است و ثواب بسیاری برای روزهٔ این روز و دو روز بعد وارد
شده و اگر کسی خواهد عمل ام داود را بجا آورد باید این روز را روزه بگیرد
و در این روز بنابر مشهور بعد از سی سال از عام الفیل ولادت با سعادت
حضرت امیرالمؤمنین ع در میان کعبه معظمه واقع شده است شب نیمه ماه رجب
شب شریفی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم احیاء سیم زیارت
امام حسین ع چهارم سی رکعت نماز که در شب سیزدهم ذکر شد پنجم سی
~~رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت الحمد یکمرتبه و تو~~
و این نماز را سید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده با فضیلت
بسیار ششم دوازده رکعت نماز هر دو رکعت بیک سلام در هر رکعت بعد
از سوره حمد و توحید و فلق و ناس و آیة الکرسی و قدر را چهار مرتبه
بخواند و بعد از سلام چهار مرتبه بگوید اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهِ
شَیْئاً وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً و هر چه میخواهد بخواند و این نماز را
طوبی سند از حضرت صادق ع روایت کرده ولکن شیخ در مصباح
روایت کرده داود بن سرحان از حضرت صادق ع که فرمود بجا میآوری
در شب نیمه رجب دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره
و چون فارغ شدی از نماز میخوانی بعد از آن حمد و معوذتین و سورهٔ اخلاص
و آیة الکرسی را چهار مرتبه و میگوئی بعد از آن سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ چهار مرتبه پس میگوئی اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهِ
شَیْئاً وَمَا شَاءَ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ و بجا میآوری در شب
بیست و هفتم نیز مثل اینرا

روز نیمهٔ رجب

روز مبارکی است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت حضرت امام حسین ع از ابن ابی نصر منقول است که گفت سؤال کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که در چه ماه زیارت کنیم حضرت امام حسین را فرمود در نیمهٔ رجب و نیمهٔ شعبان سوم نماز سلمان بجو بگیر در روز اول گذشت چهارم چهار رکعت نماز بخواند و بعد از سلام دست خود را پهن کند و بگوید اَللّٰهُمَّ یا مُذِلَّ کُلِّ جَبّارٍ وَیا مُعِزَّ الْمُؤْمِنینَ اَنْتَ کَهْفی حینَ تُعْیینِی الْمَذاهِبُ وَاَنْتَ بارِئُ خَلْقی رَحْمَةً بی وَقَدْ کُنْتَ عَنْ خَلْقی غَنِیّاً وَلَوْلا رَحْمَتُکَ لَکُنْتُ مِنَ الْهالِکینَ وَاَنْتَ مُؤَیِّدی بِالنَّصْرِ عَلی اَعْدائی وَلَوْلا نَصْرُکَ اِیّایَ لَکُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحینَ یا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعادِنِها وَمُنْشِئَ الْبَرَکَةِ مِنْ مَواضِعِها یا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالشُّمُوخِ وَالرِّفْعَةِ فَاَوْلِیاؤُهُ بِعِزِّهِ یَتَعَزَّزُونَ وَیا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوکُ نیرَ الْمَذَلَّةِ عَلی اَعْناقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَواتِهِ خائِفُونَ اَسْئَلُکَ بِکَیْنُونِیَّتِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ کِبْرِیائِکَ وَاَسْئَلُکَ بِکِبْرِیائِکَ الَّتِی اشْتَقَقْتَها مِنْ عِزَّتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی اسْتَوَیْتَ بِها عَلی عَرْشِکَ فَخَلَقْتَ بِها جَمیعَ خَلْقِکَ فَهُمْ لَکَ مُذْعِنُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ. روایت است که هر صاحب غمی این دعا را بخواند حق تعالی او را از اندوه و غم آسایش بخشد

پنجم عمل ام داود

که عمدهٔ اعمال این روز است و برای برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان مؤثر است و کیفیت آن بنابر آنچه در مصباح شیخ است آنستکه چون

خواهد این عمل را بجا آورد روزه بگیرد روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را
پس در روز پانزدهم نزد زوال غسل کند و چون وقت زوال داخل شود نماز
ظهر و عصر را بجا آورد در حالتی که رکوع و سجودشان را نیکو کند و در موضع
خلوتی باشد که چیزی او را مشغول نسازد و انسانی با او تکلم ننماید پس چون
از نماز فارغ شود رو بقبله کند و بخواند حمد را صد مرتبه و سوره اخلاص را
صد مرتبه و آیة الکرسی را ده مرتبه و بعد از اینها بخواند سوره انعام و بنی
اسرائیل و کهف و لقمان و یس و صافات و حم سجده و حمعسق و حم دخان
و فتح و واقعه و ملک و ن و اذا السماء انشقت و ما بعد آن را تا آخر قرآن و چون
از اینها فارغ شود بگوید در حالتی که رو بقبله باشد صَدَقَ اللهُ العَظیمُ
الَّذی لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ الحَیُّ القَیُّومُ ذُو الجَلالِ وَالاِکْرامِ الرَّحْمٰنُ الرَّحیمُ الحَلیمُ
الکَریمُ الَّذی لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ العَلیمُ البَصیرُ الخَبیرُ شَهِدَ اللهُ اَنَّهُ
لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ وَالمَلائِکَةُ وَاُولُوا العِلْمِ قائِماً بِالقِسْطِ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ العَزیزُ
الحَکیمُ وَبَلَّغَتْ رُسُلُهُ الکِرامُ وَاَنَا عَلیٰ ذٰلِکَ مِنَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لَکَ
الحَمْدُ وَلَکَ المَجْدُ وَلَکَ العِزُّ وَلَکَ الفَخْرُ وَلَکَ القَهْرُ وَلَکَ النِّعْمَةُ وَلَکَ
العَظَمَةُ وَلَکَ الرَّحْمَةُ وَلَکَ المَهابَةُ وَلَکَ السُّلْطانُ وَلَکَ البَهاءُ وَلَکَ
الاِمْتِنانُ وَلَکَ التَّسْبیحُ وَلَکَ التَّقْدیسُ وَلَکَ التَّهْلیلُ وَلَکَ التَّکْبیرُ
وَلَکَ ما یُریٰ وَلَکَ ما لا یُریٰ وَلَکَ ما فَوْقَ السَّماواتِ العُلیٰ وَلَکَ ما تَحْتَ
الثَّریٰ وَلَکَ الاَرَضُونَ السُّفْلیٰ وَلَکَ الآخِرَةُ وَالاُولیٰ وَلَکَ ما تَرْضیٰ بِهِ
مِنَ الثَّناءِ وَالحَمْدِ وَالشُّکْرِ وَالنَّعْماءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ جَبْرَئیلَ اَمینِکَ عَلیٰ
وَحْیِکَ وَالقَوِیِّ عَلیٰ اَمْرِکَ وَالمُطاعِ فی سَماواتِکَ وَمَحالِّ کَراماتِکَ
المُتَحَمِّلِ لِکَلِماتِکَ النّاصِرِ لِاَنْبِیائِکَ المُدَمِّرِ لِاَعْدائِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ

بِكَ آمِلُونَ مَا لَكَ رَحْمَتِكَ وَالْخَائِفُونَ لِنِقْمَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ الْمُعِينِينَ لِأَهْلِ
طَاعَتِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَاحِبِ الصُّورِ
الْمُنْتَظِرِ لِأَمْرِكَ الْوَجِلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ
الطَّاهِرِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ
الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجِنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلَكِ الْمَوْتِ
وَالْأَعْوَانِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى أَبِينَا آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ
الَّذِي كَرَّمْتَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَأَبَحْتَهُ جَنَّتَكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى
أُمِّنَا حَوَّاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرِّجْسِ الْمُصَفَّاةِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْإِنْسِ
الْمُتَرَدِّدَةِ بَيْنَ مَحَالِّ الْقُدْسِ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشَيْثَ وَإِدْرِيسَ
وَنُوحٍ وَهُودٍ وَصَالِحٍ وَإِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ
وَالْأَسْبَاطِ وَلُوطٍ وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ وَمُوسٰى وَهٰرُونَ وَيُوشَعَ وَمِيشَا
وَالْخِضْرِ وَذِي الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَإِلْيَاسَ وَالْيَسَعَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ
وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّاءَ وَشَعْيَا وَيَحْيٰى وَتُورَخَ وَمَتّٰى وَإِرْمِيَا وَ
حَيْقُوقَ وَدَانِيَالَ وَعُزَيْرٍ وَعِيسٰى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيسَ وَالْحَوَارِيِّينَ
وَالْأَتْبَاعِ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلُقْمَانَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ
وَتَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرٰهِيمَ وَآلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَأَئِمَّةِ الْهُدٰى اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ وَالسُّيَّاحِ وَالْعُبَّادِ وَالْمُخْلِصِينَ
وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْجِدِّ وَالْاِجْتِهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ
صَلَوَاتِكَ وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنِّي تَحِيَّةً وَسَلَامًا

وَزِدْهُ تَفَضُّلاً وَشَرَفاً وَكَرَماً حَتَّى تُبَلِّغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اَللّٰهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ
أُسَمِّ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي
إِلَيْهِمْ وَإِلَى أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعْوَانِي عَلَى دُعَائِكَ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ إِلَيْكَ وَبِكَرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِجُودِكَ إِلَى
جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ
اَللّٰهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرِيفَةٍ غَيْرِ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا
دَعَوْكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُخَيَّبَةٍ يَا اَللّٰهُ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ
يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَمِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ
يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مَنِيعُ ~~يَا مُطِيعُ~~ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ
يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طُهْرُ يَا طَاهِرُ يَا قَاهِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا
مُقْتَدِرُ يَا حَفِيظُ يَا مُتَجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مَجِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ
يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي
يَا مُرْسِلُ يَا مُرْشِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَّاقُ
يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ
يَا نَفَّاعُ يَا رَؤُوفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِيُّ
يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا
نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وِتْرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُونِسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ
يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَحَبِّبُ يَا قَائِمُ يَا
دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِئُ يَا بَارُّ يَا سَارُّ يَا عَدْلُ يَا فَاصِلُ
يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا غَافِرُ

يَا قَدِيمُ يَا سَهْلُ يَا بَصِيرُ يَا مُمِيتُ يَا مُحْيِي يَا نَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقْتَدِرُ يَا مُسَبِّبُ
يَا مُغِيثُ يَا مُغْنِي يَا مُقْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ
يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا قَابِضُ يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ
الْأَعْلَى يَا مَنْ قَرُبَ فَدَنَا وَبَعُدَ فَنَأَى وَعَلِمَ السِّرَّ وَأَخْفَى يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ
وَلَهُ الْمَقَادِيرُ وَيَا مَنِ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ
يَا مُرْسِلَ الرِّيَاحِ يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمَاحِ
يَا رَادَّ مَا قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ
بِغَيْرِ حِسَابٍ وَيَا فَاعِلَ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا حَيُّ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ
بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا إِلٰهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحِمْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي
وَفَقْرِي وَانْفِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُشْفِقِ
الْبَائِسِ الْمَهِينِ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِذِ الْمُسْتَجِيرِ الْمُقِرِّ بِذَنْبِهِ
الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ الْمُسْتَكِينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ
وَعَظُمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرِقٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْتَكِينٍ
بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللّٰهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ
وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هٰذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ
وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ
وَهَبَ لِآدَمَ شِيثَ وَلِإِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى

يَعْقُوبَ وَيا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلاءِ ضُرَّ اَيُّوبَ يا رادَّ مُوسى عَلى اُمِّهِ وَزائِدَ الْخِضْرِ فى عِلْمِهِ وَيا مَنْ وَهَبَ لِداوُدَ سُلَيْمانَ وَلِزَكَرِيّا يَحْيى وَلِمَرْيَمَ عيسى يا حافِظَ بِنْتِ شُعَيْبٍ وَيا كافِلَ وَلَدِ اُمِّ مُوسى اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لى ذُنُوبى كُلَّها وَتُجيرَنى مِنْ عَذابِكَ وَتُوجِبَ لى رِضْوانَكَ وَاَمانَكَ وَاِحْسانَكَ وَغُفْرانَكَ وَجِنانَكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَفُكَّ عَنّى كُلَّ حَلْقَةٍ بَيْنى وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذينى وَتَفْتَحَ لى كُلَّ بابٍ وَتُلَيِّنَ لى كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَهِّلَ لى كُلَّ عَسيرٍ وَتُخْرِسَ عَنّى كُلَّ ناطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكُفَّ عَنّى كُلَّ باغٍ وَتَكْبِتَ لى كُلَّ عَدُوٍّ لى وَحاسِدٍ وَتَمْنَعَ مِنّى كُلَّ ظالِمٍ وَتَكْفِيَنى كُلَّ عائِقٍ يَحُولُ بَيْنى وَبَيْنَ حاجَتى وَيُحاوِلُ اَنْ يُفَرِّقَ بَيْنى وَبَيْنَ طاعَتِكَ وَيُثَبِّطَنى عَنْ عِبادَتِكَ يا مَنْ اَلْجَمَ الْجِنَّ الْمُتَمَرِّدينَ وَقَهَرَ عُتاةَ الشَّياطينِ وَاَذَلَّ رِقابَ الْمُتَجَبِّرينَ وَرَدَّ كَيْدَ الْمُتَسَلِّطينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفينَ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلى ما تَشاءُ وَتَسْهيلِكَ لِما تَشاءُ كَيْفَ تَشاءُ اَنْ تَجْعَلَ قَضاءَ حاجَتى فيما تَشاءُ پس سجده کن بر زمین و بر خاک بگذار دو طرف روی خود را و بگو اَللّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ فَارْحَمْ ذُلّى وَفاقَتى وَاجْتِهادى وَتَضَرُّعى وَمَسْكَنَتى وَفَقْرى اِلَيْكَ يا رَبِّ و کوشش کن که اشک بریزد چشمهای تو اگرچه بقدر سر مگسی باشد بدرستیکه این علامت استجابت است روز بیست و پنجم سنه صد و هشتاد و سه شهادت حضرت موسی بن جعفر علیه السلام بسن پنجاه و پنج سالگی در بغداد واقع شده و این روزیستکه احزان آل محمد علیهم السلام و شیعیان ایشان تازه می شود

شب بیست و هفتم

پس از طلوع آفتاب صد مرتبه پیش از غروب آفتاب صد مرتبه بگوید خداوند ثواب کسی برای او ثبت کند که صد بنده آزاد کرده باشد ... شیعیان ... زیارت ... ابن بابویه ... هفت ...

شب مبعث و فیلة المتبرکه است و در آن چند عمل است اوّل صبح در مصباح فرموده روایت شده است از حضرت ابوجعفر امام جواد علیه السلام که فرمود همانا در رجب شبی است که بهتر است از آنچه میتابد بر آن آفتاب و آن شب بیست و هفتم رجب است که در صبح آن پیغمبر خدا برسالت مبعوث گردید و بدرستیکه از برای عامل در آن شب از شیعه ما اجر عمل شصت سال است عرض شد که عمل در آن شب چیست فرمود چون بجا آوردی نماز عشا را و برخاست خواب رفتی پس بیدار میشوی هر ساعتی که خواستی از شب ما پیش از نیمه آن و بجا میآوری دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعتی حمد و سوره از سوره های کوچک مفصّل با حمد و مفصّل از سوره محمد است تا آخر قرآن پس چون سلام دادی در هر دو رکعتی و فارغ شدی از نمازها می‌نشینی بعد از سلام و میخوانی حمد را هفت مرتبه و معوذتین را هفت مرتبه و قل هو الله احد و قل یا ایها الکافرون هر کدام را هفت مرتبه و انا انزلناه و آیة الکرسی هر کدام را هفت مرتبه و بخوان در عقب همه اینها این دعا را اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَداً وَلَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبیراً اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِمَعاقِدِ عِزِّکَ عَلی اَرْکانِ عَرْشِکَ وَمُنْتَهَی الرَّحْمَةِ مِنْ کِتابِکَ وَبِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ وَذِکْرِکَ الْاَعْلَی الْاَعْلَی الْاَعْلی وَبِکَلِماتِکَ التّامّاتِ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ تَفْعَلَ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ پس بخوان هر دعا که خواستی و مستحب است غسل در این شب و گذشت در شب نیمه نمازی که در این شب نیز خوانده میشود دوّم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است که افضل اعمال این شب است و از برای آن حضرت در این شب سه زیارت است که در باب

زیارت با آن اشاره خواهد شد اینست و بدانکه ابو عبدالله محمد بن بطوطه
که یکی از علماء اهل سنت است و در هفتصد سال پیش و این زمان
بوده ~~و معروف است~~ در سفرنامه خود که معروف به رحله ابن بطوطه در بیان ورود خود
از مکه معظمه بنجف اشرف ذکر کرده روضه و قبر مبارک مولانا امیر
المؤمنین علیه السلام را و گفته اهل این شهر تماماً رافضی هستند و از برای
این روضه مبارکه کراماتی ظاهر شده از جمله آنکه در شب بیست و هفتم
ماه رجب که نام آن شب نزد اهل آنجا لیلة المحیا است میاورند از عراقین
و خراسان و بلاد فارس و روم هر شل و مفلوج و زمینگیری که هست و جمع
می شود از آنها قریب سی چهل نفر و آنجا پس از عشا میاورند این مبتلایان
را نزد ضریح مقدس و مردم جمع میشوند و منتظرند خوب شدن و برخاستن
آنها را و این جماعت مردم بعضی نماز میخوانند و بعضی ذکر میگویند و بعضی
تماشای روضه میکنند تا آنکه بگذرد نصف یا دو ثلث از شب آن وقت
جمیع این مبتلایان و زمینگیران که حرکت نمیتوانستند بکنند برمیخیزند
در حالیکه صحیح و تندرست میباشند و علنی در آنها نیست و میگویند
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ عَلِیٌّ وَلِیُّ اللّٰهِ و این امریست مشهور و مستفیض
و من خودم آن شب را در آنجا درک نکردم لکن از مردمان ثقه که اعتماد
بر قول آنها بود شنیدم و هم دیدم در مدرسه که مهمانخانه آن حضرت است
سه نفر زمینگیر که قادر بر حرکت نبودند از آنها پرسیدم چگونه خوب
نشده اید گفتند ما بشب بیست و هفتم نرسیدیم و همین جا مانده ایم
تا شب بیست و هفتم آینده که شفا بگیریم و از برای این شب مردم از بلاد
شهرها جمع میشوند و بازار بزرگی قائم میشود تا مدت ده روز تقریبا

گوید مبادا استبعاد کنی این مطلب را همانا ذکر (نکردم) مگر آنچه را که از این مشاهد شریفه بود کرده و بتوان دستید زیاده از آن است که احصا شود در ماه شوال گذشته سنه هزار و سیصد و چهل و سه در حرم مطهر حضرت ثامن الائمة الهداة وضامن الامة العصاة مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه سه نفر زن که هر کدام بسبب مرض فلج و نحوان زمینگیر بودند و اطبا و دکترها از معالجه آنها عاجز شده بودند شفا یافتند و این معجزات از آن قبر مطهر بوجه واضح و آشکار گردید مانند نمودارشدن خورشید در سماء صاحیه مثل بارشدن در دروازه نجف اشرف بروی عربها بادیه و تحدی این مطلب واضح بود که نقل شد دکترها نیکه بر مرضهای آن زنها مطلع بودند تصدیق نمودند تا آنکه در این باب خیلی از آنها نوشتند بلکه بعضی از آنها تصدیق خود را بر شفاء آنها نوشتند و اگر ملاحظه اختصار و عدم مناسبت محل نبود قصه آنها را نقل می نمودم ولقد

أجاد شیخنا الحر العاملی فی ارجوزته

وما بدا من برکات مشهده	فی کل یوم انه مثل غده
وکشفا العمی والمرضی به	اجابة الدعاء فی اعتابه

ثم شیخ کفعمی در بلد الامین فرموده که در شب مبعث این دعا را بخوانند اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم فی هذه اللیلة من الشهر المعظم والمرسل المکرم ان تصلی علی محمد واله وان تغفر لنا ما انت به منا اعلم یا من یعلم ولا نعلم اللهم بارک لنا فی لیلتنا هذه التی بشرف الرسالة فضلتها وبکرامتک اجللتها وبالمحل الشریف احللتها اللهم فانا نسئلک بالمبعث الشریف

وَالسَّبِيلُ لِلطَّلَبِ وَالْعُنْصُرُ لِلْعَفْوِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَ
اَمْنَنَا فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً
وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَقُلُوبَنَا بِحُسْنِ الْقَوْلِ مَسْرُورَةً
وَاَرْزَاقَنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْيُسْرِ مَدْرُورَةً اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَرٰى وَلَا تُرٰى
وَاَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلٰى وَاِنَّ اِلَيْكَ الرُّجْعٰى وَالْمُنْتَهٰى وَاِنَّ لَكَ الْمَمَاتَ وَ
الْمَحْيَا وَاِنَّ لَكَ الْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰى اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ اَنْ نَذِلَّ وَنَخْزٰى
وَاَنْ نَاْتِيَ مَا عَنْهُ تَنْهٰى اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِيذُ
بِكَ مِنَ النَّارِ فَاَعِذْنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَنَسْئَلُكَ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ فَارْزُقْنَا
بِعِزَّتِكَ وَاجْعَلْ اَوْسَعَ اَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِّنَا وَاَحْسَنَ اَعْمَالِنَا عِنْدَ
اقْتِرَابِ اٰجَالِنَا وَاَطِلْ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ اِلَيْكَ وَيُحْظِي عِنْدَكَ
وَيُزْلِفُ لَدَيْكَ اَعْمَارَنَا وَاَحْسِنْ فِي جَمِيعِ اَحْوَالِنَا وَاُمُورِنَا مَعْرِفَتَنَا وَلَا تَكِلْنَا
اِلٰى اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَيَمُنَّ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا
وَالْاٰخِرَةِ وَابْدَاْ بِاٰبَائِنَا وَاَبْنَائِنَا وَجَمِيعِ اِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ
مَا سَئَلْنَاكَ لِاَنْفُسِنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ
لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ اِلَّا الْعَظِيمُ اَللّٰهُمَّ وَهٰذَا رَجَبُ
الْمُكَرَّمُ الَّذِي اَكْرَمْتَنَا بِهٖ اَوَّلُ اَشْهُرِ الْحُرُمِ اَكْرَمْتَنَا بِهٖ مِنْ بَيْنِ الْاُمَمِ
فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَنَسْئَلُكَ بِهٖ وَبِاسْمِكَ الْاَعْظَمِ الْاَعْظَمِ
الْاَعْظَمِ الْاَجَلِّ الْاَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ
مِنْكَ اِلٰى غَيْرِكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَاَنْ
تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْاٰمِلِينَ فِيهِ بِشَفَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ

ونماز هفتم شب بیست و هفتم ... کند شب هفتم ... از حضرت صادق ... منقول است که ... روز ... از حضرت رسول ... حضرت ... بعد از ... بگوید ... روز ... حمد ... سوره ... بخواند ... از ... رسول ... بعد ... وسلام بگوید ... لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

اهدنا الی سواء السبیل واجعل مقیلنا عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل وملک جزیل فانک حسبنا ونعم الوکیل اللهم اقلبنا مفلحین منجحین غیر مغضوب علینا ولا ضالین برحمتک یا ارحم الراحمین اللهم انی اسئلک بعزائم مغفرتک وبواجب رحمتک السلامة من کل اثم والغنیمة من کل بر والفوز بالجنة والنجاة من النار اللهم دعاک الداعون ودعوتک وسئلک السائلون وسئلتک وطلب الیک الطالبون وطلبت الیک اللهم انت الثقة والرجاء والیک منتهی الرغبة فی الدعاء اللهم فصل علی محمد وآله واجعل الیقین فی قلبی والنور فی بصری والنصیحة فی صدری وذکرک باللیل والنهار علی لسانی ورزقا واسعا غیر ممنون ولا محظور فارزقنی وبارک لی فیما رزقتنی واجعل غنای فی نفسی ورغبتی فیما عندک برحمتک

یا ارحم الراحمین

پس سجده برود و بگو الحمد لله الذی هدانا لمعرفته وخصنا بولایته ووفقنا لطاعته شکرا شکرا صد مرتبه پس سر از سجده بردارد و بگو اللهم انی قصدتک بحاجتی واعتمدت علیک بمسئلتی ووجهت الیک بائمتی وسادتی اللهم انفعنا بحبهم واوردنا موردهم وارزقنا مرافقتهم وادخلنا الجنة فی زمرتهم برحمتک یا ارحم الراحمین و این دعا را سید برای روز بیست و هفتم ذکر کرده

روز بیست و هفتم

از جمله اعیاد عظیمه است روز بیست که حضرت رسول ص در آن روز مبعوث گردید و جبرئیل به پیغمبری بر حضرت نازل شد و از برای آن

چند عمل است اول غسل دوم روزه و آن یکی از چهار روزی است که در تمام سال امتیاز دارد و برابر روزه کردن هفتاد سال است تا روزه هفتاد سال سیم بسیار صلوات فرستادن چهارم زیارت حضرت رسول و امیرالمؤمنین علیهما و آلهما السلام پنجم شیخ در مصباح فرموده از ریان بن صلت مرویست که حضرت امام جواد ع در زمانیکه در بغداد بود در نیمه رجب و روز بیست و هفتم را روزه گرفت و جمیع حشم آنحضرت روزه گرفتند و ما را امر فرمود که بجا آوریم دوازده رکعت نماز که خوانده شود در هر رکعت حمد و سوره و بعد از فراغ از نماز خوانده شود هر یک از حمد و توحید و معوذتین چهار مرتبه و لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ ~~وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ~~ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیمِ چهار مرتبه اَللّٰهُ اَللّٰهُ رَبِّی لَا اُشْرِکُ بِهٖ شَیْئًا چهار مرتبه لَا اُشْرِکُ بِرَبِّی اَحَدًا چهار مرتبه ششم و نیز شیخ روایت کرده از جناب ابوالقاسم حسین بن روح رحمة الله علیه که فرموده بجا میآوری در این روز دوازده رکعت نماز میخوانی در هر رکعت حمد و سوره که آسان باشد و تشهد میخوانی و سلام میدهی و مینشینی و میگوئی بین هر دو رکعت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَکُنْ لَهٗ شَرِیکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَکُنْ لَهٗ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیرًا یَا عُدَّتِی فِی مُدَّتِی یَا صَاحِبِی فِی شِدَّتِی یَا وَلِیِّی فِی نِعْمَتِی یَا غِیَاثِی فِی رَغْبَتِی یَا نَجَاحِی فِی حَاجَتِی یَا حَافِظِی فِی غَیْبَتِی یَا کَافِیَّ فِی وَحْدَتِی یَا اُنْسِی فِی وَحْشَتِی اَنْتَ السَّاتِرُ عَوْرَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُقِیلُ عَثْرَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ الْمُنْعِشُ صَرْعَتِی فَلَکَ الْحَمْدُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتُرْ عَوْرَتِی وَآمِنْ رَوْعَتِی وَاَقِلْنِی

مصباح

و اعوذ بالله ... تا آخر ... از حضرت صادق ع روایت کرده است که ... صبح و شام این دعا را بخوان اللهم ... یا مقلب القلوب والابصار ثبت قلبی علی دینک و دین نبیک و لا تزغ قلبی بعد اذ هدیتنی و هب لی من لدنک رحمة انک انت الوهاب و اجرنی من النار برحمتک اللهم امدد لی فی عمری و اوسع علی فی رزقی و انشر علی رحمتک و ان کنت

عثرتی و اصفح عن جرمی و تجاوز عن سیئاتی فی اصحاب الجنة وعد
الصدق الذی کانوا یوعدون پس چون فارغ شدی از نماز در جا
میخوانی هر یک از حمد و معوذتین و اخلاص و قل یا ایها الکافرون
و انا انزلناه و آیة الکرسی را هفت مرتبه و بعد میگوئی لا اله الا الله
و الله اکبر و سبحان الله و لا حول و لا قوة الا بالله هفت مرتبه و بعد
میگوئی هفت مرتبه الله الله ربی لا اشرک به شیئا و میخوانی هر دعا که
خواهی هفتم در اقبال و در بعض نسخ مصباح است که مستحب است در این
روز این دعا را بخوانند یا من امر بالعفو و التجاوز و ضمن نفسه العفو
و التجاوز یا من عفا و تجاوز اعف عنی و تجاوز یا کریم اللهم و قد
اکدی الطلب و اعیت الحیلة و المذهب و درست الآمال و انقطع
الرجاء الا منک وحدک لا شریک لک اللهم انی اجد سبل المطالب
الیک مشرعة و مناهل الرجاء لدیک مترعة و ابواب الدعاء لمن
دعاک مفتحة و الاستعانة لمن استعان بک مباحة و اعلم انک
لداعیک بموضع اجابة و للصارخ الیک بمرصد اغاثة و ان فی
اللهف الی جودک و الضمان بعدتک عوضا من منع الباخلین
و مندوحة عما فی ایدی المستأثرین و انک لا تحتجب عن خلقک
الا ان تحجبهم الاعمال دونک و قد علمت ان افضل زاد الراحل
الیک عزم ارادة یختارک بها و قد ناجاک بعزم الارادة قلبی
و اسئلک بکل دعوة دعاک بها راج بلغته امله او صارخ الیک
اغثت صرخته او ملهوف مکروب فرجت کربه او مذنب خاطئ
غفرت له او معافی اتممت نعمتک علیه او فقیر اهدیت غناک

اللهم ولیلک الدعوة علیک حق وعندک منزلة الا صلیت علی محمد
وآل محمد وقضیت حوائجی حوائج الدنیا والآخرة فهذا رجب المرجب
المکرم الذی اکرمتنا به اول اشهر الحرم اکرمتنا به من بین الامم یا ذا الجود
والکرم نسئلک به وباسمک الاعظم الاعظم الاعظم الاجل الاکرم
الذی خلقته واستقر فی ظلک فلا یخرج منک الی غیرک ان تصلی علی
محمد واهل بیته الطاهرین وتجعلنا من العاملین فیه بطاعتک والآملین
فیه بشفاعتک اللهم واهدنا الی سواء السبیل واجعل مقیلنا
عندک خیر مقیل فی ظل ظلیل فانک حسبنا ونعم الوکیل والسلام
علی عباده المصطفین وصلواته علیهم اجمعین اللهم وبارک لنا فی
یومنا هذا الذی فضلته وبکرامتک جللته وبالمنزل العظیم الاعلی
انزلته صل علی من فیه الی عبادک ارسلته وبالمحل الکریم احللته اللهم
صل علیه صلوة دائمة تکون لک شکرا ولنا ذخرا واجعل لنا من امرنا
یسرا واختم لنا بالسعادة الی منتهی آجالنا وقد قبلت الیسیر من اعمالنا
وبلغنا برحمتک افضل آمالنا انک علی کل شیء قدیر وصلی الله علی
محمد وآله وسلم مؤلف گوید که این دعا را حضرت موسی بن جعفر علیه السلام
خوانده وان روز یکه آنجناب را بجانب بغداد حرکت دادند وان روز بیست
وهفتم رجب بود واین دعا از مذخور ادعیه رجبیه است شیخ سدید در
اقبال فرموده بخواند اللهم انی اسئلک بالتجلی الاعظم الدعاء

روز آخر ماه

غسل وارد است وارد شده و در روزه آن سبب آمرزش گناهان گذشته
ابتداء است ونماز سلمان بجو بیت که در روز اول گذشت فضل ذوم

در فضیلت و اعمال ماه شعبان است

بدانکه شعبان ماه بسیار شریفی است و منسوب است بحضرت سید انبیا صلی الله علیه و آله و آنحضرت این ماه را روزه میداشت و وصل میکرد بماه رمضان و میفرمود شعبان ماه من است هر که یک روز از ماه مرا روزه بدارد بهشت ابرا واجب شود و از حضرت صادق علیه السلام روایت است که چون ماه شعبان داخل میشد حضرت امام زین العابدین علیه السلام اصحاب خود را جمع مینمود و میفرمود ای گروه اصحاب من میدانید این چه ماهی است این ماه شعبان است و حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرمود شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه برای محبت پیغمبر خود و برای تقرب بسوی پروردگار خود بحق خدائی که جان علی بن الحسین بید قدرت اوست سوگند یاد میکنم که از پدرم حسین بن علی ع شنیدم که فرمود شنیدم از امیرالمؤمنین ع که هر که روزه دارد شعبان را برای محبت پیغمبر خدا و تقرب بسوی خدا دوست دارد خدا او را و نزدیک گرداند او را بکرامت خود در روز قیامت و بهشت را از برای او واجب کند و شیخ روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن حضرت صادق علیه السلام که وادار کن کسانی را که در ناحیه و اطراف تو هستند بر روزه شعبان گفتم فدایت شوم مگر میبینی در فضیلت آن چیزی فرمود بلی بدرستیکه رسول خدا ص هرگاه میدید هلال شعبان را امر میفرمود منادی را که ندا میکرد در مدینه ای اهل مدینه منم رسول از جانب رسول خدا ص بسوی شما میفرماید آگاه باشید بدرستیکه شعبان ماه من است پس خدا رحمت کند کسی را که یاری کند مرا بر ماه من یعنی روزه بدارد

آنرا پس گفت حضرت صادق ع که امیرالمؤمنین ع می فرمود که فوت نشد
از من روزه شعبان از زمانیکه شنیدم منادی رسول خدا ص ندا کرد در
در شعبان و فوت نخواهد شد از من تا مدتی که حیات دارم انشاء الله
پس میفرمود که روزه دو ماه که شعبان و رمضان باشد توبه و مغفرتیست
از خدا و روایت کرده اسمعیل بن عبد الخالق که گفت بودم نزد حضرت
صادق ع که در میان آمد ذکر روزه شعبان حضرت فرمود که در فضیلت
روزه شعبان چنین و چنان است حتی آنکه مردی مرتکب خون حرام میشود
پس روزه میگیرد شعبان را نفع می بخشد او را و آمرزیده میشود و بدانکه
اعمال این ماه شریف بر دو قسم است اعمال مشترکه و اعمال مختصه اما اعمال
مشترکه پس آن چند امر است اول هر روز هفتاد مرتبه بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ
الَّذِی لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ و در بعضی
روایات الْحَیُّ الْقَیُّومُ پیش از الرَّحْمٰنُ الرَّحِیمُ است و عمل بهر دو خوبست
و از روایات مستفاد میشود که بهترین دعاها و ذکرها در این ماه
استغفار است دوم تصدق کند در این ماه اگرچه بنصف دانه خرمائی
باشد تا حق تعالی بدن او را بر آتش حرام کند از حضرت صادق علیه السلام
منقول است که از آنجناب سؤال کردند از فضیلت روزه رجب فرمود
چرا غافلید از روزه شعبان راوی عرض کرد یابن رسول الله چه ثواب
دارد کسیکه یک روز از شعبان را روزه بدارد فرمود بخدا قسم بهشت
ثواب او است عرضکرد یابن رسول الله بهترین اعمال در این ماه چیست فرمود
تصدق و طلب استغفار هر که تصدق کند در ماه شعبان حق تعالی
آنرا تربیت کند همچنانکه یکی از شما شتر بچه اش را تربیت میکند تا آنکه روز

روز قیامت برسد بصاحبش و خدا انچه بعدد کوه احد شده باشد
چهارم در تمام این ماه هزار بار بگوید لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلا نَعْبُدُ اِلّا اِیّاهُ
مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَلَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ که ثواب بسیار وارد است از جمله
انکه عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسند پنجم در هر پنجشنبه آن
دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه توحید و بعد
از سلام صد بار صلوات بفرستد تا حقتعالی برآورد هر حاجتی که
دارد از امر دین و دنیای خود و روزه اش نیز فضیلت دارد و روایت
شده که در هر روز پنجشنبه ماه شعبان زینت میکنند آسمانها را پس ملائکه
عرض میکنند خداوندا بیامرز روزه داران این روز را و دعا ایشانرا
مستجاب گردان و در حدیث نبوی است که هر که روز دوشنبه و پنجشنبه شعبان
را روزه دارد حقتعالی بیست حاجت از حوائج دنیا و بیست حاجت از حاجتهای
آخرت او را برآورد ششم در این ماه صلوات بسیار فرستد هفتم در هر
روز از شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن بخواند این صلوات مرویه
از حضرت امام زین العابدین علیه السلام را اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعِ الرِّسالَةِ وَمُخْتَلَفِ الْمَلائِکَةِ وَمَعْدِنِ
الْعِلْمِ وَاَهْلِ بَیْتِ الْوَحْیِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفُلْکِ الْجارِیَةِ
فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ یَاْمَنُ مَنْ رَکِبَها وَیَغْرَقُ مَنْ تَرَکَهَا الْمُتَقَدِّمُ لَهُمْ
مارِقٌ وَالْمُتَاَخِّرُ عَنْهُمْ زاهِقٌ وَاللّازِمُ لَهُمْ لاحِقٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ الْکَهْفِ الْحَصینِ وَغِیاثِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَکینِ وَمَلْجَاءِ الْهارِبینَ
وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً کَثیرَةً
تَکُونُ لَهُمْ رِضاً وَلِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَداءً وَقَضاءً بِحَوْلٍ مِنْکَ وَ

ادعیه صباح و مساء

انچه اراده نموده باشد
شیخ کلینی بسند معتبر
از حضرت صادق علیه السلام
روایت کرده است که
اصحاب ... بگوید
صبح ... ابوالحسن
اصبحنا على دين ... و دين
... و على سنة ... الامت
و دين علي ... و سنتهم
الاوصياء و سنتهم
سرهم و علانيتهم و
شاهدهم و غائبهم
واعوذ بالله
وغائبهم ... رسول الله صلى
الله عليه وآله و على آله
... الله
السلام ...
...

وقوۃ یا رب العالمین اللّٰھم صل علی محمد وال محمد الطیبین الابرار الاخیار الذین اوجبت حقوقھم وفرضت طاعتھم وولایتھم اللّٰھم صل علی محمد وال محمد واعمر قلبی بطاعتک ولا تخزنی بمعصیتک وارزقنی مواساۃ من قترت علیہ من رزقک بما وسعت علی من فضلک ونشرت علی من عدلک واحیینی تحت ظلک وھذا شھر نبیک سید رسلک شعبان الذی حففتہ منک بالرحمۃ والرضوان الذی کان رسول اللّٰہ صلی اللّٰہ علیہ والہ وسلم یداب فی صیامہ وقیامہ فی لیالیہ وایامہ بخوعا لک فی اکرامہ واعظامہ الی محل حمامہ اللّٰھم فاعنا علی الاستنان بسنتہ فیہ ونیل الشفاعۃ لدیہ اللّٰھم واجعلہ لی شفیعا مشفعا وطریقا الیک مھیعا واجعلنی لہ متبعا حتی القاہ یوم القیامۃ عنی راضیا وعن ذنوبی غاضیا قد اوجبت لی منک الرحمۃ والرضوان وانزلتنی دار القرار ومحل الاخیار.

ششم بخواند این مناجات را کہ ابن خالویہ روایت کردہ و گفتہ این مناجات حضرت امیرالمومنین و امامان از فرزندان او علیہم السلام است در ماہ شعبان میخواندند

اللّٰھم صل علی محمد وال محمد واسمع دعائی اذا دعوتک واسمع ندائی اذا نادیتک واقبل علی اذا ناجیتک فقد ووقفت بین یدیک مستکینا لک متضرعا الیک راجیا لما لدیک ثوابی وتعلم ما فی نفسی وتخبر حاجتی وتعرف ضمیری ولا یخفی علیک امر منقلبی ومثوای وما ارید ان ابدئ بہ من منطقی واتفوہ بہ من طلبتی وارجوہ لعاقبتی وقد جرت مقادیرک علی یا سیدی فیما یکون منی الی آخر عمری من سریرتی

وَعَلَانِيَتِي وَبِيَدِكَ لَا بِيَدِ غَيْرِكَ زِيَادَتِي وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي
اِلٰهِي اِنْ حَرَمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْزُقُنِي وَاِنْ خَذَلْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
يَنْصُرُنِي اِلٰهِي اَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ اِلٰهِي اِنْ كُنْتُ
غَيْرَ مُسْتَاْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَاَنْتَ اَهْلٌ اَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ
اِلٰهِي كَاَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ اَظَلَّهَا حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتَ
مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَتَغَمَّدْتَنِي بِعَفْوِكَ اِلٰهِي اِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلٰى مِنْكَ بِذٰلِكَ
وَاِنْ كَانَ قَدْ دَنَا اَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِقْرَارَ
بِالذَّنْبِ اِلَيْكَ وَسِيلَتِي اِلٰهِي قَدْ جُرْتُ عَلٰى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ
اِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا اِلٰهِي لَمْ يَزَلْ بِرُّكَ عَلَيَّ اَيَّامَ حَيَاتِي فَلَا تَقْطَعْ بِرَّكَ عَنِّي فِي
مَمَاتِي اِلٰهِي كَيْفَ آيَسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَاتِي وَاَنْتَ لَمْ تُوَلِّنِي
اِلَّا الْجَمِيلَ فِي حَيَاتِي اِلٰهِي تَوَلَّ مِنْ اَمْرِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ وَعُدْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ
عَلٰى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ اِلٰهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا وَ
اَنَا اَحْوَجُ اِلٰى سَتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْاُخْرٰى اِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِاَحَدٍ
مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلٰى رُؤُوسِ الْاَشْهَادِ
اِلٰهِي جُودُكَ بَسَطَ اَمَلِي وَعَفْوُكَ اَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي اِلٰهِي فَسُرَّنِي بِلِقَائِكَ
يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ اِلٰهِي اعْتِذَارِي اِلَيْكَ اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ
يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا اَكْرَمَ مَنِ اعْتَذَرَ اِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ
اِلٰهِي لَا تَرُدَّ حَاجَتِي وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَاَمَلِي اِلٰهِي
لَوْ اَرَدْتَ هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ اَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي اِلٰهِي مَا
اَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ قَدْ اَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلَبِهَا مِنْكَ اِلٰهِي فَلَكَ
الْحَمْدُ اَبَدًا اَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى اِلٰهِي

اِنْ اَخَذْتَنِي بِجُرْمِي اَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَاِنْ اَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي اَخَذْتُكَ
بِمَغْفِرَتِكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ اَعْلَمْتُ اَهْلَهَا اَنِّي اُحِبُّكَ اِلٰهِي اِنْ كَانَ
صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ اَمَلِي اِلٰهِي
كَيْفَ اَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخَيْبَةِ مَحْرُوماً وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ
اَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُوماً اِلٰهِي وَقَدْ اَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ
وَاَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعُدِ مِنْكَ اِلٰهِي فَلَمْ اَسْتَيْقِظْ اَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ
وَرُكُونِي اِلٰى سَبِيلِ سَخَطِكَ اِلٰهِي وَاَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ قَائِمٌ
بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ اِلَيْكَ اِلٰهِي اَنَا عَبْدٌ اَتَنَصَّلُ اِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ
اُوَاجِهُكَ بِهِ مِنْ قِلَّةِ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ وَاَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ اِذِ الْعَفْوُ
نَعْتٌ لِكَرَمِكَ اِلٰهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ فَاَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ اِلَّا فِي
وَقْتٍ اَيْقَظْتَنِي لِمَحَبَّتِكَ وَكَمَا اَرَدْتَ اَنْ اَكُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِاِدْخَالِي
فِي كَرَمِكَ وَلِتَطْهِيرِ قَلْبِي مِنْ اَوْسَاخِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ اِلٰهِي انْظُرْ اِلَيَّ نَظَرَ
مَنْ نَادَيْتَهُ فَاَجَابَكَ وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَاَطَاعَكَ يَا قَرِيباً لَا يَبْعُدُ
عَنِ الْمُغْتَرِّ بِهِ وَيَا جَوَاداً لَا يَبْخَلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ اِلٰهِي هَبْ لِي قَلْباً يُدْنِيهِ
مِنْكَ شَوْقُهُ وَلِسَاناً يُرْفَعُ اِلَيْكَ صِدْقُهُ وَنَظَراً يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ اِلٰهِي
اِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ وَمَنْ لَاذَ بِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ وَمَنْ اَقْبَلْتَ
عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ اِلٰهِي اِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لَمُسْتَنِيرٌ وَاِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لَمُسْتَجِيرٌ
وَقَدْ لُذْتُ بِكَ يَا اِلٰهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَاْفَتِكَ
اِلٰهِي اَقِمْنِي فِي اَهْلِ وِلَايَتِكَ مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ اِلٰهِي
وَاَلْهِمْنِي وَلَهاً بِذِكْرِكَ اِلٰى ذِكْرِكَ وَهِمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ اَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ
قُدْسِكَ اِلٰهِي بِكَ عَلَيْكَ اِلَّا اَلْحَقْتَنِي بِمَحَلِّ اَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ

مِنْ مَرْضاتِكَ فَاِنّى لا اَقْدِرُ لِنَفْسى دَفْعاً وَلا اَمْلِكُ لَها نَفْعاً اِلهى اَنَا عَبْدُكَ الضَّعيفُ الْمُذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ الْمُنيبُ فَلا تَجْعَلْنى مِمَّنْ صَرَفْتَ عَنْهُ وَجْهَكَ وَحَجَبَهُ سَهْوُهُ عَنْ عَفْوِكَ اِلهى هَبْ لى كَمالَ الاِنْقِطاعِ اِلَيْكَ وَاَنِرْ اَبْصارَ قُلُوبِنا بِضِياءِ نَظَرِها اِلَيْكَ حَتّى تَخْرِقَ اَبْصارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ فَتَصِلَ اِلى مَعْدِنِ الْعَظَمَةِ وَتَصيرَ اَرْواحُنا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ اِلهى وَاجْعَلْنى مِمَّنْ نادَيْتَهُ فَاَجابَكَ وَلاحَظْتَهُ فَصَعِقَ لِجَلالِكَ فَناجَيْتَهُ سِرّاً وَعَمِلَ لَكَ جَهْراً اِلهى لَمْ اُسَلِّطْ عَلى حُسْنِ ظَنّى قُنُوطَ الاَياسِ وَلاَ انْقَطَعَ رَجائى مِنْ جَميلِ كَرَمِكَ اِلهى اِنْ كانَتِ الْخَطايا قَدْ اَسْقَطَتْنى لَدَيْكَ فَاصْفَحْ عَنّى بِحُسْنِ تَوَكُّلى عَلَيْكَ اِلهى اِنْ حَطَّتْنِى الذُّنُوبُ مِنْ مَكارِمِ لُطْفِكَ فَقَدْ نَبَّهَنِى الْيَقينُ اِلى كَرَمِ عَطْفِكَ اِلهى اِنْ اَنامَتْنِى الْغَفْلَةُ عَنِ الاِسْتِعْدادِ لِلِقائِكَ فَقَدْ نَبَّهَتْنِى الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آلائِكَ اِلهى اِنْ دَعانى اِلَى النّارِ عَظيمُ عِقابِكَ فَقَدْ دَعانى اِلَى الْجَنَّةِ جَزيلُ ثَوابِكَ اِلهى فَلَكَ اَسْئَلُ وَاِلَيْكَ اَبْتَهِلُ وَاَرْغَبُ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَنى مِمَّنْ يُديمُ ذِكْرَكَ وَلا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ وَلا يَسْتَخِفُّ بِاَمْرِكَ اِلهى وَاَلْحِقْنى بِنُورِ عِزِّكَ الاَبْهَجِ فَاَكُونَ لَكَ عارِفاً وَعَنْ سِواكَ مُنْحَرِفاً وَمِنْكَ خائِفاً مُراقِباً يا ذَا الْجَلالِ وَالاِكْرامِ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطّاهِرينَ وَسَلَّمَ تَسْليماً كَثيراً

و این از مناجاتهای جلیل

واما اعمال مختصه شعبان روز اول

روز اول روزه اش فضیلت بسیار وارد است از حضرت صادق ع روایت است که هر که روزه بگیرد روز اول شعبان را واجب شود برای او بهشت البته و

طاوس ثواب بسیار نقل کرده از حضرت رسول صلعم برای کسیکه سه روز
روزه دارد در شبهای اینها دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد یکمرتبه و
توحید پانزده مرتبه و بسیار نکند در تفسیر امام عم خبری در فضیلت شعبان
و روز اول آن ذکر شده که فوائد بسیار در آن مندرج است و شیخ ما ثقة
الاسلام نوری نور الله مرقده این خبر را ترجمه نموده و در آخر کتاب کلمه طیبه
ذکر فرموده و چون این خبر طولانی است و مقام را گنجایش ذکر آن نیست ما
مختصر از آن نقل میکنیم حاصل آن خبر اینست که حضرت امیرالمؤمنین عم در روز
اول شعبان گذشت بجماعتی که در مسجدی نشسته بودند و در امر قدر و امثال
آن گفتگو میکردند و بلند شده بود صداهای ایشان و سخت شده بود
لجاجت و جدال ایشان پس حضرت ایستاد و بر ایشان سلام کرد جواب
سلام دادند و برای احترام برخواستند و خواهش کردند که نزد ایشان
بنشیند آنحضرت با ایشان اعتنائی نکرد و فرمود که ایگروه چه سخن میکنید
در چیزیکه نفع نمیرساند آیا خداتعالی را نیستند بندگانی است که ساکت
کرده ایشانرا خوف بدون آنکه عاجز باشند از گفتن یا لال باشند
بلکه ایشان هرگاه بخاطر آرند عظمت خدا را شکسته می شود زبانهای ایشان
و کنده می شود دلهای ایشان و میرود عقلهای ایشان و مبهوت می شوند بجهة
اعزاز و اجلال و اعظام خداوند پس هرگاه بخود آمدند در این حالت
رو می‌آورند بسوی خدا بکردارهای پاکیزه میشمرند نفسهای خود را با ستمکاران
و خطاکاران و حال آنکه ایشان منزه هستند از تقصیر و تفریط مگر آنکه
ایشان راضی نمیشوند برای خدا بکردار اندک و بسیار نمیشمرند برای او
عمل زیاد را و پیوسته مشغولند باعمال پس ایشان چنانند که هروقت

با ایشان باشد که مانند بعبادت ترسان و هراسان در بیم و اضطرابند
پس کجائید شما از ایشان ای گروه تازه کارها آیا ندانستید که دانا ترین
مردم بعقد رساکنتر ایشان از آن و اینکه جاهلترین مردم بعقد
سخن گوترین ایشانند در او ای گروه تازه کارها امروز غره شعبان کریم است
نامیده است او را پروردگار ما شعبان بجهت بسیار کنده شدن خیرات
بخصوص که باز کرده پروردگار شما درهای او درهای جنات خود را و جلوه
داده بشما قصرها و خیرات بقیمت ارزانی و کارهای آسانی بخرید آنرا
و جلوه داده برای شما ابلیس لعین شعبهای شرور و بلاهای خود را و شما
پیوسته میکوشید در گمراهی و طغیان و متمسک میشوید بشعبهای ابلیس
و رو میگردانید از شعبهای خیرات که باز شده برای شما درهای او
در این غره ماه شعبان است و شعبهای خیرات او نماز است و روزه و زکوة
و امر بمعروف و نهی از منکر و نیکوئی بوالدین و خویشان و همسایگان و اصلاح
ذات البین و صدقه بر فقرا و مساکین بر خود تکلیف میدهید خیرها
که برداشته شده از شما یعنی نفی امر قضا و قدر و چیزیکه نهی کرده شده
از فرو رفتن در آن از کشف سرهای خدا که هر که تفتیش کند از آنها
از تباه شدگان است آگاه باشید و بیقین که اگر شما واقف شوید
بر آنچه مهیا فرموده پروردگار عز و جل برای مطیعین از بندگان در روز
امروز هر آینه باز خواهید داشت خود را از آنچه در او هستید و شروع
خواهید کرد در آنچه امر کرده‌اند شما را پس گفتند یا امیرالمؤمنین ع
و چیست آنکه آنرا خداوند مهیا فرموده در این روز برای مطیعین خود
پس حضرت نقل فرمود قصه آن لشکری را که رسول خدا ص بجهاد کفار فرستاد

بود و دشمنان شب بر ایشان شبیخون زدند و آن شبی تاریک و سخت
ظلمانی بود و مسلمانان در خواب بودند و کسی از ایشان بیدار نبود جز
زید بن حارثه و عبدالله بن رواحه و قتاده بن نعمان و قیس بن عاصم
منقری که هر کدام در یک جانب ایشان بیدار و مشغول نماز و قرآن خواندن
بودند و دشمنان مسلمانان را تیرباران کردند و بواسطه تاریکی
دیدن مسلمانان را تا از آنها احتراز کنند نزدیک بود که هلاک
شوند که ناگاه از دهان این چند نفر نور رحمانی ساطع شد که لشکرگاه
مسلمانان را روشن کرده و بسبب خوف و دلیری ایشان شده پس
شمشیر کشیدند و دشمنان را کشتند و زخمدار و اسیر نمودند و چون
مراجعت نمودند و برای حضرت رسول صلعم نقل کردند فرمود این نورها
بجهة اعمال این برادران شما است در غره ماه شعبان پس یکیک از اعمال را
حضرت نقل کردند تا آنکه فرمود چون روز اول شعبان میشود پراکنده
میکند ابلیس لشکر خود را در اطراف زمین و آفاق و میگوید با ایشان
که سعی کنید در کشیدن بعضی از بندگان خدا بسوی خود در این روز
و بدرستیکه خدای عزوجل پراکنده میکند ملائکه را در اطراف
زمین و آفاق و با ایشان میفرماید براستی نگاه دارید بندگان
مرا و ارشاد کنید ایشان را پس همه ایشان نیکبخت میشوند بشما
مگر آنکه امتناع و سرکشی کند بدرستیکه او از حد گذشته میگردد
و در حزب ابلیس و جنود او بدرستیکه خداوند عزوجل چون روز اول ماه
شعبان می شود امر میکند بدرهای بهشت پس باز می شود و امر میکند
درخت طوبی را پس نزدیک میکند شاخهای خود را برای دنیا آنگاه

از خطبه شعبانیه [illegible] و آله [illegible] شهر شعبان و آله [illegible] محمد صلی الله علیه و آله [illegible] انا الله [illegible] الرحمن [illegible] الکتاب [illegible] الصالحین [illegible] العظیم [illegible]

میکند منادی پروردگار عزوجل ای بندگان خدا این شاخه‌های
درخت طوبی است پس در آویزید باو که بلند کند شما را بسوی بهشت و این شاخه‌های
درخت زقوم است پس بپرهیزید از او که نبرد شما را بسوی دوزخ رسول خدا صلی الله علیه
فرمود قسم بآنکه مرا براستی برسالت مبعوث نمود که هر که فرا گیرد دری از درهای خیر
و نیکی را در آن روز پس بتحقیق که در آویخته بشاخه از شاخه‌های درخت طوبی پس او
کشاننده است او را بسوی بهشت و هر که فرا گیرد دری از شر را در آن روز پس بتحقیق که
در آویخته بشاخه از شاخه‌های درخت زقوم پس آن کشاننده او را بسوی آتش
نگاه فرمود رسول خدا ص پس هر کس نماز مستحبی کند امروز برای خدا پس
در آویخته بشاخه از آن و هر که روزه بگیرد در این روز پس بتحقیق که در آویخته
بشاخه از آن و هر که صلح دهد میان زن و شوهرش یا پدر و فرزندش
یا خویشاوندانش یا مرد و زن همسایه‌اش یا مرد و زن بیگانه پس بتحقیق که در
آویخته از آن بشاخه و کسیکه تخفیف دهد بر بدهکاری را از طلبیکه از او دارد
یا کم کند از آن پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نظر کند در حساب
خود پس ببیند قرض کهنه را که صاحبش از آن مأیوس شده پس ادا کند آنرا
پس در آویخته بشاخه از آن و کسیکه کفالت کند یتیمی را پس بتحقیق که در آو
از آن بشاخه و کسیکه بخواند قرآن یا چیزی از آن را پس بتحقیق که در آویخته
از آن بشاخه و کسیکه یاد آورد خدا را و بشمرد نعمتهای او را و شکر کند پس
بتحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه عیادت کند مریضی را پس بتحقیق
که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه نیکی کند به پدر و مادر خود و یا یکی
از آنها را پس بتحقیق که در آویخته از آن بشاخه و کسیکه پیش از این روز غضب
آورده بود ایشان را پس خوشنود شان کرد در این روز پس بتحقیق که در آو

ازان بشاخه وهرکه تشییع کند جنازه را پس بحقیق که درآویخته است ازان
بشاخه وکسیکه تسلی ندهد زنان مصیبت زده را پس بحقیق که درآویخته
ازان بشاخه وهمچنین هرکسیکه بجا آورد چیزی را درین روز پس بحقیق
درآویخته ازان بشاخه انگاه فرمود رسول خدا قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری
مبعوث فرموده که هرکس که فراگیرد چیزی از شر وگناه را پس ان کشانند است
که درآویخته بشاخه از شاخهای درخت زقوم پس ان کشانند است او را
بسوی اتش انگاه فرمود قسم بانکه مرا براستی به پیغمبری فرستاده که هرکس
تقصیر کند درین روز بنماز واجب خود را وضایع کند او را پس بحقیق که
درآویخته ازان درخت بشاخه وهرکس که بیاید در نزد او فقیرے ضعیف
که میداند بیحالی او را ودانست بر تغییر حالش بدون انکه ضرری باو
برسد وکسے هم نیست که او را نیابت کند ونشیند بجا او پس وا گذارد او را
که ضایع شود وهلاک گردد ودست او را نگیرد پس بحقیق که درآویخته
بشاخه ازان وکسیکه عذرخواهی کند او را دیگری پس نپذیرد عذر
او را انگاه عقوبت نکند او را بقدر بدیکه بلکه بیفزاید بران پس بحقیق که در
آویخته بشاخه ازان وکسیکه جدائی اندازد میان شوهرش با زنش یا پدر
با فرزندش یا برادر با برادرش یا خویشے با خویشش یا میان دو همسایه
یا میان دو رفیق یا دو خواهر پس بحقیق که درآویخته ازان بشاخه وکسیکه
سخت بگیرد بر تنگدستے وحال انکه میداند تنگدستے او را پس بیفزاید
بر غیظ وبلاے او پس بحقیق که درآویخته ازان بشاخه وکسیکه برادر دینے
باشد پس منکر شود او را بر صاحبش وتعدی کند او را تا انکه باطل کند
دین او را پس بحقیق که درآویخته ازان بشاخه وکسیکه جفا کند بیتیمی را و او را

الصلاة الاعلی وفضل علی محمد وآل محمد اعط محمد الوسیلة والشرف والفضیلة والدرجة الکبیرة اللهم انی آمنت بمحمد ولم اره فلا تحرمنی یوم القیامة رؤیته وارزقنی صحبته وتوفنی علی ملته واسقنی من حوضه مشربا رویا سائغا هنیئا لا اظمأ بعده ابدا انک علی کل شیء قدیر اللهم کما آمنت بمحمد صلی الله علیه وآله ولم اره فعرفنی فی الجنان وجهه اللهم بلغ روح محمد

رسانند خدا تعالی او را تباه کند پس بعضی که درآویخته بشاخه از او
کسیکه اذان و منع اذان کند یعنی از خواندن کسی که بر انگیزند بدان خواندن
بر مقامی پس بعضی که درآویخته بشاخه از او کسیکه بخسبد و بشمرد
کارهای بیهوده خود را و جنگها و انواع ستمها بر بندگان خدا و افتخار
کند بآن پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن کسیکه همسایه اش مریض
شده پس او را عیادت نکرد محض استخفاف بشأن او پس بعضی که در
آویخته بشاخه از آن کسیکه همسایه اش مرد پس مشایعت نکرد جنازه اورا
بجهة خوار بودن او در نظرش پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن ک
کسیکه اعراض کند از مصیبت زده و جفا کند او را محض حقارت و کوچکی
او در نظرش پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن کسیکه عاق کند پدر
و مادر خود یا یکی از آنها را پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن کسیکه
پیش ایشان را عاق کرده بود خوشنود نکرد ایشان را امروز و حال آنکه قدرت
داشت بر آن پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن و همچنین هر کس بکند
کاری از سایر اقسام شرها پس بعضی که درآویخته بشاخه از آن و قسم بآنکه
مرا براستی به پیغمبری فرستاده که درآویختگان بشاخه ها درخت طوبی
بلند میکند ایشان را از شاخها بسوی بهشت آنگاه رسولخدا نظر خود را
بجانب آسمان انداخت ساعتی و میخندید و مسرور بود آنگاه نظر مبارک را
بزیر انداخت بسوی زمین پس پیشانی مبارک را درهم کشید و روی مبارکش
ترش شده آنگاه رو کرد باصحاب خود و فرمود قسم بآنکه فرستاده محمد را
براستی به پیغمبری که دیدم بعضی درخت طوبی را که بلند میشد و بلند میکرد
تا آنکه با درآویختگان بودند بسوی بهشت و دیدم بعضی از ایشان را که درآویخته بودند

[illegible] تمام

روز سیم شعبان

یک شاخه از آن و بعضی در او بچه بودند بد و شاخه از آن با چند شاخه
بر حسب فراگرفتن ایشان مر طاعت را و دیدم که هر اینه می‌بینم زید بن
حارثه را که در او بچه به بیشتر شاخه‌های از آن پس آن شاخه‌ها بلند میکند
او را با اعلی علیین بهشت پس از آن بچه خندیدم و خوشحال شدم پس
پس نگاه کردم بسوی زمین پس فهمیدم بانکه مرا بوسیله به پیغمبر فرمود که
دیدم درخت زقوم را که پایین میرفت شاخه‌های او و پایین میبرد در او بچگانی
یا دو را بسوی دوزخ و دیدم پاره از ایشان را در او بچه به یک شاخه و دیدم
پاره از ایشان را که در او بچه بد و شاخه با چند شاخه بر حسب شاخه بر حسب
فراگرفتن او مر قبایح را و دیدم که هر اینه می‌بینم بعضی از منافقین را
که در او بچه بد بیشتر شاخه‌های او و آنها فرو میبرند او را با سفل درکات
او پس از آن بچه دیدم خوف نمودم ترش کردم و پیشانی را در هم کشیدم روز سیم
روز مبارکی است شیخ در مصباح فرموده در این روز متولد شد جناب
حسین بن علی علیهما السلام و بیرون آمد توقیع شریف بسوی قاسم بن علاء همدانی
وکیل حضرت امام حسن عسکری ع که مولای ما حسین ع متولد شد روز
پنجشنبه سیم شعبان پس روزه بگیر آن روز را و این دعا را در آن روز بخوان
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْمَوْلُودِ فی هٰذَا الْیَوْمِ الْمَوْعُودِ بِشَهادَتِهِ قَبْلَ
اِسْتِهْلالِهِ وَوِلادَتِهِ بَكَتْهُ السَّماءُ وَمَنْ فیها وَالْاَرْضُ وَمَنْ عَلَیْها وَلَمّا
یَطَأْ لابَتَیْها قَتیلِ الْعَبْرَةِ وَسَیِّدِ الْاُسْرَةِ الْمَمْدُودِ بِالنُّصْرَةِ یَوْمَ الْكَرَّةِ
الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفاءَ فی تُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ
فی اَوْبَتِهِ وَالْاَوْصِیاءَ مِنْ عِتْرَتِهِ بَعْدَ قائِمِهِمْ وَغَیْبَتِهِ حَتّٰی یُدْرِكُوا الْاَوْتارَ
وَیَثْاَرُوا الثّارَ وَیُرْضُوا الْجَبّارَ وَیَكُونُوا خَیْرَ اَنْصارٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَیْهِمْ مَعَ

اختلاف الليل والنهار اللهم فبحقهم اليك اتوسل واسئل سؤال
مقترف معترف مسيئ الى نفسه مما فرط في يومه وامسه يسئلك العصمة
الى محل رمسه اللهم فصل على محمد وعترته واحشرنا في زمرته
وبوئنا معه دار الكرامة ومحل الاقامة اللهم وكما اكرمتنا
بمعرفته فاكرمنا بزلفته وارزقنا مرافقته وسابقته واجعلنا
ممن يسلم لامره ويكثر الصلوة عليه عند ذكره وعلى جميع اوصيائه
واهل اصفيائه الممدودين منك بالعدد الاثني عشر النجوم الزهر
والحجج على جميع البشر اللهم وهب لنا في هذا اليوم خير موهبة
وانجح لنا فيه كل طلبة كما وهبت الحسين لمحمد جده وعاذ فطرس
بمهده فنحن عائذون بقبره من بعده نشهد تربته وننتظر
اوبته آمين رب العالمين پس بخوان بعد از این دعاء حسين
و این آخر دعاء آنحضرت است در روزیکه بسیار شده بود دشمنان
او یعنی روز عاشورا اللهم انت متعال المكان عظيم الجبروت شديد
المحال غني عن الخلائق عريض الكبرياء قادر على ما تشاء قريب
الرحمة صادق الوعد سابغ النعمة حسن البلاء قريب اذا دعيت
محيط بما خلقت قابل التوبة لمن تاب اليك قادر على ما اردت
ومدرك ما طلبت وشكور اذا شكرت وذكور اذا ذكرت
ادعوك محتاجا وارغب اليك فقيرا وافزع اليك خائفا وابكي
اليك مكروبا واستعين بك ضعيفا واتوكل عليك كافيا احكم
بيننا وبين قومنا بالحق فانهم غرونا وخدعونا وخذلونا وغدروا
بنا وقتلونا ونحن عترة نبيك وولد حبيبك محمد بن عبد الله الذي اصطفيته

بالرّسالة وائتمنته علی وحیک فاجعل لنا من امرنا فرجا ومخرجا برحمتک
یا ارحم الراحمین ابن عیاش گفت شنیدم از حسین بن علی بن سفیان
بزوفری که میگفت حضرت صادق ع میخواند این دعا را در این روز و فرموده
که این دعا از دعاهای روز سیم شعبان است و آن روز ولادت حسین ع است
شب سیزدهم اول لیالی بیض است و کیفیت نماز امشب و دو شب بعد در
صفحه ۱۷۴ رجب گذشت

شب نیمهٔ شعبان

شب بسیار مبارکی است از حضرت امام جعفر صادق ع روایت است که از
حضرت امام محمد باقر ع سؤال شد از فضل شب نیمهٔ شعبان فرمود آن شب
افضل شبها است بعد از لیلة القدر در آن شب عطا میفرماید خدا به
بندگان فضل خود را و می آمرزد ایشان را بمن و کرم خویش پس سعی و کوشش
کنید در تقرب جستن بسوی خدا تعالی در آن شب پس بدرستیکه آن شبی است
که خدا قسم یاد فرموده بذات مقدس خود که دست خالی برنگرداند سائلی را
از درگاه خود مادامیکه سؤال نکند معصیت را و آن شب شبی است که قرار
داده حق تعالی آنرا از برای ما مثل آنکه قرار داده شب قدر را برای پیغمبر
ما صلی الله علیه و آله پس کوشش کنید در دعا و ثنا بر خدا تعالی الخبر
و از جمله برکات این شب مبارک آن است که ولادت با سعادت حضرت
سلطان عصر امام زمان ارواحنا له الفداء در سحر این شب سنه دویست
و پنجاه و پنج در سُرّ من رای واقع شده و باعث مزید شرافت این لیله مبارکه
شده و از برای این شب چند عمل است اول غسل است که باعث تخفیف
گناهان می شود دوم احیاء این شب است بنماز و دعا و استغفار چنانچه
امام زین العابدین ع میکردند و در روایت است که هر که احیا دارد این شب را

ادعیه ساعات روز

باید در مصباح المتهجد تا عشا اول از طلوع ... از طلوع فجر است تا ... اذان ... علیه السلام ... اللهم ... العظیم الکبریاء ... السلطان ... ومنتهی ... علی ... اللهم ... العالمین ... بالحکم ... الیل

نمیرد دل او در روزی که دلها بمیرند سیم زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است که افضل اعمال این شب و باعث آمرزش گناهان است و هر که خواهد با او مصافحه کنند روح صد و بیست و چهار هزار پیغمبر زیارت کند آنحضرت را در این شب و اقل زیارت آنحضرت آن است که بر بامی برآید و بجانب راست و چپ نظر کند پس سر بجانب آسمان کند پس زیارت کند آنحضرت را باین کلمات اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ و هر کس در هر جا که باشد در هر وقت که آنحضرت را باین کیفیت زیارت کند امید است که ثواب حج و عمره برای او نوشته شود و ما زیارت مخصوصه این شب را در باب زیارات ذکر خواهیم نمود ان شاء الله تعالی چهارم خواندن این دعا که شیخ و سید نقل کرده اند و بمنزله زیارت امام زمان صلوات الله علیه است اَللّهُمَّ بِحَقِّ لَيْلَتِنا وَمَوْلُودِها وَحُجَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا الَّتى قَرَنْتَ اِلى فَضْلِها فَضْلاً فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقاً وَعَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِكَلِماتِكَ وَلا مُعَقِّبَ لِاياتِكَ نُورُكَ الْمُتَاَلِّقُ وَضِياؤُكَ الْمُشْرِقُ وَالْعَلَمُ النُّورُ فى طَخْياءِ الدَّيْجُورِ الْغائِبُ الْمَسْتُورُ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكَرُمَ مَحْتِدُهُ وَالْمَلائِكَةُ شُهَّدُهُ وَاللهُ ناصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ اِذا آنَ ميعادُهُ وَالْمَلائِكَةُ اَمْدادُهُ سَيْفُ اللهِ الَّذى لا يَنْبُو وَنُورُهُ الَّذى لا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذى لا يَصْبُو مَدارُ الدَّهْرِ وَنَواميسُ الْعَصْرِ وَوُلاةُ الْاَمْرِ وَالْمُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ ما يَتَنَزَّلُ فى لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَاَصْحابُ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ تَراجِمَةُ وَحْيِهِ وَوُلاةُ اَمْرِهِ وَنَهْيِهِ اَللّهُمَّ فَصَلِّ عَلى خاتِمِهِمْ وَقائِمِهِمُ الْمَسْتُورِ عَنْ عَوالِمِهِمْ اَللّهُمَّ وَاَدْرِكْ بِنا اَيّامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيامَهُ وَاجْعَلْنا مِنْ اَنْصارِهِ وَاقْرِنْ ثارَنا بِثارِهِ وَاكْتُبْنا فى اَعْوانِهِ وَخُلَصائِهِ وَاَحْيِنا فى دَوْلَتِهِ ناعِمينَ وَبِصُحْبَتِهِ غانِمينَ وَبِحَقِّهِ

ادعیه ساعات روز

[illegible]

یا یَمینَ وَمَنْ لِسُوءِ سائِلینَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمینَ
وَصَلَواتُهُ عَلیٰ سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَالْمُرْسَلینَ وَعَلیٰ اَهْلِ بَیْتِهِ
الصّادِقینَ وَعِتْرَتِهِ النّاطِقینَ وَالْعَنْ جَمیعَ الظّالِمینَ وَاحْکُمْ بَیْنَنا
وَبَیْنَهُمْ یا اَحْکَمَ الْحاکِمینَ پنجم شیخ روایت کرده از اسمعیل بن فضل
هاشمی که گفت تعلیم کرد مرا حضرت صادق ع این دعا را که بخوانم
آن را در شب نیمه شعبان اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ الْخالِقُ
الرّازِقُ الْمُحْیِی الْمُمیتُ الْبَدِیُّ الْبَدیعُ لَکَ الْجَلالُ وَلَکَ الْفَضْلُ وَلَکَ
الْحَمْدُ وَلَکَ الْمَنُّ وَلَکَ الْجُودُ وَلَکَ الْکَرَمُ وَلَکَ الْاَمْرُ وَلَکَ الْمَجْدُ وَلَکَ
الشُّکْرُ وَحْدَکَ لا شَریکَ لَکَ یا واحِدُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ
وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَکُنْ لَهُ کُفُواً اَحَدٌ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَارْحَمْنی
وَاکْفِنی ما اَهَمَّنی وَاقْضِ دَیْنی وَوَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی فَاِنَّکَ فی هٰذِهِ
اللَّیْلَةِ کُلَّ اَمْرٍ حَکیمٍ تَفْرُقُ وَمَنْ تَشاءُ مِنْ خَلْقِکَ تَرْزُقُ فَارْزُقْنی
وَاَنْتَ خَیْرُ الرّازِقینَ فَاِنَّکَ قُلْتَ وَاَنْتَ خَیْرُ الْقائِلینَ النّاطِقینَ
وَاسْئَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ فَمِنْ فَضْلِکَ اَسْئَلُ وَاِیّاکَ قَصَدْتُ وَابْنَ
نَبِیِّکَ اعْتَمَدْتُ وَلَکَ رَجَوْتُ فَارْحَمْنی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ششم بخواند
این دعا را که حضرت رسول ص در این شب میخواندند اَللّٰهُمَّ اقْسِمْ
لَنا مِنْ خَشْیَتِکَ ما یَحُولُ بَیْنَنا وَبَیْنَ مَعْصِیَتِکَ وَمِنْ طاعَتِکَ ما
تُبَلِّغُنا بِهِ رِضْوانَکَ وَمِنَ الْیَقینِ ما یَهُونُ عَلَیْنا بِهِ مُصیباتُ الدُّنْیا
اَللّٰهُمَّ اَمْتِعْنا بِاَسْماعِنا وَاَبْصارِنا وَقُوَّتِنا ما اَحْیَیْتَنا وَاجْعَلْهُ الْوارِثَ
مِنّا وَاجْعَلْ ثارَنا عَلیٰ مَنْ ظَلَمَنا وَانْصُرْنا عَلیٰ مَنْ عادانا وَلا تَجْعَلْ
مُصیبَتَنا فی دینِنا وَلا تَجْعَلِ الدُّنْیا اَکْبَرَ هَمِّنا وَلا مَبْلَغَ عِلْمِنا وَلا تُسَلِّطْ

عَلَيْنا مَنْ لا يَرْحَمُنا بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ و این دعاء جامع کاملی است خواندن آن در اوقات دیگر نیز غنیمت است و از اقبال ظاهر میشود که حضرت رسول صلی الله علیه و آله همیشه این دعا را میخواندند هفتم بخواند صلوات هر روز را که در وقت زوال میخواندند هشتم بخواند دعاء کمیل را که در ذیل این شب در باب اول گذشت نهم آنکه هر یک از سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ را صد مرتبه بگوید تا خدا گناهان گذشته او را بیامرزد و برآورد حاجتهای دنیا و آخرت او را دهم شیخ در مصباح روایت کرده از ابو یحیی در ضمن خبری در فضیلت شب نیمهٔ شعبان که گفت گفتم بمولای خودم حضرت صادق علیه السلام که بهترین دعاها در این شب کدام است فرمود هرگاه بجا آوردی که نماز عشا را پس دو رکعت نماز گذار و بخوان در رکعت اول حمد و سورهٔ جحد که قُلْ يا اَيُّهَا الْكافِرُونَ باشد و بخوان در رکعت دوم حمد و سورهٔ توحید که قُلْ هُوَ اللهُ اَحَدٌ است پس چون سلام دادی بگو سُبْحانَ اللهِ سی و سه مرتبه و اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ سی و سه مرتبه و اَللهُ اَكْبَرُ سی و چهار مرتبه پس بگو يا مَنْ اِلَيْهِ مَلْجَاُ الْعِبادِ فِي الْمُهِمّاتِ وَاِلَيْهِ يَفْزَعُ الْخَلْقُ فِي الْمُلِمّاتِ يا عالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيّاتِ يا مَنْ لا تَخْفى عَلَيْهِ خَواطِرُ الْاَوْهامِ وَتَصَرُّفُ الْخَطَراتِ يا رَبَّ الْخَلائِقِ وَالْبَرِيّاتِ يا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْاَرَضينَ وَالسَّمٰواتِ اَنْتَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَمُتُّ اِلَيْكَ بِلا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ فَيا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اجْعَلْني في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ نَظَرْتَ اِلَيْهِ فَرَحِمْتَهُ وَسَمِعْتَ دُعاءَهُ فَاَجَبْتَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِقالَتَهُ فَاَقَلْتَهُ وَتَجاوَزْتَ عَنْ سالِفِ خَطيئَتِهِ وَعَظيمِ جَريرَتِهِ فَقَدِ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبي وَلَجَأْتُ اِلَيْكَ في سَتْرِ عُيُوبي اَللّٰهُمَّ فَجُدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطايايَ

عَلَى الْخَلْقِ ما اَوْلَيْتَهُمْ ... وَاَرَدْتَ ... اَنْفُسِهِمْ ... وَجَعَلْتَهُمْ عِبادَكَ ... وَالسِّبْطِ التّابِعِ ... اَسْاَلُكَ ... عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ... عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ ... زَوالِ الشَّمْسِ ...

بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَغَمَّدْني في هذِهِ اللَّيْلَةِ بِسابِغِ كَرامَتِكَ وَاجْعَلْني فيها
مِنْ اَوْلِيائِكَ الَّذينَ اجْتَبَيْتَهُمْ لِطاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ
خالِصَتَكَ وَصِفْوَتَكَ اَللّهُمَّ اجْعَلْني مِمَّنْ سَعَدَ جَدُّهُ وَتَوَفَّرَ مِنَ الْخَيْراتِ
حَظُّهُ وَاجْعَلْني مِمَّنْ سَلِمَ فَنَعِمَ وَفازَ فَغَنِمَ وَاكْفِني شَرَّ ما اَسْلَفْتُ وَاعْصِمْني
مِنَ الْاِزْدِيادِ في مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ اِلَيَّ طاعَتَكَ وَما يُقَرِّبُني مِنْكَ وَ
يُزْلِفُني عِنْدَكَ سَيِّدي اِلَيْكَ يَلْجَاُ الْهارِبُ وَمِنْكَ يَلْتَمِسُ الطّالِبُ
وَعَلى كَرَمِكَ يُعَوِّلُ الْمُسْتَقيلُ التّائِبُ اَدَّبْتَ عِبادَكَ بِالتَّكَرُّمِ وَاَنْتَ
اَكْرَمُ الْاَكْرَمينَ وَاَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبادَكَ وَاَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ اَللّهُمَّ
فَلا تَحْرِمْني ما رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلا تُؤْيِسْني مِنْ سابِغِ نِعَمِكَ وَلا تُخَيِّبْني
مِنْ جَزيلِ قِسَمِكَ في هذِهِ اللَّيْلَةِ لِاَهْلِ طاعَتِكَ وَاجْعَلْني في جُنَّةٍ مِنْ
شِرارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ اِنْ لَمْ اَكُنْ مِنْ اَهْلِ ذلِكَ فَاَنْتَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَجُدْ عَلَيَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ لا بِما اَسْتَحِقُّهُ فَقَدْ حَسُنَ ظَنّي بِكَ
وَتَحَقَّقَ رَجائي لَكَ وَعَلِقَتْ نَفْسي بِكَرَمِكَ فَاَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ وَاَكْرَمُ
الْاَكْرَمينَ اَللّهُمَّ وَاخْصُصْني مِنْ كَرَمِكَ بِجَزيلِ قِسَمِكَ وَاَعُوذُ بِعَفْوِكَ
مِنْ عُقُوبَتِكَ وَاغْفِرْ لِيَ الذَّنْبَ الَّذي يَحْبِسُ عَلَيَّ الْخُلُقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ
الرِّزْقَ حَتّى اَقُومَ بِصالِحِ رِضاكَ وَاَنْعَمَ بِجَزيلِ عَطائِكَ وَاَسْعَدَ بِسابِغِ
نَعْمائِكَ فَقَدْ لُذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ
مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجُدْ بِما سَأَلْتُكَ وَاَنِلْ مَا الْتَمَسْتُ
مِنْكَ اَسْأَلُكَ بِكَ لا بِشَيْءٍ هُوَ اَعْظَمُ مِنْكَ پس سجده برو و بگوئی
یا رَبِّ بیست مرتبه یا اَللهُ هفت مرتبه لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ هفت مرتبه
ما شاءَ اللهُ ده مرتبه لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ ده مرتبه پس صلوات بفرستی

وَزاهِي
وَعَلا وَضِياءً وَنُوراً
فَضْلِكَ اَسْأَلُكَ بِنُورِكَ
الَّذي ... بِهِ
وَالْاَرَضُونَ وَاَحْيَيْتَ بِهِ
اَشْرَقَتْ بِهِ ... الظُّلُماتُ
وَجُمِعَ بِهِ وَفُرِّقَ بِهِ
بِهِ الْجَميعُ وَاسْتَنارَ بِهِ
وَاَذْهَبْتَ بِهِ ... عَلَيْهِ
تَجْعَلَ وَلِيَّكَ ... النّاسِ
عَلَيْهِما السَّلامُ ... وَسُلْطانِ
وَدينَكَ وَالْمُجاهِدينَ
وَاَذْهَبْتَ بِهِ ... وَاِنْ
تُصَلِّيَ عَلى ... وَ
وَاَنْ تَفْعَلَ بي ... اَنْتَ
ساعَتِ ... دَوازدهم
...

بو پیغمبر و میخواهی از خدا حاجت خود را پس قسم بخدا که اگر حاجت بخواهی
بسبب عمل بعدد قطرات باران مرا نیز برساند بتو خداوند عزّوجلّ آن
حاجتها را بکرم عمیم و فضل جسیم خود باز دهم شیخ طوسی و کفعمی فرموده‌اند
که بخوانند در این شب إلٰهی تَعَرَّضَ لَکَ فی هٰذَا اللَّیْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَ
قَصَدَکَ الْقاصِدُونَ وَاَمَّلَ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ الطّالِبُونَ وَلَکَ
فی هٰذَا اللَّیْلِ نَفَحاتٌ وَجَوائِزُ وَعَطایا وَمَواهِبُ تَمُنُّ بِها عَلی مَنْ
تَشاءُ مِنْ عِبادِکَ وَتَمْنَعُها مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنایَةُ مِنْکَ وَها اَنَا ذا
عُبَیْدُکَ الْفَقیرُ اِلَیْکَ الْمُؤَمِّلُ فَضْلَکَ وَمَعْرُوفَکَ فَاِنْ کُنْتَ یا مَوْلایَ
تَفَضَّلْتَ فی هٰذِهِ اللَّیْلَةِ عَلی اَحَدٍ مِنْ خَلْقِکَ وَعُدْتَ عَلَیْهِ بِعائِدَةٍ
مِنْ عَطْفِکَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّیِّبینَ الطّاهِرینَ الْخَیِّرینَ الْفاضِلینَ
وَجُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَمَعْرُوفِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ
خاتَمِ النَّبِیّینَ وَآلِهِ الطّاهِرینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً اِنَّ اللّٰهَ حَمیدٌ مَجیدٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّی اَدْعُوکَ کَما اَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لی کَما وَعَدْتَ اِنَّکَ لا
تُخْلِفُ الْمیعادَ و این دعائی است که در سحرها در عقب نماز شفع
خوانده می‌شود و آنرا نیز بخواند بعد از هر دو رکعت از نماز شب
و شفع و بعد از دعاها و نیز دعاهائی را که از رسول خدا صلی الله
علیه و آله روایت شده. از جمله روایتی است که شیخ از حماد بن عیسی
از ابان بن تغلب روایت کرده که گفت حضرت صادق ع فرمود
شب نیمهٔ شعبان داخل شد و بود رسول خدا ص در آن شب نزد عایشه
همینکه نصف شب شد برخواست رسول خدا از رختخواب خود برای عبادت
پس چون بیدار شد عایشه یافت که پیغمبر ص بیرون رفته از رختخواب داخل

(ادعیه ساعات روز)

شد بود و آنچه که فرو میبرد زنها را یعنی غیرت و کتمان کرد که آنحضرت رفته
پیش بعض زنهای خود پس برخواست و پیچید بر خود شمله یعنی چادر خود را
و قسم بخدا که شمله او از ابریشم و کتان و پنبه نبود لکن تار آن مو و پود آن
از کرکهای شتر بوده و جستجو میکرد رسولخدا را در حجرهای زنهای دیگر
حجره بحجره پس در آن بین که در جستجوی آنحضرت بود بناگاه نظرش افتاد
بر رسولخدا صلعم که در سجده است مثل جامه که چسبیده شده بر روی
زمین پس نزدیک آنحضرت شد شنید که میگوید در سجده خود سَجَدَ
لَکَ سَوادی وَخَیالی وَآمَنَ بِکَ فُؤادی هٰذِهِ یَدایَ وَما جَنَیْتُهُ عَلیٰ نَفْسی
یا عَظیمُ تُرْجیٰ لِکُلِّ عَظیمٍ اِغْفِرْلی وَلا تُؤْیِسْنی مِنْ سابِغِ نَعْمائِکَ الْعَظیمِ اِلّا
الرَّبُّ الْعَظیمُ پس بلند کرد سر را و باز برگشت بسجده و شنید
عایشه که میگوید اَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِکَ الَّذی اَضاءَتْ لَهُ السَّمٰواتُ
وَالْاَرَضُونَ وَانْکَشَفَتْ لَهُ الظُّلُماتُ وَصَلَحَ عَلَیْهِ اَمْرُ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ
مِنْ فُجاءَةِ نَقِمَتِکَ وَمِنْ تَحْویلِ عافِیَتِکَ وَمِنْ زَوالِ نِعْمَتِکَ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی
قَلْباً تَقِیّاً نَقِیّاً وَمِنَ الشِّرْکِ بَریئاً لا کافِراً وَلا شَقِیّاً پس بر خاک نهاد
دو طرف روی خود را و گفت عَفَّرْتُ وَجْهی فِی التُّرابِ وَحُقَّ لی اَنْ اَسْجُدَ لَکَ
پس همینکه خواست رسولخدا صلعم برگردد شتافت عایشه بسوی رختخواب خود
پس رسولخدا آمد بر رختخواب او و شنید که نفس بلند میزند فرمود چیست
این نفس بلند آیا نمیدانی که چه شبی است امشب این شب نیمه شعبان است
که در آن قسمت میشود روزیها و در آن نوشته میشود اجلها و در آن
نوشته میشود روندگان حج و بدرستیکه خدا تعالی میآمرزد در این شب
از خلق خود بیشتر از عدد موهای بزهای قبیله کلب و میفرستد خدا تعالی

ملائکه

(ساعت ششم)
منسوب است بامام جعفر
صادق علیه السلام و آن
از مفضلات و بهاء در ترکیب است

ملائکه خود را از جانب آسمان بسوی زمین دوم مکه چهاردهم نماز جناب
جعفر را بجا آورد چنانکه شیخ از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده پانزدهم
بجا آوردن نمازهای این شب را وآن بسیار است از جمله نمازی است که
روایت کرده ابو یحیی صنعانی از حضرت باقر و صادق علیهما السلام وهم روایت کرده
از آن دو بزرگوار سی نفر از کسانیکه وثوق واعتماد است بایشان که آن
دو بزرگوار فرمودند که هرگاه شب نیمه شعبان شد پس بجا آور چهار
رکعت نماز بخوان در هر رکعت حمد وقل هو الله احد صد مرتبه پس چون
فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اِلَیْکَ فَقیرٌ وَمِنْ عَذابِکَ خائِفٌ مُسْتَجیرٌ
اَللّٰهُمَّ لا تُبَدِّلِ اسْمی وَلا تُغَیِّرْ جِسْمی وَلا تَجْهَدْ بَلائی وَلا تُشْمِتْ
بی اَعْدائی اَعُوذُ بِعَفْوِکَ مِنْ عِقابِکَ وَاَعُوذُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ عَذابِکَ
وَاَعُوذُ بِرِضاکَ مِنْ سَخَطِکَ وَاَعُوذُ بِکَ مِنْکَ جَلَّ ثَناؤُکَ اَنْتَ
کَما اَثْنَیْتَ عَلی نَفْسِکَ وَفَوْقَ ما یَقُولُ الْقائِلُونَ ومدانکه فضیلت
بسیار وارد شده برای خواندن صد رکعت نماز در این شب در هر
رکعتی یکمرتبه حمد وده مرتبه توحید وگذشت در دعاء رجب دستور العمل
شش رکعت نماز در این شب بحمد و یس و تبارک و توحید و روز نیمه شعبان
عید مولود شریف امام دوازدهم مولانا وامامنا المهدی حضرت حجة بن
الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه وعلی آبائه است و مستحب زیارت
علیه السلام فی کل زمان ومکان والدعاء بتعجیل الفرج عند زیارته
وتتأکد زیارته فی السرداب بسر من رأی وهو المنتظر ظهوره وتملکه
وَاَنَّهُ یَمْلَأُ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً کَما مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً

در اعمال بقیه ایام ماه است

وَاجِبٌ وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفْعَلَ بی کَذا وَکَذا ساعت نهم منسوب است بموسی بن جعفر علیهما السلام واز انتهای نماز ظهر است تا دو رکعت بعد از آن [illegible] یا مَنْ [illegible] الْعَظیمِ [illegible] الْمُضْطَرُّونَ [illegible] الْمُؤْمِنُونَ [illegible] مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ [illegible]

ادعیه ساعات روز

از حضرت امام رضا ع منقول است که هر که سه روز از آخر ماه شعبان روزه بدارد و بماه مبارک رمضان وصل کند حقتعالی ثواب روزه دو ماه متوالی برای او بنویسد و ابو الصلت هروی روایت کرده است که در جمعه آخر شعبان بخدمت حضرت امام رضا ع رفتم حضرت فرمود که ای ابو الصلت اکثر ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است پس تدارک و تلافی کن در آنچه از این ماه مانده است تقصیرهائی را که در ایام گذشته این ماه کرده و بر تو باد که رو آوری بآنچه نا معنت برای تو و دعا و استغفار بسیار بکن و تلاوت قرآن مجید بسیار بکن و توبه کن بسوی خدا از گناهان خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید خالص کرده باشی نفس خود را از برای خدا و مگذار در گردن خود امانتی و حقی کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار گناهی را که میکرده مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکارا امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بس است او را و بسیار بخوان در بقیه این ماه این دعا را اَللّهُمَّ اِنْ لَمْ تَكُنْ غَفَرْتَ لَنا فيما مَضى مِنْ شَعْبانَ فَاغْفِرْ لَنا فيما بَقِيَ مِنْهُ بدرستیکه حقتعالی در این ماه از آتش آزاد میکند بندها بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه مبارک رمضان و شیخ از حارث بن مغیره نصری روایت کرده که حضرت صادق ع میخواند در شب آخر شعبان و شب اول رمضان اَللّهُمَّ اِنَّ هذَا الشَّهْرَ الْمُبارَكَ الَّذي اُنْزِلَ فيهِ الْقُرْآنُ وَ جُعِلَ هُدىً لِلنّاسِ وَ بَيِّناتٍ مِنَ الْهُدى وَ الْفُرْقانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلِّمْنا فيهِ وَ سَلِّمْهُ لَنا وَ تَسَلَّمْهُ مِنّا في يُسْرٍ مِنْكَ وَ عافِيَةٍ يا مَنْ اَخَذَ الْقَليلَ وَ شَكَرَ الْكَثيرَ اِقْبَلْ مِنِّي الْيَسيرَ اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ لي اِلى

عَلَيْكَ وَ اَتَقَرَّبُ بِهِمْ
اِلَيْكَ وَ اُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ
يَدَيْ حَوائِجي اَنْ تُصَلِّيَ
عَلَيْهِمْ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
يا [illegible] يا جَليلُ
يا [illegible] ضَوْءِ النَّهارِ [illegible]
[illegible] ظُلْمَةِ اللَّيْلِ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] اَسْئَلُكَ
[illegible]

كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلاً وَمِنْ كُلِّ مَا لاَ تُحِبُّ مَانِعاً يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مَنْ عَفَا
عَنِّي وَعَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي بِارْتِكَابِ الْمَعَاصِي
عَفْوَكَ عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ اِلٰهِي وَعَظْتَنِي فَلَمْ اَتَّعِظْ وَزَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ
فَلَمْ اَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ
عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا اَهْلَ التَّقْوٰى وَيَا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
عَفْوَكَ عَفْوَكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ اَمَتِكَ ضَعِيفٌ
فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ وَاَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنٰى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ
اَحْصَيْتَ اَعْمَالَهُمْ وَقَسَمْتَ اَرْزَاقَهُمْ وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً اَلْسِنَتُهُمْ
وَاَلْوَانُهُمْ خَلْقاً مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَلاَ يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَلاَ يَقْدِرُ
الْعِبَادُ قَدْرَكَ وَكُلُّنَا فَقِيرٌ اِلٰى رَحْمَتِكَ فَلاَ تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ
وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْاَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ
اَللّٰهُمَّ اَبْقِنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ وَاَفْنِنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلٰى مُوَالاَةِ اَوْلِيَائِكَ وَ
مُعَادَاةِ اَعْدَائِكَ وَالرَّغْبَةِ اِلَيْكَ وَالرَّهْبَةِ مِنْكَ وَالْخُشُوعِ وَالْوَفَاءِ
وَالتَّسْلِيمِ لَكَ وَالتَّصْدِيقِ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعِ سُنَّةِ رَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ
مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ اَوْ رِيبَةٍ اَوْ جُحُودٍ اَوْ قُنُوطٍ اَوْ فَرَحٍ اَوْ بَذَخٍ
اَوْ بَطَرٍ اَوْ خُيَلاَءَ اَوْ رِيَاءٍ اَوْ سُمْعَةٍ اَوْ شِقَاقٍ اَوْ نِفَاقٍ اَوْ كُفْرٍ اَوْ فُسُوقٍ
اَوْ عِصْيَانٍ اَوْ عَظَمَةٍ اَوْ شَيْءٍ لاَ تُحِبُّ فَاَسْئَلُكَ يَا رَبِّ اَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ
اِيمَاناً بِوَعْدِكَ وَرِضاً بِقَضَائِكَ وَزُهْداً فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيمَا
عِنْدَكَ وَاَثَرَةً وَطُمَأْنِينَةً وَتَوْبَةً نَصُوحاً اَسْئَلُكَ ذٰلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصٰى وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تُطَاعُ فَكَاَنَّكَ لَمْ

نعمرًا یا ذا المن لم یبعضك سكان ارضك فكن علینا بالفضل جوادًا وبالخیر عوادًا یا ارحم الراحمین وصلی الله علی محمد وآله صلوة دائمة لا تحصی ولا تعد ولا یقدّر قدرها غیرك یا ارحم الراحمین

فصل سیم

در فضیلت و اعمال ماه مبارک رمضان است

شیخ صدوق بسند معتبر روایت کرده از حضرت امام رضا ع از پدران بزرگوار خود از حضرت امیرالمؤمنین ع که فرمود خطبه خواند برای ما روزی حضرت رسول خدا ص پس فرمود ایها الناس بدرستیکه رو کرده بسوی شما ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش ماهی است که نزد خدا بهترین ماهها است و روزهایش بهترین روزها است و ساعتهایش از بهترین ساعتها است و آن ماهی است که خوانده اند شما را در آن بسوی ضیافت خدا و گردیده اید در آن از اهل کرامت خدا نفسهای شما در آن ثواب تسبیح دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعاهای شما در آن مستجاب است پس سؤال کنید از پروردگار خود بنیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیمه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدرستیکه شقی و بدعاقبت کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا در این ماه عظیم و یاد کنید بگرسنگی و تشنگی شما در این ماه گرسنگی و تشنگی روز قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تعظیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از آنچه نباید گفت و بپوشید دیده های خود را از آنچه حلال نیست شما را نظر

کردن بسوی آن و باز دارید گوشهای خود را از آنچه حلال نیست شما را
شنیدن آن و مهربانی کنید با یتیمان مردم تا مهربانی کنند بعد از شما
با یتیمان شما و بازگشت کنید بسوی خدا از گناهان خود و بلند کنید
دستهای خود را بدعا در اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نمازها
بهترین ساعتها است نظر میکند حقتعالی در این اوقات برحمت بسوی
بندگان خود و جواب میگوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و لبیک
میگوید ایشان را هرگاه او را ندا کنند و مستجاب میکند هرگاه او را
بخوانند ای گروه مردمان بدرستیکه جانهای شما در گرو کرده های
شما است پس آزاد کنید آنها را بطلب آمرزش از خدا و پشتهای شما
گرانبار است از گناهان شما پس سبک کنید آنها را بطول دادن سجدهای
و بدانید که حقتعالی سوگند یاد کرده است بعزت و جلال خود که عذاب
نکند نمازکنندگان و سجده کنندگان را در اینماه و نترساند
ایشان را باتش جهنم در روز قیامت ایها الناس هرکه از شما افطار دهد
روزه دار مؤمنی را در اینماه از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده
آزاد کردن و آمرزش گناهان گذشته پس بعضی از اصحاب گفتند یا
رسول الله همه ما قدرت بر آن نداریم حضرت فرمود بپرهیزید از آتش جهنم
با فطار فرمودن روزه داران اگرچه بنصف دانه خرما باشد و اگرچه بیک شربت
آبی باشد بدرستیکه خدا این ثواب را میدهد کسیرا که چنین کند
اگر قدرت زیاده بر این نداشته باشد ایها الناس هرکه خلق خود را در اینماه
نیکو کرده اند بر صراط آسان بگذرد در روزیکه قدمها بر آن بلغزد و هرکه
سبک کرده اند در اینماه خدمت غلام و کنیز خود را خدا در قیامت حساب

[illegible]

ادعیه ساعات روز

اورا آسان کرداند و هرکه در این ماه شر خود را از مردم باز دارد حقتعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هرکه در این ماه یتیم بی پدری را گرامی دارد خدا او در قیامت گرامی دارد و هرکه در این ماه صله و احسان کند با خویشان خود خدا وصل کند او را برحمت خود در قیامت و هرکه در اینماه قطع احسان خود از خویشان خود کند خدا در قیامت قطع رحمت خود را از او بکند و هرکه نماز سنتی در اینماه بکند خدا برای او برات بیزاری از آتش جهنم بنویسد و هرکه در اینماه نماز واجبی را ادا کند خدا عطا کند باو ثواب هفتاد نماز واجب که در ماههای دیگر کرده شود و هرکه در اینماه بسیار بر من صلوات فرستد خدا سنگین کرداند ترازوی عمل او را در روزیکه ترازوهای اعمال سبک باشد و کسیکه یک آیه از قرآن را در اینماه بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدرستیکه درهای بهشت در این ماه گشاده است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نبندد و درهای جهنم در اینماه بسته است پس سؤال کنید از پروردگار خود که بر روی شما نگشاید و شیاطین را در اینماه غل کرده اند پس سؤال کنید از خدا که ایشانرا بر شما مسلط نگرداند الخ و شیخ صدوق روایت کرده که چون ماه رمضان داخل میشد حضرت رسول صلی الله علیه و آله آزاد میکرد هر اسیری که بود و عطا مینمود هر سائلی را مؤلف گوید که ماه رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریفترین ماهها است و ماهی است که درهای آسمان و درهای بهشت و رحمت گشوده می شود و درهای جهنم بسته می شود و در آن شبی است که عبادت در آن بهتر است از عبادت هزار ماه پس تامل نما که چگونه خواهی بود در شب و روز خود و چگونه نگاه

یا علیم یا عظیم [illegible] یا قدیر [illegible] اسئلک بحق الحسن بن علی علیهما السلام ان تصلی علی محمد و آل محمد و ان تفعل بی [illegible] و کذا و کذا ساعت عصر منسوب است به امام عصر علیه السلام و آن از زرد شدن آفتاب است تا غروب آن [illegible]

سپاری اعضا و جوارح خود را از معصیتهای پروردگار خود و مبادا اینها
در خواب باشی و روزها غافل از یاد خدا همانا در خبر است که در آخر
هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار
کس را از آتش جهنم آزاد میکند و چون شب جمعه و روز جمعه می شود در
هر ساعتی هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند که هر یک مستوجب
عذاب شده باشند و در شب و روز آخر ماه بعدد آنچه در تمام ماه آزاد
کرده است آزاد میکند پس بعزت مبادا بیرون روی از ماه رمضان و گناهان
تو باقی مانده باشد و هنگامیکه روزه داران مزدهای خود را بگیرند تو از جمله
محرومان و زیانکاران باشی و تقرب بجوی بسوی خداوند تبارک و تعالی به
تلاوت کردن قرآن مجید در شبها و روزهای این ماه و ایستادن بنماز و جد
و جهد کردن در عبادت و بجا آوردن نمازها در اوقات فضیلت و کثرت
استغفار و دعا فعن الصادق ع انه من لم یغفر له فی شهر رمضان لم یغفر له
الی قابل الا ان یشهد عرفة و نگاهدار خود را از چیزهائیکه خدا حرام
کرده است و از افطار کردن بر چیزهای حرام و رفتار کن بنحویکه مولای
ما حضرت صادق ع وصیت نموده فرموده که هرگاه روزه داری میباید
که روزه دارد گوش و چشم و مو و پوست و جمیع اعضای تو یعنی از محرمات
بلکه از مکروهات و فرمود باید که روز روزه تو مانند روز افطار
نباشد و نیز فرموده که روزه نه همین از خوردن و آشامیدن است تنها بلکه
باید در روز روزه نگاهدارید زبان خود را از دروغ و بپوشانید
دیدههای خود را از حرام و باید بکو نزاع مکنید و حسد مبرید و غیبت
مکنید و مجادله مکنید و سوگند دروغ مخورید بلکه سوگند راست نیز

و دشنام مدهید و فحش مگوئید و ستم مکنید و بیخردی مکنید و دلتنگ
شوید و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خاموش باشید از آنچه نباید
گفت و صبر کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید
از گفتار بد و دروغ و افتراء و خصومت کردن با مردم و گمان بد بردن
و غیبت کردن و سخن چینی کردن و خود را مشرف بر آخرت دانید و منتظر
فرج و ظهور قائم آل محمد علیه السلام باشید و آرزومند ثوابهای آخرت
باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما باد بدوام
دل و دوام تن و خضوع و خشوع و شکستگی و مذلت مانند بنده که از آقای
خود بترسد و ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت
او را و باید پاک باشد ای روزه دار دل تو از عیبها و باطن تو از حیله‌ها
و مکرها و پاکیزه باشد بدن تو از کثافتها و بیزاری بجوی بسوی خدا از ما سوای
غیر او است و در روزه ولایت خود را خالص گردانی از برای او و خاموش باش
از آنچه حق تعالی نهی کرده است از آن آشکارا و پنهان و بترس از خدا و حق
تقوای آنچه سزاوار ترسیدن اوست در پنهان و آشکار و ببخشی روح و بدن
خود را بخدای عزوجل در ایام روزه خود و فارغ گردانی دل خود را از برای
محبت و یاد او و بدن خود را بکار و فرمانی در آنچه خدا ترا امر کرده است
بآن و خوانده است بسوی آن اگر همه اینها را بعمل آوردی آنچه سزاوار روزه
گرفتن است بعمل آورده و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنها
که بیان کردم از برای تو بقدر آن از روزه تو کم می‌شود و از فضل آن و ثواب
آن بد و بسند که پدرم گفت رسول خدا ص شنید که زنی در روز روزه جاریه
خود را دشنام داد. حضرت طعامی طلبید و فرمود آن زن را بخور زن گفت

[illegible]

من روزه‌ام فرمود چگونه روزه‌داری که جاریه خود را دشنام دادی روزه از خوردن و آشامیدن تنها نیست بدرستیکه حقتعالی روزه را حجابی گردانیده است از سایر امور قبیحه از کردار و گفتار بد چه بسیار کم‌اند روزه‌داران و چه بسیارند گرسنگی کشندگان و حضرت امیرالمؤمنین ع فرمود که چه بسیار روزه‌داری که بهره نیست او را از روزه بغیر تشنگی و گرسنگی و چه بسیار عبادت کننده که نیست او را بهره از عبادت بغیر تعب ای خوشا خواب زیرکان که بهتر از بیداری و عبادت احمقان است و خوشا افطار کردن زیرکان که بهتر از روزه داشتن بیخردان است و روایت شده از جابر بن یزید از حضرت امام محمد باقر ع که حضرت رسول ص بجابر بن عبدالله فرمود ای جابر این ماه رمضان است هر که روزه بدارد روزش را و بایستد بعبادت پاره از شبش را و باز دارد و زبان خود را بیرون رود از گناهان خود مثل بیرون رفتن او از ماه. جابر گفت یا رسول الله ص چه نیکو است این حدیث که فرمودی فرمود ای جابر و چه قدر سخت است این شرطها که گفتم و بالجمله اعمال این ماه شریف در دو مطلب و یک خاتمه ذکر می‌شود

مطلب اول

در اعمال مشترکه این ماه و آن بر چهار قسم است

قسم اول

اعمالی است که در هر شب و روز این ماه بجا آورده می‌شود سید بن طاوس روایت کرده از حضرت امام جعفر صادق و امام موسی ع که فرمودند میگوئی در ماه رمضان از اول تا آخر آن بعد از هر فریضه اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی حَجَّ بَیْتِکَ الْحَرامِ فِی عامِی هٰذا وَفِی کُلِّ عامٍ ما اَبْقَیْتَنِی فِی یُسْرٍ مِنْکَ

[illegible] ربّنا انّک انت الله لا اله الّا انت [illegible] انت الله لا اله الّا انت الرّحمن الرّحیم [illegible] انت الله لا اله الّا انت [illegible] انت الملک [illegible] انت الله لا اله الّا انت الغفور

وَعافِيَتِي وَسَعَةِ رِزْقِي وَلا تُخْلِنِي مِنْ تِلْكَ الْمَواقِفِ الْكَرِيمَةِ وَالْمَشاهِدِ الشَّرِيفَةِ
وَزِيارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي جَمِيعِ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ
فَكُنْ لِي اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيما تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي لَيْلَةِ
الْقَدْرِ مِنَ الْقَضاءِ الَّذِي لا يُرَدُّ وَلا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئاتُهُمْ
وَاجْعَلْ فِيما تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي وَتُؤَدِّيَ
عَنِّي أَمانَتِي وَدَيْنِي آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ و بخواند عقب نمازهای فریضه
يا عَلِيُّ يا عَظِيمُ يا غَفُورُ يا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ
شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهٰذا شَهْرٌ عَظَّمْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ
وَفَضَّلْتَهُ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ
شَهْرُ رَمَضانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدىً لِلنّاسِ وَبَيِّناتٍ مِنَ
الْهُدىٰ وَالْفُرْقانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَيْراً مِنْ أَلْفِ
شَهْرٍ فَيا ذَا الْمَنِّ وَلا يُمَنُّ عَلَيْكَ مُنَّ عَلَيَّ بِفَكاكِ رَقَبَتِي مِنَ النّارِ
فِيمَنْ تَمُنُّ عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ و شیخ
کفعمی در مصباح و بلد الامین و شیخ شهید در مجموعه خود از حضرت
رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده اند که آنحضرت فرمود هر که این دعا را در ماه
رمضان بعد از هر نماز واجب بخواند حقتعالی بیامرزد گناهان او را
تا روز قیامت و دعا این است اللّٰهُمَّ أَدْخِلْ عَلىٰ أَهْلِ الْقُبُورِ السُّرُورَ
اللّٰهُمَّ أَغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ اللّٰهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جائِعٍ اللّٰهُمَّ اكْسُ كُلَّ
عُرْيانٍ اللّٰهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ اللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ
اللّٰهُمَّ رُدَّ كُلَّ غَرِيبٍ اللّٰهُمَّ فُكَّ كُلَّ أَسِيرٍ اللّٰهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فاسِدٍ

أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ... أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ... أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ ... أَنْتَ اللهُ لا إِلٰهَ إِلّا أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ ... سُبْحانَ اللهِ ...

مِنْ اُمُورِ الْمُسْلِمِینَ اَللّٰهُمَّ اشْفِ کُلَّ مَرِیضٍ اَللّٰهُمَّ سُدَّ فَقْرَنا بِغِناكَ اَللّٰهُمَّ غَیِّرْ سُوءَ حالِنا بِحُسْنِ حالِكَ اَللّٰهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّیْنَ وَاَغْنِنا مِنَ الْفَقْرِ اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ و شیخ کلینی در کافی روایت کرده از ابو بصیر که حضرت صادق ع در ماه رمضان این دعا را میخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی بِكَ وَ مِنْكَ اَطْلُبُ حاجَتی وَمَنْ طَلَبَ حاجَةً اِلَی النّاسِ فَاِنّی لا اَطْلُبُ حاجَتی اِلاّ مِنْكَ وَحْدَكَ لا شَرِیكَ لَكَ وَ اَسْئَلُكَ بِفَضْلِكَ وَ رِضْوانِكَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَاَنْ تَجْعَلَ لی فی عامی هٰذا اِلی بَیْتِكَ الْحَرامِ سَبِیلاً حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زاکِیَةً خالِصَةً لَكَ تَقَرُّ بِها عَیْنی وَ تَرْفَعُ بِها دَرَجَتی وَ تَرْزُقُنی اَنْ اَغُضَّ بَصَری وَاَنْ اَحْفَظَ فَرْجی وَاَنْ اَکُفَّ بِها عَنْ جَمِیعِ مَحارِمِكَ حَتّی لا یَکُونَ شَیْءٌ آثَرَ عِنْدی مِنْ طاعَتِكَ وَ خَشْیَتِكَ وَالْعَمَلِ بِما اَحْبَبْتَ وَ التَّرْكِ لِما کَرِهْتَ وَ نَهَیْتَ عَنْهُ وَاجْعَلْ ذٰلِكَ فی یُسْرٍ وَ عافِیَةٍ وَما اَنْعَمْتَ بِهِ عَلَیَّ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَ وَفاتی قَتْلاً فی سَبِیلِكَ تَحْتَ رایَةِ نَبِیِّكَ مَعَ اَوْلِیائِكَ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَقْتُلَ بی اَعْدائَكَ وَاَعْداءَ رَسُولِكَ وَ اَسْئَلُكَ اَنْ تُکْرِمَنی بِهَوانِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَلا تُهِنّی بِکَرامَةِ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لی مَعَ الرَّسُولِ سَبِیلاً حَسْبِیَ اللهُ ما شاءَ اللهُ **مؤلف گوید** که این دعا موسوم بدعای حج است سید در اقبال از حضرت صادق ع روایت کرده خواندن آنرا در شبهای ماه رمضان بعد از مغرب و کفعمی در بلد الامین گفته که مستحب است خواندن آن در هر روز از ماه رمضان در شب اول نیز و شیخ مفید در مقنعه بر خصوص شب اول نقل کرده بعد از نماز مغرب و بدانکه هر یک از اعمال در شبها و روزها

اَنْتَ اللهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ الْخالِقُ الْبارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْاَسْماءُ الْحُسْنی یُسَبِّحُ لَكَ ما فِی السَّماواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ وَاَنْتَ الْکَبِیرُ الْمُتَعالُ وَالْکِبْرِیاءُ رِداؤُكَ ونیز باسند صحیح از حضرت صادق روایت کرده است که هر روز ماه مبارک رمضان میگوئی اَسْئَلُ اللهَ ... اَعُوذُ بِاللهِ ... کرده است ... از آن مغرب ... کرده است

دعای هر روز

ماه مبارک رمضان خواندن قرآن است و بسیار باید خواند چه آنکه قرآن
در این ماه نازل شده است و وارد شده که هر چیزی را بهاری است و بهار
قرآن ماه رمضان است و در ماههای دیگر هر ماهی یک ختم سنت است و اقلش
شش روز است و در ماه رمضان در هر سه روز یک ختم سنت است و اگر روزی
یک ختم نماید بکند خوب است که علامه مجلسی فرموده در حدیث است که
بعضی از ائمه علیهم السلام در این ماه چهل ختم قرآن و زیاده میکردند و اگر
هر ختم قرآنی را ثوابش را بروح مقدس یکی از چهارده معصوم هدیه کند
ثوابش مضاعف گردد و از روایتی ظاهر میشود که اجر چنین کسی آن است که
با ایشان باشد در روز قیامت و در این ماه دعا و صلوات و استغفار
بسیار باید نمود و لا اله الا الله بسیار باید گفت و روایت شده که جناب
امام زین العابدین ع چون ماه رمضان داخل میشد تکلم نمیکرد مگر
به دعا و تسبیح و استغفار و تکبیر و باید اهتمام بسیار نمود بعبادت و نافله ها
شب و روز قسم دوم اعمالی است که در شبهای ماه رمضان باید بجا آورد
و آن چند امر است اول افطار است و مستحب است که بعد از نماز شام
افطار کند مگر آنکه ضعف بر او غلبه کرده باشد یا جمعی منتظر او باشند
دوم آنکه افطار کند بچیز پاکیزه تا ثواب نمازش چهارصد برابر گردد
و بخرما و بآب و برطب و لبن و بحلوا و به نبات و بآب گرم و هر کدام که افطار
کند نیز خوب است سوم آنکه در وقت افطار دعاهای وارده آن را بخواند
از جمله آنکه بگوید اَللّهُمَّ لَکَ صُمْتُ وَعَلیٰ رِزْقِکَ اَفْطَرْتُ وَعَلَیْکَ
تَوَکَّلْتُ و خدا عطا کند باو ثواب هر کسی را که در آن روز روزه داشته باشد و اگر دعای
اَللّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظیمِ را که سید و کفعمی روایت کرده بخواند فضیلت

کفعمی گفته (؟) ... هر که ... بخواند گناه چهل ساله ... آمرزیده شود ... استغفر الله الذی لا اله الا هو الحی القیوم بدیع السموات والارض ذو الجلال والاکرام ... اسئلک ان تصلی علی ... و ان تتوب علی ... الحمد لله ... علی ... کما ... شکر ...

و روایت شده از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام هرگاه میخواست افطار کند میگفت
بِسْمِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلٰى رِزْقِكَ اَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ اَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ چهارم در لقمهٔ اول بگوید بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ
الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي تا خدا او را بیامرزد و در حدیث است که در آخر هر روز از روزهای
ماه رمضان خدا هزار هزار کس را از آتش جهنم آزاد میکند پس از حق تعالی
بخواه که تو را یکی از آنها قرار دهد پنجم در وقت افطار سورهٔ قدر بخواند
ششم در وقت افطار تصدق کند و افطار دهد روزه داران را اگرچه
به چند دانه خرما یا شربتی آب باشد و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مروی است که
که افطار دهد روزه داری را از برای او خواهد بود مثل اجر آن روزه
دار بدون آنکه از اجر او چیزی کم شود و هم از برای او خواهد بود مثل
آن عمل نیکوئی که بجا آورد آن افطار کننده به قوهٔ آن طعام و آیة الله علامه
حلی در رسالهٔ سعدیه از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده که فرمود هر مؤمنی که
اطعام کند مؤمنی را لقمه‌ای در ماه رمضان بنویسد حق تعالی برای او بعوض
آن اجر کسیکه سی بندهٔ مؤمن آزاد کرده باشد و از برای او باشد نزد حق تعالی
یک دعای مستجاب هفتم در هر شب صد مرتبه حم دخان را بخواند اگر میسر
شود نهم سید روایت کرده که هر که این دعا را بخواند در هر شب ماه رمضان
آمرزیده شود گناهان چهل ساله او اَللّٰهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي
اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلٰى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هٰذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي
تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَاِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمٰنُ يَا عَلَّامُ دهم
در هر شب بخواند بعد از مغرب دعای حج را که در عمل اول گذشت یازدهم

[illegible]

بخواند در هر شب از ماه رمضان اَللّٰهُمَّ اِنّی اَفْتَتِحُ الثَّناءَ بِحَمْدِكَ وَاَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوابِ بِمَنِّكَ وَاَيْقَنْتُ اَنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ فی مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَشَدُّ الْمُعاقِبينَ فی مَوْضِعِ النَّكالِ وَالنَّقِمَةِ وَاَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرينَ فی مَوْضِعِ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُمَّ اَذِنْتَ لی فی دُعائِكَ وَمَسْئَلَتِكَ فَاسْمَعْ يا سَميعُ مِدْحَتی وَاَجِبْ يا رَحيمُ دَعْوَتی وَاَقِلْ يا غَفُورُ عَثْرَتی فَكَمْ يا اِلٰهی مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَها وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَها وَعَثْرَةٍ قَدْ اَقَلْتَها وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَها وَحَلْقَةِ بَلاءٍ قَدْ فَكَكْتَها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ فِی الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبيراً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ بِجَميعِ مَحامِدِهِ كُلِّها عَلیٰ جَميعِ نِعَمِهِ كُلِّها اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا مُضادَّ لَهُ فی مُلْكِهِ وَلا مُنازِعَ لَهُ فی اَمْرِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی لا شَريكَ لَهُ فی خَلْقِهِ وَلا شَبيهَ لَهُ فی عَظَمَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفاشی فِی الْخَلْقِ اَمْرُهُ وَحَمْدُهُ الظّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْباسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ الَّذی لا تَنْقُصُ خَزائِنُهُ وَلا تَزيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطاءِ اِلّا جُوداً وَكَرَماً اِنَّهُ هُوَ الْعَزيزُ الْوَهّابُ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ قَليلاً مِنْ كَثيرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَيْهِ عَظيمَةٍ وَغِناكَ عَنْهُ قَديمٌ وَهُوَ عِنْدی كَثيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسيرٌ اَللّٰهُمَّ اِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبی وَتَجاوُزَكَ عَنْ خَطيئَتی وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمی وَسَتْرَكَ عَلیٰ قَبيحِ عَمَلی وَحِلْمَكَ عَنْ كَثيرِ جُرْمی عِنْدَ ما كانَ مِنْ خَطائی وَعَمْدی اَطْمَعَنی فی اَنْ اَسْئَلَكَ ما لا اَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذی رَزَقْتَنی مِنْ رَحْمَتِكَ وَاَرَيْتَنی مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَّفْتَنی مِنْ اِجابَتِكَ فَصِرْتُ اَدْعُوكَ آمِناً وَاَسْئَلُكَ مُسْتَأْنِساً لا خائِفاً وَلا وَجِلاً مُدِلّاً عَلَيْكَ فيما قَصَدْتُ فيهِ اِلَيْكَ فَاِنْ اَبْطَأَ عَنّی عَتَبْتُ بِجَهْلی عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذی اَبْطَأَ عَنّی هُوَ

جَزائِي لِعِلْمِكَ بِعاقِبَةِ الأُمُورِ فَلَمْ أَرَ مَوْلىً كَرِيماً أَصْبَرَ عَلى عَبْدٍ لَئِيمٍ مِنْكَ
عَلَيَّ يا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأُوَلِّي عَنْكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ وَ
تَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلا أَقْبَلُ مِنْكَ كَأَنَّ لِيَ التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ
ذلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالإِحْسانِ إِلَيَّ وَالتَّفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ
فَارْحَمْ عَبْدَكَ الجاهِلَ وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسانِكَ إِنَّكَ جَوادٌ كَرِيمٌ
الحَمْدُ للهِ مالِكِ المُلْكِ مُجْرِي الفُلْكِ مُسَخِّرِ الرِّياحِ فالِقِ الإِصْباحِ دَيّانِ
الدِّينِ رَبِّ العالَمِينَ الحَمْدُ للهِ عَلى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالحَمْدُ للهِ عَلى عَفْوِهِ
بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالحَمْدُ للهِ عَلى طُولِ أَناتِهِ فِي غَضَبِهِ وَهُوَ قادِرٌ عَلى ما يُرِيدُ
الحَمْدُ للهِ خالِقِ الخَلْقِ باسِطِ الرِّزْقِ فالِقِ الإِصْباحِ ذِي الجَلالِ وَالإِكْرامِ
وَالفَضْلِ وَالإِنْعامِ الَّذِي بَعُدَ فَلا يُرى وَقَرُبَ فَشَهِدَ النَّجْوى
تَبارَكَ وَتَعالى الحَمْدُ للهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنازِعٌ يُعادِلُهُ وَلا شَبِيهٌ
يُشاكِلُهُ وَلا ظَهِيرٌ يُعاضِدُهُ قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الأَعِزّاءَ وَتَواضَعَ لِعَظَمَتِهِ
العُظَماءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ ما يَشاءُ الحَمْدُ للهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنادِيهِ
وَيَسْتُرُ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنا أَعْصِيهِ وَيُعَظِّمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلا أُجازِيهِ
فَكَمْ مِنْ مَوْهِبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطانِي وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفانِي وَبَهْجَةٍ
مُونِقَةٍ قَدْ أَرانِي فَأُثْنِي عَلَيْهِ حامِداً وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً الحَمْدُ للهِ الَّذِي
لا يُهْتَكُ حِجابُهُ وَلا يُغْلَقُ بابُهُ وَلا يُرَدُّ سائِلُهُ وَلا يُخَيَّبُ آمِلُهُ الحَمْدُ للهِ
الَّذِي يُؤْمِنُ الخائِفِينَ وَيُنَجِّي الصّالِحِينَ وَيَرْفَعُ المُسْتَضْعَفِينَ وَيَضَعُ
المُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ مُلُوكاً وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالحَمْدُ للهِ قاصِمِ الجَبّارِينَ
مُبِيرِ الظّالِمِينَ مُدْرِكِ الهارِبِينَ نَكالِ الظّالِمِينَ صَرِيخِ المُسْتَصْرِخِينَ
مَوْضِعِ حاجاتِ الطّالِبِينَ مُعْتَمَدِ المُؤْمِنِينَ الحَمْدُ للهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرْعَدُ

السماء وسكانها وترجف الأرض وعمارها وتموج البحار ومن يسبح في
غمراتها الحمد لله الذي هدانا لهذا وما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
الحمد لله الذي يخلق ولم يخلق ويرزق ولا يرزق ويطعم ولا يطعم ويميت
الأحياء ويحيي الموتى وهو حي لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير
اللهم صل على محمد عبدك ورسولك وأمينك وصفيك وحبيبك
وخيرتك من خلقك وحافظ سرك ومبلغ رسالاتك أفضل وأحسن
وأجمل وأكمل وأزكى وأنمى وأطيب وأطهر وأسنى وأكثر ما صليت و
باركت وترحمت وتحننت وسلمت على أحد من عبادك وأنبيائك ورسلك
وصفوتك وأهل الكرامة عليك من خلقك وصل على علي أمير المؤمنين
ووصي رسول رب العالمين عبدك ووليك وأخي رسولك وحجتك
على خلقك وآيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على الصديقة الطاهرة
فاطمة سيدة نساء العالمين وصل على سبطي الرحمة وإمامي الهدى
الحسن والحسين سيدي شباب أهل الجنة وصل على أئمة المسلمين علي بن
الحسين ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر
وعلي بن موسى ومحمد بن علي وعلي بن محمد والحسن بن علي والخلف
الهادي المهدي حججك على عبادك وأمنائك في بلادك صلاة كثيرة
دائمة اللهم وصل على ولي أمرك القائم المؤمل والعدل المنتظر
وحفه بملائكتك المقربين وأيده بروح القدس يا رب العالمين
اللهم اجعله الداعي إلى كتابك والقائم بدينك استخلفه في الأرض
كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه الذي ارتضيته له أبدله من
بعد خوفه أمنا يعبدك لا يشرك بك شيئا اللهم أعزه وأعزز به وانصره

وَانْصُرْ بِهِ وَانْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ
سُلْطَاناً نَصِيراً اَللّٰهُمَّ اَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتّٰى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ
مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ اَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَرْغَبُ اِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ
تُعِزُّ بِهَا الْاِسْلَامَ وَاَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَاَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا
مِنَ الدُّعَاةِ اِلٰى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ اِلٰى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ مَا عَرَّفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِّلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ
فَبَلِّغْنَاهُ اَللّٰهُمَّ الْمُمْ بِهِ شَعَثَنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا
وَكَثِّرْ بِهِ قِلَّتَنَا وَاَعْزِزْ بِهِ ذِلَّتَنَا وَاَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مَغْرَمِنَا
وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ وُجُوهَنَا
وَفُكَّ بِهِ اَسْرَنَا وَاَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَاَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا
وَاَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا وَاَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ
رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْؤُولِينَ وَاَوْسَعَ الْمُعْطِينَ اشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَاَذْهِبْ بِهِ
غَيْظَ قُلُوبِنَا وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِكَ اِنَّكَ تَهْدِي مَنْ
تَشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَانْصُرْنَا بِهِ عَلٰى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا اِلٰهَ الْحَقِّ آمِينَ
اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَشْكُو اِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا
وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَعِنَّا عَلٰى ذٰلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ
وَنَصْرٍ تُعِزُّهُ وَسُلْطَانِ حَقٍّ تُظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ
تُلْبِسُنَاهَا بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ دوازدهم دو هر شب بخواند اَللّٰهُمَّ
بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَاَدْخِلْنَا وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبِكَاْسٍ مِنْ مَعِينٍ
مِنْ عَيْنٍ سَلْسَبِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنَ الْوِلْدَانِ

دعای شبهای ماه رمضان

المُخَلَّدِینَ کَاَنَّهُم لُؤلُؤٌ مَکنُونٌ فَاَخدِمنا وَمِن ثِمارِ الجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّیرِ
فَاَطعِمنا وَمِن ثِیابِ السُّندُسِ وَالحَریرِ وَالاِستَبرَقِ فَاَلبِسنا وَلَیلَةَ
القَدرِ وَحَجَّ بَیتِکَ الحَرامِ وَقَتلاً فی سَبیلِکَ فَوَفِّق لَنا وَصالِحَ الدُّعاءِ
وَالمَسئَلَةِ فَاستَجِب لَنا وَاِذا جَمَعتَ الاَوَّلینَ وَالاخِرینَ یَومَ القِیمَةِ فَارحَمنا
وَبَراءَةً مِنَ النّارِ فَاکتُب لَنا وَفی جَهَنَّمَ فَلا تَغُلَّنا وَفی عَذابِکَ وَهَوانِکَ
فَلا تَبتَلِنا وَمِنَ الزَّقُّومِ وَالضَّریعِ فَلا تُطعِمنا وَمَعَ الشَّیاطینِ فَلا تَجعَلنا
وَفِی النّارِ عَلی وُجُوهِنا فَلا تَکبُبنا وَمِن ثِیابِ النّارِ وَسَرابیلِ القَطِرانِ
فَلا تُلبِسنا وَمِن کُلِّ سُوءٍ یا لا اِلهَ اِلاّ اَنتَ فَنَجِّنا سیزدهم از حضرت
صادق علیه السلام روایت است که در هر شب ماه رمضان میخوانی
اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُکَ اَن تَجعَلَ فیما تَقضی وَتُقَدِّرُ مِنَ الاَمرِ المَحتُومِ فِی
الاَمرِ الحَکیمِ مِنَ القَضاءِ الَّذی لا یُرَدُّ وَلا یُبَدَّلُ اَن تَکتُبَنی مِن حُجّاجِ
بَیتِکَ الحَرامِ المَبرُورِ حَجُّهُمُ المَشکُورِ سَعیُهُمُ المَغفُورِ ذُنُوبُهُمُ المُکَفَّرِ عَن
سَیِّئاتِهِم وَاَن تَجعَلَ فیما تَقضی وَتُقَدِّرُ اَن تُطیلَ عُمری فی خَیرٍ وَعافِیَةٍ
وَتُوَسِّعَ فی رِزقی وَتَجعَلَنی مِمَّن تَنتَصِرُ بِهِ لِدینِکَ وَلا تَستَبدِل
بی غَیری چهاردهم در انیس الصالحین است که در هر شب از شبهای
رمضان بخواند اَعُوذُ بِجَلالِ وَجهِکَ الکَریمِ اَن یَنقَضِیَ عَنّی شَهرُ رَمَضانَ
اَو یَطلُعَ الفَجرُ مِن لَیلَتی هذِهِ وَلَکَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَو ذَنبٌ تُعَذِّبُنی عَلَیهِ پانزدهم
شیخ کفعمی در حاشیه بلد الامین از سید بن باقی نقل کرده که فرموده مستحب
است در هر شب ماه رمضان دو رکعت نماز در هر رکعت حمد و توحید
سه مرتبه و چون سلام داد بگوید سُبحانَ مَن هُوَ حَفیظٌ لا یَغفُلُ سُبحانَ
مَن هُوَ رَحیمٌ لا یَعجَلُ سُبحانَ مَن هُوَ قائِمٌ لا یَسهُو سُبحانَ مَن هُوَ دائِمٌ

لا اله الّا هو پس بگوید سبحان ربی را هفت مرتبه پس بگوید سُبحانَکَ سُبحانَکَ سُبحانَکَ یا عَظیمُ اِغفِر لِیَ الذَّنبَ العَظیمَ پس ده مرتبه صلوات بفرستد بر پیغمبر و آل او علیهم السلام که هرکه این دو رکعت نماز را بجا آورد بیامرزد خدای تعالی از برای او هفتاد هزار گناه الخ شانزدهم در خبر است که هرکه در هر شبی از ماه رمضان سوره انّا فتحنا در نماز مستحبی بخواند در آن سال محفوظ بماند و بدانکه از اعمال کلیه در شبهای ماه رمضان مستحب است بجا آورده شود هزار رکعت نماز است در تمام این ماه که مشایخ و اعاظم علماء در کتب خود ~~در کتب خود~~ که در فقه یا عبادات نوشته‌اند بآن اشاره نموده‌اند و امّا کیفیت بجا آوردن آن پس احادیث در باب آن مختلف است و آنچه موافق روایت ابن ابی قرّه است از حضرت جواد علیه السلام و مختار شیخ مفید در کتاب غریه و اشراف بلکه مختار مشهور است آنست که در دهه اوّل و دهه دوّم ماه رمضان در هر شبی بیست رکعت خوانده شود هر دو رکعت بیک سلام باین طریق که هشت رکعت آنرا بعد از نماز مغرب بخواند و دوازده رکعت دیگر را بعد از نماز عشا و در دهه آخر در هر شب سی رکعت بخواند باز هشت رکعت آنرا بعد از نماز مغرب و بیست و دو رکعت دیگر را بعد از نماز عشا و مجموع این نمازها هفتصد رکعت می‌شود و باقیمانده را که سیصد رکعت است در شبهای قدر بخواند یعنی شب نوزدهم صد رکعت و شب بیست و یکم صد رکعت و شب ۲۳ صد رکعت پس مجموع هزار رکعت شود و بطریق دیگر هم وارد شده و تفصیل کلام در جای دیگر است و این مقام را گنجایش بسط نیست و امید که اهل جد و عمل باین هزار رکعت نماز مسامحه و سهل انگاری نکرده از آن خود را بهره‌مند نمایند و روایت شده که بخواند بعد از هر دو رکعت از

ادعیه ساعات روز

ان ما فلهما ماه رمضان اللّهمّ اجعل فیما تقضی و تقدّر من الامر المحتوم وفیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر ان تجعلنی من حجّاج بیتک الحرام المبرور حجّهم المشکور سعیهم المغفور ذنوبهم واسئلک ان تطیل عمری فی طاعتک وتوسّع لی فی رزقی یا ارحم الراحمین

فصل دوّم

در اعمال سحرهای ماه رمضان و آن چند امر است

اوّل سحور خوردن و ترک نکند سحور را اگر چه بیک دانه خرمای یا بشربت آب باشد و بهترین سحورها سویق یعنی قاووت و خرما است و وارد شده که حقتعالی و ملائکه صلوات می فرستند بر آنها که استغفار میکنند در سحرها و سحور میخورند دوّم سوره انّا انزلناه در وقت سحور میخواند که هر که این سوره مبارکه را در وقت افطار کردن و سحور بخواند در ما بین این دو وقت ثواب کسی داشته باشد که در راه خدا در خون خود بغلطد سیّم بخواند دعای عظیم الشان را که از حضرت امام رضا نقل شده که فرموده اند این دعائیست که حضرت امام محمّد باقر علیه السّلام در سحرهای ماه رمضان میخواندند

اللّهمّ انّی اسئلک من بهائک بابهاه وکلّ بهائک بهیّ اللّهمّ انّی اسئلک ببهائک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من جمالک باجمله وکلّ جمالک جمیل اللّهمّ انّی اسئلک بجمالک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من جلالک باجلّه وکلّ جلالک جلیل اللّهمّ انّی اسئلک بجلالک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک من عظمتک باعظمها وکلّ عظمتک عظیمة اللّهمّ انّی اسئلک بعظمتک کلّها اللّهمّ انّی اسئلک من نورک بانوره وکلّ نورک نیّر اللّهمّ انّی اسئلک بنورک کلّه اللّهمّ انّی اسئلک

مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِاَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِاَكْمَلِهِ
وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمَائِكَ بِاَكْبَرِهَا وَكُلُّ اَسْمَائِكَ كَبِيْرَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ بِاَسْمَائِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّهَا
وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيْزَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِاَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا ~~اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا~~ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ
مُسْتَطِيْلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ
اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا
اِلَيْكَ وَكُلُّ مَسَائِلِكَ اِلَيْكَ حَبِيْبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيْفٌ
اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهِ
وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عُلُوِّكَ عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ
اَسْئَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ

مِنَّاتِكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ
بِاَكْرَمِهَا وَكُلُّ آيَاتِكَ كَرِيمَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّاْنِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ
وَحْدَهُ وَجَبَرُوتٍ وَحْدَهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ اَسْئَلُكَ
فَاَجِبْنِي يَا اَللّٰهُ

پس هر حاجت که دارد از خدا بطلبد که البته برآورده است چهارم در مصباح
شیخ است که روایت کرده ابوحمزه ثمالی که حضرت امام زین العابدین ع در ماه
رمضان بیشتر از شب را نماز میکرد و چون سحر میشد این دعا را میخواند اِلٰهِي
لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ وَلَا تَمْكُرْ بِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ اَيْنَ لِيَ الْخَيْرُ يَا رَبِّ وَلَا يُوجَدُ
اِلَّا مِنْ عِنْدِكَ وَمِنْ اَيْنَ لِيَ النَّجَاةُ وَلَا تُسْتَطَاعُ اِلَّا بِكَ لَا الَّذِي اَحْسَنَ
اسْتَغْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي اَسَاءَ وَاجْتَرَاَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُرْضِكَ
خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ بگوید تا آنکه نفس قطع شود
بِكَ عَرَفْتُكَ وَاَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي اِلَيْكَ وَلَوْلَا اَنْتَ لَمْ اَدْرِ
مَا اَنْتَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَدْعُوهُ فَيُجِيبُنِي وَاِنْ كُنْتُ بَطِيئاً حِينَ يَدْعُونِي
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَسْئَلُهُ فَيُعْطِينِي وَاِنْ كُنْتُ بَخِيلاً حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي وَ
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ لِحَاجَتِي وَاَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي
بِغَيْرِ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ
غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَا اَرْجُو غَيْرَهُ لَاَخْلَفَ رَجَائِي
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي وَكَلَنِي اِلَيْهِ فَاَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي اِلَى النَّاسِ فَيُهِينُونِي
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي تَحَبَّبَ اِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتَّى
كَاَنِّي لَا ذَنْبَ لِي فَرَبِّي اَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَاَحَقُّ بِحَمْدِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَجِدُ سُبُلَ

اَلْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةٌ وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ إِلَيْكَ مُتْرَعَةٌ وَالاِسْتِعَانَةَ
بِفَضْلِكَ لِمَنْ أَمَّلَكَ مُبَاحَةٌ وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِخِينَ
مَفْتُوحَةٌ وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِي بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ
وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عِوَضاً مِنْ مَنْعِ الْبَاخِلِينَ
وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ
وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ
إِلَيْكَ بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ اسْتِغَاثَتِي وَبِدُعَائِكَ
تَوَسُّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ مِنِّي وَلَا اسْتِيجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي
بَلْ لِثِقَتِي بِكَرَمِكَ وَسُكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ وَلَجَئِي إِلَى الْإِيمَانِ
بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ الْقَائِلُ وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ
صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيماً وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ
يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى
أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحَنُّنِ رَأْفَتِكَ إِلٰهِي رَبَّيْتَنِي فِي نِعَمِكَ
وَإِحْسَانِكَ صَغِيراً وَنَوَّهْتَ بِاسْمِي كَبِيراً فَيَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ
وَتَفَضُّلِهِ وَنِعَمِهِ وَأَشَارَ لِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ
دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ
وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ
ذَنْبُهُ رَبِّ أُنَاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِباً
رَاغِباً رَاجِياً خَائِفاً إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَزِعْتُ وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ
طَمِعْتُ فَإِنْ عَفَوْتَ فَخَيْرُ رَاحِمٍ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَغَيْرُ ظَالِمٍ حُجَّتِي يَا اللّٰهُ فِي جُرْأَتِي

على مسألتك مع اتياني ما تكره جودك وكرمك وعدتي في شدتي
مع قلة حيائي رأفتك ورحمتك وقد رجوت ان لا تخيب بين ذين وذين
منيتي فحقق رجائي واسمع دعائي يا خير من دعاه داع وافضل من رجاه
راج عظم يا سيدي املي وساء عملي فاعطني من عفوك بمقدار املي ولا
تؤاخذني باسوء عملي فان كرمك يجل عن مجازاة المذنبين وحلمك
يكبر عن مكافاة المقصرين وانا يا سيدي عائذ بفضلك هارب منك
اليك متنجز ما وعدت من الصفح عمن احسن بك ظنا وما انا يا رب وما
خطري هبني بفضلك وتصدق علي بعفوك اي رب جللني بسترك واعف
عن توبيخي بكرم وجهك فلو اطلع اليوم على ذنبي غيرك ما فعلته ولو
خفت تعجيل العقوبة لاجتنبته لا لانك اهون الناظرين واخف المطلعين
بل لانك يا رب خير الساترين واحكم الحاكمين واكرم
الاكرمين ستار العيوب غفار الذنوب علام الغيوب تستر الذنب
بكرمك وتؤخر العقوبة بحلمك فلك الحمد على حلمك بعد علمك وعلى
عفوك بعد قدرتك ويحملني ويجرئني على معصيتك حلمك عني
ويدعوني الى قلة الحياء سترك علي ويسرعني الى التوثب على محارمك
معرفتي بسعة رحمتك وعظيم عفوك يا حليم يا كريم يا حي يا غافر الذنب
يا قابل التوب يا عظيم المن يا قديم الاحسان اين سترك الجميل اين عفوك
الجليل اين فرجك القريب اين غياثك السريع اين رحمتك الواسعة
اين عطاياك الفاضلة اين مواهبك الهنيئة اين صنائعك السنية اين
فضلك العظيم اين منك الجسيم اين احسانك القديم اين كرمك يا كريم
به فاستنقذني وبرحمتك فخلصني يا محسن يا مجمل يا منعم يا مفضل لست

أَمَلُنا فِي النَّجاةِ مِنْ عِقابِكَ عَلى أَعْمالِنا بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنا لِأَنَّكَ أَهْلُ
التَّقْوى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ تُبْدِئُ بِالْإِحْسانِ نِعَماً وَتَعْفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَماً
فَما نَدْرِي ما نَشْكُرُ أَجَمِيلَ ما تَنْشُرُ أَمْ قَبِيحَ ما تَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ ما أَبْلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ
أَمْ كَثِيرَ ما مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعافَيْتَ يا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَيا قُرَّةَ عَيْنِ
مَنْ لاذَ بِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسِيئُونَ فَتَجاوَزْ يا رَبِّ
عَنْ قَبِيحِ ما عِنْدَنا بِجَمِيلِ ما عِنْدَكَ وَأَيُّ جَهْلٍ يا رَبِّ لا يَسَعُهُ
جُودُكَ أَوْ أَيُّ زَمانٍ أَطْوَلُ مِنْ أَناتِكَ وَما قَدْرُ أَعْمالِنا فِي نِعَمِكَ
وَكَيْفَ نَسْتَكْثِرُ أَعْمالاً نُقابِلُ بِها كَرَمَكَ بَلْ كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُذْنِبِينَ
ما وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ يا باسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ
يا سَيِّدِي لَوْ نَهَرْتَنِي ما بَرِحْتُ مِنْ بابِكَ وَلا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِما انْتَهى
إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ الْفاعِلُ لِما تَشاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشاءُ
بِما تَشاءُ كَيْفَ تَشاءُ وَتَرْحَمُ مَنْ تَشاءُ بِما تَشاءُ كَيْفَ تَشاءُ لا تُسْأَلُ عَنْ
فِعْلِكَ وَلا تُنازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلا تُشارَكُ فِي أَمْرِكَ وَلا تُضادُّ فِي حُكْمِكَ
وَلا يَعْتَرِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبارَكَ اللهُ رَبُّ
الْعالَمِينَ يا رَبِّ هذا مَقامُ مَنْ لاذَ بِكَ وَاسْتَجارَ بِكَرَمِكَ وَأَلِفَ إِحْسانَكَ
وَنِعَمَكَ وَأَنْتَ الْجَوادُ الَّذِي لا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلا يَنْقُصُ فَضْلُكَ وَلا تَقِلُّ
رَحْمَتُكَ وَقَدْ تَوَثَّقْنا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالرَّحْمَةِ
الْواسِعَةِ أَفَتُراكَ يا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنا أَوْ تُخَيِّبُ آمالَنا كَلَّا يا كَرِيمُ فَلَيْسَ
هذا ظَنُّنا بِكَ وَلا هذا فِيكَ طَمَعُنا يا رَبِّ إِنَّ لَنا فِيكَ أَمَلاً طَوِيلاً
كَثِيراً إِنَّ لَنا فِيكَ رَجاءً عَظِيماً عَصَيْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتُرَ عَلَيْنا وَ
دَعَوْناكَ وَنَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنا فَحَقِّقْ رَجاءَنا مَوْلانا فَقَدْ عَلِمْنا

ما نستوجب باعمالنا ولكن علمك فينا وعلمنا بانك لا تصرفنا عنك
وان كنا غير مستوجبين لرحمتك وانت اهل ان تجود علينا وعلى
المذنبين بفضل سعتك فامنن علينا بما انت اهله وجد علينا فانا
محتاجون الى نيلك يا غفار بنورك اهتدينا وبفضلك استغنينا و
بنعمتك اصبحنا وامسينا ذنوبنا بين يديك نستغفرك اللهم منها و
نتوب اليك تتحبب الينا بالنعم ونعارضك بالذنوب خيرك الينا
نازل وشرنا اليك صاعد ولم يزل ولا يزال ملك كريم ياتيك عنا
بعمل قبيح فلا يمنعك ذلك من ان تحوطنا بنعمك وتتفضل علينا بآلائك
فسبحانك ما احلمك واعظمك واكرمك مبدئا ومعيدا تقدست اسمائك
وجل ثناؤك وكرم صنائعك وفعالك انت الهي اوسع فضلا واعظم
حلما من ان تقايسني بفعلي وخطيئتي فالعفو العفو العفو سيدي سيدي
سيدي اللهم اشغلنا بذكرك واعذنا من سخطك واجرنا من عذابك
وارزقنا من مواهبك وانعم علينا من فضلك وارزقنا حج بيتك وزيارة
قبر نبيك صلواتك ورحمتك ومغفرتك ورضوانك عليه وعلى اهل
بيته انك قريب مجيب وارزقنا عملا بطاعتك وتوفنا على ملتك
وسنة نبيك صلى الله عليه وآله اللهم اغفر لي ولوالدي وارحمهما
كما ربياني صغيرا اجزهما بالاحسان احسانا وبالسيئات غفرانا
اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم
والاموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات اللهم اغفر لحينا وميتنا شاهدنا
وغائبنا ذكرنا وانثانا صغيرنا وكبيرنا حرنا ومملوكنا كذب العادلون
بالله وضلوا ضلالا بعيدا وخسروا خسرانا مبينا اللهم صل على

محمدٍ وآلِ محمدٍ واختم لي بخيرٍ واكفني ما اهمّني من امر دنياي وآخرتي ولا
تُسلّط عليّ من لا يرحمني واجعل عليّ منك واقيةً باقيةً ولا تسلبني
صالح ما انعمت به عليّ وارزقني من فضلك رزقاً واسعاً حلالاً طيّباً
اللّهمّ احرسني بحراستك واحفظني بحفظك واكلأني بكلائتك وارزقني
حجّ بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كلّ عامٍ وزيارة قبر نبيّك والائمّة عليهم
السّلام ولا تُخلني يا ربّ من تلك المشاهد الشّريفة والمواقف الكريمة
اللّهمّ تُب عليّ حتّى لا اعصيك والهمني الخير والعمل به وخشيتك
باللّيل والنّهار ما ابقيتني يا ربّ العالمين اللّهمّ انّي كلّما قلتُ قد
تهيّأتُ وتعبّأتُ وقمتُ للصّلوة بين يديك وناجيتك القيت عليّ
نعاساً اذا انا صلّيتُ وسلبتني مناجاتك اذا انا ناجيتُ مالي كلّما
قلتُ قد صلحت سريرتي وقرب من مجالس التّوابين مجلسي عرضت لي
بليّةٌ ازالت قدمي وحالت بيني وبين خدمتك سيّدي لعلّك عن
بابك طردتني وعن خدمتك نحّيتني او لعلّك رأيتني مستخفّاً بحقّك
فاقصيتني او لعلّك رأيتني معرضاً عنك فقليتني او لعلّك وجدتني
في مقام الكاذبين فرفضتني او لعلّك رأيتني غير شاكرٍ لنعمائك
فحرمتني او لعلّك فقدتني من مجالس العلماء فخذلتني او لعلّك
رأيتني في الغافلين فمن رحمتك آيستني او لعلّك رأيتني آلف مجالس
البطّالين فبيني وبينهم خلّيتني او لعلّك لم تحبّ ان تسمع دعائي
فباعدتني او لعلّك بجرمي وجريرتي كافيتني او لعلّك بقلّة حيائي
منك جازيتني فان عفوت يا ربّ فطالما عفوت عن المذنبين
قبلي لانّ كرمك اي ربّ يجلّ عن مكافاة المقصّرين وانا عائذٌ

فبفضلك يا ربّ منّاك لمنّك متنجّز ما وعدت من الصفح عمّن أحسن
بك ظنّاً إلهي أنت أوسع فضلاً وأعظم حلماً من أن تقايسني بعملي أو أن
تستزلّني بخطيئتي وما أنا يا سيّدي وما خطري هبني بفضلك سيّدي وتصدّق
عليّ بعفوك وجلّلني بسترك واعف عن توبيخي بكرم وجهك سيّدي أنا
الصغير الذي ربّيته وأنا الجاهل الذي علّمته وأنا الضالّ الذي هديته
وأنا الوضيع الذي رفعته وأنا الخائف الذي آمنته والجائع الذي
أشبعته والعطشان الذي أرويته والعاري الذي كسوته والفقير الذي
أغنيته والضعيف الذي قوّيته والذليل الذي أعززته والسقيم الذي
شفيته والسائل الذي أعطيته والمذنب الذي سترته والخاطئ الذي
أقلته وأنا القليل الذي كثّرته والمستضعف الذي نصرته وأنا الطريد
الذي آويته أنا يا ربّ الذي لم أستحيك في الخلاء ولم أراقبك في الملاء
أنا صاحب الدواهي العظمى أنا الذي على سيّده اجترى أنا الذي عصيت
جبّار السماء أنا الذي أعطيت على معاصي الجليل الرشا أنا الذي حين
بشّرت بها خرجت إليها أسعى أنا الذي أمهلتني فما ارعويت وسترت
عليّ فما استحييت وعملت بالمعاصي فتعدّيت وأسقطتني من عينك
فما باليت فبحلمك أمهلتني وبسترك سترتني حتّى كأنّك أغفلتني
ومن عقوبات المعاصي جنّبتني حتّى كأنّك استحييتني إلهي لم أعصك
حين عصيتك وأنا بربوبيّتك جاحد ولا بأمرك مستخفّ ولا
لعقوبتك متعرّض ولا لوعيدك متهاون لكن خطيئة عرضت و
سوّلت لي نفسي وغلبني هواي وأعانني عليها شقوتي وغرّني سترك
المرخى عليّ فقد عصيتك وخالفتك بجهدك فالآن من عذابك

مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي مِنْ اَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَداً مَنْ يُخَلِّصُنِي وَبِحَبْلِ مَنْ اَتَّصِلُ
اِنْ اَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي فَوَاسَوْاَتَا عَلٰى مَا اَحْصٰى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِيَ الَّذِي
لَوْلَا مَا اَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ وَنَهْيِكَ اِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ لَقَنَطْتُ
عِنْدَمَا اَتَذَكَّرُهَا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَاَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ اَللّٰهُمَّ
بِذِمَّةِ الْاِسْلَامِ اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْاٰنِ اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُبِّي
النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الْقُرَشِيَّ الْهَاشِمِيَّ الْعَرَبِيَّ التِّهَامِيَّ الْمَكِّيَّ الْمَدَنِيَّ اَرْجُو
الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ فَلَا تُوحِشِ اسْتِيْنَاسَ اِيْمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ
مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَاِنَّ قَوْماً اٰمَنُوا بِاَلْسِنَتِهِمْ لِيَحْقِنُوا بِهِ دِمَاءَهُمْ فَاَدْرَكُوا
مَا اَمَّلُوا وَاِنَّا اٰمَنَّا بِكَ بِاَلْسِنَتِنَا وَقُلُوبِنَا لِتَعْفُوَ عَنَّا فَاَدْرِكْنَا مَا اَمَّلْنَا
وَثَبِّتْ رَجَاءَكَ فِي صُدُورِنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِزَّتِكَ لَوِ انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ
مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا اُلْهِمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسَعَةِ
رَحْمَتِكَ اِلٰى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ اِلَّا اِلٰى مَوْلَاهُ وَاِلٰى مَنْ يَلْتَجِئُ الْمَخْلُوقُ اِلَّا
اِلٰى خَالِقِهِ اِلٰهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْاَصْفَادِ وَمَنَعْتَنِي سَيْبَكَ مِنْ بَيْنِ الْاَشْهَادِ
وَدَلَلْتَ عَلٰى فَضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ وَاَمَرْتَ بِي اِلَى النَّارِ وَحُلْتَ بَيْنِي
وَبَيْنَ الْاَبْرَارِ مَا قَطَعْتُ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتُ تَاْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنْكَ وَلَا
خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي اَنَا لَا اَنْسٰى اَيَادِيَكَ عِنْدِي وَسَتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا
سَيِّدِي اَخْرِجْ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفٰى خِيَرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَانْقُلْنِي اِلٰى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ
اِلَيْكَ وَاَعِنِّي بِالْبُكَاءِ عَلٰى نَفْسِي فَقَدْ اَفْنَيْتُ بِالتَّسْوِيفِ وَالْاٰمَالِ عُمْرِي
وَقَدْ نَزَلْتُ مَنْزِلَةَ الْاٰيِسِينَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ يَكُونُ اَسْوَاَ حَالاً مِنِّي اِنْ اَنَا

نُقْلَبْتُ عَلَى مِثْلِ حَالِي إِلَى قَبْرِي لَمْ أُمَهِّدْهُ لِرَقْدَتِي وَلَمْ أَفْرُشْهُ بِالْعَمَلِ
الصَّالِحِ لِضَجْعَتِي وَمَا لِي لَا أَبْكِي وَلَا أَدْرِي إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي
تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقَتْ عِنْدَ رَأْسِي أَجْنِحَةُ الْمَوْتِ فَمَا لِي لَا
أَبْكِي أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي أَبْكِي لِضِيقِ لَحْدِي أَبْكِي لِسُؤَالِ
مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ إِيَّايَ أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَاناً ذَلِيلاً حَامِلاً ثِقْلِي عَلَى
ظَهْرِي أَنْظُرُ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَأُخْرَى عَنْ شِمَالِي إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ
غَيْرِ شَأْنِي لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ
ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ وَوُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ وَذِلَّةٌ سَيِّدِي
عَلَيْكَ مُعَوَّلِي وَمُعْتَمَدِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقِي تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ
تَشَاءُ وَتَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا نَقَّيْتَ مِنَ الشِّرْكِ
قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي أَفَبِلِسَانِي هَذَا الْكَالِّ أَشْكُرُكَ أَمْ بِغَايَةِ
جُهْدِي فِي عَمَلِي أُرْضِيكَ وَمَا قَدْرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا
قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعَمِكَ وَإِحْسَانِكَ إِلَهِي إِنَّ جُودَكَ بَسَطَ أَمَلِي
وَشُكْرَكَ قَبِلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَإِلَيْكَ رَهْبَتِي وَإِلَيْكَ تَأْمِيلِي
وَقَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمَلِي وَعَلَيْكَ يَا وَاحِدِي عَكَفَتْ هِمَّتِي وَفِيمَا عِنْدَكَ
انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي وَلَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ أَنِسَتْ مَحَبَّتِي وَإِلَيْكَ
أَلْقَيْتُ بِيَدِي وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي يَا مَوْلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ
قَلْبِي وَبِمُنَاجَاتِكَ بَرَّدْتُ أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّي فَيَا مَوْلَايَ وَيَا مُؤَمَّلِي وَيَا مُنْتَهَى
سُؤْلِي فَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ ذَنْبِيَ الْمَانِعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ
لِقَدِيمِ الرَّجَاءِ فِيكَ وَعَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
مِنَ الرَّأْفَةِ وَالرَّحْمَةِ فَالْأَمْرُ لَكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ

سبحان القائم الدائم سبحان الدائم القائم سبحان الواحد الاحد سبحان الفرد الصمد سبحان الحي القيوم سبحان الله وبحمده سبحان الذي يحيي ويميت سبحان الملك القدوس سبحان ربنا الاعلى سبحانه وتعالى

وَفي فَضْلِكَ وَكُلّي خاضِعٌ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ اِلٰهي اِرْحَمْني
اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتي وَكَلَّ عَنْ جَوابِكَ لِساني وَطاشَ عِنْدَ سُؤالِكَ اِيّايَ
لُبّي فَيا عَظيمَ رَجائي فَلا تُخَيِّبْني اِذَا اشْتَدَّتْ فاقَتي وَلا تَرُدَّني لِجَهْلي
وَلا تَمْنَعْني لِقِلَّةِ صَبْري اَعْطِني لِفَقْري وَارْحَمْني لِضَعْفي سَيِّدي عَلَيْكَ
مُعْتَمَدي وَمُعَوَّلي وَرَجائي وَتَوَكُّلي وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلُّقي وَبِفِنائِكَ اَحُطُّ
رَحْلي وَبِجُودِكَ اَقْصِدُ طَلِبَتي وَبِكَرَمِكَ اَيْ رَبِّ اَسْتَفْتِحُ دُعائي وَلَدَيْكَ
اَرْجُو فاقَتي وَبِغِناكَ اَجْبُرُ عَيْلَتي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيامي وَاِلٰى جُودِكَ
وَكَرَمِكَ اَرْفَعُ بَصَري وَاِلٰى مَعْرُوفِكَ اُديمُ نَظَري فَلا تُحْرِقْني بِالنّارِ وَ
اَنْتَ مَوْضِعُ اَمَلي وَلا تُسْكِنِّي الْهاوِيَةَ فَاِنَّكَ قُرَّةُ عَيْني يا سَيِّدي لا
تُكَذِّبْ ظَنّي بِاِحْسانِكَ وَمَعْرُوفِكَ فَاِنَّكَ ثِقَتي وَلا تَحْرِمْني ثَوابَكَ
فَاِنَّكَ الْعارِفُ بِفَقْري اِلٰهي اِنْ كانَ قَدْ دَنا اَجَلي وَلَمْ يُقَرِّبْني مِنْكَ
عَمَلي فَقَدْ جَعَلْتُ الْاِعْتِرافَ اِلَيْكَ بِذَنْبي وَسائِلَ عِلَلي اِلٰهي اِنْ
عَفَوْتَ فَمَنْ اَوْلٰى مِنْكَ وَاِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ اَعْدَلُ مِنْكَ فِي الْحُكْمِ اِرْحَمْ
في هٰذِهِ الدُّنْيا غُرْبَتي وَعِنْدَ الْمَوْتِ كُرْبَتي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتي وَفِي
اللَّحْدِ وَحْشَتي وَاِذا نُشِرْتُ لِلْحِسابِ بَيْنَ يَدَيْكَ ذُلَّ مَوْقِفي وَاغْفِرْ لي
ما خَفِيَ عَلَى الْاٰدَمِيّينَ مِنْ عَمَلي وَاَدِمْ لي ما بِهِ سَتَرْتَني وَارْحَمْني صَريعاً
عَلَى الْفِراشِ تُقَلِّبُني اَيْدي اَحِبَّتي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُوداً عَلَى الْمُغْتَسَلِ
يُقَلِّبُني صالِحُ جيرَتي وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولاً قَدْ تَناوَلَ الْاَقْرِباءُ اَطْرافَ
جِنازَتي وَجُدْ عَلَيَّ مَنْقُولاً قَدْ نَزَلْتُ بِكَ وَحيداً في حُفْرَتي وَارْحَمْ في
ذٰلِكَ الْبَيْتِ الْجَديدِ غُرْبَتي حَتّٰى لا اَسْتَاْنِسَ بِغَيْرِكَ يا سَيِّدي اِنْ وَكَلْتَني
اِلٰى نَفْسي هَلَكْتُ سَيِّدي فَبِمَنْ اَسْتَغيثُ اِنْ لَمْ تُقِلْني عَثْرَتي فَاِلٰى مَنْ اَفْزَعُ

إِنْ فَقَدْتُ عِنايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي وَإِلَى مَنِ الْتَجِئُ إِنْ لَمْ تُنَفِّسْ كُرْبَتِي
سَيِّدِي مَنْ لِي وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي وَفَضْلَ مَنْ أُؤَمِّلُ إِنْ عَدِمْتُ فَضْلَكَ
يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلَى مَنِ الْفِرارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا
أَرْجُوكَ إِلٰهِي حَقِّقْ رَجائِي وَآمِنْ خَوْفِي فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا
عَفْوَكَ سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
فَاغْفِرْ لِي وَأَلْبِسْنِي مِنْ نَظَرِكَ ثَوْباً يُغَطِّي عَلَيَّ التَّبِعاتِ وَتَغْفِرُهَا لِي وَلَا
أُطالَبُ بِها إِنَّكَ ذُو مَنٍّ قَدِيمٍ وَصَفْحٍ عَظِيمٍ وَتَجاوُزٍ كَرِيمٍ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي
تُفِيضُ سَيْبَكَ عَلَىٰ مَنْ لَا يَسْأَلُكَ وَعَلَى الْجاحِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ فَكَيْفَ
سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَأَيْقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ إِلَيْكَ تَبارَكْتَ وَ
تَعالَيْتَ يا رَبَّ الْعالَمِينَ سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبابِكَ أَقامَتْهُ الْخَصاصَةُ بَيْنَ
يَدَيْكَ يَقْرَعُ بابَ إِحْسانِكَ بِدُعائِهِ فَلَا تُعْرِضْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي
وَاقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهٰذَا الدُّعاءِ وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا تَرُدَّنِي
مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ إِلٰهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُحْفِيكَ سائِلٌ وَلَا
يَنْقُصُكَ نائِلٌ أَنْتَ كَما تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
صَبْراً جَمِيلاً وَفَرَجاً قَرِيباً وَقَوْلاً صادِقاً وَأَجْراً عَظِيماً أَسْأَلُكَ يا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ
كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ
عِبادُكَ الصّالِحُونَ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطَىٰ أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي
نَفْسِي وَأَهْلِي وَوالِدِي وَأَهْلِ حُزانَتِي وَإِخْوانِي فِيكَ وَأَرْغِدْ عَيْشِي وَ
أَظْهِرْ مُرُوَّتِي وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوالِي وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلْتَ عُمْرَهُ وَحَسَّنْتَ عَمَلَهُ
وَأَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ وَرَضِيتَ عَنْهُ وَأَحْيَيْتَهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ
وَأَسْبَغِ الْكَرامَةِ وَأَتَمِّ الْعَيْشِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشاءُ

ذكرك اللهم خصني منك بخاصة ذكرك ولا تجعل شيئا مما اتقرب
به في آناء الليل واطراف النهار رياء ولا سمعة ولا اشرا ولا بطرا
واجعلني لك من الخاشعين اللهم اعطني السعة في الرزق والامن في
الوطن وقرة العين في الاهل والمال والولد والمقام في نعمك
عندي والصحة في الجسم والقوة في البدن والسلامة في الدين واستعملني
بطاعتك وطاعة رسولك محمد صلى الله عليه وآله ابدا ما استعمرتني
واجعلني من اوفر عبادك عندك نصيبا في كل خير انزلته وتنزله في
شهر رمضان في ليلة القدر وما انت منزله في كل سنة من رحمة
تنشرها وعافية تلبسها وبلية تدفعها وحسنات تتقبلها وسيئات
تتجاوز عنها وارزقني حج بيتك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام
وارزقني رزقا واسعا من فضلك الواسع واصرف عني يا سيدي
الاسواء واقض عني الدين والظلامات حتى لا اتاذى بشيء منه
وخذ عني باسماع وابصار اعدائي وحسادي والباغين علي وانصرني
عليهم واقر عيني وفرح قلبي واجعل لي من همي وكربي فرجا ومخرجا
واجعل من ارادني بسوء من جميع خلقك تحت قدمي واكفني شر
الشيطان وشر السلطان وسيئات عملي وطهرني من الذنوب كلها
واجرني من النار بعفوك وادخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور
العين بفضلك والحقني باوليائك الصالحين محمد وآله الابرار
الطيبين الطاهرين الاخيار صلواتك عليهم وعلى اجسادهم وارواحهم
ورحمة الله وبركاته الهي وسيدي وعزتك وجلالك لئن طالبتني
بذنوبي لاطالبنك بعفوك ولئن طالبتني بلؤمي لاطالبنك بكرمك

وَلَئِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ لَاُخْبِرَنَّ اَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ اِلٰهِي وَسَيِّدِي اِنْ كُنْتَ
لَا تَغْفِرُ اِلَّا لِاَوْلِيَائِكَ وَاَهْلِ طَاعَتِكَ فَاِلٰى مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْنِبُونَ
وَاِنْ كُنْتَ لَا تُكْرِمُ اِلَّا اَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَبِمَنْ يَسْتَغِيثُ الْمُسِيئُونَ اِلٰهِي
اِنْ اَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذٰلِكَ سُرُورُ عَدُوِّكَ وَاِنْ اَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذٰلِكَ
سُرُورُ نَبِيِّكَ وَاَنَا وَاللّٰهِ اَعْلَمُ اَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ اَحَبُّ اِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ
عَدُوِّكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اَنْ تَمْلَاَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا
بِكِتَابِكَ وَاِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا اِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ
حَبِّبْ اِلَيَّ لِقَاءَكَ وَاَحْبِبْ لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ
وَالْكَرَامَةَ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضٰى وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْ
بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَاَعِنِّي عَلٰى نَفْسِي بِمَا تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ
وَاخْتِمْ عَمَلِي بِاَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَعِنِّي عَلٰى صَالِحِ
مَا اَعْطَيْتَنِي وَثَبِّتْنِي يَا رَبِّ وَلَا تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَذْتَنِي مِنْهُ يَا رَبَّ
الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْاَلُكَ اِيمَانًا لَا اَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ اَحْيِنِي
مَا اَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ وَتَوَفَّنِي اِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ وَابْعَثْنِي اِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَاَبْرِئْ
قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَالشَّكِّ وَالسُّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتّٰى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا
لَكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِي بَصِيرَةً فِي دِينِكَ وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ
وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَوَرَعًا يَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ وَبَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ
وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلٰى مِلَّةِ رَسُولِكَ
صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَشَلِ وَالْهَمِّ
وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ وَالْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالْمَسْكَنَةِ وَالْفَاقَةِ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ
وَالْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ وَبَطْنٍ لَا

بِسَمْعٍ لَا يَسْمَعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى
نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اَللّٰهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَجِدُ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحَدًا
فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَكَةٍ وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ ذِكْرِي وَارْفَعْ دَرَجَتِي وَحُطَّ وِزْرِي وَلَا تَذْكُرْنِي
بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ
وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ أَنْ نَعْفُوَ عَمَّنْ ظَلَمَنَا
وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِذٰلِكَ مِنَّا وَأَمَرْتَنَا أَنْ لَا
نَرُدَّ سَائِلًا عَنْ أَبْوَابِنَا وَقَدْ جِئْتُكَ سَائِلًا فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ
حَاجَتِي وَأَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرِقَّاؤُكَ
فَأَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مَفْزَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي
إِلَيْكَ فَزِعْتُ وَبِكَ اسْتَغَثْتُ وَلُذْتُ لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ
إِلَّا مِنْكَ فَأَغِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَفُكُّ الْأَسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ
اقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي
إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي وَرَضِّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بحمد و نیز شیخ فرموده که در سحر این دعا را بخوانی يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي
وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ
السَّاتِرُ عَوْرَتِي وَالْمُؤْمِنُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي فَاغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي اَللّٰهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ الذُّلِّ فِي النَّارِ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ

يا صمد يا من لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفواً احد يا من يعطي من سئله
تحنناً منه ورحمة ويبتدئ بالخير من لم يسئله تفضلاً منه وكرماً
بفضلك الدائم صلّ على محمد وآل محمد وهب لي رحمة واسعة جامعة
ابلغ بها خير الدنيا والآخرة اللهم اني استغفرك لما تبت اليك منه
ثم عدت فيه واستغفرك لكل خير اردت به وجهك فخالطني فيه
ما ليس لك اللهم صلّ على محمد وآل محمد واعف عن ظلمي وجرمي
بحلمك وجودك يا كريم يا من لا يخيب سائله ولا ينفد نائله يا من علا
فلا شيء فوقه ودنى فلا شيء دونه صلّ على محمد وآل محمد وارحمني يا فالق
البحر لموسى الليلة الليلة الليلة الساعة الساعة الساعة اللهم طهّر
قلبي من النفاق وعملي من الرياء ولساني من الكذب وعيني من الخيانة
فانك تعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور يا رب هذا مقام العائذ
بك من النار هذا مقام الهارب اليك من النار هذا مقام من يبوء لك
بذنبه ويتوب الى ربه هذا مقام البائس الفقير هذا مقام الخائف
المستجير هذا مقام المحزون المكروب هذا مقام المغموم المهموم
هذا مقام الغريب الغريق هذا مقام المستوحش الفرق هذا مقام من لا
يجد لذنبه غافراً غيرك ولا لضعفه مقوياً الا انت ولا لهمه مفرجاً سواك
يا الله يا كريم لا تحرق وجهي بالنار بعد سجودي لك وتعفيري بغير من
مني عليك بل لك الحمد والمن والتفضل عليّ ارحم اي رب اي رب
اي رب بگويد تا نفس قطع شود ضعفي وقلة حيلتي ورقة جلدي وتبدد
اوصالي وتناثر لحمي وجسمي وجسدي ووحدتي ووحشتي في قبري وجزعي
من صغير البلاء اسئلك يا رب قرة العين والاغتباط يوم الحسرة

وَالنَّدَامَةِ بَيِّضْ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُّ فِيهِ الْوُجُوهُ آمِنِّي مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ
أَسْأَلُكَ الْبُشْرَى يَوْمَ تَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ وَالْبُشْرَى عِنْدَ فِرَاقِ
الدُّنْيَا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَرْجُوهُ عَوْنًا فِي حَيَاتِي وَأَعُدُّهُ ذُخْرًا لِيَوْمِ فَاقَتِي
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يُجِبْ دُعَائِي
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي
الْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَلِيِّ كُلِّ
نِعْمَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْيَقِينَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ وَأَثْبِتْ رَجَاءَكَ
فِي قَلْبِي وَاقْطَعْ رَجَائِي عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُوَ غَيْرَكَ وَلَا أَثِقَ إِلَّا بِكَ
يَا لَطِيفًا لِمَا يَشَاءُ الْطُفْ لِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى يَا رَبِّ إِنِّي
ضَعِيفٌ عَلَى النَّارِ فَلَا تُعَذِّبْنِي بِالنَّارِ يَا رَبِّ ارْحَمْ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي
وَذُلِّي وَمَسْكَنَتِي وَتَعْوِيذِي وَتَلْوِيذِي يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ عَنْ طَلَبِ الدُّنْيَا
وَأَنْتَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِقُوَّتِكَ عَلَى ذٰلِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ
وَغِنَاكَ عَنْهُ وَحَاجَتِي إِلَيْهِ أَنْ تَرْزُقَنِي فِي عَامِي هٰذَا وَشَهْرِي هٰذَا وَيَوْمِي
هٰذَا وَسَاعَتِي هٰذِهِ رِزْقًا تُغْنِينِي بِهِ عَنْ تَكَلُّفِ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ
رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ أَيْ رَبِّ مِنْكَ أَطْلُبُ وَإِلَيْكَ أَرْغَبُ وَإِيَّاكَ أَرْجُو
وَأَنْتَ أَهْلٌ لِذٰلِكَ لَا أَرْجُو غَيْرَكَ وَلَا أَثِقُ إِلَّا بِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
أَيْ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَعَافِنِي يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ
وَيَا جَامِعَ كُلِّ فَوْتٍ وَيَا بَارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ يَا مَنْ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ
وَلَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلَكَ وَأَفْضَلَ مَا سُئِلْتَ لَهُ وَأَفْضَلَ مَا أَنْتَ

هدیه حضرت فاطمه [illegible] دو رکعت هدیه حضرت [illegible] امام حسن [illegible] هدیه امام [illegible] پس این دعا را بخواند اللهم انت السلام ومنک السلام والیک یعود السلام حیّنا ربنا منک بالسلام اللهم ان هذه الرکعات هدیة

مسؤول لدا إلى يوم القيمة وهب لي لعاقبة خير تنسيني المعيشة واعصم لي
بخير حتى لا أنصرف في الذنوب اللهم رضني بما قسمت لي حتى لا أسئل
أحدا شيئا اللهم صل على محمد وآل محمد وافتح لي خزائن رحمتك و
ارحمني رحمة لا تعذبني بعدها أبدا في الدنيا والآخرة وارزقني من
فضلك الواسع رزقا حلالا طيبا لا تفقرني إلى أحد بعده سواك تزيدني
بذلك شكرا إليك وفاقة وفقرا إليك وبك عمن سواك غنى وتعففا يا محسن
يا مجمل يا منعم يا مفضل يا مليك يا مقتدر صل على محمد وآل محمد واكفني
المهم كله واقض لي بالحسنى وبارك لي في جميع أموري واقض لي جميع حوائجي
اللهم يسر لي ما أخاف تعسيره فإن تيسير ما أخاف تعسيره عليك
سهل يسير وسهل لي ما أخاف حزونته ونفس عني ما أخاف ضيقه
وكف عني ما أخاف همه واصرف عني ما أخاف بليته يا أرحم الراحمين
اللهم املأ قلبي حبا لك وخشية منك وتصديقا بك وإيمانا بك و
فرقا منك وشوقا إليك يا ذا الجلال والإكرام اللهم إن لك حقوقا
فتصدق بها علي وللناس قبلي تبعات فتحملها عني وقد أوجبت لكل
ضيف قرى وأنا ضيفك فاجعل قراي الليلة الجنة يا وهاب الجنة
يا وهاب المغفرة ولا حول ولا قوة إلا بك. پس بخواند دعای ادریس را
که شیخ و سید روایت کرده‌اند طالبان رجوع بمصباح یا اقبال نمایند
هشتم بخواند این دعا را که مختصرترین دعاهای سحر است و در اقبال
يا مفزعي عند كربتي ويا غوثي عند شدتي إليك فزعت وبك استغثت
وبك لذت لا ألوذ بسواك ولا أطلب الفرج إلا منك فأغثني وفرج
عني يا من يقبل اليسير واعف عني الكثير إنك أنت الغفور الرحيم

اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اِیماناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبی وَیَقیناً حَتّی اَعْلَمَ اَنَّهُ لَنْ یُصیبَنی اِلاّ
ما کَتَبْتَ لی وَرَضِّنی مِنَ الْعَیْشِ بِما قَسَمْتَ لی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا عُدَّتی
فی کُرْبَتی وَیا صاحِبی فی شِدَّتی وَیا وَلِیّی فی نِعْمَتی وَیا غایَتی فی رَغْبَتی
اَنْتَ السّاتِرُ عَوْرَتی وَالْآمِنُ رَوْعَتی وَالْمُقیلُ عَثْرَتی فَاغْفِرْ لی خَطیئَتی یا اَرْحَمَ
الرّاحِمینَ ثُمَّ بخواند این تسبیحات را که روایت شده است سُبْحانَ مَنْ یَعْلَمُ
جَوارِحَ الْقُلُوبِ سُبْحانَ مَنْ یُحْصی عَدَدَ الذُّنُوبِ سُبْحانَ مَنْ لا یَخْفی عَلَیْهِ
خافِیَةٌ فِی السَّماواتِ وَالْاَرَضینَ سُبْحانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ سُبْحانَ الْفَرْدِ الْوِتْرِ
سُبْحانَ الْعَظیمِ الْاَعْظَمِ سُبْحانَ مَنْ لا یَعْتَدی عَلی اَهْلِ مَمْلَکَتِهِ سُبْحانَ مَنْ لا
یُؤاخِذُ اَهْلَ الْاَرْضِ بِاَلْوانِ الْعَذابِ سُبْحانَ الْحَنّانِ الْمَنّانِ سُبْحانَ الرَّؤُفِ
الرَّحیمِ سُبْحانَ الْجَبّارِ الْجَوادِ سُبْحانَ الْکَریمِ الْحَلیمِ سُبْحانَ الْبَصیرِ الْعَلیمِ
سُبْحانَ الْبَصیرِ الْواسِعِ سُبْحانَ اللّهِ عَلی اِقْبالِ النَّهارِ سُبْحانَ اللّهِ عَلی اِدْبارِ
النَّهارِ سُبْحانَ اللّهِ عَلی اِدْبارِ اللَّیْلِ وَاِقْبالِ النَّهارِ سُبْحانَ اللّهِ عَلی اِقْبالِ
النَّهارِ وَاِدْبارِ اللَّیْلِ سُبْحانَ اللّهِ عَلی اِقْبالِ النَّهارِ وَاِقْبالِ اللَّیْلِ وَلَهُ
الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْکِبْرِیاءُ مَعَ کُلِّ نَفَسٍ وَکُلِّ طَرْفَةِ عَیْنٍ وَکُلِّ لَمْحَةٍ
سَبَقَ فی عِلْمِهِ سُبْحانَکَ مِلْأَ ما اَحْصی کِتابُکَ سُبْحانَکَ زِنَةَ عَرْشِکَ
سُبْحانَکَ سُبْحانَکَ وبدانکه علما فرموده اند که اگر ممکن شود
بعد از سحور بکند بهتر است و از اول شب تا آخر شب بنیت سحور اکر کرد
وهمینکه سیر باشد و قصد دارد که فردا از برای خدا روزه میگیرد و امساک
از مفطرات میکند بس است وشایسته است که در سحرها نماز شب را
ترک نکند و تهجد بعمل آورد

قسم چهارم

در اعمال روزهای ماه رمضان است و آن چند چیز است اول بخواند
هر روز و فایده عادا که شیخ و سید نقل کرده اند اَللّٰهُمَّ هٰذا شَهرُ رَمَضانَ
اَلَّذی اَنزَلتَ فیهِ القُرآنَ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الهُدی وَالفُرقانِ
وَهٰذا شَهرُ الصِّیامِ وَهٰذا شَهرُ القِیامِ وَهٰذا شَهرُ الاِنابَةِ وَهٰذا شَهرُ التَّوبَةِ
وَهٰذا شَهرُ المَغفِرَةِ وَالرَّحمَةِ وَهٰذا شَهرُ العِتقِ مِنَ النّارِ وَالفَوزِ بِالجَنَّةِ وَ
هٰذا شَهرٌ فیهِ لَیلَةُ القَدرِ الَّتی هِیَ خَیرٌ مِن اَلفِ شَهرٍ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِنّی عَلی صِیامِهِ وَقِیامِهِ وَسَلِّمهُ لی وَسَلِّمنی فیهِ وَاَعِنّی
عَلَیهِ بِاَفضَلِ عَونِکَ وَوَفِّقنی فیهِ لِطاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسولِکَ وَاَولِیائِکَ
صَلَّی اللهُ عَلَیهِم وَفَرِّغنی فیهِ لِعِبادَتِکَ وَدُعائِکَ وَتِلاوَةِ کِتابِکَ وَاَعظِم
لی فیهِ البَرَکَةَ وَاَحسِن لی فیهِ العافِیَةَ وَاَصِحَّ فیهِ بَدَنی وَاَوسِع فیهِ رِزقی
وَاکفِنی فیهِ ما اَهَمَّنی وَاستَجِب فیهِ دُعائی وَبَلِّغنی فیهِ رَجائی اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَذهِب عَنّی فیهِ النُّعاسَ وَالکَسَلَ وَالسَّأمَةَ
وَالفَترَةَ وَالقَسوَةَ وَالغَفلَةَ وَالغِرَّةَ وَجَنِّبنی فیهِ العِلَلَ وَالاَسقامَ
وَالهُمومَ وَالاَحزانَ وَالاَعراضَ وَالاَمراضَ وَالخَطایا وَالذُّنوبَ وَاصرِف
عَنّی فیهِ السّوءَ وَالفَحشاءَ وَالجَهدَ وَالبَلاءَ وَالتَّعَبَ وَالعَناءَ اِنَّکَ سَمیعُ
الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذنی فیهِ مِنَ الشَّیطانِ الرَّجیمِ
وَهَمزِهِ وَلَمزِهِ وَنَفثِهِ وَنَفخِهِ وَوَسوَسَتِهِ وَتَثبیطِهِ وَکَیدِهِ وَمَکرِهِ وَحِبالِهِ
وَخُدَعِهِ وَاَمانیِّهِ وَغُرورِهِ وَفِتنَتِهِ وَشَرَکِهِ وَاَحزابِهِ وَاَتباعِهِ وَاَشیاعِهِ
وَاَولِیائِهِ وَشُرَکائِهِ وَجَمیعِ مَکایِدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارزُقنا
قِیامَهُ وَصِیامَهُ وَبُلوغَ الاَمَلِ فیهِ وَفی قِیامِهِ وَاستِکمالَ ما یُرضیکَ
عَنّی صَبراً وَاحتِساباً وَایماناً وَیَقیناً ثُمَّ تَقَبَّل ذٰلِکَ مِنّی بِالاَضعافِ الکَثیرَةِ

وَالْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي
الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ
وَالْخَيْرَ الْمَقْبُولَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالتَّضَرُّعَ وَالْخُشُوعَ وَالرِّقَّةَ وَالنِّيَّةَ
الصَّادِقَةَ وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَجَلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ
وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ
الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذٰلِكَ بِعَرَضٍ وَلَا
مَرَضٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا غَمٍّ وَلَا سُقْمٍ وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحَفُّظِ
لَكَ وَفِيكَ وَالرِّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ
لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ
الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّحَنُّنِ وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْمُعَافَاةِ وَالْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَرَحْمَتَكَ
وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا وَذَنْبِي
فِيهِ مَغْفُورًا حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْثَرَ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ
تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا
لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ إِيَّاهَا
وَأَكْرَمْتَهُ بِهَا (وَاجْعَلْنِي فِيهَا) مِنْ عُتَقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعَدَاءِ
خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هٰذَا الْجِدَّ وَالْاِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ

وما يحب ويرضى اللهم رب الفجر وليال عشر والشفع والوتر ورب
شهر رمضان وما انزلت فيه من القرآن ورب جبرئيل وميكائيل واسرافيل
وعزرائيل وجميع الملائكة المقربين ورب ابراهيم واسمعيل واسحق ويعقوب
ورب موسى وعيسى وجميع النبيين والمرسلين ورب محمد خاتم النبيين
صلواتك عليه وعليهم اجمعين واسئلك بحقك عليهم وبحقهم عليك
وبحقك العظيم لما صليت عليه وآله وعليهم اجمعين ونظرت الي نظرة
رحيمة ترضى بها عني رضى لا سخط علي بعده ابدا واعطيتني جميع سؤلي
ورغبتي وامنيتي وارادتي وصرفت عني ما اكره واحذر واخاف على نفسي
وما لا اخاف وعن اهلي ومالي واخواني وذريتي اللهم اليك فررنا
من ذنوبنا فآونا تائبين وتب علينا مستغفرين واغفر لنا متعوذين
واعذنا مستجيرين واجرنا مستسلمين ولا تخذلنا راهبين وآمنا
راغبين وشفعنا سائلين واعطنا انك سميع الدعاء قريب مجيب
اللهم انت ربي وانا عبدك واحق من سئل العبد ربه ولم يسئل
العباد مثلك كرما وجودا يا موضع شكوى السائلين ويا منتهى حاجة
الراغبين ويا غياث المستغيثين ويا مجيب دعوة المضطرين ويا ملجأ
الهاربين ويا صريخ المستصرخين ويا رب المستضعفين ويا كاشف كرب
المكروبين ويا فارج هم المهمومين ويا كاشف الكرب العظيم يا الله يا رحمن
يا رحيم يا ارحم الراحمين صل على محمد وآل محمد واغفر لي ذنوبي وعيوبي
واسائتي وظلمي وجرمي واسرافي على نفسي وارزقني من فضلك ورحمتك
فانه لا يملكها غيرك واعف عني واغفر لي كل ما سلف من ذنوبي واعصمني
فيما بقي من عمري واستر علي وعلى والدي وولدي وقرابتي واهلي

اور جو باتیں اُس کو پسند ہیں اور جن سے وہ راضی ہو
خدایا اے رات کے پروردگار ...
[illegible]

اخواني ومن كان مني بسبيل من المؤمنين والمؤمنات في الدنيا والآخرة
فان ذلك كله بيدك وانت واسع المغفرة فلا تخيبني يا سيدي ولا ترد
دعائي ولا يدي الى نحري حتى تفعل ذلك بي وتستجيب لي جميع ما سألتك
وتزيدني من فضلك فانك على كل شيء قدير ونحن اليك راغبون
اللهم لك الأسماء الحسنى والأمثال العليا والكبرياء والآلاء اسألك
باسمك بسم الله الرحمن الرحيم ان كنت قضيت في هذه الليلة تنزل الملائكة
والروح فيها ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في السعداء
وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي مغفورة وان تهب
لي يقينا تباشر به قلبي وايمانا لا يشوبه شك ورضى بما قسمت لي وآتني
في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقني عذاب النار وان لم تكن قضيت
في هذه الليلة تنزل الملائكة والروح فيها فأخرني الى ذلك وارزقني
فيها ذكرك وشكرك وطاعتك وحسن عبادتك وصل على محمد وآل
محمد بأفضل صلواتك يا ارحم الراحمين يا احد يا صمد يا رب محمد اغضب
اليوم لمحمد ولابرار عترته واقتل اعداءهم بددا واحصهم عددا ولا
تدع على ظهر الأرض منهم احدا ولا تغفر لهم ابدا يا حسن الصحبة يا
خليفة النبيين انت ارحم الراحمين البدئ البديع الذي ليس كمثلك
شيء والدائم غير الغافل والحي الذي لا يموت انت كل يوم في شأن
انت خليفة محمد وناصر محمد ومفضل محمد اسألك ان تنصر وصي محمد
وخليفة محمد والقائم بالقسط من اوصياء محمد صلواتك عليه وعليهم
اعطف عليهم نصرك يا لا اله الا انت بحق لا اله الا انت صل على محمد
وآل محمد واجعلني معهم في الدنيا والآخرة واجعل عاقبة امري الى غفرانك

ورحمتك يا ارحم الراحمين وكذلك نسبت نفسك يا سيدي باللطيف
بلى انك لطيف فصل على محمد وآل محمد والطف لي لما تشاء اللهم صل على محمد
وآل محمد وارزقني الحج والعمرة في عامنا هذا وتطول علي بجميع حوائجي
للآخرة والدنيا پس سه مرتبه بگويد
استغفر الله ربي واتوب اليه ان ربي قريب مجيب استغفر الله ربي واتوب
اليه ان ربي رحيم ودود استغفر الله ربي واتوب اليه انه كان غفارا
اللهم اغفر لي انك انت ارحم الراحمين رب اني عملت سوءا وظلمت
نفسي فاغفر لي انه لا يغفر الذنوب الا انت استغفر الله الذي لا اله الا
هو الحي القيوم الحليم العظيم الكريم الغفار للذنب العظيم واتوب اليه
استغفر الله ان الله كان غفورا رحيما
پس اين دعا را بخواند اللهم اني اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد
وان تجعل فيما تقضي وتقدر من الامر العظيم المحتوم في ليلة القدر
من القضاء الذي لا يرد ولا يبدل ان تكتبني من حجاج بيتك الحرام
المبرور حجهم المشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفر عنهم سيئاتهم
وان تجعل فيما تقضي وتقدر ان تطيل عمري وتوسع رزقي وتؤدي
عني امانتي وديني آمين رب العالمين اللهم اجعل لي فرجا ومخرجا
وارزقني من حيث احتسب ومن حيث لا احتسب واحرسني من حيث احترس
ومن حيث لا احترس وصل على محمد وآل محمد وسلم كثيرا دوم و
فرموده اند ميخواني اين تسبيحات را در هر روز ماه رمضان از اول تا
آخر و آن ده جزو است هر جزو آن مشتمل بر ده سبحان الله (۱) سبحان الله
بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها

نماز برای اموات

کسی که بسیار باشد کرب او در تنگی و تنهائی بوده باشد و حشتها لی عاو [illegible] دهد و تنگی و آزار او بردارد پس باو بگویند که این فرج [illegible]

کسی که [illegible] نماز هدیه است که [illegible] شادی [illegible]

کسی که [illegible] شادی [illegible]

سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ السَّمِيْعِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَسْمَعَ مِنْهُ يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ سَبْعِ اَرَضِيْنَ وَيَسْمَعُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَيَسْمَعُ الْاَنِيْنَ وَالشَّكْوٰى وَيَسْمَعُ السِّرَّ وَاَخْفٰى وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُوْرِ وَلَا يُصِمُّ سَمْعَهُ صَوْتٌ (٢) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْبَصِيْرِ الَّذِيْ لَيْسَ شَيْءٌ اَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهٖ مَا تَحْتَ سَبْعِ اَرَضِيْنَ وَيُبْصِرُ مَا فِيْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ لَا تُغْشٰى بَصَرَهُ الظُّلْمَةُ وَلَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ بِسِتْرٍ وَلَا يُوَارِيْ مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيْبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِيْ اَصْلِهٖ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيْهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِيْ قَلْبِهٖ وَلَا يُسْتَتَرُ مِنْهُ صَغِيْرٌ وَلَا كَبِيْرٌ وَلَا يَسْتَخْفِيْ مِنْهُ صَغِيْرٌ لِصِغَرِهٖ وَلَا يَخْفٰى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْاَرْضِ وَلَا فِي السَّمَآءِ هُوَ الَّذِيْ يُصَوِّرُكُمْ فِي الْاَرْحَامِ كَيْفَ يَشَآءُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ

(٣) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْاَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرٰى وَمَا لَا يُرٰى سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهٖ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ سُبْحَانَ اللّٰهِ

الذي ينشئ السحاب الثقال ويسبح الرعد بحمده والملائكة من
خيفته ويرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته وينزل الماء من السماء بكلمته
وينبت النبات بقدرته ويسقط الورق بعلمه سبحان الله الذي لا
يعزب عنه مثقال ذرة في الارض ولا في السماء ولا اصغر من ذلك
ولا اكبر الا في كتاب مبين (۴) سبحان الله بارئ النسم سبحان
الله المصور سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله الذي يعلم ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد
وكل شيء عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء
منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار
له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله سبحان الله الذي
يميت الاحياء ويحيي الموتى ويعلم ما تنقص الارض منهم ويقر في الارحام
ما يشاء اجل مسمى (۵) سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور
سبحان الله خالق الازواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور
سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى ولا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين
سبحان الله مالك الملك تؤتي الملك من تشاء وتنزع الملك ممن تشاء
وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير انك على كل شيء قدير تولج
الليل في النهار وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت وتخرج الميت
من الحي وترزق من تشاء بغير حساب (۶) سبحان الله بارئ النسم

سبحان الله المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل
الظلمات والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله
خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد
كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله الذي عنده مفاتح
الغيب لا يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط من ورقة إلا
يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب
مبين (٧) سبحان الله بارئ النسم سبحان الله المصور سبحان الله خالق
الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات والنور سبحان الله فالق
الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله خالق ما يرى وما لا
يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب العالمين سبحان الله
الذي لا يحصي مدحته القائلون ولا يجزي بآلائه الشاكرون العابدون
وهو كما قال وفوق ما نقول والله سبحانه كما أثنى على نفسه ولا يحيطون
بشيء من علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض ولا يؤوده
حفظهما وهو العلي العظيم (٨) سبحان الله بارئ النسم سبحان الله
المصور سبحان الله خالق الأزواج كلها سبحان الله جاعل الظلمات
والنور سبحان الله فالق الحب والنوى سبحان الله خالق كل شيء سبحان الله
خالق ما يرى وما لا يرى سبحان الله مداد كلماته سبحان الله رب
العالمين سبحان الله الذي يعلم ما يلج في الأرض وما يخرج منها وما
ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما يلج في الأرض وما يخرج منها
عما ينزل من السماء وما يعرج فيها ولا يشغله ما ينزل من السماء وما
يعرج فيها عما يلج في الأرض وما يخرج منها ولا يشغله علم شيء عن علم

شَيْءٌ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ
وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
(۹) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ
الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ مَا يُرَىٰ
وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ
اللّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَثْنَىٰ
وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَحِ
اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكْ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۰) سُبْحَانَ اللّٰهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللّٰهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللّٰهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللّٰهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللّٰهِ خَالِقِ
مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ سُبْحَانَ اللّٰهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ
إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ
إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ تمیم و نیز فرموده اند میخوانی این صلوات را در هر روز ماه رمضان
إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَ
سَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ

بیت بلکه وصیت کرد بصبا ندبه
وتعالی او را دنیا عند
طعام و هم تمام زحلبیب
نفس او حضرت صادق
زوال نیست کرد نیست
کرد کند دو بار جهان صباح
مکر آنکه عارض شود اورا
حدیث نفس بر هر کاه او
حدیث نفس عارض شود
حدیث نفس کند او دنیاه
دو دیگر نماز کند اورا
مرد بخلاف آن وان حضرت
نفوذ است کرد فسعود نیکاه
کرد حضرت آدم علیه السلام
بسوی خداوند عزوجل
حدیث نفس بر حبیب بود
نازل شد ولقب
لاحول

عَلىٰ نُوحٍ فِي الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ امْنُنْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما مَنَنْتَ عَلىٰ مُوسىٰ
وَهارُونَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما شَرَّفْتَنا بِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ كَما هَدَيْتَنا بِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً
يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ كَما طَلَعَتْ شَمْسٌ اَوْ
غَرَبَتْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ كُلَّما طَرَفَتْ عَيْنٌ اَوْ بَرَقَتْ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلامُ
كُلَّما ذُكِرَ السَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كُلَّما سَبَّحَ اللّٰهَ مَلَكٌ اَوْ قَدَّسَهُ اَلسَّلامُ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْاَوَّلِينَ وَالسَّلامُ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَالسَّلامُ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَ
الْمَقامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرامِ اَبْلِغْ مُحَمَّداً نَبِيَّكَ وَاَهْلَ بَيْتِهِ عَنّا اَفْضَلَ
التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً مِنَ الْبَهاءِ وَالنَّضْرَةِ وَالسُّرُورِ وَالْكَرامَةِ
وَالْغِبْطَةِ وَالْوَسِيلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ وَالْمَقامِ وَالشَّرَفِ وَالرِّفْعَةِ وَالشَّفاعَةِ عِنْدَكَ
يَوْمَ الْقِيامَةِ اَفْضَلَ ما تُعْطِي اَحَداً مِنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِ مُحَمَّداً فَوْقَ ما تُعْطِي الْخَلائِقَ
مِنَ الْخَيْرِ اَضْعافاً كَثِيرَةً لا يُحْصِيها غَيْرُكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَطْيَبَ
وَاَطْهَرَ وَاَزْكىٰ وَاَنْمىٰ وَاَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلىٰ
اَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوالِ
مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَالْعَنْ مَنْ آذىٰ
نَبِيَّكَ فِيها اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ اِمامَيِ الْمُسْلِمِينَ وَوالِ مَنْ والاهُما
وَعادِ مَنْ عاداهُما وَضاعِفِ الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ شَرِكَ فِي دِمائِهِما اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ اِمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوالِ مَنْ والاهُ وَعادِ مَنْ عاداهُ وَضاعِفِ
الْعَذابَ عَلىٰ مَنْ ظَلَمَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ اِمامِ الْمُسْلِمِينَ وَوالِ مَنْ

الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا
ولم يكن له شريك في الملك ولم

اذکار دفع دشمن

والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صلّ على جعفر بن
محمد امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على
من ظلمه اللهم صلّ على موسى بن جعفر امام المسلمين ووال من والاه
وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من شرك في دمه اللهم صلّ على
محمد بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صلّ على علي بن محمد امام المسلمين ووال
من والاه وعاد من عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم صلّ
على الحسن بن علي امام المسلمين ووال من والاه وعاد من عاداه وضاعف
العذاب على من ظلمه اللهم صلّ على الخلف من بعده امام المسلمين
ووال من والاه وعاد من عاداه وعجّل فرجه اللهم صلّ على القاسم
والطاهر ابني نبيّك اللهم صلّ على رقيّة بنت نبيّك والعن من
آذى نبيّك فيها اللهم صلّ على امّ كلثوم بنت نبيّك والعن من آذى
نبيّك فيها اللهم صلّ على ذرّية نبيّك اللهم اخلف نبيّك في اهل
بيته اللهم مكّن لهم في الارض اللهم اجعلنا من عددهم ومددهم وانصارهم
على الحق في السر والعلانية اللهم اطلب بذحلهم ووترهم ودمائهم
وكفّ عنا وعنهم وعن كل مؤمن ومؤمنة بأس كل باغ وطاغ وكل دابة
انت آخذ بناصيتها انك اشد بأسا واشد تنكيلا سيد بن طاوس
فرموده (و میگوئی) يا عدّتي في كربتي ويا صاحبي في شدّتي ويا وليّي
في نعمتي ويا غايتي في رغبتي انت الساتر عورتي والمؤمن روعتي والمقيل
عثرتي فاغفر لي خطيئتي يا ارحم الراحمين (و میگوئی) اللهم اني ادعوك
لهمّ لا يفرّجه غيرك ولرحمة لا تنال الا بك ولكرب لا يكشفه الا انت

وَلَو جَهِدتُ لا تَبلُغُ الاَسبابُ وَالحاجَةُ لا تَقضيها اِلّا اَنتَ اَللّٰهُمَّ فَكَما كانَ مِن
شَأنِكَ ما اَذِنتَ لي بِهِ مِن مَسأَلَتِكَ وَرَحِمتَني بِهِ مِن ذِكرِكَ فَليَكُن مِن
شَأنِكَ سَيِّدِي الاِجابَةُ لي فيما دَعَوتُكَ وَعَوائِدُ الاِفضالِ فيما رَجَوتُ
وَالنَّجاةُ مِمّا فَزِعتُ اِلَيكَ فيهِ فَاِن لَم اَكُن اَهلاً اَن اَبلُغَ رَحمَتَكَ فَاِنَّ رَحمَتَكَ اَهلٌ
اَن تَبلُغَني وَتَسَعَني وَاِن لَم اَكُن اَهلاً لِلاِجابَةِ فَاَنتَ اَهلُ الفَضلِ وَرَحمَتُكَ
وَسِعَت كُلَّ شَيءٍ فَلتَسَعني رَحمَتُكَ يا اِلٰهي يا كَريمُ اَسأَلُكَ بِوَجهِكَ الكَريمِ
اَن تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهلِ بَيتِهِ وَاَن تُفَرِّجَ هَمّي وَتَكشِفَ كَربي وَغَمّي
وَتَرحَمَني بِرَحمَتِكَ وَتَرزُقَني مِن فَضلِكَ اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ قَريبٌ مُجيبٌ
چهارم و نیز شیخ و سید فرموده اند در هر روز بخوان اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ
مِن فَضلِكَ بِاَفضَلِهِ وَكُلُّ فَضلِكَ فاضِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ بِفَضلِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ مِن رِزقِكَ بِاَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزقِكَ عامٌّ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ
بِرِزقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ مِن عَطائِكَ بِاَهنَئِهِ وَكُلُّ عَطائِكَ هَنيءٌ
اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ بِعَطائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ مِن خَيرِكَ بِاَعجَلِهِ
وَكُلُّ خَيرِكَ عاجِلٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ بِخَيرِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ
مِن اِحسانِكَ بِاَحسَنِهِ وَكُلُّ اِحسانِكَ حَسَنٌ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ بِاِحسانِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنّي اَسأَلُكَ بِما تُجيبُني بِهِ حينَ اَسأَلُكَ فَاَجِبني يا اَللّٰهُ وَصَلِّ
عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبدِكَ المُرتَضىٰ وَرَسُولِكَ المُصطَفىٰ وَاَمينِكَ وَنَجِيِّكَ
دُونَ خَلقِكَ وَنَجيبِكَ مِن عِبادِكَ وَنَبِيِّكَ بِالصِّدقِ وَحَبيبِكَ
وَصَلِّ عَلىٰ رَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنَ العالَمينَ البَشيرِ النَّذيرِ السِّراجِ المُنيرِ
وَعَلىٰ اَهلِ بَيتِهِ الاَبرارِ الطّاهِرينَ وَعَلىٰ مَلائِكَتِكَ الَّذينَ استَخلَصتَهُم
لِنَفسِكَ وَحَجَبتَهُم عَن خَلقِكَ وَعَلىٰ اَنبِيائِكَ الَّذينَ يُنبِئُونَ عَنكَ

بِالصِّدْقِ وَحَبِيبِكَ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ الْمُبَيِّنِ بِرِسَالاتِكَ
وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الأَئِمَّةِ الْمُهْتَدِينَ
الرَّاشِدِينَ وَأَوْلِيَائِكَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَ
مَلَكِ الْمَوْتِ وَعَلَى رِضْوَانَ خَازِنِ الْجِنَانِ وَعَلَى مَالِكٍ خَازِنِ النَّارِ وَرُوحِ
الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الأَمِينِ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى الْمَلَكَيْنِ الْحَافِظَيْنِ
عَلَيَّ بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الأَرَضِينَ
صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً مُبَارَكَةً زَاكِيَةً نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً
تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ اللَّهُمَّ مُحَمَّداً أَعْطِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ
وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَاجْزِهِ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيّاً عَنْ أُمَّتِهِ اللَّهُمَّ وَأَعْطِ مُحَمَّداً
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً وَمَعَ كُلِّ
فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفاً تُعْطِي مُحَمَّداً وَآلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا
أَعْطَيْتَ أَحَداً مِنَ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّداً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِساً وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلاً وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ
وَسِيلَةً وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشَفَّعٍ وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجَحَ سَائِلٍ وَابْعَثْهُ
الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الأَوَّلُونَ وَالآخِرُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَسْأَلُكَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتُجِيبَ دَعْوَتِي وَتَجَاوَزَ عَنْ
خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنْ ظُلْمِي وَتُنْجِحَ طَلِبَتِي وَتُنْجِزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقِيلَ عَثْرَتِي وَ
تَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتَعْفُوَ عَنْ جُرْمِي وَتُقْبِلَ عَلَيَّ وَلَا تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا
تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِيَنِي وَلَا تَبْتَلِيَنِي وَتَرْزُقَنِي مِنَ الرِّزْقِ أَطْيَبَهُ وَأَوْسَعَهُ وَلَا
تَحْرِمَنِي يَا رَبِّ وَاقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَامْنَعْ عَنِّي وِزْرِي وَلَا تُحَمِّلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي
يَا مَوْلَايَ وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ

نماز استخاره ذات الرقاع

أَعُوذُ بِاللهِ ... أَعُوذُ ... [illegible] ... النَّاسِ ... وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
استخاره ذات الرقاع کیفیت آن چنان است که هرگاه اراده کردی امری را بنویس در شش رقعه و در سه از آن بسم الله الرحمن الرحیم خیرة من الله العزیز الحکیم لفلان بن فلانه افعله و در سه دیگر ... لا تفعل ... [illegible]

سُوءٍ اَخرَجتَ مِنهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَیهِ وَعَلَیهِم وَالسَّلامُ عَلَیهِ وَعَلَیهِم وَرَحمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس سه مرتبه بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَدعُوكَ کَما اَمَرتَنی فَاستَجِب لی کَما وَعَدتَنی پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسئَلُكَ قَلیلاً مِن کَثیرٍ مَعَ حاجَةٍ بی اِلَیهِ عَظیمَةٍ وَغِناكَ عَنهُ قَدیمٌ وَهُوَ عِندی کَثیرٌ وَهُوَ عَلَیكَ سَهلٌ یَسیرٌ فَامنُن عَلَیَّ بِهِ اِنَّكَ عَلی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ آمینَ رَبَّ العالَمینَ پنجم خواندن این دعا است اَللّهُمَّ اِنّی اَدعُوكَ کَما اَمَرتَنی فَاستَجِب لی کَما وَعَدتَنی وچون طولانی است بجهة اختصار آنرا ذکر نکردیم هر که طالب است باقبال یا زاد المعاد رجوع کند ششم خواندن این دعا است که کفعمی ذکر نموده یا ذَا الَّذی کانَ قَبلَ کُلِّ شَیءٍ ثُمَّ یا ذَا الَّذی لَیسَ کَمِثلِهِ شَیءٌ ثُمَّ خَلَقَ کُلَّ شَیءٍ ثُمَّ یَبقی وَیَفنی کُلُّ شَیءٍ یا ذَا الَّذی لَیسَ کَمِثلِهِ شَیءٌ یا ذَا الَّذی لَیسَ فِی السَّمواتِ العُلی وَلا فِی الاَرَضینَ السُّفلی وَلا فَوقَهُنَّ وَلا بَینَهُنَّ وَلا تَحتَهُنَّ اِلهٌ یُعبَدُ غَیرُهُ لَكَ الحَمدُ حَمداً لا یَقوی عَلی اِحصائِهِ اِلّا اَنتَ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلوةً لا یَقوی عَلی اِحصائِها اِلّا اَنتَ هفتم شیخ کفعمی در بلد الامین و مصباح از اخبار سید بن باقی نقل کرده که هر که بخواند این دعا را در هر روز ماه رمضان بیامرزد خدا گناهان چهل ساله او را اَللّهُمَّ رَبَّ شَهرِ رَمَضانَ الَّذی اَنزَلتَ فیهِ القُرآنَ وَافتَرَضتَ عَلی عِبادِكَ فیهِ الصِّیامَ وَارزُقنی حَجَّ بَیتِكَ الحَرامِ فی هذَا العامِ وَفی کُلِّ عامٍ وَاغفِر لِیَ الذُّنُوبَ العِظامَ فَاِنَّهُ لا یَغفِرُها غَیرُكَ یا ذَا الجَلالِ وَالاِکرامِ هشتم در هر روز صد مرتبه این ذکر را بگوید که علامه فیض رحمه الله ذکر فرموده سُبحانَ الضّارِّ النّافِعِ سُبحانَ القاضی بِالحَقِّ سُبحانَ العَلِیِّ الاَعلی سُبحانَهُ وَبِحَمدِهِ سُبحانَهُ وَتَعالی

مطلب دوم

در اعمال مخصوصه شب و روزهای ماه رمضان است

شب اول

در آن چند عمل است

اول آنکه طلب هلال کند و بعضی استهلال اول ماه را واجب دانسته‌اند دوم چون رؤیت هلال کرد اشاره به هلال نکند بلکه رو به قبله و دستها را بسوی آسمان بلند کند و خطاب کند هلال را و بگوید رَبّی وَ رَبُّكَ اللّٰهُ رَبُّ الْعالَمینَ اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْمُسارَعَةِ اِلیٰ ما تُحِبُّ وَتَرْضیٰ اَللّٰهُمَّ بارِكْ لَنا فی شَهْرِنا هٰذا وَارْزُقْنا خَیْرَهُ وَعَوْنَهُ وَاصْرِفْ عَنّا ضُرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلاءَهُ وَفِتْنَتَهُ و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله چون رؤیت میکرد هلال ماه رمضان را روی شریف را بجانب قبله مینمود و میگفت اَللّٰهُمَّ اَهِلَّهُ عَلَیْنا بِالْاَمْنِ وَالْاِیمانِ وَالسَّلامَةِ وَالْاِسْلامِ وَالْعافِیَةِ الْمُجَلِّلَةِ وَدِفاعِ الْاَسْقامِ وَالْعَوْنِ عَلَی الصَّلوٰةِ وَالصِّیامِ وَالْقِیامِ وَتِلاوَةِ الْقُرْآنِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْنا لِشَهْرِ رَمَضانَ وَتَسَلَّمْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فیهِ حَتّیٰ یَنْقَضِیَ عَنّا شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدْ عَفَوْتَ عَنّا وَغَفَرْتَ لَنا وَرَحِمْتَنا و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که چون رؤیت هلال نمودی بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضانَ وَقَدِ افْتَرَضْتَ عَلَیْنا صِیامَهُ وَاَنْزَلْتَ فیهِ الْقُرْآنَ هُدیً لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدیٰ وَالْفُرْقانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلیٰ صِیامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنّا وَسَلِّمْنا فیهِ وَسَلِّمْهُ لَنا فی یُسْرٍ مِنْكَ وَعافِیَةٍ اِنَّكَ عَلیٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ سیم بخواند دعاء چهل و سیم صحیفهٔ کامله را در وقت رؤیت هلال ستدن

ششم طاوس روایت کرده که روزی حضرت امام زین العابدین ع دیدم که بهلال ماه رمضان نظر کرد پس آنحضرت ایستاد و گفت اَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ الْمُتَرَدِّدُ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ آمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهَمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلامَةً مِنْ عَلامَاتِ سُلْطَانِهِ فَحَدَّ بِكَ الزَّمَانَ وَامْتَهَنَكَ بِالْكَمَالِ وَالنُّقْصَانِ وَالطُّلُوعِ وَالْأُفُولِ وَالْإِنَارَةِ وَالْكُسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَى إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ سُبْحَانَهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ مِنْ أَمْرِكَ وَأَلْطَفَ مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرٍ حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلالَ بَرَكَةٍ لا تَمْحَقُهَا الْأَيَّامُ وَطَهَارَةٍ لا تُدَنِّسُهَا الْآثَامُ هِلالَ أَمْنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلالَ سَعْدٍ لا نَحْسَ فِيهِ وَيُمْنٍ لا نَكَدَ مَعَهُ وَيُسْرٍ لا يُمَازِجُهُ عُسْرٌ وَخَيْرٍ لا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلالَ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَنِعْمَةٍ وَإِحْسَانٍ وَسَلامَةٍ وَإِسْلامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضَى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْكَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَفِّقْنَا اللَّهُمَّ فِيهِ لِلطَّاعَةِ وَالتَّوْبَةِ وَاعْصِمْنَا فِيهِ مِنَ الْآثَامِ وَالْحَوْبَةِ وَأَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ النِّعْمَةِ وَأَلْبِسْنَا فِيهِ جُنَنَ الْعَافِيَةِ وَأَتْمِمْ عَلَيْنَا بِاسْتِكْمَالِ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهِ عَوْناً مِنْكَ عَلَى مَا نَدَبْتَنَا إِلَيْهِ مِنْ مُفْتَرَضِ طَاعَتِكَ وَتَقَبَّلْهَا إِنَّكَ الْأَكْرَمُ مِنْ كُلِّ كَرِيمٍ وَالْأَرْحَمُ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

چهارم مجامعت با حلال خود کند و این از خصوصیات این شب است و از

ماه‌ها دیگر جماع در شب اول مکروه است پنجم غسل شب اول ماه کند و در روایت
شده که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند خارش بدن با او نرسد
تا ماه رمضان آینده ششم در نهر جاری غسل کند و سه کف آب بر سر ریزد
تا از طهارت مغسول باشد تا ماه رمضان آینده هفتم زیارت قبر امام حسین
علیه السلام کند تا گناهانش بخشیده شود و ثواب حجاج و معتمرین از برای او باشد
هشتم از این شب ابتدا کند بخواندن هزار رکعت نماز این ماه بنحویکه در آخر
قسم دوم ذکر شد نهم دو رکعت نماز کند در این شب در هر رکعت حمد و سوره
انعام بخواند و سؤال کند که حقتعالی کفایت کند او را و نگاه دارد او را
از آنچه میترسد و از دردها دهم بخواند دعای اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الشَّهْرَ الْمُبارَکَ
که در شب آخر ماه شعبان گذشت یازدهم بعد از نماز مغرب دستها را بلند
کند و بخواند این دعا وارده از حضرت جواد را که در اقبال است اَللّٰهُمَّ
یا مَنْ یَمْلِکُ التَّدْبیرَ وَهُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ یا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَما تُخْفِی
الصُّدُورُ وَیُجِنُّ الضَّمیرَ وَهُوَ اللَّطیفُ الْخَبیرُ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِمَّنْ نَوٰی فَعَمِلَ
وَلا تَجْعَلْنا مِمَّنْ شَقِیَ فَکَسِلَ وَلا مِمَّنْ هُوَ عَلٰی غَیْرِ عَمَلٍ یَتَّکِلُ اَللّٰهُمَّ صَحِّحْ
اَبْدانَنا مِنَ الْعِلَلِ وَاَعِنّا عَلٰی مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنَ الْعَمَلِ حَتّٰی یَنْقَضِیَ عَنّا
شَهْرُکَ هٰذا وَقَدْ اَدَّیْنا مَفْرُوضَکَ فیهِ عَلَیْنا اَللّٰهُمَّ اَعِنّا عَلٰی صِیامِهِ
وَوَفِّقْنا لِقِیامِهِ وَنَشِّطْنا فیهِ لِلصَّلٰوةِ وَلا تَحْجُبْنا مِنَ الْقِرائَةِ وَسَهِّلْ
فیهِ اِیتاءَ الزَّکٰوةِ اَللّٰهُمَّ لا تُسَلِّطْ عَلَیْنا وَصَباً وَلا تَعَباً وَلا سَقَماً وَلا
عَطَباً اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا الْاِفْطارَ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ اَللّٰهُمَّ سَهِّلْ لَنا فیهِ
ما قَسَمْتَهُ مِنْ رِزْقِکَ وَیَسِّرْ ما قَدَّرْتَهُ مِنْ اَمْرِکَ وَاجْعَلْهُ حَلالاً طَیِّباً نَقِیّاً
مِنَ الْآثامِ خالِصاً مِنَ الْآصارِ وَالْاَجْرامِ اَللّٰهُمَّ لا تُطْعِمْنا اِلّا طَیِّباً غَیْرَ خَبیثٍ

[illegible]

وَلَا آثَامٍ وَاجْعَلْ رِزْقَكَ لَنَا حَلَالاً لَا يَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلَا أَسْقَامٌ يَا مَنْ عِلْمُهُ
بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْإِعْلَانِ يَا مُتَفَضِّلاً عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ يَا مَنْ هُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ أَلْهِمْنَا ذِكْرَكَ وَجَنِّبْنَا عُسْرَكَ وَأَنِلْنَا يُسْرَكَ
وَاهْدِنَا لِلرَّشَادِ وَوَفِّقْنَا لِلسَّدَادِ وَاعْصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا وَصُنَّا مِنَ الْأَوْزَارِ
وَالْخَطَايَا يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ وَلَا يَكْشِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَاجْعَلْ
صِيَامَنَا مَقْبُولاً وَبِالْبِرِّ وَالتَّقْوَى مَوْصُولاً وَكَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُوراً
وَقِيَامَنَا مَبْرُوراً وَقُرْآنَنَا مَرْفُوعاً وَدُعَاءَنَا مَسْمُوعاً وَاهْدِنَا لِلْحُسْنَى وَ
جَنِّبْنَا الْعُسْرَى وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى وَأَعْلِ لَنَا الدَّرَجَاتِ وَضَاعِفْ لَنَا الْحَسَنَاتِ
وَاقْبَلْ مِنَّا الصَّوْمَ وَالصَّلَاةَ وَاسْمَعْ مِنَّا الدَّعَوَاتِ وَاغْفِرْ لَنَا الْخَطِيئَاتِ
وَتَجَاوَزْ عَنَّا السَّيِّئَاتِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ حَتَّى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ
فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا وَزَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَأَجْزَلْتَ
فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصِيبَنَا فَإِنَّكَ الْإِلَهُ الْمُجِيبُ وَالرَّبُّ الْقَرِيبُ وَأَنْتَ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ (دعا دهم)

بخواند در این شب اینکه ما ثور از حضرت صادق علیه السلام و اکثر دو
اینها است اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَ
تَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ
وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ

و بعضی گفته‌اند که وارد
بلاد الشام است و اکثر برآنند
که آن دعا است که زیارت ...
[illegible]

أن تمكّنني من حجّاج بيتك الحرام المبرور حجّهم والمشكور سعيهم المغفور ذنوبهم المكفَّر عنهم سيّئاتهم واجعل فيما تقضي وتقدّر أن تطيل لي في عمري وتوسّع عليّ من رزقي الحلال سيزدهم بخواند دعای چهل و چهارم صحیفه کامله را چهاردهم بخواند اللّهمّ إنّ هذا شهر رمضان الخ که سید در اقبال نقل فرموده و بسیار طولانی است پانزدهم بخواند اللّهمّ إنّه قد دخل شهر رمضان اللّهمّ ربّ شهر رمضان الّذي أنزلت فيه القرآن وجعلته بيّنات من الهدى والفرقان اللّهمّ بارك لنا في شهر رمضان وأعنّا على صيامه وصلواته وتقبّله منّا روایت است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله چون ماه رمضان داخل میشد این دعا را میخواند شانزدهم و نیز روایت است که حضرت رسول صلّی الله علیه و آله در شب اول ماه رمضان این دعا را میخواندند الحمد لله الّذي أكرمنا بك أيّها الشّهر المبارك اللّهمّ قوّنا على صيامنا وقيامنا وثبّت أقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين اللّهمّ أنت الواحد فلا ولد لك وأنت الصّمد فلا شبه لك وأنت العزيز فلا يعزّك شيء وأنت الغنيّ وأنا الفقير وأنت المولى وأنا العبد وأنا المذنب وأنت الرّحيم وأنا المخطي وأنت الخالق وأنا المخلوق وأنت الحيّ وأنا الميّت أسألك برحمتك أن تغفر لي وترحمني وتجاوز عنّي إنّك على كلّ شيء قدير در باب اول گذشت ذکر استحباب خواندن دعای جوشن کبیر در اول ماه رمضان هجدهم بخواند دعای بیست را که در اول ماه گذشت روز اول و آن چند عمل است اول غسل کردن در آب جاری و ریختن سی کف آب بر سر که باعث ایمنی از جمیع دردها و بیماریها است در تمام سال دوم کفی از گلاب بر رو زند تا از خواری و بی‌نیازی نجات یابد و قدری هم بر سر خود بزند تا در آن سال از سرسام ایمن شود سیم دو رکعت

نماز قضاء دین

نماز اول ماه و تصدق را بعمل آورد چهارم دو رکعت نماز کند در رکعت اول
حمد و انا فتحنا و در دوم حمد و سوره که خواهد بخواند تا حق تعالی جمیع بدیها را
در آن سال از او دور گرداند و در حفظ خدا باشد تا سال آینده پنجم بعد از
طلوع فجر این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ وَ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدِ افْتَرَضْتَ
عَلَیْنَا صِیَامَهُ وَ اَنْزَلْتَ فِیهِ الْقُرْاٰنَ هُدًی لِلنَّاسِ وَ بَیِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰی
وَ الْفُرْقَانِ اَللّٰهُمَّ اَعِنَّا عَلٰی صِیَامِهِ وَ تَقَبَّلْهُ مِنَّا وَ تَسَلَّمْهُ مِنَّا وَ سَلِّمْهُ
لَنَا فِی یُسْرٍ مِنْکَ وَ عَافِیَةٍ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ ششم بخواند دعای
چهل و چهارم صحیفهٔ کامله را اگر در شب بخوانده هفتم علامه مجلسی در زاد
المعاد فرموده کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند
که حضرت امام موسی کاظم ع فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول
سال یعنی در اول ماه چنانچه علما فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود
که هر که این دعا را برای رضای خدا و بی شائبهٔ اغراض فاسده دعا بخواند
در آن سال باو نرسد فتنه و گمراهی و آفتی که ضرر رساند بدین او و ببدن
او و حق تعالی او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع می شود از بلاها و دعا
این است اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی دَانَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَ بِرَحْمَتِکَ
الَّتِی وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ بِعَظَمَتِکَ الَّتِی تَوَاضَعَ لَهَا کُلُّ شَیْءٍ وَ بِعِزَّتِکَ الَّتِی قَهَرَتْ
کُلَّ شَیْءٍ وَ بِقُوَّتِکَ الَّتِی خَضَعَ کُلُّ شَیْءٍ وَ بِجَبَرُوتِکَ الَّتِی غَلَبَتْ کُلَّ شَیْءٍ وَ بِعِلْمِکَ
الَّذِی اَحَاطَ بِکُلِّ شَیْءٍ یَا نُورُ یَا قُدُّوسُ یَا اَوَّلُ قَبْلَ کُلِّ شَیْءٍ وَ یَا بَاقِی بَعْدَ کُلِّ شَیْءٍ
یَا اَللّٰهُ یَا رَحْمٰنُ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُغَیِّرُ النِّعَمَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُنْزِلُ النِّقَمَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَقْطَعُ الرَّجَاءَ
وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تُدِیلُ الْاَعْدَاءَ وَ اغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی تَرُدُّ الدُّعَاءَ

منظومهٔ محقق طوسی
[illegible] قضای دین و کفایت مهم
[illegible] حضرت صادق علیه السلام [illegible]
[illegible] دعای ای قاضی الحاجات [illegible]
[illegible]

واغفر لي الذنوب التي تستحق بها نزول البلاء واغفر لي الذنوب التي
تحبس غيث السماء واغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب
التي تورث الندم واغفر لي الذنوب التي تهتك العصم وألبسني درعك
الحصينة التي لا ترام وعافني من شر ما أحاذر بالليل والنهار في مستقبل
سنتي هذه اللهم رب السماوات السبع ورب الأرضين السبع وما فيهن
وما بينهن ورب العرش العظيم ورب السبع المثاني والقرآن العظيم
ورب إسرافيل وميكائيل وجبرئيل ورب محمد صلى الله عليه وآله سيد
المرسلين وخاتم النبيين أسألك بك وبما سميت به نفسك يا عظيم
أنت الذي تمن بالعظيم وتدفع كل محذور وتعطي كل جزيل وتضاعف
من الحسنات بالقليل وبالكثير وتفعل ما تشاء يا قدير يا الله يا رحمن
صل على محمد وأهل بيته وألبسني في مستقبل سنتي هذه سترك ونضر
وجهي بنورك وأحبني بمحبتك وبلغني رضوانك وشريف كرامتك وجسيم
عطيتك وأعطني من خير ما عندك ومن خير ما أنت معطيه أحدا من خلقك
وألبسني مع ذلك عافيتك يا موضع كل شكوى ويا شاهد كل نجوى ويا
عالم كل خفية ويا دافع ما تشاء من بلية يا كريم العفو يا حسن التجاوز
توفني على ملة إبراهيم وفطرته وعلى دين محمد صلى الله عليه وآله وسنته
وعلى خير الوفاة فتوفني مواليا لأوليائك ومعاديا لأعدائك اللهم
وجنبني في هذه السنة كل عمل أو قول أو فعل يباعدني منك واجلبني
إلى كل عمل أو قول أو فعل يقربني منك في هذه السنة يا أرحم الراحمين
وامنعني من كل عمل أو قول أو فعل يكون مني أخاف ضرر عاقبته وأخاف
مقتك إياي عليه حذار أن تصرف وجهك الكريم عني فأستوجب به

تفضّلاً من حظٍّ لي عندك يا رؤوف يا رحيم اللّهم اجعلني في مستقبل سنتي
هذه في حفظك وفي جوارك وفي كنفك وجلّلني ستر عافيتك وهب لي
كرامتك عزّ جارك وجلّ ثناؤك ولا اله غيرك اللّهم اجعلني تابعاً
لصالحي من مضى من اوليائك والحقني بهم واجعلني مسلّماً لمن قال بالصدق
عليك منهم واعوذ بك اللّهم ان تحيط بي خطيئتي وظلمي واسرافي على
نفسي واتّباعي لهواي واشتغالي بشهواتي فيحول ذلك بيني وبين رحمتك
ورضوانك فاكون منسيّاً عندك متعرّضاً لسخطك ونقمتك اللّهم
وفّقني لكلّ عمل صالح ترضى به عنّي وقرّبني اليك زلفى اللّهم كما
كفيت نبيّك محمّداً صلّى الله عليه وآله هول عدوّه وفرّجت همّه وكشفت
غمّه وصدّقته وعدك وانجزت له عهدك اللّهم فبذلك فاكفني هول
هذه السنة وآفاتها واسقامها وفتنتها وشرورها واحزانها وضيق
المعاش فيها وبلّغني برحمتك كمال العافية بتمام دوام النعمة عندي الى
منتهى اجلي اسألك سؤال من اساء وظلم واستكان واعترف واسألك
ان تغفر لي ما مضى من الذنوب التي حصرتها حفظتك واحصتها كرام
ملائكتك عليّ وان تعصمني الهي من الذنوب فيما بقي من عمري الى منتهى
اجلي يا الله يا رحمن يا رحيم صلّ على محمّد واهل بيت محمّد وآتني كلّ
ما سألتك ورغبت اليك فيه فانّك امرتني بالدعاء وتكفّلت لي
بالاجابة يا ارحم الراحمين فقير گوید که شاید این دعا را در شب اول ماه
ذکر فرموده روز ششم سنه دویست و یک مردم بیعت کردند با حضرت
امام رضا و سید روایت کرده که برای شکرانه این نعمت دو رکعت نماز
در این روز بگذارند و هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه توحید بخوانند

شب سیزدهم

اول لیالی بیض است و در آن سه عمل است اول غسل دوم چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و یس و تبارک و توحید سیم دو رکعت نماز که در شب سیزدهم رجب و شعبان نیز خوانده می‌شود در هر رکعت بعد از حمد یس و تبارک الملک و توحید بخواند و در شب چهاردهم این نماز خوانده می‌شود بچهار رکعت بدو سلام و در رسائی در شرح دعاء مجیر گذشت که هر که او را در ایام البیض ماه رمضان بخواند گناهانش آمرزیده شود اگرچه بعدد قطرات باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد

شب پانزدهم

اول لیالی بیض است و در آن چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین ع سوم شش رکعت نماز بحمد و یس و تبارک و توحید چهارم صد رکعت نماز در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه توحید بخواند شیخ مفید در مقنعه از حضرت امیرالمؤمنین ع روایت کرده که هر که این عمل را بجا آورد حقتعالی بفرستد بسوی او ده ملک که دفع کنند از او دشمنان او را از جن و انس و بفرستد سی فرشته نزد موت او که او را ایمن کنند از آتش پنجم روایت شده که از حضرت صادق ع سؤال کردند که چه میفرمائی در حق کسیکه حاضر شود نزد قبر حسین علیه السلام در شب نیمه ماه رمضان ده رکعت بعد از نماز عشاء و این نماز غیر از نافله شب باشد و بخواند در هر رکعت بعد از حمد قل هو الله احد ده مرتبه و پناه ببرد بخداوند تعالی از آتش جهنم حقتعالی او را آزاد از آتش جهنم ثبت فرماید و از دنیا نرود تا در خواب ببیند ملائکه که بشارت دهند او را به بهشت و ایمن گردانند او را از آتش روز نیمه سنه دوم تولد با سعادت حضرت امام

نماز حاجت

از دعوات راوندی ره نقل است که حضرت امام زین العابدین گذشت بر مردی که در خانه نشسته بود و گریه میکرد [illegible] ... و بگو دو رکعت نماز کن بعد از آن [illegible] خدا ایشان [illegible] صلوات

مجتبیٰ علیہ السلام واقع شد و شیخ مفید فرموده که تولد امام محمد تقی علیہ السلام
در سنہ صد و نود و پنج در این روز بوده لکن مشهور در غیر این روز است بهر
حال روز بسیار شریفی است و صدقات و خیرات در آن فضیلت بسیار دارد

شب هفدهم

شب بسیار مبارکی است و در آن شب لشکر حضرت رسول صلعم با لشکر کفار قریش
ملاقات کردند در بدر و روز دوم جنگ بدر واقع شد و حقتعالی لشکر
آنحضرت را بر مشرکین ظفر داد و آن اعظم فتوحات اسلام بود لهذا علما فرموده اند
که در آن روز مستحب است صدقه و شکر خدا بسیار نمودن و غسل و عبادت
در شبش نیز فضیلت عظیم دارد مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که در آن
شب بدر حضرت رسول صلعم با اصحاب فرمود کیست امشب برای ما برود از چاه
آب بکشد بیاورد و اصحاب سکوت کردند و هیچکدام اقدام بر اینکار نکردند
حضرت امیر المؤمنین علیه السلام مشکی برداشت بطلب آب بیرون رفت و آن
شبی بود سرد و باد می آمد و ظلمت داشت پس رسید بچاه آب و آن چاهی بود
بسیار گود و تاریک و آنحضرت دلوی نیافت تا از چاه آب کشد لاجرم بچاه
پائین رفت و مشک را پر کرد و بیرون آمد و رو کرد بآمدن که ناگاه باد سختی
برخورد با آنحضرت که از شدت آن نشست تا برطرف شد پس برخاست
و حرکت فرمود که باز ناگاه باد سختی مانند آن آمد آنحضرت نشست تا او نیز
رد شد دیگر باره برخاست برود که مرتبه سوم نیز همان نحو بادی رسید
و آنحضرت نشست و چون رد شد برخاست و خود را بحضرت رسول صلعم
رسانید حضرت پرسید که یا ابا الحسن برای چه دیر آمدی عرض کرد که
بادی بمن رسید که بسیار سخت بود و مرا لرزه فرا گرفت و مکثم بجهت برطرف

شب سیزدهم ... (handwritten margin notes)

شدن آن بادعا بود فرمود آیا دانستی آنها چه بود یا علی عرض کرد نه فرمود اول
آن جبرئیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کردند و دیگری
میکائیل بود با هزار فرشته که بر تو سلام کردند پس از آن اسرافیل بود با هزار
ملائکه که سلام کرد بر تو و سلام کردند و اینها فرود آمدند بجهت مدد ما
گویند اشاره بهمین است قول آنکسیکه گفته که از برای امیرالمؤمنین علیه السلام
در یکشب سه هزار و سه منقبت بوده یعنی حمیری در شعر خود در مدح آنحضرت

أُقسِمُ بِاللهِ وَآلائِهِ — وَالمَرءُ عَمّا قالَ مَسؤولُ
إِنَّ عَلِيَّ بنَ أَبي طالِبٍ — عَلَى التُّقى وَالبِرِّ مَجبولُ
كانَ إِذَا الحَربُ مَرَتها القَنا — وَأَحجَمَت عَنها البَهاليلُ
يَمشي إِلَى القِرنِ وَفي كَفِّهِ — أَبيَضُ ماضي الحَدِّ مَصقولُ
مَشيَ العَفَرنى بَينَ أَشبالِهِ — أَبرَزَهُ لِلقَنَصِ الغيلُ
ذاكَ الَّذي سَلَّمَ في لَيلَةٍ — عَلَيهِ ميكالُ وَجِبريلُ
ميكالُ في أَلفٍ وَجِبريلُ في — أَلفٍ وَيَتلوهُم سَرافيلُ
لَيلَةَ بَدرٍ مَدَداً أُنزِلوا — كَأَنَّهُم طَيرٌ أَبابيلُ

شب نوزدهم

اول شبهای قدر است و شب قدر همان شبی است که در تمام سال شبی بخوبی و فضیلت آن نمیرسد و عمل در آن بهتر است از عمل در هزار ماه و در آن شب تقدیر امور سال میشود و ملائکه و روح که اعظم ملائکه است در آن شب باذن پروردگار بزمین نازل میشوند و بخدمت امام زمان علیه السلام مشرف میشوند و آنچه برای هر کس مقدر شده است بر امام علیه السلام عرض میکنند و اعمال شبهای قدر دو نوع است یکی آنکه در هر سه شب باید کرد و دیگر آنکه مخصوص است بهر شبی اما اول پس آن چند چیز است اول غسل است علامه مجلسی فرموده که غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن

بهتر است که نماز شام را با غسل بکند دوم دو رکعت نماز است در هر رکعت بعد از حمد هفت مرتبه توحید بخواند و بعد از فراغ هفتاد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بگوید و در روایت نبوی است از جای خود برنخیزد تا حق تعالی او را و پدر و مادرش را بیامرزد الخبر سوم قرآن مجید را بگیرد و بگشاید و بگذارد روبروی مقابل خود و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّى اَسْئَلُكَ بِكِتابِكَ الْمُنْزَلِ وَما فيهِ وَفيهِ اسْمُكَ الْاَكْبَرُ وَاَسْماۤؤُكَ الْحُسْنىٰ وَما يُخافُ وَيُرْجىٰ اَنْ تَجْعَلَنى مِنْ عُتَقاۤئِكَ مِنَ النّارِ پس هر حاجت که دارد بخواهد چهارم آنکه مصحف شریف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذَا الْقُرْاٰنِ وَبِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَحْتَهُ فيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ فَلا اَحَدَ اَعْرَفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید بِكَ يَا اَللّٰهُ و ده مرتبه بِمُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِعَلِىٍّ و ده مرتبه بِفاطِمَةَ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ و ده مرتبه بِالْحُسَيْنِ و ده مرتبه بِعَلِىِّ بْنِ الْحُسَيْنِ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ و ده مرتبه بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ و ده مرتبه بِعَلِىِّ بْنِ مُوسىٰ و ده مرتبه بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِىٍّ و ده مرتبه بِعَلِىِّ بْنِ مُحَمَّدٍ و ده مرتبه بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِىٍّ و ده مرتبه بِالْحُجَّةِ پس هر حاجت که دارد طلب کند پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را در خبر است که چون شب قدر می‌شود منادی از آسمان هفتم ندا میکند از بطنان عرش که حق تعالی آمرزید هر که را که به زیارت قبر امام حسین علیه السلام آمده ششم احیاء بدارد این شبها را همانا وارد شده هر که احیا کند شب قدر را گناهان او آمرزیده شود هر چند بعدد ستارگان آسمان و سنگینی کوهها و کیل دریاها باشد هفتم صد رکعت نماز کند که فضیلت بسیار دارد و افضل آن است که در هر رکعت بعد از حمد

[illegible]

مرتبه توحید بخواند اللّهم انی امسیت لک عبداً داخراً لا املک لنفسی
نفعاً و لا ضراً و لا اصرف عنها سوءاً اشهد بذلک علی نفسی و اعترف
لک بضعف قوتی و قلة حیلتی فصلّ علی محمد و آل محمد و انجز لی ما وعدتنی
و جمیع المؤمنین و المؤمنات من المغفرة فی هذه اللیلة و اتمم علیّ ما آتیتنی
فانی عبدک المسکین المستکین الضعیف الفقیر المهین اللهم لا تجعلنی
ناسیاً لذکرک فیما اولیتنی و لا لاحسانک فیما اعطیتنی و لا آیساً من
اجابتک و ان ابطات عنی فی سراء و ضراء او شدة او رخاء او عافیة
او بلاء او بؤس او نعماء انک سمیع الدعاء. و این دعا را کفعمی از امام
زین العابدین ع روایت کرده که در این شبها میخواند در حال قیام و قعود
و رکوع و سجود و علامه مجلسی ره فرموده که بهترین اعمال در این شبها طلب
آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود و پدر و مادر و خویشان
و برادران مؤمن زنده و مرده ایشان است و اذکار و صلوات بر محمد و آل محمد
علیهم السلام آنچه میسر شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعا
جوشن کبیر را در این سه شب بخوانند فقیر گوید که دعاء جوشن در سابق گذشت
و روایت شده که خدمت حضرت رسول ص عرض شد که اگر من درک
کردم شب قدر را چه چیز از خدا بخواهم فرمود عافیت را و اما دوم
یعنی اعمال مخصوصه این شبها پس اعمال شب نوزدهم چند چیز است اول
صد مرتبه استغفر الله ربی و اتوب الیه دوم صد مرتبه اللهم العن قتلة
امیر المؤمنین سیم بخواند دعاء یا ذا الذی کان را که در قسم چهارم
گذشت چهارم بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر من الامر المحتوم
و فیما تفرق من الامر الحکیم فی لیلة القدر و فی القضاء الذی لا یرد

وَلَا تُبَدِّلْ اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حَجُّهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ اَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُوَسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و بجای این کلمه حاجت خود را ذکر کند **و شب بیست و نهم** فضیلتش زیاد تر از شب نوزدهم است و با بدأعمال آن شب را از غسل و احیاء و زیارت و نماز هفت قل هو الله و قرآن بر سر گرفتن و صد رکعت نماز و دعاء جوشن کبیر و غیرها در این شب بعمل آورد و در روایات تأکید شده در غسل و احیا و جد و جهد در عبادت در این شب و شب بیست و سیم و آنکه شب قدر یکی از این دو شب است و جد در روایات است که از معصوم سؤال کردند که معین فرمایید که شب قدر کدام یک از این دو شب است تعیین نکردند بلکه فرمودند ما ايسر ليلتين فيما تطلب یا آنکه فرمودند ما عليك ان تفعل خيراً في ليلتين و نحو ذلك و قال شيخنا الصدوق فيما املى على المشايخ في مجلس واحد من مذهب الامامية ومن احيى هاتين الليلتين بمذاكرة العلم فهو افضل و بالجمله از این شب شروع کند به دعاهای دهه آخر که از جمله این دعا است که شیخ کلینی در کافی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود میگوئی در دهه آخر ماه رمضان در هر شب اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ اَنْ يَنْقَضِيَ عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ وَلَكَ قِبَلِي ذَنْبٌ اَوْ تَبِعَةٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ و کفعمی در حاشیه بلد الامین نقل کرده که حضرت صادق ع در هر شب از دهه آخر بعد از فرائض و نوافل میخواند اَللّٰهُمَّ اَدِّ عَنَّا حَقَّ مَا مَضَى مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَاغْفِرْ لَنَا تَقْصِيرَنَا فِيهِ وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا مَقْبُولًا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِاِسْرَافِنَا عَلَى اَنْفُسِنَا

وَاجْعَلْنا مِنَ الْمَرْحُومینَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْمَحْرُومینَ و فرمود هر که بگوید این را بیامرزد خدا برای او تقصیرهایی که از او سرزده در ایام گذشته از ماه رمضان و نگاه دارد او را از معاصی در بقیه ماه و از جمله سید بن طاوس در اقبال از ابن ابی عمیر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق ع در هر شب از دهه آخر میخواند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فی كِتابِكَ الْمُنْزَلِ شَهْرُ رَمَضانَ الَّذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْآنُ هُدًی لِلنّاسِ وَبَیِّناتٍ مِنَ الْهُدی وَالْفُرْقانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضانَ بِما اَنْزَلْتَ فیهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَصْتَهُ بِلَیْلَةِ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَها خَیْراً مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ اَللّٰهُمَّ وَهٰذِهِ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ قَدِ انْقَضَتْ وَلَیالیهِ قَدْ تَصَرَّمَتْ وَقَدْ صِرْتُ یا اِلٰهی مِنْهُ اِلی ما اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّی وَاَحْصی لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعینَ فَاَسْئَلُكَ بِما سَئَلَكَ بِهِ مَلائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِیاۤؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبادُكَ الصّالِحُونَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَفُكَّ رَقَبَتی مِنَ النّارِ وَتُدْخِلَنِی الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقَرُّبی وَتَسْتَجیبَ دُعاۤئی وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِالْاَمْنِ یَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعْدَدْتَهُ لِیَوْمِ الْقِیٰمَةِ اِلٰهی وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَریمِ وَبِجَلالِكَ الْعَظیمِ اَنْ یَنْقَضِیَ اَیّامُ شَهْرِ رَمَضانَ وَلَیالیهِ وَلَكَ قِبَلی تَبِعَةٌ اَوْ ذَنْبٌ تُؤاخِذُنی بِهِ اَوْ خَطیۤئَةٌ تُریدُ اَنْ تَقْتَصَّها مِنّی لَمْ تَغْفِرْها لی سَیِّدی سَیِّدی سَیِّدی اَسْئَلُكَ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِذْ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضیتَ عَنّی فی هٰذَا الشَّهْرِ فَازْدَدْ عَنّی رِضاً وَاِنْ لَمْ تَكُنْ رَضیتَ عَنّی فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنّی یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا اَللّٰهُ یا اَحَدُ یا صَمَدُ یا مَنْ لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُولَدْ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ كُفُواً اَحَدٌ و بسیار بگو یا مُلَیِّنَ الْحَدیدِ لِداوُدَ عَلَیْهِ السَّلامُ یا كاشِفَ الضُّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظامِ عَنْ اَیُّوبَ عَلَیْهِ السَّلامُ اَیْ مُفَرِّجَ هَمِّ یَعْقُوبَ عَلَیْهِ

السلام ای نفس عم یوسف علیها السلام صَلِّ علی محمد و آلِ محمد کما
اَنتَ اَهلُهُ اَن تُصَلِّیَ عَلَیهِم اَجمَعینَ وَافعَل بی ما اَنتَ اَهلُهُ وَلا
تَفعَل بی ما اَنَا اَهلُهُ و از جمله ادعیه اینست که در کافی مسنداً
و در مقنعه و مصباح مرسلاً نقل شده که میگوئی در لیله اولی یعنی

شب بیست و یکم

یا مُولِجَ اللَّیلِ فِی النَّهارِ وَمُولِجَ النَّهارِ فِی اللَّیلِ وَمُخرِجَ الحَیِّ مِنَ المَیِّتِ وَمُخرِجَ
المَیِّتِ مِنَ الحَیِّ یا رازِقَ مَن یَشاءُ بِغَیرِ حِسابٍ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا اَللهُ یا رَحیمُ
یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الاَسماءُ الحُسنی وَالاَمثالُ العُلیا وَالکِبریاءُ
وَالآلاءُ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَجعَلَ اسمی فی هذِهِ
اللَّیلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحسانی فی عِلِّیّینَ وَاِسائَتی
مَغفُورَةً وَاَن تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِهِ قَلبی وَاِیماناً یُذهِبُ الشَّکَّ
عَنّی وَتُرضِیَنی بِما قَسَمتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنیا حَسَنَةً وَفِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا
عَذابَ النّارِ الحَریقِ وَارزُقنی فیها ذِکرَکَ وَشُکرَکَ وَالرَّغبَةَ اِلَیکَ
وَالاِنابَةَ وَالتَّوفیقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِ وَعَلَیهِمُ السَّلامُ

دعای شب بیست و دوم

یا سالِخَ النَّهارِ مِنَ اللَّیلِ فَاِذا نَحنُ مُظلِمُونَ وَمُجرِیَ الشَّمسِ لِمُستَقَرِّها بِتَقدیرِکَ
یا عَزیزُ یا عَلیمُ وَمُقَدِّرَ القَمَرِ مَنازِلَ حَتّی عادَ کَالعُرجُونِ القَدیمِ یا نُورَ
کُلِّ نُورٍ وَمُنتَهی کُلِّ رَغبَةٍ وَوَلِیَّ کُلِّ نِعمَةٍ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا اَللهُ یا
قُدُّوسُ یا اَحَدُ یا واحِدُ یا فَردُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الاَسماءُ الحُسنی
وَالاَمثالُ العُلیا وَالکِبریاءُ وَالآلاءُ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَ
اَهلِ بَیتِهِ وَاَن تَجعَلَ اسمی فی هذِهِ اللَّیلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ

وَاحیٰائی فی علیّین وَاِسائَتی مَغفورَةً وَاَنْ تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِه قَلبی وَایماناً یُذهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرضِیَنی بِما قَسَمتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنیا حَسَنَةً وَفِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَریقِ وَارْزُقنی فیها ذِکرَکَ وَشُکرَکَ وَالرَّغبَةَ اِلَیکَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوفیقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ

دعای شب بیست وسیم

یا رَبَّ لَیلَةِ القَدرِ وَجاعِلَها خَیراً مِن اَلفِ شَهرٍ وَرَبَّ اللَّیلِ وَالنَّهارِ وَالجِبالِ وَالبِحارِ وَالظُّلَمِ وَالاَنوارِ وَالاَرضِ وَالسَّماءِ یا بارِئُ یا مُصَوِّرُ یا حَنّانُ یا مَنّانُ یا اَللهُ یا رَحمنُ یا اَللهُ یا قَیّومُ یا اَللهُ یا بَدیعُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ لَکَ الاَسماءُ الحُسنیٰ وَالاَمثالُ العُلیا وَالکِبریاءُ وَالآلاءُ اَسئَلُکَ اَن تُصَلِّیَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن تَجعَلَ اسمی فی هٰذِهِ اللَّیلَةِ فِی السُّعَداءِ وَرُوحی مَعَ الشُّهَداءِ وَاِحسانی فی عِلّیّینَ وَاِسائَتی مَغفورَةً وَاَن تَهَبَ لی یَقیناً تُباشِرُ بِه قَلبی وَایماناً یُذهِبُ الشَّکَّ عَنّی وَتُرضِیَنی بِما قَسَمتَ لی وَآتِنا فِی الدُّنیا حَسَنَةً وَفِی الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَریقِ وَارزُقنی فیها ذِکرَکَ وَشُکرَکَ وَالرَّغبَةَ اِلَیکَ وَالاِنابَةَ وَالتَّوبَةَ وَالتَّوفیقَ لِما وَفَّقتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَیهِمُ السَّلامُ

وروایت کرده محمّدبن عیسیٰ بسند خود از صالحین علیهم السلام که فرمود مکرّر میگوئی در شب بیست وسیم از ماه رمضان این دعا را در حال سجود وقیام وقعود وبر هر حالی که هستی ودر تمام ماه هر چه ممکنت شود ودر هر زمانیکه حاضر شود ترا یعنی در یادت آمد این دعا در روزگار حیاتت میگوئی بعد از ستایش کردن خدا تعالی بزرگوار وفرستادن صلوات بر پیغمبر ﷺ اَللّهُمَّ کُن لِوَلِیِّکَ فُلانِ بنِ فُلانٍ و بجای فلان بن فلان بگو الحُجَّةِ بنِ الحَسَنِ صَلَواتُکَ عَلَیهِ وَ

وَعَلى آبائِهِ فِي هذِهِ السّاعَةِ وَفِي كُلِّ ساعَةٍ وَلِيّاً وَحافِظاً وَقائِداً وَناصِراً وَدَلِيلاً وَعَيْناً حَتّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعاً وَتُمَتِّعَهُ فِيها طَوِيلاً وبخواند يا مُدَبِّرَ الأُمُورِ يا باعِثَ مَنْ فِي القُبُورِ يا مُجْرِيَ البُحُورِ يا مُلَيِّنَ الحَدِيدِ لِداوُدَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذا وَكَذا وبجای این کلمه حاجت خود را بخواهد اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ و بلند کن دستها را بسوی آسمان یعنی دو دست کفش یا مدبر الامور تا آخر و بگو این دعا را در حال رکوع و سجود و ایستاده و نشسته و مکرر کن آنرا و بگو آنرا نیز در شب آخر ماه رمضان

دعای شب بیست و چهارم

يا فالِقَ الإِصْباحِ وَجاعِلَ اللَّيْلِ سَكَناً وَالشَّمْسِ وَالقَمَرِ حُسْباناً يا عَزِيزُ يا عَلِيمُ يا ذَا المَنِّ وَالطَّوْلِ وَالقُوَّةِ وَالحَوْلِ وَالفَضْلِ وَالإِنْعامِ وَالجَلالِ وَالإِكْرامِ يا اللهُ يا رَحْمنُ يا اللهُ يا فَرْدُ يا وِتْرُ يا اللهُ يا ظاهِرُ يا باطِنُ يا حَيُّ لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ لَكَ الأَسْماءُ الحُسْنى وَالأَمْثالُ العُلْيا وَالكِبْرِياءُ وَالآلاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَداءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَداءِ وَإِحْسانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسائَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُباشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيماناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِما قَسَمْتَ لِي وَآتِنا فِي الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا عَذابَ النّارِ الحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيها ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالإِنابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِما وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعای شب بیست و پنجم

يا جاعِلَ اللَّيْلِ لِباساً وَالنَّهارِ مَعاشاً وَالأَرْضِ مِهاداً وَالجِبالِ أَوْتاداً يا اللهُ يا قاهِرُ يا اللهُ يا جَبّارُ يا اللهُ يا سَمِيعُ يا اللهُ يا قَرِيبُ يا اللهُ يا مُجِيبُ

يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلاءُ
أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً
وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي
بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ
وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ .

دعاء شب بیست و چهارم

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَتَيْنِ يَا مَنْ مَحَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً
لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْهُ وَرِضْوَاناً يَا مُفَصِّلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلاً يَا مَاجِدُ يَا وَهَّابُ
يَا اللهُ يَا جَوَادُ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْآلاءُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي
هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ
وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِيناً تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَاناً يُذْهِبُ
الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ

دعاء شب بیست و هفتم

يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِناً وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلاً ثُمَّ قَبَضْتَهُ
إِلَيْكَ قَبْضاً يَسِيراً يَا ذَا الْجُودِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْآلاءِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ

يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيْمِنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ
يَا مُصَوِّرُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ
اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي
مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي
وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَ
الْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

دعائے شب بیست و ششم

* يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعَ السَّمَاءِ اَنْ
تَقَعَ عَلَى الْاَرْضِ اِلَّا بِاِذْنِهِ وَحَابِسَهُمَا اَنْ تَزُولَا يَا عَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ
يَا دَائِمُ يَا اَللّٰهُ يَا وَارِثُ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ لَكَ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَالْاَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْاٰلَاءُ اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هٰذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرُوحِي
مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَاِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَاَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَاِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاٰتِنَا
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي
فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ اِلَيْكَ وَالْاِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ
لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَاٰلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ

دعائے شب بیست و ہفتم

يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا رَبَّ

الارباب وسيّد السادات لا اله الا انت يا اقرب اليّ من حبل الوريد
يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال العليا والكبرياء و
الآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل اسمي في هذه
الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين واسائتي
مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك عني
وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا
عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة اليك
والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلى الله
عليه و عليهم

دعائے شب سی ام

الحمد لله لا شريك له الحمد لله كما ينبغي لكرم وجهه وعز جلاله
وكما هو اهله يا قدوس يا نور يا نور القدس يا سبوح يا منتهى التسبيح
يا رحمن يا فاعل الرحمة يا الله يا عليم يا كبير يا الله يا لطيف يا جليل
يا الله يا سميع يا بصير يا الله يا الله يا الله لك الاسماء الحسنى والامثال
العليا والكبرياء والآلاء اسئلك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل
اسمي في هذه الليلة في السعداء وروحي مع الشهداء واحساني في عليين
واسائتي مغفورة وان تهب لي يقيناً تباشر به قلبي وايماناً يذهب الشك
عني وترضيني بما قسمت لي وآتنا في الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة
وقنا عذاب النار الحريق وارزقني فيها ذكرك وشكرك والرغبة
اليك والانابة والتوبة والتوفيق لما وفقت له محمداً وآل محمد صلى
الله عليه وعليهم

تتمہ اعمال شب بیست و یکم کفعمی از مسند بن ثابت نقل
کردہ کہ در شب بیست و یکم میخوانی اللهم صل على محمد وآل محمد واقسم لي

حِلْماً يَسُدُّ عَنّي بابَ الْجَهْلِ وَهُدًى تَمُنُّ بِهِ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ ضَلالَةٍ وَغِنًى
تَسُدُّ بِهِ عَنّي بابَ كُلِّ فَقْرٍ وَقُوَّةً تَرُدُّ بِها عَنّي كُلَّ ضَعْفٍ وَعِزّاً تُكْرِمُني بِهِ
عَنْ كُلِّ ذُلٍّ وَرِفْعَةً تَرْفَعُني بِها عَنْ كُلِّ ضَعَةٍ وَأَمْناً تَرُدُّ بِهِ عَنّي كُلَّ خَوْفٍ
وَعافِيَةً تَسْتُرُني بِها عَنْ كُلِّ بَلاءٍ وَعِلْماً تَفْتَحُ لي بِهِ كُلَّ يَقينٍ وَيَقيناً
تُذْهِبُ بِهِ عَنّي كُلَّ شَكٍّ وَدُعاءً تَبْسُطُ لي بِهِ الْإِجابَةَ في هٰذِهِ اللَّيْلَةِ
وَفي هٰذِهِ السّاعَةِ السّاعَةِ السّاعَةِ يا كَريمُ وَخَوْفاً تَنْشُرُ لي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ
وَعِصْمَةً تَحُولُ بِها بَيْني وَبَيْنَ الذُّنُوبِ حَتّى أُفْلِحَ بِها عِنْدَ الْمَعْصُومينَ عِنْدَكَ
بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمينَ و روایت شده که در شب بیست و یکم حماد بن
عثمان بر حضرت صادق علیه السلام وارد شد حضرت سؤال کرد که
غسل کرده عرض کرد بلی فدایت شوم پس حضرت حصیری طلبید و حماد را
نزدیک خود طلبید و مشغول نماز شد و پیوسته آنحضرت نماز خواند
و حماد نیز خود را با آنحضرت چسبانیده بود و نماز میخواند تا از نمازهای
خویش فارغ شدند پس آنحضرت دعا کرد و حماد آمین گفت تا صبح طلوع
کرد آنجناب اذان و اقامه گفت و بعضی از غلامان خود را طلبید و پیش
ایستاد و نماز صبح خواند و در رکعت اول حمد و قدر و در دوم حمد و
توحید خواند و بعد از نماز مشغول تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنای بر خدا
و صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله و دعا برای مؤمنین و مؤمنات و مسلمین و مسلمات
شد پس سر بسجده نهاد و مقدار یکساعت بجز نفس چیزی از آنجناب شنیده
نشد پس از آن این دعا خواند لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ
تا آخر دعا که در اقبال است و شیخ کلینی روایت کرده که حضرت باقر علیه
السلام در شب بیست و یکم و بیست و سیم دعا میخواندند تا نیمه شب و بعد از آن

شروع میشود بنماز خواندن و بدانکه در هر شب از شبهای این دهه غسل
مستحب است و روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله در هر شب
این دهه غسل میکرد و اعتکاف در این دهه مستحب است و فضیلت بسیار دارد
و افضل از اوقات اعتکاف است و روایت شده که مقابل دو حج و دو عمره است
وَكَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذَا كَانَ الْعَشْرُ الْأَوَاخِرُ اعْتَكَفَ فِي الْمَسْجِدِ وَ
ضُرِبَتْ لَهُ قُبَّةٌ مِنْ شَعْرٍ وَشَمَّرَ الْمِئْزَرَ وَطَوَى فِرَاشَهُ و بدانکه در این شب در سنه
چهلم واقع شد شهادت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام و در این
شب تجدید میشود احزان آل محمد علیهم السلام و اتباع ایشان و روایت
شده که در آن شب مانند شب شهادت امام حسین ع بر نداشتند سنگی
از روی زمین مگر آنکه در زیر آن خون تازه بود شیخ مفید فرموده که در این
شب صلوات بسیار بفرستد و سعی و کوشش کند در نفرین بر ظالمان آل محمد
علیهم السلام و لعن بر قاتل امیرالمؤمنین علیه السلام **روز بیست و یکم**
روز قتل حضرت امیرالمؤمنین ع است و مناسب است زیارت آنجناب و کلمات
حضرت خضر ع که بمنزله زیارت آنحضرت است و در اینروز در هدیة الزائر
ذکر شده **شب بیست و سیم** از دو شب قدر سابق افضل است و از
احادیث بسیار مستفاد میشود که شب قدر همین است و این شب جهنی است
و در این شب جمیع امور و روزی حکمت مقدر میگردد و از برای این شب غیر از
اعمالیکه با دو شب سابق شریک است چند عمل دیگر است اول خواندن سوره
عنکبوت و روم که حضرت صادق ع قسم یاد فرموده که خواننده این دو سوره
در این شب از اهل بهشت است دوم خواندن حم دخان سیم خواندن سوره
قدر هزار مرتبه چهارم آنکه تکرار کند در این شب بلکه در تمام اوقات این دعا را

دو رکعت در رکعت اول حمد و ده مرتبه قل هو الله احد ... بعد از نماز ... تسبیح ... یا الله یا الله ... العلی العظیم

نماز حاجت

[illegible]

اللهم کن لولیک الخ و ذکوان در ضمن ادعیه شبهای دهه آخر بعد از دعا
شب بیست و سیم گذشت پنجم بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی
فی رزقی واصح لی جسمی وبلغنی املی وان کنت من الاشقیاء فامحنی من الاشقیاء
واکتبنی من السعداء فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبیک المرسل
صلواتک علیه وآله یمحو الله ما یشاء ویثبت وعنده ام الکتاب ششم
بخواند اللهم اجعل فیما تقضی وتقدر من الامر المحتوم وفیما تفرق من
الامر الحکیم فی لیلة القدر من القضاء الذی لا یرد ولا یبدل ان
تکتبنی من حجاج بیتک الحرام فی عامی هذا المبرور حجهم المشکور سعیهم
المغفور ذنوبهم المکفر عنهم سیئاتهم واجعل فیما تقضی وتقدر
ان تطیل عمری وتوسع لی فی رزقی هفتم بخواند این دعا را که در
اقبال است یا باطنا فی ظهوره ویا ظاهرا فی بطونه ویا باطنا لیس یخفی
ویا ظاهرا لیس یری یا موصوفا لا یبلغ بکینونته موصوف ولا حد محدود
ویا غائبا غیر مفقود ویا شاهدا غیر مشهود یطلب فیصاب ولم یخل
منه السموات والارض وما بینهما طرفة عین لا یدرک بکیف ولا یؤین
باین ولا بحیث انت نور النور ورب الارباب احطت بجمیع الامور سبحان
من لیس کمثله شیء وهو السمیع البصیر سبحان من هو هکذا ولا هکذا
غیره هشتم آنکه غیر از غسل اول شب غسلی نیز در آخر شب کند و بدانکه
از برای غسل و احیاء این شب و زیارت امام حسین ع و صد رکعت نماز
فضیلت بسیار وارد و تاکید شده شیخ در تهذیب روایت کرده از ابوبصیر
از حضرت صادق ع که فرمود در شبی که امید میرود که شب قدر باشد
صد رکعت نماز کن و بخوان در هر رکعت قل هو الله احد را ده مرتبه گفت

نماز حاجت

گفتم فدایت شوم اگر قوت نداشته باشم ایستاده بجا آورم گفتم اگر قوت
نداشته باشم نشسته بجا آورم فرمود بجا آور در میان خانه لیکه مقفا خفته در
فراش خود واز دعائم الاسلام روایت است که حضرت رسول صلی الله علیه
وآله در دهه آخر ماه رمضان رختخواب خود را جمع میکرد و کمر خود را محکم
میبست برای عبادت و در شب بیست و سیم اهل خود را بیدار میکرد و انها را
که خواب ربوده بود آب بصورتشان میپاشید و حضرت فاطمه صلوات الله
علیها نمیگذاشت در این شب احدی از اهلش بخوابد و علاج میفرمود خواب
انها را برای احیاء آن شب از روز پیش امر میفرمود که روز را خواب و استراحت
کنند که شب خوابشان نبرد و احیا بدارند و میفرمود که محروم کسی است که
از خیر این شب محروم بماند و روایت شده که حضرت صادق ع سخت مریض
شده بود چون شب بیست و سیم ماه رمضان شد موالی خود را امر فرمود
که حرکتش دادند و بمسجد بردند و آن شب را در مسجد بود تا صبح علامه
مجلسی ره فرموده که هر قدر از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند
و دعاهای صحیفه کامله را بخواند خصوصا دعای مکارم الاخلاق و دعای
توبه و روزهای این شبها را نیز باید حرمت داشت و بعبادت و تلاوت
و دعا بسر آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است که روز قدر
در فضیلت مثل شب قدر است شب بیست و سیم بالخصوص عمل
وارد شده و منقول است که حضرت امام زین العابدین علیه السلام در
این شب این دعا را مکرر میخواند از اول شب تا آخر شب اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی التَّجافِیَ
عَنْ دارِ الْغُرُورِ وَالْاِنابَةَ اِلیٰ دارِ الْخُلُودِ وَالْاِسْتِعْدادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ
حُلُولِ الْفَوْتِ

یا کریم یا کریم یا عظیم یا عظیم یا سمیع الدعاء

نماز حاجت

[illegible]

شب بسیار مبارکی است و از برای این شب چند عمل است اول غسل دوم زیارت امام حسین ع سیم خواندن سوره انعام و کهف و یس و صد مرتبه أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ چهارم بخواند این دعا را که شیخ کلینی از حضرت صادق ع نقل کرده اَللّٰهُمَّ هٰذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَقَدْ تَصَرَّمَ وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا رَبِّ أَنْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هٰذِهِ أَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرُ رَمَضَانَ وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ أَلْقَاكَ پنجم بخواند دعاء يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ که در اعمال شب بیست و سیم گذشت ششم وداع کند ماه رمضان را بدعاهای وداع که شیخ کلینی و صدوق و شیخ مفید و طوسی و سید بن طاوس رضوان الله علیهم نقل کرده اند و شاید بهترین آنها دعای چهل و پنجم صحیفه کامله باشد و سید بن طاوس روایت کرده است از حضرت صادق علیه السلام که هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند آن ماه شریف را و بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هٰذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي بیامرزد خدا او را پیش از آنکه صبح کند و روزی فرماید او را توبه و انابه و سید و شیخ صدوق از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده اند که گفت رفتم بخدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آنحضرت بر من افتاد فرمود که ای جابر این آخر جمعه است از ماه رمضان پس آنرا وداع کن و بگو اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُوماً وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُوماً پس بدرستیکه هر که این دعا را در این روز بخواند بیکی از دو خصلت نیکو ظفر می‌یابد یا برسیدن بماه رمضان آینده یا بآمرزش خدا و رحمت بی منتهای وسیع.

طاوس و کفعمی نقل کرده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمود هر که در شب آخر ماه رمضان ده رکعت نماز کند و در بخواند در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و بگوید در رکوع و سجود ده مرتبه سُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا إِلهَ إِلَّا اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ و بعد از هر دو رکعت تشهد بخواند و سلام دهد و چون از تمام ده رکعت فارغ شد و سلام داد هزار مرتبه استغفار کند بگوید أَسْتَغْفِرُ اللّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و بعد از استغفار سر بسجده گذارد و بگوید در حال سجود یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا ذَا الْجَلالِ وَالْإِكْرامِ یا رَحْمنَ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَرَحیمَهُما یا أَرْحَمَ الرّاحِمینَ یا إِلهَ الْأَوَّلینَ وَالْآخِرینَ اغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَتَقَبَّلْ مِنّا صَلاتَنا وَصِیامَنا وَقِیامَنا پس حضرت فرمود قسم بآنکه مرا براستی مبعوث فرمود که جبرئیل مرا خبر داد از اسرافیل از پروردگار خود تبارک و تعالی که سر از سجده بر ندارد تا آنکه آمرزیده شود و بیامرزد خدا او را و قبول فرماید از او ماه رمضان را و بگذرد از گناهان او الخبر و این نماز در شب عید فطر نیز روایت شده ولکن در آن روایت است که تسبیح اربع را که در رکوع و سجود عوض تسبیح رکوع و سجود بخواند و بجای اغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا تا آخر دعا اغْفِرْ لی ذُنُوبی وَتَقَبَّلْ صَوْمی وَصَلاتی وَقِیامی **روز سی‌ام** سید برای روز آخر دعائی نقل کرده که اولش این است اللّهُمَّ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرّاحِمینَ و چون در این روز غالب مردم قرآن ختم میکنند سزاوار است که بعد از ختم بخوانند دعای چهل و دوم صحیفه کامله را و اگر خواسته باشند اینجا مختصر را بخوانند که شیخ از امیرالمؤمنین ع نقل کرده اللّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صَدْری وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ بَدَنی وَنَوِّرْ بِالْقُرْآنِ بَصَری وَأَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسانی وَأَعِنّی عَلَيْهِ ما أَبْقَيْتَنی فَإِنَّهُ لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلّا بِكَ

مخفی نماند که [illegible] آنجا ایضاً مناسب است ذکر نماز حاجت سید ابن طاوس روایت کرده و در شب جمعه در شب دو رکعت نماز است بخواند در رکعت اول سوره فاتحه را تا ایاک نعبد و ایاک نستعین و صد مرتبه مکرر بگوید ایاک نعبد و ایاک نستعین را و تمام کند حمد را و بخواند توحید را بعد از حمد سوره توحید یکمرتبه پس سلام دهد و بگوید لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم [illegible] دویست مرتبه یا رب یا رب [illegible]

خاتمه

در بیان نمازهای شبها و دعاهای روزها که مشهور است و علامه مجلسی در زاد المعاد در فصل آخر اعمال ماه رمضان ذکر فرموده و اخصر در اینجا اکتفا بذکر با بحار ان بود که او نگاشته فرموده. **نماز شب اول** چهار رکعت در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه توحید **دوم** چهار رکعت بعد از حمد بیست مرتبه انا انزلناه **سیم** ده رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید **چهارم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا انزلناه **پنجم** دو رکعت در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **ششم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سوره تبارک الذی بیده الملک **هفتم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و سیزده مرتبه انا انزلناه **هشتم** دو رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید و بعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله **نهم** شش رکعت میان نماز شام و خفتن در هر رکعت حمد و هفت مرتبه آیة الکرسی و بعد از تمام پنجاه مرتبه اللهم صل علی محمد و آل محمد **دهم** بیست رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه توحید **یازدهم** دو رکعت در هر رکعت حمد و بیست مرتبه انا اعطیناک الکوثر **دوازدهم** هشت رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه انا انزلناه **سیزدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و پنج مرتبه توحید **چهاردهم** شش رکعت در هر رکعت حمد و سی مرتبه اذا زلزلت **پانزدهم** چهار رکعت در دو رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه توحید **شانزدهم** دوازده رکعت در هر رکعت حمد و دوازده مرتبه الهیکم التکاثر ... دو رکعت در دو رکعت اول حمد و هر سوره که

کم خواند و در دو رکعت دوم حمد و صد مرتبه توحید و بعد از سلام صد مرتبه
لا اله الا الله **هجدهم** چهار رکعت در هر رکعت حمد و بیست و
پنج مرتبه انا اعطیناک الکوثر **نوزدهم** پنجاه رکعت با حمد و پنجاه مرتبه
اذا زلزلت و گویا مراد آن باشد که در هر رکعت یکمرتبه بخواند زیرا که
مشکلست در یکشب دو هزار و پانصد مرتبه اذا زلزلت خواندن **بیستم**
و بیست و یکم و بیست و دوم و بیست و سیم و بیست و
چهارم در هر یک هشت رکعت هر چه خواهد که میسر شود **بیست**
و پنجم هشت رکعت در هر رکعت حمد و ده مرتبه توحید **بیست و**
ششم هشت رکعت در هر رکعت حمد و صد مرتبه توحید **بیست**
و هفتم چهار رکعت در هر رکعت حمد و تبارک الذی بیده الملک
و اگر نتواند بیست و پنج مرتبه توحید **بیست و هشتم** شش رکعت در هر
رکعت حمد و صد مرتبه آیة الکرسی و صد مرتبه توحید و صد مرتبه کوثر
و بعد از نماز صد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد فقیر گوید در شب بیست
هشتم موافق آنچه من یافتم باین کیفیت است شش رکعت نماز کند بفاتحة
الکتاب و ده مرتبه آیة الکرسی و ده مرتبه کوثر و ده مرتبه قل هو الله احد
و صلوات بفرستد بر پیغمبر صلی الله علیه و آله **بیست و نهم** دو رکعت
در هر رکعت حمد و بیست مرتبه توحید **سی ام** دوازده رکعت در هر رکعت
حمد و بیست مرتبه توحید و بعد از فارغ شدن صد مرتبه صلوات بر محمد
و آل محمد و این نمازها چنانچه مذکور شد هر دو رکعت بیک سلام است و اما
دعاهای روزها از ابن عباس روایت کرده اند که حضرت رسول صلی الله
علیه و آله فضیلت بسیار از برای روزه هر روز ماه مبارک رمضان بیان

فرمود از برائے ہر روز دعائے مخصوصے با فضیلت و ثواب بسیار از برائے
آن دعا ذکر کرد و با اصل دعا اکتفا مینمائیم **دعائے روز اول** اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
صِيامي فيهِ صِيامَ الصّائِمينَ وَقِيامي فيهِ قِيامَ القائِمينَ وَنَبِّهْني
فيهِ عَنْ نَوْمَةِ الغافِلينَ وَهَبْ لي جُرْمي يا اِلٰهَ العالَمينَ وَاعْفُ عَنّي
يا عافِياً عَنِ المُجْرِمينَ **روز دوم** اَللّٰهُمَّ قَرِّبْني فيهِ اِلى مَرْضاتِكَ
وَجَنِّبْني فيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِماتِكَ وَوَفِّقْني فيهِ لِقِراءَةِ آياتِكَ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ **روز سوم** اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني فيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبيهَ
وَباعِدْني فيهِ مِنَ السَّفاهَةِ وَالتَّمْويهِ وَاجْعَلْ لي نَصيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
تُنْزِلُ فيهِ بِجودِكَ يا اَجْوَدَ الاَجْوَدينَ **روز چهارم** اَللّٰهُمَّ قَوِّني
فيهِ عَلى اِقامَةِ اَمْرِكَ وَاَذِقْني فيهِ حَلاوَةَ ذِكْرِكَ وَاَرْزِقْني فيهِ لِاَداءِ
شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَاحْفَظْني فيهِ بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ يا اَبْصَرَ النّاظِرينَ
روز پنجم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْني فيهِ مِنَ المُسْتَغْفِرينَ وَاجْعَلْني فيهِ مِنْ عِبادِكَ
الصّالِحينَ القانِتينَ وَاجْعَلْني فيهِ مِنْ اَوْلِيائِكَ المُقَرَّبينَ بِرَأْفَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ **روز ششم** اَللّٰهُمَّ لا تَخْذُلْني فيهِ لِتَعَرُّضِ
مَعْصِيَتِكَ وَلا تَضْرِبْني بِسِياطِ نَقِمَتِكَ وَزَحْزِحْني فيهِ مِنْ مُوجِباتِ
سَخَطِكَ بِمَنِّكَ وَاَيادِيكَ يا مُنْتَهى رَغْبَةِ الرّاغِبينَ **روز هفتم**
اَللّٰهُمَّ اَعِنّي فيهِ عَلى صِيامِهِ وَقِيامِهِ وَجَنِّبْني فيهِ مِنْ هَفَواتِهِ وَآثامِهِ
وَارْزُقْني فيهِ ذِكْرَكَ بِدَوامِهِ بِتَوْفيقِكَ يا هادِيَ المُضِلّينَ **روز ۸**
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْني فيهِ رَحْمَةَ الاَيْتامِ وَاِطْعامَ الطَّعامِ وَاِفْشاءَ السَّلامِ
وَصُحْبَةَ الكِرامِ بِطَوْلِكَ يا مَلْجَاَ الآمِلينَ **روز نهم** اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
لي فيهِ نَصيباً مِنْ رَحْمَتِكَ الواسِعَةِ وَاهْدِني فيهِ لِبَراهينِكَ السّاطِعَةِ

وَخُذْ بِنَاصِيَتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلَ الْمُشْتَاقِينَ روز دہم اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ روز یازدہم اَللّٰهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنِّيرَانَ بِعَوْنِكَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ روز دوازدہم اَللّٰهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ بِالسِّتْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِنْصَافِ وَآمِنِّي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ روز سیزدہم اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْذَارِ وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلتُّقَى وَصُحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ روز چہاردہم اَللّٰهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَقِلْنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْآفَاتِ بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ روز پانزدہم اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ وَاشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ روز شانزدہم اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُوَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَآوِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْقَرَارِ بِإِلٰهِيَّتِكَ يَا إِلٰهَ الْعَالَمِينَ روز ہفدہم اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَاقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْآمَالَ يَا مَنْ لَا يَحْتَاجُ إِلَى التَّفْسِيرِ وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ روز ہجدہم اَللّٰهُمَّ نَبِّهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ وَنَوِّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ بِنُورِكَ

غيبها فی كتابك ولا
يتم فی قضائك ولا
حاجتی عن عدالك ان
يبعث ... داعیها به
رضا وجود اللهم
نبیك وسلطانه عبادك
ان يعطی في يعني اليقين
وماات فی انت تستحيب
وهو عندك اد يعرك
وانا عبدك حضرة صادق
فاستجيب لی ابا حاتم
عليه السلام رضی حاجتی
ان يدك تعين ابا ...
ومن يحتاج الیهم وصاح
بی حاجتی ... امين
... ودعا ...
...

يا منور قلوب العارفين **روز نوزدہم** اللهم وفر فيه حظي من بركاته
وسهل سبيلي الى خيراته ولا تحرمني قبول حسناته يا هاديا الى الحق المبين
روز بیستم اللهم افتح لي فيه ابواب الجنان واغلق عني فيه ابواب
النيران ووفقني فيه لتلاوة القرآن يا منزل السكينة في قلوب المؤمنين
روز (٢١) اللهم اجعل لي فيه الى مرضاتك دليلا ولا تجعل
للشيطان فيه علي سبيلا واجعل الجنة لي منزلا ومقيلا يا قاضي
حوائج الطالبين **روز بیست دوم** اللهم افتح لي فيه ابواب
فضلك وانزل علي فيه بركاتك ووفقني فيه لموجبات مرضاتك
واسكني فيه بحبوحات جناتك يا مجيب دعوة المضطرين **روز
بیست وسوم** اللهم اغسلني فيه من الذنوب وطهرني فيه من العيوب
وامتحن قلبي فيه بتقوى القلوب يا مقيل عثرات المذنبين **روز
بیست چهارم** اللهم اني اسألك فيه ما يرضيك واعوذ بك
مما يؤذيك واسألك التوفيق فيه لان اطيعك ولا اعصيك يا
جواد السائلين **روز بیست و پنجم** اللهم اجعلني فيه محبا
لاوليائك ومعاديا لاعدائك مستنا بسنة خاتم انبيائك يا عاصم
قلوب النبيين **روز بیست ششم** اللهم اجعل سعيي فيه مشكورا
وذنبي فيه مغفورا وعملي فيه مقبولا وعيبي فيه مستورا يا اسمع
السامعين **روز بیست هفتم** اللهم ارزقني فيه فضل ليلة
القدر وصير اموري فيه من العسر الى اليسر واقبل معاذيري وحط
عني الذنب والوزر يا رؤوفا بعباده الصالحين **روز بیست وهشتم**
اللهم وفر حظي فيه من النوافل واكرمني فيه باحضار المسائل وقرب

فِيهِ وَسِيلَتِي اِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسائِلِ يا مَنْ لا يَشْغَلُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحِّينَ

روز بیست و نهم: اَللّهُمَّ غَشِّنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَياهِبِ التُّهْمَةِ يا رَحِيماً بِعِبادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

روز سی ام: اَللّهُمَّ اجْعَلْ صِيامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلى ما تَرْضاهُ وَيَرْضاهُ الرَّسُولُ مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْاُصُولِ بِحَقِّ سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمِينَ

مؤلف گوید

که در تقدیم و تاخیر دعاها و عبارات هر یک در کتب دعوات مختلف ذکر کرده اند چون روایتش را معتبر ندیدم متعرض ذکر آنها نشدم و دعای روز بیست و هفتم را کفعمی در روز بیست و نهم ذکر کرده است و موافق مذهب شیعه در روز بیست و سیم خواندن در روز بیست که انسب باشد انتهی

فصل چهارم

در اعمال ماه شوال است

شب اول از جمله لیالی شریفه است و در فضیلت و ثواب عبادت و احیای آن احادیث بسیار وارد شده و روایت شده است که آن شب کمتر از شب قدر نیست و از برای آن چند عمل است اول غسل است در وقتیکه غروب کرد آفتاب دوم احیاء آن شب بنماز و دعا و استغفار و سؤال از حق تعالی و بیتوته در مسجد سیم آنکه بخواند در عقب نماز مغرب و عشا و نماز صبح و عقب نماز عید اَللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَاللّهُ اَكْبَرُ اَللّهُ اَكْبَرُ وَلِلّهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلى ما هَدانا وَلَهُ الشُّكْرُ عَلى ما اَوْلانا چهارم آنکه چون نماز مغرب و نافله آنرا خواند دستها را بسوی آسمان بلند کند و بگوید يا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ يا ذَا الْجُودِ يا مُصْطَفِيَ مُحَمَّدٍ وَناصِرَهُ صَلِّ عَلى

[illegible]

محمد و آل محمد و اغفر لی کل ذنب اصبته و هو عندک فی کتاب مبین
پس بسجده رود و صد مرتبه در سجده بگوید اتوب الی الله پس هر حاجت
که دارد از حق تعالی بخواهد که ان شاء الله تعالی بر آورده خواهد شد
و در روایت شیخ است که بعد از نماز مغرب بسجده رود و بگوید یا ذا الحول
یا ذا الطول یا مصطفیا محمدا و ناصره صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی
کل ذنب اذنبته و نسیته انا و هو عندک فی کتاب مبین پس بگوید
صد مرتبه اتوب الی الله پنجم زیارت کند امام حسین علیه السلام را
که فضیلت بسیار دارد و زیارت مخصوصه این شب در باب زیارات
بیاید ان شاء الله ششم ده مرتبه بگوید ذکر یا دائم الفضل را که در اعمال
شب جمعه گذشت هفتم بجا آورد دو رکعت نماز یکه در شب اول ماه رمضان
گذشت هشتم بجا آورد دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه
توحید و در دوم یکمرتبه بخواند و بعد از سلام سر بسجده گذارد و صد مرتبه
بگوید اتوب الی الله پس بگوید یا ذا المن و الجود یا ذا المن و الطول یا
مصطفی محمد صلی الله علیه و آله افعل بی کذا و کذا و بجای آن حاجات
خود را بطلبد و در روایت است که حضرت امیر المؤمنین ع این دو رکعت نماز را
باین کیفیت بجا میاورد پس سر از سجده بر میداشت و می فرمود بحق آن
خداوندیکه جانم بدست قدرت اوست هر که این نماز را بکند هر حاجت
از خدا بطلبد البته عطا کند و اگر بعدد ریگهای بیابان گناه داشته باشد
خدا بیامرزد و در روایت دیگر بجای هزار مرتبه توحید صد مرتبه وارد شده
لکن نماز را بعد از نماز مغرب و نافله آن باید بجا آورد و شیخ و سید بعد
از این نماز این دعا را نقل کرده اند یا الله یا الله یا الله یا رحمن یا الله

[illegible]

یا ملک یا اللہ یا قدوس یا اللہ یا سلام یا اللہ یا مؤمن یا اللہ یا مہیمن
یا اللہ یا عزیز یا اللہ یا جبار یا اللہ یا متکبر یا اللہ یا خالق یا اللہ یا بارئ
یا اللہ یا مصور یا اللہ یا عالم یا اللہ یا عظیم یا اللہ یا علیم یا اللہ یا کریم
یا اللہ یا حلیم یا اللہ یا حکیم یا اللہ یا سمیع یا اللہ یا بصیر یا اللہ یا قریب
یا اللہ یا مجیب یا اللہ یا جواد یا اللہ یا ماجد یا اللہ یا ملی یا اللہ یا وفی
یا اللہ یا مولی یا اللہ یا قاضی یا اللہ یا سریع یا اللہ یا شدید یا اللہ یا
رؤف یا اللہ یا رقیب یا اللہ یا مجیب یا اللہ یا حفیظ یا اللہ یا محیط یا اللہ
یا سید السادۃ یا اللہ یا اول یا اللہ یا آخر یا اللہ یا ظاہر یا اللہ یا باطن
یا اللہ یا فاخر یا اللہ یا قاہر یا اللہ یا رحماہ یا اللہ یا وقباہ یا اللہ یا ذباہ
یا اللہ یا ودود یا اللہ یا نور یا اللہ یا رافع یا اللہ یا فاتح
یا اللہ یا فتاح یا اللہ یا جلیل یا اللہ یا جمیل یا اللہ یا شہید یا اللہ یا
شاہد یا اللہ یا مغیث یا اللہ یا حبیب یا اللہ یا فاطر یا اللہ یا مطہر
یا اللہ یا ملک یا اللہ یا مقتدر یا اللہ یا قابض یا اللہ یا باسط یا اللہ
یا محیی یا اللہ یا ممیت یا اللہ یا باعث یا اللہ یا وارث یا اللہ یا معطی یا اللہ
یا مفضل یا اللہ یا منعم یا اللہ یا حق یا اللہ یا مبین یا اللہ یا طیب یا اللہ
یا محسن یا اللہ یا مجمل یا اللہ یا مبدئ یا اللہ یا معید یا اللہ یا بارئ
یا اللہ یا بدیع یا اللہ یا ہادی یا اللہ یا کافی یا اللہ یا شافی یا اللہ
یا علی یا اللہ یا عظیم یا اللہ یا حنان یا اللہ یا منان یا اللہ یا ذا الطول
یا اللہ یا متعالی یا اللہ یا عدل یا اللہ یا ذا المعارج یا اللہ یا صادق
یا اللہ یا صدوق یا اللہ یا دیان یا اللہ یا باقی یا اللہ یا واقی یا اللہ
یا ذا الجلال یا اللہ یا ذا الاکرام یا اللہ یا محمود یا اللہ یا معبود یا اللہ یا صانع

یا اَللهُ یا مُعینُ یا اَللهُ یا فَعّالُ یا اَللهُ یا لَطیفُ یا اَللهُ یا غَفُورُ یا اَللهُ یا شَکُورُ یا اَللهُ یا نُورُ یا اَللهُ یا قَدیمُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ یا اَللهُ یا رَبّاهُ اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَیَّ بِرِضاکَ وَتَعْفُوَ عَنّی بِحِلْمِکَ وَتُوَسِّعَ عَلَیَّ مِنْ رِزْقِکَ الْحَلالِ الطَّیِّبِ مِنْ حَیْثُ اَحْتَسِبُ وَمِنْ حَیْثُ لا اَحْتَسِبُ فَاِنّی عَبْدُکَ لَیْسَ لی اَحَدٌ سِواکَ وَلا اَحَدٌ اَسْئَلُهُ غَیْرَکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ما شاءَ اللهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ پس بسجده میرود و میگوید یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا رَبِّ یا رَبِّ یا رَبِّ یا مُنْزِلَ الْبَرَکاتِ بِکَ تُنْزَلُ کُلُّ حاجَةٍ اَسْئَلُکَ بِکُلِّ اسْمٍ فی مَخْزُونِ الْغَیْبِ عِنْدَکَ وَالْاَسْماءِ الْمَشْهُوراتِ عِنْدَکَ الْمَکْتُوبَةِ عَلی سُرادِقِ عَرْشِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقَبَّلَ مِنّی شَهْرَ رَمَضانَ وَتَکْتُبَنی مِنَ الْوافِدینَ اِلی بَیْتِکَ الْحَرامِ وَتَصْفَحَ لی عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظامِ وَتَسْتَخْرِجَ لی یا رَبِّ کُنُوزَکَ یا رَحْمٰنُ

نهم چهارده رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعتی حمد و آیة الکرسی و قل هو الله احد سه مرتبه و بیابد بهر رکعتی ثواب عبادت چهل سال و عبادت هر که روزه گرفته و نماز خوانده در این ماه دهم شیخ در مصباح فرموده که در آخر شب غسل کن و بنشین در جای نماز خود تا طلوع فجر

روز عید فطر است و اعمال آن چند چیز است اول آنکه بخواند بعد از نماز صبح و نماز عید آن تکبیراتی که در شب بعد از نماز فریضه میخواندی دوم آنکه بخواند بعد از نماز صبح دعائی را که سید روایت کرده اَللّٰهُمَّ اِنّی تَوَجَّهْتُ اِلَیْکَ بِمُحَمَّدٍ اَمامی الخ و شیخ این دعا را بعد از

نماز عید ذکر فرموده. سیم بیرون کردن زکوة فطره است از هر سری صاعی پیش از نماز عید بتفصیلی که در کتب فقهیه است و بدانکه زکوة فطره واجب مؤکد است و شرط قبولی روزه رمضان و حفظ تا سال دیگر است و حق تعالی آنرا مقدم بر نماز ذکر فرموده در این آیه شریفه قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّی وَذَکَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّی چهارم غسل است و بهتر آنکه اگر ممکن شود از نهر غسل کنی و وقت آن بعد از طلوع فجر است تا زمان بجا آوردن نماز عید چنانچه شیخ فرموده و در جزء روایتی است که غسل را در زیر سقفی بکن و چون خواستی غسل کنی بگو اَللّٰهُمَّ اِیماناً بِکَ وَتَصْدیقاً بِکِتابِکَ وَاتِّباعَ سُنَّةِ نَبِیِّکَ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس بسم الله بگو و غسل کن و چون از غسل فارغ شدی بگو اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ کَفّارَةً لِذُنُوبی وَطَهِّرْ دینی اَللّٰهُمَّ اَذْهِبْ عَنِّی الدَّنَسَ پنجم پوشیدن جامه نیکو و بکار بردن بوی خوش و رفتن بصحرا برای نماز کردن در زیر آسمان ششم پیش از نماز عید در اول روز افطار کنی و بهتر آنکه بخرما یا بشیرینی باشد و شیخ مفید فرموده مستحب است تناول کردن مقداری از تربت سید الشهدا علیه السلام که شفا است از برای هر دردی هفتم آنکه چون مهیا شد از برای رفتن بنماز عید بخواند دعاهائی را که سید روایت نقلکرده از جمله از ابوحمزه ثمالی روایت کرده از حضرت امام محمد باقر که فرمود بخوان در عید فطر و قربان و جمعه وقتیکه مهیا شدی بجهة بیرون رفتن بنماز این دعا را اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَیَّاَ فی هٰذَا الْیَوْمِ اَوْ تَعَبَّاَ اَوْ اَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفادَةٍ اِلی مَخْلُوقٍ رَجاءَ رِفْدِهِ وَنَوافِلِهِ وَفَواضِلِهِ وَعَطایاهُ فَاِنَّ اِلَیْکَ یا سَیِّدی تَهْیِئَتی وَتَعْبِئَتی وَاِعْدادی وَاسْتِعْدادی

رَجاءَ رِفْدِكَ وَجَوائِزِكَ وَنَوافِلِكَ وَفَواضِلِكَ وَفَضائِلِكَ وَعَطاياكَ وَقَدْ غَدَوْتُ اِلى عيدٍ مِنْ اَعْيادِ اُمَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلى آلِهِ وَلَمْ اَفِدْ اِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صالِحٍ اَثِقُ بِهِ قَدَّمْتُهُ وَلا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ اَمَّلْتُهُ وَلكِنْ اَتَيْتُكَ خاضِعاً مُقِرّاً بِذُنُوبي وَاِسائَتي اِلى نَفْسي فَيا عَظيمُ يا عَظيمُ يا عَظيمُ اغْفِرْ لِيَ الْعَظيمَ مِنْ ذُنُوبي فَاِنَّهُ لا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظامَ اِلّا اَنْتَ يا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ

ششم خواندن نماز عید است و آن دو رکعت است در رکعت اول حمد و سوره اعلی بخواند و بعد از قرائت پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند اَللّـهُمَّ اَهْلَ الْكِبْرِياءِ وَالْعَظَمَةِ وَاَهْلَ الْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَاَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَاَهْلَ التَّقْوى وَالْمَغْفِرَةِ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هذَا الْيَوْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمينَ عيداً وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَمَزيداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُدْخِلَني في كُلِّ خَيْرٍ اَدْخَلْتَ فيهِ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُخْرِجَني مِنْ كُلِّ سُوءٍ اَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّداً وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ اَللّـهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ ما سَئَلَكَ عِبادُكَ الصّالِحُونَ وَاَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعاذَ مِنْهُ عِبادُكَ الصّالِحُونَ پس تکبیر ششم بگوید و برکوع رود و بعد از رکوع و سجود برخیزد برکعت دوم و بعد از حمد سوره والشمس بخواند پس چهار تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری این قنوت را بخواند و چون فارغ شد تکبیر پنجم گوید و برکوع رود پس نماز را تمام کند و بعد از سلام تسبیح زهرا علیها السلام بفرستد و بعد از نماز عید دعاهای بسیار وارد شده است و شاید بهترین آنها دعای چهل و ششم

صحیفهٔ کامله باشد و مستحب است که نماز عید در زیر آسمان و بر روی زمین بدون فرش و بوریا واقع شود و تکبیر کرده از مصلی از غیر آن راهیکه رفته بود و دعا کند از برای برادران دینی خود بقبولی اعمال ایشان و بارت کند امام حسین عرا بخواند دعای ندبه را که بعد از این بیاید ان شاء الله تعالی و سید بن طاوس فرموده که چون از دعا فارغ شود بسجده رود و بگوید اعوذ بک من نار حرّها لا یطفی و جدیدها لا یبلی و عطشانها لا یروی پس بگذارد گونه راست را و بگوید الهی لا تقلّب وجهی فی النار بعد سجودی و تعفیری لک بغیر منّ منّی علیک بل لک المنّ علیّ پس بگذارد گونه چپ را و بگوید ارحم من اساء و اقترف و استکان و اعترف پس برگردد بحال سجده و بگوید ان کنت بئس العبد فانت نعم الربّ عظم الذنب من عبدک فلیحسن العفو من عندک یا کریم پس بگوید العفو العفو صد مرتبه انکاه سید فرموده و لا تقطع یومک هذا باللعب و الاهمال و انت لا تعلم امردود ام مقبول الاعمال فان رجوت القبول فقابل ذلک بالشکر الجمیل وان خفت الردّ فکن اسیر الحزن الطویل روز بیست و پنجم ماه صد و چهل و هشت بقول بعضی وفات امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و بعضی روز وفات را نیمه رجب گفته اند و سبب وفات آنحضرت زهری بوده که دوانقی با آنحضرت خورانیده بودند و روایت شده که چون هنگام وفات آنحضرت شد چشمهای خود را گشود فرمود که خویشان مرا جمع کنند چون همه جمع شدند بسوی ایشان نظر کرده و فرمود شفاعت ما نمیرسد بکسیکه نماز را سبک بشمارد و اعتنا بشان او ننماید

نماز استغاثه [illegible]

[illegible]

فصل پنجم

در اعمال ماه ذی القعده است

بدانکه اینماه اول ماههای حرام است که خدای تعالی در قرآن مجید ذکر فرموده
و سید بن طاوس روایتی نقل کرده که ذی القعده محل اجابت دعا است
در وقت شدت و در روز یکشنبه اینماه نمازی با فضیلت بسیار وارد است از رسول
خدا ﷺ روایت کرده که حضرت فرمود هرکه آنرا بجا آورد توبه اش مقبول و
گناهش آمرزیده شود و خصماء او در روز قیامت از او راضی شوند و با
ایمان بمیرد و دینش گرفته نشود و قبرش گشاده و نورانی گردد و والدین
از او راضی گردند و مغفرت شامل حال والدین او و ذریه او گردد و
توسعه رزق پیدا کند و ملک الموت با او در وقت مردن مدارا کند
و باسانی جان او بیرون شود و کیفیت آن چنانستکه در روز یکشنبه
غسل کند و وضو بگیرد و چهار رکعت نماز گذارد در هر رکعت حمد
یکمرتبه و قل هو الله احد سه مرتبه و معوذتین یکمرتبه پس استغفار کند
هفتاد مرتبه و ختم کند استغفار را به لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللهِ الْعَلِیِّ
الْعَظِیمِ پس بگوید یَا عَزِیزُ یَا غَفَّارُ اغْفِرْ لِی ذُنُوبِی وَذُنُوبَ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ فَاِنَّهُ لَا یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اَنْتَ فقیر گوید ظاهر آنستکه
این استغفار مذکور دعای بعد از نماز باید بجای آورد و بدانکه
روایت شده که هرکه در یکی از ماههای حرام سه روز متوالی که پنجشنبه
و جمعه و شنبه باشد روزه بدارد ثواب نهصد سال عبادت برای او
نوشته شود و شیخ اجل علی بن ابراهیم قمی فرموده که در ماههای حرام
گناهان مضاعف میشود و همچنین حسنات [illegible]

نماز استغاثه

چهاردهم روز ولادت با سعادت حضرت امام رضا علیه السلام است
شب پانزدهم شب مبارکی است خداوند نظر رحمت میفرماید بسوی
بندگان مؤمنین خود و کسیکه در این شب بطاعت حق تعالی مشغول باشد
از برای او باشد اجر صد نفر سائح یعنی روزه دار ملازم مسجد که معصیت
نکرده باشد خدا را طرفة العینی چنانکه در روایت نبوی است پس این شب را
مغتنم شمارد و مشغول کن خود را بطاعت و عبادت و نماز و طلب حاجات
از خدا چنانکه در روایت شده که هر که سؤال کند در این شب حاجتی او را
خداوند تعالی باو عطا خواهد شد روز بیست و سیم سنه
دویست و سه بقولی شهادت حضرت امام رضا علیه السلام واقع شده
و زیارت آنحضرت از نزدیک و دور سنت است قال السید بن طاوس
فی الاقبال درایت فی بعض تصانیف اصحابنا العجم رضوان الله علیهم انه
یستحب ان یزار مولینا الرضا علیه السلام یوم ثالث عشرین من ذی القعدة
من قرب و بعد ببعض زیاراته المعروفة او بما یکون کالزیارة من الروایات
بذلک شب بیست و پنجم شب دحو الارض است یعنی پهن شدن
زمین از زیر خانه کعبه بر روی آب و از لیالی شریفه است که رحمت خدا
در آن نازل میشود و قیام بعبادت در آن اجر بسیار دارد و از حسن بن علی
وشّاء روایت است که گفت من کودک بودم که با پدرم در خدمت امام رضا
شام خوردیم در شب بیست و پنجم ماه ذی القعده پس فرمود که امشب حضرت
ابراهیم و حضرت عیسی متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده
است پس هر که در روز آن روزه بدارد چنانست که شصت ماه را روزه
داشته باشد و در روایت دیگر است که فرمود در این روز حضرت قائم

[illegible]

نماز استغاثه ببتول علیها السلام [illegible]

تمام خواهد بود روز بیست و پنجم روز دحو الارض است و یکی
از آن چهار روزیست که در تمام سال بفضیلت روزه ممتاز است و در
روایتی وارد شده مثل روزه هفتاد سال است و در روایت دیگر کفاره
هفتاد سال است و هر که این روز را روزه بدارد و شبش را بعبادت بسر
آورد از برای او عبادت صد سال نوشته شود و از برای روزه دار
این روز هر چه در میان آسمان و زمین است استغفار کند و این روزیست
که رحمت خدا در آن منتشر گردیده و از برای عبادت و اجتماع بذکر خدا
در این روز اجر بسیار است و از برای این روز بغیر از روزه و عبادت و ذکر
خدا و غسل دو عمل وارد است اول نمازیکه در کتب شیعه قمیین روایت
شده و آن دو رکعت است در وقت چاشت در هر رکعت بعد از حمد پنج مرتبه
سوره و الشمس بخواند و بعد از سلام نماز بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظِیْمِ پس دعا کند و بخواند یَا مُقِیْلَ الْعَثَرَاتِ اَقِلْنِیْ
عَثْرَتِیْ یَا مُجِیْبَ الدَّعَوَاتِ اَجِبْ دَعْوَتِیْ یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِیْ
وَارْحَمْنِیْ وَتَجَاوَزْ عَنْ سَیِّئَاتِیْ وَمَا عِنْدِیْ یَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ دوم
خواندن این دعا است که شیخ در مصباح فرموده مستحب است خواندن
آن اَللّٰهُمَّ دَاحِیَ الْکَعْبَةِ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ ~~یَا سَامِعَ الْاَصْوَاتِ اِسْمَعْ صَوْتِیْ~~
اَسْئَلُکَ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ مِنْ اَیَّامِکَ الَّتِیْ اَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَاَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِیْنَ وَدِیْعَةً وَاِلَیْکَ ذَرِیْعَةً وَبِرَحْمَتِکَ الْوَسِیْعَةِ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ الْمُنْتَجَبِ فِی الْمِیْثَاقِ الْقَرِیْبِ یَوْمَ التَّلَاقِ
فَاتِقِ کُلِّ (رَتْقٍ) وَدَاعٍ اِلٰی کُلِّ حَقٍّ وَعَلٰی اَهْلِ بَیْتِهِ الْاَطْهَارِ الْهُدَاةِ
الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوُلَاةِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاَعْطِنَا فِیْ یَوْمِنَا هٰذَا مِنْ

نماز استغاثه

عطائك المخزون غير مقطوع ولا ممنوع تتيح لنا به التوبة وحسن
الاوبة يا خير مدعو واكرم مرتجى يا كفي يا وفي يا من لطفه خفي الطف
لي بلطفك واسعدني بعفوك وايدني بنصرك ولا تنسني كريم ذكرك
بولاة امرك وحفظة سرك واحفظني من شوائب الدهر الى يوم الحشر
والنشر واشهدني اولياءك عند خروج نفسي وحلول رمسي وانقطاع
عملي وانقضاء اجلي اللهم واذكرني على طول البلى اذا حللت بين اطباق
الثرى ونسيني الناسون من الورى واحللني دار المقامة وبوئني منزل
الكرامة واجعلني من مرافقي اوليائك واهل اجتبائك واصطفائك
وبارك لي في لقائك وارزقني حسن العمل قبل حلول الاجل بريئا من الزلل
وسوء الخطل اللهم واوردني حوض نبيك محمد صلى الله عليه وآله
واسقني منه مشربا رويا سائغا هنيئا لا اظمأ بعده ولا احلأ ورده
ولا عنه اذاد واجعله لي خير زاد واوفى ميعاد يوم يقوم الاشهاد اللهم
والعن جبابرة الاولين والآخرين وبحقوق اوليائك المستأثرين اللهم
واقصم دعائمهم واهلك اشياعهم وعاملهم وعجل مهالكهم واسلبهم
ممالكهم وضيق عليهم مسالكهم والعن مساهمهم ومشاركهم اللهم
وعجل فرج اوليائك واردد عليهم مظالمهم واظهر بالحق قائمهم واجعله
لدينك منتصرا وبامرك في اعدائك مؤتمرا اللهم احففه بملائكة
النصر وبما القيت اليه من الامر في ليلة القدر منتقما لك حتى ترضى
ويعود دينك به وعلى يديه جديدا غضا ويمحض الحق محضا ويرفض الباطل
رفضا اللهم صل عليه وعلى جميع آبائه واجعلنا من صحبه واسرته وابعثنا
في كرته حتى نكون في زمانه من اعوانه اللهم ادرك بنا قيامه واشهدنا

[illegible] يا محمد يا علي يا علي يا محمد [illegible]

آبائه و صلی علیه و ازدد الینا سلامه و السلام علیه و رحمة الله و برکاته

و بدانکه سید داماد رحمه الله در رساله اربعه ایام خود در بیان اعمال روز دحو الارض فرموده که زیارت حضرت امام رضا علیه السلام در این روز افضل اعمال مستحبه و اکد آداب مسنونه است و هم چنین زیارت آنحضرت در روز اول ماه رجب الفرد نیز بغایت مؤکد و محثوث علیه است **روز آخر ماه** سنه دویست و بیست بنابر مشهور حضرت امام محمد تقی علیه السلام بزهر معتصم در بغداد شهید شد و این بعد از دو سال و نیم تقریباً از فوت مأمون که گذشته بود چنانکه خود ایماء فرموده بود الفرج بعد المأمون بثلثین شهراً و این کلمه مشعر است بر آنکه آنحضرت از سوء معاشرت مأمون در کمال اذیت و صدمه بوده که مرگ خود را فرج و گشایش خود تعبیر نموده چنانکه پدر بزرگوارش حضرت امام رضا ع در زمان ولایتعهد خود نیز چنین بوده در هر جمعه که از مسجد جامع مراجعت میفرموده بهمان حالیکه عرق دار و غبار آلود بوده دستها را بدرگاه الهی بلند میکرد و میگفت الهی اگر فرج و گشایش امر من در مرگ من است پس همین ساعت مرگ مرا تعجیل فرما و پیوسته در هم و غصه بود تا از دنیا رحلت فرمود و حضرت امام محمد تقی ع در روز شنبه وفات کرد از سن شریفش بیست و پنج سال و چند ماهی گذشته بود قبر شریفش در بقعه مبارکه کاظمیه در پشت سر جد بزرگوارش حضرت امام موسی واقع است

فصل ششم

در اعمال ماه ذی الحجه است

بدانکه اینماه از ماههای شریفه است و چون اینماه داخل میشد صلحای صحابه

و تابعین اهتمام عظیم در عبادت میکردند در دهه اول از ایام شریف ماه ذی الحجه و معلوم است که در قرآن مجید مذکور شده است و در نهایت فضیلت و برکت است و از رسولخدا مرویست که عملی خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حقتعالی محبوبتر نیست از این دهه و از برای این دهه اعمالی است اول روزه گرفتن نه روز اول این دهه که ثواب روزه تمام عمر دارد دوم خواندن دو رکعت نماز ما بین مغرب و عشاء در تمام شبهای این دهه و در هر رکعت بعد از حمد بخواند یکمرتبه توحید و آیه وَ واعَدْنا مُوسى ثَلاثِینَ لَیْلَةً وَ أَتْمَمْناها بِعَشْرٍ فَتَمَّ مِیقاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِینَ لَیْلَةً وَ قالَ مُوسى لِأَخِیهِ هارُونَ اخْلُفْنِی فِی قَوْمِی وَ أَصْلِحْ وَ لا تَتَّبِعْ سَبِیلَ الْمُفْسِدِینَ تا با ثواب حاجیان شریک شود سیم از روز اول تا عصر روز عرفه در عقب نماز صبح و پیش از مغرب بخواند این دعا را که شیخ و سید از حضرت صادق ع روایت کرده اند اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ الْاَیّامُ الَّتِی فَضَّلْتَها عَلَى الْاَیّامِ وَ شَرَّفْتَها قَدْ بَلَّغْتَنِیها بِمَنِّکَ وَ رَحْمَتِکَ فَاَنْزِلْ عَلَیْنا مِنْ بَرَکاتِکَ وَ اَوْسِعْ عَلَیْنا فِیها مِنْ نَعْمائِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَهْدِیَنا فِیها لِسَبِیلِ الْهُدىٰ وَ الْعَفافِ وَ الْغِنىٰ وَ الْعَمَلِ فِیها بِما تُحِبُّ وَ تَرْضىٰ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ یا مَوْضِعَ کُلِّ شَکْوىٰ وَ یا سامِعَ کُلِّ نَجْوىٰ وَ یا شاهِدَ کُلِّ مَلَاءٍ وَ یا عالِمَ کُلِّ خَفِیَّةٍ اَنْ تُصَلِّیَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَکْشِفَ عَنّا فِیهَا الْبَلاءَ وَ تَسْتَجِیبَ لَنا فِیهَا الدُّعاءَ وَ تُقَوِّیَنا فِیها وَ تُعِینَنا وَ تُوَفِّقَنا فِیها لِما تُحِبُّ رَبَّنا وَ تَرْضىٰ وَ عَلىٰ مَا افْتَرَضْتَ عَلَیْنا مِنْ طاعَتِکَ وَ طاعَةِ رَسُولِکَ وَ اَهْلِ وِلایَتِکَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اَنْ تَهَبَ لَنا فِیهَا الرِّضا اِنَّکَ سَمِیعُ الدُّعاءِ وَ لا تَحْرِمْنا خَیْرَ ما تُنْزِلُ فِیها مِنَ السَّماءِ

نماز حضرت جعفر

[illegible]

نماز حضرت محمد

وطهرنا من الذنوب يا علام الغيوب واوجب لنا فيها دار الخلود اللهم صل على
محمد وآل محمد ولا تترك لنا فيها ذنبا الا غفرته ولا هما الا فرجته ولا
دينا الا قضيته ولا غائبا الا اديته ولا حاجة من حوائج الدنيا
والآخرة الا سهلتها ويسرتها انك على كل شيء قدير اللهم يا عالم
الخفيات يا راحم العبرات يا مجيب الدعوات يا رب الارضين و
السموات يا من لا تتشابه عليه الاصوات صل على محمد وآل محمد
واجعلنا فيها من عتقائك وطلقائك من النار والفائزين بجنتك
والناجين برحمتك يا ارحم الراحمين وصلى الله على سيدنا محمد وآله
اجمعين چهارم در هر روز از دهه بخواند پنج دعائی را که جبرئیل
برای حضرت عیسی ع از جانب حق تعالی هدیه آورده که در ایام این دهه
بخواند و آن پنج دعا این است (۱) اشهد ان لا اله الا الله وحده لا
شريك له له الملك وله الحمد بيده الخير وهو على كل شيء قدير (۲)
اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احدا صمدا لم يتخذ صاحبة
ولا ولدا (۳) اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له احدا صمدا
لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد (۴) اشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي لا يموت بيده
الخير وهو على كل شيء قدير (۵) حسبي الله وكفى سمع الله لمن دعا ليس
وراء الله منتهى اشهد لله بما دعا وانه بريء ممن تبرء وان لله الآخرة
والاولى پس حضرت عیسی ع ثواب بسیار نقل کرد برای خواندن هر یک
از این پنج دعا را صد مرتبه و در روایت چنانکه علامه مجلسی ره فرموده
اگر کسی هر روز هر یک از این دعاها را ده مرتبه بخواند عمل بروایت کرده باشد

واگر هر روز هر یک را صد مرتبه بخواند بهتر است پنجم بخواند در هر روز این (خواهد بود)
دهه تهلیلات را که از امیرالمؤمنین ع منقول است با ثواب بسیار و اگر
روزی ده مرتبه بخواند بهتر است لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اللَّیَالِی وَ الدُّهُورِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ اَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ رَحْمَتُهُ خَیْرٌ مِمَّا یَجْمَعُونَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّوْکِ وَ الشَّجَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَ
الْوَبَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ الْحَجَرِ وَ الْمَدَرِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ لَمْحِ الْعُیُونِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ فِی اللَّیْلِ اِذَا عَسْعَسَ وَ الصُّبْحِ اِذَا تَنَفَّسَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ
الرِّیَاحِ فِی الْبَرَارِی وَ الصُّخُورِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مِنَ الْیَوْمِ اِلٰی یَوْمِ یُنْفَخُ
فِی الصُّورِ روز اول روز بسیار مبارکی است و در آن چند عمل وارد است
اول روزه که ثواب هشتاد ماه دارد دوم خواندن نماز حضرت فاطمه
و شیخ فرموده که روایت شده که آن چهار رکعت است به دو سلام مثل
نماز امیرالمؤمنین ع در هر رکعت حمد یکمرتبه و توحید پنجاه مرتبه و بعد از
سلام تسبیح آنحضرت ص را بخواند و بگوید سُبْحَانَ ذِی الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِیفِ
سُبْحَانَ ذِی الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِیمِ سُبْحَانَ ذِی الْمُلْکِ الْفَاخِرِ الْقَدِیمِ
سُبْحَانَ مَنْ یَرٰی اَثَرَ النَّمْلَةِ فِی الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ یَرٰی وَقْعَ الطَّیْرِ
فِی الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هٰکَذَا وَ لَا هٰکَذَا غَیْرُهُ سیم دو رکعت نماز
پیش از زوال به یکساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و هر یک از توحید و
آیة الکرسی و قدر ده ده مرتبه چهارم هر که از ظالمی ترسد در این روز بگوید
حَسْبِی حَسْبِی مِنْ سُؤَالِی عِلْمُکَ بِحَالِی تا خدا تعالی کفایت کند شر ظالم را
از او و بدانکه در این روز متولد شد حضرت ابرهیم خلیل علیه السلام
و در آن روز و بروایت شیخین تزویج شده حضرت فاطمه ع با امیرالمؤمنین ع

نماز حضرت حجت

...کرده که سحر وارد شد
...ناحیه مقدسه حضرت
...صاحب الزمان علیه الصلوة
...السلام که هر کس ...
...تعالی ...نصف شب
...کند ...نماز
...غسل کند و ...نماز
...دو رکعت ...
...کند در اول بخواند
سوره حمد را و چون ایاک
نعبد و ایاک نستعین
صد مرتبه ...
...ترتیب ...انکه صد مرتبه
کند ...سوره حمد
تمام شود ...تمام سلام
بخواند و ...سوره حمد

روز هفتم سنه صد و چهارده وفات حضرت امام محمد باقر (ع) در مدینه
واقع شده در روز حزن شیعه است روز هشتم روز ترویه است روزه اش
فضیلت دارد و روایت شده که کفاره شصت سال است و شیخ شهید
غسل در این روز را مستحب دانسته شب نهم از لیالی متبرکه و شب مناجات
با قاضی الحاجات است و توبه در آن شب مقبول و دعا در آن شب مستجاب است
و کسیکه آن شب را بعبادت بسر آورد اجر صد و هفتاد سال عبادت
داشته باشد و از برای آن شب چند عمل است اول بخواند این دعا را
که روایت شده هر که بخواند آن را در شب عرفه یا در شبهای جمعه خداوند
بیامرزد او را اَللّٰهُمَّ یا شاهِدَ کُلِّ نَجْوی وَمَوْضِعَ کُلِّ شَکْوی وَعالِمَ
کُلِّ خَفِیَّةٍ وَمُنْتَهی کُلِّ حاجَةٍ یا مُبْتَدِئاً بِالنِّعَمِ عَلَی الْعِبادِ یا کَرِیمَ الْعَفْوِ
یا حَسَنَ التَّجاوُزِ یا جَوادُ یا مَنْ لا یُوارِی مِنْهُ لَیْلٌ داجٍ وَلا بَحْرٌ عَجّاجٌ
وَلا سَماءٌ ذاتُ اَبْراجٍ وَلا ظُلَمٌ ذاتُ ارْتِتاجٍ یا مَنِ الظُّلْمَةُ عِنْدَهُ ضِیاءٌ
اَسْئَلُکَ بِنُورِ وَجْهِکَ الْکَرِیمِ الَّذِی تَجَلَّیْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَکّاً وَخَرَّ
مُوسی صَعِقاً وَبِاسْمِکَ الَّذِی رَفَعْتَ بِهِ السَّماواتِ بِلا عَمَدٍ وَسَطَحْتَ
بِهِ الْاَرْضَ عَلی وَجْهِ ماءٍ جَمَدٍ وَبِاسْمِکَ الْمَخْزُونِ الْمَکْنُونِ الْمَکْتُوبِ الطّاهِرِ
الَّذِی اِذا دُعِیتَ بِهِ اَجَبْتَ وَاِذا سُئِلْتَ بِهِ اَعْطَیْتَ وَبِاسْمِکَ السُّبُّوحِ
الْقُدُّوسِ الْبُرْهانِ الَّذِی هُوَ نُورٌ عَلی کُلِّ نُورٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ یُضِیءُ
مِنْهُ کُلُّ نُورٍ اِذا بَلَغَ الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذا بَلَغَ ~~الْاَرْضَ انْشَقَّتْ وَاِذا~~
بَلَغَ السَّماواتِ فُتِحَتْ وَاِذا بَلَغَ الْعَرْشَ اهْتَزَّ وَبِاسْمِکَ الَّذِی تَرْتَعِدُ
مِنْهُ فَرائِصُ مَلائِکَتِکَ وَاَسْئَلُکَ بِحَقِّ جَبْرَئِیلَ وَمِیکائِیلَ وَاِسْرافِیلَ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفی صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَعَلی جَمِیعِ الْاَنْبِیاءِ وَجَمِیعِ

نماز حضرت حجت
... قل هو الله احد
... یکمرتبه بخواند و رکوع و دو
سجده بجا آورد و تسبیحات
... سبحان ربی العظیم و بحمده ...
... سبحان ربی الاعلی و بحمده ...
... هفت مرتبه
... سجده هفت مرتبه ...
و بعد از آن رکعت دوم را بجا آورد
مانند رکعت اول ...
و بعد از تمام شدن نماز ...
دعا را بخواند ...
صلوات ... حاجت ...
بعد از آنکه حاجت ...

الْمَلَائِكَةِ وَبِالْاِسْمِ الَّذِي مَشَى بِهِ الْخِضْرُ عَلَى ظُلَلِ الْمَاءِ كَمَا مَشَى بِهِ عَلَى جَدَدِ
الْاَرْضِ وَبِاسْمِكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَاَغْرَقْتَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ
وَاَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَى بْنَ عِمْرَانَ وَمَنْ مَعَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ
مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ وَبِاسْمِكَ
الَّذِي بِهِ اَحْيَى عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ الْمَوْتَى وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا وَاَبْرَءَ الْاَكْمَهَ
وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِكَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَبْرَئِيلُ
وَمِيكَائِيلُ وَاِسْرَافِيلُ وَحَبِيبُكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتُكَ
الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِيَاؤُكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
وَالْاَرَضِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا
فَظَنَّ اَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَكَ
اِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَنَجَّيْتَهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذٰلِكَ نُنْجِي
الْمُؤْمِنِينَ وَبِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا
فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَتْكَ بِهِ آسِيَةُ امْرَاَةُ فِرْعَوْنَ
اِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ
وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا دُعَاءَهَا وَبِاسْمِكَ الَّذِي
دَعَاكَ بِهِ اَيُّوبُ اِذْ حَلَّ بِهِ الْبَلَاءُ فَعَافَيْتَهُ وَآتَيْتَهُ اَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ
مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِكَ وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ
يَعْقُوبُ فَرَدَدْتَ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَقُرَّةَ عَيْنِهِ يُوسُفَ وَجَمَعْتَ شَمْلَهُ
وَبِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتَ لَهُ مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِاَحَدٍ
مِنْ بَعْدِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبُرَاقَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اِذْ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي اَسْرَى

مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي
اَللّٰهُمَّ اِنْ اَطَعْتُكَ فَالْمَحْمَدَةُ لَكَ وَاِنْ عَصَيْتُكَ فَالْحُجَّةُ
لَكَ مِنْكَ الرَّوْحُ وَمِنْكَ
الْفَرَجُ سُبْحَانَ مَنْ اَنْعَمَ وَشَكَرَ سُبْحَانَ مَنْ قَدَرَ
وَغَفَرَ اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ قَدْ
عَصَيْتُكَ فَاِنِّي قَدْ اَطَعْتُكَ
فِي اَحَبِّ الْاَشْيَاءِ اِلَيْكَ
وَهُوَ الْاِيمَانُ بِكَ لَمْ اَتَّخِذْ
لَكَ وَلَدًا وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكًا
مَنًّا مِنْكَ بِهِ عَلَيَّ لَا مَنًّا مِنِّي بِهِ
عَلَيْكَ وَقَدْ عَصَيْتُكَ يَا اِلٰهِي عَلَى غَيْرِ
وَجْهِ الْمُكَابَرَةِ وَلَا الْخُرُوجِ
عَنْ عُبُودِيَّتِكَ وَلَا الْجُحُودِ
لِرُبُوبِيَّتِكَ

بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصٰى وَقَوْلِهٖ سُبْحَانَ الَّذِىْ سَخَّرَ
لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهٗ مُقْرِنِيْنَ وَاِنَّا اِلٰى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُوْنَ وَبِاسْمِكَ الَّذِىْ
تَنَزَّلَ بِهٖ جَبْرَئِيْلُ عَلٰى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَبِاسْمِكَ الَّذِىْ دَعَاكَ
بِهٖ اٰدَمُ فَغَفَرْتَ لَهٗ ذَنْبَهٗ وَاَسْكَنْتَهٗ جَنَّتَكَ وَاَسْئَلُكَ بِحَقِّ الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ
وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَبِحَقِّ اِبْرٰهِيْمَ وَبِحَقِّ فَصْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاۤءِ وَبِحَقِّ
الْمَوَازِيْنِ اِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ اِذَا نُشِرَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرٰى
وَاللَّوْحِ وَمَا اَحْصٰى وَبِحَقِّ الْاِسْمِ الَّذِىْ كَتَبْتَهٗ عَلٰى سُرَادِقِ الْعَرْشِ
قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقَ وَالدُّنْيَا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ بِاَلْفَىْ عَامٍ وَاَشْهَدُ اَنْ لَّا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَاَسْئَلُكَ
الْمَخْزُوْنِ ~~وَاَسْمَاۤئِكَ~~ الَّذِى اسْتَاْثَرْتَ بِهٖ فِىْ عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ لَمْ
يَظْهَرْ عَلَيْهِ اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ لَا مَلَكٌ مُّقَرَّبٌ وَّلَا نَبِىٌّ مُّرْسَلٌ وَّلَا عَبْدٌ
مُّصْطَفٰى وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ شَقَقْتَ بِهِ الْبِحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ
وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِحَقِّ السَّبْعِ الْمَثَانِىْ وَالْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ
وَبِحَقِّ الْكِرَامِ الْكَاتِبِيْنَ وَبِحَقِّ طٰهٰ وَيٰسٓ وَكٓهٰيٰعٓصٓ وَحٰمٓعٓسٓقٓ وَبِحَقِّ تَوْرٰىةِ مُوْسٰى
وَاِنْجِيْلِ عِيْسٰى وَزَبُوْرِ دَاوٗدَ وَفُرْقَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَعَلٰى جَمِيْعِ
الرُّسُلِ وَبَاهِيًا شَرَاهِيًا اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْئَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ الْمُنَاجَاةِ
الَّتِىْ كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوْسَى بْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُوْرِ سَيْنَاۤءَ وَ
اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ عَلَّمْتَهٗ مَلَكَ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْاَرْوَاحِ وَاَسْئَلُكَ
بِاسْمِكَ الَّذِىْ كُتِبَ عَلٰى وَرَقِ الزَّيْتُوْنِ فَخَضَعَتِ النِّيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ
فَقُلْتَ يَا نَارُ كُوْنِىْ بَرْدًا وَّسَلَامًا وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِىْ كَتَبْتَهٗ عَلٰى
سُرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَّا يُحْفِيْهِ سَاۤئِلٌ وَّلَا يَنْقُصُهٗ نَاۤئِلٌ

يَا مَنْ تُبْتَغَاتُ وَإِلَيْهِ مَلْجَأٌ وَأَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَجَدِّكَ الْأَعْلَى وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ
الْعُلَى اللَّهُمَّ رَبَّ الرِّيَاحِ وَمَا ذَرَتْ وَالسَّمَاءِ وَمَا أَظَلَّتْ وَالْأَرْضِ وَمَا
أَقَلَّتْ وَالشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ وَالْبِحَارِ وَمَا جَرَتْ وَبِحَقِّ كُلِّ حَقٍّ هُوَ عَلَيْكَ
حَقٌّ وَبِحَقِّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالرُّوحَانِيِّينَ وَالْكَرُوبِيِّينَ وَالْمُسَبِّحِينَ
لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتُرُونَ وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ وَلِيٍّ
يُنَادِيكَ بَيْنَ الصَّفَا وَالْمَرْوَةِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ يَا مُجِيبُ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ هٰذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِهٰذِهِ الدَّعَوَاتِ أَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا قَدَّمْنَا وَمَا أَخَّرْنَا
وَمَا أَسْرَرْنَا وَمَا أَعْلَنَّا وَمَا أَبْدَيْنَا وَمَا أَخْفَيْنَا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا
إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَافِظَ كُلِّ غَرِيبٍ
يَا مُونِسَ كُلِّ وَحِيدٍ يَا قُوَّةَ كُلِّ ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ
مَحْرُومٍ يَا مُونِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ
يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيخَ الْمُسْتَصْرِخِينَ
يَا كَاشِفَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ يَا بَدِيعَ السَّمٰوَاتِ وَ
الْأَرَضِينَ يَا مُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا
أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا أَبْصَرَ النَّاظِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ
اغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ الدُّعَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاغْفِرْ
لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاغْفِرْ لِيَ الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاغْفِرْ

لي الذنوب التي تكشف الغطاء واغفر لي الذنوب التي لا يغفرها غيرك
يا الله واجعل عني كل تبعة لاحد من خلقك واجعل لي من امري فرجا
ومخرجا ويسرا وانزل يقينك في صدري ورجاءك في قلبي حتى لا ارجو
غيرك اللهم احفظني وعافني في مقامي واصحبني في ليلي ونهاري ومن
بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي ومن فوقي ومن تحتي و
يسر لي السبيل واحسن لي التيسير ولا تخذلني في العسير واهدني يا
خير دليل ولا تكلني الى نفسي في الامور ولقني كل سرور واقلبني الى اهلي
بالفلاح والنجاح محبورا في العاجل والآجل انك على كل شيء قدير
وارزقني من فضلك واوسع علي من طيبات رزقك واستعملني في
طاعتك واجرني من عذابك ونارك واقلبني اذا توفيتني الى جنتك
برحمتك اللهم اني اعوذ بك من زوال نعمتك ومن تحويل عافيتك
ومن حلول نقمتك ومن نزول عذابك واعوذ بك من جهد البلاء
ودرك الشقاء ومن سوء القضاء وشماتة الاعداء ومن شر ما ينزل من السماء
ومن شر ما في الكتاب المنزل اللهم لا تجعلني من الاشرار ولا من اصحاب
النار ولا تحرمني صحبة الاخيار واحيني حيوة طيبة وتوفني وفاة طيبة
تلحقني بالابرار وارزقني مرافقة الانبياء في مقعد صدق عند مليك
مقتدر اللهم لك الحمد على حسن بلائك وصنعك ولك الحمد على
الاسلام واتباع السنة يا رب كما هديتهم لدينك وعلمتهم كتابك
فاهدنا وعلمنا ولك الحمد على حسن بلائك وصنعك عندي خاصة
كما خلقتني فاحسنت خلقي وعلمتني فاحسنت تعليمي وهديتني فاحسنت
هدايتي فلك الحمد على انعامك علي قديما وحديثا فكم من كرب يا

سَیِّدی قَدْ فَرَّجْتَهُ وَکَمْ مِنْ غَمٍّ یا سَیِّدی قَدْ نَفَّسْتَهُ وَکَمْ مِنْ هَمٍّ یا سَیِّدی قَدْ کَشَفْتَهُ وَکَمْ مِنْ بَلاءٍ یا سَیِّدی قَدْ صَرَفْتَهُ وَکَمْ مِنْ عَیْبٍ یا سَیِّدی قَدْ سَتَرْتَهُ فَلَکَ الْحَمْدُ عَلی کُلِّ حالٍ فی کُلِّ مَثْوًی وَزَمانٍ وَمُنْقَلَبٍ وَمَقامٍ وَعَلی هذِهِ الْحالِ وَکُلِّ حالٍ اَللّهُمَّ اجْعَلْنی مِنْ اَفْضَلِ عِبادِکَ نَصیباً فی هذَا الْیَوْمِ مِنْ خَیْرٍ تَقْسِمُهُ اَوْ ضُرٍّ تَکْشِفُهُ اَوْ سُوءٍ تَصْرِفُهُ اَوْ بَلاءٍ تَدْفَعُهُ اَوْ خَیْرٍ تَسُوقُهُ اَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُها اَوْ عافِیَةٍ تُلْبِسُها فَاِنَّکَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ وَبِیَدِکَ خَزائِنُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَاَنْتَ الْواحِدُ الْکَریمُ الْمُعْطِی الَّذی لا یُرَدُّ سائِلُهُ وَلا یُخَیَّبُ امِلُهُ وَلا یَنْقُصُ نائِلُهُ وَلا یَنْفَدُ ما عِنْدَهُ بَلْ یَزْدادُ کَثْرَةً وَطیباً وَعَطاءً وَجُوداً وَارْزُقْنی مِنْ خَزائِنِکَ الَّتی لا تَفْنی وَمِنْ رَحْمَتِکَ الْواسِعَةِ اِنَّ عَطاءَکَ لَمْ یَکُنْ مَحْظُوراً وَاَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ دوم بخواند این تسبیحات عشر را که سند ذکرش بیاید در اعمال روز عرفه سیم بخواند دعاء اَللّهُمَّ مَنْ تَعَبَّأَ وَهَیَّأَ را که در روز عرفه و شب و روز جمعه نیز وارد است و گذشت ذکر آن در اعمال شب جمعه چهارم زیارت کند امام حسین ع وزمین کربلا را و بماند در آنجا تا روز عید

تا آنکه از شرّ ایشان نگاه داشته شود روز نهم روز عرفه و از اعیاد عظیمه است اگرچه باسم عید نامیده نشده است و روزیست که حق تعالی بندگان خویش بعبادت و طاعت خود خوانده و موائد جود و احسان خود را برای ایشان گسترانیده و شیطان در این روز خوار و حقیر و رانده تر و خشمناک تر از اوقات خواهد بود و روایت شده که حضرت امام زین العابدین ع شنید در روز عرفه صدای سائلی را که از مردم سؤال مینمود فرمود با وای بر تو آیا از غیر خدا سؤال میکنی در این روز و حال آنکه امید میرود در این روز

برای بچه‌ها در شکم آنکه فضل خدا شامل آنها شود و سعید شوند و از برای
این روز اعمال چند است اول غسل دوم زیارت امام حسین ع که معادل
هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد بلکه بالاتر است و احادیث در کثرت
فضیلت زیارت آنحضرت در این روز متواتر است و اگر کسی توفیق یابد
که در این روز در تحت قبه مقدسه آنحضرت باشد ثوابش کمتر از کسیکه
در عرفات باشد نیست بلکه زیاده و مقدم است و کیفیت زیارت
آنحضرت بعد از این در باب زیارات بیاید ان شاء الله تعالی سیم بعد از نماز عصر
پیش از آنکه مشغول بخواندن دعاهای عرفه شود دو رکعت نماز بجا آورد
در زیر آسمان و اعتراف و اقرار کند نزد حقتعالی بگناهان خود تا فائز
شود بثواب عرفات و گناهانش آمرزیده گردد پس مشغول شود باعمال
و ادعیه عرفه که از حجج طاهره صلوات الله علیهم روایت شده و آنها زیادتر
از آنستکه در این مختصر ذکر شود لکن ما بمقداریکه این کتاب گنجایش
آنرا داشته باشد نقل میکنیم شیخ کفعمی در مصباح فرموده مستحب است
روزه روز عرفه برای کسیکه ضعف پیدا نکند از دعا خواندن و مستحب است
غسل پیش از زوال و زیارت امام حسین ع در روز و شب عرفه و چون وقت
زوال شد زیر آسمان رود و نماز ظهر و عصر را با رکوع و سجود نیکو بعمل
آورد و چون فارغ شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از حمد توحید
و در دوم بعد از حمد قل یا ایها الکافرون بخواند بعد از آن چهار رکعت
نماز گذارد و در هر رکعت بعد از حمد توحید پنجاه مرتبه بخواند مؤلف گوید
که این نماز همان نماز حضرت امیرالمؤمنین ع است که در اعمال روز جمعه
گذشت پس فرموده بخوان این تسبیحات را که مروی است از حضرت رسول صلی الله

علیه و آله است و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده سُبْحانَ الَّذی
فِی السَّماءِ عَرْشُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْاَرْضِ حُکْمُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی
الْقُبُورِ قَضاؤُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْبَحْرِ سَبیلُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی النّارِ
سُلْطانُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحانَ الَّذی فِی الْقِیامَةِ عَدْلُهُ
سُبْحانَ الَّذی رَفَعَ السَّماءَ سُبْحانَ الَّذی بَسَطَ الْاَرْضَ سُبْحانَ الَّذی
لا مَلْجَاَ وَلا مَنْجا مِنْهُ اِلّا اِلَیْهِ پس بگو سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَلا اِلهَ
اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ صد مرتبه و بخوان توحید صد مرتبه و آیة الکرسی صد
مرتبه و صلوات بر محمد و آل محمد صد مرتبه و بگو لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا
شَریکَ لَهُ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ یُحْیی وَیُمیتُ وَیُمیتُ وَیُحْیی وَهُوَ حَیٌّ لا یَمُوتُ
بِیَدِهِ الْخَیْرُ وَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ ده مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذی لا اِلهَ
اِلّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّومُ وَاَتُوبُ اِلَیْهِ ده مرتبه یا اَللهُ ده مرتبه یا رَحْمنُ ده مرتبه
یا رَحیمُ ده مرتبه یا بَدیعَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ یا ذَا الْجَلالِ وَالْاِکْرامِ ده مرتبه
یا حَیُّ یا قَیُّومُ ده مرتبه یا حَنّانُ یا مَنّانُ ده مرتبه یا لا اِلهَ اِلّا اَنْتَ ده مرتبه
پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ یا مَنْ یَحُولُ
بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ یا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی وَبِالْاُفُقِ الْمُبینِ یا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ
عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی یا مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ اَسْئَلُکَ
اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ و بخواه حاجت خود را که بر آورده خواهد شد ان شاء الله
پس بخوان این صلوات را که از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که بخواهد
مسرور کند محمد و آل محمد علیهم السلام را در صلوات بر ایشان بگوید اَللّهُمَّ
یا اَجْوَدَ مَنْ اَعْطی وَیا خَیْرَ مَنْ سُئِلَ وَیا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ فِی الْاَوَّلینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی الْآخِرینَ وَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِی

الْمَلأِ الْأَعْلى وَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُرْسَلينَ اَللّهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّداً وَآلَهُ الْوَسيلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالرِّفْعَةَ وَالدَّرَجَةَ الْكَبيرَةَ اَللّهُمَّ اِنّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَلا تَحْرِمْني فِي الْقِيمَةِ رُؤْيَتَهُ وَارْزُقْني صُحْبَتَهُ وَتَوَفَّني عَلى مِلَّتِهِ وَاسْقِني مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَباً رَوِيّاً سائِغاً هَنيئاً لا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَداً اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ اِنّي آمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ اَرَهُ فَعَرِّفْني فِي الْجِنانِ وَجْهَهُ اَللّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّداً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنّي تَحِيَّةً كَثيرَةً وَسَلاماً پس بخوان دعاء ام داود که ذکر آن در اعمال رجب گذشت پس بگو این تسبیح را که ثواب را احصا نتوان نمود و از کثرت و ما بجهة اختصار ترک کردیم ذکر آنرا و آن تسبیح این است سُبْحانَ اللهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ يَبْقى رَبُّنا وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً مَعَ كُلِّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَفْضُلُ تَسْبيحَ الْمُسَبِّحينَ فَضْلاً كَثيراً لِرَبِّنَا الْباقي وَيَفْنى كُلُّ اَحَدٍ وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً لا يُحْصى وَلا يُدْرى وَلا يُنْسى وَلا يَبْلى وَلا يَفْنى وَلَيْسَ لَهُ مُنْتَهى وَسُبْحانَ اللهِ تَسْبيحاً يَدُومُ بِدَوامِهِ وَيَبْقى بِبَقائِهِ في سِنِي الْعالَمينَ وَشُهُورِ الدُّهُورِ وَاَيّامِ الدُّنْيا وَساعاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهارِ وَسُبْحانَ اللهِ اَبَدَ الْاَبَدِ وَمَعَ الْاَبَدِ مِمّا لا يُحْصيهِ الْعَدَدُ وَلا يُفْنيهِ الْاَمَدُ وَلا يَقْطَعُهُ الْاَبَدُ وَتَبارَكَ اللهُ اَحْسَنُ الْخالِقينَ پس بگو وَالْحَمْدُ لِلّهِ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ وَالْحَمْدُ لِلّهِ بَعْدَ كُلِّ اَحَدٍ تا آخر دعا لکن بجای هر سُبْحانَ اللهِ اَلْحَمْدُ لِلّهِ بگو و حرف تا اَحْسَنُ الْخالِقينَ و سپس بگو لا اِلهَ اِلَّا اللهُ قَبْلَ كُلِّ اَحَدٍ تا باخر بجای سُبْحانَ اللهِ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ میگوئی و بعد از

ان يكون الله اكبر قبل كل احد ما باخو يجانے سبحان الله الله اكبر بگوئی

پس میخوانی دعای اللهم من تعبأ وتهيأ را که در اعمال شب جمعه گذشت پس بخوان

دعای علی بن الحسین علیه السلام را که شیخ طوسی در مصباح المتهجد

ذکر فرموده اللهم انت الله رب العالمین مؤلف گوید که این دعا

چون دعای در موقف عرفات بود نقل او هم بسیار طولانی بود ما ذکر

ننمودیم و بخوان نیز در این روز با خشوع در دفت دعای آن حضرت را که

در صحیفه کامله است و آن دعای چهل و هفتم است و مشتمل است بر جمیع مطالب

دنیا و آخرت صلوات الله علیه منهما و از جمله دعاهای مشهوره این روز

دعای حضرت سید الشهداء علیه السلام است بشر و بشیر پسران غالب اسدی

روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات در خدمت آن حضرت بودیم

پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی از اهل بیت و فرزندان و شیعیان

با نهایت تذلل و خشوع پس در جانب چپ کوه ایستادند و روی مبارک را

بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر رو برداشتند مانند مسکینی که

طعام طلبد و این دعا را خواندند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذي لَيْسَ لِقَضائِهِ دافِعٌ

وَلا لِعَطائِهِ مانِعٌ وَلا كَصُنْعِهِ صُنْعُ صانِعٍ وَهُوَ الْجَوادُ الْواسِعُ فَطَرَ اَجْناسَ

الْبَدائِعِ وَاَتْقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنائِعَ لا تَخْفى عَلَيْهِ الطَّلائِعُ وَلا تَضيعُ عِنْدَهُ

الْوَدائِعُ جازي كُلِّ صانِعٍ وَرائِشُ كُلِّ قانِعٍ وَراحِمُ كُلِّ ضارِعٍ مُنْزِلُ

الْمَنافِعِ وَالْكِتابِ الْجامِعِ بِالنُّورِ السّاطِعِ وَهُوَ لِلدَّعَواتِ سامِعٌ وَلِلْكُرُباتِ

دافِعٌ وَلِلدَّرَجاتِ رافِعٌ وَلِلْجَبابِرَةِ قامِعٌ فَلا اِلٰهَ غَيْرُهُ وَلا شَيْءَ يَعْدِلُهُ

وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ اللَّطيفُ الْخَبيرُ وَهُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

اَللّٰهُمَّ اِنّي اَرْغَبُ اِلَيْكَ وَاَشْهَدُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقِرّاً بِاَنَّكَ رَبّي وَاِنَّ اِلَيْكَ

مُبْتَدِئاً بِنِعْمَتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ شَيْئاً مَذْكُوراً خَلَقْتَنِي مِنَ التُّرابِ
ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي الْأَصْلابَ آمِناً لِرَيْبِ الْمَنُونِ وَاخْتِلافِ الدُّهُورِ وَالسِّنِينَ
فَلَمْ أَزَلْ ظاعِناً مِنْ صُلْبٍ إِلىٰ رَحِمٍ فِي تَقادُمٍ مِنَ الْأَيّامِ الْماضِيَةِ وَالْقُرُونِ
الْخالِيَةِ لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَأْفَتِكَ بِي وَلُطْفِكَ لِي وَإِحْسانِكَ إِلَيَّ فِي دَوْلَةِ أَئِمَّةِ
الْكُفْرِ الَّذِينَ نَقَضُوا عَهْدَكَ وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ لٰكِنَّكَ أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي
سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي لَهُ يَسَّرْتَنِي وَفِيهِ أَنْشَأْتَنِي وَمِنْ قَبْلِ ذٰلِكَ
رَؤُفْتَ بِي بِجَمِيلِ صُنْعِكَ وَسَوابِغِ نِعَمِكَ فَابْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِيٍّ يُمْنىٰ
وَأَسْكَنْتَنِي فِي ظُلُماتٍ ثَلاثٍ بَيْنَ لَحْمٍ وَدَمٍ وَجِلْدٍ لَمْ تُشْهِدْنِي خَلْقِي وَلَمْ
تَجْعَلْ إِلَيَّ شَيْئاً مِنْ أَمْرِي ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي لِلَّذِي سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدىٰ إِلَى الدُّنْيا
تامّاً سَوِيّاً وَحَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلاً صَبِيّاً وَرَزَقْتَنِي مِنَ الْغِذاءِ لَبَناً
مَرِيئاً وَعَطَفْتَ عَلَيَّ قُلُوبَ الْحَواضِنِ وَكَفَّلْتَنِي الْأُمَّهاتِ الرَّواحِمَ وَكَلَأْتَنِي
مِنْ طَوارِقِ الْجانِّ وَسَلَّمْتَنِي مِنَ الزِّيادَةِ وَالنُّقْصانِ فَتَعالَيْتَ يا رَحِيمُ
يا رَحْمٰنُ حَتّىٰ إِذَا اسْتَهْلَلْتُ ناطِقاً بِالْكَلامِ أَتْمَمْتَ عَلَيَّ سَوابِغَ الْإِنْعامِ
وَرَبَّيْتَنِي زائِداً فِي كُلِّ عامٍ حَتّىٰ إِذَا اكْتَمَلَتْ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلَتْ مِرَّتِي
أَوْجَبْتَ عَلَيَّ حُجَّتَكَ بِأَنْ أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي بِعَجائِبِ حِكْمَتِكَ
وَأَيْقَظْتَنِي لِما ذَرَأْتَ فِي سَمائِكَ وَأَرْضِكَ مِنْ بَدائِعِ خَلْقِكَ وَنَبَّهْتَنِي
لِشُكْرِكَ وَذِكْرِكَ وَأَوْجَبْتَ عَلَيَّ طاعَتَكَ وَعِبادَتَكَ وَفَهَّمْتَنِي
ما جاءَتْ بِهِ رُسُلُكَ وَيَسَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضاتِكَ وَمَنَنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ
ذٰلِكَ بِعَوْنِكَ وَلُطْفِكَ ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ خَيْرِ الثَّرىٰ لَمْ تَرْضَ لِي يا إِلٰهِي
نِعْمَةً دُونَ أُخْرىٰ وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْواعِ الْمَعاشِ وَصُنُوفِ الرِّياشِ بِمَنِّكَ
الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ عَلَيَّ وَإِحْسانِكَ الْقَدِيمِ إِلَيَّ حَتّىٰ إِذا أَتْمَمْتَ عَلَيَّ جَمِيعَ

النعم وصرفت عني كل النقم لم يمنعك جهلي وجرأتي عليك أن دللتني
إلى ما يقربني إليك ووفقتني لما يزلفني لديك فإن دعوتك أجبتني
وإن سألتك أعطيتني وإن أطعتك شكرتني وإن شكرتك زدتني كل
ذلك إكمال لأنعمك علي وإحسانك إلي فسبحانك سبحانك من
مبدئ معيد حميد مجيد تقدست أسماؤك وعظمت آلاؤك فأي
نعمك يا إلهي أحصي عددا وذكرا أم أي عطاياك أقوم بها شكرا وهي
يا رب أكثر من أن يحصيها العادون أو يبلغ علما بها الحافظون
ثم ما صرفت ودرأت عني اللهم من الضر والضراء أكثر مما ظهر لي من
العافية والسراء وأنا أشهد يا إلهي بحقيقة إيماني وعقد عزمات يقيني
وخالص صريح توحيدي وباطن مكنون ضميري وعلائق مجاري نور
بصري وأسارير صفحة جبيني وخرق مسارب نفسي وخذاريف مارن عرنيني
ومسارب صماخ سمعي وما ضمت وأطبقت عليه شفتاي وحركات لفظ
لساني ومغرز حنك فمي وفكي ومنابت أضراسي ومساغ مطعمي ومشربي
وحمالة أم رأسي وبلوغ فارغ حبائل عنقي وما اشتمل عليه تامور صدري
وحمائل حبل وتيني ونياط حجاب قلبي وأفلاذ حواشي كبدي وما حوته
شراسيف أضلاعي وحقاق مفاصلي وقبض عواملي وأطراف أناملي ولحمي
ودمي وشعري وبشري وعصبي وقصبي وعظامي ومخي وعروقي وجميع
جوارحي وما انتسج على ذلك أيام رضاعي وما أقلت الأرض مني ونومي
ويقظتي وسكوني وحركات ركوعي وسجودي أن لو حاولت واجتهدت
مدى الأعصار والأحقاب لو عمرتها أن أؤدي شكر واحدة من أنعمك
ما استطعت ذلك إلا بمنك الموجب علي به شكرك أبدا جديدا وثناء

طارِفٍ عِنْدَ أَجَلٍ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعادُّونَ مِنْ أَنامِكَ أَنْ نُحْصِيَ مَدى
إِنْعامِكَ سالِفِهِ وَآنِفِهِ ما حَصَرْناهُ عَدَداً وَلا أَحْصَيْناهُ أَمَداً هَيْهاتَ
أَنّى ذلِكَ وَأَنْتَ الْمُخْبِرُ فِي كِتابِكَ النّاطِقِ وَالنَّبَاءِ الصّادِقِ وَإِنْ تَعُدُّوا
نِعْمَةَ اللهِ لا تُحْصُوها صَدَقَ كِتابُكَ اللّهُمَّ وَإِنْباؤُكَ وَبَلَّغَتْ أَنْبِياؤُكَ
وَرُسُلُكَ ما أَنْزَلْتَ عَلَيْهِما مِنْ وَحْيِكَ وَشَرَعْتَ لَهُما وَبِهِما مِنْ دينِكَ
غَيْرَ أَنّي يا إِلهي أَشْهَدُ بِجُهْدي وَجِدّي وَمَبْلَغِ طاعَتي (طاقتی) وَوُسْعي وَأَقُولُ مُؤْمِناً
مُوقِناً الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَداً فَيَكُونَ مَوْرُوثاً وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَريكٌ
فِي مُلْكِهِ فَيُضادَّهُ فِيمَا ابْتَدَعَ وَلا وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ فَيُرْفِدَهُ فِيما صَنَعَ
فَسُبْحانَهُ سُبْحانَهُ لَوْ كانَ فيهِما آلِهَةٌ إِلاَّ اللهُ لَفَسَدَتا وَتَفَطَّرَتا سُبْحانَ
اللهِ الْواحِدِ الاَحَدِ الصَّمَدِ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً
أَحَدٌ الْحَمْدُ لِلّهِ حَمْداً يُعادِلُ حَمْدَ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَأَنْبِيائِهِ الْمُرْسَلينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلى خِيَرَتِهِ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبينَ الطّاهِرينَ
الْمُخْلَصينَ وَسَلَّمَ

پس شروع فرمود آنحضرت در سؤال و اهتمام نمود در دعا و آب از
دیده‌های مبارکش جاری بود پس گفت

اللّهُمَّ اجْعَلْني أَخْشاكَ كَأَنّي أَراكَ وَأَسْعِدْني بِتَقْواكَ وَلا تُشْقِني (بمعصیتک)
وَخِرْ لي في قَضائِكَ وَبارِكْ لي في قَدَرِكَ حَتّى لا أُحِبَّ تَعْجيلَ ما أَخَّرْتَ
وَلا تَأْخيرَ ما عَجَّلْتَ اللّهُمَّ اجْعَلْ غِنايَ في نَفْسي وَالْيَقينَ في قَلْبي
وَالاِْخْلاصَ في عَمَلي وَالنُّورَ في بَصَري وَالْبَصيرَةَ في ديني وَمَتِّعْني بِجَوارِحي
وَاجْعَلْ سَمْعي وَبَصَري الْوارِثَيْنِ مِنّي وَانْصُرْني عَلى مَنْ ظَلَمَني وَأَرِني فيهِ ثاري
وَمَآرِبي وَأَقِرَّ بِذلِكَ عَيْني اللّهُمَّ اكْشِفْ كُرْبَتي وَاسْتُرْ عَوْرَتي وَاغْفِرْ لي

نماز دوم پنجشنبه و دوشنبه

خشيتي واخسأ شيطاني وفك رهاني واجعل لي يا الهي الدرجة العليا
في الآخرة والاولى لك الحمد كما خلقتني فجعلتني سميعا بصيرا ولك الحمد
كما خلقتني فجعلتني خلقا سويا رحمة بي وقد كنت عن خلقي غنيا رب
بما برأتني فعدلت فطرتي رب بما انشأتني فاحسنت صورتي رب
بما احسنت الي وفي نفسي عافيتني رب بما كلأتني ووفقتني رب بما
اغنيتني واقنيتني رب بما اعنتني واعززتني رب بما البستني من سترك
الصافي ويسرت لي من صنعك الكافي صل على محمد وآل محمد واعني
على بوائق الدهور وصروف الليالي والايام ونجني من اهوال الدنيا
وكربات الآخرة واكفني شر ما يعمل الظالمون في الارض اللهم ما
اخاف فاكفني وما احذر فقني وفي نفسي وديني فاحرسني وفي سفري
فاحفظني وفي اهلي ومالي فاخلفني وفيما رزقتني فبارك لي وفي
نفسي فذللني وفي اعين الناس فعظمني ومن شر الجن والانس فسلمني
وبذنوبي فلا تفضحني وبسريرتي فلا تخزني وبعملي فلا تبتلني ونعمك
فلا تسلبني والى غيرك فلا تكلني الى قريب يقطعني ام الى بعيد يتجهمني
ام الى المستضعفين لي وانت ربي ومليك امري اشكو اليك غربتي
وبعد داري وهواني على من ملكته امري الهي فلا تحلل علي غضبك
فان لم تكن غضبت علي فلا ابالي سبحانك غير ان عافيتك اوسع
لي فاسألك يا رب بنور وجهك الذي اشرقت له الارض والسموات
وكشفت به الظلمات وصلح به امر الاولين والآخرين ان لا تميتني على
غضبك ولا تنزل بي سخطك لك العتبى لك العتبى حتى ترضى قبل
ذلك لا اله الا انت رب البلد الحرام والمشعر الحرام والبيت العتيق

الَّذِي أَحْلَلْتَهُ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْناً يَا مَنْ عَفَىٰ عَنْ عَظِيمِ الذُّنُوبِ
بِحِلْمِهِ يَا مَنْ أَسْبَغَ النَّعْمَاءَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ أَعْطَى الْجَزِيلَ بِكَرَمِهِ يَا عُدَّتِي
فِي شِدَّتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي
يَا إِلٰهِي وَإِلٰهَ آبَائِي إِبْرٰهِيمَ وَإِسْمٰعِيلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جَبْرَئِيلَ
وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ مُنْزِلَ
التَّوْرٰيةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنَزِّلَ كٓهٰيٰعٓصٓ وَطٰهٰ وَيٰسٓ
وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعْيِينِي الْمَذَاهِبُ فِي سَعَتِهَا وَتَضِيقُ بِيَ
الْأَرْضُ بِرُحْبِهَا وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُقِيلُ عَثْرَتِي
وَلَوْلَا سَتْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَىٰ
أَعْدَائِي وَلَوْلَا نَصْرُكَ إِيَّايَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُوِّ
وَالرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ بِعِزِّهِ يَتَعَزَّزُونَ يَا مَنْ جَعَلَتْ لَهُ الْمُلُوكُ نِيرَ الْمَذَلَّةِ
عَلَىٰ أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
الصُّدُورُ وَغَيْبَ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَزْمِنَةُ وَالدُّهُورُ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ
هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبَسَ
الْأَرْضَ عَلَى الْمَاءِ وَسَدَّ الْهَوَاءَ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ لَهُ أَكْرَمُ الْأَسْمَاءِ يَا ذَا
الْمَعْرُوفِ الَّذِي لَا يَنْقَطِعُ أَبَداً يَا مُقَيِّضَ الرَّكْبِ لِيُوسُفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ
وَمُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعُبُودِيَّةِ مَلِكاً يَا رَادَّهُ عَلَىٰ يَعْقُوبَ
بَعْدَ أَنِ ابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلْوَىٰ
عَنْ أَيُّوبَ وَمُمْسِكَ يَدَيْ إِبْرٰهِيمَ عَنْ ذَبْحِ ابْنِهِ بَعْدَ كِبَرِ سِنِّهِ وَفَنَاءِ
عُمُرِهِ يَا مَنِ اسْتَجَابَ لِزَكَرِيَّا فَوَهَبَ لَهُ يَحْيَىٰ وَلَمْ يَدَعْهُ فَرْداً وَحِيداً
يَا مَنْ أَخْرَجَ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ يَا مَنْ فَلَقَ الْبَحْرَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ

وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ مِنَ الْمُغْرَقِينَ يَا مَنْ اَرْسَلَ الرِّيَاحَ مُبَشِّرَاتٍ بَيْنَ
يَدَيْ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ لَمْ يَعْجَلْ عَلَى مَنْ عَصَاهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنِ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ
مِنْ بَعْدِ طُولِ الْجُحُودِ وَقَدْ غَدَوْا فِي نِعْمَتِهِ يَأْكُلُونَ رِزْقَهُ وَيَعْبُدُونَ
غَيْرَهُ وَقَدْ حَادُّوهُ وَنَادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ يَا اَللهُ يَا اَللهُ يَا بَدِئُ يَا بَدِيعُ
لَا نِدَّ لَكَ يَا دَائِمًا لَا نَفَادَ لَكَ يَا حَيًّا حِينَ لَا حَيَّ يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى يَا مَنْ هُوَ
قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قَلَّ لَهُ شُكْرِي فَلَمْ يَحْرِمْنِي وَعَظُمَتْ
خَطِيئَتِي فَلَمْ يَفْضَحْنِي وَرَآنِي عَلَى الْمَعَاصِي فَلَمْ يَشْهَرْنِي يَا مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي
يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي يَا مَنْ اَيَادِيهِ عِنْدِي لَا تُحْصَى وَنِعَمُهُ لَا تُجَازَى يَا مَنْ
عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ وَالْاِحْسَانِ وَعَارَضْتُهُ بِالْاِسَائَةِ وَالْعِصْيَانِ يَا مَنْ هَدَانِي
لِلْاِيمَانِ مِنْ قَبْلِ اَنْ اَعْرِفَ شُكْرَ الْاِمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَوْتُهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي
وَعُرْيَانًا فَكَسَانِي وَجَائِعًا فَاَشْبَعَنِي وَعَطْشَانًا فَاَرْوَانِي وَذَلِيلًا فَاَعَزَّنِي
وَجَاهِلًا فَعَرَّفَنِي وَوَحِيدًا فَكَثَّرَنِي وَغَائِبًا فَرَدَّنِي وَمُقِلًّا فَاَغْنَانِي
وَمُنْتَصِرًا فَنَصَرَنِي وَغَنِيًّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَاَمْسَكْتُ عَنْ جَمِيعِ ذٰلِكَ فَابْتَدَاَنِي
فَلَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ يَا مَنْ اَقَالَ عَثْرَتِي وَنَفَّسَ كُرْبَتِي وَاَجَابَ دَعْوَتِي وَسَتَرَ
عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي عَلَى عَدُوِّي وَاِنْ اَعُدَّ نِعَمَكَ
وَمِنَنَكَ وَكَرَائِمَ مِنَحِكَ لَا اُحْصِيهَا يَا مَوْلَايَ اَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ اَنْتَ الَّذِي
اَنْعَمْتَ اَنْتَ الَّذِي اَحْسَنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَجْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي اَفْضَلْتَ اَنْتَ
الَّذِي اَكْمَلْتَ اَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ اَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْطَيْتَ
اَنْتَ الَّذِي اَغْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقْنَيْتَ اَنْتَ الَّذِي آوَيْتَ اَنْتَ الَّذِي
كَفَيْتَ اَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ اَنْتَ الَّذِي عَصَمْتَ اَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ اَنْتَ
الَّذِي غَفَرْتَ اَنْتَ الَّذِي اَقَلْتَ اَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ اَنْتَ الَّذِي اَعْزَزْتَ

[illegible]

أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَضَدْتَ أَنْتَ الَّذِي أَيَّدْتَ أَنْتَ
الَّذِي نَصَرْتَ أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ
تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ فَلَكَ الْحَمْدُ دَائِماً وَلَكَ الشُّكْرُ وَاصِباً أَبَداً ثُمَّ أَنَا يَا
إِلٰهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي أَنَا الَّذِي أَسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ
أَنَا الَّذِي هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي جَهِلْتُ أَنَا الَّذِي غَفَلْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ
أَنَا الَّذِي اعْتَمَدْتُ أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ وَأَنَا
الَّذِي أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَرْتُ أَنَا الَّذِي اعْتَرَفْتُ
بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَعِنْدِي وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي فَاغْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ
عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَنِيُّ عَنْ طَاعَتِهِمْ وَالْمُوَفِّقُ مَنْ عَمِلَ صَالِحاً مِنْهُمْ بِمَعُونَتِهِ
وَرَحْمَتِهِ فَلَكَ الْحَمْدُ إِلٰهِي وَسَيِّدِي إِلٰهِي أَمَرْتَنِي فَعَصَيْتُكَ وَنَهَيْتَنِي فَارْتَكَبْتُ
نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ لَا ذَا بَرَاءَةٍ لِي فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ فَبِأَيِّ شَيْءٍ
أَسْتَقْبِلُكَ يَا مَوْلَايَ أَبِسَمْعِي أَمْ بِبَصَرِي أَمْ بِلِسَانِي أَمْ بِيَدِي أَمْ بِرِجْلِي
أَلَيْسَ كُلُّهَا نِعَمَكَ عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ فَلَكَ الْحُجَّةُ وَالسَّبِيلُ
عَلَيَّ يَا مَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ يَزْجُرُونِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْإِخْوَانِ
أَنْ يُعَيِّرُونِي وَمِنَ السَّلَاطِينِ أَنْ يُعَاقِبُونِي وَلَوِ اطَّلَعُوا يَا مَوْلَايَ
عَلَى مَا اطَّلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي إِذاً مَا أَنْظَرُونِي وَلَرَفَضُونِي وَقَطَعُونِي
فَهَا أَنَا ذَا يَا إِلٰهِي بَيْنَ يَدَيْكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعٌ ذَلِيلٌ حَصِيرٌ لَا ذُو بَرَاءَةٍ
فَأَعْتَذِرُ وَلَا ذُو قُوَّةٍ فَأَنْتَصِرُ وَلَا حُجَّةٍ فَأَحْتَجُّ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ
وَلَمْ أَعْمَلْ سُوءاً وَمَا عَسَى الْجُحُودُ وَلَوْ جَحَدْتُ يَا مَوْلَايَ يَنْفَعُنِي كَيْفَ
وَأَنَّى ذٰلِكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتُ يَقِيناً غَيْرَ
ذِي شَكٍّ أَنَّكَ سَائِلِي مِنْ عَظَائِمِ الْأُمُورِ وَأَنَّكَ الْحَكَمُ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ

اَلَّذِیْ لَا یَجُوْدُ وَعَدْلُکَ مُهْلِکِیْ وَمِنْ کُلِّ عَدْلِکَ مَهْرَبِیْ فَاِنْ تُعَذِّبْنِیْ
بِالِمِیْ فَبِذُنُوْبِیْ بَعْدَ حُجَّتِکَ عَلَیَّ وَاِنْ تَعْفُ عَنِّیْ فَبِحِلْمِکَ وَجُوْدِکَ
وَکَرَمِکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ
مِنَ الْمُوَحِّدِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْخَائِفِیْنَ لَا اِلٰهَ
اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْوَجِلِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ
اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الرَّاجِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الرَّاغِبِیْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْمُهَلِّلِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ
اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ السَّائِلِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْمُسَبِّحِیْنَ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الْمُکَبِّرِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ
رَبِّیْ وَرَبُّ آبَائِیَ الْاَوَّلِیْنَ اَللّٰهُمَّ هٰذَا ثَنَائِیْ عَلَیْکَ مُمَجِّدًا وَ
اِخْلَاصِیْ لِذِکْرِکَ مُوَحِّدًا وَاِقْرَارِیْ بِآلَائِکَ مُعَدِّدًا وَاِنْ کُنْتُ مُقِرًّا
اَنِّیْ لَمْ اُحْصِهَا لِکَثْرَتِهَا وَسُبُوْغِهَا وَتَظَاهُرِهَا وَتَقَادُمِهَا اِلٰی حَادِثٍ
مَا لَمْ تَزَلْ تَتَعَهَّدُنِیْ بِهٖ مَعَهَا مُنْذُ خَلَقْتَنِیْ وَبَرَاْتَنِیْ مِنْ اَوَّلِ الْعُمْرِ مِنَ
الْاِغْنَاءِ مِنَ الْفَقْرِ وَکَشْفِ الضُّرِّ وَتَسْبِیْبِ الْیُسْرِ وَدَفْعِ الْعُسْرِ وَتَفْرِیْجِ
الْکَرْبِ وَالْعَافِیَةِ فِی الْبَدَنِ وَالسَّلَامَةِ فِی الدِّیْنِ وَلَوْ رَفَدَنِیْ عَلٰی
قَدْرِ ذِکْرِ نِعْمَتِکَ جَمِیْعُ الْعَالَمِیْنَ مِنَ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ مَا قَدَرْتُ
وَلَا هُمْ عَلٰی ذٰلِکَ تَقَدَّسْتَ وَتَعَالَیْتَ مِنْ رَبٍّ کَرِیْمٍ عَظِیْمٍ رَحِیْمٍ
لَا تُحْصٰی آلَاؤُکَ وَلَا یُبْلَغُ ثَنَاؤُکَ وَلَا تُکَافٰی نَعْمَاؤُکَ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَتْمِمْ عَلَیْنَا نِعَمَکَ وَاَسْعِدْنَا بِطَاعَتِکَ سُبْحَانَکَ لَا اِلٰهَ اِلَّا
اَنْتَ اَللّٰهُمَّ اِنَّکَ تُجِیْبُ الْمُضْطَرَّ وَتَکْشِفُ السُّوْءَ وَتُغِیْثُ الْمَکْرُوْبَ

لِلْبَائِسِ وَتُغْنِي الْفَقِيرَ وَتَجْبُرُ الْكَسِيرَ وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ
دُونَكَ ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ يَا مُطْلِقَ الْمُكَبَّلِ الْأَسِيرِ
يَا رَازِقَ الطِّفْلِ الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ يَا مَنْ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا
وَزِيرَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ
وَأَنَلْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَآلَاءٍ تُجَدِّدُهَا وَبَلِيَّةٍ تَصْرِفُهَا
وَكُرْبَةٍ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٍ تَسْمَعُهَا وَحَسَنَةٍ تَتَقَبَّلُهَا وَسَيِّئَةٍ تَتَغَمَّدُهَا إِنَّكَ
لَطِيفٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ مَنْ دُعِيَ وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ
وَأَكْرَمُ مَنْ عَفَىٰ وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَىٰ وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمٰنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِيمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مَسْئُولٌ وَلَا سِوَاكَ مَأْمُولٌ دَعَوْتُكَ فَأَجَبْتَنِي
وَسَأَلْتُكَ فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَثِقْتُ بِكَ فَنَجَّيْتَنِي وَفَزِعْتُ
إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَىٰ
آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَمِّمْ لَنَا نَعْمَاءَكَ وَهَنِّئْنَا عَطَاءَكَ
وَاكْتُبْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلِآلَائِكَ ذَاكِرِينَ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
اَللّٰهُمَّ يَا مَنْ مَلَكَ فَقَدَرَ وَقَدَرَ فَقَهَرَ وَعُصِيَ فَسَتَرَ وَاسْتُغْفِرَ فَغَفَرَ
يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ الرَّاغِبِينَ وَمُنْتَهَىٰ أَمَلِ الرَّاجِينَ يَا مَنْ أَحَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَحِلْمًا اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ
إِلَيْكَ فِي هٰذِهِ الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَّفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ
وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ عَلَىٰ وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ السِّرَاجِ الْمُنِيرِ
الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَى الْمُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ
عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مُحَمَّدٌ أَهْلٌ لِذٰلِكَ مِنْكَ يَا عَظِيمُ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ
آلِهِ الْمُنْتَجَبِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَغَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ

وَضَجَّتْ اِلَيْكَ الْاَصْواتُ بِصُنُوفِ اللُّغاتِ فَاجْعَلْ لَنَا اللّهُمَّ فِي هذِهِ الْعَشِيَّةِ نَصيباً
مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ بَيْنَ عِبادِكَ وَنُورٍ تَهْدي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُها وَبَرَكَةٍ تُنْزِلُها
وَعافِيَةٍ تُجَلِّلُها وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اَقْلِبْنا في هذَا
الْوَقْتِ مُنْجِحينَ مُفْلِحينَ مَبْرُورينَ غانِمينَ وَلا تَجْعَلْنا مِنَ الْقانِطينَ
وَلا تُخْلِنا مِنْ رَحْمَتِكَ وَلا تَحْرِمْنا ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ فَضْلِكَ وَلا تَجْعَلْنا مِنْ
رَحْمَتِكَ مَحْرُومينَ وَلا لِفَضْلِ ما نُؤَمِّلُهُ مِنْ عَطائِكَ قانِطينَ وَلا تَرُدَّنا
خائِبينَ وَلا مِنْ بابِكَ مَطْرُودينَ يا اَجْوَدَ الْاَجْوَدينَ وَاَكْرَمَ الْاَكْرَمينَ
اِلَيْكَ اَقْبَلْنا مُوقِنينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرامِ آمّينَ قاصِدينَ فَاَعِنّا عَلى مَناسِكِنا
وَاَكْمِلْ لَنا حَجَّنا وَاعْفُ عَنّا وَعافِنا فَقَدْ مَدَدْنا اِلَيْكَ اَيْدِيَنا فَهِيَ بِذِلَّةِ
الْاِعْتِرافِ مَوْسُومَةٌ اَللّهُمَّ فَاَعْطِنا في هذِهِ الْعَشِيَّةِ ما سَاَلْناكَ وَاكْفِنا
مَا اسْتَكْفَيْناكَ فَلا كافِيَ لَنا سِواكَ وَلا رَبَّ لَنا غَيْرُكَ نافِذٌ فينا حُكْمُكَ
مُحيطٌ بِنا عِلْمُكَ عَدْلٌ فينا قَضاؤُكَ اِقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْنا مِنْ اَهْلِ
الْخَيْرِ اَللّهُمَّ اَوْجِبْ لَنا بِجُودِكَ عَظيمَ الْاَجْرِ وَكَريمَ الذُّخْرِ وَدَوامَ الْيُسْرِ
وَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا اَجْمَعينَ وَلا تُهْلِكْنا مَعَ الْهالِكينَ وَلا تَصْرِفْ عَنّا
رَأْفَتَكَ وَرَحْمَتَكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ اَللّهُمَّ اجْعَلْنا في هذَا الْوَقْتِ مِمَّنْ سَاَلَكَ
فَاَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَزِدْتَهُ وَتابَ اِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ اِلَيْكَ مِنْ ذُنُوبِهِ
كُلِّها فَغَفَرْتَها لَهُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ اَللّهُمَّ وَنَقِّنا وَسَدِّدْنا وَاقْبَلْ
تَضَرُّعَنا يا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيا اَرْحَمَ مَنِ اسْتُرْحِمَ يا مَنْ لا يَخْفى عَلَيْهِ اِغْماضُ
الْجُفُونِ وَلا لَحْظُ الْعُيُونِ وَلا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلا مَا انْطَوَتْ عَلَيْهِ
مُضْمَراتُ الْقُلُوبِ اَلا كُلُّ ذلِكَ قَدْ اَحْصاهُ عِلْمُكَ وَوَسِعَهُ حِلْمُكَ سُبْحانَكَ
وَتَعالَيْتَ عَمّا يَقُولُ الظّالِمُونَ عُلُوّاً كَبيراً تُسَبِّحُ لَكَ السَّماواتُ السَّبْعُ

بودم یا نه نیکو دیدی - نعماء
ان بدیدم و اخبر و ادم یا نه
قضه بین شکر عطا او ایجاد دو
وبیاید نقص از اعطا کردنی
بود این یا انقلاکردی و بیان
لطیف شود مشت امید و مضمون
دید که بود طرف شده و دهان
عال سلطان شد و کلیم
شهادت گفت و ایستادی
نیکو گردید پایدار
مصباح و سوده که هوی
دو تو علی با اشد دست
عیال بموضع سجاده خود
و عیال ان خدا بموضع عالی
هفت بندر عقب هر بیان
و نصیحت و کلی

وَالْاَرَضُونَ وَمَنْ فيهِنَّ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلاّ يُسَبِّحُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَعُلُوُّ الْجَدِّ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ وَالْفَضْلِ وَالْاِنْعامِ وَالْاَيادِي الْجِسامِ وَاَنْتَ الْجَوادُ الْكَريمُ الرَّؤُفُ الرَّحيمُ اَللّٰهُمَّ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلالِ وَعافِني في بَدَني وَديني وَآمِنْ خَوْفي وَاَعْتِقْ رَقَبَتي مِنَ النّارِ اَللّٰهُمَّ لا تَمْكُرْ بي وَلا تَسْتَدْرِجْني وَلا تَخْدَعْني وَادْرَءْ عَنّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ

پس سر و دیده خود را بسوی آسمان بلند کرد و از دیده‌هایش مانند دو مشک آب میریخت مانند دو مشک و بصدای بلند گفت یا اَسْمَعَ السّامِعينَ وَيا اَبْصَرَ النّاظِرينَ وَيا اَسْرَعَ الْحاسِبينَ وَيا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السّادَةِ الْمَيامينِ وَاَسْئَلُكَ اللّٰهُمَّ حاجَتِيَ الَّتي اِنْ اَعْطَيْتَنيها لَمْ يَضُرَّني ما مَنَعْتَني وَاِنْ مَنَعْتَنيها لَمْ يَنْفَعْني ما اَعْطَيْتَني اَسْئَلُكَ فَكاكَ رَقَبَتي مِنَ النّارِ لا اِلٰهَ اِلاّ اَنْتَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَاَنْتَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ يا رَبِّ يا رَبِّ پس مکرر میگفت یا رب و کسانیکه دور آنحضرت بودند تمام گوش داده بودند بدعاء آنحضرت و اکتفا کرده بودند بامین گفتن پس صداهای ایشان بلند شد بگریه با آنحضرت تا غروب کرد آفتاب و بار کردند و روانه جانب مشعر الحرام شدند

مؤلف گوید که کفعمی دعاء عرفه امام حسین ع را در بلد الامین تا اینجا نقل فرموده و علامه مجلسی در زاد المعاد این دعای شریف را موافق روایت کفعمی ایراد نموده ولکن سید بن طاوس در اقبال بعد از یا رب یا رب یا رب این زیادتی را ذکر فرموده اِلٰهي اَنَا الْفَقيرُ في غِنايَ فَكَيْفَ لا اَكُونُ فَقيراً في فَقْري اِلٰهي اَنَا الْجاهِلُ في عِلْمي فَكَيْفَ لا اَكُونُ جَهُولاً في جَهْلي اِلٰهي اِنَّ اخْتِلافَ تَدْبيرِكَ وَسُرْعَةَ طَواءِ مَقاديرِكَ مَنَعا

عِبادِكَ العارِفينَ بِكَ عَنِ السُّكُونِ اِلي عَطاءِكَ وَاليأسِ مِنكَ في بَلاءِكَ

اِلهي مِنّي ما يَليقُ بِلُؤمي وَمِنكَ ما يَليقُ بِكَرَمِكَ اِلهي وَصَفتَ نَفسَكَ

بِاللُّطفِ وَالرَّأفَةِ لي قَبلَ وُجُودِ ضَعفي اَفَتَمنَعُني مِنهُما بَعدَ وُجُودِ ضَعفي

اِلهي اِن ظَهَرَتِ المَحاسِنُ مِنّي فَبِفَضلِكَ وَلَكَ المِنَّةُ عَلَيَّ ~~وَاِن ظَهَرَت~~

~~المَحاسِنُ بِفَضلِكَ وَلَكَ المِنَّةُ عَلَيَّ~~ وَاِن ظَهَرَتِ المَساوي مِنّي فَبِعَدلِكَ لَكَ

وَلَكَ الحُجَّةُ عَلَيَّ اِلهي كَيفَ تَكِلُني وَقَد تَكَفَّلتَ لي وَكَيفَ اُضامُ وَاَنتَ النّاصِرُ

لي اَم كَيفَ اَخيبُ وَاَنتَ الحَفِيُّ بي ها اَنا اَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِفَقري اِلَيكَ

وَكَيفَ اَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِما هُوَ مُحالٌ اَن يَصِلَ اِلَيكَ اَم كَيفَ اَشكُو اِلَيكَ

حالي وَهُوَ لا يَخفي عَلَيكَ اَم كَيفَ اُتَرجِمُ بِمَقالي وَهُوَ مِنكَ بَرَزَ اِلَيكَ

اَم كَيفَ تُخَيِّبُ آمالي وَهِيَ قَد وَفَدَت اِلَيكَ اَم كَيفَ لا تُحسِنُ اَحوالي

وَبِكَ قامَت اِلهي ما اَلطَفَكَ بي مَعَ عَظيمِ جَهلي وَما اَرحَمَكَ بي مَعَ

قَبيحِ فِعلي اِلهي ما اَقرَبَكَ مِنّي وَاَبعَدَني عَنكَ وَما اَرأَفَكَ بي فَمَا الَّذي

يَحجُبُني عَنكَ اِلهي عَلِمتُ بِاختِلافِ الآثارِ وَتَنَقُّلاتِ الاَطوارِ اَنَّ مُرادَكَ

مِنّي اَن تَتَعَرَّفَ اِلَيَّ في كُلِّ شَيءٍ حَتّي لا اَجهَلَكَ في شَيءٍ اِلهي كُلَّما اَخرَسَني

لُؤمي اَنطَقَني كَرَمُكَ وَكُلَّما آيَسَتني اَوصافي اَطمَعَتني مِنَنُكَ اِلهي

مَن كانَت مَحاسِنُهُ مَساويَ فَكَيفَ لا تَكُونُ مَساويهِ مَساويَ وَمَن

كانَت حَقائِقُهُ دَعاويَ فَكَيفَ لا تَكُونُ دَعاويهِ دَعاويَ اِلهي حُكمُكَ النّافِذُ

وَمَشِيَّتُكَ القاهِرَةُ لَم يَترُكا لِذي مَقالٍ مَقالاً وَلا لِذي حالٍ حالاً اِلهي

كَم مِن طاعَةٍ بَنَيتُها وَحالَةٍ شَيَّدتُها هَدَمَ اعتِمادي عَلَيها عَدلُكَ بَل اَقالَني

مِنها فَضلُكَ اِلهي اِنَّكَ تَعلَمُ اَنّي وَاِن لَم تَدُمِ الطّاعَةُ مِنّي فِعلاً جَزماً فَقَد

دامَت مَحَبَّةً وَعَزماً اِلهي كَيفَ اَعزِمُ وَاَنتَ القاهِرُ وَكَيفَ لا اَعزِمُ وَاَنتَ

الآثار إلهي تردّدي في الآثار يوجب بعد المزار فاجمعني عليك بخدمة
توصلني إليك كيف يستدلّ عليك بما هو في وجوده مفتقر إليك
أيكون لغيرك من الظهور ما ليس لك حتى يكون هو المظهر لك متى
غبت حتى تحتاج إلى دليل يدلّ عليك ومتى بعدت حتى تكون
الآثار هي التي توصل إليك عميت عين لا تراك عليها رقيباً وخسرت
صفقة عبد لم تجعل له من حبك نصيباً إلهي أمرت بالرجوع إلى
الآثار فارجعني إليك بكسوة الأنوار وهداية الاستبصار حتى أرجع
إليك منها كما دخلت إليك منها مصون السرّ عن النظر إليها ومرفوع
الهمّة عن الاعتماد عليها إنّك على كلّ شيء قدير إلهي هذا ذلّي ظاهر
بين يديك وهذا حالي لا يخفى عليك منك أطلب الوصول إليك و
بك أستدلّ عليك فاهدني بنورك إليك وأقمني بصدق العبودية
بين يديك إلهي علّمني من علمك المخزون وصنّي بسترك المصون إلهي
حقّقني بحقائق أهل القرب واسلك بي مسلك أهل الجذب إلهي
أغنني بتدبيرك لي عن تدبيري وباختيارك عن اختياري وأوقفني
على مراكز اضطراري إلهي أخرجني من ذلّ نفسي وطهّرني من شكّي
وشركي قبل حلول رمسي بك أنتصر فانصرني وعليك أتوكّل
فلا تكلني وإيّاك أسأل فلا تخيّبني وفي فضلك أرغب فلا تحرمني
وبجنابك أنتسب فلا تبعدني وببابك أقف فلا تطردني إلهي
تقدّس رضاك أن يكون له علّة منك فكيف يكون له علّة منّي
إلهي أنت الغنيّ بذاتك أن يصل إليك النفع منك فكيف لا تكون
غنيّاً عنّي إلهي إنّ القضاء والقدر يمنّيني وإنّ الهوى بوثائق الشهوة

آمِرِي بِكُنْ أَنْتَ النَّصِيرُ لِي حَتَّى تَنْصُرَنِي وَتُبَصِّرَنِي وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ حَتَّى
أَسْتَغْنِيَ بِكَ عَنْ طَلَبِي أَنْتَ الَّذِي أَشْرَقْتَ الْأَنْوَارَ فِي قُلُوبِ أَوْلِيَائِكَ
حَتَّى عَرَفُوكَ وَوَحَّدُوكَ وَأَنْتَ الَّذِي أَزَلْتَ الْأَغْيَارَ عَنْ قُلُوبِ أَحِبَّائِكَ
حَتَّى لَمْ يُحِبُّوا سِوَاكَ وَلَمْ يَلْجَؤُوا إِلَى غَيْرِكَ أَنْتَ الْمُونِسُ لَهُمْ حَيْثُ أَوْحَشَتْهُمُ
الْعَوَالِمُ وَأَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَهُمْ حَيْثُ اسْتَبَانَتْ لَهُمُ الْمَعَالِمُ مَاذَا وَجَدَ
مَنْ فَقَدَكَ وَمَا الَّذِي فَقَدَ مَنْ وَجَدَكَ لَقَدْ خَابَ مَنْ رَضِيَ دُونَكَ
بَدَلًا وَلَقَدْ خَسِرَ مَنْ بَغَى عَنْكَ مُتَحَوِّلًا كَيْفَ يُرْجَى سِوَاكَ وَأَنْتَ مَا قَطَعْتَ
الْإِحْسَانَ وَكَيْفَ يُطْلَبُ مِنْ غَيْرِكَ وَأَنْتَ مَا بَدَّلْتَ عَادَةَ الْاِمْتِنَانِ
يَا مَنْ أَذَاقَ أَحِبَّاءَهُ حَلَاوَةَ الْمُؤَانَسَةِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُتَمَلِّقِينَ وَيَا
مَنْ أَلْبَسَ أَوْلِيَاءَهُ مَلَابِسَ هَيْبَتِهِ فَقَامُوا بَيْنَ يَدَيْهِ مُسْتَغْفِرِينَ أَنْتَ الذَّاكِرُ
قَبْلَ الذَّاكِرِينَ وَأَنْتَ الْبَادِي بِالْإِحْسَانِ قَبْلَ تَوَجُّهِ الْعَابِدِينَ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
بِالْعَطَاءِ قَبْلَ طَلَبِ الطَّالِبِينَ وَأَنْتَ الْوَهَّابُ ثُمَّ لِمَا وَهَبْتَ لَنَا مِنَ
الْمُسْتَقْرِضِينَ إِلٰهِي اطْلُبْنِي بِرَحْمَتِكَ حَتَّى أَصِلَ إِلَيْكَ وَاجْذِبْنِي بِمَنِّكَ حَتَّى
أُقْبِلَ عَلَيْكَ إِلٰهِي إِنَّ رَجَائِي لَا يَنْقَطِعُ عَنْكَ وَإِنْ عَصَيْتُكَ كَمَا أَنَّ خَوْفِي
لَا يُزَايِلُنِي وَإِنْ أَطَعْتُكَ فَقَدْ دَفَعَتْنِي الْعَوَالِمُ إِلَيْكَ وَقَدْ أَوْقَعَنِي
عِلْمِي بِكَرَمِكَ عَلَيْكَ إِلٰهِي كَيْفَ أَخِيبُ وَأَنْتَ أَمَلِي أَمْ كَيْفَ أُهَانُ
وَعَلَيْكَ مُتَّكَلِي إِلٰهِي كَيْفَ أَسْتَعِزُّ وَفِي الذِّلَّةِ أَرْكَزْتَنِي أَمْ كَيْفَ لَا
أَسْتَعِزُّ وَإِلَيْكَ نَسَبْتَنِي إِلٰهِي كَيْفَ لَا أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي فِي الْفُقَرَاءِ أَقَمْتَنِي
أَمْ كَيْفَ أَفْتَقِرُ وَأَنْتَ الَّذِي بِجُودِكَ أَغْنَيْتَنِي وَأَنْتَ الَّذِي لَا إِلٰهَ
غَيْرُكَ تَعَرَّفْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ فَمَا جَهِلَكَ شَيْءٌ فَرَأَيْتُكَ ظَاهِرًا فِي كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْتَ
الظَّاهِرُ لِكُلِّ شَيْءٍ يَا مَنِ اسْتَوَى بِرَحْمَانِيَّتِهِ فَصَارَ الْعَرْشُ غَيْبًا فِي ذَاتِهِ

دعای عافیت

تَمْحَقُ الْآثارَ بِالْآثارِ وَتَمْحُو الْاَغْيارَ بِمُحيطاتِ اَفْلاكِ الْاَنْوارِ يا مَنِ احْتَجَبَ فى سُرادِقاتِ عَرْشِهِ عَنْ اَنْ تُدْرِكَهُ الْاَبْصارُ يا مَنْ تَجَلّى بِكَمالِ بَهائِهِ فَتَحَقَّقَتْ عَظَمَتُهُ الْاِسْتِواءَ كَيْفَ تَخْفى وَاَنْتَ الظّاهِرُ اَمْ كَيْفَ تَغيبُ وَاَنْتَ الرَّقيبُ الْحاضِرُ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ وَالْحَمْدُ لِلّهِ وَحْدَهُ وبالجمله کسیکه توفیق یابد این روز را در عرفات باشد ادعیه و اعمال بسیار دارد و بهترین اعمال در این روز دعا است و در تمام ایام سال این روز شریف بجهت دعا امتیازی دارد و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار باید کرد و در روایت وارده در حال عبدالله بن جندب ره در موقف عرفات و دعای او برای برادران مؤمن خود مشهور است و در روایت دیگر نیز در حال ثقه جلیل القدر معویة بن وهب در موقف و دعای او در حق یکیان اشخاصیکه در آفاق بودند و روایت او از حضرت صادق علیه السلام در فضیلت این کار شایسته ملاحظه و دیدار است و رجاء واثق از برادران دینی آنکه اقتدا باین بزرگواران نموده و مؤمنین را در دعا بر خود ایثار نموده و این کمترین را در دوستان و یکی از آن اشخاص شمرده در حال حیات و ممات از دعای خیر فراموشم نفرمایند و بخوانند. در این روز زیارت جامعه سوم را در آخر روز عرفه بخوان يا رَبِّ اِنَّ ذُنُوبي لا تَضُرُّكَ وَاِنَّ مَغْفِرَتَكَ لي لا تَنْقُصُكَ فَاَعْطِني ما لا يَنْقُصُكَ وَاغْفِرْ لي ما لا يَضُرُّكَ وایضا بخوان اَللّهُمَّ لا تَحْرِمْني خَيْرَ ما عِنْدَكَ لِشَرِّ ما عِنْدي فَاِنْ اَنْتَ لَمْ تَرْحَمْني بِتَعَبي وَنَصَبي فَلا تَحْرِمْني اَجْرَ الْمُصابِ عَلى مُصيبَتِهِ مؤلف گوید که سید ابن طاوس ره در ضمن ادعیه روز عرفه فرموده که چون نزدیک شود غروب آفتاب بگو بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ وَسُبْحانَ اللّهِ وَالْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي

نماز دعای عشرات است که سابق گذشت پس شایسته است دعای عشرات را که در هر صبح و شام مستحب است خواندن آن در آخر روز عرفه ترک نکنند و این اذکار دعای عشرات که کفعمی نقل کرده همان اذکار آخر دعای عشرات است که سید نقل فرموده. شب دهم از لیالی متبرکه و از آن چهار شبی است که احیاء آنها مندوب است و درهای آسمان در این شب باز است و سنت است در آن زیارت امام حسین علیه السلام و دعای یا دائم الفضل علی البریة که در شب جمعه گذشت روز دهم روز عید قربان است و بسیار روز شریفی است و اعمال آن چند چیز است اول غسل است که در این روز سنت مؤکد است و بعضی از علما واجب دانسته اند دوم نماز عید است بهمان نحو که در عید فطر ذکر شد لکن در این روز مستحب است که افطار بعد از نماز از گوشت قربانی شود سیم خواندن دعاهائیکه وارد شده پیش از نماز عید و بعد از آن و در اقبال ذکر شده و شاید بهترین دعاهای این روز دعای چهل و هشتم صحیفه کامله باشد که اول آن اَللّٰهُمَّ هٰذا یَوْمٌ مُبارَکٌ است پس آنرا بخواند و دعای چهل و ششم یا مَنْ یَرْحَمُ مَنْ لا یَرْحَمُهُ الْعِبادُ را نیز بخواند چهارم خواندن دعای ندبه است که بعد از این خواهد آمد انشاء الله پنجم قربانی است که سنت مؤکد است ششم خواندن تکبیرات است برای کسیکه در منی باشد عقیب پانزده نماز که اولش نماز ظهر روز عید است و آخرش نماز صبح روز سیزدهم و کسانیکه در سایر شهرها هستند بخوانند عقیب ده نماز از ظهر روز عید تا صبح روز دوازدهم و تکبیرات موافق روایت صحیح کافی این است اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْدُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلیٰ ما هَدانا اَللّٰهُ اَکْبَرُ عَلیٰ ما رَزَقَنا مِنْ بَهیمَةِ

دعای عافیت

صلی الله علیه و آله و عمر
تا ایشان الله من شر ما
اخذ و من شر ما آخاف
علی نفسی و روا است شده
که هر گاه فرزند مریض شد
تا در شش بالای سر او
و شفا از سرکه شیر رو کند
او را ودیعه بخواند که بسم الله
بسم رب الناس اشفیه
اللهم رب ... اللهم
و آتنا و ... الفرح
حقیقت بیاید
فضیلت بسیار دارد
تا آنکه خوب شد دعا نکند
بیخ سه بار ... سوره

الانعام والحمد لله علی ما ابلانا و مستحب است تکرار این تکبیرات عقیب
نمازها بعد را امکان و خواندن بعد از نوافل روز پانزدهم سنه ۲۱۲ دویست
و دوازده ولادت حضرت امام علی نقی ع واقع شده شب هیجدهم شب عید
غدیر و شب با شرافتی است سید در اقبال دوازده رکعت نماز بیکسلام
بکیفیتی مخصوص برای این شب با دعائی نقل کرده است روز هیجدهم روز
عید غدیر و عید الله الاکبر و عید آل محمد علیهم السلام است
و عظیمترین اعیاد است و مبعوث نفرموده حقتعالی پیغمبری را مگر آنکه
عید کرده است این روز را و حرمت آن را دانسته است و نامش در
آسمان روز عهد معهود است و نامش در زمین روز میثاق مأخوذ
و جمع مشهود است و روایت است که از حضرت صادق ع پرسیدند
که آیا مسلمانان را عیدی هست غیر از جمعه و اضحی و فطر فرمود بلی
عیدی هست که از همه حرمتش بیشتر است راوی گفت کدام عید است
فرمود آن روزیست که نصب کرد حضرت رسول صلی الله علیه و آله
امیرالمؤمنین علیه السلام را بخلافت خود و فرمود که هر که من مولی و
آقای اویم پس علی مولی و آقا و پیشوای اوست و آن روز هیجدهم ذی الحجه است
راوی گفت که چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بدارید
و عبادت کنید و محمد و آل محمد علیهم السلام را یاد کنید و بر ایشان صلوات
بفرستید و وصیت کرد رسول خدا صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علیه السلام
را که این روز را عید کردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد
که این روز را عید کردانند و در حدیث ابن ابی نصر بزنطی است از حضرت
رضا علیه السلام که فرمود ای پسر ابی نصر هر کجا که باشی سعی کن که روز

دعا عافیت
[illegible] بخواند بعد از نماز صبح [illegible] سوره حمد یکبار و [illegible] ان شاء الله تعالی [illegible] دعا کند [illegible]

دعای ثابت

غدیر نزد قبر مطهر حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام حاضر شوی بدرستیکه خدا در این روز میامرزد از هر مرد مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله ایشانرا و در این روز آزاد میکند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکدرهم که در این روز ببرادران مؤمن بدهی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدهی و احسان کن در این روز ببرادران مؤمن خود و شاد کردن هر مؤمن و زن مؤمنه را بخدا قسم که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانکه باید هر آینه هر روز ده مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه کنند و بالجمله تعظیم این روز شریف لازم و اعمال آن چند چیز است اول روزه که کفاره شصت سال گناه است و در خبری است که برابر است با روزه عمر دنیا و معادل است با صد حج و صد عمره دوم غسل سوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع و سزاوار است که انسان هر کجا باشد سعی کند که خود را بقبر مطهر آنحضرت برساند و از برای آنجناب در این روز سه زیارت مخصوصه نقل شده که یکی از آنها زیارت معروفه بامین الله است که از نزدیک و دور خوانده می‌شود و آن از زیارات جامعه مطلقه است در باب زیارات بیاید انشاء الله تعالی چهارم بخواند تعویذی را که سید از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله روایت کرده پنجم دو رکعت نماز کند و بسجده و صد مرتبه شکر خدا کند پس سر از سجده بردارد و بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی

اَسْئَلُكَ بِاَنَّ لَكَ الْحَمْدَ وَحْدَكَ لا شَريكَ لَكَ وَاَنَّكَ واحِدٌ اَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُواً اَحَدٌ وَاَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يا مَنْ هُوَ كُلَّ يَوْمٍ في شَأْنٍ كَما كانَ مِنْ

[illegible] اللّهمّ وصلّ على [illegible]

شأنك أن تفضّلت عليّ بأن جعلتني من أهل إجابتك وأهل دينك
وأهل دعوتك ووفّقتني لذلك في مبتدء خلقي تفضّلاً منك
وكرماً وجوداً ثمّ أردفت الفضل فضلاً والجود جوداً والكرم كرماً
رأفة منك ورحمة إلى أن جدّدت ذلك العهد لي تجديداً بعد
تجديدك خلقي وكنت نسياً منسيّاً ناسياً ساهياً غافلاً فأتممت
نعمتك بأن ذكّرتني ذلك ومننت به عليّ وهديتني له فليكن
من شأنك يا إلهي وسيّدي ومولاي أن تتمّ لي ذلك ولا تسلبنيه
حتّى تتوفّاني على ذلك وأنت عنّي راض فإنّك أحقّ المنعمين أن تتمّ
نعمتك عليّ اللّهمّ سمعنا وأطعنا وأجبنا داعيك بمنّك فلك الحمد
غفرانك ربّنا وإليك المصير آمنّا بالله وحده لا شريك له وبرسوله
محمّد صلّى الله عليه وآله وصدّقنا وأجبنا داعي الله واتّبعنا الرّسول
في موالاة مولانا ومولى المؤمنين أمير المؤمنين عليّ بن أبي طالب
عبد الله وأخي رسوله والصّدّيق الأكبر والحجّة على بريّته المؤيّد به
نبيّه ودينه الحقّ المبين علماً لدين الله وخازناً لعلمه وعيبة غيب الله
وموضع سرّ الله وأمين الله على خلقه وشاهده في بريّته اللّهمّ ربّنا
إنّنا سمعنا منادياً ينادي للإيمان أن آمنوا بربّكم فآمنّا ربّنا فاغفر
لنا ذنوبنا وكفّر عنّا سيّئاتنا وتوفّنا مع الأبرار ربّنا وآتنا ما وعدتنا
على رسلك ولا تخزنا يوم القيامة إنّك لا تخلف الميعاد فإنّا يا ربّنا
بمنّك ولطفك أجبنا داعيك واتّبعنا الرّسول وصدّقناه وصدّقنا
مولى المؤمنين وكفرنا بالجبت والطّاغوت فولّنا ما تولّينا واحشرنا
مع أئمّتنا فإنّا بهم مؤمنون موقنون ولهم مسلّمون آمنّا بسرّهم وعلانيتهم

دعای عافیت

او با هر سبب بکنند و هم
او با هر دین او ... بنایو
نظر ... انحضرت صادق
سکینه و ... شول است کو
علیه ... ازشان است
هر شونیے کو علم ... او
... صاحب ...
ازرد ... ما هو ... فرمود
منزل الفرقان ... موضع
الیقین ... و ... کند
علت ... احصنا ... امتحانا
... انحضرت ... دفع ...
... بنایه ... اخرها ...
انفرض بخوان ... الله ...
... علم
علیه ...
... سید ...
... سوع

وَشَاهِدِهِمْ وَغَائِبِهِمْ وَحَیِّهِمْ وَمَیِّتِهِمْ وَرَضِینَا بِهِمْ اَئِمَّةً وَقَادَةً وَسَادَةً وَحَسْبُنَا بِهِمْ بَیْنَنَا وَبَیْنَ اللّٰهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا نَبْتَغِی بِهِمْ بَدَلًا وَلَا نَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِیجَةً وَبَرِئْنَا اِلَی اللّٰهِ مِنْ کُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنَ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ وَکَفَرْنَا بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَالْاَوْثَانِ الْاَرْبَعَةِ وَاَشْیَاعِهِمْ وَاَتْبَاعِهِمْ وَکُلِّ مَنْ وَالَاهُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ مِنْ اَوَّلِ الدَّهْرِ اِلٰی اٰخِرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نُشْهِدُکَ اَنَّا نَدِینُ بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَاٰلُ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَدِینُنَا مَا دَانُوا بِهِ مَا قَالُوا بِهِ قُلْنَا وَمَا دَانُوا بِهِ دِنَّا وَمَا اَنْکَرُوا اَنْکَرْنَا وَمَنْ وَالَوْا وَالَیْنَا وَمَنْ عَادَوْا عَادَیْنَا وَمَنْ لَعَنُوا لَعَنَّا وَمَنْ تَبَرَّؤُا مِنْهُ تَبَرَّأْنَا مِنْهُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَیْهِ تَرَحَّمْنَا عَلَیْهِ اٰمَنَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِینَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِیَنَا صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذٰلِکَ وَلَا تَسْلُبْنَاهُ وَاجْعَلْهُ مُسْتَقِرًّا ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعَارًا وَاَحْیِنَا مَا اَحْیَیْتَنَا عَلَیْهِ وَاَمِتْنَا اِذَا اَمَتَّنَا عَلَیْهِ اٰلُ مُحَمَّدٍ اَئِمَّتُنَا فَبِهِمْ نَأْتَمُّ وَاِیَّاهُمْ نُوَالِی وَعَدُوَّهُمْ عَدُوَّ اللّٰهِ نُعَادِی فَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِی الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِینَ فَاِنَّا بِذٰلِکَ رَاضُونَ

یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ

پس باز بسجده رود و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ و صد مرتبه شُکْرًا لِلّٰهِ بگوید و روایت شده که هر که اینعمل را بجا آورد ثواب کسی داشته باشد که در روز عید غدیر نزد حضرت رسول خدا صلّی الله علیه و آله حاضر شده باشد و با آنحضرت بیعت کرده باشد بر ولایت و بهتر آنکه این نماز را نزدیک بزوال کند او که حضرت رسول ص در آن ساعت امیرالمؤمنین علیه السلام را در غدیر خم بامامت و خلافت برای مردم نصب فرمود و در رکعت اول بدو

سیم
از ابن عباس روایت شده
که گفت من نزد حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام بودم پس آمد نزد او مردی
و گفت یا امیرالمؤمنین
من مبتلا ببیماری دردهای
بسیارم پس تعلیم کن مرا دعائی
که بآن استعانت
جویم بر آنها حضرت
فرمود ترا تعلیم نمایم دعائی
که جبرئیل تعلیم حضرت
پیغمبر ص نمود در وقت
مرض حسنین و آن دعا اینست
اِلٰهِی کُلَّمَا اَنْعَمْتَ عَلَیَّ نِعْمَةً
قَلَّ لَکَ

و در رکعت دوم توحید بخواند پس غسل کند و دو رکعت نماز کند پیش از زوال
به نیم ساعت در هر رکعت حمد یکمرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه و آیة الکرسی
ده مرتبه و انا انزلناه ده مرتبه بخواند که مقابل صد هزار حج و صد هزار
عمره و باعث برآوردن خداوند کریم است حوایج دنیا و آخرت او را باسانی
و عافیت و مخفی نماند که در اقبال در ذکر این نماز سوره قدر مقدم بر آیة
الکرسی ذکر شده و علامه مجلسی در زاد المعاد متابعت اقبال نموده و قدر را
مقدم داشته چنانکه احقر نیز در کتب دیگر چنین کرده ام لکن فعلاً آنچه
تتبع کردم آیة الکرسی را مقدم بر قدر دیدم و احتمال آنکه در اقبال
سهو شده از قلم مبارک سید یا ناسخین در این نماز هم در عدد حمد و هم
در مقدم داشتن قدر بر آیة الکرسی و با آنکه این عمل منقول باشد عبارت
آن نماز خیلی بعید است والله تعالی العالم و بهتر آنکه بعد از این نماز
این دعا را بخواند رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنا مُنادِیاً الدعاء بطوله مقیم بخواند
دعاء ندبه را پس بخواند این دعا را که سید بن طاوس از شیخ مفید
نقل کرده اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ وَعَلِیٍّ وَلِیِّکَ وَالشَّأْنِ
وَالْقَدْرِ الَّذی خَصَصْتَهُما بِهِ دُونَ خَلْقِکَ اَنْ تُصَلِّیَ عَلی مُحَمَّدٍ وَعَلِیٍّ
وَاَنْ تَبْدَءَ بِهِما فی کُلِّ خَیْرٍ عاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الْاَئِمَّةِ الْقادَةِ وَالدُّعاةِ السّادَةِ وَالنُّجُومِ الزّاهِرَةِ وَالْاَعْلامِ الْباهِرَةِ
وَساسَةِ الْعِبادِ وَاَرْکانِ الْبِلادِ وَالنّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَالسَّفینَةِ النّاجِیَةِ
الْجارِیَةِ فِی اللُّجَجِ الْغامِرَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خُزّانِ عِلْمِکَ
وَاَرْکانِ تَوْحیدِکَ وَدَعائِمِ دینِکَ وَمَعادِنِ کَرامَتِکَ وَصَفْوَتِکَ
مِنْ بَرِیَّتِکَ وَخِیَرَتِکَ مِنْ خَلْقِکَ الْاَتْقِیاءِ الْاَنْقِیاءِ النُّجَباءِ الْاَبْرارِ

وَالْبَابِ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ أَتَاهُ نَجَى وَمَنْ أَبَاهُ هَوَى اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسْأَلَتِهِمْ وَذَوِي الْقُرْبَى
الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنِ اقْتَصَّ
آثَارَهُمْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ
مَعْصِيَتِكَ وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَمِينِكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ وَ
بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبِ الدِّينِ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ
وَالصِّدِّيقِ الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ وَالشَّاهِدِ لَكَ وَ
الدَّالِّ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ
فِيكَ لَوْمَةُ لَائِمٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هٰذَا الْيَوْمِ
الَّذِي عَقَدْتَ فِيهِ لِوَلِيِّكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ خَلْقِكَ وَأَكْمَلْتَ
لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقِرِّينَ بِفَضْلِهِ مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ
مِنَ النَّارِ وَلَا تُشْمِتْ بِي حَاسِدِي النِّعَمِ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرَ
وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُوذِ
وَالْجَمْعِ الْمَسْؤُولِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْرِرْ بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا
وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لِأَنْعُمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَرَّفَنَا فَضْلَ هٰذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا
بِهِ وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِنُورِهِ يَا رَسُولَ اللّٰهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى
عِتْرَتِكُمَا وَعَلَى مُحِبِّيكُمَا مِنِّي أَفْضَلُ السَّلَامِ مَا بَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَبِكُمَا أَتَوَجَّهُ
إِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَرَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَيْسِيرِ أُمُورِي
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

دعای غائب

تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ حَقَّ هٰذَا الْيَوْمِ وَاَنْكَرَ حُرْمَتَهُ فَصَدَّ عَنْ سَبِيلِكَ لِاِطْفَاءِ نُورِكَ فَاَبَى اللّٰهُ اِلَّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَاكْشِفْ عَنْهُمْ وَبِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرُبَاتِ اَللّٰهُمَّ امْلَاِ الْاَرْضَ بِهِمْ عَدْلاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً وَاَنْجِزْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَهُمْ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ و اگر بتواند بخواند دعاهای مبسوطه را که سید بن طاوس در اقبال روایت کرده تمام آنکه چون مؤمنی را ملاقات کند ابن تهنیت را بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْاَئِمَّةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و نیز بخواند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِهٰذَا الْيَوْمِ وَجَعَلَنَا مِنَ الْمُوفِينَ بِعَهْدِهِ اِلَيْنَا وَمِيثَاقِهِ الَّذِي وَاثَقَنَا بِهِ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ اَمْرِهِ وَالْقُوَّامِ بِقِسْطِهِ وَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْجَاحِدِينَ وَالْمُكَذِّبِينَ بِيَوْمِ الدِّينِ دهم علامه مجلسی در بحار فرموده که یافتم بخط بعضی افاضل که از خط شهید نقل کرده بود که روایت شده از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که از سنن است آنکه مؤمن در روز غدیر صد مرتبه بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ كَمَالَ دِينِهِ وَتَمَامَ نِعْمَتِهِ بِوِلَايَةِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وبدانکه در این روز شریف از برای پوشیدن جامه‌های نیکو و زینت کردن و بوی خوش استعمال نمودن و شادی کردن و شاد نمودن شیعیان امیر المؤمنین علیه السلام و عفو از تقصیرات ایشان و برآوردن حاجات ایشان و صله ارحام و توسعه بر عیال و اطعام مؤمنان و افطار دادن روزه داران و مصافحه با مؤمنین و دفتن بزیارت ایشان و تبسم کردن بروی ایشان و هدیه‌ها فرستادن برای ایشان و شکر الهی بجا آوردن بجهة نعمت بزرگ ولایت و بسیار فرستادن صلوات و اکثار در عبادات و طاعات از برای مرتبه

فضیلتی عظیم است و یک درهم که کسی در این روز به برادر مؤمن خود بدهد
برابر است با صد هزار درهم در غیر این روز و طعام دادن به مؤمن در این
روز مثل طعام دادن جمیع پیغمبران و صدیقان است و در خطبه حضرت
امیرالمؤمنین ع است در روز غدیر که هر که افطار دهد مؤمن روزه‌داری را
در شب وقت افطارش مثل آن است که ده فئام را افطار داده باشد شخصی
برخاست عرض کرد یا امیرالمؤمنین فئام چیست فرمود صد هزار پیغمبر و
صدیق و شهید پس چگونه خواهد بود در کثرت فضیلت حال کسی که جمعی
از مؤمنین و مؤمنات را کفالت کند پس من ضامنم از برای او بر خداوند تعالی
امان او را از کفر و فقر الخ و بالجمله فضیلت این روز شریف زیاده از آن است
که ذکر شود و این روز روز متولی اعمال شیعیان و روز برطرف شدن غمهای
ایشان است و این روزی است که حضرت موسی علیه السلام بر ساحران غلبه
کرده و خداوند آتش را بر ابراهیم خلیل علیه السلام سرد و سلامت کرده و
حضرت موسی علیه السلام یوشع بن نون را وصی خود کرد و حضرت
عیسی علیه السلام شمعون الصفا را وصی خود قرار داده و حضرت سلیمان ع
رعیت خود را بر استخلاف آصف بن برخیا اشهاد کرده و جناب رسول خدا
ما بین اصحاب خود برادری افکنده و لهذا شایسته است در این روز عقد
اخوت با اخوان مؤمنین و کیفیت آن چنین که شیخ ما در مستدرک وسائل
از کتاب زاد الفردوس نقل فرموده چنین است که بگذارد دست راست
خود را بر دست راست برادر مؤمن خود و بگوید وَاخَیْتُکَ فِی اللهِ وَ
صافَیْتُکَ فِی اللهِ ~~وَمَلائِکَتَهُ وَکُتُبَهُ وَرُسُلَهُ~~ وَصافَحْتُکَ فِی اللهِ وَعاهَدْتُ
اللهَ وَمَلائِکَتَهُ وَکُتُبَهُ وَرُسُلَهُ وَاَنْبِیائَهُ وَالْاَئِمَّةَ الْمَعْصُومینَ عَلَیْهِمُ السَّلامُ

عَلى اَنّي اِنْ كُنْتُ مِنْ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالشَّفاعَةِ وَاُذِنَ لي بِاَنْ اَدْخُلَ الْجَنَّةَ لا اَدْخُلُها اِلّا وَاَنْتَ مَعي آنگاه برادر مؤمن بگويد قَبِلْتُ پس بگويد اَسْقَطْتُ عَنْكَ جَميعَ حُقُوقِ الْاُخُوَّةِ ما خَلاَ الشَّفاعَةَ وَالدُّعاءَ وَالزِّيارَةَ و محدث فيض نيز در خلاصة الاذكار صيغه اخوت را قريب بهمين نحو ذكر نموده آنگاه فرموده پس قبول نمايد طرف مقابل از براى خود يا موكل خود بلفظيكه دلالت بر قبول نمايد پس ساقط كنند از هم ديگر جميع حقوق اخوت را ما سواى دعا و زيارت روز بيست و چهارم بنابر اشهر روزى است كه مباهله كرد رسول خدا صلى الله عليه وآله با نصاراى نجران و پيش از آنكه خواست مباهله كند عبا بر دوش مبارك گرفت و حضرت امير المؤمنين و فاطمه و حسن و حسين عليهم السلام را داخل در زير عبا نمود و گفت پروردگارا هر پيغمبرى را اهل بيتى بوده است كه مخصوص‌ترين خلق بوده‌اند باو خدايا اينها اهل بيت منند پس دور كن از ايشان شك و گناه را و پاك كن ايشان را پاك كردنى پس جبرئيل نازل شد و آيه تطهير در شأن ايشان آورد پس حضرت رسول صلى الله عليه وآله آن چهار بزرگوار را بيرون برد از براى مباهله چون نگاه نصارى بر ايشان افتاد و حقيقت آن حضرت و آثار نزول عذاب مشاهده كردند جرئت مباهله ننمودند و استدعاى مصالحه و قبول جزيه نمودند و در اين روز نيز حضرت امير المؤمنين عليه السلام در حال ركوع انگشترى خود را بسائل داد و آيه اِنَّما وَلِيُّكُمُ اللهُ در شأنش نازل شد و بالجمله اين روز روز شريفى است و در آن چند عمل وارد است اول غسل دوم روزه سيم دو ركعت نماز و آن مثل دو ركعت نماز عيد غدير است در وقت و كيفيت و ثواب و آية الكرسى كه در نماز مباهله است تا هُمْ فيها خالِدُونَ است چهارم خواندن دعاى مباهله كه شبيه بدعاى سحرهاى

ماه رمضان است و شیخ و سید هر دو نقل کرده اند لکن ما بین دو روایت در دو جزء کوچکی اختلاف کثیر است و ما اختیار کردیم روایت شیخ را در مصباح فرموده دعاء روز مباهله روایت شده با فضیلت از حضرت صادق ع می گوئی اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ بَهائِكَ بِاَبْهاهُ وَكُلُّ بَهائِكَ بَهِیٌّ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِبَهائِكَ كُلِّهِ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَلالِكَ بِاَجَلِّهِ وَكُلُّ جَلالِكَ جَلیلٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِجَلالِكَ كُلِّهِ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ جَمالِكَ بِاَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمالِكَ جَمیلٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِجَمالِكَ كُلِّهِ اللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِاَعْظَمِها وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظیمَةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّها اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِاَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَیِّرٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِاَوْسَعِها وَكُلُّ رَحْمَتِكَ واسِعَةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّها اللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَمالِكَ بِاَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمالِكَ كامِلٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكَمالِكَ كُلِّهِ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ كَلِماتِكَ بِاَتَمِّها وَكُلُّ كَلِماتِكَ تامَّةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِكَلِماتِكَ كُلِّها اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ اَسْمائِكَ بِاَكْبَرِها وَكُلُّ اَسْمائِكَ كَبیرَةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِاَسْمائِكَ كُلِّها اللّهُمَّ اِنّی اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَنی فَاسْتَجِبْ لی كَما وَعَدْتَنی اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِاَعَزِّها وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزیزَةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّها اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ مِنْ مَشِیَّتِكَ بِاَمْضاها وَكُلُّ مَشِیَّتِكَ ماضِیَةٌ اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ بِمَشِیَّتِكَ كُلِّها اللّهُمَّ

اِنِّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ
قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ
مِنْ عِلْمِكَ بِاَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعِلْمِكَ
كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِاَرْضَاهُ وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِاَحَبِّهَا
وَكُلُّهَا مَسَائِلِكَ اِلَيْكَ حَبِيبٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَسَائِلِكَ
كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِاَشْرَفِهِ وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِاَدْوَمِهِ
وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِاَفْخَرِهِ وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاخِرٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِاَعْلَاهُ وَكُلُّ عَلَائِكَ
عَالٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ
بِاَعْجَبِهَا وَكُلُّ آيَاتِكَ عَجِيبَةٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِاَقْدَمِهِ وَكُلُّ مَنِّكَ قَدِيمٌ اَللّٰهُمَّ اِنِّي
اَسْئَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَدْعُوكَ كَمَا اَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا
وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا اَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّؤُونِ وَالْجَبَرُوتِ اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَاْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ
حِينَ اَسْئَلُكَ بِاللّٰهِ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِبَهَاءِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ

يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
بِلَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ اَللّٰهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَاهُ وَكُلُّ
عَطَائِكَ هَنِيءٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ
اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ
فَضْلِكَ فَاضِلٌ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
ابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَالْوِلَايَةِ
لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ عَدُوِّهِ وَالْإِئْتِمَامِ بِالْأَئِمَّةِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي قَدْ رَضِيتُ بِذٰلِكَ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ فِي الْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي النَّبِيِّينَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَاءِ الْأَعْلٰى وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
فِي الْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ
الْكَبِيرَةَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا
آتَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ
مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ

[illegible]

وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمِنْ كُلِّ مُصيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ اَوْ
تَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ اِلَى الْاَرْضِ في هذِهِ السّاعَةِ وَفي هذِهِ اللَّيْلَةِ
وَفي هذَا الْيَوْمِ وَفي هذَا الشَّهْرِ وَفي هذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ عافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَعَةٍ
نَزَلَتْ اَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ اِلَى الْاَرْضِ في هذِهِ السّاعَةِ وَفي هذِهِ
اللَّيْلَةِ وَفي هذَا الْيَوْمِ وَفي هذَا الشَّهْرِ وَفي هذِهِ السَّنَةِ اَللّهُمَّ
اِنْ كانَتْ ذُنُوبي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهي عِنْدَكَ وَحالَتْ بَيْني وَبَيْنَكَ
وَغَيَّرَتْ حالي عِنْدَكَ فَاِنّي اَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذي لا يُطْفَأُ
وَبِوَجْهِ مُحَمَّدٍ حَبيبِكَ الْمُصْطَفى وَبِوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ الْمُرْتَضى وَبِحَقِّ
اَوْلِيائِكَ الَّذينَ انْتَجَبْتَهُمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَغْفِرَ لي
ما مَضى مِنْ ذُنُوبي وَاَنْ تَعْصِمَني فيما بَقِيَ مِنْ عُمْري وَاَعُوذُ بِكَ اَللّهُمَّ
اَنْ اَعُودَ في شَيْءٍ مِنْ مَعاصيكَ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني حَتّى تَتَوَفّاني وَاَنَا لَكَ
مُطيعٌ وَاَنْتَ عَنّي راضٍ وَاَنْ تَخْتِمَ لي عَمَلي بِاَحْسَنِهِ وَتَجْعَلَ لي ثَوابَهُ
الْجَنَّةَ وَاَنْ تَفْعَلَ بي ما اَنْتَ اَهْلُهُ يا اَهْلَ التَّقْوى وَيا اَهْلَ الْمَغْفِرَةِ
صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْني بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ.

پنجم بخواند دعائیکه شیخ و سید روایت کرده اند بعد از دو رکعت
نماز و هفتاد مرتبه استغفار و اول آن اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ است
ششم آنست در این روز تصدق بر فقرا بجهة تأسی بمولای هر مؤمن
و مؤمنه امیرالمؤمنین علیه السلام و زیارت کردن آنحضرت بخصوص و اینجا

زیارت جامعه است روز بیست و پنجم روزیست که هل اتی در حق
اهلبیت نازل شده بجهت آنکه سه روز روزه گرفتند و افطار خود را بمسکین
و یتیم و اسیر دادند و با آب افطار نمودند و شایسته است که شیعیان اهل
بیت علیهم السلام در این ایام خصوص در شب بیست و پنجم تأسّی بموالی خود
نمایند و تصدّق بمساکین و ایتام و سعی در اطعام ایشان و این روز را
روزه بدارند و چون بعض علما این روز را روز مباهله میدانند مناسب
زیارت جامعه و دعا مباهله را نیز در این روز بخوانند روز آخر ذی الحجه که آخر سال
عرب است شید در اقبال ذکر کرده که دو رکعت نماز کند در هر رکعت حمد
یکمرتبه و ده مرتبه قل هو الله احد و ده مرتبه آیة الکرسی بخواند و بعد از نماز
بگوید اَللّٰهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِى هٰذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ نَهَيْتَنِى عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ
وَنَسِيتُهُ وَلَمْ تَنْسَهُ وَدَعَوْتَنِى اِلَى التَّوْبَةِ بَعْدَ اجْتِرَائِى عَلَيْكَ اَللّٰهُمَّ
فَاِنِّى اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَاغْفِرْ لِى وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ يُقَرِّبُنِى اِلَيْكَ فَاقْبَلْهُ
مِنِّى وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِى مِنْكَ يَا كَرِيمُ پس چون گفت این را شیطان گوید
ای وای بر من هر چه تعب کشیدم در این سال همه را خراب کرد
باین کلمات و شهادت دهد سال گذشته برای او که سال را خود را

بخیر ختم نمود

فصل هفتم در اعمال ماه محرّم است

بدانکه این ماه ماه حزن اهلبیت و شیعیان ایشان است و از حضرت امام
رضا علیه السلام روایت است که چون ماه محرّم داخل میشد پدرم را کسی
خندان نمیدید و اندوه و حزن پیوسته بر او غالب میشد تا روز دهم چون
روز عاشورا میشد آن روز روز مصیبت و حزن و گریه او بود و میفرمود

عوذه درد دندان است

... هذا القنوت ... جهت درد دندان ... صادق علیه السلام ... بسم الله ... اعوذ بکلمات الله ... قدوس ... الطاهرین ... یا رب ... المبارکات ... القدس ... یا الله یا الله ... علی محمد النبی ...

امروز روزیست که امام حسین علیه السلام شهید شده است **شب اول** سید در اقبال برای این شب چند نماز ذکر فرموده اول صد رکعت در هر رکعت حمد و توحید بخواند دوم دو رکعت در رکعت اول حمد و انعام و در دوم حمد و یس سیم دو رکعت در هر رکعت حمد و یازده قل هو الله احد در روایت است از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر که در این شب این دو رکعت نماز را بجا آورد و در صبحش که اول سال است روزه بدارد مثل کسی است که تمام سال را مداومت بخیر کرده و در آن سال محفوظ باشد و اگر بمیرد به بهشت برود و نیز سید برای هلال هر ماه دعاء مبسوطی ذکر فرموده **روز اول** بدانکه اول محرم اول سال است و در آن دو عمل وارد است اول روزه است که در روایت ریان بن شبیب از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که در این روز روزه بدارد و خدا را بخواند خداوند دعای او را مستجاب کند چنانکه دعاء زکریا را مستجاب نمود دوم از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که حضرت رسول ص روز اول محرم دو رکعت نماز میکرد و چون فارغ میشد دستها را بلند میکرد و این دعا را سه دفعه میخواند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاِلٰهُ الْقَدیمُ وَ هٰذِهِ سَنَةٌ جَدیدَةٌ فَاَسْئَلُکَ فیهَا الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّیْطانِ وَ الْقُوَّةَ عَلیٰ هٰذِهِ النَّفْسِ الْاَمّارَةِ بِالسُّوءِ وَ الْاِشْتِغالَ بِما یُقَرِّبُنی اِلَیْکَ یا کَریمُ یا ذَا الْجَلالِ وَ الْاِکْرامِ یا عِمادَ مَنْ لا عِمادَ لَهُ یا ذَخیرَةَ مَنْ لا ذَخیرَةَ لَهُ یا حِرْزَ مَنْ لا حِرْزَ لَهُ یا غِیاثَ مَنْ لا غِیاثَ لَهُ یا سَنَدَ مَنْ لا سَنَدَ لَهُ یا کَنْزَ مَنْ لا کَنْزَ لَهُ یا حَسَنَ الْبَلاءِ یا عَظیمَ الرَّجاءِ یا عِزَّ الضُّعَفاءِ یا مُنْقِذَ الْغَرْقیٰ یا مُنْجِیَ الْهَلْکیٰ یا مُنْعِمُ یا مُجْمِلُ یا مُفْضِلُ یا مُحْسِنُ اَنْتَ الَّذی

سَجَدَ لَکَ سَوادُ اللَّیْلِ وَنُورُ النَّهارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعاعُ الشَّمْسِ وَدَوِیُّ الْماءِ وَحَفیفُ الشَّجَرِ یا اَللهُ لا شَریکَ لَکَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا خَیْراً مِمّا یَظُنُّونَ وَاغْفِرْ لَنا ما لا یَعْلَمُونَ وَلا تُؤاخِذْنا بِما یَقُولُونَ حَسْبِیَ اللهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیمِ آمَنّا بِهِ کُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنا وَما یَذَّکَّرُ اِلّا اُولُوا الْاَلْبابِ رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَهَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ شیخ طوسی فرموده که مستحب است [نه] روز اول محرم ولیکن روز عاشورا را امساک نماید از طعام و شراب تا بعد از عصر آن وقت بقدر کمی از تربت تناول نماید و سید روایت کرده فضیلت روزه تمام ماه را و آنکه روزه او نگه میدارد صائم را از هر گناهی و روز نهم روز تاسوعا است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که فرمود تاسوعا روزی بود که جناب امام حسین علیه السلام و اصحابش را در کربلا محاصره کردند و سپاه شام بر قتال آنحضرت اجتماع کردند و ابن مرجانه و عمر سعد خوشحال شدند بسبب کثرت سپاه و بسیاری لشکر که برای ایشان جمع شده بود و جناب حسین علیه السلام و اصحابش را ضعیف شمردند و یقین کردند که یاوری از برای آنحضرت نخواهد آمد و اهل عراق او را مدد نخواهند نمود پس فرمود پدرم فدای آن ضعیف غریب شب دهم شب عاشورا است و سید در اقبال از برای این شب دعا و نمازهای بسیار با فضیلتهای بسیار نقل کرده از جمله صد رکعت نماز هر رکعت بحمد و سه مرتبه قل هو الله احد و بعد از فراغ از جمیع بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ هفتاد مرتبه و در روایت دیگر بعد از الْعَلِیِّ الْعَظیمِ استغفار نیز ذکر شده

و از جمله چهار رکعت در آخر شب در هر رکعت بعد از حمد هر یک از آیة الکرسی
و توحید و فلق و ناس را ده مرتبه بخواند و بعد از سلام صد مرتبه توحید
بخواند و از جمله چهار رکعت نماز در هر رکعت حمد و پنجاه مرتبه توحید
و این نماز مطابق است با نماز امیرالمؤمنین علیه السلام که فضیلت بسیار دارد
و بعد از نماز فرموده ذکر خدا بسیار کند و صلوات بفرستد بر رسول خدا
و لعن کند بر دشمنان ایشان آنچه میتواند و در فضیلت احیاء این شب
روایت کرده که مثل آن است که عبادت کرده باشد بعبادت جمیع ملائکه
و عبادت در آن مقابل هفتاد سال است و اگر کسیرا توفیق شامل حال
شود در این شب در کربلا باشد و زیارت امام حسین علیه السلام کند
و بنزد آن حضرت بیتوته نماید تا صبح خدا او را محشور فرماید آلوده بخون
امام حسین علیه السلام در جمله شهدا روز دهم روز شهادت ابو عبدالله
الحسین علیه السلام و روز مصیبت و حزن ائمه اطهار علیهم السلام و شیعیان
ایشان است و شایسته است که شیعیان در این روز مشغول کاری از کارهای
دنیا نگردند و از برای خانه خود چیزی ذخیره نکنند و مشغول گریه و نوحه
و مصیبت باشند و تعزیت حضرت امام حسین ع را اقامه نمایند و بماتم
اشتغال نمایند بنحویکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود اشتغال
مینمایند و زیارت کنند آنحضرت را بزیارت عاشورا که بعد از این بیاید
انشاء الله تعالی و سعی کنند در نفرین و لعن بر قاتلان آنحضرت و یکدیگر را
تعزیت گویند در مصیبت آنجناب و بگویند اَعْظَمَ اللهُ اُجُورَنا وَ اُجُورَکُمْ
بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ وَ جَعَلَنا وَ اِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ
مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ و شایسته است در این روز

مقتل بخوانند و بگریند و بگریانند روایت شده که چون حضرت موسی علیه السلام مأمور شد بملاقات جناب خضر و تعلّم از او اول چیزیکه در ملاقات بین ایشان مذاکره شد آن بود که آن عالم حدیث نمود برای حضرت موسی مصیبتها و بلاهائیکه بر آل محمّد علیهم السلام وارد می شود پس گریستند هر دو و سخت شد گریستن ایشان و روایت شد و از ابن عباس که گفت در ذیقار خدمت امیر المؤمنین علیه السلام رسیدم صحیفه بیرون آورد بخط خود و املاء پیغمبر صلی الله علیه و آله و خواند برای من از آن و در آن صحیفه بود مقتل امام حسین علیه السلام و آنکه چگونه کشته می شود و کی میکشد او را و کی یاری میکند او را و کی با او شهید می شود پس گریه کرد آنحضرت گریه سختی و مرا بگریه در آورد و فقیر گوید که اگر مقام را گنجایش بود مختصر مقتلی در اینجا ایراد میکردم لکن محل را گنجایش نیست هر که خواهد رجوع کند بکتب مقاتل و بالجمله اگر کسی در این روز نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد و مردم را آب دهد مثل کسی باشد که لشکر آنحضرت را آب داده باشد و با آنجناب در کربلا حاضر شده باشد و خواندن هزار مرتبه توحید در این روز فضیلت دارد و روایت شده که خداوند رحمن نظر بسوی او کند و سید برای این روز دعائی نقلکرده است شبیه بدعاء عشرات بلکه ظاهر آن است که خود آن دعا باشد موافق بعضی روایات و شیخ از عبدالله بن سنان از حضرت صادق علیه السلام چهار رکعت نماز و دعائی نقلکرده که در این روز در وقت چاشت باید بعمل آورد و ما بملاحظه اختصار ذکر نکردیم (هر که طالب است بزاد المعاد رجوع نماید) و بهتر شاید آنست که شیعیان در این روز امساک

کنند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد از عصر افطار کنند بغذائیکه اهل مصیبت میخورند مثل ماست یا شیر و امثال آنها نه مثل غذاهای لذیذه و آنکه جامه‌ها پاکیزه بپوشند و بندها را بگشایند و آستین‌ها را بالا کنند بر هیئت صاحبان مصیبت و علامه مجلسی در زاد المعاد فرموده و بهتر آنست که روز نهم و دهم را روزه ندارند زیرا که بنی امیه این دو روز را برای برکت و شماتت بقتل آنحضرت روزه میداشتند و احادیث بسیار در فضیلت این دو روز و روزه آنها بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله بسته‌اند و از طریق اهلبیت علیهم السلام احادیث بسیار در مذمت روزه این دو روز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضاً بنی امیه علیهم اللعنه از برای برکت آذوقه سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره میکرده‌اند لهذا از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که ترک کند سعی در حوائج خود را در روز عاشورا و پی کار دنیا نرود حق تعالی حوائج دنیا و آخرت او را برآورد و هر که روز عاشورا روز مصیبت و اندوه و گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و سرور و شادی او گرداند و دیده‌اش در بهشت بما روشن گردد و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند خدا آن ذخیره را بر او مبارک نگرداند و در روز قیامت با یزید و عبیدالله بن زیاد و عمر بن سعد علیهم اللعنه محشور گردد پس باید که در روز عاشورا مشغول کارهای دنیا نگردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیه آنحضرت را بپا دارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند و در آن روز امساک کند از خوردن و آشامیدن بی آنکه قصد

روزه کند و در آخر روز بعد از عصر افطار کند اگرچه بشربت آبی باشد
و روزه تمام ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجبی داشته باشد
که نذر یا مثل آن بر او واجب شده باشد که آن روز را روزه باید بگیرد
و در آن روز آذوقه در خانه نکند و خنده نکند و مشغول لهو و لعب نگردد
و هزار مرتبه بر قاتلان آنحضرت لعنت کند و بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ
الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ مولف گوید از کلام این بزرگوار معلوم شد که احادیثی
که در فضیلت روز عاشورا است مجعول بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله
بسته اند و صاحب شفاء الصدور در شرح این فقره از زیارت عاشورا
اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذا یَوْمٌ تَبَرَّکَتْ بِهِ بَنُو اُمَیَّةَ کلام را در این مقام بسط داده ملخص
آنکه تبرک بنو امیه باین یوم مشئوم بر چند وجه است یکی آنکه ذخیره قوت
و آذوقه را در این روز سنت شمردند و آن آذوقه را تا سال دیگر مایه سعادت
و سعه رزق و رغد عیش دانستند چنانچه در اخبار اهل بیت از باب تعریض
بایشان نهی از این مطلب مکرر وارد شده است و دیگر آنکه مراسم عید از
توسعه رزق بر عیال و تجدید ملابس و قص شارب و تقلیم اظفار و
مصافحه و تهنیات دیگر که طریقه بنی امیه و اتباع ایشان بود جاری ساختند
و دیگر التزام بروزه این روز است که اخبار کثیره در فضل او وضع کرده اند
و ملتزم بصیام این روز اند و از جمله وجوه تبرک بیوم عاشورا اینکه
دعا و طلب حوائج را در این روز مستحب دانسته اند و بجهة اینکار مناقب و
فضائلی در این روز بجعل و وضع افترا کردند و دعاهای چند تلفیق کرده بعاصیان تعلیم
نمودند تا امر ملتبس و کار مشتبه شود چنانچه در خطبه که در بلاد خود
در این روز میخوانند برای هر نبی و قبله و شرفی در این روز زیاد میکنند مثل

احماد

انجام دادن نمرود و قرار سفینه نوح و اغراق جند فرعون و انجاء عیسی از دار
یهودان چنانچه شیخ صدوق از جبله مکیه نقل کرده که شنیدم از میثم تمار
رضی الله عنه که فرمود والله میکشند این امت پسر پیغمبر خود را در محرم در روز
دهم و هر آینه اعداء خدا تعالی این روز را روز برکت قرار دهند و همانا
اینکار شدنی است و پیشی گرفته است در علم خدا تعالی و من میدانم او را
بعهدی که از مولای خود امیرالمؤمنین علیه السلام بمن رسیده تا آنکه جبله
میگوید گفتم مردم چگونه روز قتل حسین را روز برکت قرار دهند پس میثم
بگریست و فرمود حدیثی وضع کنند که او روزیست که خدا تعالی یونس را
از شکم ماهی بیرون آورد با اینکه خدا تعالی یونس را در ذیقعده از شکم
ماهی بر آورد و گمان میکنند که او روزیست که سفینه نوح بر جودی قرار
گرفت با اینکه استواء سفینه در روز هجدهم ذیحجه بوده و گمان میکنند
که او روزیست که خدا ﷻ دریا برای موسی دو تا شکافت با اینکه
اینکار در ربیع الاول بوده و بالجمله با اینهمه تصریح و تاکید که در خبر میثم
شده و در حقیقت از علائم نبوت و امامت و دلیل حقیت طریقه شیعه
که اخبار بغیبی چنان داده است و مضمون او مطابق با واقع محسوس است
عجب است که دعائی بر طبق این اکاذیب تلفیق شده و در کتب بعض
بیخبران که غافل بوده اند مذکور و بدست عوام داده شده و البته
خواندن آن دعا بدعت و حرام است و آن دعا این است بِسْمِ اللهِ
الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ سُبْحَانَ اللهِ مِلْاءَ الْمِیزَانِ وَمُنْتَهَی الْعِلْمِ وَمَبْلَغَ الرِّضَا
وَزِنَةَ الْعَرْشِ پس بعد از دو سطر دارد ده مرتبه صلوات بفرستد
و بگوید یَا قَابِلَ تَوْبَةِ آدَمَ یَوْمَ عَاشُورَاءَ یَا رَافِعَ اِدْرِیسَ اِلَی السَّمَاءِ

یوم عاشورا یا مسکن سفینة نوح علی الجودی یوم عاشورا یا غیاث ابراهیم من النار یوم عاشورا الخ و شک نیست که این دعا را یکی از نواصب مدینه یا خوارج یا امثال ایشان جعل کرده و نسبت ظلم بسوی امیر را نموده تمام شد ملخص کلام صاحب شفاء الصدور در بالجمله در اواخر روز عاشورا سزاوار است یاد آوری از حال حرم امام حسین علیه السلام و دختران و اطفال آنحضرت که در این وقت در کربلا اسیر اعداء و مشغول بحزن و بکاء بودند و مصیبتهائی برایشان گذشته که در خاطر هیچ آفریده خطور نکند و قلم را تاب نوشتن نباشد و لقد اجاد من قال

فاجعة ان اردت اکتبها ... مجملة ذکرة لمدکر
جرت دموعی فحال حائلها ... ما بین لحظ الجفون و الزبر
وقال قلبی بقیا علی فلذا ... والله ما قد طبعت من حجر
بکت لها الارض و السماء و ما ... بینهما فی مدامع حمر

من از تحریر این غم ناتوانم ... که تصویرش زده آتش بجانم
ترا طاقت نباشد از شنیدن ... شنیدن کی بود مانند دیدن

پس برخیز و سلام کن بر رسول خدا و علی مرتضی و فاطمه زهراء و حسن مجتبی و سایر امامان از ذریه سید الشهداء علیهم السلام و ایشان را تعزیت بگو بر این مصائب عظیمه با دل بریان و چشم گریان و بخوان این زیارت را

السلام علیک یا وارث آدم صفوة الله السلام علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابرهیم خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام علیک یا وارث عیسی روح الله السلام علیک یا وارث محمد حبیب الله السلام علیک یا وارث علی امیر المؤمنین

وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الشَّهِيْدِ سِبْطِ رَسُوْلِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُوْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ الْبَشِيْرِ النَّذِيْرِ
وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ
الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللهِ
وَابْنَ خِيَرَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا
الْوِتْرُ الْمَوْتُوْرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلٰى
اَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَآئِكَ وَاَقَامَتْ فِيْ جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ مِنِّيْ مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ
بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّ الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُسْلِمِيْنَ وَفِيْ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ
اَجْمَعِيْنَ وَفِيْ سُكَّانِ الْاَرَضِيْنَ فَاِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُوْنَ وَ
صَلَوَاتُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى آبَائِكَ الطَّيِّبِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ الْمُنْتَجَبِيْنَ وَعَلٰى ذَرَارِيْهِمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّيْنَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَعَلَيْهِمْ وَعَلٰى رُوْحِكَ وَعَلٰى اَرْوَاحِهِمْ وَعَلٰى تُرْبَتِكَ
وَعَلٰى تُرْبَتِهِمْ اَللّٰهُمَّ لَقِّهِمْ رَحْمَةً وَّرِضْوَانًا وَّرَوْحًا وَّرَيْحَانًا ٧
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا اَبَا عَبْدِ اللهِ يَابْنَ خَاتَمِ النَّبِيِّيْنَ وَيَابْنَ
سَيِّدِ الْوَصِيِّيْنَ وَيَابْنَ سَيِّدَةِ نِسَآءِ الْعَالَمِيْنَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا شَهِيْدُ يَابْنَ الشَّهِيْدِ يَا اَخَ الشَّهِيْدِ يَا اَبَا الشُّهَدَآءِ اَللّٰهُمَّ بَلِّغْهُ
عَنِّيْ فِيْ هٰذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هٰذَا الْيَوْمِ وَفِيْ هٰذَا الْوَقْتِ وَكُلِّ وَقْتٍ
تَحِيَّةً كَثِيْرَةً وَّسَلَامًا سَلَامُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ
يَابْنَ سَيِّدِ الْعَالَمِيْنَ وَعَلَى الْمُسْتَشْهَدِيْنَ مَعَكَ سَلَامًا مُّتَّصِلًا
مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيْدِ اَلسَّلَامُ ٧

عَلَی الْعَبّاسِ بْنِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ
اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ الْحَسَنِ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ
مِنْ وُلْدِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَی الشُّهَداءِ مِنْ وُلْدِ جَعْفَرٍ وَعَقیلٍ اَلسَّلامُ
عَلی کُلِّ مُسْتَشْهَدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَبَلِّغْهُمْ عَنّی تَحِیَّةً کَثیرَةً وَسَلاماً اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ اَحْسَنَ اللّٰهُ
لَکِ الْعَزاءَ فی وَلَدِکِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَحْسَنَ اللّٰهُ
لَکَ الْعَزاءَ فی وَلَدِکَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ اَحْسَنَ اللّٰهُ
لَکَ الْعَزاءَ فی اَخیکَ الْحُسَیْنِ یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ اَنَا ضَیْفُ اللّٰهِ
وَضَیْفُکَ وَجارُ اللّٰهِ وَجارُکَ وَلِکُلِّ ضَیْفٍ وَجارٍ قِرًی وَقِرایَ فی
هذَا الْوَقْتِ اَنْ تَسْئَلَ اللّٰهَ سُبْحانَهُ وَتَعالی اَنْ یَرْزُقَنی فَکاکَ رَقَبَتی
مِنَ النّارِ اِنَّهُ سَمیعُ الدُّعاءِ قَریبٌ مُجیبٌ روز بیست و پنجم بقول جمعی از
علما در سال نود و چهار یا روز دوازدهم سال نود و پنج که آن سال دوّم
سنة الفقهاء میگفتند حضرت امام زین العابدین از دنیا رحلت فرمود

فصل هشتم

در ماه صفر است بدانکه اینماه معروف بنحوست است و برای دفع نحوست
هیچ چیز بهتر از تصدق و ادعیه و استعاذات وارده نیست و اگر کسی
خواهد که محفوظ ماند از بلاهای نازله در اینماه در هر روز ده مرتبه
بخواند چنانکه محدّث فیض و غیره فرموده یا شَدیدَ الْقُوی وَیا شَدیدَ
الْمِحالِ یا عَزیزُ یا عَزیزُ یا عَزیزُ ذَلَّتْ بِعَظَمَتِکَ جَمیعُ خَلْقِکَ فَاکْفِنی
شَرَّ خَلْقِکَ یا مُحْسِنُ یا مُجْمِلُ یا مُنْعِمُ یا مُفْضِلُ یا لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ سُبْحانَکَ
اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَنَجَّیْناهُ مِنَ الْغَمِّ وَکَذلِکَ

منجی المؤمنین وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین و سید دعائی برای هلال
این ماه روایت کرده روز اول سنه سی و هفتم شروع جنگ صفین شد و
در این روز سنه شصت و یکم بقولی سرهای مبارک حضرت سید الشهداء ع
را وارد دمشق کردند و بنی امیه آن روز را عید قرار دادند و آن روزیست
که تازه می‌شود در آن احزان

كَانَتْ مَآتِمُ بِالْعِرَاقِ تَعُدُّهَا أُمَوِيَّةٌ بِالشَّامِ مِنْ أَعْيَادِهَا

و در این روز بقولی روز سیم سنه صد و بیست و یک زید بن علی بن الحسین
شهید شد و روز سیم سید بن طاوس از کتب اصحابنا رحمهم الله نقل
کرده که مستحب است در این روز دو رکعت نماز در رکعت اول حمد و
انا فتحنا و در دوم حمد و توحید بخواند و بعد از سلام صد مرتبه صلوات
بفرستد و صد مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ الْعَنْ آلَ أَبِي سُفْيَانَ و صد مرتبه
استغفار کند پس حاجت خود را بخواهد روز هفتم بقول شهید و کفعمی
و دیگران و بقول شیخین در روز بیست و هشتم سنه پنجاهم شهادت حضرت
امام حسن مجتبی علیه السلام واقع شده روز بیستم روز اربعین و بقول
شیخین روز رجوع حرم امام حسین علیه السلام است از شام بمدینه
و روز ورود جابر بن عبد الله انصاری است بکربلا بجهت زیارت امام
حسین علیه السلام و او اول زائر آنحضرت است و زیارت آنحضرت
در این روز مستحب است و از حضرت عسکری ع روایت شده که فرمود
علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز فریضه و نافله
در شب و روز گذاردن و زیارت اربعین کردن و انگشتر بر دست
راست کردن و جبین را در سجده بر خاک گذاشتن و بسم الله الرحمن

الرّجیم را ملبند کفتن و شیخ در تهذیب و مصباح زیارت مخصوصه این
روز را از حضرت صادق علیه السلام نقل کرده و ما ان شاء الله انوا در باب
زیارات نقل خواهیم نمود روز بیست و هشتم بنا بر مشهور روز وفات
حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و آله است و روز وفات روز دوشنبه
بوده بالاتفاق و در وقت وفات سن عمر مبارکش شصت و سه سال
بود چهل سال از سن شریفش گذشته بود که وحی بر حضرتش نازل
شد و بعد از آن سیزده سال در مکه مردم را دعوت بخدا پرستی نمود
و پنجاه و سه سال داشت که بمدینه هجرت فرمود ~~و در سال اول هجرت~~
و در سال دهم هجرت وفات فرمود و امیرالمؤمنین علیه السلام
متوجه غسل و حنوط آنحضرت شد و بعد از تغسیل و تکفین بر آنجناب نماز
گذارد پس دسته دسته اصحاب آمدند و بدون امام بر آنحضرت نماز
گذاردند و حضرت امیرالمؤمنین ع آنجناب را در حجره طاهره در همان
محلیکه از دنیا رفته بود دفن نمود و مدفون ساخت از انس بن مالک روایت است
که چون از دفن پیغمبر فارغ شدیم حضرت فاطمه ع بسوی من آمد و گفت
ای انس چگونه نفس شما همراهی کرد که خاک بصورت پیغمبر ص بریزید
پس گریست و فرمود یا اَبتاهُ اَجابَ رَبّاً دَعاهُ یا اَبتاهُ مِن رَبِّهِ
ما اَدناهُ و لنعم ما قیل ای دو جهان زیر زمین از چه خاک نه خاک
نشین از چه و بروایت معتبر است که آن مخدره مشتی از خاک پاک آن
قبر مطهر گرفت و بر دیده گذاشت و گفت

ماذا عَلی مَن شَمَّ تُربَةَ اَحمَدَ ... اَن لا یَشُمَّ مَدَی الزَّمانِ غَوالِیا
صُبَّت عَلَیَّ مَصائِبُ لَو اَنَّها ... صُبَّت عَلَی الاَیّامِ صِرنَ لَیالِیا

و شیخ یوسف شامی در در النظیم نقل کرده که آنحضرت این اشعار را در مرثیه پدر فرموده

قُل للمغیّب تحت اثواب الثری ... اِن کنتَ تسمع صرختی وندائیا
صُبّت علیّ مصائب لو انّها ... صُبّت علی الایام صرن لیالیا
قد کنت ذات حمی بظلّ محمد ... لا اخش من ضیم وکان حمالیا
فالیوم اخضع للذلیل واتقی ... ضیمی وادفع ظالمی بردائیا
فاذا بکت قمریة فی لیلها ... شجنا علی غصن بکیت صباحیا
فلاجعلنّ الحزن بعدک مؤنسی ... ولاجعلنّ الدمع فیک وشاحیا

روز آخر ماه سنه دویست و سه بقول شیخ طبرسی و ابن اثیر شهادت امام رضا علیه السلام واقع شده با انگور مسموم سن مبارکش به پنجاه و پنج رسیده بود و قبر شریفش واقع در خانه حمید بن قحطبه در قریه سناباد از اراضی طوس و در آن خانه است قبر رشید نیز

فصل نهم
در ماه ربیع الاول

شب اول سال سیزدهم بعثت مبدأ هجرت حضرت رسول صلی الله علیه و آله بود از مکه معظمه بمدینه منوره و در آن شب در غار ثور مخفی شد و حضرت امیر علیه السلام جان خود را فدای جان شریف او نمود و در جای آنحضرت خوابیده از شمشیرهای قبائل مشرکین پروا نکرد و فضل خود و مواسات و برادری خود را با حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر جمیع عالم ظاهر کرد و آیه کریمه وَمِنَ النّاسِ مَن یَشری نَفسَهُ ابتِغاءَ مَرضاتِ اللهِ در شأن او نازل شد **روز اول** علما گفته اند مستحب است که برای شکر نعمت

رسول خدا و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما روزه بدارند و زیارت آن دو بزرگوار در این روز مناسب است و سید در اقبال برای این روز دعائی نقل فرموده و در این روز بقول شیخ و کفعمی حضرت عسکری علیه السلام وفات و مشهور روز هشتم است و شاید در چنین روز اول مرض آنحضرت بوده روز هشتم سنه دویست و شصت وفات حضرت امام حسن عسکری واقع شده و حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه بمنصب جلیل امامت فایز گردیده مناسب شان دو بزرگوار در این روز زیارت کردن روز نهم روز عید بزرگ و روز عید بقر است و از برای آن شرح بزرگی است که در جای خود ذکر شده و در روایتی نقل شده که هر که در این روز چیزی انفاق کند گناهانش آمرزیده شود و گفته اند که مستحب است در این روز اطعام برادران مؤمن و خوشنود کردانیدن ایشان و توسعه دادن در نفقه و پوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت حق تعالی کردن و این روز روز برطرف شدن غمها است و روز بسیار شریفی است و چون روز هشتم ماه وفات امام حسن عسکری علیه السلام بوده این روز روز اول امامت حضرت صاحب الزمان ارواح العالمین فداه و سبب مزید شرافت خواهد بود روز دوازدهم بقول جناب کلینی و مسعودی و مشهور بین عامه ولادت با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله است و مستحب است در آن دو رکعت نماز در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها الکافرون و در دوم سه مرتبه توحید و در این روز نیز آنحضرت بمدینه وارد فرمودند و شیخ فرموده که در مثل چنین روز از سنه صد و سی و دو دولت بنی مروان منقضی شد روز چهاردهم سنه ٦٤ شصت و چهار یزید بن معویه بدرکات

جهیم شتافت و در اخبار الدول است که یزید بمرض ذات الجنب در حوران
از دنیا رفت جنازه اش را بدمشق آوردند و در باب صغیر او را دفن کردند
و قبرش الحال مزبله میباشد و سنین عمرش بسی و هفت رسیده بود و
خلافتش سه سال و نه ماه طول کشید انتهی شب هفدهم شب ولادت
حضرت خاتم الانبیاء صلوات الله علیه و شب بسیار مبارکی است و سید
نقل کرده که در مثل چنین شبی نیز قبل از هجرت بیکسال معراج آنحضرت
بوده روز هفدهم بنابر مشهور میان علماء امامیه روز ولادت باسعادت
حضرت خاتم الانبیاء محمد بن عبد الله صلی الله علیه و آله است و معروف
آنست که ولادت باسعادتش در مکه معظمه در خانه خود آنحضرت واقع
شده در روز جمعه در وقت طلوع فجر در عام الفیل در ایام سلطنت انو
شیروان عادل و نیز در این روز شریف سنه هشتاد و سه ولادت حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام واقع شده و باعث مزید فضل و شرافت
این روز گردیده بالجمله این روز روز بسیار شریفی است و از برای آن چند
عمل است اول غسل دوم روزه و از برای آن فضیلت بسیار است در روایت
شده که هر که این روز را روزه بدارد ثواب روزه یکسال خدا برای او
بنویسد و این روز یکی از آن چهار روز است که در تمام سال بفضیلت روزه
ممتاز است سیم زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله از نزدیک و دور
چهارم زیارت امیر المؤمنین علیه السلام بهمان زیارتی که حضرت صادق
کرده و تعلیم محمد بن مسلم فرموده و بیاید ان شاء الله در باب زیارات پنجم
در وقتیکه روز بلند شود دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد ده
مرتبه انا انزلناه و ده مرتبه توحید بخواند و بعد از سلام در مصلای خود بنشیند

و این دعا را بخوانند اَللّٰهُمَّ اَنْتَ حَیٌّ لَا تَمُوتُ الخ و این دعائی مبسوطی است
و چون سندش را منتهی بمعصوم ندیدیم مراعات اختصار را اهم دیدیم هرکه
طالب است رجوع بزاد المعاد نماید ششم آنکه مسلمانان[۲] این روز را تعظیم
بدارند و تصدق و خیرات نمایند و مؤمنین را مسرور کنند و بنیابت رقت
مشاهد مشرفه روند و سید در اقبال شرحی از لزوم تعظیم این روز ذکر نموده
و فرموده که من یافتم طائفهٔ نصاری و جمعی از مسلمین را که تعظیم بزرگی
از روز ولادت عیسی علیه السلام مینمایند و تعجب کردم که چگونه مسلمانان
قانع شدند که روز مولود پیغمبرشان که اعظم از همه پیغمبران است بامرتبه
از تعظیم باشد که او دون از تعظیم نصاری است مولد عیسی علیه السلام را

فصل دهم

در ماه ربیع الثانی و جمادی الاولی و جمادی الاخره است

سید بن طاوس برای هر روز اول این سه ماه دعائی نقلکرده و شیخ مفید
فرموده که در روز دهم ماه ربیع الثانی سنهٔ دویست و سی و دو حضرت
امام حسن عسکری ع متولد شده است در روز شریف بیار مبارکی است
و مستحب است که بشکر این نعمت عظمی روزه بدارند و در روز سیزدهم و
چهاردهم و پانزدهم ماه جمادی الاولی زیارت حضرت فاطمه زهرا صلوات الله
علیها را قائمه ماتم المظلومه مناسب است زیرا که در روایت صحیحه وارد شده
که آنحضرت بعد از پدر بزرگوار خود هفتاد و پنج روز در دنیا بود و وفات
فرمود و بنابر مشهور که وفات حضرت رسول صلی الله علیه و آله در بیست و
هشتم صفر بوده باید وفات آن مخدره در یکی از این سه روز واقع شده
باشد در روز نیمهٔ سنه سی و شش فتح بصره برای امیرالمؤمنین علیه السلام

تعویذ (۱)

(۱) بخوانند این تعویذ را که رسول خدا صلی الله علیه و آله تعلیم امیرالمؤمنین علیه السلام فرمود [illegible]

(۲) [illegible]

و ولادت حضرت امام زین العابدین علیه السلام شده و زیارت هر دو امام
در این روز مناسب است و اما اعمال ماه جمادی الآخره پس سید بن طاوس
رضی الله عنه نقل کرده است که در این ماه هر وقت که خواهد چهار رکعت
نماز بکند یعنی بدو سلام در رکعت اول بخواند حمد و یکمرتبه آیة الکرسی
و بیست و پنج مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم حمد و یکمرتبه الهیکم التکاثر
و بیست و پنج مرتبه قل هو الله و در رکعت سوم حمد و یکمرتبه قل یا ایها
الکافرون و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق و در رکعت چهارم
حمد و یکمرتبه اذا جاء نصر الله و بیست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الناس و
بعد از سلام رکعت چهارم هفتاد مرتبه بگوید سُبْحانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ
وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ و هفتاد مرتبه اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
پس سه مرتبه بگوید اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ پس سر بسجده
گذارد و بگوید سه مرتبه يا حَيُّ يا قَيُّومُ يا ذَا الْجَلالِ وَالْاِكْرامِ يا اَللهُ يا رَحْمٰنُ
يا رَحِيمُ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ پس هر حاجت که دارد از خدای تعالی طلب نماید
هر که چنین کند خدا خود شرا و مال شرا و زنان و فرزندان او را و دین و
دنیای او را تا سال دیگر حفظ کند و اگر در این سال بمیرد در شهادت بمیرد
یعنی ثواب شهیدان داشته باشد روز سیم سنه یازدهم وفات حضرت
فاطمه صلوات الله علیها واقع شده پس باید در این روز شیعیان مراسم
تعزیت آنحضرت بنمایند و زیارت آن مظلومه و نفرین بر ظالمان
و غاصبان خود کنند و سید بن طاوس در اقبال ذکر فرموده این زیارت
برای آنحضرت در این روز اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا سَيِّدَةَ نِساءِ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ يا والِدَةَ الْحُجَجِ عَلَى النّاسِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ اَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ

برای رفع تب

دعای نور که سلمان ... از حضرت فاطمه صلوات الله علیها نقل کرده ... [illegible]

الْمَوْعُودُ خَتْمُها پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی اَمَتِکَ وَ ابْنَةِ نَبِیِّکَ وَ زَوْجَةِ
وَصِیِّ نَبِیِّکَ صَلوةً تُزْلِفُها فَوْقَ زُلْفی عِبادِکَ الْمُکَرَّمینَ مِنْ اَهْلِ
السَّمواتِ وَ اَهْلِ الْاَرَضینَ بتحقیق که روایت شده است که هر که
با این زیارت حضرت را زیارت کند و از خدا طلب آمرزش کند حقتعالی
گناهانش را بیامرزد و او را داخل بهشت گرداند مؤلف گوید که نجل
سید بن طاوس نیز این زیارت را در کتاب زوائد الفوائد نقل کرده
و گفته که مختص است بروز وفات آن حضرت که سیم ماه جمادی الاخری باشد
و کیفیت زیارت را باین طریق فرموده که نماز میکنی نماز زیارت یا نماز
خود مخصوص را و آن دو رکعت است در هر رکعت بعد از حمد شصت مرتبه
سوره قل هو الله احد میخوانی و اگر نتوانی در رکعت اول بعد از حمد سوره
قل هو الله احد بخوان و در رکعت دوم سوره قل یا ایها الکافرون و چون
سلام گفتی بگو السَّلامُ عَلَیْکِ تا آخر زیارت مذکوره. روز بیستم ماه سال
پنجم یا دوم از بعثت ولادت با سعادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها
واقع شده و در آن چند عمل است اول روزه دوم خیرات و صدقات بر
مؤمنین سیم زیارت آن بی بی دنیا و آخرت و بیاید کیفیت زیارت حضرت
بعد از این

فصل یازدهم

در اعمال هر ماه نو و اعمال عید نوروز و اعمال ماههای رومی است اما
اعمال هر ماه نو چند چیز است اول خواندن دعاهای منقوله در وقت
رؤیت هلال که بهترین آنها دعای چهل و سیم صحیفه کامله است که در اول
ماه رمضان ذکر شد دوم خواندن هفت مرتبه سوره حمد برای دفع درد چشم

ستیم اند کی بعد خوردن روایت است که هر کس مقید کند خود را بخوردن
آن در اول هر ماه امید است که حاجتش در آن ماه زود شود چهارم در شب
اول روز ماه رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از حمد سورهٔ انعام بخواند و از
حقتعالی سؤال کند که او را از هر ترسی و دردی ایمن گرداند و ببیند
در آن ماه امری را که مکروه او باشد پنجم در روز اول دو رکعت نماز کند
در رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله و در رکعت دوم بعد از حمد
سی مرتبه انا انزلناه بخواند و بعد از نماز تصدق کند چون چنین کند
سلامتی خود را در آن ماه از حقتعالی بخرد و از بعضی روایات نقل شده است
که بعد از نماز بخواند بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِی الْأَرْضِ
اِلَّا عَلَی اللّٰهِ رِزْقُهَا وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا کُلٌّ فِی کِتَابٍ مُبِینٍ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ وَاِنْ یَمْسَسْکَ اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا کَاشِفَ لَهُ اِلَّا هُوَ وَاِنْ
یُرِدْکَ بِخَیْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ یُصِیبُ بِهِ مَنْ یَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِیمُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ سَیَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُسْرًا مَا شَآءَ اللّٰهُ
لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکِیلُ وَاُفَوِّضُ اَمْرِی اِلَی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
بَصِیرٌ بِالْعِبَادِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّی کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِینَ
رَبِّ اِنِّی لِمَا اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقِیرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِی فَرْدًا وَاَنْتَ
خَیْرُ الْوَارِثِینَ وامّا اعمال عید نوروز پس چنان است که حضرت
صادق علیه السلام بمعلّی بن خنیس تعلیم فرموده که چون روز نوروز
شود غسل کن و پاکیزه ترین جامه‌های خود را بپوش و به بهترین بوهای
خوش خود را خوشبو گردان و در آن روز روزه بدار و پس چون از نماز
پیشین و پسین و نافله‌های آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار و بعد

هر دو رکعت بیک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره انّا انزلناه
بخوان و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون
و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره قل هو الله احد و در رکعت
چهارم بعد از حمد ده مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس
بخوان و بعد از نماز سجده شکر بجا آور و این دعا بخوان اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْاَوْصِیٰاءِ الْمَرْضِیّینَ وَ عَلٰی جَمیعِ اَنْبِیٰائِکَ وَ رُسُلِکَ بِاَفْضَلِ
صَلَوٰاتِکَ وَ بٰارِکْ عَلَیْهِمْ بِاَفْضَلِ بَرَکٰاتِکَ وَ صَلِّ عَلٰی اَرْوٰاحِهِمْ وَ اَجْسٰادِهِمْ
اَللّٰهُمَّ بٰارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بٰارِکْ لَنٰا فی یَوْمِنٰا هٰذَا الَّذی
فَضَّلْتَهُ وَ کَرَّمْتَهُ وَ شَرَّفْتَهُ وَ عَظَّمْتَ خَطَرَهُ اَللّٰهُمَّ بٰارِکْ لی فیمٰا اَعْطَیْتَنی
بِهِ عَلٰی حَتّٰی لٰا اَشْکُرَ اَحَداً غَیْرَکَ وَ وَسِّعْ عَلَیَّ فی رِزْقی یٰا ذَا الْجَلٰالِ وَ
الْاِکْرٰامِ اَللّٰهُمَّ مٰا غٰابَ عَنّی فَلٰا یَغیبَنَّ عَنّی عَوْنُکَ وَ حِفْظُکَ
وَ مٰا فَقَدْتُ مِنْ شَیْءٍ فَلٰا تُفْقِدْنی عَوْنَکَ عَلَیْهِ حَتّٰی لٰا اَتَکَلَّفَ مٰا
لٰا اَحْتٰاجُ اِلَیْهِ یٰا ذَا الْجَلٰالِ وَ الْاِکْرٰامِ چون چنین کنی کار مانند پنجاه ساله تو
امروز بده شود و بسیار بگو یا ذا الجلال و الاکرام و امّا اعمال ماههای
رومی پس مادر اینجا اکتفا میکنیم بآنچه که در زاد المعاد است سید
جلیل علی بن طاوس ره روایت کرده است که روزی جمعی از
اصحاب نشسته بودند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله داخل
شد و برایشان سلام فرمود و ایشان جواب سلام گفتند پس حضرت
فرمود که میخواهید تعلیم نمایم شما را دوائی که جبرئیل مرا تعلیم کرده است
که محتاج بدوای اطبا نبوده باشم پس حضرت امیر المؤمنین و سلمان و دیگران
سؤال نمودند که آن دوا چیست حضرت رسول بحضرت امیر المؤمنین ع

۹ و در غیر کتب مشهوره روایت کرده اند که در وقت تحویل سنه این دعا را بخوانند و بعضی ۳۶۰ مرتبه گفته اند یا محوّل الحول و الاحوال حوّل حالنا الی احسن الحال و بروایتی دیگر یا مقلّب القلوب و الابصار یا مدبّر اللیل و النهار یا محوّل الحول ... الخ کذا فی زاد المعاد

برای دفع تب

خطاب نمود و فرمود که در ماه نیسان در وی آب باران میگیرے و سوره
فاتحة الکتاب و آیة الکرسی و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب
الناس و قل یا ایها الکافرون هر یک را هفتاد بار میخوانی و بروایت
دیگر سوره انا انزلناه را نیز هفتاد مرتبه میخوانی و هفتاد مرتبه
الله اکبر و هفتاد مرتبه لا اله الا الله میگوئی و هفتاد مرتبه صلوات
بر محمد و آل محمد میفرستی و هفت روز بامداد و پسین از آن آب میاشامی
بحق آنخداوندیکه مرا براستی بر خلق مبعوث کرد اینک است تو کند
یاد میکنم که جبرئیل گفت که حقتعالی میدارد از کسیکه این آب را
می آشامد هر دردیرا که در بدنش باشد و عافیت بخشد او را و بیرون
کند دردها را از بدن او و استخوانهای او و اگر در لوح دیدی برای او
مقدر شده باشد محو نماید و بحق پروردگاریکه مرا بحق فرستاده اگر
فرزند نداشته باشد و فرزند خواهد آب نیسان را بان نیت بیاشامد
فرزندان او بوجود آید و اگر مرد و زن پسر خواهند یا دختر از آن آب بیاشامند
مقصود ایشان بعمل آید چنانچه حقتعالی میفرماید یهب لمن یشاء اناثا
و یهب لمن یشاء الذکور او یزوجهم ذکرانا و اناثا و یجعل من یشاء
عقیما یعنی حقتعالی میبخشد هر که را خواهد (دختران و هر که را خواهد) پسران یا جفت میگرداند
برای ایشان پسران و دختران یعنی هر دو را بایشان عطا میکند و هر که را
خواهد عقیم و بیفرزند گرداند پس حضرت فرمود که اگر کسی تشنه
باشد و این آب بیاشامد صداع او ساکن گردد و بقدرت الهی و اگر
درد چشم داشته باشد در چشمهای خود قطره از آن آب بچکاند باذن
خداتعالی شفا یابد و آشامیدن این آب بندنها را محکم گرداند

و دهان را خوشبو کند و لعاب بن دندانها را کم کند و تخمه و امثال آن
خوردن طعام و آشامیدن آب بهم نرساند و از بادها و قولنج و غیر آن متأذی
نگردد و درد پشت و درد شکم بهم نرساند و از زکام آزار نکشد و درد دندان
بهم نرساند و درد معده و کرم معده را زایل کند و محتاج بحجامت نگردد
و از مرض بواسیر و خارش بدن و آبله و دیوانگی و خوره و پیسی و رعاف
و نفی نجات یابد و کور و لال و کر و زمینگیر نشود و آب سیاه در دیده‌اش
نزول نکند و دردیکه موجب قضا روزه و نقصان نماز او باشد او را عارض
نگردد و از وسوسه‌ها جنیان و شیاطین متأذی نگردد پس حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرمود که جبرئیل گفت هر که از این آب بیاشامد و بجمیع
دردهائیکه در مردم میباشد مبتلا باشد موجب شفا از جمیع آنها گردد
پس جبرئیل گفت بحق خداوند یکه تو را براستی فرستاده هر که این آیات را
بر این آب بخواند و بیاشامد حق تعالی دل او را مملو گرداند از نور و روشنی
و الهام خود را در دل او وارد سازد و حکمت بر زبان او جاری گرداند و پر کند
دل او را از فهم و بینائی و باو عطا کند از کرامتها آنچه باحدی از عالمیان
عطا نکرده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت بر او بفرستد و غش و خیانت
و غیبت و حسد و بغی و کبر و بخل و حرص و غضب را از دل او بردارد و از
عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و موجب شفاء جمیع امراض
او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعبدالله بن عمر منتهی میشود و بنا
بسبب سندش ضعیف است و فقیر بخط شیخ شهید دیدم که این روایت را از
حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده بود با همین خواص و سوره‌ها اما آیات
را ذکر او را باین روش روایت کرده است که بخواند برای نسیان فاتحة الکتاب

و آیة الکرسی و قل یا ایها الکافرون و سبح اسم ربک الاعلی و قل اعوذ
برب الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد هر یک را هفتاد مرتبه
و بگوید هفتاد مرتبه لا اله الا الله و هفتاد مرتبه الله اکبر و هفتاد مرتبه
اللهم صل علی محمد و آل محمد و هفتاد مرتبه سبحان الله و الحمد لله و لا
اله الا الله و الله اکبر و در خواص آن مذکور است که اگر در زندان باشد
و از آن آب بیاشامد از حبس نجات یابد و اگر بر طبع او غالب نگردد و اکثر
از خواص که مذکور شد در این روایت نیز مذکور است و آب باران مطلقا
مبارک است و منفعت دارد خواه در نیسان بیارد و خواه در غیر آن چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که بیاشامید آب
آسمان را که پاک کننده بدن شما است و دردها را دفع میکند چنانچه حق
تعالی میفرماید وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ
رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ یعنی میفرستد
حق تعالی بر شما از آسمان آبی برای آنکه پاک گرداند شما را بآن و ببرد از شما
وسوسه شیطان را و دلهای شما را محکم گرداند و ثابت گرداند بآن
قدمهای شما را و در عمل نیسان مشهور است که اگر جمعی خوانند مجموع این سورها
و اذکار را هفتاد مرتبه بخوانند و از برای آنها که میخوانند فایده و اثر عظیم
و ثواب بسیار است و در این سالها بعد از بیست و سه روز که نوروز میگردد
تغییرها داخل نیسان ماه رومی میشوند و ماه نیسان سی روز است و از حضرت
صادق ع منقول است که در هفتم حزیران البته حجامت بکن و اگر نشود در
چهاردهم بکن و اول حزیران تقریبا مطابق و چهارم نوروز است و آن نیز
سی روز است و حزیران ماه نحسی است چنانچه در حدیث معتبر منقول است

کرد در خدمت حضرت صادق علیه السلام ماه حزیران مذکور شد حضرت فرمود که این ماهی است که حضرت موسی در این ماه نفرین کرد بر بنی اسرائیل و در یک شب و یک روز سیصد هزار کس ایشان مردند و باز بسند معتبر از آنحضرت منقول است که حقتعالی اجل ها را در ماه حزیران نزدیک میکرداند یعنی موت در آن بسیار میباشد و بدانکه ماههای رومی بنا بر حرکت آفتاب است و عدد آنها دوازده است باین ترتیب تشرین الاول تشرین الآخر کانون اول کانون آخر شباط آذار نیسان ایار حزیران تموز آب ایلول و چهار ماه را سی میگیرند که آنها تشرین الآخر و نیسان و حزیران و ایلول اند و هفت دیگر غیر شباط را سی و یک میگیرند و شباط را در سه سال متوالی بیست و هشت میگیرند و در سال چهارم که سال کبیسه ایشان است بیست و نه میگیرند و سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربعی است و تشرین الاول که اول سال ایشان است در این سالها موافق نوزده درجه میزان است و تفصیلش در کتاب بحار الانوار مذکور است و چون اینها در احادیث مذکور شده است مجملی در اینجا ایراد نمودیم انتهی

باب سوم

در زیارات است

و مشتمل است بر یک مقدمه و چند فصل و یک خاتمه

مقدمه

در آداب سفر است

چون اراده سفر کنی سزاوار است که روزه بدارد روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را و اختیار نمائی روز شنبه را یا روز سه شنبه را یا دوشنبه را پنجشنبه را

دعا ذخیره

دعائی که در [illegible] مسطور است [illegible] حضرت موسی بن جعفر [illegible]

و اجتناب کن از سفر کردن در روز دوشنبه و چهارشنبه و پیش از ظهر روز جمعه و از سفر کردن در این ایام که در این نظم واقع شده

هفت روزی نحس باشد در مهی — زان حذر کن تا نیابی هیچ رنج
سه و پنج و سیزده با شانزده — بیست و یک با بیست و چهار و بیست و پنج

~~و بعضی روایات نقل شده که بیست و یکم سفر کردن خوب است و~~ روز ~~هشتم و بیست و سوم خوب~~ نیست و سفر مکن در محاق شهر و در وقتی که قمر در برج عقرب باشد و اگر ضرورتی حاصل شود برای سفر کردن در این اوقات دعاهای سفر را بخوان و تصدق کن و هر وقت که خواهی بسفر روی و روایت شده که مردی از اصحاب حضرت امام محمد باقر ع اراده سفر کرد خدمت آنحضرت رسید تا وداع کند با آنجناب حضرت با او فرمود که پدرم علی بن الحسین ع هرگاه اراده مینمود که برود بسوی بعض املاک خود میخرید سلامتی خود را از خدا بآنچه که آسان بود برای او بتصدق دادن صدقه هرچه که ممکن بود در این وقتی که پای خود را در رکاب میگذاشت و چون بسلامت از سفر مراجعت میکرد شکر میکرد خدا را و تصدق میداد بآنچه که ممکن بود آن مرد وداع کرد و رفت و بجا نیاورد آنچه را که آنحضرت فرموده بود پس هلاک شد در راه این خبر بامام محمد باقر ع رسید فرمود این مرد پند داده شد اگر میپذیرفت و سزاوار است که پیش از متوجه شدن غسل بکنی پس جمع میکنی اهل خود را نزد خود و دو رکعت نماز میگذاری و از خدا خیر خود را سؤال مینمائی و آیة الکرسی میخوانی و حمد و ثنای الهی بجا میآوری و صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله میفرستی و میگوئی اللهم انی

أستودعك اليوم نفسي وأهلي ومالي وولدي ومن كان مني بسبيل الشاهد منهم والغائب اللهم احفظنا بحفظ الإيمان واحفظ علينا اللهم اجعلنا في رحمتك ولا تسلبنا فضلك إنا إليك راغبون اللهم إنا نعوذ بك من وعثاء السفر وكآبة المنقلب وسوء المنظر في الأهل والمال والولد في الدنيا والآخرة اللهم إني أتوجه إليك هذا التوجه طلبا لمرضاتك وتقربا إليك فبلغني ما أؤمله وأرجوه فيك وفي أوليائك يا أرحم الراحمين پس وداع کن اهل خود را و بر در خانه بایست و تسبیح حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و سوره حمد را از پیش رو و از جانب راست و از جانب چپ بخوان و همچنین آیة الکرسی را از سه جانب بخوان و بگو اللهم إليك وجهت وجهي وعليك خلفت أهلي ومالي وما خولتني وقد وثقت بك فلا تخيبني يا من لا يخيب من أراده ولا يضيع من حفظه اللهم صل على محمد وآله واحفظني فيما غبت عنه ولا تكلني إلى نفسي يا أرحم الراحمين الدعاء. پس بخوان سوره قل هو الله احد را یازده مرتبه و سوره انا انزلناه و آیة الکرسی و سوره قل اعوذ برب الناس و قل اعوذ برب الفلق پس دست بر جمیع بدن خود بمال و تصدق کن هر چه میسر باشد و بگو اللهم إني اشتريت بهذه الصدقة سلامتي وسلامة سفري وما معي وبلغني وبلغ ما معي ببلاغك الحسن الجميل و با خود بردارد عصائی از چوب درخت بادام تلخ که روایت شده که هر که سفری رود و با خود دارد عصائی بادام تلخ و بخواند ولما توجه تلقاء مدين تا والله على ما نقول وكيل و این در سوره قصص است حق تعالی او را ایمن گرداند از هر سبع

دزدند و آن مرد را ظلم کنند و از هر جوان صاحب زهره ای تا شجاع تر خود بر
گرداند تا او باشد هفتاد و هفت ملک که طلب آمرزش کنند برای او تا برگردد
و عصا را بگذارد و سنت است که با عمامه بیرون رود و سر عمامه دور
حنک بگرداند تا اینکه آسیبی نرسد از دزد و غرق شدن و سوختن
و قدری از تربت امام حسین علیه السلام با خود بردارد و در وقت برداشتن
بگو اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ طِينَةُ قَبْرِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ
اِتَّخَذْتُها حِرْزاً لِما اَخافُ وَما لا اَخافُ و با خود بردارد انگشتر عقیق و
فیروزج و خصوص انگشتری که عقیق آن زرد باشد و بر یک طرفش نقش
باشد ما شاءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ و بر طرف دیگرش محمّد
و علی. سید بن طاوس در امان الاخطار روایت کرده از ابو محمد قاسم بن
علاء از صافی خادم امام علی النقی ع که گفت رخصت طلبیدم از آنحضرت
که بزیارت جدش امام رضا علیه السلام بروم فرمود که با خود انگشتری
داشته باش که نگینش عقیق زرد باشد و نقش نگین ما شاءَ اللّٰهُ لا قُوَّةَ
اِلّا بِاللّٰهِ اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ باشد و بر روی دیگر نگین محمد و علی نقش کرده باشند
چون این انگشتر را با خود داری امان یابی از شر دزدان و راه زنان و برای
سلامتی تو تمام تر است و دین ترا حفظ کنند. صافی خادم گوید بیرون
آمدم و انگشتری که حضرت فرموده بود بهم رسانیدم و برگشتم که وداع کنم
چون وداع آنحضرت کردم و برگشتم و دور شدم فرمود ای صافی گفتم
لبیک یا سیدی فرمود که انگشتر فیروزه هم باید با خود داشته باشی
بدرستیکه میان طوس و نیشابور شیری بر خواهد خورد بتو و قافله را
منع خواهد کرد از رفتن تو پیش برو و این انگشتر را بشیر بنما و بگو مولای

دعای وضو
[illegible]

من میگوید که دور شو از راه. و باید که بر یک طرف نگین فیروزه «الله الملک»
نقش کنی و بر طرف دیگر «الملک لله الواحد القهار» زیرا که نقش انگشتر
امیرالمؤمنین علیه السلام «الله الملک» بود و چون خلافت بآنجناب برگشت
«الملک لله الواحد القهار» نقش کرد و نگینش فیروزه بود و چنین نگین
امان بخشد از حیوانات درنده. و باعث ظفر و غلبه می‌شود و حکیما
صنائی گوید که رفتم بسفر و بخدا سوگند در همان مکان که حضرت
فرموده بود بعمل آوردم و شیر برگشت چون از زیارت برگشتم آنچه
گذشته بود بخدمت آنجناب عرض کردم فرمود که یک چیز ماند نگفتی
اگر خواهی من نقل کنم گفتم ای آقای من شاید فراموش کرده باشم
فرمود که شبی در طوس نزدیک قبر شریف شب را بسر میبردی گروهی
از جنیان بزیارت قبر آنحضرت آمده بودند آن نگین را در دست تو دیدند
و نقش آن را خواندند پس آنرا از دست تو بیرون آورده بردند نزد بیماری که
داشتند و آن انگشتر را در آبی شستند آب را به بیمار خود خورانیدند
و بیمار ایشان صحت یافت پس انگشتر را برگردانیدند و تو در دست
راست کرده بودی ایشان در دست چپ تو کردند تو از این مطلب
تعجب بسیار کردی و سبب آنرا ندانستی و نزدیک سر خود یاقوتی یافتی
برداشتی و الحال همراه تست بردار و آنرا هشتاد اشرفی خواهی
فروخت و این یاقوت هدیه آن جنیان است که برای تو آورده بودند
خادم گفت یاقوت را بیازار بردم و هشتاد اشرفی فروختم همچنانکه
شنیدم فرموده بود و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که
کسیکه بخواند آیة الکرسی را در سفر در هر شب سالم بماند و سالم بماند

اینکه با او است بگوید اَللّهُمَّ اجْعَلْ مَسیری عِبَراً وَ صَمْتی تَفَکُّراً وَ کَلامی ذِکْراً
و از حضرت امام زین العابدین علیه السلام مرویست که فرمود من پروا نمیکنم
هرگاه بگویم این کلمات را اگر جمع شوند برای ضرر من جن و انس بِسْمِ اللهِ
وَ بِاللهِ وَ مِنَ اللهِ وَ اِلَی اللهِ وَ فی سَبیلِ اللهِ اَللّهُمَّ اِلَیْکَ اَسْلَمْتُ نَفْسی
وَ اِلَیْکَ وَجَّهْتُ وَجْهی وَ اِلَیْکَ فَوَّضْتُ اَمْری فَاحْفَظْنی بِحِفْظِ الْاِیمانِ
مِنْ بَیْنِ یَدَیَّ وَ مِنْ خَلْفی وَ عَنْ یَمینی وَ عَنْ شِمالی وَ مِنْ فَوْقی وَ مِنْ
تَحْتی وَ ادْفَعْ عَنّی بِحَوْلِکَ وَ قُوَّتِکَ فَاِنَّهُ لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ
الْعَظیمِ مؤلف گوید ادعیه و آداب سفر بسیار است و ما در اینجا اکتفا
میکنیم بذکر چند ادب اول آنکه سزاوار است برای شخص هرگاه سوار
میشود بسم الله را ترک نکند دوم آنکه نفقه خود را حفظ کند و در جای
محکم بگذارد زیرا که روایت شده که از فقه مسافر است حفظ کردن نفقه
خود سیم آنکه در سفر اعانت رفقا کند و از خدمت و کار کردن در حوائج
ایشان مضایقه نکند تا حقتعالی برطرف کند از او هفتاد و سه اندوه و
پناه دهد او را در دنیا از هم و غم و برطرف کند از او اندوه بزرگ روز
قیامت را و در روایتست که حضرت امام زین العابدین ع سفر نمیکرد مگر
با اشخاصیکه نشناسند آنحضرت را برای آنکه در راه اعانت آنها نماید
زیرا که هرگاه میشناختند آنجناب را نمیگذاشتند که آنحضرت کاری بکند
و از اخلاق شریفه حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل شده که در وقتی
با اصحاب در سفر بود خواستند گوسفندی بکشند یکی گفت کشتن
گوسفند با من دیگری گفت کندن پوست او با من و دیگری گفت پختن
او با من حضرت فرمود جمع کردن هیزم با من گفتند یا رسول الله این

کار را ما خواهیم کرد شما زحمت نکشید فرمود میدانم شما اینکار را خواهید کرد لکن من خوشم نمیاید که از شما امتیازی پیدا کنم زیرا که خدتعالی کراهت دارد که ببیند بنده خود را که فضیلت داده خود را بر رفقایش و بدانکه تفضیل بر مردم نبود رفقا ان کسی است که با انکه اعضایش صحیح و سالم است تنبلی میکند و مشغول کاری نمیشود و منتظر است که رفقای او کارهای او را بکنند چهارم انکه مسافر مصاحبت کند با کسیکه نظیر او باشد در انفاق کردن پنجم انکه بنا شامد از اب هر منزلی مگو بعد از انکه ممزوج کند آنرا باب منزل قبل و شاید بتشد ولازم است برای مسافر که با خود بود ارد از خاک بلد خویش و از وطنی که بر آن تربیت شده است و هر جا بر خوردش از آن خاک بر بود در ظرف اب خود و انرا حرکت دهد پس بگذارد تا اب صاف شود ان وقت بنوشد ششم انکه اخلاق خود را نیکو کند و حلم را زینت خود کند و بباید در اداب زیارت حضرت امام حسین ع انچه مناسب اینجاست هفتم انکه توشه را برای سفر خود نیکو بردارد و از شرفا دمی است که توشه خود را نیکو کرده اند خصوص در سفر مکه معظمه و سفر زیارت امام حسین علیه السلم توشه را از چیزهای لذیذ قرار دهد مانند بریانی و حلواها و غیره مصوب نیست چنانکه بیاید ان شاء الله در باب زیارت اعتقاد کنند

مِنْ شَرَفِ الْإِنْسَانِ فِي الْأَسْفَارِ   تَطْيِيبُهُ الزَّادَ مَعَ الْإِكْثَارِ
وَلْيَحْسُنِ الْإِنْسَانُ فِي حَالِ السَّفَرِ   أَخْلَاقَهُ زِيَادَةً عَلَى الْحَضَرِ
وَلْيَبْتَدِعْ عِنْدَ وَضْعِ الْخِوَانِ   مَنْ كَانَ حَاضِرًا مِنَ الْإِخْوَانِ
وَلْيُكْثِرِ الْمِزَاحَ مَعَ الصَّحْبِ إِذَا   لَمْ يُسْخِطِ اللهَ وَلَمْ يَجْلِبْ أَذًى
مَنْ جَاءَ بَلْدَةً فَذَا ضَيْفٌ عَلَى   إِخْوَانِهِ فِيهَا إِلَى أَنْ يَرْحَلَا

يَتَّقُونَ الْمُشْتَرِين تَحْتَ الْبَاكِل مِنْ أَكْلِ أَهْلِ الْبَيْتِ فِي الْمُسْتَقْبَلِ

هشتم آنچه خیلی مهم است در سفر مراعات محافظت بر نمازهای فریضه است که بجا آورده شود با شرایط وحدود در اول وقت چنانکه بسیار مشاهده شده از حجاج و زوار که در طریق مسافرت ضایع کردند نمازهای فریضه خود را بجهت آنکه در وقت بجا نیاوردند یا بجا آوردند سواره و در محملها با تیمم یا با نجاست بدن یا جامه و امثال اینها که تمام از بسیاری لاابالی و استخفافشان بشأن نماز بوده و حال آنکه در روایت است از حضرت صادق علیه السلام که فرمود نماز فریضه بهتر است از بیست حج و یک حج بهتر است از خانه که پر از طلا باشد و آن طلاها را تصدق دهند تا تمام شود و ترک مکن بعد از نمازهای مقصوده گفتن سی مرتبه سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ را که تأکید در آن وارد شده است

فصل اول ـ در آداب زیارت است

و آن بسیار است و در اینجا بچند چیز اکتفا می شود اول غسل پیش از بیرون رفتن برای سفر زیارت دوم ترک کلام بیهوده و لغو و مخاصمه و مجادله در راه سوم غسل برای زیارت هر امامی و آنکه بخواند دعای وارده آن را و بباید در اول زیارت داخل طهارت از حدث کبری و صغری پنجم پوشیدن جامه های پاک و پاکیزه و نو و نیکو است سفید بودن رنگ آن ششم در وقت رفتن بروضه مقدسه گامها را کوتاه بردارد و با وقار و سکینه بودن و خاضع و خاشع بودن و سر بزیر انداختن و ببالا و اطراف خود التفات ننمودن هفتم خوشبو نمودن خود در غیر زیارت امام حسین ع هشتم در وقت رفتن بحرم مطهر زبان را

بذکر تحمید و تکبیر و تسبیح و تهلیل و تمجید مشغول کردن و بصلوات
فرستادن بر محمد و آل محمد علیهم السلام زبان و دهان را معطر نمودن تا بدر
حرم شریف ایستادن و اذن دخول طلبیدن و سعی در تحصیل رقت قلب
و خضوع و شکستگی خاطر نمودن بتصور و فکر در عظمت و جلالت قدر
صاحبان مرقد منور و اینکه می‌بینند ایستادن او را و می‌شنوند کلام او را
و جواب میدهند سلام او را چنانچه بهمه اینها شهادت میدهد در وقت
خواندن اذن دخول و تدبر در محبت و لطفی که بشیعیان و زائران خود
دارند و تأمل در خرابیهای حال خود و خلافها که بآن بزرگواران کرده
و فرموده‌ها بجا که از ایشان نشنیده ~~و خلافها که بآن بزرگواران کرده~~
و آزارها و اذیتها که از او و امثال او بخاصان و دوستان ایشان رسیده
که برگشت آن بآزردن ایشان است و اگر اینها در خود نکرده قدمها بر آن
دیگر باز افتد و قلبش هراسان و چشمش گریان شود و این روح تمام
آداب است و شایسته است در اینجا ذکر کنیم اشعار سخاوی و روایتی را
که علامه مجلسی ره در بحار از (کتاب) عیون المعجزات نقل فرموده اما اشعار سخاوی
که شایسته است در این حال تمثل بآنها این است

قالوا غداً نأتي ديار الحمى — وينزل الركب بمغناهم
فكل من كان مطيعاً لهم — أصبح مسروراً بلقياهم
قلت فلي ذنب فما حيلتي — بأي وجه أتلقاهم
قالوا أليس العفو من شأنهم — لا سيما عمن ترجاهم
فجئتهم أسعى إلى بابهم
أرجوهم طوراً وأخشاهم

وامّا آن روایت شریف پس چنین است که وقتی ابرهیم جمّال که یکی از شیعیان بوده خواست خدمت علیّ بن یقطین رضی الله عنه برسد چون ابرهیم ساربان بود و علیّ بن یقطین وزیر هرون رشید بود در حسب ظاهرشان ابرهیم نبود که در مجلس علی وارد شود لهذا او را راه نداد اتفاقاً در همان سال علیّ بن یقطین بحج مشرّف شد در مدینه خواست خدمت حضرت موسی بن جعفر علیه السّلام مشرّف شود حضرت او را راه نداد روز دوم در بیرون خانه علی آنحضرت را ملاقات نمود عرضه داشت که ای سیّد من تقصیر من چه بود که مرا راه ندادید فرمود بجهة آنکه راه ندادی برادرت ابرهیم جمّال را و خدا تعالی ابا فرموده از آنکه سعی ترا قبول فرماید مگر بعد از آنکه ابرهیم ترا عفو نماید علی گفت گفتم ای سیّد و مولای من ابرهیم را من در این وقت کجا ملاقات کنم من در مدینه‌ام و او در کوفه است فرمود هرگاه شب داخل شود تنها برو به بقیع بدون آنکه کسی از اصحاب و غلامان تو بفهمند در آنجا شتری زین کرده خواهی دید آن شتر را سوار شو و بکوفه میروی علیّ بن یقطین شب ببقیع رفت و همان شتر را سوار شد با مدّت زمانی در خانه ابرهیم جمّال رسید شتر را خوابانید و در را کوبید ابرهیم گفت کیست گفت علیّ بن یقطینم ابرهیم گفت علیّ بن یقطین بر در خانه من چه میکند فرمود بیرون بیا که امر من عظیم است و قسم داد او را که اذن دخول دهد چون داخل شد گفت ای ابرهیم آقا و مولای ما فرمود که عمل مرا قبول نفرماید مگر آنکه تو از من بگذری گفت غفر الله لک پس علیّ بن یقطین صورت خود را بر خاک گذاشت و ابرهیم را قسم داد که پا روی صورت من گذار و صورت مرا از پای خود پامال کن ابرهیم امتناع نمود علی او را قسم داد که چنین کند پس ابرهیم

تا بر صورت علی بن یقطین گذاشت و رخ او را و بر پای خود بمالید و علی
میگفت اللهم اشهد یا والها تو شاهد باش پس بیرون آمد و سوار شد
و همان شب آمد به بغداد برگشت و شتر را بر در خانه موسی بن جعفر خوابانید
آن وقت حضرت او را اذن داد و برانجاب وارد شد و حضرت از او قبول فرمود
از ملاحظه این خبر معلوم میشود که حقوق اخوان بچه اندازه است دهم بوسیدن
عتبه عالیه را شانه مبارکه است و شیخ شهید ره فرموده که اگر وقت بوسیدن آن
سجده کند و نیت کند که از برای خدا سجده میکنم بشکر اینکه مرا باین مکان
رسانیده بهتر خواهد بود یازدهم مقدم داشتن پای راست و در وقت داخل
شدن و مقدم داشتن پای چپ در وقت بیرون آمدن مانند مساجد دوازدهم
رفتن نزد ضریح مطهر بطوریکه بتواند خود را بآن بچسباند و توهم آنکه دور
ایستادن ادب است وهم است زیرا که وارد شده تکیه کردن بر ضریح و بوسیدن
آن سیزدهم در وقت زیارت پشت بقبله و رو بقبر منور ایستادن و ظاهرا
این ادب مخصوص معصوم است و چون از خواندن زیارت فارغ شد گونه راست را
بضریح بگذارد و ~~بخواند خدا را بحق صاحب قبر و دعا کند~~ پس گونه چپ را بگذارد
و بخواند خدا را بحق صاحب قبر که او را از اهل شفاعت آن بزرگوار قرار دهد
و مبالغه کند در دعا و الحاح پس برود بسمت سر مطهر و رو بقبله بایستد و دعا کند
چهاردهم ایستادن در وقت خواندن زیارت اگر عذری نداشته باشد از ضعف
و درد کمر و درد پا و غیرها پانزدهم گفتن تکبیر در وقت دیدن قبر مطهر پیش
از شروع در خواندن زیارت و در خبر است که هر که تکبیر بگوید در پیش روی
امام ع و بگوید لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَحدَهُ لا شَریکَ لَهُ نوشته شود برای او رضوان
الله الاکبر شانزدهم خواندن زیارات مأثوره وارده از سادات انام ع

و نیز خواندن زیارتهای مخترعه که بعضی بخردان از عوام آنها را با بعضی از زیارات تلفیق کرده و نماز آنها را بآن مشغول ساخته شیخ کلینی روایت کرده از عبدالرحیم قصیر که گفت وارد شدم بر حضرت صادق علیه السلام و گفتم فدایت شوم از پیش خود دعائی اختراع کردم فرمود واگذار مرا از اختراع خود هرگاه ترا حاجتی روی دهد پناه ببر بحضرت رسول صلی الله علیه و آله و دو رکعت نماز کن و هدیه کن ثواب آنرا بسوی آنحضرت الخ هفتم بجا آوردن نماز زیارت و آن اقل دو رکعت است شیخ شهید فرموده که اگر زیارت برای پیغمبر است نماز را در روضه مطهره بجا آورد و اگر در حرم یکی از ائمه است در بالای سر بجا آورد و اگر بجا آورد آن دو رکعت را در مسجد مکان یعنی مسجد حرم جایز است و علامه مجلسی ره فرموده که نماز زیارت و غیر آن را بجا نمودن پشت قبر و بالای سر کردن بهتر است و علامه بحر العلوم نیز در دره فرموده

وَمِنْ حَدیثِ کَرْبَلا وَالْکَعْبَة ... لِکَرْبَلا بانَ عُلُوُّ الرُّتْبَة
وَغَیْرُها مِنْ سائِرِ الْمَشاهِد ... اَمْثالُها بِالنَّقْلِ ذِی الشَّواهِد
وَراعِ فیهِنَّ اقْتِرابَ الرَّمْسِ ... وَآتِ الصَّلوةَ عِنْدَ الرَّأْسِ
وَصَلِّ خَلْفَ الْقَبْرِ فَالصَّحیح ... کَغَیْرِهِ فی نَدْبِها صَریح
وَالْفَرْقُ بَیْنَ هذِهِ الْقُبُور ... وَغَیْرِها کَالنُّورِ فَوْقَ الطُّور
فَالسَّعْیُ لِلصَّلوةِ عِنْدَها نُدِب ... وَقُرْبُها بَلِ اللُّصُوقُ قَدْ طُلِب

هشتم خواندن سوره یس در رکعت اول و سوره الرحمن در رکعت دوم اگر برای آن زیارتیکه نماز آن میخواند کیفیت مخصوصی ذکر نفرموده باشند و آنکه دعا کند بعد از نماز بآنچه وارد شده یا بآنچه در خاطر او میرسد برای دین و دنیای خود و تعمیم دهد در دعا زیرا که آن باجابت نزدیکتر است

نوزدهم شیخ شهید ره فرموده که هرگاه داخل حرم مطهر شود و ببیند که نماز
جماعت منعقد شده است ابتدا بنماز کند پیش از آنکه زیارت کند
و همچنین ترک کند زیارت را و داخل نماز شود اگر وقت نماز شود
و اگر نه اینکه اگر وقت نماز اول است چه آن غالب متعدد است و اگر در
بین زیارت نماز برپا شد مستحب است از برای زائران که زیارت را قطع
کنند و رو آورند بنماز و کراهت دارد ترک آن و بر ناظر حرم است که
مردم را امر کند بنماز بیستم شیخ شهید ره از جمله آداب زیارت شمرده
تلاوت کردن قرآن نزد ضریح مطهر و هدیه کردن ثواب آن بروح مقدس مزور
و نفع آن بزیارت کننده عاید می شود و متضمن تعظیم مزور است بیست و یکم
ترک نمودن سخنان ناشایسته و کلمات لغو و بیهوده و اشتغال بصحبتهای
دنیویه که همیشه و در هر جا مذموم و قبیح و مانع رزق و جالب قساوت
قلب است خصوص در این بقاع مطهره و قباب سامیه که خدا تعالی خبر داده
از بزرگی و جلالت آنها در سوره نور فی بیوت اذن الله ان ترفع الآیه
بیست و دوم بلند نکردن صدای خود در وقت زیارت چنانچه در هدیة
الزائرین ذکر کرده ام بیست و سیم وداع کردن امام علیه السلام را در وقت
بیرون رفتن از بلد آنحضرت نماید بعد از آن بیست و چهارم توبه و استغفار
نمودن بجهة گناهان و تغییر کردن حال و کردار و گفتار خود را بعد از
فراغ از زیارت از آنچه را که بوده پیش از زیارت بیست و پنجم انفاق کردن
بقدر میسور بر خادمان آستانه شریفه و سزاوار است که خدام آن محل
شریف را اهل خیر و صلاح و صاحب دین و مروت باشند و تحمل نمایند
آنچه از زائرین ببینند و خشم خود را بر آنها فرو نشانند و غلظت و درشتی

به آنها نمایند و بر قضاء حوائج محتاجین اقدام کنند و غربا را راه نمائی و
دلالت کنند اگر راه مقصد را گم نمایند و بالجمله بایست خدام را که بحقیقت
در این شغل شوند در خدمات لازمه از تنظیف و حراست و محافظت زوار
و عتبه بیت و تتمیم انفاق و احسان بر فقراء مجاورین و ساکنین معتکفین
بلد امام علیه السلام خصوصاً بر سادات و اهل علم و منقطعین که بمرارت غربت
و نکد شیء مبتلا و همواره علم تعظیم شعائر الله را برپا نموده و دارا هستند
جهاتی را که ملاحظه هر یک از آنها کافی است در لزوم اعانت و رعایت ایشان و
شیخ شهید فرموده که از جمله آداب تعجیل کردن در بیرون رفتن است در وقتیکه
درک کرد حظ خود را از زیارت برای مزید تعظیم و احترام و شدت شوق برجوع
و نیز فرموده که در وقتیکه زنها بخواهند زیارت کنند بایست که خود را
جدا کنند از مردان و تنها زیارت کنند و اگر در شب زیارت کنند اولی است
و باید که تغییر وضع کنند یعنی لباس خوب و عالی را بلباس پست بدل کنند
که شناخته نشوند و مخفی و پنهان بیرون آیند که کسی کمتر ایشان را ببیند
و شناسد و اگر با مردان زیارت کنند جایز است اگر چه مکروه است
مؤلف گوید از این کلمات معلوم شد که کثرت قبح و شناعت آنچه متعارف شده
فعلاً که زنها باسم تشرف بزیارت خود را آرایش نموده با لباسهای نفیس از
خانه‌ها بیرون میایند و در حرمهای مطهره مزاحمت با نامحرمان نموده و فشار
بدنهای ایشان داده یا خود را متصل بضرایح مقدسه نموده یا در قبله مردمان
نشسته مشغول بزیارت خواندن شده و حواس مردم را پریشان نموده و عباد
محل را از زائرین و نمازکنندگان و متضرعین و گریه کنندگان از کار
خود باز داشته و داخل در زمره صادین عن سبیل الله شده الی غیر ذلک و فی

المخففه با بنا بی زیارت اذان زنها از منکرات شرع شمرده
شود نه عبادات و داخل در موبقات شود نه فریاد آه حضرت
صادق علیه السلام منقول است که حضرت امیر المؤمنین ع با هل عراق
فرمود یا اهل العراق نبئت ان نسائکم یوافین الرجال فی الطریق
اما تستحیون ای اهل عراق بمن خبر رسیده که زنهای شما میرسند در راه
بمردها یعنی برمیخورند بنامحرمان در کوچه و بازارها حیا میکنید شماها
و قال لعن الله من لا یغار و فی الفقیه روی الاصبغ بن نباته عن امیر المؤمنین ع
قال سمعته یقول یظهر فی اخر الزمان واقتراب الساعة و هو شر الازمنة نسوة
کاشفات عاریات متبرجات من الدین داخلات فی الفتن مائلات الی
الشهوات مسرعات الی اللذات مستحلات للمحرمات فی جهنم خالدات
بیت وهشتم سزاوار است بر فقها و علما و اهل منبر که تنبیه کنند و تصریح
کرده اند که چنین زنها زیارت را بمیبرند در مقامات و نیز مثل آنها
بعریب ضریح شرکت کرده مؤلف گوید که ما در مقام زیارات امام حسین ع
نقل خواهیم کرد انشاء الله بلکه زائرین اجتناب نماید مراعات آنها را نماید

فصل دوم در ذکر اذن دخول هریک از حرمهای شریفه و در اینجا ذکر میشود
در اذن دخول اول شیخ کفعمی فرموده چون خواستی داخل شوی بمسجد حضرت
رسول صلی الله علیه و آله یا در یکی از مشاهد مشرفه ائمه علیهم السلام پس بگو
اَللّٰهُمَّ اِنِّي وَقَفْتُ عَلٰى بَابٍ مِنْ اَبْوَابِ بُيُوتِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
وَقَدْ مَنَعْتَ النَّاسَ اَنْ يَدْخُلُوا اِلَّا بِاِذْنِهِ فَقُلْتَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا
بُيُوتَ النَّبِيِّ اِلَّا اَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعْتَقِدُ حُرْمَةَ صَاحِبِ هٰذَا الْمَشْهَدِ
الشَّرِيفِ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا اَعْتَقِدُهَا فِي حَضْرَتِهِ وَاَعْلَمُ اَنَّ رَسُولَكَ وَخُلَفَائَكَ

[illegible] صلی الله علیه و آله و ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم استوی علی العرش یغشی اللیل النهار یطلبه حثیثا والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارک الله رب العالمین ادعوا ربکم تضرعا وخفیة انه لا یحب المعتدین ولا تفسدوا فی الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا

علیهم السلام احبّاءُ عندک یرزقون یرون مقامی و یسمعون کلامی ویردّون سلامی و انّک حجبت عن سمعی کلامهم وفتحت باب فهمی بلذیذ مناجاتهم و انّی استاذنک یا ربّ اوّلا واستاذن رسولک صلّی الله علیه و آله ثانیا واستاذن خلیفتک الامام المفترض علیّ طاعته فلان بن فلان بجای فلان بن فلان نام ببرد امامی را که میخواهد زیارت کند و هم چنین نام پدرش را ببرد مثلا اگر در زیارت امام حسین علیه السلام بگوید الحسین بن علیّ علیه السلام و اگر در زیارت امام رضا است بگوید علیّ بن موسی الرضا علیه السلام و همچنین بگوید والملائکة الموکّلین بهذه البقعة المبارکة ثالثا ءادخل یا رسول الله ءادخل یا حجّة الله ءادخل یا ملائکة الله المقرّبین المقیمین فی هذا المشهد فأذن لی یا مولای فی الدّخول افضل ما اذنت لاحد من اولیائک فان لم اکن اهلا لذلک فانت اهل لذلک پس ببوس عتبهٔ مبارکه را وداخل شو و بگو بسم الله وبالله و فی سبیل الله و علی ملّة رسول الله صلّی الله علیه و آله اللّهمّ اغفر لی وارحمنی وتب علیّ انّک انت التوّاب الرّحیم دوم اذن دخولی است که علّامه مجلسی ره از نسخهٔ قدیمه از مؤلّفات اصحاب برای دخول در سرداب مقدّس و بقاع منوّرهٔ ائمّه علیهم السلام نقل فرموده و آن چنان است که میگوئی اللّهمّ انّ هذه بقعة طهّرتها وعقوة شرّفتها ومعالم زکّیتها حیث اظهرت فیها ادلّة التوحید واشباح العرش المجید الّذین اصطفیتهم ملوکا لحفظ النظام واخترتهم رؤساء لجمیع الانام وبعثتهم لقیام القسط فی ابتداء الوجود الی یوم القیمة ثمّ مننت علیهم باستنابة انبیائک

بحفظ شرايعك واحكامك فاكملت باستخلافهم رسالة المنذرين
كما اوجبت رياستهم في فطر المكلفين فسبحانك من إله ما ارأفك
ولا إله إلا انت من ملك ما اعدلك حيث طابق صنعك ما فطرت
عليه العقول ووافق حكمك ما قررته في المعقول والمنقول فلك الحمد
على تقديرك الحسن الجميل ولك الشكر على قضائك المعلل باكمل
التعليل فسبحان من لا يسئل عن فعله ولا ينازع في امره وسبحان
من كتب على نفسه الرحمة قبل ابتداء خلقه والحمد لله الذي من علينا
بحكام يقومون مقامه لو كان حاضرا في المكان ولا إله إلا الله الذي
شرفنا باوصياء يحفظون الشرايع في كل الازمان والله اكبر الذي
اظهرهم لنا بمعجزات يعجز عنها الثقلان لا حول ولا قوة إلا بالله
العظيم الذي اجرانا على عوائده الجميلة في الامم السالفين اللهم
فلك الحمد والثناء العلي كما وجب لوجهك البقاء السرمدي
وكما جعلت نبينا خير النبيين وملوكنا افضل المخلوقين واخترتهم على
علم على العالمين وفقنا للسعي الى ابوابهم العامرة الى يوم الدين
واجعل ارواحنا تحن الى موطئ اقدامهم ونفوسنا تهوي النظر
الى مجالسهم وعرصاتهم حتى كاننا نخاطبهم في حضور اشخاصهم
فصلى الله عليهم من سادة غائبين ومن سلالة طاهرين ومن ائمة
معصومين اللهم فاذن لنا بدخول هذه العرصات التي استعبدت
بزيارتها اهل الارضين والسماوات وارسل دموعنا بخشوع المهابة
وذلل جوارحنا بذل العبودية وفرض الطاعة حتى نقر بما يجب
لهم من الاوصاف ونعترف بانهم شفعاء الخلائق اذا نصبت الموازين

فی یوم الاعراف والحمد لله وسلام علی عباده الذین اصطفی محمد
وآله الطاهرین پس ببوس عتبه را و داخل شو در حالتیکه خاشع و گریان
باشی پس بدرستیکه این اذن دخول است از ایشان صلوات الله
علیهم اجمعین

فصل ششم

در زیارت حضرت رسول خدا و فاطمه زهرا و ائمه بقیع صلوات الله علیهم
اجمعین در مدینه طیبه بدانکه مستحب مؤکد است در حق طایفه مردم
بخصوص حجاج مشرف شدن بزیارت روضه مطهره و آستانه منوره
فخر عالمیان حضرت سید المرسلین محمد بن عبد الله صلوات الله
وسلامه علیه واله و ترک زیارت آنحضرت باعث میشود که جفا شود و
خوار در روز قیامت و شیخ شهید فرموده که اگر مردم ترک زیارت
آنحضرت کنند بر امام است که ایشانرا مجبور کند بر رفتن بزیارت آن
حضرت زیرا که ترک زیارت آنحضرت موجب جفای محرم است شیخ صدوق
از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود هرگاه احدی
از شما حج کند باید که حجش را ختم کند بزیارت ما زیرا که این از
تمام حج است و نیز روایت کرده از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود تمام
کنید حج خود را بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه واله که ترک
زیارت آنحضرت بعد از حج جفا و خلاف ادب است و شما را امر باین
کرده اند و بروید بزیارت قبوری چند که خدا حق لازم کرده است
بر شما خواندها و زیارت امامان را و دوری از خدا طلب کنید نزد آن
قبرها و ابو الصلت هروی روایت کرده که گفت بخدمت حضرت امام رضا

عرض کردم که چه میفرمائی یابن رسول الله در حدیثیکه اهل سنت روایت
میکنند که مؤمنین در بهشت زیارت میکنند پروردگار را در شان از منازل
خود کما ینبغی از انکه معنی حدیث اگر درست باشد چیست با انکه متضمن است
چیزیرا که بحسب ظاهر با اعتقاد حق درست نمیاید پس حضرت جواب
او را فرمودند بابنظرین که ای ابا الصلت حقتعالی پیغمبرش محمد صلی الله
علیه و آله را افضل گردانیده از جمیع خلقش از پیغمبران و ملائکه و طاعت
او را طاعت خود و بیعت با او را بیعت با خود شمرده و زیارت او را زیارت خود
شمرده چنانچه فرموده من یطع الرسول فقد اطاع الله و فرموده ان
الذین یبایعونک انما یبایعون الله ید الله فوق ایدیهم و حضرت رسول
صلی الله علیه و آله فرموده که هرکه مرا زیارت کند در حال حیات یا بعد
فوت من شفیع او گردم روز قیامت و در حدیثی است که حضرت صادق
روز عیدی در مدینه بود پس رفت بزیارت حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و برآنحضرت سلام کرد و فرمود که ما بر اهل همه شهرها فضیلت داریم
خواه مکه و خواه غیر مکه بسبب زیارت و سلام ما بر رسول خدا صلی الله
علیه و آله و شیخ طوسی ره در تهذیب از یزید بن عبد الملک روایت کرده
و او از پدرش از جدش که گفت بخدمت حضرت فاطمه سلام الله علیها
مشرف شدم پس آنحضرت ابتدا فرمود بسلام بر من پس از من پرسید که
برای چه آمده عرض کردم از برای طلب برکت و ثواب فرمود که خبر داد
مرا پدرم و اینک حاضر است که هرکه بر او و بر من سه روز سلام کند
حقتعالی بهشت را برای او واجب کرده اند گفتم در حیات او و شما فرمود بلی
و هم چنین بعد از فوت ما علامه مجلسی ره فرموده که در حدیث معتبر از

[illegible]

عبدالله بن عباس منقول است که حضرت فرمود که هر که حضرت امام حسن
را در بقیع زیارت کند قدمش بر صراط ثابت باشد روزی که قدمها از آن
بلغزد و در مقنعه از حضرت صادق ع روایت شده که فرمود هر که مرا زیارت
کند گناهانش آمرزیده شود و فقیر و پریشان نمیرد و شیخ طوسی در تهذیب
از حضرت امام حسن عسکری ع روایت کرده که هر که زیارت کند امام جعفر
صادق و پدرش حضرت باقر را درد چشم نکشد و بیمار نشود و درگذرد با ورسد
و مبتلا نمیرد و ابن قولویه در کامل حدیث طولانی از هشام بن سالم از حضرت
صادق ع روایت کرده که از جمله فقراتش این است که مردی خدمت حضرت
صادق علیه السلام شرفیاب شد و عرض کرد که آیا زیارت باید کرد
پدرت را فرمود بلی عرض کرد چه چیز است از برای آنکه زیارت کند او را
فرمود که بهشت از برای اوست اگر اعتقاد بامامت او داشته باشد و متابعت
او کند عرض کرد کسیکه اعراض کند از زیارت او چه خواهد داشت
در یوم الحسرة که روز قیامت است و احادیث در این باب بسیار است
و ما را همین مقدار کافی و وافی است اما کیفیت زیارت حضرت رسول
صلی الله علیه و آله پس چنین است هرگاه وارد شدی ان شاء الله مدینه
پیغمبر ص پس غسل کن برای زیارت و چون خواستی داخل مسجد آنحضرت
شوی بایست نزد در و بخوان اذن دخول اول را و داخل شو از در جبرئیل
و مقدم دار پای راست را در وقت دخول پس صد مرتبه الله اکبر بگو پس
دو رکعت نماز تحیت مسجد بگذار و برو بسمت حجره شریفه و دست بمال
بر آن و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا نَبِیَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُحَمَّدُ بْنَ عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خاتَمَ

النَّبِيّينَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَاٰتَيْتَ الزَّكوٰةَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصاً حَتّٰى اَتٰيكَ
الْيَقينُ فَصَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطّاهِرينَ
پس بایست نزد ستون پیش که از جانب راست قبر است رو بقبله که دوش
چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر که آن موضع سر رسول خدا
است و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَريكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللّٰهِ
وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتٰيكَ الْيَقينُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذى
عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكافِرينَ فَبَلَغَ اللّٰهُ
بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ مَحَلِّ الْمُكْرَمينَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِى اسْتَنْقَذَنا بِكَ مِنَ الشِّرْكِ
وَالضَّلالِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ صَلَواتِكَ وَصَلَواتِ مَلائِكَتِكَ الْمُقَرَّبينَ وَ
اَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ وَعِبادِكَ الصّالِحينَ وَاَهْلِ السَّمٰواتِ وَالْاَرَضينَ
وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يا رَبَّ الْعالَمينَ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاٰخِرينَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَاَمينِكَ وَنَبِيِّكَ وَنَجيبِكَ وَحَبيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَخاصَّتِكَ
وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ اَعْطِهِ الدَّرَجَةَ الرَّفيعَةَ وَآتِهِ الْوَسيلَةَ
مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ مَقاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ
قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوّاباً رَحيماً وَاِنّى اَتَيْتُكَ مُسْتَغْفِراً تائِباً مِنْ ذُنُوبى وَاِنّى اَتَوَجَّهُ
بِكَ اِلَى اللّٰهِ رَبّى وَرَبِّكَ لِيَغْفِرَ لى ذُنُوبى و اگر ترا حاجتی باشد بگردان
قبر مطهر را در پشت کتف خود و رو بقبله کن و دستها را بردار و حاجت خود را

تعویذ چشم زخم: برای حیوانات و غیره مجرب است از امیرالمؤمنین علیه السلام بسم الله العظیم عین عابس و شهاب قابس و حجر یابس رددت عین العاین علیه و علی احب الناس الیه فی کبده و کلیتیه رقیق و عظمه دقیق فارجع البصر هل تری من فطور ثم ارجع البصر کرتین ینقلب الیک البصر خاسئا و هو حسیر و دفع وسوسه شیطان و استعاذه شده که بخدا تعالی پناه بگوید آمنت

بطلب بدرستیکه خواهد یافت که برآورده انشاء الله تعالی و ابن قولویه بسند
معتبر روایت کرده از محمد بن مسعود که گفت دیدم حضرت صادق ع
را که نزد قبر حضرت رسول ص آمد و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت
و گفت أَسْئَلُ اللهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدَىٰ بِكَ
أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود إِنَّ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا شیخ در مصباح فرموده
که چون فارغ شدی از دعاء در نزد قبر شریف پس برو نزد منبر و دست
بر آن بمال و بگیر دو قبه پائین منبر را که مثل انار میباشد و بمال صورت
و چشمهای خود را بآن پس بدرستیکه در آن شفای چشم است و بایست
نزد منبر و حمد و سوره و ثنای الهی بجای آور و حاجت خود را بطلب پس
بدرستیکه رسول خدا ص فرمود که ما بین قبر و منبر من باغی است از باغهای
بهشت و منبر من بر دری است از درهای بهشت پس برو بمقام نبی صلی الله
علیه و آله نماز میکنی در آنجا آنچه خواهی و نماز بسیار کن در مسجد پیغمبر
صلی الله علیه و آله پس بدرستیکه نماز در آن معادل با هزار نماز است
و هرگاه داخل مسجد نبوی یا بیرون میروی صلوات بفرست بر آنحضرت
و نماز گذار در خانه فاطمه صلوات الله علیها و برو در مقام جبرئیل ع
و آن در زیر ناودان است پس بدرستیکه محل ایستادن جبرئیل علیه
السلام در وقت اذن دخول خواستن از پیغمبر ص آنجا بوده و بگو أَسْئَلُكَ
أَيْ جَوَادُ أَيْ كَرِيمُ أَيْ قَرِيبُ أَيْ بَعِيدُ أَنْ تَرُدَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ پس زیارت
کن حضرت فاطمه علیها السلام را از نزد روضه مطهره و اختلاف شده
در موضع قبر آن مظلومه طایفه گفته اند که مدفون است در روضه که ما

دفع وسوسه شیطان

بالله و تزید محبة خلفاء الراشدین
و تسبیح ... از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نقل کرده که
فرمودند شیطان نمیرود و شیم
شیطان ... از در دور میشود
گفتن لا حول و لا قوة الا بالله
العلی العظیم و شیطان از این دور
... صلوات
و در ... علیهم السلام
... با ... بنماز ...
... کرده ...
گذشت ... از ...
... بجز ... و ...
... شود ...
انکار ...
... ازدو

قبر و منبر باشد و بعضی گفته‌اند که در خانه خود دفن است و فرقهٔ سوم
گفته‌اند که در بقیع مدفون است و آنچه بیشتر اصحاب ما بر آن‌اند مبنا
آن است که زیارت شود آن مظلومه از نزد روضه و کسی که آن معظمه را زیارت
کند در این سه موضع افضل است و چون ایستادی در این مواضع از
برای زیارت آن ممتحنه بگو یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللهُ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ
أَنْ يَخْلُقَكِ فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا أَنَّا لَكِ أَوْلِيَاءُ وَ
مُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا أَتَانَا بِهِ أَبُوكِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَتَانَا
بِهِ وَصِيُّهُ فَإِنَّا نَسْأَلُكِ إِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ إِلَّا أَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا
لِنُبَشِّرَ أَنْفُسَنَا بِأَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَايَتِكِ و مستحب است نیز آنکه بگوید اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
يَا بِنْتَ حَبِيبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ
صَفِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَمِينِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ خَلْقِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ أَفْضَلِ أَنْبِيَاءِ اللهِ وَرُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ يَا بِنْتَ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مِنَ
الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا زَوْجَةَ وَلِيِّ اللهِ وَخَيْرِ الْخَلْقِ بَعْدَ
رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا أُمَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الشَّهِيدَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الرَّضِيَّةُ
الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْفَاضِلَةُ الزَّكِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا
الْحَوْرَاءُ الْإِنْسِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا
الْمُحَدَّثَةُ الْعَلِيمَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَغْصُوبَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ
أَيَّتُهَا الْمُضْطَهَدَةُ الْمَقْهُورَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا فَاطِمَةُ بِنْتَ رَسُولِ اللهِ

وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَى رُوحِكِ وَبَدَنِكِ اَشْهَدُ اَنَّكِ
مَضَيْتِ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكِ وَاَنَّ مَنْ سَرَّكِ فَقَدْ سَرَّ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ جَفَاكِ فَقَدْ جَفَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ
آذَاكِ فَقَدْ آذَى رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ وَصَلَكِ فَقَدْ
وَصَلَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَنْ قَطَعَكِ فَقَدْ قَطَعَ رَسُولَ اللهِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِاَنَّكِ بِضْعَةٌ مِنْهُ وَرُوحُهُ الَّذِي بَيْنَ جَنْبَيْهِ اُشْهِدُ اللهَ
وَرُسُلَهُ وَمَلَائِكَتَهُ اَنِّي رَاضٍ عَمَّنْ رَضِيتِ عَنْهُ سَاخِطٌ عَلَى مَنْ سَخِطْتِ
عَلَيْهِ مُتَبَرِّئٌ مِمَّنْ تَبَرَّأْتِ مِنْهُ مُوَالٍ لِمَنْ وَالَيْتِ مُعَادٍ لِمَنْ عَادَيْتِ مُبْغِضٌ
لِمَنْ اَبْغَضْتِ مُحِبٌّ لِمَنْ اَحْبَبْتِ وَكَفَى بِاللهِ شَهِيداً وَحَسِيباً وَجَازِياً وَمُثِيباً
پس صلوات میفرستی بر حضرت رسول و ائمه طاهرین علیهم السلام مؤلف
گوید که ما در روز سیم جمادی الآخره زیارتی دیگر برای حضرت فاطمه
صلوات الله علیها نقل کردیم و علما نیز زیارت مبسوطی برای آنحضرت
نقل کرده اند و از مثل همین زیارت است که از شیخ نقل کردیم اول آن
اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللهِ است تا اُشْهِدُ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ که از
اینجا بعد این عبارت است اُشْهِدُ اللهَ وَمَلَائِكَتَهُ اَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكِ وَعَدُوٌّ
لِمَنْ عَادَاكِ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكِ اَنَا يَا مَوْلَاتِي بِكِ وَبِاَبِيكِ وَبَعْلِكِ
وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِكِ مُوقِنٌ وَبِوِلَايَتِهِمْ مُؤْمِنٌ وَلِطَاعَتِهِمْ مُلْتَزِمٌ اَشْهَدُ
اَنَّ الدِّينَ دِينُهُمْ وَالْحُكْمَ حُكْمُهُمْ وَهُمْ قَدْ بَلَّغُوا عَنِ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَدَعَوْا
اِلَى سَبِيلِ اللهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ لَا تَاْخُذُهُمْ فِي اللهِ لَوْمَةُ لَائِمٍ
وَصَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكِ وَعَلَى اَبِيكِ وَبَعْلِكِ وَذُرِّيَّتِكِ الْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى الْبَتُولِ الطَّاهِرَةِ الصِّدِّيقَةِ

المعصومة النقیة التقیة الرضیة المرضیة الزکیة الرشیدة المظلومة
المقهورة المغصوبة حقها الممنوعة ارثها المکسور ضلعها المظلوم
بعلها المقتول ولدها فاطمة بنت رسولک وبضعة لحمه وصمیم قلبه
وفلذة کبده والنخبة منک له والتحفة خصصت بها وصیه وحبیبة المصطفی
وقرینة المرتضی وسیدة النساء ومبشرة الاولیاء حلیفة الورع
والزهد وتفاحة الفردوس والخلد التی شرفت مولدها بنساء
الجنة وسللت منها انوار الائمة وارخیت دونها حجاب النبوة
اللهم صل علیها صلوة تزید فی محلها عندک وشرفها لدیک
ومنزلتها من رضاک وبلغها منا تحیة وسلاما وآتنا من لدنک
فی حبها فضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انک ذو العفو الکریم مؤلف
گوید که شیخ در تهذیب فرموده که آنچه روایت شده در فضل زیارت
آن مخدره بیشتر است از آنکه احصا شود و علامه مجلسی از مصباح الانوار
نقل کرده که از حضرت فاطمه صلوات الله علیها روایت شده که فرمود
پدرم با من فرمود که هر که بر تو صلوات بفرستد بیامرزد خدا او را و
ملحق سازد او را بمن در هر جا که باشم از بهشت **زیارت حضرت رسول صلی**
از بعید علامه مجلسی در زاد المعاد در اعمال عید مولود که روز هفدهم
ربیع الاول است فرموده شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس رحمهم الله
گفته اند که چون در غیر مدینه طیبه خواهی که حضرت رسول صلی الله علیه
و آله را زیارت کنی غسل بکن و شبیه بقبری در پیش روی خود بساز و نام
مبارک آنحضرت را بر آن بنویس و بایست و دل خود را متوجه آنحضرت
گردان و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد ان

[illegible]

مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَاَنَّهُ سَيِّدُ الْاَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَئِمَّةِ الطَّيِّبِينَ
پس بگو ۔ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا رَحْمَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَجِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِماً بِالْقِسْطِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُبَلِّغاً عَنِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مُبَشِّرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَذِيرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُنْذِرُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نُورَ اللّٰهِ الَّذِي يُسْتَضَاءُ بِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
وَعَلٰى اَبِيكَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اُمِّكَ آمِنَةَ بِنْتِ وَهْبٍ اَلسَّلَامُ عَلٰى
عَمِّكَ حَمْزَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمِّكَ الْعَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ
اَلسَّلَامُ عَلٰى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ اَبِي طَالِبٍ اَلسَّلَامُ عَلَى ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرٍ
الطَّيَّارِ فِي جِنَانِ الْخُلْدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَحْمَدُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ عَلَى الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقُ اِلٰى طَاعَةِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهَيْمِنُ عَلٰى رُسُلِهِ وَالْخَاتَمُ لِاَنْبِيَائِهِ وَالشَّاهِدُ عَلٰى
خَلْقِهِ وَالشَّفِيعُ اِلَيْهِ وَالْمَكِينُ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعُ فِي مَلَكُوتِهِ الْاَحْمَدُ مِنَ
الْاَوْصَافِ الْمُحَمَّدُ لِسَائِرِ الْاَشْرَافِ الْكَرِيمُ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلَّمُ مِنْ وَرَاءِ
الْحُجُبِ الْفَائِزُ بِالسِّبَاقِ وَالْفَائِتُ عَنِ اللِّحَاقِ تَسْلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ

مُعْتَرِفٍ بِالتَّقْصِيرِ فِي قِيَامِهِ بِوَاجِبِكَ غَيْرِ مُنْكِرٍ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ
مُوقِنٍ بِالْمَزِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحَلِّلٍ حَلَالَكَ
مُحَرِّمٍ حَرَامَكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَاهِدٍ وَأَتَحَمَّلُهَا عَنْ كُلِّ جَاحِدٍ
أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذَى فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ
بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدَّيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنَّكَ قَدْ
رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصاً حَتَّى
أَتَاكَ الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكَرَّمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ
وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُكَ فَائِقٌ
وَلَا يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا
بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلْمَةِ فَجَزَاكَ
اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ مَا جَازَى نَبِيّاً عَنْ أُمَّتِهِ وَرَسُولاً
عَمَّنْ أُرْسِلَ إِلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ زُرْتُكَ عَارِفاً مُقِرّاً بِفَضْلِكَ
مُسْتَبْصِراً بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفاً بِالْهُدَى
الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي أَنَا أُصَلِّي عَلَيْكَ كَمَا
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَاؤُهُ وَرُسُلُهُ صَلَاةً
مُتَتَابِعَةً وَافِرَةً مُتَوَاصِلَةً لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ پس دستها را
بگشا و بگو اللَّهُمَّ اجْعَلْ جَوَامِعَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِيَ بَرَكَاتِكَ وَفَوَاضِلَ
خَيْرَاتِكَ وَشَرَائِفَ تَحِيَّاتِكَ وَتَسْلِيمَاتِكَ وَكَرَامَاتِكَ وَرَحَمَاتِكَ وَ
صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَئِمَّتِكَ الْمُنْتَجَبِينَ

[illegible] ... الْجَلِيلِ الْعَظِيمِ ... أَسْتَوْدِعُ اللهَ ... [illegible] ... صادق علیه السلام مروی است ... صلی الله علیه و آله

وعبادك الصالحين واهل السماوات والارضين ومن سبح لك
يا رب العالمين من الاولين والآخرين على محمد عبدك ورسولك
وشاهدك ونبيك ونذيرك وامينك ومكينك ونجيك ونجيبك
وخليلك وحبيبك وصفيك وصفوتك وخاصتك وخالصتك
ورحمتك وخير خيرتك من خلقك نبي الرحمة وخازن المغفرة و
قائد الخير والبركة ومنقذ العباد من الهلكة باذنك وداعيهم الى
دينك القيم بامرك اول النبيين ميثاقا وآخرهم مبعثا الذي غمسته
في بحر الفضيلة والمنزلة الجليلة والدرجة الرفيعة والمرتبة الخطيرة و
اودعته الاصلاب الطاهرة ونقلته منها الى الارحام المطهرة لطفا
منك له وتحننا منك عليه اذ وكلت لصونه وحراسته وحفظه و
حياطته من قدرتك عينا عاصمة حجبت بها عنه مدانس العهر ومعائب
السفاح حتى رفعت به نواظر العباد واحييت به ميت البلاد بان
كشفت عن نور ولادته ظلم الاستار والبست حرمك به حلل الانوار
اللهم فكما خصصته بشرف هذه المرتبة الكريمة وذخر هذه المنقبة
العظيمة صل عليه كما وفى بعهدك وبلغ رسالاتك وقاتل اهل
الجحود على توحيدك وقطع رحم الكفر في اعزاز دينك ولبس ثوب
البلوى في مجاهدة اعدائك واوجبت له بكل اذى مسه او كيد
احس به من الفئة التي حاولت قتله فضيلة تفوق الفضائل ويملك
بها الجزيل من نوالك وقد اسر الحسرة واخفى الزفرة وتجرع الغصة
ولم يتخط ما مثل له وحيك اللهم صل عليه وعلى اهل بيته صلوة
ترضاها لهم وبلغهم منا تحية كثيرة وسلاما وآتنا من لدنك

فی سوء الاتهم تفضلا واحسانا ورحمة وغفرانا انك ذو الفضل العظيم
پس بخوان دو رکعت نماز زیارت بکن بعد سلام با هر سوره که خواهی وچون
فارغ شدی تسبیح فاطمه زهراء سلام الله علیها را بخوان پس بگو
اللهم انك قلت لنبيك محمد صلى الله عليه وآله ولو انهم اذ ظلموا
انفسهم جاؤك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا الله
توابا رحيما ولم احضر زمان رسولك عليه وآله السلام اللهم
وقد زرته راغبا تائبا من سيئ عملي ومستغفرا لك من ذنوبي و
مقرا لك بها وانت اعلم بها مني ومتوجها اليك بنبيك نبي
الرحمة صلواتك عليه وآله فاجعلني اللهم بمحمد واهل بيته
عندك وجيها في الدنيا والآخرة ومن المقربين يا محمد يا رسول الله
بابي انت وامي يا نبي الله يا سيد خلق الله اني اتوجه بك الى الله
ربك وربي ليغفر لي ذنوبي ويتقبل مني عملي ويقضي لي حوائجي
فكن لي شفيعا عند ربك وربي فنعم المسؤول المولى ربي ونعم
الشفيع انت يا محمد عليك وعلى اهل بيتك السلام واوجب لي
منك المغفرة والرحمة والرزق الواسع الطيب النافع كما اوجبت
لمن اتى نبيك محمدا صلواتك عليه وآله وهو حي فاقر له بذنوبه و
استغفر له رسولك عليه وآله السلام فغفرت له برحمتك يا ارحم
الراحمين اللهم وقد املتك ورجوتك وقمت بين يديك ورغبت عن
اليك عمن سواك وقد املت جزيل ثوابك واني لمقر غير منكر
وتائب اليك مما اقترفت وعائذ بك في هذا المقام مما قدمت
من الاعمال التي تقدمت الي فيها ونهيتني عنها واوعدت عليها

اللهم رب البلد والشهر الحرام ورب
المشعر الحرام ورب الحل والحرام
البلد الحرام بلغ روح محمد وآل محمد
والائمة عني السلام اللهم
اعوذ بك من ان اعصيك
اعوذ بعفوك من عقابك
واعوذ برضاك من سخطك او
نفسي او بعمل او ...
او بعبد او فرج او بكل
او بشيء او في التسبيح
التسبيح او نسيانه
او شك على ...
وبكل ما في ...
في طاعتك وما نهيت
صلى الله عليه وآله في العصمة
للخير غير ...
الذنب

العقاب وأعوذ بكرم وجهك أن تقيمني مقام الخزي والذل
يوم تهتك فيه الأستار وتبدو فيه الأسرار والفضائح وترعد
فيه الفرائص يوم الحسرة والندامة يوم الآفكة يوم الآزفة يوم
التغابن يوم الفصل يوم الجزاء يوما كان مقداره خمسين ألف
سنة يوم النفخة يوم ترجف الراجفة تتبعها الرادفة يوم النشر
يوم العرض يوم يقوم الناس لرب العالمين يوم يفر المرء من أخيه
وأمه وأبيه وصاحبته وبنيه يوم تشقق الأرض وأكناف السماء
يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها يوم يردون إلى الله فينبئهم بما
عملوا يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا من رحم
الله إنه هو العزيز الرحيم يوم يردون إلى عالم الغيب والشهادة
يوم يردون إلى الله مولاهم الحق يوم يخرجون من الأجداث سراعا
كأنهم إلى نصب يوفضون وكأنهم جراد منتشر مهطعين إلى
الداع إلى الله يوم الواقعة يوم ترج الأرض رجا يوم تكون السماء
كالمهل وتكون الجبال كالعهن ولا يسأل حميم حميما يوم الشاهد
والمشهود يوم تكون الملائكة صفا صفا اللهم ارحم موقفي في
ذلك اليوم بموقفي في هذا اليوم ولا تخزني في ذلك الموقف
بما جنيت على نفسي واجعل يا رب في ذلك اليوم مع أوليائك منطلقي
وفي زمرة محمد وأهل بيته عليهم السلام محشري واجعل حوضه موردي
وفي الغر الكرام مصدري وأعطني كتابي بيميني حتى أفوز بحسناتي و
تبيض به وجهي وتيسر به حسابي وترجح به ميزاني وأمضي مع الفائزين
من عبادك الصالحين إلى رضوانك وجنانك إله العالمين اللهم

إني أعوذ بك من أن تفضحني في ذلك اليوم بين يدي الخلائق بجريرتي
أو أن ألقى الخزي والندامة بخطيئتي أو أن تظهر فيه سيئاتي على
حسناتي أو أن تنوه بين الخلائق باسمي يا كريم يا كريم العفو العفو
الستر الستر اللهم وأعوذ بك من أن يكون في ذلك اليوم في
مواقف الأشرار موقفي أو في مقام الأشقياء مقامي وإذا ميزت بين
خلقك فسقت كلا بأعمالهم زمرا إلى منازلهم فسقني برحمتك في
عبادك الصالحين وفي زمرة أوليائك المتقين إلى جناتك يا
رب العالمين

پس وداع کن آنحضرت را و بگو

السلام عليك يا رسول الله السلام عليك أيها البشير النذير
السلام عليك أيها السراج المنير السلام عليك أيها السفير
بين الله وبين خلقه أشهد يا رسول الله أنك كنت نورا في الأصلاب
الشامخة والأرحام المطهرة لم تنجسك الجاهلية بأنجاسها ولم
تلبسك من مدلهمات ثيابها وأشهد يا رسول الله أني مؤمن بك
وبالأئمة من أهل بيتك موقن بجميع ما أتيت به راض مؤمن و
أشهد أن الأئمة من أهل بيتك أعلام الهدى والعروة الوثقى
والحجة على أهل الدنيا اللهم لا تجعله آخر العهد من زيارة نبيك
عليه وآله السلام وإن توفيتني فإني أشهد في مماتي على ما أشهد عليه
في حياتي أنك أنت الله لا إله إلا أنت وحدك لا شريك لك وأن
محمدا عبدك ورسولك وأن الأئمة من أهل بيته أولياؤك وأنصارك
وحججك على خلقك وخلفاؤك في عبادك وأعلامك في بلادك
وخزان علمك وحفظة سرك وتراجمة وحيك اللهم صل على محمد

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هٰذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحِيَّةً مِنِّي وَسَلاماً وَالسَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ شیخ در مصباح و سید در جمال الاسبوع در اعمال روز جمعه فرموده اند که مستحب است زیارت حضرت رسول ص و ائمه علیهم السلام در روز جمعه و روایت کرده اند از حضرت صادق ع که فرمود هر که خواهد زیارت کند قبر رسولخدا و امیر المؤمنین و فاطمه و حسن و حسین و قبرهای سایر حجج طاهره علیهم السلام را و در شهر خود باشد پس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود بصحرائی و یا برود بر بام خانه بالا رود پس چهار رکعت نماز بکند با هر سوره که میسر شود پس چون تشهد و سلام نماز دهد برخیزد رو بقبله و بگوید اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضىٰ وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرىٰ وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْراءُ وَالسِّبْطانِ الْمُنْتَجَبانِ وَالْاَوْلادُ الْاَعْلامُ وَالْاُمَناءُ الْمُنْتَجَبُونَ جِئْتُ انْقِطاعاً اِلَيْكُمْ وَاِلىٰ آبائِكُمْ وَوَلَدِكُمُ الْخَلَفِ عَلىٰ بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتّىٰ يَحْكُمَ اللّٰهُ بِدِينِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لا مَعَ عَدُوِّكُمْ اِنِّي لَمِنَ الْقائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ مُقِرٌّ بِرَجْعَتِكُمْ لا اُنْكِرُ لِلّٰهِ قُدْرَةً وَلا اَزْعُمُ اِلّا ما شاءَ اللّٰهُ سُبْحانَ اللّٰهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ يُسَبِّحُ اللّٰهَ بِاَسْمائِهِ جَمِيعُ خَلْقِهِ وَالسَّلامُ عَلىٰ اَرْواحِكُمْ وَاَجْسادِكُمْ وَالسَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ مؤلف گوید که روایات بسیار وارد شده که از هر جا سلام و صلوات بر حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم فرستاده شود بآنحضرت برسد و در روایتی وارد شده که ملکی

ادعیه صبح و شام

اَلْحَمْدُ لِفالِقِ الْاِصْباحِ دو مرتبه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَذْهَبَ اللَّيْلَ بِقُدْرَتِهِ وَجاءَ بِالنَّهارِ بِرَحْمَتِهِ وَنَحْنُ فِي عافِيَةٍ ... وَيَجْعَلُهُ اَوَّلُهُ صَلاحاً وَاَوْسَطُهُ فَلاحاً ... سُبْحانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمّا يَصِفُونَ وَسَلامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ فَسُبْحانَ اللّٰهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّماواتِ وَالْاَرْضِ وَعَشِيّاً وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها

موکل است بر آن که هر مؤمنی که بگوید صَلَّی اللهُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آن ملک
در جواب گوید وَعَلَیْکَ پس از آن بحضرت بحضرت عرض کند یا رسول الله
فلان شخص بر شما سلام رسانید آنحضرت فرماید وَعَلَیْهِ السَّلَامُ و در
روایت معتبر است که آنحضرت فرمود هر که زیارت کند مرا بعد از موت
من خواهد بود مثل کسیکه هجرت کرده بسوی من در حیات من پس اگر
استطاعت ندارید که بزیارت قبر من بیائید سلام بفرستید بسوی من
که سلام میرسد بمن و اخبار باین مضمون بسیار است و ما در باب اول
روز که زیارت حجج طاهره در ایام هفته روز زیارت برای حضرت رسول
صلی الله علیه و آله در روز شنبه نقل کرده‌ایم اگر خواسته باشی بآنجا رجوع کن
و بعض خوانندن آن خود را مأنوس سازد و بیاید در زیارت حضرت امیر المؤمنین
در اذن دخول روضه مطهره زیارت مختصری از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
و شایسته است صلوات فرستادن بر آنحضرت باین صلواتیکه حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام بر آنجناب فرستاده در یکی از خطب خود در روز
جمعه چنانچه در روضه کافی است اِنَّ اللهَ وَمَلَائِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ
یَا اَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ کَاَفْضَلِ مَا صَلَّیْتَ وَبَارَکْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ عَلَی
اِبْرٰهِیمَ وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّکَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ اَللّٰهُمَّ اَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِیلَةَ وَ
الشَّرَفَ وَالْفَضِیلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الْکَرِیمَةَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
اَعْظَمَ الْخَلَائِقِ کُلِّهِمْ شَرَفًا یَوْمَ الْقِیٰمَةِ وَاَقْرَبَهُمْ مِنْکَ مَقْعَدًا وَاَوْجَهَهُمْ
عِنْدَکَ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ جَاهًا وَاَفْضَلَهُمْ عِنْدَکَ مَنْزِلَةً وَنَصِیبًا اَللّٰهُمَّ
اَعْطِ مُحَمَّدًا اَشْرَفَ الْمَقَامِ وَحِبَاءَ السَّلَامِ وَشَفَاعَةَ الْاِسْلَامِ اَللّٰهُمَّ اَلْحِقْنَا

وکذلک تمجیدی وتسبیحی
تقدیسی وثنائی لک بالایمان
والتسبیح [illegible]
غضبانک [illegible]
سبحانک [illegible]
وغفرانک [illegible]
علی آبائک [illegible]
الرحیم [illegible]
صلاة وسلام [illegible]
بحق [illegible]
اللهم انت [illegible]
واشهد [illegible]
وانا عبدک [illegible]
عبادک [illegible]
یا [illegible]

بِهِ غَيْرَ خَزايا وَلا ناكِثينَ وَلا نادِمينَ وَلا مُبَدِّلينَ اِلهَ الْحَقِّ آمينَ
و باید در اواخر باب زیارات ذکر صلوات بر آنحضرت و آل او علیهم
السلام

زیارت ائمه بقیع علیهم السلام

یعنی امام حسن
مجتبی و امام زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم
السلام چون خواستی زیارت کنی این بزرگواران را باید بعمل آوری
آنچه در آداب زیارات ذکر شد از غسل و طهارت و پوشیدن
جامه‌های پاک و پاکیزه و استعمال بوی خوش و رخصت طلبیدن در
دخول و خواندنها و بگو یا مَوالِيَّ يا اَبْناءَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُكُمْ وَابْنُ
اَمَتِكُمُ الذَّليلُ بَيْنَ اَيْديكُمْ وَالْمُضْعِفُ في عُلُوِّ قَدْرِكُمْ وَالْمُعْتَرِفُ
بِحَقِّكُمْ جاءَكُمْ مُسْتَجيراً بِكُمْ قاصِداً اِلى حَرَمِكُمْ مُتَقَرِّباً اِلى مَقامِكُمْ
مُتَوَسِّلاً اِلَى اللهِ تَعالى بِكُمْ ءَاَدْخُلُ يا مَوالِيَّ ءَاَدْخُلُ يا اَوْلِياءَ
اللهِ ءَاَدْخُلُ يا مَلائِكَةَ اللهِ الْمُحْدِقينَ بِهذَا الْحَرَمِ الْمُقيمينَ بِهذَا
الْمَشْهَدِ و بعد از خضوع و خشوع و رقت داخل شو و پای راست را
مقدم دار و بگو اَللهُ اَكْبَرُ كَبيراً وَالْحَمْدُ للهِ كَثيراً وَسُبْحانَ اللهِ
بُكْرَةً وَاَصيلاً وَالْحَمْدُ للهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْماجِدِ الاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ
الْمَنّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنّانِ الَّذي مَنَّ بِطَوْلِهِ وَسَهَّلَ زِيارَةَ ساداتي
بِاِحْسانِهِ وَلَمْ يَجْعَلْني عَنْ زِيارَتِهِمْ مَمْنُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ پس
نزدیک قبور مقدسه ایشان برو و پشت بقبله و رو بقبر ایشان
کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَئِمَّةَ الْهُدى اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ التَّقْوى
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْحُجَجُ عَلى اَهْلِ الدُّنْيا اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا
الْقُوّامُ فِي الْبَرِيَّةِ بِالْقِسْطِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ اَلسَّلامُ

عليكم يا رسول الله السلام عليكم اهل النجوى اشهد انكم قد بلغتم
ونصحتم وصبرتم في ذات الله وكذبتم واسيء اليكم فغفرتم واشهد
انكم الائمة الراشدون المهتدون وان طاعتكم مفروضة وان قولكم
الصدق وانكم دعوتم فلم تجابوا وامرتم فلم تطاعوا وانكم دعائم
الدين واركان الارض لم تزالوا بعين الله ينسخكم من اصلاب كل
مطهر وينقلكم من ارحام المطهرات لم تدنسكم الجاهلية الجهلاء
ولم تشرك فيكم فتن الاهواء طبتم وطاب منبتكم من بكم علينا
ديان الدين فجعلكم في بيوت اذن الله ان ترفع ويذكر فيها اسمه
وجعل صلواتنا عليكم رحمة لنا وكفارة لذنوبنا اذ اختاركم
الله لنا وطيب خلقنا بما من علينا من ولايتكم وكنا عنده مسمين
بعلمكم معترفين بتصديقنا اياكم وهذا مقام من اسرف واخطا
واستكان واقر بما جنى ورجى بمقامه الخلاص وان يستنقذه بكم
مستنقذ الهلكى من الردى فكونوا لي شفعاء فقد وفدت اليكم
اذ رغب عنكم اهل الدنيا واتخذوا آيات الله هزوا واستكبروا عنها
در این جا سر را بلند کن و بگو يا من هو قائم لا يسهو ودائم لا يلهو ومحيط
بكل شيء لك المن بما وفقتني وعرفتني بما اقمتني عليه اذ صد عنه
عبادك وجهلوا معرفته واستخفوا بحقه ومالوا الى سواه فكانت
المنة منك علي مع اقوام خصصتهم بما خصصتني به فلك الحمد
اذ كنت عندك في مقامي هذا مذكورا مكتوبا فلا تحرمني ما رجوت
ولا تخيبني فيما دعوت بحرمة محمد وآله الطاهرين وصلى الله على محمد
وآل محمد پس دعا کن از برای خود هرچه خواهی و شیخ طوسی ره در تهذیب

ادعیه صبح و شام

فرموده که بعد از آن هشت رکعت نماز بکن آن زیارت برای هر امامی دو رکعت و شیخ طوسی و سید بن طاوس گفته اند که چون خواهی ایشان را وداع کنی بگو السَّلامُ عَلَیْکُمْ أَئِمَّةَ الْهُدیٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ أَقْرَأُ عَلَیْکُمُ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِما جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ پس دعا بسیار کن و از خدا سؤال کن که دیگر توفیق زیارت ایشان بر کرامت کند و آخر عهد تو نباشد از زیارت ایشان و علامه مجلسی در بحار زیارت مبسوطی از یکی از نسخ قدیمه ایراد فرموده و چون تعرض ایشان و دیگران هیچ زیارتی برای ایشان زیارات جامعه است که ان شاء الله بعضی از آنها بعد از این مذکور خواهد شد ما در اینمقام به همین قدر اکتفا نمودیم و در باب اول در ذکر زیارات حجج طاهره علیهم السلام غیر از ائمه بقیع صلوات الله علیهم صلواتی برای زیارت ذکر میکنیم و در صلوات بر این بزرگواران اکتفا میکنیم بصلواتی که در آخر زیارات ذکر می شود و اینجا رجوع کن و بذکر صلوات بر ایشان میزان اعمال حسنه خود را سنگین نما و نیز بدانکه کثرت شوق این مهجور شکسته بان مشاهد مشرفه مرا وادار میکند که از قصیده هائیه فاضل او حد مادح الائمه جناب شیخ ازری رضوان الله علیه که از شیخ الفقهاء العظام خاتم المجتهدین الفخام شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام نقل شده که آرزو میکرد که آن قصیده در نامه عمل او نوشته شود و جواهر در نامه عمل ازری چند شعری که مناسب با اینمقام است در اینجا ذکر نموده و خود را بان مشغول نمایم

قال رحمه الله

إِنَّ تِلْکَ الْقُلُوبَ أَقْلَقَهَا الْوَجْدُ ... وَأَدْمیٰ تِلْکَ الْعُیُونَ بُکاها

كان أنكى الخطوب لم يبق منى … مقلة لكن الهوى أبكاها

كل يوم للحادثات عواد … ليس يقوى رضوى على ملتقاها

كيف يرجى الخلاص منهن إلا … بذمام من سيد الرسل طه

معقل الخائفين من كل خوف … أوفر العرب ذمة أوفاها

مصدر العلم ليس إلا لديه … خبر الكائنات من مبتداها

فاض للخلق منه علم وحلم … أخذت منهما العقول نهاها

نوهت باسمه السموات والأ … رض كما نوهت بصبح ذكاها

وغدت تنشر الفضائل عنه … كل قوم على اختلاف لغاها

طربت لاسمه الثرى فاستطالت … فوق علوية السما سفلاها

جاز من جوهر التقدس ذاتا … تاهت الأنبياء في معناها

لا تجل في صفات أحمد فكرا … فهي الصورة التي لن تراها

أي خلق لله أعظم منه … وهو الغاية التي استقصاها

قلب الخافقين ظهرا لبطن … فرأى ذات أحمد فاجتباها

لست أنسى له منازل قدس … قد بناها التقى فأعلى بناها

ورجالا أعزة في بيوت … أذن الله أن يعز حماها

سادة لا تريد إلا رضى الله … كما لا يريد إلا رضاها

خصها من كماله بالمعاني … وبأعلى أسمائه سماها

لم يكونوا للعرش إلا كنوزا … خافيات سبحان من أبداها

كم لهم ألسن عن الله تنبي … هي أقلام حكمة قد براها

وهم الأعين الصحيحات تهدي … كل عين مكفوفة عيناها

علماء أئمة حكماء … يهتدي النجم باتباع هداها

فَادَةُ عِلمِهِم وَرَأى حِجَاهُم مُتَمِّماً كُلَّ حِكمَةٍ مَنظَرَاهَا
مَا أنَا لِي وَلَو أُهبِلَت عَلَى الأر ضِ السَّمَوَاتُ بَعدَ نَيلِ وَلَاهَا

ذکر بعض زیارات در مدینہ طیبہ

نقل از مصباح الزائر وغیرہ زیارت ابراہیم بن رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ می ایستی و میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى حَبِيبِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى صَفِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى نَجِيِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ
سَيِّدِ الأنْبِيَاءِ وَخَاتَمِ المُرْسَلِينَ وَخِيَرَةِ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ فِي أرْضِهِ وَسَمَائِهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أنْبِيَائِهِ وَرُسُلِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى السُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللهِ الصَّالِحِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ أيَّتُهَا الرُّوحُ الزَّاكِيَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أيَّتُهَا النَّفْسُ الشَّرِيفَةُ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكِ أيَّتُهَا السُّلَالَةُ الطَّاهِرَةُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ أيَّتُهَا النَّسَمَةُ الزَّاكِيَةُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خَيْرِ الوَرَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ النَّبِيِّ المُجْتَبَى
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ المَبْعُوثِ إلَى كَافَّةِ الوَرَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
البَشِيرِ النَّذِيرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ السِّرَاجِ المُنِيرِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ المُؤَيَّدِ بِالقُرْآنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ المُرْسَلِ إلَى الإنْسِ وَالجَانِّ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ صَاحِبِ الرَّايَةِ وَالعَلَامَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
الشَّفِيعِ يَوْمَ القِيَامَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ مَنْ حَبَاهُ اللهُ بِالكَرَامَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أشْهَدُ أنَّكَ قَدِ اخْتَارَ اللهُ
لَكَ دَارَ إنْعَامِهِ قَبْلَ أنْ يَكْتُبَ عَلَيْكَ أحْكَامَهُ أوْ يُكَلِّفَكَ حَلَالَهُ
وَحَرَامَهُ فَنَقَلَكَ إلَيْهِ طَيِّباً زَاكِياً مَرْضِيّاً طَاهِراً مِنْ كُلِّ نَجَسٍ مُقَدَّساً
مِنْ كُلِّ دَنَسٍ وَبَوَّأكَ جَنَّةَ المَأْوَى وَرَفَعَكَ إلَى الدَّرَجَاتِ العُلَى

[illegible] وَلَا الأمْرَ [illegible]
[illegible] مِنْ فَضْلِكَ
وَأسْألُكَ [illegible]
وَالإقْرَارَ بِمَا جَاءَ بِهِ
وَالإذْعَانَ وَالتَّسْلِيمَ [illegible]
عِنْدَكَ [illegible] عَلَى مَا أمَرْتَ
وَلَكَ الحَمْدُ [illegible]
لَا أبْتَغِي [illegible] بَدَلاً
[illegible]
اللّهُمَّ [illegible]
[illegible] عَلَيْكَ
إنَّكَ [illegible]
وَلَا بَدِيلَ [illegible]
[illegible]

وَصَلَّى اللهُ عَلَيْكَ صَلوٰةً تُعَرِّفُنا بِها عَيْنُ رَسُولِهِ وَنُبَلِّغُهُ أَكْبَرَها مُؤَلَّهِ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ أَفْضَلَ صَلَواتِكَ وَأَزْكاها وَأَنْمى بَرَكاتِكَ وَأَوْفاها
عَلى رَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلى
مَنْ تَناسَلَ مِنْ أَوْلادِهِ الطَّيِّبِينَ وَعَلى مَنْ خَلَّفَ مِنْ عِتْرَتِهِ الطّاهِرِينَ
بِرَحْمَتِكَ يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَفِيِّكَ وَإِبْراهِيمَ
خَلِيلِ نَبِيِّكَ أَنْ تَجْعَلَ سَعْيِي بِهِمْ مَشْكُوراً وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَحَيوٰتِي
بِهِمْ سَعِيدَةً وَعاقِبَتِي بِهِمْ حَمِيدَةً وَحَوائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَأَفْعالِي بِهِمْ
مَرْضِيَّةً وَأُمُورِي بِهِمْ مَسْعُودَةً وَشُؤُونِي بِهِمْ مَحْمُودَةً اَللّٰهُمَّ وَأَحْسِنْ لِيَ
التَّوْفِيقَ وَنَفِّسْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَضِيقٍ اَللّٰهُمَّ جَنِّبْنِي عِقابَكَ وَامْنَحْنِي
ثَوابَكَ وَأَسْكِنِّي جِنانَكَ وَارْزُقْنِي رِضْوانَكَ وَأَمانَكَ وَأَشْرِكْ
فِي صالِحِ دُعائِي والِدَيَّ وَوُلْدِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِناتِ الْأَحْياءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْواتِ إِنَّكَ وَلِيُّ الْباقِياتِ الصّالِحاتِ آمِينَ رَبَّ الْعالَمِينَ

پس بخواهی حاجتهای خود را و دو رکعت نماز زیارت میکذاری و زیارت نیز
جناب فاطمه بنت اسد والده حضرت امیر المؤمنین علیه السلام میتوان
نزد قبر آن مخدره و میگوئی اَلسَّلامُ عَلى نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلى رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْأَوَّلِينَ
اَلسَّلامُ عَلى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْآخِرِينَ اَلسَّلامُ عَلى مَنْ بَعَثَهُ اللهُ رَحْمَةً لِلْعالَمِينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلى فاطِمَةَ
بِنْتِ أَسَدٍ الْهاشِمِيَّةِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الصِّدِّيقَةُ الْمَرْضِيَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ أَيَّتُهَا التَّقِيَّةُ النَّقِيَّةُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ أَيَّتُهَا الْكَرِيمَةُ الرَّضِيَّةُ اَلسَّلامُ
عَلَيْكِ يا كافِلَةَ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا والِدَةَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ

إِلَيْكَ مِنْ خَيْرِ ما نَعْرِفُهُ ... وَاجْتَنِبِ
لِما أَضْمَنّا فِي ... عَظِيمِ
لَذَّاتِكَ ... أَحْسَنَ ما ابْتَلَيْتَنِي
رَبِّ ما أَحْسَنَ ما ابْتَلَيْتَنِي وَأَعْظَمَ ما أَعْطَيْتَنِي وَأَطْوَلَ
ما عافَيْتَنِي وَأَكْثَرَ ما سَتَرْتَ عَلَيَّ
فَلَكَ الْحَمْدُ يا إِلٰهِي كَثِيراً
طَيِّباً مُبارَكاً عَلَيْهِ مِلْءَ
السَّماواتِ وَمِلْءَ الْأَرْضِ
وَمِلْءَ ما شاءَ رَبِّي وَرَضِيَ
وَكَما يَنْبَغِي لِوَجْهِ رَبِّي ذِي الْجَلالِ
وَالْإِكْرامِ ... عَلَيْهِ السَّلامُ ...
پس هر کس بخواند ... ودود ...
... الله ...
... دل ...

اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَنْ ظَهَرَتْ شَفَقَتُها عَلى رَسُولِ اللهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا مَنْ تَرْبِيَتُها لِوَلِيِّ اللهِ الْاَمينِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى رُوحِكِ
وَبَدَنِكِ الطّاهِرِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ وَعَلى وَلَدِكِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ
اَشْهَدُ اَنَّكِ اَحْسَنْتِ الْكَفالَةَ وَاَدَّيْتِ الْاَمانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فى مَرْضاةِ اللهِ
وَبالَغْتِ فى حِفْظِ رَسُولِ اللهِ عارِفَةً بِحَقِّهِ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِ مُعْتَرِفَةً
بِنُبُوَّتِهِ مُسْتَبْصِرَةً بِنِعْمَتِهِ كافِلَةً بِتَرْبِيَتِهِ مُشْفِقَةً عَلى نَفْسِهِ واقِفَةً
عَلى خِدْمَتِهِ مُخْتارَةً رِضاهُ مُؤْثِرَةً هَواهُ وَاَشْهَدُ اَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَى
الْايمانِ وَالتَّمَسُّكِ بِاَشْرَفِ الْاَدْيانِ راضِيَةً مَرْضِيَّةً طاهِرَةً زَكِيَّةً
تَقِيَّةً نَقِيَّةً فَرَضِيَ اللهُ عَنْكِ وَاَرْضاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَاْواكِ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنى بِزِيارَتِها وَثَبِّتْنى عَلى مَحَبَّتِها
وَلا تَحْرِمْنى شَفاعَتَها وَشَفاعَةَ الْاَئِمَّةِ مِنْ ذُرِّيَّتِها وَارْزُقْنى مُرافَقَتَها
وَاحْشُرْنى مَعَها وَمَعَ اَوْلادِهَا الطّاهِرينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ زِيارَتى اِيّاها وَارْزُقْنِى الْعَوْدَ اِلَيْها اَبَداً ما اَبْقَيْتَنى وَاِذا تَوَفَّيْتَنى
فَاحْشُرْنى فى زُمْرَتِها وَاَدْخِلْنى فى شَفاعَتِها بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ
اَللّهُمَّ بِحَقِّها عِنْدَكَ وَمَنْزِلَتِها لَدَيْكَ اغْفِرْ لى وَلِوالِدَىَّ وَلِجَميعِ الْمُؤْمِنينَ
وَالْمُؤْمِناتِ وَآتِنا فِى الدُّنْيا حَسَنَةً وَفِى الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنا بِرَحْمَتِكَ
عَذابَ النّارِ پس دو رکعت نماز زیارت میخوانی و دعا میکنی بانچه خواهی
و منصرف میشوی

زیارت حضرت حمزه عم در احد

چون بزیارت آنحضرت رفتی میگوئی نزد قبر او اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمَّ رَسُولِ
اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا خَيْرَ الشُّهَداءِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا اَسَدَ اللهِ وَاَسَدَ رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ جاهَدْتَ فِى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ

وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ وَنَصَحْتَ رَسُولَ اللّٰهِ وَكُنْتَ فِيما عِنْدَ اللّٰهِ سُبْحانَهُ راغِباً
بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِزِيارَتِكَ وَمُتَقَرِّباً إِلىٰ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذٰلِكَ وَراغِباً إِلَيْكَ فِي الشَّفاعَةِ أَبْتَغِي
بِزِيارَتِكَ خَلاصَ نَفْسِي مُتَعَوِّذاً بِكَ مِنْ نارٍ اسْتَحَقَّها مِثْلِي بِما جَنَيْتُ
عَلىٰ نَفْسِي هارِباً مِنْ ذُنُوبِيَ الَّتِي احْتَطَبْتُها عَلىٰ ظَهْرِي فَزِعاً إِلَيْكَ
رَجاءَ رَحْمَةِ رَبِّي أَتَيْتُكَ مِنْ شُقَّةٍ بَعِيدَةٍ طالِباً فَكاكَ رَقَبَتِي مِنَ
النَّارِ وَقَدْ أَوْقَرَتْ ظَهْرِي ذُنُوبِي وَأَتَيْتُ مَا أَسْخَطَ رَبِّي وَلَمْ أَجِدْ
أَحَداً أَفْزَعُ إِلَيْهِ خَيْراً لِي مِنْكُمْ أَهْلَ بَيْتِ الرَّحْمَةِ فَكُنْ لِي شَفِيعاً يَوْمَ
فَقْرِي وَحاجَتِي فَقَدْ سِرْتُ إِلَيْكَ مَحْزُوناً وَأَتَيْتُكَ مَكْرُوباً وَسَكَبْتُ
عَبْرَتِي عِنْدَكَ باكِياً وَصِرْتُ إِلَيْكَ مُفْرَداً وَأَنْتَ مِمَّنْ أَمَرَنِيَ اللّٰهُ
بِصِلَتِهِ وَحَثَّنِي عَلىٰ بِرِّهِ وَدَلَّنِي عَلىٰ فَضْلِهِ وَهَدانِي لِحُبِّهِ وَرَغَّبَنِي
فِي الْوِفادَةِ إِلَيْهِ وَأَلْهَمَنِي طَلَبَ الْحَوائِجِ عِنْدَهُ أَنْتُمْ أَهْلُ بَيْتٍ لَا
يَشْقىٰ مَنْ تَوَلَّاكُمْ وَلَا يَخِيبُ مَنْ أَتاكُمْ وَلَا يَخْسَرُ مَنْ يَهْواكُمْ وَلَا
يَسْعَدُ مَنْ عاداكُمْ پس رو بقبلہ میکنی و دو رکعت نماز زیارت بجا
میآوری و بعد از فراغ خود را بقبر میچسبانی و میگوئی اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللّٰهُمَّ إِنِّي تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِي لِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ لِيُجِيرَنِي مِنْ نِقْمَتِكَ وَسَخَطِكَ وَمَقْتِكَ فِي يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ
الْأَصْواتُ وَتُشْغَلُ كُلُّ نَفْسٍ بِما قَدَّمَتْ وَتُجادِلُ عَنْ نَفْسِها فَإِنْ تَرْحَمْنِيَ
الْيَوْمَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيَّ وَلَا حُزْنٌ وَإِنْ تُعاقِبْ فَمَوْلىً لَهُ الْقُدْرَةُ عَلىٰ
عَبْدِهِ وَلَا تُخَيِّبْنِي بَعْدَ الْيَوْمِ وَلَا تَصْرِفْنِي بِغَيْرِ حاجَتِي فَقَدْ لَصِقْتُ
بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِكَ وَرَجاءَ رَحْمَتِكَ

فتقبّل منّي وعُد بحلمك على جهلي وبرأفتك على جنايةِ نفسي فقد
عظُم جُرمي وما أخاف أن تظلمني ولكن أخاف سوء الحساب فانظر
اليوم تقلّبي على قبر عمّ نبيّك فيهما فكّني من النّار ولا تُخيّب سعيي ولا
يهوننّ عليك ابتهالي ولا تحجبنّ عنك صوتي ولا تقلبني بغير حوائجي
يا غياث كلّ مكروبٍ ومحزونٍ ويا مفرّجاً عن الملهوف الحيران
الغريق المشرف على الهلكة فصلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ وانظر إليّ نظرةً
لا أشقى بعدها أبداً وارحم تضرّعي وعبرتي وانفرادي فقد رجوت
رضاك وتحرّيت الخير الّذي لا يعطيه أحدٌ سواك فلا تردّ أملي اللّهمّ
إن تعاقب فمولى له القدرة على عبده وجزائه بسوء فعله فلا أخيبنّ
اليوم ولا تصرفني بغير حاجتي ولا تخيّبنّ شخوصي ووفادتي فقد أنفدت
نفقتي وأتعبت بدني وقطعت المفازات وخلّفت الأهل والمال وما
خوّلتني وآثرت ما عندك على نفسي ولذت بقبر عمّ نبيّك صلّى الله
عليه وآله وتقرّبت به ابتغاء مرضاتك فعُد بحلمك على جهلي وبرأفتك
على ذنبي فقد عظم جرمي برحمتك يا كريم يا كريم مؤلف گوید که مدایح
جناب حمزه سلام الله علیه وفضیلت زیارت آنحضرت بیشتر از آنست که
ذکر شود فخر المحققین در رساله فخریه فرموده مستحب است زیارت حمزه
وباقی شهداء احد زیرا که روایت شده از حضرت رسول صلّی الله علیه وآله
که فرموده هر که زیارت کند مرا و زیارت نکند عمّم حمزه را همانا مرا جفا
کرده وابن نما در مثیر الاحزان فی مصائب سیّدة النّسوان نقل کرده
که حضرت فاطمه صلوات الله علیها بعد از وفات پدر بزرگوار خود هر هفته
روز دوشنبه و پنجشنبه بزیارت حمزه و شهداء احد میرفت و نماز میخواند

دعا میکرد در آنجا و ترک نکرد تا وفات فرمود و محمود بن لبید گفته
کرا شنیدم جابلت سر قبر حمزه میرفت و گریه میکرد و من در یکی از روزها
بزیارت حمزه مشرف شدم دیدم که آن مظلومه نزد قبر حمزه مشغول بگریه است
من صبر کردم تا گریه اش ساکن گشت نزد مابت رفتم و سلام کردم و گفتم
یا سیدة النسوان بحق خدا قسم است که رگهای دلم را قطع کردی از این
گریه ات فرمود ای ابا عمرو سزاوار است مرا بسیار گریه که بمن رسید
آنچه رسید یعنی بهترین پدرها رسول خدا صلی الله علیه و آله پس فرمود وا شوقاه
الی رسول الله و انشاد کرد

اِذا ماتَ یَوماً مَیتٌ قَلَّ ذِکرُهُ — وَذِکرُ اَبی مُذ ماتَ وَاللهِ اَکثَرُ

و شیخ مفید فرموده که ان رسول الله صلی الله علیه و آله امر فی حیوته بزیارة
قبر حمزه علیه السلام وکان یلم به وبالشهداء ولم تزل فاطمه علیها السلام
بعد وفاته صلی الله علیه و آله تغدو الی قبره وتروح والمسلمون یتناوبون
علی زیارته و ملازمة قبره

زیارت قبور شهداء رضوان الله علیهم اجمعین

میگوئی در زیارت ایشان

اَلسَّلامُ عَلی رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلی اَهْلِ بَیْتِهِ الطّاهِرینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الْمُؤْمِنُونَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ الْایمانِ وَالتَّوْحیدِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَنْصارَ
دینِ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ سَلامٌ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَی الدّارِ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتارَکُمْ لِدینِهِ وَاصْطَفاکُمْ لِرَسُولِهِ
وَاَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ جاهَدْتُمْ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَذَبَبْتُمْ عَنْ دینِ اللهِ

وَعَنْ نَبِيِّهِ وَجُدْتُمْ بِأَنْفُسِكُمْ دُونَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمْ قُتِلْتُمْ عَلَىٰ مِنْهَاجِ رَسُولِ اللّٰهِ فَجَزَاكُمُ اللّٰهُ عَنْ نَبِيِّهِ وَعَنِ الْإِسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ وَعَرَّفَنَا وُجُوهَكُمْ فِي مَحَلِّ رِضْوَانِهِ وَمَوْضِعِ إِكْرَامِهِ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقًا أَشْهَدُ أَنَّكُمْ حِزْبُ اللّٰهِ وَأَنَّ مَنْ حَارَبَكُمْ فَقَدْ حَارَبَ اللّٰهَ وَأَنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ الَّذِينَ هُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَعَلَىٰ مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ أَتَيْتُكُمْ يَا أَهْلَ التَّوْحِيدِ زَائِرًا وَبِحَقِّكُمْ عَارِفًا وَبِزِيَارَتِكُمْ إِلَى اللّٰهِ مُتَقَرِّبًا وَبِمَا سَبَقَ مِنْ شَرِيفِ الْأَعْمَالِ وَمَرْضِيِّ الْأَفْعَالِ عَالِمًا فَعَلَيْكُمْ سَلَامُ اللّٰهِ وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ وَعَلَىٰ مَنْ قَتَلَكُمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَغَضَبُهُ وَسَخَطُهُ اللّٰهُمَّ انْفَعْنِي بِزِيَارَتِهِمْ وَثَبِّتْنِي عَلَىٰ قَصْدِهِمْ وَتَوَفَّنِي عَلَىٰ مَا تَوَفَّيْتَهُمْ عَلَيْهِ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فِي مُسْتَقَرِّ دَارِ رَحْمَتِكَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ لَنَا فَرَطٌ وَنَحْنُ بِكُمْ لَاحِقُونَ و میخوانی سوره انا انزلناه فی لیلة القدر را آنچه توانی و بعضی گفته‌اند که نزد هر مزوری دو رکعت نماز زیارت میگذاردی و برمیگردی انتهی

ذکر مساجد معظمه در مدینه منوره

از جمله مسجد قبا است که بنا شده بر پرهیزکاری از روز اول و در روایت رسیده که هر که برود بآن مسجد و دو رکعت نماز در آن بگذارد برگردد با ثواب عمره پس برو بآن مسجد شریف و دو رکعت نماز تحیت مسجد بجا آور و بخوان تسبیح زهرا علیها السلام را پس بخوان زیارت جامعه را که اولش اَلسَّلَامُ عَلَىٰ أَوْلِيَاءِ اللّٰهِ است و ما انرا زیارت اول جامعه قرار دهیم و بیاید در اواخر باب انشاء الله پس بخوان خدا را و بگو يَا كَائِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ و این دعائی است طولانی نقلش

ادعیه خوابیدن

حضرت صادق علیه السلام ضامن شده ... که هر کس ... بخواند ... اُعیذ نفسی ... و اعوذ بعزة الله و اعوذ بقدرة الله و اعوذ بجلال الله و اعوذ بسلطان الله و اعوذ بصنع الله و اعوذ بجمع الله و اعوذ برسول الله صلی الله علیه وآله من شر ما خلق و ذرأ و برأ و ...

منافی با اختصار است هر که خواهد بمزار عبادت رجوع کند و نماز میکند در مشربه ام ابراهیم یعنی غرفه ما در حضرت ابراهیم بن رسول الله صلّی الله علیه و آله که آن مسکن و محل نماز حضرت رسول صلّی الله علیه و آله بوده است و در مسجد فضیخ (بفاء و خاء نقطه دار) که در نزدیکی مسجد قبا است و از آن مسجد رد شمس نیز میگویند و در مسجد فتح که مسجد احزاب نیز میگویند و چون در مسجد فتح از نماز فارغ شدی بگو یَا صَرِیخَ الْمَکْرُوبِینَ وَ یَا مُجِیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینَ وَ یَا مُغِیثَ الْمَهْمُومِینَ اکْشِفْ عَنِّی ضُرِّی وَ هَمِّی وَ کَرْبِی وَ غَمِّی کَمَا کَشَفْتَ عَنْ نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ هَمَّهُ وَ کَفَیْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ وَ اکْفِنِی مَا أَهَمَّنِی مِنْ أَمْرِ الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ یَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ و نماز میکند در خانه حضرت امام زین العابدین و خانه امام جعفر صادق علیهما السلام و مسجد سلمان و مسجد امیرالمؤمنین علیه السلام که محاذی قبر حمزه است و مسجد مباهله نفته و که بتوانی دعا میکنی هرچه خواهی اتم نعم

زیارت وداع

هرگاه خواستی از مدینه بیرون روی غسل کن و برو نزد قبر پیغمبر صلّی الله علیه و آله و بعمل آور آنچه پیشتر میکردی پس وداع کن آنحضرت را و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللّٰهِ أَسْتَوْدِعُکَ اللّٰهَ وَ أَسْتَرْعِیکَ وَ أَقْرَأُ عَلَیْکَ السَّلَامَ آمَنْتُ بِاللّٰهِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّی لِزِیَارَةِ قَبْرِ نَبِیِّکَ فَإِنْ تَوَفَّیْتَنِی قَبْلَ ذٰلِکَ فَإِنِّی أَشْهَدُ فِی مَمَاتِی عَلَی مَا أَشْهَدُ عَلَیْهِ فِی حَیَاتِی أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ وَ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُکَ وَ رَسُولُکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ و حضرت صادق علیه السلام در وداع قبر پیغمبر ... بیونس بن یعقوب فرموده که بگو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ

لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة
الزائرین در بیان تکالیف زوار در مدینه طیبه گفتیم که آن چیزهائیکه
مهم است برای ایشان آنکه مادامیکه در مدینه معظمه هستند فرصت
غنیمت دانسته نماز بسیار کنند در مسجد حضرت رسول صلی الله علیه
و آله که نماز در آنجا مقابل ده هزار نماز است که در جای دیگر کرده
شود و بهترین مکانهای مسجد روضه است که ما بین قبر و منبر است و بدانکه
چنانچه شیخ ما در نجم فرموده مقدار خوابیدن جسد مبارک پیغمبر ما
و ائمه صلوات الله علیهم اجمعین از زمین اشرف است از کعبه معظمه باتفاق
جمیع فقهاء چنانچه شهید ره در قواعد تصریح بآن کرده و در حدیث
منقول است که حضرت صادق علیه السلام را امر فرمود که در
مسجد رسول خدا صلی الله علیه و آله بسیار نماز کنم تا توانم و فرمود که
همیشه ترا میسر نمیشود که باین مکان شریف بیائی الخ و شیخ طوسی ره در
تهذیب بسند معتبر از مرازم نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام
فرمود که روزه گرفتن در مدینه و نماز کردن نزد ستونها واجب
نیست بلکه واجب همان نماز پنجگانه و روزه ماه رمضان است ولکن
هر که خواهد روزه بدارد بهتر است از برای او و فرمود بسیار نماز کنید
در این مسجد شریف تا توانید که بهتر است از برای شما و بدانید که
آدمی گاه هست زیرک میباشد در کار دنیا مردم او را مدح میکنند
که چه بسیار زیرک است فلانی پس چون باشد کسیکه در امر آخرت زیرک
باشد و زیارت کند حضرت رسول صلی الله علیه و آله را در هر روزه
مکرّر و هم چنین ائمه بقیع را بامداد که ممکن است ترا و هر وقت که متأهل

کردی حجرهٔ حضرت رسول را سلام بکن پس حضرت را و مادامیکه در
مدینه هستی مواظب نماز خود باش و خود را حفظ کن از گناهان و مظالم
و عبادت و تفکر کن در شرافت اینجا خصوص در مسجد شریف که قدمهای
مبارک حضرت رسول صلی الله علیه و آله بر آن زمینها گذاشته شده و آن بزرگوار در
کوچه و بازار آن تردد فرموده و در مسجد آن نماز خوانده و اینجا موضع
وحی و تنزیل است و حضرت جبرئیل و ملائکه مقربین در اینجا فرود آمده‌اند

و لنعم ما قیل

أرض مشی جبرئیل فی عرصاتها　　والله شرّف ارضها و سمائها

و تا ممکن شود تو را تصدق کن در مدینه خصوص در مسجد و بخصوص
بسادات و ذریهٔ رسول که ثواب جزیل و اجر عظیم بر آن مترتب است
و علامه مجلسی ره فرموده که در روایت معتبره وارد شده است که درهمی که
در اینجا تصدق کنند برابر است با ده هزار درهم که در جاهای دیگر تصدق
کنند و اگر ممکن شود تو را اختیار کن مجاورت آن بلد طیب را که مجاورت
مدینه باجماع علما مستحب است و احادیث مستفیضه در فضیلت آن وارد شده

سقی الله ثرا المدینة غیثه　　فقد حلّ فیه الأمن بالبرکات
نبی الهدی صلی علیه ملیکه　　و بلّغ عنا روحه التحفات
و صلی علیه الله ما ذرّ شارق　　و لاحت نجوم اللیل مبتدرات

فصل چهارم

در فضیلت و کیفیت زیارت مولای ما حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است
و در آن چند مطلب است

مطلب اول در فضیلت زیارت آنحضرت است

بشیخ طوسی بسند صحیح از محمد بن مسلم از حضرت صادق ع روایت کرده که
فرمود خداوند خلق نفرموده مخلوقی بیشتر از ملائکه و بدرستیکه هر روز
نازل میشوند هفتاد هزار ملک و میایند ببیت المعمور وطوف میکنند بدور
ان و چون از طواف انجا فارغ شدند بطواف کعبه میروند و چون از طواف کعبه
فارغ شدند بسوی قبر پیغمبر میایند و سلام میکنند بر انحضرت پس از ان میایند
بسوی قبر امیرالمؤمنین ع و سلام میکنند بر انحضرت بعد از ان می ایند نزد قبر حسین ع
و سلام میکنند بر انجناب پس از ان باسمان بالا میروند و مثل ایشان هر روز
نازل می شود تا روز قیامت پس انحضرت فرمود که هر که زیارت کند
امیرالمؤمنین ع را و عارف بحق انحضرت باشد یعنی ان جناب را امام
واجب الاطاعه و خلیفه بلافصل داند و از روی تجبر و تکبر زیارت
نیامده باشد حق تعالی بنویسد از برای او اجر صد هزار شهید و گناهان
گذشته و اینده او را بیامرزد و مبعوث گرداند در روز قیامت از جمله ایمنان
از اهوال ان روز و اسان گرداند بر او حساب او را و استقبال نمایند او را ملائکه
و چون بر گردد از زیارت او را مشایعت نمایند تا بخانه خود بر گردد و اگر
بیمار شود بعیادت او بیایند و اگر بمیرد متابعت جنازه او بکنند و از برای
او طلب امرزش کنند تا قبر او و سید عبدالکریم بن طاوس در فرحة الغری
از انحضرت روایت کرده که فرمود هر که پیاده بزیارت حضرت امیرالمؤمنین
برود حق تعالی هر گامی ثواب یک حج و یک عمره برای او بنویسد و اگر پیاده برگردد
هر گامی ثواب دو حج و دو عمره از برای او بنویسد و نیز از انحضرت روایت
کرده که بابن مارد فرمود ای پسر مارد هر که زیارت کند جدم امیرالمؤمنین
علیه السلام را عارف بحقه بنویسد حق تعالی از برای او بعدد هر گامی حج مقبول

و عمرو پسند بده ای پسر عمار دارالله بمحو رو آتش جهنم قدمی را که غبار
آلوده شود در زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع خواه پیاده رود خواه
سواره ای پسر عمار دیگر بس این حدیث را باب طلا و نیز از حضرت صادق ع
روایت کرده که فرمود نمی‌گویم که در پشت کوفه قبریست که پناه نبرد
بآن غمناکی مگر آنکه حق تعالی او را شفا کرامت فرماید مؤلف گوید
که از اخبار معتبره ظاهر میشود که حق تعالی قبر امیرالمؤمنین علیه السلام
و از وقتی ظاهر شده آنرا معقل خائفین و ملجأ مضطرین و امان اهل زمین قرار داده
هر غمناکی که نزد او برد غمش زایل گردد و هر دردناکی خود را باو رساند
شفا یابد و هر که بآن پناه برد در امان باشد سید عبد الکریم بن
طاوس روایت کرده از محمد بن علی شیبانی که گفت من و پدرم و عمم حسین
بجو پنهانی در شب رفتیم بزیارت قبر امیرالمؤمنین ع و این در سال دویست
و شصت و چیزی بود و من کودکی صغیر بودم چون رسیدیم بنزد قبر آنحضرت
دیدیم که آن قبر مطهر در دور سنگهای سیاه گذاشته شده و بنائی ندارد
پس ما نزدیک رفتیم بعضی از ما شروع کرد بخواندن قرآن و بعضی دیگر
مشغول نماز شد و بعضی مشغول زیارت و در این حال بودیم که ناگاه
دیدیم شیری بجانب ما آمد چون نزدیک ما آمد بفاصله یک نیزه ما از
محل شریف دور شدیم آنحیوان نزدیک قبر رفت و شروع کرد بمالیدن ذراع
خود بر قبر یکی از ما نزدیک او رفت و مشاهده کرد او را شیر متعرض او نشد
و برگشت و ما را بحال شیر خبر داد پس ترس از ما برطرف شد و همگی نزدیک
او رفتیم و او را مشاهده کردیم دیدیم که در ذراع او جراحتی است و آن دست
مجروح را بقبر آنحضرت میمالد پس یکساعت باینحال بود آنگاه برفت و ما دیگر

تازه بحال اول خود نمازی دوزیارت وقرائت قرآن برگشتم و شیخ مفید
نقل کرده که روزی هرون الرشید با هنگ شکار از کوفه بیرون رفت
و بجانب غریین و ثویه توجه نموده در آنجا آهوانی دید فرمان داد تا بازها
شکاری و کلاب معلم را برای شکار آهوان رها کردند و برانها بتاختند
آهوان که چنین دیدند فرار کرده بتپه پناه بردند و در آنجا ایستادند
بازها در ناحیه بنشستند و تازیها بازگشتند و رشید از این مطلب
در عجب شد دیگر باره آهوان از فراز تپه بنشیب آمدند بازها
و تازیها آهنگ ایشان نمودند دیگر باره آهوان بان تپه پناه بردند
و جانوران شکاری از قصد ایشان برگشتند تا سه مرتبه کار بدینگونه
رفت هرون سخت در عجب شد غلامان خود را امر کرد که بتعجیل کسی
و مردی را که از حال اینمکان باخبر باشد بیاورید غلامان رفتند و از قبیله
بنی اسد پیرمردی را حاضر کردند هرون از وی پرسید که حال این تپه
چیست و در اینمکان چه کیفیتی است گفت اگر مرا امان میدهی قصه آن را
بعرض میرسانم گفت با خدا عهد کردم که ترا اذیت نکنم و در امان باشی
الحال آنچه دانی بگو گفت خبر داد مرا پدرم از پدران خود که میگفتند قبر
مطهر امیرالمؤمنین ع در این تپه واقع است و خدای تعالی انرا حرم امن و امان
خود قرار داده که هرچه بان پناه ببرد در امان باشد تقریر کوید صاحب
قاموس گفته ذو الاعواد لقب شخصی جاهلی عزیز بوده که بعضی گفته‌اند جد
اکثم بن صیفی بوده طایفه مضر هر سال خراجها و میدادند و چون پیر شد او را
بالای سریری می نشاندند و در میان قبایل و میاه عرب برای جلب
خراج او را طواف میدادند و بحدی عزیز و محترم بود که هر ترسانی خود را بسر

او میرسانید ایمن میگشت و مرد لبید دخوابی که نیز آن او میماند عزیز بود و آن حمید
میکردید و هر گرسنه که نیز دلو میرسید از گرسنگی میرهید انتهی پس هرگاه
سیر مو میکرد عربی باین مرتبه از عزت و رفعت رسد چه عجب دارد که حضرت علی
فیروزی خود را که حامل سریرش جبرئیل و میکائیل و امام حسن و امام حسین
علیهم السلام بوده اند معقل خائفین و ملجأ هاربین و فریادرس بیچارگان
و شفاء دردمندان قرار داده باشد پس در هر کجا باشی خود را باو برسان
و تا ممکن شود خود را باو بچسبان و الحاح کن تا بفریاد تو برسد و ترا از
هلاکت دنیا و آخرت نجات دهد

لَنا اِلیٰ جُودِهِ مَجْدِهِ وَعُما · یَنْجاهُ العُصاةِ یَوْمَ لِقاها
عائِذٌ لِلْمُؤمِلِینَ مُجِیبٌ · سامِعٌ ما تُسِرُّ مِنْ نَجْواها

شیخ دیلمی نقل کرده که روایت کرد تدبیر جماعتی از صلحاء نجف اشرف که
کسی در خواب دید که از هر قبری که در آن مشهد شریف و بیرون از آنست
ریسمانی کشیده شده متصل بقبر شریف حضرت حبل الله المتین امیر
المؤمنین علیه السلام پس آن شخص انشاد کرد · اِذا مُتُّ فَادْفِنِّی اِلَی الْجَنْبِ حَیْدَرِ
اَبِی شُبَّرٍ اَکْرِمْ بِهِ وَشُبَیْرِ · فَلَسْتُ اَخافُ النّارَ وَعِنْدَ جِوارِهِ
وَلا اَتَّقِی مِنْ مُنْکَرٍ وَنَکِیرِ · فَعارٌ عَلیٰ حامِی الْحِمیٰ وَهُوَ فِی الْحِمیٰ
اِذا ضَلَّ فِی الْبَیْداءِ عِقالُ بَعِیرِ

مطلب دوم در کیفیت زیارت آنحضرت است بدانکه زیارات منقوله برای
آنجناب بسیار است و ما اکتفا میکنیم در اینجا بذکر چند زیارت اول
زیارتی است که شیخ مفید و شهید و سید بن طاوس و دیگران ذکر
کرده اند و کیفیتش چنان است که هرگاه اراده زیارت نمائی غسل کن

ددو جامه پاک بپوش و بچیزی از بوی خوش خود را خوشبو کن و اگر نیابی و
تکنی نیز مجزی است و چون از خانه خود بیرون آمدی بگو اَللّٰهُمَّ اِنِّی خَرَجْتُ مِنْ
مَنْزِلِی اَبْغِی فَضْلَكَ وَاَزُورُ وَصِیَّ نَبِیِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَیْهِمَا اَللّٰهُمَّ فَیَسِّرْ
ذٰلِكَ لِی وَسَبِّبِ الْمَزَارَ لَهُ وَاخْلُفْنِی فِی عَاقِبَتِی وَحُزَانَتِی بِاَحْسَنِ الْخِلَافَةِ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ پس روانه شو و دعا لبکد زبانت گویا باشد بذکر
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسُبْحَانَ اللّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و چون رسیدی بخندق کوفه بایست
و بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَهْلَ الْكِبْرِیَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْعَظَمَةِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ
اَهْلَ التَّكْبِیرِ وَالتَّقْدِیسِ وَالتَّسْبِیحِ وَالْآلَاءِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ مِمَّا اَخَافُ
وَاَحْذَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ عِمَادِی وَعَلَیْهِ اَتَوَكَّلُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ رَجَائِی وَاِلَیْهِ اُنِیبُ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ وَلِیُّ نِعْمَتِی وَالْقَادِرُ عَلٰی طَلِبَتِی تَعْلَمُ حَاجَتِی وَمَا تُضْمِرُهُ
هَوَاجِسُ الصُّدُورِ وَخَوَاطِرُ النُّفُوسِ فَاَسْئَلُكَ بِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَی الَّذِی قَطَعْتَ
بِهِ حُجَجَ الْمُحْتَجِّینَ وَعُذْرَ الْمُعْتَذِرِینَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِینَ اَنْ لَا
تَحْرِمَنِی ثَوَابَ زِیَارَةِ وَلِیِّكَ وَاَخِی نَبِیِّكَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ وَقَصْدَهُ وَ
تَجْعَلَنِی مِنْ وَفْدِهِ الصَّالِحِینَ وَشِیعَتِهِ الْمُتَّقِینَ بِرَحْمَتِكَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ
و چون نمودار شود برای تو قبه شریفه آنحضرت بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی مَا اخْتَصَّنِی
بِهِ مِنْ طِیبِ الْمَوْلِدِ وَاسْتَخْلَصَنِی اِكْرَامًا بِهِ مِنْ مُوَالَاةِ الْاَبْرَارِ السَّفَرَةِ
الْاَطْهَارِ وَالْخِیَرَةِ الْاَعْلَامِ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ سَعْیِی اِلَیْكَ وَتَضَرُّعِی بَیْنَ
یَدَیْكَ وَاغْفِرْ لِیَ الذُّنُوبَ الَّتِی لَا تَخْفٰی عَلَیْكَ اِنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الْمَلِكُ الْغَفَّارُ
مؤلف گوید که چون در وقت دیدن قبه منوره بکمال نشاط و شوق برای
زائر روی دهد که میل دارد در آن وقت تمام توجه خود را باجناب نماید
در هر لسان و تنبانی که تواند مدح و ثنای آن بزرگوار گوید بخصوص زائر که

ادعیه تعویذ و حرز

تعویذ شده در حفظ خداوند عز و جل باشند و ... از حضرت امام موسی علیه السلام ... اعوذ برب الفلق ... اعوذ برب الناس ...

از اهل علم و کمال باشد دوست میدارد که اگر شعر بلیغی در نظر داشته باشد
در اثنا عرض حال بآن تمثل جوید لذا بخاطرم رسید که این چند شعر را از قصیده‌ها
از دو قصیده که مناسب این مقام است ذکر نمایم در جاء واثق که بتلافی از جانب این
صاحب صحیفه سوداء با تصاحب قلب بیضاء نمایید و از دعاء خیر فراموشم
نفرمایید و الاشعار هذه

أيها الراكب المجد رويدا — بقلوب تقلبت في جواها
إن تراءت أرض الغريين فاخضع — واخلع النعل دون وادي طواها
وإذا شمت قبة العالم الأعلى — وأنوار ربها تغشاها
فتواضع فثم دارة قدس — تتمنى الأفلاك لثم ثراها
قل له والدموع سفح عقيق — والحشا تصطلي بنار غضاها
يا ابن عم النبي أنت يد الله — التي عم كل شيء نداها
أنت قرآنه القديم وأوصافك آياته التي أوحاها
خصك الله في مآثر شتى — هي مثل الأعداد لا تتناهى
ليت عينا بغير روضك ترعى — قذيت واستمر فيها قذاها
أنت بعد النبي خير البرايا — والسما خير ما بها قمراها
لك ذات كذاته حيث لولا — أنها مثلها لما آخاها
قد تراضعتما بثدي وصال — كان من جوهر التجلي غذاها
يا أخا المصطفى لدي ذنوب — هي عين القذى وأنت جلاها
لك في مرتقى العلى والمعالي — درجات لا يرتقى أدناها

لك نفس من معدن اللطف صيغت
جعل الله كل نفس فداها

و چون بدر دروازه نجف برسی بگو

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی هَدٰانٰا لِهٰذٰا وَمٰا کُنّٰا لِنَهْتَدِیَ لَوْلاٰ اَنْ هَدٰانٰا اللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی سَیَّرَنِی فِی بِلاٰدِهِ وَحَمَلَنِی عَلٰی دَوٰابِّهِ وَطَوٰی لِیَ الْبَعِیدَ وَصَرَفَ عَنِّی الْمَحْذُورَ وَدَفَعَ عَنِّی الْمَکْرُوهَ حَتّٰی اَقْدَمَنِی حَرَمَ اَخِی رَسُولِهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ پس داخل شهر شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَدْخَلَنِی هٰذِهِ الْبُقْعَةَ الْمُبٰارَکَةَ الَّتِی بٰارَکَ اللّٰهُ فِیهٰا وَاخْتٰارَهٰا لِوَصِیِّ نَبِیِّهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْهٰا شٰاهِدَةً لِی پس چون بدرگاه اول برسی بگو اَللّٰهُمَّ لِبٰابِکَ وَقَفْتُ وَبِفِنٰائِکَ نَزَلْتُ وَبِحَبْلِکَ اعْتَصَمْتُ وَلِرَحْمَتِکَ تَعَرَّضْتُ وَبِوَلِیِّکَ صَلَوٰاتُکَ عَلَیْهِ تَوَسَّلْتُ فَاجْعَلْهٰا زِیٰارَةً مَقْبُولَةً وَدُعٰاءً مُسْتَجٰاباً پس چون بدر صحن برسی بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَالْمَقٰامَ مَقٰامُکَ وَاَنَا اُدٰاخِلُ اِلَیْهِ اُنٰاجِیکَ بِمٰا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّی وَمِنْ سِرِّی وَنَجْوٰایَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْحَنّٰانِ الْمَنّٰانِ الْمُتَطَوِّلِ الَّذِی مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِی زِیٰارَةَ مَوْلاٰیَ بِاِحْسٰانِهِ وَلَمْ یَجْعَلْنِی عَنْ زِیٰارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلاٰ عَنْ وِلاٰیَتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ اَللّٰهُمَّ کَمٰا مَنَنْتَ عَلَیَّ بِمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْنِی مِنْ شِیعَتِهِ وَاَدْخِلْنِی الْجَنَّةَ بِشَفٰاعَتِهِ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمِینَ پس داخل صحن شو و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَکْرَمَنِی بِمَعْرِفَتِهِ وَمَعْرِفَةِ رَسُولِهِ وَمَنْ فَرَضَ عَلَیَّ طٰاعَتَهُ رَحْمَةً مِنْهُ لِی وَتَطَوُّلاً مِنْهُ عَلَیَّ وَمَنَّ عَلَیَّ بِالْاِیمٰانِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی اَدْخَلَنِی حَرَمَ اَخِی رَسُولِهِ وَاَرٰانِیهِ فِی عٰافِیَةٍ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی جَعَلَنِی مِنْ زُوّٰارِ قَبْرِ وَصِیِّ رَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنْ لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَحْدَهُ لاٰ شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ جٰاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّ عَلِیّاً عَبْدُ اللّٰهِ وَاَخُو رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لاٰ اِلٰهَ اِلاَّ اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰی هِدٰایَتِهِ وَتَوْفِیقِهِ

لِمَا دَعَا اِلَيْهِ مِنْ سَبِيلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَفْضَلُ مَقْصُودٍ وَاَكْرَمُ مَاْتِيٍّ وَقَدْ
اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَبِاَخِيهِ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ
اَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ سَعْيِي وَانْظُرْ
اِلَيَّ نَظْرَةً رَحِيمَةً تَنْعَشُنِي بِهَا وَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ پس چون بدر وازه برسی بایست و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللّٰهِ
اَمِينِ اللّٰهِ عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ اَمْرِهِ وَالْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ
وَالْمُهَيْمِنِ عَلَى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ السَّكِينَةِ
اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَدْفُونِ بِالْمَدِينَةِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَنْصُورِ الْمُؤَيَّدِ اَلسَّلَامُ
عَلَى اَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس داخل دروازه
شود و وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست و بگو در حرم
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ
جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ وَخِيَرَتَهُ مِنْ خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
عَبْدِ اللّٰهِ وَاَخِي رَسُولِ اللّٰهِ يَا مَوْلَايَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ وَابْنُ
عَبْدِكَ وَابْنُ اَمَتِكَ جَاءَكَ مُسْتَجِيراً بِذِمَّتِكَ قَاصِداً اِلَى حَرَمِكَ
مُتَوَجِّهاً اِلَى مَقَامِكَ مُتَوَسِّلًا اِلَى اللّٰهِ تَعَالَى بِكَ ءَاَدْخُلُ يَا مَوْلَايَ
ءَاَدْخُلُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ءَاَدْخُلُ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ يَا اَمِينَ اللّٰهِ ءَاَدْخُلُ
يَا مَلَائِكَةَ اللّٰهِ الْمُقِيمِينَ فِي هٰذَا الْمَشْهَدِ يَا مَوْلَايَ أَتَاْذَنُ لِي بِالدُّخُولِ
اَفْضَلَ مَا اَذِنْتَ لِاَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ فَاِنْ لَمْ اَكُنْ لَهُ اَهْلًا فَاَنْتَ اَهْلٌ
لِذٰلِكَ پس عتبه را ببوس و مقدم دار پای راست را پیش از پای چپ و
داخل شو و در حال داخل شدن بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ اِنَّكَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحِيمُ

پس برو تا محاذی قبر مطهر شوی و توقف نما پیش از رسیدن بقبر رو بقبر کن و بگو

اَلسَّلامُ مِنَ اللّٰهِ عَلىٰ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَمِينِ اللّٰهِ عَلىٰ وَحْيِهِ وَرِسالاتِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَمَعْدِنِ الْوَحْيِ وَالتَّنْزِيلِ الْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلىٰ ذٰلِكَ كُلِّهِ الشّاهِدِ عَلَى الْخَلْقِ السِّراجِ الْمُنِيرِ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْمَظْلُومِينَ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ وَاَرْفَعَ وَاَشْرَفَ ما صَلَّيْتَ عَلىٰ اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ وَاَصْفِيائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِكَ وَخَيْرِ خَلْقِكَ بَعْدَ نَبِيِّكَ وَاَخِي رَسُولِكَ وَوَصِيِّ حَبِيبِكَ الَّذِي انْتَجَبْتَهُ مِنْ خَلْقِكَ وَالدَّلِيلِ عَلىٰ مَنْ بَعَثْتَهُ بِرِسالاتِكَ وَدَيّانِ الدِّينِ بِعَدْلِكَ وَفَصْلِ قَضائِكَ بَيْنَ خَلْقِكَ وَالسَّلامُ عَلَيْهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ الْقَوّامِينَ بِاَمْرِكَ مِنْ بَعْدِهِ الْمُطَهَّرِينَ الَّذِينَ ارْتَضَيْتَهُمْ اَنْصاراً لِدِينِكَ وَحَفَظَةً لِسِرِّكَ وَشُهَداءَ عَلىٰ خَلْقِكَ وَاَعْلاماً لِعِبادِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلىٰ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طالِبٍ وَصِيِّ رَسُولِ اللّٰهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْقائِمِ بِاَمْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلىٰ فاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدَيْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَجْمَعِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَئِمَّةِ الرّاشِدِينَ اَلسَّلامُ عَلَى الْاَنْبِياءِ

الْمُرْسَلِينَ الَّذِينَ قَامُوا بِاَمْرِهِ وَقَادُوا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَخَافُوا لِخَوْفِهِمْ اَلسَّلَامُ عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ پس برو تا باپشت نزدیک قبر رو بقبر و پشت بقبله کن و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَلَمَ التُّقٰى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الْوَفِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا الْاَئِمَّةِ وَالْحُسَيْنِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَمُودَ الدِّينِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْوَصِيِّينَ وَاَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَدَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ وَخَيْرَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَيِّدَ الصِّدِّيقِينَ وَالصَّفْوَةَ مِنْ سُلَالَةِ النَّبِيِّينَ وَبَابَ حِكْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَازِنَ وَحْيِهِ وَعَيْبَةَ عِلْمِهِ وَالنَّاصِحَ لِاُمَّةِ نَبِيِّهِ وَالتَّالِيَ لِرَسُولِهِ وَالْمُوَاسِيَ لَهُ بِنَفْسِهِ وَالنَّاطِقَ بِحُجَّتِهِ وَالدَّاعِيَ اِلٰى شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِيَ عَلٰى سُنَّتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ اَنَّهُ قَدْ بَلَّغَ عَنْ رَسُولِكَ مَا حُمِّلَ وَرَعٰى مَا اسْتُحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتُودِعَ وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَاَقَامَ اَحْكَامَكَ وَجَاهَدَ النَّاكِثِينَ فِي سَبِيلِكَ وَالْقَاسِطِينَ فِي حُكْمِكَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ اَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا لَا تَاْخُذُهُ فِيكَ لَوْمَةُ لَائِمٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَاَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ اَللّٰهُمَّ هٰذَا قَبْرُ وَلِيِّكَ الَّذِي فَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَجَعَلْتَ فِي اَعْنَاقِ عِبَادِكَ مُبَايَعَتَهُ وَخَلِيفَتِكَ الَّذِي بِهِ تَاْخُذُ وَتُعْطِي وَبِهِ تُثِيبُ وَتُعَاقِبُ وَقَدْ قَصَدْتُهُ طَمَعًا لِمَا اَعْدَدْتَهُ لِاَوْلِيَائِكَ فَبِعَظِيمِ قَدْرِهِ عِنْدَكَ وَجَلِيلِ خَطَرِهِ لَدَيْكَ وَقُرْبِ مَنْزِلَتِهِ مِنْكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ فَاِنَّكَ اَهْلُ الْكَرَمِ وَالْجُودِ وَالسَّلَامُ

عليك يا مولاي وعلى ضجيعيك آدم ونوح ورحمة الله وبركاته پس

ضریح را ببوس و دو جانب سر را ببوس و بگو

يا مولاي إليك وفودي وبك أتوسل إلى ربي في بلوغ مقصودي
وأشهد أن المتوسل بك غير خائب والطالب بك عن معرفة غير
مردود إلا بقضاء حوائجه فكن لي شفيعا إلى الله ربك وربي في قضاء
حوائجي وتيسير أموري وكشف شدتي وغفران ذنبي وسعة رزقي و
تطويل عمري وإعطاء سؤلي في آخرتي ودنياي اللهم العن قتلة
أمير المؤمنين اللهم العن قتلة الحسن والحسين اللهم العن قتلة
الأئمة وعذبهم عذابا أليما لا تعذبه أحدا من العالمين عذابا كثيرا
لا انقطاع له ولا أجل ولا أمد بما شاقوا ولاة أمرك وأعد لهم عذابا
لم تحله بأحد من خلقك اللهم وأدخل على قتلة أنصار رسولك
وعلى قتلة أمير المؤمنين وعلى قتلة الحسن والحسين وعلى قتلة أنصار
الحسن والحسين وقتلة من قتل في ولاية آل محمد أجمعين عذابا أليما
مضاعفا في أسفل درك من الجحيم لا يخفف عنهم العذاب وهم فيه
مبلسون ملعونون ناكسوا رؤوسهم عند ربهم قد عاينوا الندامة
والخزي الطويل لقتلهم عترة أنبيائك ورسلك وأتباعهم من عبادك
الصالحين اللهم العنهم في مستسر السر وظاهر العلانية في أرضك
وسمائك اللهم اجعل لي قدم صدق في أوليائك وحبب إلي مشاهدهم
ومستقرهم حتى تلحقني بهم وتجعلني لهم تبعا في الدنيا والآخرة
يا أرحم الراحمين

پس ضریح را ببوس و پشت بقبله بایست و رو بجانب قبر امام حسین علیه السلام

کہ وہ کہو السلام علیک یا اباعبداللہ السلام علیک یابن رسول اللہ
السلام علیک یابن امیر المؤمنین السلام علیک یابن فاطمۃ الزہراء
سیدۃ نساء العالمین السلام علیک یا ابا الائمۃ الہادین المہدیین
السلام علیک یا صریع الدمعۃ الساکبۃ السلام علیک یا صاحب
المصیبۃ الراتبۃ السلام علیک وعلی جدک وابیک السلام علیک
وعلی امک واخیک السلام علیک وعلی الائمۃ من ذریتک و
بنیک اشہد لقد طیب اللہ بک التراب واوضح بک الکتاب وجعلک
وابوک وجدک واخاک وبنیک عبرۃ لاولی الالباب یابن المیامین
الاطیاب التالین الکتاب وجہت سلامی الیک صلوات اللہ و
سلامہ علیک وجعل افئدۃ من الناس تہوی الیک ما خاب
من تمسک بک ولجا الیک

پس رو بروئے قبر بابا بیٹھ کہو

السلام علی ابی الائمۃ وخلیل النبوۃ والمخصوص بالاخوۃ السلام
علی یعسوب الدین والایمان وکلمۃ الرحمن السلام علی میزان الاعمال
ومقلب الاحوال وسیف ذی الجلال وساقی السلسبیل الزلال
السلام علی صالح المؤمنین ووارث علم النبیین والحاکم یوم الدین
السلام علی شجرۃ التقوی وسامع السر والنجوی السلام علی حجۃ
اللہ البالغۃ ونعمتہ السابغۃ ونقمتہ الدامغۃ السلام علی الصراط الواضح
والنجم اللائح والامام الناصح والزناد القادح ورحمۃ اللہ وبرکاتہ

پس کہو

اللھم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب اخی نبیک وولیہ و

دعا شیخ عماد

فانت مقیم یا الٰہی و تفضل
بی عیشہ واسبغ صلاتک
وصلاتہ ونعمہ مؤمنین
وسروری احبذی حضرت ابرار
وغمومی ان تنجا ولیعت
صفوح عن مبتدع ما نائب من
اللھم اغفر لی ما قدمت وما
اخرت وما اسررت وما اعلنت وما
اسرفت وابسط الاللھم
انت اعلم بہ منی
انت المقدم وانت المؤخر
لا الہ الا انت بعلمک
الغیب وبقدرتک علی
الخلق اجمعین ما علمت
الحیاۃ خیرا لی فاحینی
وتوفنی اذا علمت الوفاۃ
خیرا لی

ناصِرِهِ وَوَصِیِّهِ وَوَزیرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبابِ حِکْمَتِهِ
وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعی اِلیٰ شَریعَتِهِ وَخَلیفَتِهِ فی اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ
الْکَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ قاصِمِ الْکَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذی جَعَلْتَهُ
مِنْ نَبِیِّکَ بِمَنْزِلَةِ هرُونَ مِنْ مُوسیٰ اَللّٰهُمَّ والِ مَنْ والاهُ وَعادِ
مَنْ عاداهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ
مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَصَلِّ عَلَیْهِ اَفْضَلَ ما صَلَّیْتَ عَلیٰ اَحَدٍ مِنْ
اَوْصِیاءِ اَنْبِیائِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ

پس برگرد بجانب سر از برای زیارت حضرت آدم و نوح ع و در زیارت
آدم بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا خَلیفَةَ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْبَشَرِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
وَعَلیٰ رُوحِکَ وَبَدَنِکَ وَعَلَی الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِکَ وَذُرِّیَّتِکَ وَصَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْکَ صَلوٰةً لا یُحْصیها اِلّا هُوَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ و در زیارت
نوح علیه السلام بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صَفِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَیْخَ الْمُرْسَلینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ صَلَواتُ اللّٰهِ وَسَلامُهُ عَلَیْکَ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ

پس شش رکعت نماز بکن دو رکعت برای امیرالمؤمنین ع دو رکعت اول بعد
از سوره فاتحة الکتاب سوره الرحمن بخوان و در رکعت دوم سوره یس
و بعد از نماز تسبیح حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها را بخوان و طلب

اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ خَشْیَتَکَ فِی السِّرِّ وَالْعَلانِیَةِ وَکَلِمَةَ الْحَقِّ فِی الْغَضَبِ وَالرِّضا وَالْقَصْدَ فِی الْفَقْرِ وَالْغِنیٰ وَاَسْئَلُکَ نَعیماً لا یَنْفَدُ وَقُرَّةَ عَیْنٍ لا تَنْقَطِعُ وَاَسْئَلُکَ الرِّضا بِالْقَضاءِ وَبَرْدَ الْعَیْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَلَذَّةَ النَّظَرِ اِلیٰ وَجْهِکَ وَشَوْقاً اِلیٰ لِقائِکَ مِنْ غَیْرِ ضَرّاءَ مُضِرَّةٍ وَلا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ اَللّٰهُمَّ زَیِّنّا بِزینَةِ الْایمانِ وَاجْعَلْنا هُداةً مَهْدِیّینَ

وعلی ... وذریتک وعلی الطاهرین من ولدک

امرش را فراموش مکن و از برای خود دعا کن و بگو

اَللّٰهُمَّ اِنّي صَلَّيْتُ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةً مِنّي اِلٰى سَيِّدي وَمَوْلاٰيَ
وَلِيِّكَ وَاَخي رَسُولِكَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيّينَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ
صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا
مِنّي وَاجْزِني عَلٰى ذٰلِكَ جَزاءَ الْمُحْسِنينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ
رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لاٰ شَريكَ لَكَ لِاَنَّهُ لاٰ تَكُونُ الصَّلٰوةُ
وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلاّٰ لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنّي زِيارَتي وَاَعْطِني سُؤْلي بِمُحَمَّدٍ وَاٰلِهِ
الطّاهِرينَ و چهار رکعت دیگر را هدیه آدم و نوح گردان پس سجده شکر
بجا آور و در سجده بگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَعَلَيْكَ
تَوَكَّلْتُ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ ثِقَتي وَرَجائي فَاكْفِني ما اَهَمَّني وَما لاٰ يُهِمُّني وَما
اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنّي عَزَّ جارُكَ وَجَلَّ ثَناؤُكَ وَلاٰ اِلٰهَ غَيْرُكَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَقَرِّبْ فَرَجَهُمْ

پس جانب راست رو را بر زمین گذار و بگو

اِرْحَمْ ذُلّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرُّعي اِلَيْكَ وَوَحْشَتي مِنَ النّاسِ وَاُنْسي بِكَ
يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ

پس جانب چپ رو را بر زمین گذار و بگو

لاٰ اِلٰهَ اِلاّٰ اَنْتَ رَبّي حَقّاً حَقّاً سَجَدْتُ لَكَ يا رَبِّ تَعَبُّداً وَرِقّاً اَللّٰهُمَّ
اِنَّ عَمَلي ضَعيفٌ فَضاعِفْهُ لي يا كَريمُ يا كَريمُ يا كَريمُ پس برو بسجود صد
مرتبه بگو شُكْراً و جهد کن در دعا که این موضع طلبیدن مطالب است
و استغفار بسیار بکن که محل آمرزش گناهان است و حاجات خود را از

اهدنا فیمن هدیت اللّهمّ إنّي أسألك الثبات في الأمر والعزيمة على الرشد وأسألك شكر نعمتك وحسن عبادتك وأسألك لسانا صادقا وقلبا سليما وأعوذ بك من شرّ ما تعلم وأستغفرك لما تعلم فإنك تعلم ولا نعلم وأنت علّام الغيوب

دعای بعد نماز

فدا طلب نما که مقام استجابت دعاها است و سید بن طاوس در مزار خود روایت کرده اند که هر نمازی بکه بجا میآوری چه فریضه و چه نافله مادامیکه در نجف میباشی بخوان بعد از آن این دعا را اَللّٰهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ اَمْرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قَدَرِكَ وَلَا بُدَّ مِنْ قَضَاۤئِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاۤءٍ اَوْ قَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَاَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يَنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَسُؤْدَدِنَا وَشَرَفِنَا وَنَعْمَاۤئِنَا وَكَرَامَتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا اَللّٰهُمَّ وَمَا اَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاۤءٍ اَوْ فَضَّلْتَنَا اَوْ اَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَاَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَقْهَرُهُ وَيَدْمَغُهُ وَاجْعَلْهُ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَفِي حَسَنَاتِنَا وَسُؤْدَدِنَا وَشَرَفِنَا وَنَعْمَاۤئِكَ وَكَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَلَا تَجْعَلْهُ لَنَا اَشَرًا وَلَا بَطَرًا وَلَا فِتْنَةً وَلَا مَقْتًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ وَسُوۤءِ الْمَقَامِ وَخِفَّةِ الْمِيزَانِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَلَقِّنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ وَلَا تُرِنَا اَعْمَالَنَا حَسَرَاتٍ وَلَا تُخْزِنَا عِنْدَ قَضَاۤئِكَ وَلَا تَفْضَحْنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْكُرُكَ وَلَا تَنْسَاكَ وَتَخْشَاكَ كَاَنَّهَا تَرَاكَ حَتّٰى تَلْقَاكَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَبَدِّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرُفَاتٍ وَاجْعَلْ غُرُفَاتِنَا عَالِيَاتٍ اَللّٰهُمَّ وَاَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سَعَةِ مَا قَضَيْتَ عَلٰى نَفْسِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَمُنَّ عَلَيْنَا بِالْهُدٰى مَا اَبْقَيْتَنَا وَالْكَرَامَةِ مَا اَحْيَيْتَنَا وَالْمَغْفِرَةِ اِذَا تَوَفَّيْتَنَا وَالْحِفْظِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمُرِنَا وَالْبَرَكَةِ فِيمَا رَزَقْتَنَا وَالْعَوْنِ عَلٰى مَا حَمَّلْتَنَا وَالثَّبَاتِ عَلٰى مَا طَوَّقْتَنَا وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا

وَلا تُعاقِبْنا بِجَهْلِنا وَلا تَسْتَدْرِجْنا بِخَطايانا وَاجْعَلْ اَحْسَنَ ما نَقُولُ
ثابِتاً في قُلُوبِنا وَاجْعَلْنا عُظَماءَ عِنْدَكَ وَفي اَنْفُسِنا اَذِلَّةً وَانْفَعْنا بِما
عَلَّمْتَنا وَزِدْنا عِلْماً نافِعاً وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لا يَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لا تَدْمَعُ
وَمِنْ صَلوةٍ لا تُقْبَلُ اَجِرْنا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يا وَلِيَّ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ
شیخ در مصباح الزائر فرموده دعاء دیگر که مستحب است در عقب نماز
زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام خوانده شود یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا مُجیبَ
دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ الخ مفید گوید که این دعا همان دعاء صفوان است که
معروف شده بدعاء علقمه و خواهد آمد انشاء الله در ذیل زیارت عاشورا
و بدانکه مستحب است زیارت سر امام حسین علیه السلام در نزد قبر امیرالمؤمنین
و در وسائل و مستدرک بابی برای آن مرقوم داشته‌اند و در مستدرک از
مزار محمد بن المشهدی نقل کرده که حضرت صادق علیه السلام زیارت کرد سر
امام حسین ع را در نزد سر امیرالمؤمنین علیه السلام و نماز کرد در نزد آن چهار
چهار رکعت و زیارت این است اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِالْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الصِّدّيقَةِ الطّاهِرَةِ سَيِّدَةِ
نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَبا عَبْدِاللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ
جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذى في جَنْبِهِ مُحْتَسِباً حَتّى اَتيكَ الْيَقينُ وَاَشْهَدُ
اَنَّ الَّذينَ خالَفُوكَ وَحارَبُوكَ وَاَنَّ الَّذينَ خَذَلُوكَ وَالَّذينَ قَتَلُوكَ
مَلْعُونُونَ عَلى لِسانِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَقَدْ خابَ مَنِ افْتَرى لَعَنَ اللهُ الظّالِمينَ
لَكُمْ مِنَ الْاَوَّلينَ وَالْاخِرينَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْاَليمَ اَتَيْتُكَ يا

مَوْلایَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیآئِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ مؤلف گوید که اگر همین زیارت را در مسجد جامع بخوانند نیز مناسب است

زیارت دوم

زیارت معروفه بامین الله است که در نهایت اعتبار است و در تمام کتب مزار به و مصابیح نقل شده است و علامه مجلسی ره فرموده که آن بهترین زیارات است از جهت متن و سند و باید که در جمیع روضات مقدسه بر آن مواظبت نماید و کیفیت آن چنان است که بسندهای معتبر روایت شده از جابر از امام محمد باقر علیه السلام که امام زین العابدین علیه السلام بزیارت امیرالمؤمنین ع آمد و نزد قبر آنحضرت ایستاد و گریست و گفت
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللّٰهِ فی اَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلی عِبادِهِ و زیارت را برای غیر امیرالمؤمنین خوانده شود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ در آن گفته نشود اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ جاهَدْتَ فِی اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ وَعَمِلْتَ بِکِتابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِیِّهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ حَتّی دَعاکَ اللّٰهُ اِلی جِوارِهِ فَقَبَضَکَ اِلَیْهِ بِاخْتِیارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدآئَکَ الْحُجَّةَ مَعَ ما لَکَ مِنَ الْحُجَجِ الْبالِغَةِ عَلی جَمیعِ خَلْقِهِ اَللّٰهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسی مُطْمَئِنَّةً بِقَدَرِکَ راضِیَةً بِقَضآئِکَ مُولَعَةً بِذِکْرِکَ وَدُعآئِکَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ اَوْلِیآئِکَ مَحْبُوبَةً فی اَرْضِکَ وَسَمآئِکَ صابِرَةً عَلی نُزُولِ بَلائِکَ شاکِرَةً لِفَواضِلِ نَعْمآئِکَ ذاکِرَةً لِسَوابِغِ آلائِکَ مُشْتاقَةً اِلی فَرْحَةِ لِقآئِکَ مُتَزَوِّدَةً التَّقْوی لِیَوْمِ جَزآئِکَ مُسْتَنَّةً

بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَمْدِكَ
وَثَنَائِكَ پس پهلوی روی مبارک خود را بر قبر گذاشت و گفت اللّٰهُمَّ إِنَّ
قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالِهَةٌ وَسُبُلَ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامَ
الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَفْئِدَةَ الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةٌ وَأَصْوَاتَ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفَتَّحَةٌ وَدَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ
مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ
مَرْحُومَةٌ وَالْإِغَاثَةَ لِمَنِ اسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْإِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ
بِكَ مَبْذُولَةٌ وَعِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةٌ وَزَلَلَ مَنِ اسْتَقَالَكَ مُقَالَةٌ
وَأَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ
نَازِلَةٌ وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبَ الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ
وَحَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَّةٌ وَجَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوَفَّرَةٌ
وَعَوَائِدَ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدَ الْمُسْتَطْعِمِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاهِلَ
الظِّمَاءِ مُتْرَعَةٌ اللّٰهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي
وَبَيْنَ أَوْلِيَائِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِنَّكَ
وَلِيُّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ در
کامل الزیاره بعد از این زیارت این فقرات نیز مسطور است أَنْتَ إِلٰهِي
وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ اغْفِرْ لِأَوْلِيَائِنَا وَكُفَّ عَنَّا أَعْدَائَنَا وَاشْغَلْهُمْ
عَنْ أَذَانَا وَأَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَاجْعَلْهَا الْعُلْيَا وَأَدْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ
وَاجْعَلْهَا السُّفْلَىٰ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ حضرت امام محمد باقر
فرموده که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیر المؤمنین
یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و د
عا

او را در نامه از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله بر آن
زدند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند بقائم آل محمد علیهم السلام
پس استقبال نماید صاحبش را ببشارت و تحیت و کرامت انشاء الله
تعالی مؤلف گوید که این زیارت شریفه هم از زیارات مطلقه محسوب
می‌شود و هم از زیارات مخصوصه روز غدیر و هم از زیارات جامعه معتبره
که در جمیع روضات مقدسه ائمه علیهم السلام خوانده می‌شود

زیارت ششم

سید عبدالکریم بن طاوس از صفوان جمال روایت کرده است که
گفت چون با حضرت صادق علیه السلام وارد کوفه شدیم در هنگامی که آن حضرت
نزد ابوجعفر دوانقی میرفتند فرمود که ای صفوان شتر را بخوابان
که این نزدیک حرم جدم امیرالمؤمنین علیه السلام است پس فرود آمدند
و غسل کردند و جامه را تغییر دادند و پاها را برهنه کردند و فرمودند
که تو نیز چنین کن پس روانه شدند بجانب نجف و فرمودند که گامها را
کوتاه بردار و سر را بزیر انداز که حق تعالی برای تو بعدد هر گامی میکنی
بر میداری صد هزار حسنه مینویسد و صد هزار گناه محو میکند و صد
هزار درجه بلند میکند و صد هزار حاجت برمیآورد و مینویسد برای تو
ثواب هر صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده باشد پس آن
حضرت میرفتند و من میرفتم با آنحضرت با آرام دل و آرام تن و تسبیح
و تنزیه و تهلیل خدا میگوییم تا رسیدیم به تلها پس نظر کردند بجانب
راست و چپ و بچوبیکه در دست داشتند خطی کشیدند پس فرمودند
جستجو نما پس طلب کردم اثر قبری یافتم پس آب دیده بر روی مبارکش

جاری شد و گفت اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ و گفت اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الْوَصِیُّ الْبَرُّ التَّقِیُّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبَأُ الْعَظیمُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدّیقُ الرَّشیدُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَرُّ الزَّکِیُّ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وَصِیَّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خِیَرَةَ اللّهِ عَلَی
الْخَلْقِ اَجْمَعینَ اَشْهَدُ اَنَّکَ حَبیبُ اللّهِ وَخاصَّةُ اللّهِ وَخالِصَتُهُ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَعَیْبَةَ عِلْمِهِ وَخازِنَ وَحْیِهِ

پس خود را بقبر چسبانیدند و گفتند

بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا حُجَّةَ الْخِصامِ بِاَبی اَنْتَ
وَاُمّی یا بابَ الْمَقامِ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی یا نُورَ اللّهِ التّامِّ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ
بَلَّغْتَ عَنِ اللّهِ وَعَنْ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ ما حُمِّلْتَ وَرَعَیْتَ
مَا اسْتُحْفِظْتَ وَحَفِظْتَ مَا اسْتُودِعْتَ وَحَلَّلْتَ حَلالَ اللّهِ وَحَرَّمْتَ
حَرامَ اللّهِ وَاَقَمْتَ اَحْکامَ اللّهِ وَلَمْ تَتَعَدَّ حُدُودَ اللّهِ وَعَبَدْتَ اللّهَ مُخْلِصاً
حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ صَلَّی اللّهُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِکَ پس
برخواست آنحضرت و در بالای سر آنحضرت چند رکعت نماز کرد و فرمود که ای
صفوان هر که زیارت کند امیرالمؤمنین علیه السلام را باین زیارت و باین نماز
بکند برگردد بسوی اهلش و حال آنکه گناهانش آمرزیده شده باشد و عملش
مقبول و پسندیده شده باشد و بنویسند برای او ثواب هر که زیارت آنحضرت
کرده باشد از ملائکه صفوان گفت پرسیدم بتعجب که ثواب هر که زیارت کند
آنحضرت را از ملائکه فرمود بلی در هر شبی هفتاد قبیله از ملائکه آنحضرت را
زیارت میکنند پرسید که هر قبیله چه مقدار اند فرمود که صد هزار ملک پس
آنحضرت قهقری نقیب بپشت بیرون آمدند و در اثنای بیرون آمدن میگفتند

دعا روز

یَا جَدَّاهُ یَا سَیِّدَاهُ یَا طَیِّبَاهُ یَا طَاهِرَاهُ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْکَ وَ رَزَقَنِی الْعَوْدَ إِلَیْکَ وَ الْمَقَامَ فِی حَرَمِکَ وَ الْکَوْنَ مَعَکَ وَ مَعَ الْأَبْرَارِ مِنْ وُلْدِکَ
صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَ عَلَی الْمَلَائِکَةِ الْمُحْدِقِینَ بِکَ

صفوان گفت که با آنحضرت عرض کردم که رخصت میدهید خبر دهم اصحاب خود را از اهل کوفه و نشان این قبر را بایشان بدهم فرمود بلی و درهمی چند بمن داد و فرمود که من قبر را مرمت و اصلاح کردم

زیارت چهارم

در مسند دلائل الوسائل از مزار قدیم نقل کرده که روایت کرده است از مولای ما امام محمد باقر علیه السلام که فرمود با پدرم رفتیم بزیارت قبر جدم امیرالمؤمنین ع در نجف پس ایستاد پدرم نزد قبر مطهر و گریست و گفت

اَلسَّلَامُ عَلَی أَبِی الْأَئِمَّةِ وَ خَلِیلِ النُّبُوَّةِ وَ الْمَخْصُوصِ بِالْأُخُوَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَی یَعْسُوبِ الْإِیمَانِ وَ مِیزَانِ الْأَعْمَالِ وَ سَیْفِ ذِی الْجَلَالِ اَلسَّلَامُ عَلَی صَالِحِ الْمُؤْمِنِینَ وَ وَارِثِ عِلْمِ النَّبِیِّینَ الْحَاکِمِ فِی یَوْمِ الدِّینِ اَلسَّلَامُ عَلَی شَجَرَةِ التَّقْوَی اَلسَّلَامُ عَلَی حُجَّةِ اللّٰهِ الْبَالِغَةِ وَ نِعْمَتِهِ السَّابِغَةِ وَ نِقْمَتِهِ الدَّامِغَةِ اَلسَّلَامُ عَلَی الصِّرَاطِ الْوَاضِحِ وَ النَّجْمِ اللَّائِحِ وَ الْإِمَامِ النَّاصِحِ
وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ

انگاه گفت أَنْتَ وَسِیلَتِی إِلَی اللّٰهِ وَ ذَرِیعَتِی وَ لِی حَقُّ مُوَالاتِی وَ تَأْمِیلِی فَکُنْ لِی شَفِیعِی إِلَی اللّٰهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلَی قَضَاءِ حَاجَتِی وَ هِیَ فَکَاکُ رَقَبَتِی مِنَ النَّارِ وَ اصْرِفْنِی فِی مَوْقِفِی هَذَا بِالنُّجْحِ وَ بِمَا سَأَلْتُهُ کُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَ قُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِی عَقْلاً کَامِلاً وَ لُبّاً رَاجِحاً وَ قَلْباً زَکِیّاً وَ عَمَلاً کَثِیراً وَ أَدَباً بَارِعاً وَ اجْعَلْ ذَلِکَ کُلَّهُ لِی وَ لَا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ بِرَحْمَتِکَ یَا أَرْحَمَ

...الدنیا وجمیع خیر الآخرة ... الدنیا ... واصرف عنی ... الآخرة ... الفانیة

الراحمین

زیارت پنجم

شیخ کلینی روایت کرده از حضرت ابوالحسن ثالث امام علی النقی ع که مکتوبی بود قبر امیرالمؤمنین علیه السلام اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ اَنْتَ اَوَّلُ مَظْلُومٍ وَاَوَّلُ مَنْ غُصِبَ حَقُّهُ صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ حَتّی اَتاکَ الْیَقینُ فَاَشْهَدُ اَنَّکَ لَقیتَ اللهَ وَاَنْتَ شَهیدٌ عَذَّبَ اللهُ قاتِلَکَ بِاَنْواعِ الْعَذابِ وَجَدَّدَ عَلَیْهِ الْعَذابَ جِئْتُکَ عارِفاً بِحَقِّکَ مُسْتَبْصِراً بِشَأْنِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ وَمَنْ ظَلَمَکَ اَلْقی عَلی ذلِکَ رَبّی اِنْ شاءَ اللهُ یا وَلِیَّ اللهِ اِنَّ لی ذُنُوباً کَثیرَةً فَاشْفَعْ لی اِلی رَبِّکَ فَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللهِ مَقاماً مَعْلُوماً وَاِنَّ لَکَ عِنْدَ اللهِ جاهاً وَشَفاعَةً وَقَدْ قالَ اللهُ تَعالی وَلا یَشْفَعُونَ اِلّا لِمَنِ ارْتَضی

زیارت ششم

زیارتی است که جماعتی از علما روایت کرده اند که از جمله آنها است شیخ محمد بن المشهدی که فرموده روایت کرده است محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره که گفت بیرون رفتم با صفوان جمال و جمعی از اصحاب ما بجانب نجف پس حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را زیارت کردیم پس چون فارغ شدیم صفوان روی خود را گردانید بسوی قبر حضرت امام حسین ع و گفت زیارت میکنیم حضرت امام حسین ع را از اینمکان از بالای سر حضرت امیرالمؤمنین ع و صفوان گفت که با حضرت صادق علیه السلام باینجا آمدیم و حضرت چنین زیارت و دعا کرد و دعا خواند که من میکنم و فرمود که ای صفوان این زیارت را ضبط کن و این دعا را بخوان و همیشه حضرت امیرالمؤمنین و امام حسین ع را

باین نحو زیارت کن که من ضامنم بر خدا که هر که ایشان را چنین زیارت کند و این دعا را بخواند خواه از نزدیک و خواه از دور و اینکه زیارتش مقبول باشد و عملش جزا داده شود و سلامش با ایشان برسد و [illegible] گردد و حاجتهایش برآورده شود هر چند عظیم باشد مؤلف گوید که تمام این خبر و فضل این عمل بیاید در عقب دعاء صفوان در زیارت عاشوراء انشاء الله دوم زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام اینست رو بقبر آنحضرت بایست و بگو

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صِفْوَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمینَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلی مَنِ اصْطَفاهُ اللهُ وَاخْتَصَّهُ وَاخْتارَهُ مِنْ بَرِیَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیلَ اللهِ ما دَجَی اللَّیْلُ وَغَسَقَ وَاَضاءَ النَّهارُ وَاَشْرَقَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ ما صَمَتَ صامِتٌ وَنَطَقَ ناطِقٌ وَذَرَّ شارِقٌ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَوْلانا اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ صاحِبِ السَّوابِقِ وَالْمَناقِبِ وَالنَّجْدَةِ وَمُبیدِ الْکَتائِبِ الشَّدیدِ الْبَأْسِ الْعَظیمِ الْمِراسِ الْمَکینِ الْاَساسِ ساقِی الْمُؤْمِنینَ بِالْکَأْسِ مِنْ حَوْضِ الرَّسُولِ الْمَکینِ الْاَمینِ اَلسَّلامُ عَلی صاحِبِ النُّهی وَالْفَضْلِ وَالطَّوائِلِ وَالْمَکْرُماتِ وَالنَّوائِلِ اَلسَّلامُ عَلی فارِسِ الْمُؤْمِنینَ وَلَیْثِ الْمُوَحِّدینَ وَقاتِلِ الْمُشْرِکینَ وَوَصِیِّ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلی مَنْ اَیَّدَهُ اللهُ بِجَبْرَئیلَ وَاَعانَهُ بِمیکائیلَ وَاَزْلَفَهُ فِی الدّارَیْنِ وَحَباهُ بِکُلِّ ما تَقَرُّ بِهِ الْعَیْنُ وَصَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلی آلِهِ الطّاهِرینَ وَعَلی اَوْلادِهِ الْمُنْتَجَبینَ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ الرّاشِدینَ الَّذینَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْکَرِ وَفَرَضُوا عَلَیْنَا الصَّلَواتِ وَاَمَرُوا

بِابْنَاءِ الزَّكوٰةِ وَعَرَّفُونَا صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقِرَاءَةَ الْقُرْاٰنِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَعْسُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللّٰهِ النَّاظِرَةَ وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ
وَاُذُنَهُ الْوَاعِيَةَ وَحِكْمَتَهُ الْبَالِغَةَ وَنِعْمَتَهُ السَّابِغَةَ وَنِقْمَتَهُ الدَّامِغَةَ
اَلسَّلَامُ عَلٰى قَسِيمِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى نِعْمَةِ اللّٰهِ عَلَى الْاَبْرَارِ وَنِقْمَتِهِ
عَلَى الْفُجَّارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُتَّقِينَ الْاَخْيَارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَخِي رَسُولِ
اللّٰهِ وَابْنِ عَمِّهِ وَزَوْجِ ابْنَتِهِ وَالْمَخْلُوقِ مِنْ طِينَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَى الْاَصْلِ
الْقَدِيمِ وَالْفَرْعِ الْكَرِيمِ اَلسَّلَامُ عَلَى الثَّمَرِ الْجَنِيِّ اَلسَّلَامُ عَلٰى اَبِي الْحَسَنِ
عَلِيٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰى شَجَرَةِ طُوبٰى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهٰى اَلسَّلَامُ عَلٰى اٰدَمَ صِفْوَةِ
اللّٰهِ وَنُوحٍ نَبِيِّ اللّٰهِ وَاِبْرٰهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ وَمُوسٰى كَلِيمِ اللّٰهِ وَعِيسٰى رُوحِ اللّٰهِ
وَمُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللّٰهِ وَمَنْ بَيْنَهُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ اُولٰئِكَ رَفِيقًا اَلسَّلَامُ عَلٰى نُورِ الْاَنْوَارِ وَسَلِيلِ
الْاَطْهَارِ وَعَنَاصِرِ الْاَخْيَارِ اَلسَّلَامُ عَلٰى وَالِدِ الْاَئِمَّةِ الْاَبْرَارِ
اَلسَّلَامُ عَلٰى حَبْلِ اللّٰهِ الْمَتِينِ وَجَنْبِهِ الْمَكِينِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَلسَّلَامُ عَلٰى اَمِينِ اللّٰهِ فِي اَرْضِهِ وَخَلِيفَتِهِ وَالْحَاكِمِ بِاَمْرِهِ وَالْقَيِّمِ بِدِينِهِ
وَالنَّاطِقِ بِحِكْمَتِهِ وَالْعَامِلِ بِكِتَابِهِ اَخِ الرَّسُولِ وَزَوْجِ الْبَتُولِ وَسَيْفِ اللّٰهِ
الْمَسْلُولِ اَلسَّلَامُ عَلٰى صَاحِبِ الدَّلَالَاتِ وَالْاٰيَاتِ الْبَاهِرَاتِ وَالْمُعْجِزَاتِ
الْقَاهِرَاتِ وَالْمُنْجِي مِنَ الْهَلَكَاتِ الَّذِي ذَكَرَهُ اللّٰهُ فِي مُحْكَمِ الْاٰيَاتِ فَقَالَ
تَعَالٰى فِي اُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِيٌّ حَكِيمٌ اَلسَّلَامُ عَلَى اسْمِ اللّٰهِ الرَّضِيِّ وَ
وَجْهِهِ الْمُضِيءِ وَجَنْبِهِ الْعَلِيِّ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلٰى حُجَجِ اللّٰهِ وَ
اَوْصِيَائِهِ وَخَاصَّةِ اللّٰهِ وَاَصْفِيَائِهِ وَخَالِصَتِهِ وَاُمَنَائِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ

وبركاته صدّقتك يا مولاي يا امين الله وحجّته زائراً عارفاً بحقّك
موالياً لاوليائك معادياً لاعدائك متقرّباً الى الله بزيارتك واشفع
لي عند الله ربّي وربّك في خلاص رقبتي من النار وقضاء حوائجي
حوائج الدنيا والآخرة

پس خود را بقبر بچسبان و قبر را ببوس و بگو

سلام الله وسلام ملائكته المقرّبين والمسلّمين لك بقلوبهم يا
امير المؤمنين والناطقين بفضلك والشاهدين على انّك صادق
صدّيق عليك ورحمة الله وبركاته اشهد انّك طهر طاهر مطهّر
اشهد لك يا وليّ الله ووليّ رسوله بالبلاغ والاداء واشهد انّك
جنب الله وبابه وانّك حبيب الله ووجهه الذي يؤتى منه وانّك
سبيل الله وانّك عبد الله واخو رسوله صلّى الله عليه وآله اتيتك
متقرّباً الى الله عزّ وجلّ بزيارتك راغباً اليك في الشفاعة ابتغي
بشفاعتك خلاص رقبتي من النار متعوّذاً بك من النار هارباً
من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعاً اليك رجاء رحمة ربّي
اتيتك استشفع بك يا مولاي واتقرّب بك الى الله ليقضي بك
حوائجي فاشفع لي يا امير المؤمنين الى الله فانّي عبد الله ومولاك
وزائرك ولك عند الله المقام المحمود والجاه العظيم والشأن
الكبير والشفاعة المقبولة اللهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وصلّ
على امير المؤمنين عبدك المرتضى وامينك الاوفى وعروتك
الوثقى ويدك العليا وجنبك الاعلى وكلمتك الحسنى وحجّتك
على الورى وصدّيقك الاكبر وسيّد الاوصياء وركن الاولياء

وَعِمادِ الْاَصْفِیاءِ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَیَعْسُوبِ الدّینِ وَقُدْوَةِ الصّالِحینَ
وَاِمامِ الْمُخْلِصینَ الْمَعْصُومِ مِنَ الْخَلَلِ الْمُهَذَّبِ مِنَ الزَّلَلِ الْمُطَهَّرِ مِنَ الْعَیْبِ
الْمُنَزَّهِ مِنَ الرَّیْبِ اَخی نَبِیِّكَ وَوَصِیِّ رَسُولِكَ الْبائِتِ عَلی فِراشِهِ وَالْمُواسی
لَهُ بِنَفْسِهِ وَکاشِفِ الْکَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذی جَعَلْتَهُ سَیْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَآیَةً
لِرِسالَتِهِ وَشاهِداً عَلی اُمَّتِهِ وَدَلالَةً عَلی حُجَّتِهِ وَحامِلاً لِرایَتِهِ وَوِقایَةً
لِمُهْجَتِهِ وَهادِیاً لِاُمَّتِهِ وَیَداً لِبَأْسِهِ وَتاجاً لِرَأْسِهِ وَباباً لِسِرِّهِ وَمِفْتاحاً
لِظَفَرِهِ حَتّی هَزَمَ جُیُوشَ الشِّرْكِ بِاِذْنِكَ وَاَبادَ عَساکِرَ الْکُفْرِ بِاَمْرِكَ وَ
بَذَلَ نَفْسَهُ فی مَرْضاتِ رَسُولِكَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلی طاعَتِهِ فَصَلِّ
اَللّٰهُمَّ عَلَیْهِ صَلوٰةً دائِمَةً باقِیَةً

پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا وَلِیَّ اللهِ وَالشِّهابَ الثّاقِبَ وَالنُّورَ الْعاقِبَ
یا سَلیلَ الْاَطائِبِ یا سِرَّ اللهِ اِنَّ بَیْنی وَبَیْنَ اللهِ تَعالی ذُنُوباً قَدْ اَثْقَلَتْ
ظَهْری وَلا یَأْتی عَلَیْها اِلّا رِضاهُ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكَ عَلی سِرِّهِ وَاسْتَرْعاكَ
اَمْرَ خَلْقِهِ کُنْ لی اِلَی اللهِ شَفیعاً وَمِنَ النّارِ مُجیراً وَعَلَی الدَّهْرِ ظَهیراً
فَاِنّی عَبْدُ اللهِ وَوَلِیُّكَ وَزائِرُكَ صَلَّی اللهُ عَلَیْكَ پس شش رکعت
نماز زیارت بکن و هر دعا که خواهی بکن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَمیرَ
الْمُؤْمِنینَ عَلَیْكَ مِنّی سَلامُ اللهِ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ پس اشاره
کن و متوجه شو بجانب قبر امام حسین ع و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبا عَبْدِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَتَیْتُکُما زائِراً وَمُتَوَسِّلاً اِلَی اللهِ
تَعالی رَبّی وَرَبِّکُما وَمُتَوَجِّهاً اِلَی اللهِ بِکُما وَمُسْتَشْفِعاً بِکُما اِلَی اللهِ فی حاجَتی
هٰذِهِ پس بخوان تا آخر دعاء صفوان را اِنَّهُ قَریبٌ مُجیبٌ پس رو بقبله کن و
بخوان از اول دعاء صفوان یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ

وَيَا كَاشِفَ كُرَبِ الْمَكْرُوبِينَ أَنْتَ وَاصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَاجَتِي وَكِفَايَةِ مَا
أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ملتفت شو
بجانب قبر امیرالمؤمنین ع و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَالسَّلامُ
عَلَى أَبِي عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنِ مَا بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلا جَعَلَهُ اللهُ
آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمَا وَلا فَرَّقَ اللهُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمَا مؤلف گوید که
قبلاً از این ذکر شد که دعاء صفوان همان است که مشهور شده است
بدعاء علقمه و بیاید ذکر آن در زیارت روز عاشوراء

زیارت هفتم

زیارتی است که سید بن طاوس در مصباح الزائر نقل کرده با این کیفیت
که قصد کن باب السلام یعنی درگاه روضهٔ امیرالمؤمنین علیه السلام که
ضریح مقدسش نمایان میشود پس بگو سی و چهار مرتبه اَللهُ اَكْبَرُ و بگو
سَلامُ اللهِ وَسَلامُ مَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ
وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ اَلسَّلامُ عَلَى آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى
نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَى مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ
وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى اسْمِ اللهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ الْعَلِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ
اَلسَّلامُ عَلَى الْمُهَذَّبِ الصَّفِيِّ اَلسَّلامُ عَلَى أَبِي الْحَسَنِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي
طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَى خَالِصِ الْأَخِلاَّءِ اَلسَّلامُ
عَلَى الْمَخْصُوصِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَوْلُودِ فِي الْكَعْبَةِ الْمُزَوَّجِ
فِي السَّمَاءِ اَلسَّلامُ عَلَى أَسَدِ اللهِ فِي الْوَغَى اَلسَّلامُ عَلَى مَنْ شُرِّفَتْ
بِهِ مَكَّةُ وَمِنًى اَلسَّلامُ عَلَى صَاحِبِ الْحَوْضِ وَحَامِلِ اللِّوَاءِ اَلسَّلامُ عَلَى

خامس أهل العباء السلام على البائت على فراش النبي ومفديه بنفسه من الأعداء السلام على قالع باب خيبر والداحي به في الفضاء السلام على مكلم الفتية في كهفهم بلسان الأنبياء السلام على منبع القليب في الفلا السلام على قالع الصخرة وقد عجز عنها الرجال الأشداء السلام على مخاطب الثعبان على منبر الكوفة بلسان الفصحاء

السلام على مخاطب الذئب ومكلم الجمجمة بالنهروان وقد نخرت العظام بالبلاء السلام على صاحب الشفاعة في يوم الورود ورحمة الله وبركاته السلام على الإمام الزكي حليف المحراب السلام على صاحب المعجز الباهر والناطق بالحكمة والصواب السلام على من عنده تأويل المحكم والمتشابه وعنده أم الكتاب السلام على من ردت عليه الشمس حين توارت بالحجاب السلام على محيي الليل البهيم بالتهجد والاكتئاب السلام على من خاطبه جبرئيل بإمرة المؤمنين بغير ارتياب ورحمة الله وبركاته السلام على سيدنا داود السلام على صاحب المعجزات السلام على من عجب من حملاته في الحروب ملائكة سبع سماوات السلام على من ناجى الرسول فقدم بين يدي نجواه صدقات السلام على أمير الجيوش وصاحب الغزوات السلام على مخاطب ذئب الفلوات السلام على نور الله في الظلمات السلام على من ردت له الشمس فقضى ما فاته من الصلوات ورحمة الله وبركاته السلام على أمير المؤمنين السلام على سيد الوصيين السلام على إمام المتقين السلام على وارث علم النبيين السلام على يعسوب الدين السلام على عصمة المؤمنين السلام على قدوة الصادقين ورحمة الله وبركاته السلام على حجة الأبرار السلام على أبي الأئمة

الاطهار السلام على المخصوص بذي الفقار السلام على ساقي اوليائه
من حوض النبي المختار صلى الله عليه وآله ما اطرد الليل والنهار السلام
على النبأ العظيم السلام على من انزل الله فيه وانه في ام الكتاب
لدينا لعلي حكيم السلام على صراط الله المستقيم السلام على المعوذ
في التوراة والانجيل والقرآن الحكيم ورحمة الله وبركاته

پس بمالد زنخ خود را بر ضریح و ببوس آنرا و بگوئی

يا امين الله يا حجة الله يا ولي الله يا صراط الله زارك عبدك ووليك
اللائذ بقبرك والمنيخ رحله بفنائك المتقرب الى الله عز وجل و
المستشفع بك الى الله بزيارة من هجر فيك صحبه وجعلك بعد الله حسبه
اشهد انك الطور والكتاب المسطور والرق المنشور وبحر العلم المسجور
يا ولي الله ان لكل مزور عناية فيمن زاره وقصده واتاه وانا وليك وقد
حططت رحلي بفنائك ولجأت الى حرمك ولذت بضريحك لعلمي بعظيم
منزلتك وشرف حضرتك وقد اثقلت الذنوب ظهري ومنعتني رقادي
فما اجد حرزا ولا معقلا ولا ملجأ الجأ اليه الا الله تعالى وتوسلي بك
اليه واستشفاعي بك لديه فها انا ذا نازل بفنائك ولك عند الله
جاه عظيم ومقام كريم فاشفع لي عند الله ربك يا مولاي پس

ببوس ضریح را و روی خود را بقبله کن و بگو

اللهم اني اتقرب اليك يا اسمع السامعين ويا ابصر الناظرين
ويا اسرع الحاسبين ويا اجود الاجودين بمحمد خاتم النبيين ورسولك
الى العالمين وباخيه وابن عمه الانزع البطين العالم المبين علي
امير المؤمنين والحسن والحسين الامامين الشهيدين وبعلي بن الحسين

زین العابدین و بمحمد بن علی باقر علم الاولین و بجعفر بن محمد ولی الصدیقین و بموسی بن جعفر الکاظم المبین و حبیس الظالمین و بعلی موسی الرضا الامین و بمحمد بن علی الجواد علم المهتدین و بعلی بن محمد البر الصادق سید العابدین و بالحسن بن علی العسکری ولی المؤمنین و بالخلف الحجة صاحب الامر مظهر البراهین ان تکشف ما بی من الهموم و تکفینی شر البلاء المحتوم و تجیرنی من النار ذات السموم برحمتک یا ارحم الراحمین

پس دعا کن برای هرچه بخواهی و وداع نما آنحضرت را و دبر کرد مؤلف گوید که سید عبد الکریم بن طاوس در فرحة الغری روایت کرده که حضرت امام زین العابدین علیه السلام وارد کوفه شد و داخل شد در مسجد آن و در مسجد بود ابو حمزه ثمالی که از زاهدین اهل کوفه و مشایخ آنجا بود پس حضرت دو رکعت نماز گذارد ابو حمزه گفت نشنیدم لهجه پاکیزه تر از آن نزد یکتر رفتم تا بشنوم چه میگوید شنیدم میگوید الهی ان کان قد عصیتک فانی قد اطعتک فی احب الاشیاء الیک و این دعائی است معروف مؤلف گوید که ذکر این دعا بعد از این دعا ها در کوفه بیاید و آنکه ابو حمزه گفت که آن بزرگوار آمد نزد ستون هفتم و نعلین را کند و ایستاد و دستها را برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشت آن راست ایستاد پس چهار رکعت نماز گذارد و رکوع و سجود را نیکو بعمل آورد پس این دعا را خواند الهی ان کنت قد عصیتک تا آخر دعا و موافق روایت سابقه آن بزرگوار بر خواست و وقت ابو حمزه گفت که من عقب او رفتم تا مناخ کوفه و آن مکانی بوده که شتران را در آنجا

[illegible]

ادعیه اذکار دینی

مجبور باشند دیدم در آنجا غلام سیاهی است و با اوست شتر گزیده
و ناقه گفتم یا اوای سیاه این مرد کیست گفت آد نجتی ثم ما تله از سیما (علیک)
و شمایلش او را نشناختی او علی بن الحسین است ابوحمزه گفت پس خود را
انداختم روی پاهای آنحضرت و بوسیدم آنرا که آنجناب نگذاشت و با دست
خود سر مرا بلند کرد و فرمود مکن ای اباحمزه سجود نشاید مگر برای
خداوند عزوجل گفتم یابن رسول الله برای چه باینجا آمد پدر فرمود
که از برای آنچه که دو رکعت نماز در مسجد کوفه و اگر مردم بدانند
چه فضیلتی است در آن بیایند بسوی آن اگرچه بروش کودکان خود را بر
زمین کشند یعنی بیایند هرچند در نهایت سختی باشد راه و مثل برایشان
مانند اطفالیکه راه نیفتاده‌اند نشسته حرکت مینمایند پس فرمود آیا
میل داری که زیارت کنی با (من) قبر جدم علی بن ابیطالب (ع) را گفتم بلی پس
حرکت فرمود و من در سایه ناقه او بودم و حدیث میکرد مرا تا رسیدم
بغریین و آن بقعه (بود) سفید که نور از آن میدرخشد پس از شتر خویش پیاده
شد و دو طرف روی خود را بر آن زمین گذارد و فرمود ای اباحمزه (این)
قبر (جدم) علی بن ابیطالب (ع) است پس زیارت کرد آنحضرت را بزیارتیکه اول آن
اَلسَّلامُ عَلَی اسْمِ اللهِ الرَّضِیِّ وَنُورِ وَجْهِهِ الْمُضِیءِ است پس وداع کرد با
آن قبر مطهر و رفت بسوی مدینه و من برگشتم بکوفه مؤلف گوید
که از ذکر نکردن سید این زیارت را در فرحه تاسف میخوردم و در جستجوی
او بودم تا آنکه بکتاب زیاراتی که برای حضرت امیرالمؤمنین (ع) نقل شده
ملاحظه کردم زیارتیکه در اول آن این دو جمله باشد نیافتم مگر این
زیارت شریفه را که جمله اولش موافق است و جمله دوم (مختلف) پس شاید که این

زیارت همان زیارت باشد و این خلاف چندان ضرر ندارد و اگر کوئی
که اول این زیارت سلام الله و سلام ملائکته است نه السلام علی اسم الله
کوئیم اول زیارت همان السلام علی اسم الله الرضی است و سلامهای سابق
بمنزله اذن دخول و طلب خصت است و شاهد این مطلب نطبق این زیارت است
با زیارت روز مولود که کما لتشابهت واداوند با هم رجوع کن با بجا تا برتو معلوم
شود و نیز بدانکه در زیارت ششم و زیارت روز مولود این دو جمله بدون لفظ
نو و میباشد امانه در اول زیارت والله العالم و مالجمله ما را از زیارات مطلقه
همین هفت زیارت که نقل کردیم کافی است و اگر کسی بیش از این خواهشمند باشد
بخواند زیارات جامعه را و بخواند نیز زیارت مبسوطی را که بعد از این برای روز
عید غدیر نقل میکنیم زیرا که روایت شده بخواندن آن زیارت در هر وقت
و در هر کجا که شخص باشد و باید غنیمت شمرد زیارت حضرت امیر المؤمنین
علیه السلام و نماز در آن حرم مطهر را و نیز را که نماز در آن نزد بود کوا و مقابل
در بیت هزار نماز است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که
زیارت کند امام مفترض الطاعه را و نماز کذارد نزد او چهار رکعت
نوشته شود برای او حجه و عمره و ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم به
فضیلت مجاورت قبر امیر المؤمنین علیه السلام لکن بشرط آنکه مجاور حق
جوار آنحضرت را ملحوظ داشته باشد و این مطلب بسیار مشکل است که برای
هر کس ممکن نیست و مقام را مقتضی ذکر آن نیست طالبین رجوع کنند بکلمه طیبه

ذکر وداع امیر المؤمنین ع

چون خواستی وداع کنی آنحضرت را بخوان این وداع را که بعد از زیارت پنجم
مذکور در کتب علما نقل شده

ادعیه اداء دین

خطایاه
واغفر لی واعصمنی
[illegible]

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ اَسْتَوْدِعُكَ اللهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَءُ
عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَبِالرُّسُلِ وَبِما جِئْتَ بِهِ وَدَعَوْتَ اِلَيْهِ وَدَلَلْتَ
عَلَيْهِ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي
اِيّاهُ فَاِنْ تَوَفَّيْتَني قَبْلَ ذلِكَ فَاِنّي اَشْهَدُ في مَماتي عَلى ما شَهِدْتُ
عَلَيْهِ في حَيوتي اَشْهَدُ اَنَّ اَميرَ الْمُؤْمِنينَ عَلِيّاً وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَعَلِيَّ
بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ وَعَلِيَّ بْنَ مُوسى
وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةَ بْنَ
الْحَسَنِ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَئِمَّتي وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ قَتَلَهُمْ وَحارَبَهُمْ
مُشْرِكُونَ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْهِمْ في اَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحيمِ وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنْ حارَبَهُمْ
لَنا اَعْداءٌ وَنَحْنُ مِنْهُمْ بُرَآءُ وَاَنَّهُمْ حِزْبُ الشَّيْطانِ وَعَلى مَنْ قَتَلَهُمْ لَعْنَةُ اللهِ
وَالْمَلائِكَةِ وَالنّاسِ اَجْمَعينَ وَمَنْ شَرِكَ فيهِمْ وَمَنْ سَرَّهُ قَتْلُهُمْ اَللّهُمَّ
اِنّي اَسْئَلُكَ بَعْدَ الصَّلوةِ وَالتَّسْليمِ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
فاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ وَلا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتِهِ فَاِنْ جَعَلْتَهُ فَاحْشُرْني
مَعَ هؤُلاءِ الْمُسَمَّيْنَ الْاَئِمَّةِ اَللّهُمَّ وَذَلِّلْ قُلُوبَنا لَهُمْ بِالطّاعَةِ وَ
الْمُناصَحَةِ وَالْمَحَبَّةِ وَحُسْنِ الْمُوازَرَةِ وَالتَّسْليمِ

مقصد دوم در زیارات مخصوصه حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
و آنها چند زیارت است

اول زیارت روز غدیر است که روایت شده از حضرت امام رضا علیه السلام
که با بن ابی نصر فرمود ای ابن ابی نصر هرجا که باشی حاضر شو در روز غدیر نزد
قبر امیرالمؤمنین علیه السلام بدرستیکه حقتعالی بیامرزد در این روز از مرد

مؤمن و زن مؤمنه گناه شصت ساله را و آزاد میکند او را از آتش جهنم دو برابر آنچه را ذکر کرده است در ماه رمضان و در شب قدر و در شب فطر الخ و بدانکه برای این روز شریف چند زیارت نقل شده اوّل زیارت امین الله که در زیارت دوم مطلقه گذشت دوم زیارتی است که به سندهای معتبره از حضرت امام علی نقی علیه السلام نقل شده که زیارت کردند حضرت امیرالمؤمنین ع را بآن در روز غدیر در سالیکه معتصم آنحضرت را طلبیده بود و کیفیّت آن چنانستکه چون اراده زیارت نمائی بایست بر در قبّه منوره و رخصت طلب نما و شیخ شهید گفته که غسل میکنی و پاکیزه‌ترین جامه‌ها خود را میپوشی و اذن دخول میطلبی میگوئی اَللّٰهُمَّ اِنّي وَقَفْتُ عَلٰى بابِ بَيْتِ و این همان اذن دخول اول است که ما در اول باب نقل کردیم پس پای راست را مقدّم دار و داخل شو و برو تا نزدیک ضریح مقدّس و پشت بقبله در برابر ضریح بایست و بگو

اَلسَّلامُ عَلٰى مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ خاتَمِ النَّبِيّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلينَ وَصَفْوَةِ رَبِّ الْعالَمينَ اَمينِ اللّٰهِ عَلٰى وَحْيِهِ وَعَزائِمِ اَمْرِهِ وَالْخاتِمِ لِما سَبَقَ وَالْفاتِحِ لِمَا اسْتُقْبِلَ وَالْمُهَيْمِنِ عَلٰى ذٰلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ وَالسَّلامُ عَلٰى اَنْبِياءِ اللّٰهِ وَرُسُلِهِ وَمَلائِكَتِهِ الْمُقَرَّبينَ وَعِبادِهِ الصّالِحينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيّينَ وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِيّينَ وَوَلِيَّ رَبِّ الْعالَمينَ وَمَوْلايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنينَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ يا اَمينَ اللّٰهِ في اَرْضِهِ وَسَفيرَهُ في خَلْقِهِ وَحُجَّتَهُ الْبالِغَةَ عَلٰى عِبادِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا دينَ اللّٰهِ الْقَويمَ وَصِراطَهُ الْمُسْتَقيمَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبَأُ الْعَظيمُ الَّذي هُمْ

فیہ مختلفون وعنہ یسئلون السلام علیک یا امیر المؤمنین آمنت باللہ
وہم مشرکون وصدقت بالحق وہم مکذبون وجاہدت فی اللہ وہم محجمون
وعبدت اللہ مخلصا لہ الدین صابرا محتسبا حتی اتاک الیقین الا لعنۃ
اللہ علی الظالمین السلام علیک یا سید المسلمین ویعسوب المؤمنین و
امام المتقین وقائد الغر المحجلین ورحمۃ اللہ وبرکاتہ اشہد انک اخو
رسول اللہ ووصیہ ووارث علمہ وامینہ علی شرعہ وخلیفتہ فی امتہ
واول من آمن باللہ وصدق بما انزل علی نبیہ واشہد انہ قد بلغ عن اللہ
ما انزلہ فیک فصدع بامرہ واوجب علی امتہ فرض طاعتک وولایتک
وعقد علیہم البیعۃ لک وجعلک اولی بالمؤمنین من انفسہم کما جعلہ اللہ
کذلک ثم اشہد اللہ تعالی علیہم فقال الست قد بلغت فقالوا اللہم
بلی فقال اللہم اشہد وکفی بک شہیدا وحاکما بین العباد فلعن اللہ
جاحد ولایتک بعد الاقرار وناکث عہدک بعد المیثاق واشہد
انک وفیت بعہد اللہ تعالی وان اللہ تعالی موف لک بعہدہ ومن
اوفی بما عاہد علیہ اللہ فسیؤتیہ اجرا عظیما واشہد انک امیر المؤمنین
الحق الذی نطق بولایتک التنزیل واخذ لک العہد علی الامۃ بذلک
الرسول واشہد انک وعمک واخاک الذین تاجرتم اللہ بنفوسکم
فانزل اللہ فیکم ان اللہ اشتری من المؤمنین انفسہم واموالہم بان لہم
الجنۃ یقاتلون فی سبیل اللہ فیقتلون ویقتلون وعدا علیہ حقا
فی التوراۃ والانجیل والقرآن ومن اوفی بعہدہ من اللہ فاستبشروا
ببیعکم الذی بایعتم بہ وذلک ہو الفوز العظیم التائبون العابدون
الحامدون السائحون الراکعون الساجدون الآمرون بالمعروف والناہون

عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللّٰهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
اَنَّ الشَّاكَّ فِيكَ مَا آمَنَ بِالرَّسُولِ الْاَمِينِ وَاَنَّ الْعَادِلَ بِكَ غَيْرَكَ
عَانِدٌ عَنِ الدِّينِ الْقَوِيمِ الَّذِي ارْتَضَاهُ لَنَا رَبُّ الْعَالَمِينَ وَاَكْمَلَهُ بِوِلَايَتِكَ
يَوْمَ الْغَدِيرِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْمَعْنِيُّ بِقَوْلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِي
مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ضَلَّ وَاللّٰهِ وَاَضَلَّ
مَنِ اتَّبَعَ سِوَاكَ وَعَنَدَ عَنِ الْحَقِّ مَنْ عَادَاكَ اَللّٰهُمَّ سَمِعْنَا لِاَمْرِكَ وَاَطَعْنَا
وَاتَّبَعْنَا صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ فَاهْدِنَا رَبَّنَا وَلَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا
اِلٰى طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا مِنَ الشَّاكِرِينَ لِاَنْعُمِكَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ لَمْ تَزَلْ لِلْهَوٰى
مُخَالِفًا وَلِلتُّقٰى مُحَالِفًا وَعَلٰى كَظْمِ الْغَيْظِ قَادِرًا وَعَنِ النَّاسِ عَافِيًا غَافِرًا
وَاِذَا عُصِيَ اللّٰهُ سَاخِطًا وَاِذَا اُطِيعَ اللّٰهُ رَاضِيًا وَبِمَا عَهِدَ اِلَيْكَ عَامِلًا رَاعِيًا
لِمَا اسْتُحْفِظْتَ حَافِظًا لِمَا اسْتُودِعْتَ مُبَلِّغًا مَا حُمِّلْتَ مُنْتَظِرًا مَا وُعِدْتَ
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مَا اتَّقَيْتَ ضَارِعًا وَلَا اَمْسَكْتَ عَنْ حَقِّكَ جَازِعًا وَلَا اَحْجَمْتَ
عَنْ مُجَاهَدَةِ غَاصِبِيكَ نَاكِلًا وَلَا اَظْهَرْتَ الرِّضَا بِخِلَافِ مَا يُرْضِي اللّٰهَ
مُدَاهِنًا وَلَا وَهَنْتَ لِمَا اَصَابَكَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا ضَعُفْتَ وَلَا اسْتَكَنْتَ
عَنْ طَلَبِ حَقِّكَ مُرَاقِبًا مَعَاذَ اللّٰهِ اَنْ تَكُونَ كَذٰلِكَ بَلْ اِذْ ظُلِمْتَ احْتَسَبْتَ
رَبَّكَ وَفَوَّضْتَ اِلَيْهِ اَمْرَكَ وَذَكَّرْتَهُمْ فَمَا ادَّكَرُوا وَوَعَظْتَهُمْ فَمَا اتَّعَظُوا وَخَوَّفْتَهُمُ
اللّٰهَ فَمَا تَخَوَّفُوا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ
حَتّٰى دَعَاكَ اللّٰهُ اِلٰى جِوَارِهِ وَقَبَضَكَ اِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ وَاَلْزَمَ اَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ
بِقَتْلِهِمْ اِيَّاكَ لِتَكُونَ الْحُجَّةُ لَكَ عَلَيْهِمْ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلٰى جَمِيعِ
خَلْقِهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا وَجَاهَدْتَ فِي
اللّٰهِ صَابِرًا وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ مُحْتَسِبًا وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَّةَ نَبِيِّهِ وَاَقَمْتَ

الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ مَا اسْتَطَعْتَ
مُبْتَغِيًا مَا عِنْدَ اللّٰهِ رَاغِبًا فِيمَا وَعَدَ اللّٰهُ لَا تَحْفِلُ بِالنَّوَائِبِ وَلَا تَهِنُ عِنْدَ
الشَّدَائِدِ وَلَا تَحْجِمُ عَنْ مُحَارِبٍ اَفِكَ مَنْ نَسَبَ غَيْرَ ذٰلِكَ اِلَيْكَ وَافْتَرٰى بَاطِلًا
عَلَيْكَ وَاَوْلٰى لِمَنْ عَنَدَ عَنْكَ لَقَدْ جَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ الْجِهَادِ وَصَبَرْتَ
عَلَى الْاَذٰى صَبْرَ احْتِسَابٍ وَاَنْتَ اَوَّلُ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ وَصَلّٰى لَهُ وَجَاهَدَ وَاَبْدٰى
صَفْحَتَهُ فِي دَارِ الشِّرْكِ وَالْاَرْضُ مَشْحُونَةٌ ضَلَالَةً وَالشَّيْطَانُ يُعْبَدُ جَهْرَةً
وَاَنْتَ الْقَائِلُ لَا تَزِيدُنِي كَثْرَةُ النَّاسِ حَوْلِي عِزَّةً وَلَا تَفَرُّقُهُمْ عَنِّي وَحْشَةً
وَلَوْ اَسْلَمَنِي النَّاسُ جَمِيعًا لَمْ اَكُنْ مُتَضَرِّعًا اعْتَصَمْتَ بِاللّٰهِ فَعَزَزْتَ وَآثَرْتَ
الْآخِرَةَ عَلَى الْاُولٰى فَزَهِدْتَ وَاَيَّدَكَ اللّٰهُ وَهَدَاكَ وَاَخْلَصَكَ وَاجْتَبَاكَ
فَمَا تَنَاقَضَتْ اَفْعَالُكَ وَلَا اخْتَلَفَتْ اَقْوَالُكَ وَلَا تَقَلَّبَتْ اَحْوَالُكَ وَلَا
ادَّعَيْتَ وَلَا افْتَرَيْتَ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا وَلَا شَرِهْتَ اِلَى الْحُطَامِ وَلَا دَنَّسَكَ
الْآثَامُ وَلَمْ تَزَلْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَيَقِينٍ مِنْ اَمْرِكَ تَهْدِي اِلَى الْحَقِّ
وَاِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اَشْهَدُ شَهَادَةَ حَقٍّ وَاُقْسِمُ بِاللّٰهِ قَسَمَ صِدْقٍ اَنَّ مُحَمَّدًا
وَآلَهُ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ سَادَاتُ الْخَلْقِ وَاَنَّكَ مَوْلَايَ وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَاَنَّكَ عَبْدُ اللّٰهِ وَوَلِيُّهُ وَاَخُو الرَّسُولِ وَوَصِيُّهُ وَوَارِثُهُ وَاَنَّهُ الْقَائِلُ لَكَ
وَالَّذِي بَعَثَنِي بِالْحَقِّ مَا آمَنَ بِي مَنْ كَفَرَ بِكَ وَلَا اَقَرَّ بِاللّٰهِ مَنْ جَحَدَكَ
وَقَدْ ضَلَّ مَنْ صَدَّ عَنْكَ وَلَمْ يَهْتَدِ اِلَى اللّٰهِ وَلَا اِلَيَّ مَنْ لَا يَهْتَدِي بِكَ
وَهُوَ قَوْلُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ وَاِنِّي لَغَفَّارٌ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ
اهْتَدٰى اِلٰى وِلَايَتِكَ مَوْلَايَ فَضْلُكَ لَا يَخْفٰى وَنُورُكَ لَا يُطْفَاُ وَاَنَّ مَنْ
جَحَدَكَ الظَّلُومُ الْاَشْقٰى مَوْلَايَ اَنْتَ الْحُجَّةُ عَلَى الْعِبَادِ وَالْهَادِي اِلَى الرَّشَادِ
وَالْعُدَّةُ لِلْمَعَادِ مَوْلَايَ لَقَدْ رَفَعَ اللّٰهُ فِي الْاُولٰى مَنْزِلَتَكَ وَاَعْلٰى فِي الْآخِرَةِ

درجتك وبصّرك ما عمي على من خالفك وحال بينك وبين مواهب
الله لك فلعن الله مستحلّي الحرمة منك وذائد الحقّ عنك وأشهد أنّهم
الأخسرون الذين تلفح وجوههم النار وهم فيها كالحون وأشهد أنّك
ما أقدمت ولا أحجمت ولا نطقت ولا أمسكت إلّا بأمر من الله ورسوله قلت
والذي نفسي بيده لقد نظر إليّ رسول الله صلّى الله عليه وآله أضرب
بالسيف قدماً فقال يا عليّ أنت منّي بمنزلة هارون من موسى إلّا أنّه
لا نبيّ بعدي وأعلمك أنّ موتك وحياتك معي وعلى سنّتي فوالله ما
كذبت ولا كُذبت ولا ضللت ولا ضُلّ بي ولا نسيت ما عهد إليّ ربّي
وإنّي لعلى بيّنة من ربّي بيّنها لنبيّه وبيّنها النبيّ لي وإنّي لعلى الطريق
الواضح ألفظه لفظاً صدقت والله وقلت الحقّ فلعن الله من ساواك بمن
ناواك والله جلّ اسمه يقول هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون فلعن الله من
عدل بك من فرض الله عليه ولايتك وأنت وليّ الله وأخو رسوله والذابّ
عن دينه والذي نطق القرآن بتفضيله قال الله تعالى وفضّل الله المجاهدين
على القاعدين أجراً عظيماً درجات منه ومغفرة ورحمة وكان الله غفوراً
رحيماً وقال الله تعالى أجعلتم سقاية الحاجّ وعمارة المسجد الحرام كمن آمن
بالله واليوم الآخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله والله
لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا وجاهدوا في سبيل الله
بأموالهم وأنفسهم أعظم درجة عند الله وأولئك هم الفائزون يبشّرهم
ربّهم برحمة منه ورضوان وجنّات لهم فيها نعيم مقيم خالدين فيها
أبداً إنّ الله عنده أجر عظيم أشهد أنّك المخصوص بمدحة الله المخلص
لطاعة الله لم تبغ بالهدى بدلاً ولم تشرك بعبادة ربّك أحداً وأنّ الله

تَعَالىٰ اسْتَجَابَ لِنَبِيِّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِيكَ دَعْوَتَهُ ثُمَّ اَمَرَهُ بِاِظْهَارِ
مَا اَوْلاكَ لِاُمَّتِهِ اِعْلاءً لِشَأْنِكَ وَاِعْلاناً لِبُرْهَانِكَ وَدَحْضاً
لِلْاَبَاطِيلِ وَقَطْعاً لِلْمَعَاذِيرِ فَلَمَّا اَشْفَقَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَاسِقِينَ وَاتَّقىٰ
فِيكَ الْمُنَافِقِينَ اَوْحىٰ اِلَيْهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ
مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ فَوَضَعَ عَلىٰ نَفْسِهِ اَوْزَارَ الْمَسِيرِ وَنَهَضَ فِي رَمْضَاءِ
الْهَجِيرِ فَخَطَبَ وَاَسْمَعَ وَنَادىٰ فَاَبْلَغَ ثُمَّ سَأَلَهُمْ اَجْمَعَ فَقَالَ هَلْ بَلَّغْتُ
فَقَالُوا اللّٰهُمَّ بَلىٰ فَقَالَ اللّٰهُمَّ اشْهَدْ ثُمَّ قَالَ اَلَسْتُ اَوْلىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ
مِنْ اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا بَلىٰ فَاَخَذَ بِيَدِكَ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ مَوْلاهُ فَهٰذَا عَلِيٌّ
مَوْلاهُ اللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ
مَنْ خَذَلَهُ فَمَا آمَنَ بِمَا اَنْزَلَ اللهُ فِيكَ عَلىٰ نَبِيِّهِ اِلَّا قَلِيلٌ وَلا زَادَ اَكْثَرَهُمْ
غَيْرَ تَخْسِيرٍ وَلَقَدْ اَنْزَلَ اللهُ تَعَالىٰ فِيكَ مِنْ قَبْلُ وَهُمْ كَارِهُونَ يَا اَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ
اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَلا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لائِمٍ ذٰلِكَ فَضْلُ اللهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللهِ
هُمُ الْغَالِبُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
رَبَّنَا لا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ اللّٰهُمَّ اِنَّا نَعْلَمُ اَنَّ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَالْعَنْ
مَنْ عَارَضَهُ وَاسْتَكْبَرَ وَكَذَّبَ بِهِ وَكَفَرَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا اَيَّ مُنْقَلَبٍ

يَتَقَلَّبُونَ السَّلامُ عَلَيْكَ يا اَميرَ الْمُؤْمِنينَ وَسَيِّدَ الْوَصِيّينَ وَاَوَّلَ
الْعابِدينَ وَاَزْهَدَ الزّاهِدينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَصَلَواتُهُ وَتَحِيّاتُهُ
اَنْتَ مُطْعِمُ الطَّعامِ عَلى حُبِّهِ مِسْكيناً وَيَتيماً وَاَسيراً لِوَجْهِ اللهِ لا تُريدُ
مِنْهُمْ جَزاءً وَلا شُكُوراً وَفيكَ اَنْزَلَ اللهُ تَعالى وَيُؤْثِرُونَ عَلى اَنْفُسِهِمْ
وَلَوْ كانَ بِهِمْ خَصاصَةٌ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
وَاَنْتَ الْكاظِمُ لِلْغَيْظِ وَالْعافي عَنِ النّاسِ وَاللهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ وَاَنْتَ
الصّابِرُ فِي الْبَأْساءِ وَالضَّرّاءِ وَحينَ الْبَأْسِ وَاَنْتَ الْقاسِمُ بِالسَّوِيَّةِ وَالْعادِلُ
فِي الرَّعِيَّةِ وَالْعالِمُ بِحُدُودِ اللهِ مِنْ جَميعِ الْبَرِيَّةِ وَاللهُ تَعالى اَخْبَرَ عَمّا اَوْلاكَ
مِنْ فَضْلِهِ بِقَوْلِهِ اَفَمَنْ كانَ مُؤْمِناً كَمَنْ كانَ فاسِقاً لا يَسْتَوُونَ اَمَّا الَّذينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ فَلَهُمْ جَنّاتُ الْمَأْوى نُزُلاً بِما كانُوا يَعْمَلُونَ
وَاَنْتَ الْمَخْصُوصُ بِعِلْمِ التَّنْزيلِ وَحُكْمِ التَّأْويلِ وَنَصِّ الرَّسُولِ وَلَكَ الْمَواقِفُ
الْمَشْهُودَةُ وَالْمَقاماتُ الْمَشْهُورَةُ وَالْاَيّامُ الْمَذْكُورَةُ يَوْمَ بَدْرٍ وَيَوْمَ
الْاَحْزابِ اِذْ زاغَتِ الْاَبْصارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَناجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا
هُنالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزالاً شَديداً وَاِذْ يَقُولُ الْمُنافِقُونَ
وَالَّذينَ في قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ما وَعَدَنَا اللهُ وَرَسُولُهُ اِلّا غُرُوراً وَاِذْ قالَتْ
طائِفَةٌ مِنْهُمْ يا اَهْلَ يَثْرِبَ لا مُقامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَريقٌ مِنْهُمُ
النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بُيُوتَنا عَوْرَةٌ وَما هِيَ بِعَوْرَةٍ اِنْ يُريدُونَ اِلّا فِراراً
وَقالَ اللهُ تَعالى وَلَمّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزابَ قالُوا هذا ما وَعَدَنَا اللهُ
وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللهُ وَرَسُولُهُ وَما زادَهُمْ اِلّا ايماناً وَتَسْليماً فَقَتَلْتَ
عَمْرَهُمْ وَهَزَمْتَ جَمْعَهُمْ وَرَدَّ اللهُ الَّذينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنالُوا خَيْراً
وَكَفَى اللهُ الْمُؤْمِنينَ الْقِتالَ وَكانَ اللهُ قَوِيّاً عَزيزاً وَيَوْمَ اُحُدٍ اِذْ يُصْعِدُونَ

وَلا يَلْوُونَ عَلى أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوهُمْ فِي أُخْرٰاهُمْ وَأَنْتَ تَذُودُ بِهِمُ الْمُشْرِكِينَ
عَنِ النَّبِيِّ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمالِ حَتّىٰ رَدَّهُمُ اللّٰهُ تَعالىٰ عَنْكُما خائِفِينَ
وَنَصَرَ بِكَ الْخاذِلِينَ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ عَلىٰ ما نَطَقَ بِهِ التَّنْزِيلُ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ
فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئاً وَضاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِما رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ
ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلىٰ رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنُونَ أَنْتَ وَمَنْ
يَلِيكَ وَعَمُّكَ الْعَبّاسُ يُنادِي الْمُنْهَزِمِينَ يا أَصْحابَ سُورَةِ الْبَقَرَةِ يا أَهْلَ
بَيْعَةِ الشَّجَرَةِ حَتَّى اسْتَجابَ لَهُ قَوْمٌ قَدْ كَفَيْتَهُمُ الْمَؤُونَةَ وَتَكَفَّلْتَ دُونَهُمُ
الْمَعُونَةَ فَعادُوا آيِسِينَ مِنَ الْمَثُوبَةِ راجِينَ وَعْدَ اللّٰهِ تَعالىٰ بِالتَّوْبَةِ
وَذٰلِكَ قَوْلُ اللّٰهِ جَلَّ ذِكْرُهُ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ عَلىٰ مَنْ يَشاءُ
وَأَنْتَ حائِزٌ دَرَجَةَ الصَّبْرِ فائِزٌ بِعَظِيمِ الْأَجْرِ وَيَوْمَ خَيْبَرَ إِذْ أَظْهَرَ اللّٰهُ
خَوَرَ الْمُنافِقِينَ وَقَطَعَ دابِرَ الْكافِرِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ وَلَقَدْ
كانُوا عاهَدُوا اللّٰهَ مِنْ قَبْلُ لا يُوَلُّونَ الْأَدْبارَ وَكانَ عَهْدُ اللّٰهِ مَسْؤُولاً
مَوْلايَ أَنْتَ الْحُجَّةُ الْبالِغَةُ وَالْمَحَجَّةُ الْواضِحَةُ وَالنِّعْمَةُ السّابِغَةُ وَالْبُرْهانُ
الْمُنِيرُ فَهَنِيئاً لَكَ بِما آتاكَ اللّٰهُ مِنْ فَضْلٍ وَتَبّاً لِشانِئِكَ ذِي الْجَهْلِ
شَهِدْتَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ جَمِيعَ حُرُوبِهِ وَمَغازِيهِ تَحْمِلُ الرّايَةَ
أَمامَهُ وَتَضْرِبُ بِالسَّيْفِ قُدّامَهُ ثُمَّ لِحَزْمِكَ الْمَشْهُورِ وَبَصِيرَتِكَ فِي الْأُمُورِ
أَمَّرَكَ فِي الْمَواطِنِ وَلَمْ يَكُنْ عَلَيْكَ أَمِيرٌ وَكَمْ مِنْ أَمْرٍ صَدَّكَ عَنْ إِمْضاءِ
عَزْمِكَ فِيهِ التُّقىٰ وَاتَّبَعَ غَيْرُكَ فِي مِثْلِهِ الْهَوىٰ فَظَنَّ الْجاهِلُونَ أَنَّكَ عَجَزْتَ
عَمّا إِلَيْهِ انْتَهىٰ ضَلَّ وَاللّٰهِ الظّانُّ لِذٰلِكَ وَمَا اهْتَدىٰ وَلَقَدْ أَوْضَحْتَ ما
أَشْكَلَ مِنْ ذٰلِكَ لِمَنْ تَوَهَّمَ وَامْتَرىٰ بِقَوْلِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ قَدْ يَرَى الْحُوَّلُ
الْقُلَّبُ وَجْهَ الْحِيلَةِ وَدُونَها حاجِزٌ مِنْ تَقْوَى اللّٰهِ فَيَدَعُها رَأْيَ الْعَيْنِ وَيَنْتَهِزُ

فرضها من لا حجة له في الدين صدقت والله وخسر المبطلون وإذ ما
الناكثان فقالا لا نريد العمرة فقلت لهما لعمركما ما تريدان العمرة لكن
تريدان الغدرة فأخذت البيعة عليهما وجددت الميثاق فجدا في
النفاق فلما نبهتهما على فعلهما أغفلا وعادا وما انتفعا وكان
عاقبة أمرهما خسرا ثم تلاهما أهل الشام فسرت إليهم بعد الإعذار وهم
لا يدينون دين الحق ولا يتدبرون القرآن همج رعاع ضالون وبالذي
أنزل على محمد فيك كافرون ولأهل الخلاف عليك ناصرون وقد أمر الله
تعالى باتباعك وندب المؤمنين إلى نصرك وقال عز وجل يا أيها
الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا مع الصادقين مولاي بك ظهر الحق وقد
نبذه الخلق وأوضحت السنن بعد الدروس والطمس فلك سابقة
الجهاد على تصديق التنزيل ولك فضيلة الجهاد على تحقيق التأويل
وعدوك عدو الله جاحد لرسول الله يدعو باطلا ويحكم جائرا ويتأمر
غاصبا ويدعو حزبه إلى النار وعمار يجاهد وينادي بين الصفين
الرواح الرواح إلى الجنة ولما استسقى فسقي اللبن كبر وقال لي
رسول الله صلى الله عليه وآله آخر شرابك من الدنيا ضياح من لبن
وتقتلك الفئة الباغية فاعترضه أبو العادية الفزاري فقتله فعلى
أبي العادية لعنة الله ولعنة ملائكته ورسله أجمعين وعلى من سل
سيفه عليك وسللت سيفك عليه يا أمير المؤمنين من المشركين و
المنافقين إلى يوم الدين وعلى من رضي بما ساءك ولم يكرهه و
أغمض عينه ولم ينكر أو أعان عليك بيد أو لسان أو قعد عن نصرك
أو خذل عن الجهاد معك أو غمط فضلك وجحد حقك أو عدل بك

مَنْ جَعَلَكَ اللّٰهُ اَوْلىٰ بِهٖ مِنْ نَفْسِهٖ وَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ
وَسَلَامُهٗ وَتَحِيَّاتُهٗ وَعَلَى الْاَئِمَّةِ مِنْ اٰلِكَ الطَّاهِرِيْنَ اِنَّهٗ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ وَالْاَمْرُ
الْاَعْجَبُ وَالْخَطْبُ الْاَفْظَعُ بَعْدَ جَحْدِكَ حَقَّكَ غَصْبُ الصِّدِّيْقَةِ الطَّاهِرَةِ
الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ النِّسَاءِ فَدَكًا وَرَدُّ شَهَادَتِكَ وَشَهَادَةِ السَّيِّدَيْنِ
سُلَالَتِكَ وَعِتْرَةِ الْمُصْطَفٰى صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكُمْ وَقَدْ اَعْلَى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَى الْاُمَّةِ
دَرَجَتَكُمْ وَرَفَعَ مَنْزِلَتَكُمْ وَاَبَانَ فَضْلَكُمْ وَشَرَّفَكُمْ عَلَى الْعَالَمِيْنَ فَاَذْهَبَ
عَنْكُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيْرًا قَالَ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ اِنَّ الْاِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوْعًا
اِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوْعًا وَاِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوْعًا اِلَّا الْمُصَلِّيْنَ فَاسْتَثْنَى اللّٰهُ
تَعَالٰى نَبِيَّهُ الْمُصْطَفٰى وَاَنْتَ يَا سَيِّدَ الْاَوْصِيَاءِ مِنْ جَمِيْعِ الْخَلْقِ فَمَا اَعْمَهَ
مَنْ ظَلَمَكَ عَنِ الْحَقِّ ثُمَّ اَفْرَضُوْكَ سَهْمَ ذَوِي الْقُرْبٰى مَكْرًا وَاَحَادُوْهُ عَنْ
اَهْلِهٖ جَوْرًا فَلَمَّا اٰلَ الْاَمْرُ اِلَيْكَ اَجْرَيْتَهُمْ عَلٰى مَا اَجْرَيَا رَغْبَةً عَنْهُمَا بِمَا عِنْدَ اللّٰهِ
لَكَ فَاَشْبَهْتَ فِي الْبَيَاتِ عَلَى الْفِرَاشِ الذَّبِيْحَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِذْ اَجَبْتَ كَمَا
اَجَابَ وَاَطَعْتَ كَمَا اَطَاعَ اِسْمٰعِيْلُ صَابِرًا مُحْتَسِبًا اِذْ قَالَ لَهٗ يَا بُنَيَّ اِنِّيْ اَرٰى
فِي الْمَنَامِ اَنِّيْ اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرٰى قَالَ يَا اَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِيْ
اِنْ شَاءَ اللّٰهُ مِنَ الصَّابِرِيْنَ وَكَذٰلِكَ اَنْتَ لَمَّا اَبَاتَكَ النَّبِيُّ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَ
اٰلِهٖ وَاَمَرَكَ اَنْ تَضْجَعَ فِيْ مَرْقَدِهٖ وَاقِيًا لَهٗ بِنَفْسِكَ اَسْرَعْتَ اِلٰى اِجَابَتِهٖ
مُطِيْعًا وَلِنَفْسِكَ عَلَى الْقَتْلِ مُوَطِّنًا فَشَكَرَ اللّٰهُ تَعَالٰى طَاعَتَكَ وَاَبَانَ عَنْ
جَمِيْلِ فِعْلِكَ بِقَوْلِهٖ جَلَّ ذِكْرُهٗ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّشْرِيْ نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ ثُمَّ مِحْنَتُكَ يَوْمَ صِفِّيْنَ وَقَدْ رُفِعَتِ الْمَصَاحِفُ حِيْلَةً وَمَكْرًا فَاَعْرَضَ الشَّكُّ
وَعُزِفَ الْحَقُّ وَاتُّبِعَ الظَّنُّ اَشْبَهَتْ مِحْنَةَ هٰرُوْنَ اِذْ اَمَّرَهٗ مُوْسٰى عَلٰى قَوْمِهٖ فَتَفَرَّقُوْا
عَنْهُ وَهٰرُوْنُ يُنَادِيْ بِهِمْ وَيَقُوْلُ يَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهٖ وَاِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمٰنُ فَاتَّبِعُوْنِيْ

وَ اَطِیعُوا اَمْرِی قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَیْهِ عَاکِفِینَ حَتّٰی یَرْجِعَ اِلَیْنَا مُوسٰی وَکَذٰلِکَ
اَنْتَ لَمَّا رَقِیتَ لِصَاحِبِکَ قُلْتَ یَا قَوْمِ اِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهَا وَخَالَفْتُمْ فَعَصَوْکَ
وَخَالَفُوا عَلَیْکَ وَاسْتَدْعَوْا نَصْبَ الْحَکَمَیْنِ فَاَبَیْتَ عَلَیْهِمْ وَتَبَرَّاْتَ اِلَی اللّٰهِ
مِنْ فِعْلِهِمْ وَفَوَّضْتَهُ اِلَیْهِمْ فَلَمَّا اَسْفَرَ الْحَقُّ وَسَفِهَ الْمُنْکَرُ وَاعْتَرَفُوا
بِالزَّلَلِ وَالْجَوْرِ عَنِ الْقَصْدِ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِهِ وَاَلْزَمُوکَ عَلٰی سَفَهِ
التَّحْکِیمِ الَّذِی اَبَیْتَهُ وَاَحَبُّوهُ وَحَظَرْتَهُ وَاَبَاحُوا ذَنْبَهُمُ الَّذِی اقْتَرَفُوهُ
وَاَنْتَ عَلٰی نَهْجِ بَصِیرَةٍ وَهُدًی وَهُمْ عَلٰی سُنَنِ ضَلَالَةٍ وَعَمًی فَمَا زَالُوا عَلَی
النِّفَاقِ مُصِرِّینَ وَفِی الْغَیِّ مُتَرَدِّدِینَ حَتّٰی اَذَاقَهُمُ اللّٰهُ وَبَالَ اَمْرِهِمْ
فَاَمَاتَ بِسَیْفِکَ مَنْ عَانَدَکَ فَشَقِیَ وَهَوٰی وَاَحْیٰی بِحُجَّتِکَ مَنْ سَعِدَ فَهُدِیَ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَیْکَ غَادِیَةً وَرَائِحَةً وَعَاکِفَةً وَذَاهِبَةً فَمَا یُحِیطُ الْمَادِحُ
وَصْفَکَ وَلَا یُحْبِطُ الطَّاعِنُ فَضْلَکَ اَنْتَ اَحْسَنُ الْخَلْقِ عِبَادَةً وَاَخْلَصُهُمْ
زَهَادَةً وَاَذَبُّهُمْ عَنِ الدِّینِ اَقَمْتَ حُدُودَ اللّٰهِ بِجُهْدِکَ وَفَلَلْتَ عَسَاکِرَ
الْمَارِقِینَ بِسَیْفِکَ تُخْمِدُ لَهَبَ الْحُرُوبِ بِبَنَانِکَ وَتَهْتِکُ سُتُورَ الشُّبَهِ
بِبَیَانِکَ وَتَکْشِفُ لَبْسَ الْبَاطِلِ عَنْ صَرِیحِ الْحَقِّ لَا تَاْخُذُکَ فِی اللّٰهِ لَوْمَةُ
لَائِمٍ وَفِی مَدْحِ اللّٰهِ تَعَالٰی لَکَ غِنًی عَنْ مَدْحِ الْمَادِحِینَ وَتَقْرِیظِ الْوَاصِفِینَ
قَالَ اللّٰهُ تَعَالٰی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَیْهِ فَمِنْهُمْ
مَنْ قَضٰی نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ یَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِیلًا وَلَمَّا رَاَیْتَ اَنْ قَتَلْتَ
النَّاکِثِینَ وَالْقَاسِطِینَ وَالْمَارِقِینَ وَصَدَقَکَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ
وَآلِهِ وَعْدَهُ فَاَوْفَیْتَ بِعَهْدِهِ قُلْتَ اَمَا آنَ اَنْ تُخْضَبَ هٰذِهِ مِنْ هٰذِهِ
اَمْ مَتٰی یُبْعَثُ اَشْقَاهَا وَاثِقًا بِاَنَّکَ عَلٰی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّکَ وَبَصِیرَةٍ مِنْ اَمْرِکَ
قَادِمٌ عَلَی اللّٰهِ مُسْتَبْشِرٌ بِبَیْعِکَ الَّذِی بَایَعْتَهُ وَذٰلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیمُ اَللّٰهُمَّ

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَنْبِيائِكَ وَاَوْصِياءِ اَنْبِيائِكَ بِجَمِيعِ لَعَناتِكَ وَاَصْلِهِمْ حَرَّ نارِكَ وَالْعَنْ مَنْ غَصَبَ وَلِيَّكَ حَقَّهُ وَاَنْكَرَ عَهْدَهُ وَجَحَدَهُ بَعْدَ الْيَقِينِ وَالْاِقْرارِ بِالْوِلايَةِ لَهُ اَكْمَلْتَ لَهُ الدِّينَ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتَلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ ظَلَمَهُ وَاَشْياعَهُمْ وَاَنْصارَهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظالِمِي الْحُسَيْنِ وَقاتِلِيهِ وَالْمُتابِعِينَ عَدُوَّهُ وَناصِرِيهِ وَالرّاضِينَ بِقَتْلِهِ وَخاذِلِيهِ لَعْناً وَبِيلاً اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ آلَ مُحَمَّدٍ وَمانِعِيهِمْ حُقُوقَهُمْ اَللّٰهُمَّ خُصَّ اَوَّلَ ظالِمٍ وَغاصِبٍ لِآلِ مُحَمَّدٍ بِاللَّعْنِ وَكُلَّ مُسْتَنٍّ بِما سَنَّ اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِيِّينَ وَعَلىٰ عَلِيٍّ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ وَاجْعَلْنا بِهِمْ مُتَمَسِّكِينَ وَبِوِلايَتِهِمْ مِنَ الْفائِزِينَ الْآمِنِينَ الَّذِينَ لا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ

مؤلف گوید که ما در کتاب هدیة الزائر اشاره کردیم بسند این زیارت و آنکه این زیارت را در هر روز از نزدیک و دور میتوان خواند و انتفاعات جلیله ایست که البته راغبین در عبادت و شائقین زیارت حضرت شاه ولایت علیه السلام آن را غنیمت خواهند شمرد سیم زیارتی است که در اقبال از حضرت صادق علیه السلام نقل شده که فرمود هرگاه در روز عید غدیر نزد قبر شریف حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام باشی اشاره کن بجانب آنحضرت بعد از نماز و دعا این است اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ وَلِيِّكَ وَاَخِي نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ وَحَبِيبِهِ وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَخِيَرَتِهِ مِنْ اُسْرَتِهِ وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخالِصَتِهِ وَاَمِينِهِ وَوَلِيِّهِ وَاَشْرَفِ عِتْرَتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَاَبِي ذُرِّيَّتِهِ وَبابِ حِكْمَتِهِ وَالنّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالدّاعِي اِلىٰ شَرِيعَتِهِ وَالْماضِي عَلىٰ سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلىٰ اُمَّتِهِ سَيِّدِ

المرسلین و امیر المؤمنین و قائد الغر المحجلین افضل ما صلیت علی
احد من خلقک و اصفیائک و اوصیاء انبیائک اللهم انی اشهد انه
قد بلغ عن نبیک صلی الله علیه و آله ما حمل و رعی ما استحفظ
و حفظ ما استودع و حلل حلالک و حرم حرامک و اقام احکامک
و دعا الی سبیلک و والی اولیائک و عادی اعدائک و جاهد
الناکبین عن سبیلک و القاسطین و المارقین عن امرک صابرا
محتسبا مقبلا غیر مدبر لا تاخذه فی الله لومة لائم حتی بلغ فی
ذلک الرضا و سلم الیک القضاء و عبدک مخلصا و نصح لک مجتهدا
حتی اتاه الیقین فقبضته الیک شهیدا سعیدا ولیا تقیا رضیا زکیا
هادیا مهدیا اللهم صل علی محمد و علیه افضل ما صلیت علی احد
من انبیائک و اصفیائک یا رب العالمین

مؤلف گوید که سید در مصباح الزائر از برای این روز شریف زیارتی دیگر نقل کرده که اختصاصش باین روز معلوم نمیشود و او مرکب از دو زیارتست که علامه مجلسی آنرا زیارت دوم و سوم بحار قرار داده

دوم از زیارات مخصوصه

زیارت روز مولود حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله است شیخ مفید و شهید و سید ابن طاوس روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام زیارت کرد حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را در هفدهم ربیع الاول با این زیارت و تعلیم فرمود آنرا بثقه جلیل القدر محمد بن مسلم ثقفی رضی الله عنه و فرمود باو که چون برسی بمشهد امیر المؤمنین علیه السلام پس غسل زیارت کن و بپوش پاکیزه ترین جامه هایت را و بوی خوش خود را معطر نما و برو

بازامی دو طاق پس چون برسی بباب السلام یعنی در حرم مطهر رو بقبله بایست
وسی مرتبه الله اکبر بگو و بگو

اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلٰی خِیَرَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْبَشِیْرِ النَّذِیْرِ
السِّرَاجِ الْمُنِیْرِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلَی الطُّهْرِ الطَّاهِرِ اَلسَّلَامُ
عَلَی الْعَلَمِ الزَّاهِرِ اَلسَّلَامُ عَلَی الْمَنْصُوْرِ الْمُؤَیَّدِ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَبِی الْقَاسِمِ
مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلسَّلَامُ عَلٰی اَنْبِیَاءِ اللّٰهِ الْمُرْسَلِیْنَ وَعِبَادِ اللّٰهِ
الصَّالِحِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلَائِکَةِ اللّٰهِ الْحَافِّیْنَ بِهٰذَا الْحَرَمِ وَبِهٰذَا الضَّرِیْحِ
اللَّائِذِیْنَ بِهٖ پس نزدیک قبر برو و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ الْاَوْصِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عِمَادَ الْاَتْقِیَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَلِیَّ الْاَوْلِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الشُّهَدَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا آیَةَ اللّٰهِ الْعُظْمٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَامِسَ اَهْلِ الْعَبَاءِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِیْنَ الْاَتْقِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عِصْمَةَ
الْاَوْلِیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا زَیْنَ الْمُوَحِّدِیْنَ النُّجَبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا خَالِصَ الْاَخِلَّاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَالِدَ الْاَئِمَّةِ الْاُمَنَاءِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَحَامِلَ اللِّوَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا قَسِیْمَ الْجَنَّةِ
وَاللَّظٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ شُرِّفَتْ بِهٖ مَکَّةُ وَمِنٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا بَحْرَ الْعُلُوْمِ وَکَنَفَ الْفُقَرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ وُلِدَ فِی الْکَعْبَةِ وَزُوِّجَ
فِی السَّمَاءِ بِسَیِّدَةِ النِّسَاءِ وَکَانَ شُهُوْدُهَا الْمَلَائِکَةَ الْاَصْفِیَاءَ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا مِصْبَاحَ الضِّیَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِیُّ بِجَزِیْلِ
الْحِبَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ بَاتَ عَلٰی فِرَاشِ خَاتَمِ الْاَنْبِیَاءِ وَوَقَاهُ
بِنَفْسِهٖ شَرَّ الْاَعْدَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ الشَّمْسُ فَسَامٰی

تسمعون القصفا السلام عليك يا من انجى الله سفينة نوح باسمه واسم
اخيه حيث التطم الماء حولها وطمى السلام عليك يا من تاب الله به
وباخيه على آدم اذ غوى السلام عليك يا فلك النجاة الذي من ركبه
نجى ومن تأخر عنه هوى السلام عليك يا من خاطب الثعبان وذئب
الفلا السلام عليك يا امير المؤمنين ورحمة الله وبركاته السلام عليك
يا حجة الله على من كفر واناب السلام عليك يا امام ذوي الالباب السلام
عليك يا معدن الحكمة وفصل الخطاب السلام عليك يا من عنده علم
الكتاب السلام عليك يا ميزان يوم الحساب السلام عليك يا فاصل الحكم
الناطق بالصواب السلام عليك ايها المتصدق بالخاتم في المحراب
السلام عليك يا من كفى الله المؤمنين القتال به يوم الاحزاب
السلام عليك يا من اخلص لله الوحدانية واناب السلام عليك
يا قاتل خيبر وقالع الباب السلام عليك يا من دعاه خير الانام
على فراشه واسلم نفسه للمنية واجاب السلام عليك يا من له طوبى
وحسن مآب ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي عصمة الدين
ويا سيد السادات السلام عليك يا صاحب المعجزات السلام عليك
يا من نزلت في فضله سورة العاديات السلام عليك يا من كتب اسمه
في السماء على السرادقات السلام عليك يا مظهر العجائب والآيات
السلام عليك يا امير الغزوات السلام عليك يا مخبرا بما غبر وبما
هو آت السلام عليك يا مخاطب ذئب الفلوات السلام عليك يا
خاتم الحصى ومبين المشكلات السلام عليك يا من عجبت من حملاته
في الوغا ملائكة السموات السلام عليك يا من ناجى الرسول فقدم

بين يدي نجواه الصدقات السلام عليك يا والد الأئمة البررة
السادات ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا سيد الوصيين
السلام عليك يا إمام المتقين السلام عليك يا غياث المكروبين
السلام عليك يا عصمة المؤمنين السلام عليك يا مظهر البراهين
السلام عليك يا طه ويس السلام عليك يا حبل الله المتين
السلام عليك يا من تصدق في صلاته بخاتمه على المسكين
السلام عليك يا قالع الصخرة عن فم القليب ومظهر الماء المعين
السلام عليك يا عين الله الناظرة ويده الباسطة ولسانه
المعبر عنه في بريته أجمعين السلام عليك يا وارث علم النبيين
ومستودع علم الأولين والآخرين وصاحب لواء الحمد وساقي
أوليائه من حوض خاتم النبيين السلام عليك يا يعسوب الدين
وقائد الغر المحجلين ووالد الأئمة المرضيين ورحمة الله وبركاته
السلام على اسم الله الرضي ووجهه المضيء وجنبه القوي وصراطه
السوي السلام على الإمام التقي المخلص الصفي السلام على
الكوكب الدري السلام على الإمام أبي الحسن علي ورحمة الله
وبركاته السلام على أئمة الهدى ومصابيح الدجى وأعلام التقى
ومنار الهدى وذوي النهى وكهف الورى والعروة الوثقى و
الحجة على أهل الدنيا ورحمة الله وبركاته السلام على نور الأنوار
وحجة الجبار ووالد الأئمة الأطهار وقسيم الجنة والنار المخبر عن
الآثار المدمر على الكفار مستنقذ الشيعة المخلصين من عظيم الأوزار
السلام على المخصوص بالطاهرة التقية ابنة المختار المولود في البيت

ذی الاسنادِ المزوّجِ فی السّماءِ بالبرّةِ الطّاهرةِ الرّضیّةِ المرضیّةِ
والدِ الائمّةِ الاطهارِ ورحمةُ اللهِ وبرکاتُهُ السّلامُ علی النّبأِ العظیمِ
الّذی هم فیه مختلفون وعلیه یعرضون وعنه یسئلون السّلامُ
علی نورِ اللهِ الانورِ وضیائهِ الازهرِ ورحمةُ اللهِ وبرکاتُهُ السّلامُ
علیک یا ولیّ اللهِ وحجّتَهُ وخالصةَ اللهِ وخاصّتَهُ اشهدُ یا ولیّ اللهِ
وحجّتَهُ لقد جاهدتَ فی سبیلِ اللهِ حقّ جهادهِ واتّبعتَ منهاجَ
رسولِ اللهِ صلّی اللهُ علیه وآلهِ وحلّلتَ حلالَ اللهِ وحرّمتَ حرامَ اللهِ
وشرعتَ احکامَهُ واقمتَ الصّلوةَ وآتیتَ الزّکوةَ وامرتَ بالمعروفِ
ونهیتَ عن المنکرِ وجاهدتَ فی سبیلِ اللهِ صابراً ناصحاً مجتهداً
محتسباً عند اللهِ عظیمَ الاجرِ حتّی اتاک الیقینُ فلعنَ اللهُ من دفعکَ
عن حقّکَ وازالکَ عن مقامکَ ولعنَ اللهُ من بلغهُ ذلکَ فرضیَ
بهِ اشهدُ اللهَ وملائکتَهُ وانبیائَهُ ورسلَهُ انّی ولیٌّ لمن والاکَ
وعدوٌّ لمن عاداکَ السّلامُ علیکَ ورحمةُ اللهِ وبرکاتُهُ

پس خود را بقبر بچسبان وقبر را ببوس وبگو

اشهدُ انّکَ تسمعُ کلامی وتشهدُ مقامی واشهدُ لکَ یا ولیّ اللهِ
بالبلاغِ والاداءِ یا مولایَ یا حجّةَ اللهِ یا امینَ اللهِ یا ولیّ اللهِ انّ
بینی وبینَ اللهِ عزّوجلّ ذنوباً قد اثقلتْ ظهری ومنعتنی منَ
الرّقادِ وذکرُها یقلقلُ احشائی وقد هربتُ الی اللهِ عزّوجلّ
والیکَ فبحقّ من ائتمنکَ علی سرّهِ واسترعاکَ امرَ خلقهِ وقرنَ
طاعتکَ بطاعتهِ وموالاتکَ بموالاتهِ کن لی الی اللهِ شفیعاً ومنَ
النّارِ مجیراً وعلی الدّهرِ ظهیراً پس باز خود را بقبر بچسبان و

دفرها ببوس و بگو یا وَلیَّ اللهِ یا حُجَّةَ اللهِ یا بابَ حِطَّةِ اللهِ وَلِیُّكَ وَزائِرُكَ
وَاللّائِذُ بِقَبْرِكَ وَالنّازِلُ بِفِنائِكَ وَالمُنِیخُ رَحْلَهُ فی جِوارِكَ یَسْئَلُكَ
اَنْ تَشْفَعَ لَهُ اِلَی اللهِ فی قَضاءِ حاجَتِهِ وَنُجْحِ طَلِبَتِهِ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ فَاِنَّ
لَكَ عِنْدَ اللهِ الْجاهَ الْعَظیمَ وَالشَّفاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنی یا مَوْلایَ
مِنْ هَمِّكَ وَاَدْخِلْنی فی حِزْبِكَ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلی ضَجیعَیْكَ آدَمَ وَ
نُوحٍ وَالسَّلامُ عَلَیْكَ وَعَلی وَلَدَیْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ وَعَلَی الْاَئِمَّةِ
الطّاهِرینَ مِنْ ذُرِّیَّتِكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ انگاه شش رکعت نماز
زیارت بکن دو رکعت برای حضرت امیرالمؤمنین ع و دو رکعت برای جناب
ادم ... و دو رکعت برای نوح ع و بیاد بخواه از خدا تعالی که باجابت
خواهد رسید انشاء الله تعالی مؤلف گوید که صاحب مزار کبیر گفته
که این زیارت در هفدهم ربیع الاول در نزد طلوع افتاب باید بعمل آورد
و علامه مجلسی فرموده که این زیارت بهترین زیارات است و بسندهای
معتبره در کتب معتبره مذکور است وظاهر بعضی از روایات آن است که
خصوصیتی بآن روز ندارد در هر وقت که این زیارت را بعمل آورند خوبست
مؤلف گوید که اگر کسی گوید که چگونه است که در روز مولود پیغمبر صلی الله
علیه واله یا مبعث آنحضرت زیارت حضرت امیرالمؤمنین ع وارد شده
و زیارت حضرت رسول صلی الله علیه واله روایت نشده با آنکه مناسب
بود که زیارت مخصوصی برای حضرت رسول ع در این اوقات وارد
باشد جواب گوئیم که این بجهت شدت اتصال این دو بزرگوار در کمال اتحاد
این دو نور پاک است با هم که هر که زیارت کند امیرالمؤمنین ع را زیارت کرده
حضرت رسول صلی الله علیه واله را و شاهد بر این ذکر آیه انفسنا است

الی آن ... بلند ... یا
و بخواند الضحی ... یا ...
بخواند ... بعد از آن که حضرت
[illegible] ... امیرالمؤمنین علیه السلام
[illegible] ... تسبیح
فارغ شود ... سجده ... ماند
نماز بجای آورد ... و اقبال
شرح ... و ... مولف [illegible]
[illegible]
... ان کل ... روز ...
از حضرت صادق ع
... با نعمت ...
و هر که ... و صد ...
... بخواند ... الحمد

وَ وَرَدَ فِی بِرِّ أَبِینَا أَهْلِ نَفْسِ الْمُصْطَفَى أَبِی شُبَّرٍ آبَائِهَا و از اخبار بسیاری از
روایات است از جمله شیخ محمد بن المشهدی روایت کرده از حضرت صادق ع
که فرمود مرد اعرابی بخدمت حضرت رسول صلعم مشرف شد و عرض کرد یا
رسول الله منزل من دور است از منزل تو و من مشتاق زیارت و دیدن تو
میشوم میایم بزیارت جناب تو و ملاقات تو برایم حاصل نمیشود و ملاقات [چه کنم]
علی بن ابی طالب علیه السلام را پس مرا مأمور میکند بحدیث و مواعظ خود
محروم میگردم با حال اندوه حضرت فرمود بدان تو فرمود هر که زیارت کند
علی را مرا زیارت کرده و هر که او را دوست دارد مرا دوست داشته و کسیکه
دشمن دارد او را مرا دشمن داشته [بهشت] بوسان این را بقوم خود از جانب من [و هر که]
[من] برود بزیارت او پس بتحقیق که بنزد من آمده و من جزا خواهم داد او را روز قیا[مت]
و جبرئیل و صالح المؤمنین و در حدیث معتبری از حضرت صادق علیه السلام
مرویست که چون بزیارت جانب نجف [اشرف] روی زیارت کن عظام آدم و بدن نوح
و جسم علی بن ابیطالب را بدرستیکه زیارت کرده خواهی بود پدران گذشته را
و محمد صلی الله علیه و آله خاتم پیغمبران را و علی علیه السلام بهترین اوصیا را
و در زیارت نوشتیم که ثابت که فرموده‌اند در بقعهٔ امیر المؤمنین علیه السلام [با]
و بگو السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُولَ اللهِ السَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَةَ اللهِ إِلَى آخِرِ [الزیارات]
وَ لَقَدْ أَجَادَ الشَّیْخُ [جابر] فِی تَخْمِیسِهِ لِلْقَصِیدَةِ الْأُزْرِیَّةِ بِقَوْلِهِ مُشِیراً إِلَى
الْقُبَّةِ الْعَلَوِیَّةِ

فَتَمَسَّحْ لِلنَّبِیِّ أَعْظَمَ رَمْسٍ   قَبْرِ الطُّهْرِ أَحْمَدَ أَیِّ نَفْسِ
أَوْ تَرَى الْعَرْشَ فَوْقَ أَنْوَرِ شَمْسٍ   فَتَوَاضَعْ فَثَمَّ دَارَةُ قُدْسٍ
تَتَمَنَّى الْأَفْلَاکُ لَثْمَ ثَرَاهَا

و بگو [illegible] السلام علیک یا [illegible] الله [illegible] علیک [illegible] صلی الله [illegible] علی بن [illegible] السلام [illegible] علیهم السلام [illegible] السلام علیک یا امیر المؤمنین [illegible]

و حکیم سنائی گفته

مرتضائی که کرد یزدانش ‌ همره جان مصطفی جانش
هر دو یک قبله و خردشان دو ‌ هر دو یک روح و کالبدشان دو
دو رونده چو اختر گردون ‌ دو برادر چو موسی و هارون
هر دو یک در ز یک صدف بودند ‌ هر دو پیرایهٔ شرف بودند
تا نه بگشاد علم حیدر در ‌ ندهد سنت پیمبر بر

ششم از زیارات مخصوصه

زیارت شب مبعث و روز آن یعنی بیست و هفتم رجب دو زیارت است اول زیارت رجبیه اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی اَشْهَدَنا مَشْهَدَ اَوْلِیائِهِ که در اعمال ماه رجب گذشت و آن زیارتی است که در ماه رجب در هر یک از مشاهد مشرفه خوانده می‌شود لکن صاحب مزار قدیم و شیخ محمد بن المشهدی آن را از زیارات مخصوصه شب مبعث نیز شمرده‌اند و چون آن زیارت را خوانده فرموده‌اند بعد از آن دو رکعت نماز زیارت بجای آور و هر چه خواهی دعا کن دوم زیارت اَلسَّلامُ عَلی اَبِی الْاَئِمَّةِ وَ مَعْدِنِ النُّبُوَّةِ است که علامه مجلسی ره آنرا زیارت مخصوصه روز مبعث قرار داده و صاحب مزار قدیم گفته که آن مخصوص شب بیست و هفتم رجب چنانکه ما در هدیة الزائر ذکر کرده‌ایم سیم زیارتی است که شیخ مفید و سید و شهید نقل نموده‌اند باین طریق که چون خواستی در شب مبعث یا روز آن زیارت کنی حضرت امیر المؤمنین علیه السلام را بایست بر در قبه شریفه مقابل قبر آنحضرت و بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ وَ اَنَّ عَلِیَّ بْنَ اَبی طالِبٍ اَمیرُ الْمُؤْمِنینَ عَبْدُ اللّٰهِ وَ اَخُو رَسُولِهِ وَ اَنَّ الْاَئِمَّةَ الطّاهِرینَ مِنْ وُلْدِهِ

بحجۃ اللہ علی خلیفتہ پس داخل شو و بایست نزدیک قبر آنحضرت بعد از آنکہ
روی خود را بجانب قبر کردہ باشی و قبلہ را در پشت خود قرار دہی آنگاہ صد
مرتبہ تکبیر بگو و بگو

اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اٰدَمَ خَلِیْفَۃِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوْحٍ
صَفْوَۃِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرٰھِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ سَیِّدِ رُسُلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اِمَامَ الْمُتَّقِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ رَسُوْلِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ
عِلْمِ الْاَوَّلِیْنَ وَالْاٰخِرِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا النَّبَاُ الْعَظِیْمُ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ اَیُّھَا الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِیْمُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْمُھَذَّبُ الْکَرِیْمُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْوَصِیُّ التَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الرَّضِیُّ الزَّکِیُّ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْبَدْرُ الْمُضِیْءُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الصِّدِّیْقُ الْاَکْبَرُ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا الْفَارُوْقُ الْاَعْظَمُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّھَا السِّرَاجُ
الْمُنِیْرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اِمَامَ الْھُدٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلَمَ التُّقٰی اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا حُجَّۃَ اللّٰہِ الْکُبْرٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَاصَّۃَ اللّٰہِ وَخَالِصَتَہٗ وَاَمِیْنَہٗ
وَصَفْوَتَہٗ وَبَابَ اللّٰہِ وَحُجَّتَہٗ وَمَعْدِنَ حُکْمِ اللّٰہِ وَسِرِّہٖ وَعَیْبَۃَ عِلْمِ اللّٰہِ
وَخَازِنَہٗ وَسَفِیْرَہٗ فِیْ خَلْقِہٖ اَشْھَدُ اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلٰوۃَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوۃَ
وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَھَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُوْلَ وَتَلَوْتَ الْکِتَابَ
حَقَّ تِلَاوَتِہٖ وَبَلَّغْتَ عَنِ اللّٰہِ وَوَفَیْتَ بِعَھْدِ اللّٰہِ وَتَمَّتْ بِکَ کَلِمَاتُ اللّٰہِ
وَجَاھَدْتَ فِی اللّٰہِ حَقَّ جِھَادِہٖ وَنَصَحْتَ لِلّٰہِ وَلِرَسُوْلِہٖ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ

وجدت بنفسك صابراً محتسباً مجاهداً عن دين الله موقياً لرسول الله
طالباً ما عند الله راغباً فيما وعد الله ومضيت للذي كنت عليه شهيداً
وشاهداً ومشهوداً فجزاك الله عن رسوله وعن الإسلام وأهله من صديق
أفضل الجزاء أشهد أنك كنت أول القوم إسلاماً وأخلصهم إيماناً
وأشدهم يقيناً وأخوفهم لله وأعظمهم عناءً وأحوطهم على رسول
الله صلى الله عليه وآله وأفضلهم مناقب وأكثرهم سوابق وأرفعهم
درجة وأشرفهم منزلة وأكرمهم عليه فقويت حين وهنوا ولزمت
منهاج رسول الله صلى الله عليه وآله وأشهد أنك كنت خليفته حقاً لم
تنازع برغم المنافقين وغيظ الكافرين وضغن الفاسقين وقمت
بالأمر حين فشلوا ونطقت حين تتعتعوا ومضيت بنور الله إذ وقفوا فمن
اتبعك فقد هدي كنت أولهم كلاماً وأشدهم خصاماً وأصوبهم
منطقاً وأسدهم رأياً وأشجعهم قلباً وأكثرهم يقيناً وأحسنهم عملاً
وأعرفهم بالأمور كنت للمؤمنين أباً رحيماً إذ صاروا عليك عيالاً
فحملت أثقال ما عنه ضعفوا وحفظت ما أضاعوا ورعيت ما أهملوا
وشمرت إذ جبنوا وعلوت إذ هلعوا وصبرت إذ جزعوا كنت على الكافرين
عذاباً صباً وغلظة وغيظاً وللمؤمنين غيثاً وخصباً وعلماً لم تفلل
حجتك ولم يزغ قلبك ولم تضعف بصيرتك ولم تجبن نفسك كنت
كالجبل لا تحركه العواصف ولا تزيله القواصف كنت كما قال رسول
الله صلى الله عليه وآله قوياً في بدنك متواضعاً في نفسك عظيماً عند الله
كبيراً في الأرض جليلاً في السماء لم يكن لأحد فيك مهمز ولا لقائل
فيك مغمز ولا لخلق فيك مطمع ولا لأحد عندك هوادة يوجد

برائے حوائج دنیا و آخرت

الضعيف الذليل عندك قوياً عزيزاً حتى تأخذ له بحقه والقوي العزيز عندك ضعيفاً حتى تأخذ منه الحق القريب والبعيد عندك في ذلك سواء شأنك الحق والصدق والرفق وقولك حكم وحتم وأمرك حلم وعزم ورأيك علم وحزم اعتدل بك الدين وسهل بك العسير وأطفئت بك النيران وقوي بك الإيمان وثبت بك الإسلام وهدت مصيبتك الأنام فإنا لله وإنا إليه راجعون لعن الله من قتلك ولعن الله من خالفك ولعن الله من افترى عليك ولعن الله من ظلمك وغصبك حقك ولعن الله من بلغه ذلك فرضي به إنا إلى الله منهم براء لعن الله أمة خالفتك وجحدت ولايتك وتظاهرت عليك وقتلتك وحادت عنك وخذلتك الحمد لله الذي جعل النار مثواهم وبئس الورد المورود أشهد لك يا ولي الله وولي رسوله صلى الله عليه وآله بالبلاغ والأداء وأشهد أنك حبيب الله وبابه وأنك جنب الله ووجهه الذي منه يؤتى وأنك سبيل الله وأنك عبد الله وأخو رسوله صلى الله عليه وآله أتيتك زائراً لعظيم حالك ومنزلتك عند الله وعند رسوله متقرباً إلى الله بزيارتك راغباً إليك في الشفاعة أبتغي بشفاعتك خلاص نفسي متعوذاً بك من النار هارباً من ذنوبي التي احتطبتها على ظهري فزعاً إليك رجاء رحمة ربي أتيتك أستشفع بك يا مولاي إلى الله وأتقرب بك إليه ليقضي بك حوائجي فاشفع لي يا أمير المؤمنين إلى الله فإني عبد الله ومولاك وزائرك ولك عند الله المقام المعلوم والجاه العظيم والشأن الكبير والشفاعة المقبولة اللهم صل على محمد وآل محمد وصل على عبدك وأمينك الأوفى وعروتك الوثقى

وَبابِكَ الْعَلِيِّ وَكَلِمَتِكَ الْحُسْنى وَحُجَّتِكَ عَلَى الْوَرى وَصِدّيقِكَ الْاَكْبَرِ
سَيِّدِ الْاَوْصِياءِ وَرُكْنِ الْاَوْلِياءِ وَعِمادِ الْاَصْفِياءِ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَ
يَعْسُوبِ الْمُتَّقينَ وَقُدْوَةِ الصِّدّيقينَ وَاِمامِ الصّالِحينَ الْمَعْصُومِ مِنَ الزَّلَلِ
وَالْمَفْطُومِ مِنَ الْخَلَلِ وَالْمُهَذَّبِ مِنَ الْعَيْبِ وَالْمُطَهَّرِ مِنَ الرَّيْبِ اَخي نَبِيِّكَ
وَوَصِيِّ رَسُولِكَ وَالْبائِتِ عَلى فِراشِهِ وَالْمُواسي لَهُ بِنَفْسِهِ وَكاشِفِ
الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ الَّذي جَعَلْتَهُ سَيْفاً لِنُبُوَّتِهِ وَمُعْجِزاً لِرِسالَتِهِ وَ
دَلالَةً واضِحَةً لِحُجَّتِهِ وَحامِلاً لِرايَتِهِ وَوِقايَةً لِمُهْجَتِهِ وَهادِياً لِاُمَّتِهِ
وَيَداً لِبَأْسِهِ وَتاجاً لِرَأْسِهِ وَباباً لِنَصْرِهِ وَمِفْتاحاً لِظَفَرِهِ حَتّى هَزَمَ
جُنُودَ الشِّرْكِ بِاَيْدِكَ وَاَبادَ عَساكِرَ الْكُفْرِ بِاَمْرِكَ وَبَذَلَ نَفْسَهُ في مَرْضاتِكَ
وَمَرْضاةِ رَسُولِكَ وَجَعَلَها وَقْفاً عَلى طاعَتِهِ وَمِجَنّاً دُونَ نَكْبَتِهِ حَتّى
فاضَتْ نَفْسُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ في كَفِّهِ وَاسْتَلَبَ بَرْدَها وَمَسَحَهُ عَلى
وَجْهِهِ وَاَعانَتْهُ مَلائِكَتُكَ عَلى غُسْلِهِ وَتَجْهيزِهِ وَصَلّى عَلَيْهِ وَوارى
شَخْصَهُ وَقَضى دَيْنَهُ وَاَنْجَزَ وَعْدَهُ وَلَزِمَ عَهْدَهُ وَاحْتَذى مِثالَهُ وَ
حَفِظَ وَصِيَّتَهُ وَحينَ وَجَدَ اَنْصاراً نَهَضَ مُسْتَقِلّاً بِاَعْباءِ الْخِلافَةِ
مُضْطَلِعاً بِاَثْقالِ الْاِمامَةِ فَنَصَبَ رايَةَ الْهُدى في عِبادِكَ وَنَشَرَ
ثَوْبَ الْاَمْنِ في بِلادِكَ وَبَسَطَ الْعَدْلَ في بَرِيَّتِكَ وَحَكَمَ بِكِتابِكَ في
خَليقَتِكَ وَاَقامَ الْحُدُودَ وَقَمَعَ الْجُحُودَ وَقَوَّمَ الزَّيْغَ وَسَكَّنَ الْغَمْرَةَ وَاَبادَ
الْفَتْرَةَ وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَقَتَلَ النّاكِثَةَ وَالْقاسِطَةَ وَالْمارِقَةَ وَلَمْ
يَزَلْ عَلى مِنْهاجِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَوَتيرَتِهِ وَلُطْفِ شاكِلَتِهِ
وَجَمالِ سيرَتِهِ مُقْتَدِياً بِسُنَّتِهِ مُتَعَلِّقاً بِهِمَّتِهِ مُباشِراً لِطَريقَتِهِ وَ
اَمْثِلَتُهُ نُصْبُ عَيْنَيْهِ يَحْمِلُ عِبادَكَ عَلَيْها وَيَدْعُوهُمْ اِلَيْها اِلى اَنْ خُضِبَتْ

تَثْبُتُهُ مِنْ دَمٍ رائِبٍ اَللّهُمَّ فَكَما لَمْ يُؤْثِرْ في طاعَتِكَ شَكّاً عَلى يَقينٍ
وَلَمْ يُشْرِكْ بِكَ طَرْفَةَ عَيْنٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلوةً زاكِيَةً نامِيَةً يَبْلُغُ بِها
دَرَجَةَ النُّبُوَّةِ في جَنَّتِكَ وَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ
في مُوالاتِهِ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْجَسيمِ بِرَحْمَتِكَ
يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس ببوس ضریح را و روی راست خود را بگذار بر آن و بعد
از آن روی چپ را و میل کن بسمت قبله و نماز زیارت بجای آور و هر چه خواهی
بعد از نماز دعا کن و بگو بعد از فارغ شدن تسبیح زهرا علیها السلام
اَللّهُمَّ اِنَّكَ بَشَّرْتَني عَلى لِسانِ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَواتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ فَقُلْتَ وَبَشِّرِ الَّذينَ آمَنُوا اَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ
اَللّهُمَّ اِنّي مُؤْمِنٌ بِجَميعِ اَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ صَلَواتُكَ عَلَيْهِمْ فَلا
تَقِفْني بَعْدَ مَعْرِفَتِهِمْ مَوْقِفاً تَفْضَحُني فيهِ عَلى رُؤُسِ الْاَشْهادِ بَلْ قِفْني
مَعَهُمْ وَتَوَفَّني عَلَى التَّصْديقِ بِهِمْ اَللّهُمَّ وَاَنْتَ خَصَصْتَهُمْ بِكَرامَتِكَ
وَاَمَرْتَني بِاتِّباعِهِمْ اَللّهُمَّ وَاِنّي عَبْدُكَ وَزائِرُكَ مُتَقَرِّباً اِلَيْكَ
بِزِيارَةِ اَخي رَسُولِكَ وَعَلى كُلِّ مَأْتِيٍّ وَمَزُورٍ حَقٌّ لِمَنْ اَتاهُ وَزارَهُ
وَاَنْتَ خَيْرُ مَأْتِيٍّ وَاَكْرَمُ مَزُورٍ فَاَسْئَلُكَ يا اَللهُ يا رَحْمنُ يا رَحيمُ يا جَوادُ
يا ماجِدُ يا اَحَدُ يا صَمَدُ يا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً
اَحَدٌ وَلَمْ يَتَّخِذْ صاحِبَةً وَلا وَلَداً اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاَنْ تَجْعَلَ تُحْفَتَكَ اِيّايَ مِنْ زِيارَتي اَخا رَسُولِكَ فَكاكَ رَقَبَتي
مِنَ النّارِ وَاَنْ تَجْعَلَني مِمَّنْ يُسارِعُ فِي الْخَيْراتِ وَيَدْعُوكَ رَغَباً
وَرَهَباً وَتَجْعَلَني لَكَ مِنَ الْخاشِعينَ اَللّهُمَّ اِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِزِيارَةِ
مَوْلايَ عَلِيِّ بْنِ اَبيطالِبٍ وَوِلايَتِهِ وَمَعْرِفَتِهِ فَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْصُرُهُ وَمَنْ يَنْتَصِرُ بِهِ

مؤلف گوید که این دعا را فقها از حضرت رسول صلی الله علیه وآله روایت کرده‌اند و ... است دعای حضرت ... علیه السلام ... الشهداء علیه السلام ... است که ... دعای ... حضرت ... است که ... زین العابدین ... امام زین العابدین ... خود ... بیند

به و من علی بنصرک لدینک اللهم واجعلنی من شیعته و توفنی علی دینه اللهم اوجب لی من الرحمة و الرضوان و المغفرة و الاحسان و الرزق الواسع الحلال الطیب ما انت اهله یا ارحم الراحمین

والحمد لله رب العالمین

مؤلف گوید که در روایت معتبر منقول است که خضر علیه السلام در روز شهادت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام گریه کنان و استرجاع گویان با سرعت آمد و ایستاد بر در خانه امیر المؤمنین علیه السلام پس گفت رحمک الله یا ابا الحسن کنت اول القوم اسلاما و اخلصهم ایمانا و اشدهم یقینا و اخوفهم لله و شمرد بسیاری از فضائل آنحضرت را قریب بعین عبارتیکه در همین زیارت مذکور است پس اگر در این روز این زیارت خوانده شود مناسب است و اصل آن کلمات که بمنزله زیارت روز شهادت است در هدیة الزائر ذکر کرده‌ایم هر که خواهد بانجا رجوع کند و نیز بدانکه ما پیش از این در ضمن اعمال شب بعثت کلامی از رحله ابن بطوطه نقل کردیم که متعلق بود باین روضه شریفه صلوات الله علی مشرفها شایسته است بانجا رجوع شود

فصل پنجم

در فضیلت کوفه و مسجد بزرگ آن و اعمال آن مسجد و زیارت جناب مسلم است بدانکه کوفه یکی از آن چهار بلدی است که حق تعالی آنرا اختیار فرموده و طور سینین تفسیر بآن شده و در روایت است که آن حرم خدا و حرم رسول صلی الله علیه و آله و حرم امیر المؤمنین علیه السلام است و یک درهم تصدق در آن حساب می‌شود بصد درهم در جای دیگر و دو رکعت

نماز در آن حساب می‌شود بصد رکعت

وَاَمّا فَضیلَتُ مَسجِدِ کوفه پس زیاده از آن است که ذکر شود و بس است در شرافت آن که یکی از چهار مسجد است که سزاوار است شد رحال شود بسمت آنها بجهة درک فیوضات آنها و یکی از آن مواطن است که مسافر مخیر است در آن ما بین قصر و اتمام نماز و نماز فریضه در آن معادل حج مقبول و معادل هزار نماز است که در جای دیگر بجا آورده شود و در روایات وارد شده که محل نماز پیغمبران است و محل نماز حضرت مهدی صلوات الله علیه خواهد شد و در روایتی هزار پیغمبر و هزار وصی پیغمبر در آن نماز کرده و از بعضی روایات استفاده می‌شود که مسجد کوفه فضیلش از مسجد اقصی که در بیت المقدس است و ابن قولویه از امام محمد باقر روایت کرده که فرمود اگر مردم بدانند که چه فضیلت دارد مسجد کوفه هر آینه از شهرهای دور توشه و راحله کنند و بسوی این مسجد بیایند و فرمود که نماز واجب در آن برابر است با حج مقبول و نماز نافله برابر عمره مقبوله و بروایت دیگر نماز فریضه و نافله در آن مثل حج و عمره ایست که با رسول خدا صلی الله علیه و آله کرده باشند شیخ کلینی و غیر او از مشایخ عظام روایت کرده اند از هرون بن خارجه که حضرت صادق علیه السلام بمن فرمود ای هرون چه مقدار مسافت است بین تو و مسجد کوفه یک میل می‌شود گفتم نه فرمود بجا میاوری همه نمازهای خود را در آنجا گفتم نه فرمود اگر من نزدیک آن مسجد بودم امید داشتم که از من فوت نشود یک نماز در آن و هیچ میدانی که چیست فضیلت آن موضع نبوده بنده صالحی و نه پیغمبری مگر آنکه نماز گذارده در مسجد کوفه حتی آنکه رسول خدا

برای حوائج دنیا و آخرت

صلی الله علیه و آله در شبیکه او را بمعراج میبردند جبرئیل با آنحضرت
گفت میدانی که در کجائی یا رسول الله الان مقابل مسجد کوفه میباشی
فرمود پس رخصت بطلب از پروردگار من تا بروم در آن و دو رکعت
نماز کنم پس جبرئیل از حقتعالی اذن طلب کرد حقتعالی اذن مرحمت
فرمود پس فرود آورد آنحضرت را و آنجناب دو رکعت نماز گذاشت
در آن و بدرستیکه جانب راست آن باغی است از باغهای بهشت
و میان آن باغی است از باغهای بهشت و عقب آن باغی است از باغهای
بهشت و بدرستیکه نماز واجب در آن برابر است با هزار نماز
و نافله در آن مقابل است با پانصد نماز و نشستن در آن بدون تلاوت
و ذکر عبادت است و اگر مردم بدانند که چه فضیلت است در آن هر آینه بیایند
بسوی آن اگر چه بروش کودکان خود را بر زمین کشند و در روایت دیگر
است که نماز واجب در آن مقابل حج است و نماز نافله مقابل عمره
و گذشت در ذیل زیارت هفتم حضرت امیر ع اشاره بفضیلت این
مسجد شریف و از بعضی روایات معلوم میشود که جانب راست این
مسجد افضل است از جانب چپ آن و اما **اعمال مسجد کوفه** پس
بنحویکه در مصباح الزائر و غیره است آنست که چون داخل کوفه شدی
بگو بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَ آلِهِ اللَّهُمَّ أَنْزِلْنِي مُنْزَلاً مُبَارَكاً وَ أَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس
روانه شو بسوی مسجد کوفه و در حال رفتن بگو اللَّهُ أَكْبَرُ وَ لَا إِلَهَ
إِلَّا اللَّهُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ تا وارد شوی بدر مسجد پس بایست
نزد در و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا رَسُولِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ

هفتم
[illegible] بود و [illegible]
از فضایل این [illegible] امام [illegible]
آنست که حضرت [illegible] فرمود
علیه السلام [illegible]
[illegible]
[illegible] خدا را
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
و اگر [illegible]
[illegible]
[illegible]

الطاهرين السّلام على امير المؤمنين علي بن ابي طالب ورحمة الله
وبركاته وعلى مجالسه ومشاهده ومقام حكمته وآثار آبائه آدم
ونوح وابراهيم واسمعيل وتبيان بيناته السّلام على الامام الحكيم
العدل الصدّيق الاكبر الفاروق بالقسط الذي فرق الله به بين
الحق والباطل والكفر والايمان والشرك والتوحيد ليهلك من
هلك عن بينة ويحيى من حيّ عن بينة اشهد انك امير المؤمنين
وخاصة نفس المنتجبين وزين الصدّيقين وصابر الممتحنين وانك
حكم الله في ارضه وقاضي امره وباب حكمته وعاقد عهده والناطق
بوعده والحبل الموصول بينه وبين عباده وكهف النجاة ومنهاج
التقى والدرجة العليا ومهيمن القاضي الاعلى يا امير المؤمنين
بك اتقرب الى الله زلفى انت وليي وسيدي ووسيلتي في الدنيا
والآخرة پس داخل مسجد میشوی مؤلف گوید که بهتر آنستکه از دریکه
در عقب مسجد است که مشهور است بباب الفیل داخل شوی پس بگوئی
الله اكبر الله اكبر الله اكبر هذا مقام العائذ بالله وبمحمد حبيب الله
صلى الله عليه وآله وبولاية امير المؤمنين والائمة المهديين الصادقين
الناطقين الراشدين الذين اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم
تطهيرا رضيت بهم ائمة وهداة وموالي سلمت لامر الله لا اشرك
به شيئا ولا اتخذ مع الله وليا كذب العادلون بالله وضلوا
ضلالا بعيدا حسبي الله واولياء الله اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه
وآله وان عليا والائمة المهديين من ذريته عليهم السلام

برائے خیر دنیا و آخرت

أَوْلِيَائِي وَحُجَجُ اللّٰهِ عَلٰى خَلْقِهِ آنگاه برو بجانب ستون چهارم که در
جنب باب انماط و برابر ستون پنجم است و آن ستون حضرت ابرهیم
علیه السلام است پس چهار رکعت نماز کن دو رکعت اول با حمد
و قل هو الله احد و دو رکعت دیگر با حمد و انا انزلناه فی لیلة
القدر پس چون فارغ شدی از نماز تسبیح حضرت زهرا علیها السلام
بگو و بعد از آن بگو اَلسَّلَامُ عَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِينَ الرَّاشِدِينَ الَّذِينَ
اَذْهَبَ اللّٰهُ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلَهُمْ اَنْبِيَاءَ مُرْسَلِينَ
وَحُجَّةً عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ و هفت مرتبه بگو سَلَامٌ عَلٰى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ
پس بگو نَحْنُ عَلٰى وَصِيَّتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ الَّتِي اَوْصَيْتَ بِهَا ذُرِّيَّتَكَ
مِنَ الْمُرْسَلِينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَنَحْنُ مِنْ شِيعَتِكَ وَشِيعَةِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَعَلَيْكَ وَعَلٰى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالْاَنْبِيَاءِ وَالصَّادِقِينَ
وَنَحْنُ عَلٰى مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَالْاَئِمَّةِ الْمَهْدِيِّينَ
وَوِلَايَةِ مَوْلَانَا عَلِيٍّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ الصِّدِّيقِ الْاَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ الْمُبِينِ
الَّذِي اَخَذْتَ بَيْعَتَهُ عَلَى الْعَالَمِينَ رَضِيتُ بِهِمْ اَوْلِيَاءَ وَمَوَالِيَ وَ
حُكَّامًا فِي نَفْسِي وَوَلَدِي وَاَهْلِي وَمَالِي وَقِسْمِي وَحِلِّي وَاِحْرَامِي وَاِسْلَامِي
وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَاٰخِرَتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي اَنْتُمُ الْاَئِمَّةُ فِي الْكِتَابِ وَفَصْلُ الْمَقَامِ وَ
فَصْلُ الْخِطَابِ وَاَعْيُنُ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَاَنْتُمْ حُكَمَاءُ اللّٰهِ وَبِكُمْ حَكَمَ اللّٰهُ وَبِكُمْ
عُرِفَ حَقُّ اللّٰهِ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ اَنْتُمْ نُورُ اللّٰهِ مِنْ بَيْنِ اَيْدِينَا
وَمِنْ خَلْفِنَا اَنْتُمْ سُنَّةُ اللّٰهِ الَّتِي بِهَا سَبَقَ الْقَضَاءُ يَا اَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ اَنَا
لَكُمْ مُسَلِّمٌ تَسْلِيمًا لَا اُشْرِكُ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا اَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ

اَللّٰهُ هَدانی بِکُم وَما کُنْتُ لِاَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانِیَ اللّٰهُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلیٰ ما هَدانا

اعمال دکة القضاء و بیت الطشت

بدانکه دکة القضاء دکانچه بوده در مسجد که امیرالمؤمنین ع بر روی آن می نشستند و قضاوت و حکم میفرمودند و در آن موضع ستون کوتاهی بوده که بر آن نوشته بود این آیه اِنَّ اللّٰهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسانِ و بیت الطشت همان محلی است که ظاهر شده معجزه امیرالمؤمنین ع در باب دختر بی شوهری که بکر بوده در میان آب بوده که زالوئی در شکمش داخل شده و کم کم از مکیدن خون بزرگ شده بود و شکم آن دختر را بزرگ کرده بود برادران دختر گمان حمل باو بردند و خواستند او را بکشند برای حکم آن نزد امیرالمؤمنین ع آمدند حضرت امر فرمود در جانب مسجد پرده کشیدند و آن دختر را در پس آن پرده نشانیدند قابله کوفه را امر فرمود که او را تفتیش کند قابله پس از تفتیش عرض کرد یا امیرالمؤمنین این دختر آبستن است و فرزند در شکم دارد پس حضرت امر فرمود طشتی مملو از لجن آوردند دختر را بر روی آن نشانیدند آن زالو که بوی لجن شنید از شکم دختر بیرون آمد و در بعضی از روایات است که حضرت دستور داد از کوههای شام قطعه یخی آوردند و نزدیک آن طشت نهادند آن حیوان از شکم دختر بیرون آمد و نیز بدانکه مشهور در ترتیب اعمال مسجد آن است که بعد از اعمال ستون چهارم میروند بوسط مسجد و اعمال آنجا را بجا میآورند و اعمال دکة القضاء و بیت الطشت را در آخر بعد از فراغ از دکه حضرت صادق علیه السلام بجا میآورند و لکن ما همان ترتیبی که سید بن طاوس ره و مصباح الزائر و علا

اَللّٰهُمَّ اِنْ تَفْعَلْ بی ... و داوری اَفْعَلْ بی ما اَنْتَ اَهْلُهُ ... خواندن ما بینهما علیه السلام المؤمنین ... اللّهمّ من ... بخواند ... علی یا ... اَلْتَوَکُّلُ عَلَیْکَ و ... اَلتَّفْویضُ اِلَیْکَ ... اَلْتَسْلیمُ ... اَلرِّضا بِقَدَرِکَ ... وَلا اَحَبَّ ... تَعْجیلَ ما ... اَخَّرْتَ وَلا تَأْخیرَ ما عَجَّلْتَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ ... ستون ... دیگر که ... در باب شده ... حضرت رسول ... صلی الله علیه و آله ... و دیگر ... مجرب ... جهت ... عبادت

مجلسی ره بجا و شیخ خضر در مزار نقل کرده اند اعمال را ذکر مینمایم
واگر کسی خواسته باشد بترتیب مشهور عمل نماید اعمال دکة القضا
و باب الطشت را بعد از ستون چهارم بجا آورد و بگذارد در آخر بعد
از اعمال دکه حضرت صادق علیه السلام بجا آورد. بالجمله میگوئیم
پس برو بسوی دکة القضا و در آنجا دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره
که خواهی و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را و بگو
يَا مَالِكِي وَمُمَلِّكِي وَمُتَغَمِّدِي بِالنِّعَمِ الْجِسَامِ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ وَجْهِي
خَاضِعٌ لِمَا تَعْلُوهُ الْأَقْدَامُ لِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ لَا تَجْعَلْ هَذِهِ الشِّدَّةَ
وَلَا هَذِهِ الْمِحْنَةَ مُتَّصِلَةً بِاسْتِئْصَالِ الشَّأْفَةِ وَامْنَحْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا لَمْ
تَمْنَحْ بِهِ أَحَداً مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَنْتَ الْقَدِيمُ الْأَوَّلُ الَّذِي لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَزَكِّ عَمَلِي وَبَارِكْ لِي فِي أَجَلِي
وَاجْعَلْنِي مِنْ عُتَقَائِكَ وَطُلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اعمال باب الطشت که متصل است بدکه قضا نماز کن در آنجا دو
رکعت و بعد از سلام تسبیح کن پس بگو اللَّهُمَّ إِنِّي ذَخَرْتُ تَوْحِيدِي
إِيَّاكَ وَمَعْرِفَتِي بِكَ وَإِخْلَاصِي لَكَ وَإِقْرَارِي بِرُبُوبِيَّتِكَ وَذَخَرْتُ
وِلَايَةَ مَنْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ مِنْ بَرِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ وَعِتْرَتِهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِمْ لِيَوْمِ فَزَعِي إِلَيْكَ عَاجِلًا وَآجِلًا وَقَدْ فَزِعْتُ إِلَيْكَ وَإِلَيْهِمْ
يَا مَوْلَايَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَسَأَلْتُكَ مَادَّتِي مِنْ نِعْمَتِكَ
وَإِزَاحَةَ مَا أَخْشَاهُ مِنْ نِقْمَتِكَ وَالْبَرَكَةَ فِيمَا رَزَقْتَنِيهِ وَتَحْصِينَ
صَدْرِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَجَائِحَةٍ وَمَعْصِيَةٍ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و نقل شده که حضرت صادق علیه السلام دو رکعت

در بنا الطشت دو رکعت نماز کردند

بیان نماز و دعا در وسط مسجد کوفه

دو رکعت نماز میکنی در وسط مسجد در رکعت اول حمد بخوانی با قل هو الله احد و در رکعت دوم حمد و قل یا ایها الکافرون پس چون سلام دادی تسبیح زهرا علیها السلام را بخوان و بگو اللهم انت السلام و منک السلام ~~و الیک السلام~~ و الیک یعود السلام و دارک دار السلام حینا ربنا منک بالسلام اللهم انی صلیت هذه الصلوة ابتغاء رحمتک و رضوانک و مغفرتک و تعظیما لمسجدک اللهم فصل علی محمد و آل محمد و تقبلها منی یا ارحم الراحمین مؤلف گوید که ابن شهرآشوب در کتاب المعراج گفته است و ظاهر این است که در شب معراج حضرت رسول صلی الله علیه و آله از حق تعالی رخصت طلبید و در اینجا فرود آمد و دو رکعت نماز کرد است و در اول فصل در اینان گذشت

اعمال ستون هفتم

و آن مقامی است که در آن حق تعالی توفیق توبه به آدم علیه السلام داده پس برو بطرف ستون هفتم در پشت ستون رو بقبله و بگو بسم الله و بالله و علی ملة رسول الله صلی الله علیه و آله و لا اله الا الله محمد رسول الله السلام علی ابینا آدم و امنا حواء السلام علی هابیل المقتول ظلما و عدوانا السلام علی مواهب الله و رضوانه السلام علی شیث صفوة الله المختار الامین و علی الصفوة الصادقین من ذریته الطیبین اولهم و آخرهم السلام علی ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب و علی ذریتهم المختارین السلام علی موسی کلیم الله السلام علی عیسی روح الله السلام علی

محمد بن عبدالله خاتم النبيين السلام على امير المؤمنين و ذريته
الطيبين و رحمة الله و بركاته السلام عليكم في الاولين السلام
عليكم في الآخرين السلام على فاطمة الزهراء السلام على الائمة
الهادين شهداء الله على خلقه السلام على الرقيب الشاهد على الامم
لله رب العالمين

پس نماز میکنی نزد آن ستون چهار رکعت میخوانی در اول الحمد
و انا انزلناه و در رکعت دوم حمد و قل هو الله احد و در رکعت سوم و
چهارم همچنین و چون فارغ شدی بگو تسبیح زهرا علیها السلام را
پس بگو اللهم ان كنت قد عصيتك فاني قد اطعتك في الايمان
مني بك منا منك علي لا منا مني عليك و اطعتك في احب الاشياء
لك لم اتخذ لك ولدا و لم ادع لك شريكا و قد عصيتك في اشياء
كثيرة على غير وجه المكابرة لك و لا الخروج عن عبوديتك و لا
الجحود لربوبيتك و لكن اتبعت هواي و ازلني الشيطان بعد الحجة
علي و البيان فان تعذبني فبذنوبي غير ظالم لي و ان تعف عني و
ترحمني فبجودك و كرمك يا كريم اللهم ان ذنوبي لم يبق لها الا
رجاء عفوك و قد قدمت آلة الحرمان فانا اسألك اللهم ما لا
استوجبه و اطلب منك ما لا استحقه اللهم ان تعذبني فبذنوبي
و لم تظلمني شيئا و ان تغفر لي فخير راحم انت يا سيدي اللهم انت انت
و انا انا انت العواد بالمغفرة و انا العواد بالذنوب و انت المتفضل بالحلم
و انا العواد بالجهل اللهم فاني اسألك يا كنز الضعفاء يا عظيم
الرجاء يا منقذ الغرقى يا منجي الهلكى يا مميت الاحياء يا محيي الموتى انت

لا اله الا انت الذی سجد لک شعاع الشمس و دوی الماء
و حفیف الشجر و نور القمر و ظلمة اللیل و ضوء النهار و خفقان الطیر
فاسئلک اللهم یا عظیم بحقک علی محمد و آله الصادقین و بحق محمد
و آله الصادقین علیک و بحقک علی علی و بحق علی علیک و بحقک علی فاطمة علیک و
بحقک علی الحسن و بحق الحسن علیک و بحقک علی الحسین و بحق الحسین
علیک فان حقوقهم علیک من افضل انعامک علیهم و بالشأن
الذی عندک صل علیهم یا رب صلوة دائمة منتهی رضاک
واغفر لی بهم الذنوب التی بینی و بینک و ارض عنی خلقک و اتمم
علی نعمتک کما اتممتها علی آبائی من قبل و لا تجعل لاحد من المخلوقین
علی فیها امتنانا و امنن علی کما مننت علی آبائی من قبل یا کهیعص
اللهم کما صلیت علی محمد و آله فاستجب لی دعائی فیما سألتک یا
کریم یا کریم یا کریم پس برو بسجده و در سجده بگو

یا من یقدر علی حوائج السائلین و یعلم ما فی ضمیر الصامتین یا من
لا یحتاج الی التفسیر یا من یعلم خائنة الاعین و ما تخفی الصدور
یا من انزل العذاب علی قوم یونس و هو یرید ان یعذبهم فدعوه
و تضرعوا الیه فکشف عنهم العذاب و متعهم الی حین قد تری
مکانی و تسمع دعائی و تعلم سری و علانیتی و حالی صل علی محمد و آل
محمد و اکفنی ما اهمنی من امر دینی و دنیای و آخرتی پس هفتاد مرتبه
بگو یا سیدی پس سر از سجده بردار و بگو یا رب اسئلک برکة اهله و
اسئلک ان ترزقنی من رزقک رزقا حلالا طیبا تسوقه الی بحولک
و قوتک و انا خائض فی عافیتک یا ارحم الراحمین

برای حوائج دنیا و آخرت

مؤلف گوید که در مزار قدیم در دعای این مقام بعد از یا کریم یا کریم یا کریم و پیش از سجده ذکر کرده دعای اَللّٰهُمَّ یَا مَنْ تَحَلَّ بِهِ عُقَدُ الْمَكَارِهِ که از ادعیه صحیفه سجادیه است و در باب اول کذشت پس از آن فرموده آنگاه بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا اَعْلَمُ وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ صَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِمَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آنگاه بسجده برو و بگو یَا مَنْ یَقْدِرُ عَلٰى حَوَائِجِ السَّائِلِينَ الخ وبدان نیز که احادیث در فضیلت این ستون هفتم بسیار وارد شده و شیخ کلینی بسند معتبر روایت کرده که امیر المؤمنین ع رو باین ستون نماز میکرد و تو دیدن میشناسد که میان آنحضرت و ستون اندر ربا فاصله بود که در هر شب شصت هزار ملک از آسمان نازل میشوند و نزد ستون هفتم نماز میکنند و در شب دیگر ملائکه دیگر باینجا میآیند و دیگر هیچیک عود نمیکنند تا روز قیامت و در حدیث معتبر از حضرت صادق منقول است که ستون هفتم مقام حضرت ابوهیم است و نیز شیخ کلینی در کافی بسند صحیح از ابو اسمعیل سراج روایت کرده که معویه بن وهب دستم را گرفت و گفت که ابو حمزه ثمالی دستم را گرفت و گفت که اصبغ بن نباته دستم را گرفت و ستون هفتم را بمن نشان داد و گفت که این ستون مقام حضرت امیر المؤمنین ع است که نزد آن نماز میکرد و حضرت امام حسن ع در نزد ستون پنجم نماز میکرد و چون امیر المؤمنین حاضر نبود امام حسن ع در جای او نماز میخواند وهی من باب کنده وبالجمله اخبار در فضیلت این ستون بسیار و بنای ما بر اختصار است

عمل ستون پنجم بدانکه از جمله مواضع مشرفه مسجد کوفه ستون پنجم است که باید نزد آن نماز کنند و حاجات خود را از خدای تعالی طلب نمایند زیرا که در روایات معتبره وارد شده است که محل نماز حضرت ابراهیم خلیل الرحمن علیه السلام بوده است و منافات ندارد با روایات دیگر زیرا که ممکن است که آنحضرت در همه این مواضع نماز کرده باشد و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول است که ستون پنجم مقام جبرئیل علیه السلام است و از حدیث سابق ظاهر است که مقام امام حسن علیه السلام است و بالجمله از احادیث معلوم میشود آن است که ستون هفتم و پنجم اشرف است از سایر جاهای مسجد و سید بن طاوس ره گفته که نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواهی و چون سلام گفتی و تسبیح نمودی پس بگو اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِجَمیعِ اَسْمائِکَ کُلِّها ما عَلِمْنا مِنْها وَما لا نَعْلَمُ وَاَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الْاَعْظَمِ الْکَبیرِ الَّذی مَنْ دَعاکَ بِهِ اَجَبْتَهُ وَمَنْ سَئَلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْصَرَکَ بِهِ نَصَرْتَهُ وَمَنِ اسْتَغْفَرَکَ بِهِ غَفَرْتَ لَهُ وَمَنِ اسْتَعانَکَ بِهِ اَعَنْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْزَقَکَ بِهِ رَزَقْتَهُ وَمَنِ اسْتَغاثَکَ بِهِ اَغَثْتَهُ وَمَنِ اسْتَرْحَمَکَ بِهِ رَحِمْتَهُ وَمَنِ اسْتَجارَکَ بِهِ اَجَرْتَهُ وَمَنْ تَوَکَّلَ عَلَیْکَ بِهِ کَفَیْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْصَمَکَ بِهِ عَصَمْتَهُ وَمَنِ اسْتَنْقَذَکَ بِهِ مِنَ النّارِ اَنْقَذْتَهُ وَمَنِ اسْتَعْطَفَکَ بِهِ تَعَطَّفْتَ لَهُ وَمَنْ اَمَّلَکَ بِهِ اَعْطَیْتَهُ الَّذِی اتَّخَذْتَ بِهِ آدَمَ صَفِیّاً وَنُوحاً نَجِیّاً وَاِبْراهیمَ خَلیلاً وَمُوسی کَلیماً وَعیسی رُوحاً وَمُحَمَّداً حَبیباً وَعَلِیّاً وَصِیّاً صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِمْ اَجْمَعینَ اَنْ تَقْضِیَ لی حَوائِجی وَتَعْفُوَ عَمّا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبی وَتَتَفَضَّلَ عَلَیَّ بِما اَنْتَ اَهْلُهُ وَلِجَمیعِ

الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مُفَرِّجَ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَيَا غِيَاثَ الْمَلْهُوفِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

مؤلف گوید

گفته شده است از حضرت صادق علیه السلام که بعضی از اصحاب خود فرمودند که در نزد ستون پنجم دو رکعت نماز کنار که این مصلای ابراهیم علیه السلام است و بگو اَلسَّلَامُ عَلَى أَبِينَا آدَمَ وَأُمِّنَا حَوَّاءَ الخ قریب بهمانکه در نزد ستون هفتم و بقبله خوانده می‌شود عمل ستون

سیم مقام امام زین العابدین علیه السلام

آنگاه برو بسوی دکه امام زین العابدین ع و آن در نزد ستون سیم است از طرف متصل بباب کنده. مؤلف گوید که این مقام از طرف قبله مقابل است با دکه باب امیر المؤمنین ع و از طرف غربی مقابل بوده با بابی کنده که مسدود شده و گفته شد که شاید اینست آنکه نماز بعد پنج ذراع از ستون بعمل آورده شود زیرا که دکه در آن محل بوده و بالجمله پس نماز کن در آنجا دو رکعت و بخوان در آن حمد و هر سوره که خواستی پس همینکه سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ اَللّٰهُمَّ إِنَّ ذُنُوبِي قَدْ كَثُرَتْ وَلَمْ يَبْقَ لَهَا إِلَّا رَجَاءُ عَفْوِكَ وَقَدْ قَدَّمْتُ آلَةَ الْحِرْمَانِ إِلَيْكَ فَأَنَا أَسْأَلُكَ اللّٰهُمَّ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ وَأَطْلُبُ مِنْكَ مَا لَا أَسْتَحِقُّهُ اَللّٰهُمَّ إِنْ تُعَذِّبْنِي فَبِذُنُوبِي وَلَمْ تَظْلِمْنِي شَيْئاً وَإِنْ تَغْفِرْ لِي فَخَيْرُ رَاحِمٍ أَنْتَ يَا سَيِّدِي اَللّٰهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا أَنْتَ الْعَوَّادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالذُّنُوبِ وَأَنْتَ الْمُتَفَضِّلُ بِالْحِلْمِ وَأَنَا الْعَوَّادُ بِالْجَهْلِ اَللّٰهُمَّ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا كَنْزَ الضُّعَفَاءِ يَا عَظِيمَ

الرَّجاءِ يا مُنْقِذَ الْغَرْقى يا مُنْجِيَ الْهَلْكى يا مُميتَ الْأَحْياءِ يا مُحْيِيَ الْمَوْتى
أَنْتَ اللهُ الَّذي لا إِلهَ إِلّا أَنْتَ أَنْتَ الَّذي سَجَدَ لَكَ شُعاعُ الشَّمْسِ وَنُورُ
الْقَمَرِ وَظُلْمَةُ اللَّيْلِ وَضَوْءُ النَّهارِ وَخَفَقانُ الطَّيْرِ فَأَسْئَلُكَ اللّهُمَّ
يا عَظيمُ بِحَقِّكَ يا كَريمُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الصّادِقينَ
عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلى عَلِيٍّ وَبِحَقِّ عَلِيٍّ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلى فاطِمَةَ
وَبِحَقِّ فاطِمَةَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ عَلَى الْحَسَنِ وَبِحَقِّ الْحَسَنِ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَبِحَقِّ الْحُسَيْنِ عَلَيْكَ فَإِنَّ حُقُوقَهُمْ مِنْ أَفْضَلِ إِنْعامِكَ
عَلَيْهِمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَكَ عِنْدَهُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذي لَهُمْ عِنْدَكَ
صَلِّ يا رَبِّ عَلَيْهِمْ صَلاةً دائِمَةً مُنْتَهى رِضاكَ وَاغْفِرْ لي بِهِمُ الذُّنُوبَ
الَّتي بَيْني وَبَيْنَكَ وَأَتْمِمْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ كَما أَتْمَمْتَها عَلى آبائي مِنْ قَبْلُ
يا كهيعص اللّهُمَّ كَما صَلَّيْتَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَاسْتَجِبْ لي دُعائي
فيما سَئَلْتُكَ پس برو بسجده، و جانب راست رو را بر زمين گذار و بگو
يا سَيِّدي يا سَيِّدي يا سَيِّدي صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لي وَاغْفِرْ لي
و بسيار بگو اين كلمه را با خشوع و گريه پس جانب چپ رو را بر زمين گذار و اين
كلمات را بگو پس دعا كن با آنچه ميخواهى مؤلف گويد كه در بعض مجاميع
غير معتبره و مشهور بين مردم آن است كه در مقام ابراهيم بجا مياورند عملى را
كه حضرت صادق عليه السلام تعليم يكى از اصحاب خود نموده ولكن مقيد
بمقام نيست و كيفيت آن چنانست كه از آن حضرت نقل شده كه بعضى
از اصحاب خود فرمودند كه آيا چنين حاجتى بامداد ميروى كه گذر كنى به
مسجد بزرگ كوفه عرض كرد بلى فرمود كه چهار ركعت نماز بكن در آن

اِلٰهِی اِنْ كُنْتُ قَدْ عَصَيْتُكَ فَاِنّى قَدْ اَطَعْتُكَ فى اَحَبِّ الْاَشْياءِ اِلَيْكَ لَمْ اَتَّخِذْ لَكَ وَلَداً وَلَمْ اَدْعُ لَكَ شَرِيكاً وَقَدْ عَصَيْتُكَ فى اَشْياءَ كَثيرَةٍ عَلى غَيْرِ وَجْهِ الْمُكابَرَةِ لَكَ وَلَا الْاِسْتِكْبارِ عَنْ عِبادَتِكَ وَلَا الْجُحُودِ لِرُبُوبِيَّتِكَ وَلَا الْخُرُوجِ عَنِ الْعُبُودِيَّةِ لَكَ وَلٰكِنِ اتَّبَعْتُ هَوایَ وَاَزَلَّنِى الشَّيْطانُ بَعْدَ الْحُجَّةِ وَالْبَيانِ فَاِنْ تُعَذِّبْنى فَبِذُنُوبى غَيْرَ ظالِمٍ اَنْتَ لى وَاِنْ تَعْفُ عَنّى وَتَرْحَمْنى فَبِجُودِكَ وَكَرَمِكَ يا كَريمُ

و میگوئی پس

غَدَوْتُ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ غَدَوْتُ بِغَيْرِ حَوْلٍ مِنّى وَلا قُوَّةٍ وَلٰكِنْ بِحَوْلِ اللهِ وَقُوَّتِهِ يا رَبِّ اَسْئَلُكَ بَرَكَةَ هٰذَا الْبَيْتِ وَبَرَكَةَ اَهْلِهِ وَاَسْئَلُكَ اَنْ تَرْزُقَنى رِزْقاً حَلالاً طَيِّباً تَسُوقُهُ اِلَىَّ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَاَنَا خائِضٌ فى عافِيَتِكَ

و شیخ شهید و محمد بن المشهدی این عمل را از برای صحن مسجد بعد از عمل ستون چهارم ذکر نموده اند در دو رکعت حمد و توحید و در دو رکعت دیگر حمد و قدر گفته اند و بعد از سلام تسبیح زهرا علیها السلام و در حدیث معتبر از ابو حمزه ثمالی منقول است که گفت روزی در مسجد کوفه نشسته بودم ناگاه دیدم که شخصی از در کنده داخل شد شخصی را دیدم از همه کس خوشروتر و خوشبوتر و پاک جامه تر و عمامه بر سر بسته و پیراهن و ردا پوشیده و دو نعل عربی در پای مبارکش بود پس نعلین را کند و نزد ستون هفتم ایستاد و دستها را تا برابر گوش بلند کرد و تکبیری گفت که جمیع موهای بدن من از دهشتش راست ایستاد پس چهار رکعت نماز کرد و رکوع و سجود را نیکو بعمل آورد پس ابتدا نمود و خواند اِلٰهى اِنْ كُنْتُ قَدْ

لا اله الا انت الجواد
لا اله الا انت الله لا اله الا
انت الماجد وانت الاحد وانت
الواحد لا اله الا انت الغائب
لا اله الا انت الله لا اله
الا انت الشاهد والباطن
لا اله الا انت الظاهر لا اله الا انت
وانت الله لا اله الا انت تدور
[illegible]
تطاع ربنا فتشكر وتعصى
ربنا فتغفر لمن شئت تجيب
المضطر وتكشف السوء
وتقبل التوبة وتعفو
عن الذنوب

عَصَیْتُکَ وخواند تا رسید به یا کریم پس بسجود رفت و مکرر یا کریم
گفت آنقدر که بنفسش وفا کند پس در سجود گفت یا مَنْ یَقْدِرُ عَلی
حَوائِجِ السّائِلینَ وخواند تا هفتاد مرتبه یا سیّدی که در اعمال ستون
هفتم ذکر شد چون سر از سجده برداشت و نیات ملاحظه کردم حضرت
امام زین العابدین ع بود پس دستهای مبارکش را بوسیدم و پرسیدم
که برای چه آمده باینجا فرمود برای آنچه که دیدی یعنی نماز در مسجد کوفه
و در روایتی که در ذیل زیارت هفتم نقل کردیم ابوحمزه را با خود
بردند بزیارت حضرت امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلام

اعمال باب الفرج معروف بمقام نوح علیه السلام

چون از عمل ستون سوم فارغ شدی برو بدکه باب امیرالمؤمنین ع
و آن صفه ایست که متصل است بدر و بدکه از مسجد بسوی خانه امیرالمؤمنین
مفتوح میشده پس چهار رکعت نماز کن بحمد و هر سوره که خواستی
از قرآن و چون فارغ شدی تسبیح کن پس بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِ حاجَتی یا اَللهُ یا مَنْ لا یُخَیِّبُ سائِلَهُ وَلا یَنْفَدُ نائِلُهُ
یا قاضِیَ الْحاجاتِ یا مُجیبَ الدَّعَواتِ یا رَبَّ الْاَرَضینَ وَالسَّمواتِ
یا کاشِفَ الْکُرُباتِ یا واسِعَ الْعَطِیّاتِ یا دافِعَ النَّقِماتِ یا مُبَدِّلَ
السَّیِّئاتِ حَسَناتٍ عُدْ عَلَیَّ بِطَوْلِکَ وَفَضْلِکَ وَاِحْسانِکَ وَاسْتَجِبْ
دُعائی فیما سَأَلْتُکَ وَطَلَبْتُ مِنْکَ بِحَقِّ نَبِیِّکَ وَوَصِیِّکَ وَ
اَوْلِیائِکَ الصّالِحینَ

صفت نماز دیگر در این مقام و آن دو رکعت است

همینکه فارغ شدی و تسبیح کردی پس بگو

اَللّهُمَّ اِنّي بِساحَتِكَ لِعِلْمي بِوَحْدانِيَّتِكَ وَصَمَدانِيَّتِكَ
وَاَنَّهُ لا قادِرَ عَلى قَضاءِ حاجَتي غَيْرُكَ وَقَدْ عَلِمْتُ يا رَبِّ اَنَّهُ كُلَّما تَشاهَدَتْ
نِعْمَتُكَ عَلَيَّ اشْتَدَّتْ فاقَتي اِلَيْكَ وَقَدْ طَرَقَني يا رَبِّ مِنْ مُهِمِّ اَمْري
ما قَدْ عَرَفْتَهُ لِاَنَّكَ عالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذي وَضَعْتَهُ
عَلَى السَّمواتِ فَانْشَقَّتْ وَعَلَى الْاَرَضينَ فَانْبَسَطَتْ وَعَلَى النُّجُومِ
فَانْتَشَرَتْ وَعَلَى الْجِبالِ فَاسْتَقَرَّتْ وَاَسْئَلُكَ بِالْاِسْمِ الَّذي جَعَلْتَهُ
عِنْدَ مُحَمَّدٍ وَعِنْدَ عَلِيٍّ وَعِنْدَ الْحَسَنِ وَعِنْدَ الْحُسَيْنِ وَعِنْدَ الْاَئِمَّةِ
كُلِّهِمْ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِمْ اَجْمَعينَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ
تَقْضِيَ لي يا رَبِّ حاجَتي وَتُيَسِّرَ عَسيرَها وَتَكْفِيَني مُهِمَّها وَتَفْتَحَ
لي قُفْلَها فَاِنْ فَعَلْتَ ذلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَكَ الْحَمْدُ
غَيْرَ جائِرٍ في حُكْمِكَ وَلا حائِفٍ في عَدْلِكَ

پس مى‌گذارى طرف راست رو را بر زمين و مى‌گوئى

اَللّهُمَّ اِنَّ يُونُسَ بْنَ مَتّى عَبْدَكَ وَنَبِيَّكَ دَعاكَ في بَطْنِ الْحُوتِ
فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَاَنَا اَدْعُوكَ فَاسْتَجِبْ لي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ودعا
كن با آنچه خواهى پس طرف چپ را بگذار و بگو اَللّهُمَّ اِنَّكَ اَمَرْتَ
بِالدُّعاءِ وَتَكَفَّلْتَ بِالْاِجابَةِ وَاَنَا اَدْعُوكَ كَما اَمَرْتَني فَصَلِّ
عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لي كَما وَعَدْتَني يا كَريمُ پس پيشانى را
بر زمين گذار و بگو يا مُعِزَّ كُلِّ ذَليلٍ وَيا مُذِلَّ كُلِّ عَزيزٍ تَعْلَمُ كُرْبَتي
فَصَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَرِّجْ عَنّي يا كَريمُ

ذكر نمازى براى حاجت در محل مذكور

و آن چنان است كه چهار ركعت نماز مى‌گذارى و
چون فارغ شدى و تسبيح گفتى پس بگو اَللّهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ يا مَنْ لا تَراهُ

براى حوائج دنيا و آخرت

والنبات والعروق و
الشجر والسحاب والجبال
[illegible] والنجوم [illegible]
واضعاف [illegible]
[illegible] علمه [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
مما ملكت [illegible] و [illegible]
واجزيه من [illegible]
مما ملكت [illegible]
تا آخر دعا [illegible]
نقل است كه بحضرت صادق
عليه السلام

الْعُيُونُ وَلَا تُخَالِطُهُ الظُّنُونُ وَلَا يَصِفُهُ الْوَاصِفُونَ وَلَا تُغَيِّرُهُ الْحَوَادِثُ
وَلَا تُفْنِيهِ الدُّهُورُ تَعْلَمُ مَثَاقِيلَ الْجِبَالِ وَمَكَايِيلَ الْبِحَارِ وَوَرَقَ الْأَشْجَارِ
وَرَمْلَ الْقِفَارِ وَمَا أَضَاءَتْ بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَأَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَوَضَحَ
عَلَيْهِ النَّهَارُ وَلَا تُوَارِي مِنْكَ سَمَاءٌ سَمَاءً وَلَا أَرْضٌ أَرْضاً وَلَا جَبَلٌ
مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا بَحْرٌ مَا فِي قَعْرِهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَجْعَلَ خَيْرَ عُمْرِي آخِرَهُ وَخَيْرَ أَعْمَالِي خَوَاتِيمَهَا وَخَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ أَلْقَاكَ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فَكِدْهُ
وَمَنْ بَغَانِي بِهَلَكَةٍ فَأَهْلِكْهُ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِمَّنْ دَخَلَ هَمُّهُ عَلَيَّ اللَّهُمَّ
أَدْخِلْنِي فِي دِرْعِكَ الْحَصِينَةِ وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ
كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ اكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ
صَدِّقْ قَوْلِي وَفِعْلِي يَا شَفِيقُ يَا رَفِيقُ فَرِّجْ عَنِّي الْمَضِيقَ وَلَا تُحَمِّلْنِي
مَا لَا أُطِيقُ اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَارْحَمْنِي بِقُدْرَتِكَ
عَلَيَّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ أَنْتَ عَالِمٌ بِحَاجَتِي وَعَلَى قَضَائِهَا
قَدِيرٌ وَهِيَ لَدَيْكَ يَسِيرٌ وَأَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ فَمُنَّ بِهَا عَلَيَّ يَا كَرِيمُ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ   پس بسجده میرود ومیگوید إِلَهِي قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ أَحْصَيْتَ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاغْفِرْهَا يَا كَرِيمُ

پس بر زمین میگذارد طرف راست روی خود را ومیگوید إِنْ كُنْتُ
بِئْسَ الْعَبْدُ فَأَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا
أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ   پس بر زمین میگذارد طرف چپ روی خود را
ومیگوید اللَّهُمَّ إِنْ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ

یا کریم پس پیشانی را بر زمین میگذاری و میگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ مَنْ
اَسَاءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ مؤلف گوید که ابتدا و ختم ها
یا کریم همان دعائی است که در مزار قدیم در اعمال صحن مسجد سهله
در مقام امام زین العابدین ع نقل شد. **اعمال محراب امیر
المؤمنین** علیه السلام پس نماز کن در مکانیکه ضربت زدند در آنجا
حضرت امیرالمؤمنین ع را دو رکعت بحمد و سوره و هرگاه که تسلام دادی
و تسبیح کردی پس بگو يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيلَ وَسَتَرَ الْقَبِيحَ يَا مَنْ لَا
يُؤَاخِذُ بِالْجَرِيرَةِ وَلَمْ يَهْتِكِ السِّتْرَ وَالسَّرِيرَةَ يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ يَا
حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ يَا صَاحِبَ
كُلِّ نَجْوَى يَا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ
يَا سَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا كَرِيمُ

مناجات حضرت امیرالمؤمنین ع

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ اِلَّا مَنْ اَتَى اللّٰهَ بِقَلْبٍ
سَلِيمٍ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ
فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْاَقْدَامِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ
وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاَسْئَلُكَ
الْاَمَانَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعْذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ
الدَّارِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْاَمْرُ يَوْمَئِذٍ
لِلّٰهِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخِيهِ وَاُمِّهِ وَاَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ
وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ وَاَسْئَلُكَ الْاَمَانَ يَوْمَ يَوَدُّ

الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ
الَّتِي تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا لَظَى نَزَّاعَةً لِلشَّوَى
مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْعَبْدَ إِلَّا الْمَوْلَى
مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَمْلُوكَ إِلَّا
الْمَالِكُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَهَلْ يَرْحَمُ الذَّلِيلَ
إِلَّا الْعَزِيزُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَخْلُوقَ
إِلَّا الْخَالِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْعَظِيمُ وَأَنَا الْحَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْحَقِيرَ
إِلَّا الْعَظِيمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَهَلْ يَرْحَمُ
الضَّعِيفَ إِلَّا الْقَوِيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعْطِي وَأَنَا السَّائِلُ وَهَلْ
يَرْحَمُ السَّائِلَ إِلَّا الْمُعْطِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَهَلْ

مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْفَقِيرَ إِلَّا الْغَنِيُّ

يَرْحَمُ الْمَيِّتَ إِلَّا الْحَيُّ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي وَهَلْ يَرْحَمُ
الْفَانِيَ إِلَّا الْبَاقِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّائِمُ وَأَنَا الزَّائِلُ وَهَلْ يَرْحَمُ
الزَّائِلَ إِلَّا الدَّائِمُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ وَهَلْ يَرْحَمُ
الْمَرْزُوقَ إِلَّا الرَّازِقُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْجَوَادُ وَأَنَا الْبَخِيلُ وَهَلْ
يَرْحَمُ الْبَخِيلَ إِلَّا الْجَوَادُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْمُعَافِي وَأَنَا الْمُبْتَلَى وَهَلْ
يَرْحَمُ الْمُبْتَلَى إِلَّا الْمُعَافِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَأَنَا الصَّغِيرُ وَهَلْ
يَرْحَمُ الصَّغِيرَ إِلَّا الْكَبِيرُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْهَادِي وَأَنَا الضَّالُّ وَهَلْ
يَرْحَمُ الضَّالَّ إِلَّا الْهَادِي مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الرَّحْمٰنُ وَأَنَا الْمَرْحُومُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْحُومَ إِلَّا الرَّحْمٰنُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ السُّلْطَانُ وَأَنَا الْمُمْتَحَنُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُمْتَحَنَ إِلَّا السُّلْطَانُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الدَّلِيلُ وَأَنَا الْمُتَحَيِّرُ
وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُتَحَيِّرَ إِلَّا الدَّلِيلُ مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمُذْنِبُ

وَهَلْ يَرْحَمُ الْمُذْنِبَ اِلَّا الْغَفُورُ مَوْلاىَ مَوْلاىَ اَنْتَ الْغالِبُ وَاَنَا الْمَغْلُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَغْلُوبَ اِلَّا الْغالِبُ مَوْلاىَ مَوْلاىَ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْمَرْبُوبَ اِلَّا الرَّبُّ مَوْلاىَ مَوْلاىَ اَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَاَنَا الْخاشِعُ وَهَلْ يَرْحَمُ الْخاشِعَ اِلَّا الْمُتَكَبِّرُ مَوْلاىَ مَوْلاىَ اِرْحَمْنى بِرَحْمَتِكَ وَارْضَ عَنّى بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ يا ذَا الْجُودِ وَالْاِحْسانِ وَالطَّوْلِ وَالْاِمْتِنانِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گوید که سید بن طاوس بعد از این مناجات دعا طولانی از آنحضرت نقلکرده مسمّی بدعاء امان مقام را کجا نشر گردد هیئت و میخوانی نیز در این مقام شریف دعائی را که در مسجد زید ذکر میکنیم انشاء الله و بدانکه ما در هدیة الزائرین اشاره کردیم باختلاف در محرابیکه محل ضربت خوردن امیر المؤمنین علیه السلام است که آیا همین محراب معروفست یا آن محراب معروف و گفتیم که نهایت احتیاط در آنست که اعمال محراب را در هر دو جا بکنند یا گاهی در

اعمال دکة حضرت صادق علیه السلام معروف و گاهی در محراب

پس برو بسوی مقام حضرت صادق علیه السلام و آن واقع است در نزدیکی مسلم بن عقیل رضوان الله علیه ایجاد دو رکعت نماز کن و چون سلام دادی و تسبیح نمودی پس بگو يا صانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ وَيا جابِرَ كُلِّ كَسيرٍ وَيا حاضِرَ كُلِّ مَلَاءٍ وَيا شاهِدَ كُلِّ نَجْوى وَيا عالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيا شاهِداً غَيْرَ غائِبٍ وَيا غالِباً غَيْرَ مَغْلُوبٍ وَيا قَريباً غَيْرَ بَعيدٍ وَيا مُونِسَ كُلِّ وَحيدٍ وَيا حَيّاً حينَ لا حَىَّ غَيْرُهُ يا مُحْيِىَ الْمَوْتى وَمُميتَ الْاَحْياءِ الْقائِمَ عَلى كُلِّ نَفْسٍ بِما كَسَبَتْ لا اِلـهَ اِلّا اَنْتَ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

پس بخوان هرچه خواهی

مؤلف گوید که ما در پیش از این گفتیم و در اینجا نیز میگوئیم که در مزار قدیم و مشهور بین مردم دو نوع با عمال مسجد آنست که بعد از اینمقام بجا میآورند اعمال

حواشی: ... علیه السلام ... این دعا را تعلیم ... عبدالله بن علی ... اللهم ... [illegible]

ذکر القضاء دیبنا الطشت را که موافق مصباح الزائر و بحار و دیگران بعد از
اعمال ستون چهارم نقل کرده ایم پس اگر خواسته باشی بجو و عمل نمائی رجوع کن
با آنجا و اعمال این دو مقام را بجا آور و انشاء الله تعالی **ذکر نمازی برای حاجت**
در جامع کوفه از حضرت صادق علیه السلام روایت است که کسیکه دو
رکعت نماز کند در مسجد کوفه بخواند در هر رکعت حمد و دو قل اعوذ و سوره
اخلاص و کافرون و نصر و قدر و سبح اسم ربک الاعلی و چون سلام دهد
تسبیح زهراء بگوید پس بطلبد از خدا هر حاجتی که بخواهد خدا حاجتش را
برآورده و دعایش را مستجاب خواهد نمود مؤلف گوید که این ترتیب در سورها
موافق روایت سید بن طاوس است در مصباح و در روایت شیخ طوسی در
امالی سوره قدر بعد از سبح اسم است و شاید ترتیب در آنها لازم نباشد
همینقدر باید بعد از حمد این هفت سوره را بخواند والله العالم

زیارت جناب مسلم بن عقیل قدس الله روحه و نور ضریحه

چون از اعمال مسجد کوفه فارغ شدی برو بسوی قبر مسلم بن عقیل رضوان الله علیه
و بایست نزد او و بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْمُتَصَاغِرِ لِعَظَمَتِهِ جَبَابِرَةُ الطَّاغِينَ
الْمُعْتَرِفِ بِرُبُوبِيَّتِهِ جَمِيعُ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرَضِينَ الْمُقِرِّ بِتَوْحِيدِهِ سَائِرُ
الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِ الْاَنَامِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ الْكِرَامِ صَلَاةً تَقَرُّ
بِهَا اَعْيُنُهُمْ وَيَرْغَمُ بِهَا اَنْفُ شَانِئِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ اَجْمَعِينَ سَلَامُ اللّٰهِ الْعَلِيِّ
الْعَظِيمِ وَسَلَامُ مَلَائِكَتِهِ الْمُقَرَّبِينَ وَاَنْبِيَائِهِ الْمُرْسَلِينَ وَاَئِمَّتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ
وَعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ وَجَمِيعِ الشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ وَالزَّاكِيَاتُ الطَّيِّبَاتُ
فِيمَا تَغْتَدِي وَتَرُوحُ عَلَيْكَ يَا مُسْلِمَ بْنَ عَقِيلِ بْنِ اَبِي طَالِبٍ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ
اَشْهَدُ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَقُتِلْتَ عَلَى مِنْهَاجِ الْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى لَقِيتَ اللهَ عَزَّ وَجَلَّ وَهُوَ عَنْكَ رَاضٍ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي نُصْرَةِ حُجَّةِ اللهِ وَابْنِ حُجَّتِهِ حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ أَشْهَدُ لَكَ بِالتَّسْلِيمِ وَالْوَفَاءِ وَالنَّصِيحَةِ لِخَلَفِ النَّبِيِّ الْمُرْسَلِ وَالسِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ وَالدَّلِيلِ الْعَالِمِ وَالْوَصِيِّ الْمُبَلِّغِ وَالْمَظْلُومِ الْمُهْتَضَمِ فَجَزَاكَ اللهُ عَنْ رَسُولِهِ وَعَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَنِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا صَبَرْتَ وَاحْتَسَبْتَ وَأَعَنْتَ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ أَمَرَ بِقَتْلِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنِ افْتَرَى عَلَيْكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ جَهِلَ حَقَّكَ وَاسْتَخَفَّ بِحُرْمَتِكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ بَايَعَكَ وَغَشَّكَ وَخَذَلَكَ وَأَسْلَمَكَ وَمَنْ أَلَّبَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُعِنْكَ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ النَّارَ مَثْوَاهُمْ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً وَأَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ لَكُمْ مَا وَعَدَكُمْ جِئْتُكَ زَائِراً عَارِفاً بِحَقِّكُمْ مُسَلِّماً لَكُمْ تَابِعاً لِسُنَّتِكُمْ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ قَتَلَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ

و در مزار کبیر این کلمات را بمنزله اذن دخول قرار داده و گفته پس داخل شو و بچسبان خود را بقبر و بروایت سابقه است که اشاره کن به ضریح آنجناب و بگو

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبْدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى

محمد وآلہ والسلام علیکم ورحمۃ اللہ وبرکاتہ ومغفرتہ وعلی روحک
وبدنک اشہد انک مضیت علی ما مضی علیہ البدریون المجاہدون
فی سبیل اللہ المبالغون فی جہاد اعدائہ ونصرۃ اولیائہ فجزاک
اللہ افضل الجزاء واکثر الجزاء واوفر جزاء احد ممن وفی ببیعتہ
واستجاب لہ دعوتہ واطاع ولاۃ امرہ اشہد انک قد بالغت فی
النصیحۃ واعطیت غایۃ المجہود حتی بعثک اللہ فی الشہداء وجعل
روحک مع ارواح السعداء واعطاک من جنانہ افسحہا منزلا و
افضلہا غرفا ورفع ذکرک فی العلیین وحشرک مع النبیین و
الصدیقین والشہداء والصالحین وحسن اولئک رفیقا اشہد
انک لم تہن ولم تنکل وانک قد مضیت علی بصیرۃ من امرک مقتدیا
بالصالحین ومتبعا للنبیین فجمع اللہ بیننا وبینک وبین رسولہ
واولیائہ فی منازل المخبتین فانہ ارحم الراحمین

پس نماز کن دو رکعت در طرف سر وانرا ہدیہ آنجناب کن پس بگو اللہم
صل علی محمد وآل محمد ولا تدع لی ذنبا وابن ہمان دعائی است کہ در
حرم حضرت عباس ع خواندہ می شود ومی باید ذکر شود واگر خواستی وداع
کنی جناب مسلم را بخوان ہمان وداعیکہ در زیارت جناب عباس علیہ
السلام ذکر می شود

زیارت ہانی بن عروہ رحمۃ اللہ ورضوانہ علیہ

می ایستی در نزد قبر او وسلام میکنی بر رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ ومیگوئی
سلام اللہ العظیم وصلواتہ علیک یا ہانی بن عروۃ السلام علیک ایہا
العبد الصالح الناصح للہ ولرسولہ ولامیر المؤمنین والحسن والحسین

أَشْهَدُ أَنَّكَ قُتِلْتَ مَظْلُوماً فَلَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ وَحَشَى قُبُورَهُمْ نَاراً أَشْهَدُ أَنَّكَ لَقِيتَ اللهَ وَهُوَ رَاضٍ عَنْكَ بِمَا فَعَلْتَ وَنَصَحْتَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ دَرَجَةَ الشُّهَدَاءِ وَجُعِلَ رُوحُكَ مَعَ أَرْوَاحِ السُّعَدَاءِ بِمَا نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ مُجْتَهِداً وَبَذَلْتَ نَفْسَكَ فِي ذَاتِ اللهِ وَمَرْضَاتِهِ فَرَحِمَكَ اللهُ وَرَضِيَ عَنْكَ وَحَشَرَكَ مَعَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَجَمَعَنَا وَإِيَّاكَ مَعَهُمْ فِي دَارِ النَّعِيمِ وَسَلَامٌ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ

پس دو رکعت نماز کن و هدیه کن ثواب او را بروح هانی و دعا کن از برای خود بانچه میخواهی و وداع کن او را بانچه وداع مسلم میکنی

فصل ششم

در فضیلت و اعمال مسجد سهله و اعمال مسجد زید و صعصعه

بدانکه بعد از مسجد کبیر کوفه مسجدی بفضیلت مسجد سهله نیست و آن در عرصه و آن خانهٔ حضرت ادریس و حضرت ابرهیم و محل ورود حضرت خضر و مسکن آنحضرت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که با بوبصیر فرمود ای ابو محمد گویا من میبینم حضرت صاحب الامر علیه السلام در مسجد سهله فرود آمد با اهل و عیالش و منزل آنحضرت باشد و حق تعالی هیچ پیغمبری نفرستاده است مگر آنکه در آن مسجد نماز کرده است و هر که در آن مسجد اقامت کند چنان است که در خیمهٔ رسولخدا ص اقامت نموده است و هیچ مرد و زن مؤمنی نیست مگر آنکه دلش مایل است بسوی آن مسجد و در آن مسجد سنگی است که در آن صورت هر پیغمبری هست و هیچکس با نیت صادقه نماز و دعا نمیکند در آنجا مگر آنکه بر میگردد با حاجت برآمده شده و هیچکس در آن مسجد امان نمیطلبد مگر آنکه امان مییابد

برای حوائج دنیا و آخرت

اللهم انی اعوذ بک من الکسل والبخل والجبن والهرم والقسوة والغفلة والمسکنة واعوذ بک یا رب من نفس لا تشبع ومن قلب لا یخشع ومن دعاء لا یسمع ومن صلوة لا تنفع واعیذ بک نفسی واهلی وذریتی من الشیطان الرجیم اللهم انه لا یجیرنی منک احد ولا اجد من دونک ملتحدا فلا تخذلنی ولا تردنی فی هلکة ولا تردنی بعذاب اسئلک

از هر چه که میر سید گفتم فضیلت این است که از برای این مسجد است حضرت فرمود زیاد نمی‌گویم از برایت عرض کردم بلی فرمود که از جمله بقعه‌هائی است که خدا دوست میدارد که او را در آنها بخوانند و هیچ شب و روزی نیست مگر آنکه ملائکه می‌آیند بزیارت این مسجد و عبادت میکنند خدا را در آن پس فرمود که اگر من نزدیک میبودم بشما همه نمازها را در این مسجد میکردم پس فرمود که ای ابا محمد آنچه وصف نکردم از فضیلت این مسجد بیشتر از آن است که گفتم من عرض کردم فدایت شوم حضرت قائم علیه السلام همیشه در این مسجد خواهد بود فرمود بلی الخ

و امّا اعمال مسجد سهله

پس دو رکعت نماز میان شام و خفتن سنّت است و حضرت صادق ع فرمود که هر که چنین کند و دعا کند خدا غم او را زائل کند و از بعض کتب مزار نقل شده که چون خواستی داخل مسجد شوی بایست نزد در و بگو

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَمِنَ اللّٰهِ وَإِلَى اللّٰهِ وَمَا شَاءَ اللّٰهُ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلّٰهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ عُمَّارِ مَسَاجِدِكَ وَبُيُوتِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأُقَدِّمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي فَاجْعَلْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ عِنْدَكَ وَجِيهاً فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَاتِي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَذَنْبِي بِهِمْ مَغْفُوراً وَرِزْقِي بِهِمْ مَبْسُوطاً وَدُعَائِي بِهِمْ مُسْتَجَاباً وَحَوَائِجِي بِهِمْ مَقْضِيَّةً وَانْظُرْ إِلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ نَظْرَةً رَحِيمَةً أَسْتَوْجِبُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهُ عَنِّي أَبَداً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ

برای حوائج دنیا و آخرت

وَحْدَهُ أَنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَ مَرْضَاتَكَ طَلَبْتُ
وَ ثَوَابَكَ ابْتَغَيْتُ وَ بِكَ آمَنْتُ وَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ بِوَجْهِكَ
إِلَيَّ وَ أَقْبِلْ بِوَجْهِي إِلَيْكَ پس بخوان آیة الکرسی و معوذتین را و
تسبیح کن خدا را هفت مرتبه و تحمید کن هفت مرتبه و تهلیل بگو
هفت مرتبه و تکبیر بگو هفت مرتبه یعنی هر یک از سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ را هفت مرتبه بگو پس بگو اللَّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا فَضَّلْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
مَا شَرَّفْتَنِي وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ بَلَاءٍ حَسَنٍ ابْتَلَيْتَنِي اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ صَلَاتِي
وَ دُعَائِي وَ طَهِّرْ قَلْبِي وَ اشْرَحْ لِي صَدْرِي وَ تُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
و سید بن طاوس فرموده که چون اراده کردی که بمسجد سهله روی
پس ما بین مغرب و عشا در شب چهارشنبه وارد مسجد شو که افضل اوقات
و مکرم است پس همانکه وارد شدی نماز مغرب و نافله اش را بجا آور پس برخیز
دو رکعت نماز تحیت مسجد کن قربة الی الله و چون فارغ شدی دستهای
بسمت آسمان بلند کن و بگو
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئُ الْخَلْقِ وَ مُعِيدُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَلْقِ وَ رَازِقُهُمْ وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
وَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرُ الْأُمُورِ وَ بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَنْتَ وَارِثُ
الْأَرْضِ وَ مَنْ عَلَيْهَا أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ وَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ السِّرِّ وَ أَخْفَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي
إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَ إِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي السَّاعَةَ السَّاعَةَ يَا سَامِعَ الدُّعَاءِ يَا سَيِّدَاهُ
يَا مَوْلَاهُ يَا غِيَاثَاهُ اَسْئَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوِ اسْتَاْثَرْتَ بِهِ
فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَنَا السَّاعَةَ
يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصَارِ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ پس بسجده برو و خشوع
کن و بخوان خدا را بجهد هر چه بخواهی پس نماز میگذاری در گوشه که
در طرف مغرب و شمال است دو رکعت و موضع خانه حضرت ابرهیم خلیل ع است
که از آنجا بجنگ عمالقه رفت و چون از نماز فارغ شدی تسبیح بکن و پس
از آن بگو اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ الْبُقْعَةِ الشَّرِيفَةِ وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهَا
قَدْ عَلِمْتَ حَوَائِجِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا وَقَدْ اَحْصَيْتَ ذُنُوبِي
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْهَا اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِي مَا كَانَتِ الْحَيٰوةُ خَيْرًا لِي
وَاَمِتْنِي اِذَا كَانَتِ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِي عَلَى مُوَالَاةِ اَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاةِ
اَعْدَائِكَ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز میگذاری
در گوشه دیگر که در سمت مغرب و قبله است دو رکعت و دستها را
بلند میکنی و میگوئی

اَللّٰهُمَّ اِنِّي صَلَّيْتُ هٰذِهِ الصَّلٰوةَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ
وَرَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي
بِاَحْسَنِ قَبُولٍ وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ الْمَاْمُولَ وَافْعَلْ بِي مَا اَنْتَ اَهْلُهُ
يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس بسجده برو و بگذار دو طرف صورت را بر خاک پس برو بگوشه که در
طرف شرقی است و دو رکعت نماز بگذار و دستها را بگشا و بگو
اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتِ الذُّنُوبُ وَالْخَطَايَا قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ فَلَمْ

برای خواع دنیا و آخرت

تُوضَعُ لي اِلَيكَ صَوتاً وَلَم تَستَجِب لي دَعوَةً فَاِنّي اَسئَلُكَ بِكَ يا اَللهُ فَاِنَّهُ لَيسَ
مِثلَكَ اَحَدٌ وَاَتَوَسَّلُ اِلَيكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَسئَلُكَ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاَن تُقبِلَ اِلَيَّ بِوَجهِكَ الكَريمِ وَتُقبِلَ بِوَجهي اِلَيكَ وَلا تُخَيِّبَني
حينَ اَدعوكَ وَلا تَحرِمَني حينَ اَرجوكَ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ مؤلف گويد
که از بعض کتب مزاريه غير معروفه نقل شده که بعد از نماز مغرب بگوشه
ديگر که در طرف مشرق واقع شده دو رکعت نماز کذارد و بجا د بگو
اَللّهُمَّ اِنّي اَسئَلُكَ بِاسمِكَ يا اَللهُ اَن تُصَلِّيَ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَن
تَجعَلَ خَيرَ عُمري آخِرَهُ وَخَيرَ اَعمالي خَواتيمَها وَخَيرَ اَيّامي يَومَ اَلقاكَ
فيهِ اِنَّكَ عَلى كُلِّ شَيءٍ قَديرٌ اَللّهُمَّ تَقَبَّل دُعائي وَاسمَع نَجوايَ يا عَلِيُّ
يا عَظيمُ يا قادِرُ يا قاهِرُ يا حَيّاً لا يَموتُ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغفِر لِيَ
الذُّنوبَ الَّتي بَيني وَبَينَكَ وَلا تَفضَحني عَلى رُؤُسِ الاَشهادِ وَاحرُسني
بِعَينِكَ الَّتي لا تَنامُ وَارحَمني بِقُدرَتِكَ عَلَيَّ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ
وَصَلَّى اللهُ عَلى سَيِّدِنا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ يا رَبَّ العالَمينَ
پس نماز ميگذاري در دو خانه که در وسط مسجد است دو رکعت و ميگوئي
يا مَن هُوَ اَقرَبُ اِلَيَّ مِن حَبلِ الوَريدِ يا فَعّالاً لِما يُريدُ يا مَن يَحولُ
بَينَ المَرءِ وَقَلبِهِ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَحُل بَينَنا وَبَينَ مَن يُؤذينا بِحَولِكَ
وَقُوَّتِكَ يا كافِيَ مِن كُلِّ شَيءٍ وَلا يَكفي مِنهُ شَيءٌ اِكفِنَا المُهِمَّ مِن اَمرِ
الدُّنيا وَالآخِرَةِ يا اَرحَمَ الرّاحِمينَ پس بگذار دو طرف روى خود را
بر خاک

مؤلف گويد که اين مکان شريف را نيز مقام معروف است بمقام امام زين
العابدين ع و در مزار قديم نقلکرده که بعد از دو رکعت نماز در اين مقام

[illegible]

برای حوائج دنیا و آخرت

بخواند دعای اَللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ یا مَنْ اَرْواهُ الْعُیُونُ الخ و این دعا در اعمال دکّهٔ باب امیرالمؤمنین علیه السّلام در مسجد کوفه ذکر شد بآنجا رجوع شود و در نزدیک همان مکان بقعه ایست معروف بمقام مهدی علیه السّلام مناسب است زیارت آنحضرت در آن محلّ شریف و از بعض کتب مزار نقل شده که شایسته است زیارت کنند آنحضرت را در این محلّ در حالیکه ایستاده باشند باین زیارت سَلامُ اللّهِ الْکامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و این همان استغاثه ایست که ما در فصل هفتم از باب اوّل از کلم طیّب نقل کردیم دیگر تکرار نکنیم و سیّد بن طاوس آنرا یکی از زیارات سرداب مقدّس شمرده بعد از دو رکعت نماز

ذکر نماز و دعا در مسجد زید رحمه الله

پس برو بسوی مسجد زید که نزدیک مسجد سهله است دو رکعت نماز در آن بگذاری و دستها را بگشائی و بگوئی

اِلهی قَدْ مَدَّ اِلَیْکَ الْخاطِئُ الْمُذْنِبُ یَدَیْهِ بِحُسْنِ ظَنِّهِ بِکَ اِلهی قَدْ جَلَسَ الْمُسیئُ بَیْنَ یَدَیْکَ مُقِرّاً لَکَ بِسُوءِ عَمَلِهِ وَ راجِیاً لِما لَدَیْکَ فَلا تُخَیِّبْهُ مِنْکَ الصَّفْحَ عَنْ زَلَلِهِ اِلهی قَدْ رَفَعَ اِلَیْکَ الظّالِمُ کَفَّیْهِ راجِیاً لِما لَدَیْکَ فَلا تُخَیِّبْهُ بِرَحْمَتِکَ مِنْ فَضْلِکَ اِلهی قَدْ جَثَا الْعائِدُ اِلَی الْمَعاصی بَیْنَ یَدَیْکَ خائِفاً مِنْ یَوْمٍ تَجْثُو فیهِ الْخَلائِقُ بَیْنَ یَدَیْکَ اِلهی جاءَکَ الْعَبْدُ الْخاطِئُ فَزِعاً مُشْفِقاً وَ رَفَعَ اِلَیْکَ طَرْفَهُ حَذِراً راجِیاً وَ فاضَتْ عَبْرَتُهُ مُسْتَغْفِراً نادِماً وَ عِزَّتِکَ وَ جَلالِکَ ما اَرَدْتُ بِمَعْصِیَتی مُخالَفَتَکَ وَ ما عَصَیْتُکَ اِذْ عَصَیْتُکَ وَ اَنَا بِکَ جاهِلٌ وَ لا لِعُقُوبَتِکَ مُتَعَرِّضٌ وَ لا لِنَظَرِکَ مُسْتَخِفٌّ وَ لکِنْ سَوَّلَتْ لی نَفْسی وَ اَعانَنی عَلی ذلِکَ شِقْوَتی وَ غَرَّنی سِتْرُکَ الْمُرْخی عَلَیَّ فَمِنَ الْانَ مِنْ عَذابِکَ مَنْ یَسْتَنْقِذُنی وَ بِحَبْلِ مَنْ اَعْتَصِمُ

برای حوائج دنیا و آخرت

إن قطعت حبلات عني فيا بؤساه غداً من الوقوف بين يديك إذا قيل للمخفين جوزوا وللمثقلين حطوا أمع المخفين أجوز أم مع المثقلين أحط ويلي كلما كبر سني كثرت ذنوبي ويلي كلما طال عمري كثرت معاصي فكم أتوب وكم أعود أما آن لي أن أستحيي من ربي اللهم بحق محمد وآل محمد اغفر لي وارحمني يا أرحم الراحمين وخير الغافرين پس گریه کن و صورت بخاک گذار و بگو ارحم من أساء واقترف واستكان واعترف پس طرف راست رو را بگذار و بگو إن كنت بئس العبد فأنت نعم الرب پس بگذار طرف چپ را و بگو عظم الذنب من عبدك فليحسن العفو من عندك يا كريم پس برگرد بحال سجود و بگو العفو العفو صد مرتبه (مؤلف گوید) که این مسجد از مساجد شریفه کوفه است و منسوب است بزید بن صوحان که از بزرگان اصحاب امیر المؤمنین ع و از ابدال بشمار میرفت و در جنگ جمل در یاری آنحضرت شهید شده و این دعا که ذکر شد دعای او بوده که در نماز شب میخوانده و در نزدیکی مسجد او مسجد برادرش صعصعة بن صوحان است که او نیز از اصحاب امیر المؤمنین ع و از عادبین بخوانجباب و از بزرگان اهل ایمان است و چندان فصیح و بلیغ بوده که امیر المؤمنین ع او را خطیب شحشح گفته و بمهارت در خطب و فصاحت در لسان او را ستایش فرموده و عمر او را بقلت مؤنه و کثرت معونه مدح نموده و در شبی که آنحضرت از دنیا رحلت فرمود و فرزندان آنجناب جنازه آنحضرت را از کوفه بنجف حمل نمودند صعصعه از جمله مشیعین بود چون از کار دفن آنحضرت فارغ شدند صعصعه نزد قبر مقدس ایستاد و مشتی خاک برگرفت

در بر سر خود و بجنب و گفت پدر و مادرم فدای تو باد یا امیرالمؤمنین گوارا
باد ترا کرامتهای خدا ای ابوالحسن بتحقیق که مولد تو پاکیزه بود و صبر تو
قوی و جهاد تو عظیم بود و بانچه آرزو داشتی رسیدی و تجارت سودمند
کردی بسوی پروردگار خود رفتی و از این نوع کلمات بسیار گفت و گریه
کرد گریه سختی دیگر به درد آورد مستمعین را و در حقیقت سر قبر آنحضرت
مجلس روضه شد که در آن شب منعقد گردید و صعصعه بمنزله روضه‌خوان
بود و مستمعین جناب امام حسن و امام حسین علیهما السلام و محمد بن الحنفیه
و ابوالفضل العباس و سایر فرزندان و نیکان آنحضرت و چون این کلمات را
بپایان رسید رو بجانب امام حسن و امام حسین ع و سایر آقازادگان
کردند و ایشانرا تسلیت و تعزیت گفتند پس جملگی بکوفه مراجعت نمودند
و بالجمله **مسجد صعصعه** از مساجد شریفه کوفه است و جماعتی
امام زمان صلوات الله علیه را در ماه رجب در آن مسجد مبارک مشاهده
کرده‌اند که دو رکعت نماز کرده و این دعا را خواندند اَللّٰهُمَّ یا ذَا الْمِنَنِ السّابِغَةِ
وَالْآلاءِ الْوازِعَةِ الدعاء و ظاهر عمل آنحضرت آن است که این دعا مخصوص
این مسجد شریف و از اعمال اوست نظیر دعاهای مسجد سهله و زید لکن
چون در ماه رجب بوده که آنحضرت این دعا را خوانده‌اند احتمال داده شده
که شاید این دعا از دعاهای ایام رجب باشد و لهذا در کتب علماء در اعمال
ماه رجب نیز ذکر کرده و ما نیز همان اکتفا کردیم بذکر او هر وقت خواهند طالبین
بانجا رجوع کنند ان شاء الله

فصل هفتم

در فضیلت زیارت حضرت ابو عبدالله الحسین صلوات الله علیه و آبائه

زائر اجتناب باید مراعات آنها را نماید و بطریق زیارت دران حرم مطهر
وکیفیت زیارت آنحضرت و دران سه مقصد است

مقصد اول

در فضیلت زیارت آنحضرت است

بدانکه فضیلت زیارت امام حسین ع از حیطه بیان بیرون است و در اخبار بسیار وارد شده که معادل حج و جهاد و عمره بلکه بالاتر و افضل است و درجات و باعث مغفرت و تخفیف حساب و رفع درجات و اجابت دعوات و موجب طول عمر و حفظ بدن و مال و زیادتی روزی و برآمدن حاجات و دفع هموم و کربات است و ترک آن سبب نقصان دین و ایمان و ترک حق بزرگی از حقوق پیغمبر صلی الله علیه و آله است و کمتر ثوابی که بزائر نفس شریف رسد آن است که گناهانش آمرزیده شود و آنکه حقتعالی جان و مال او را حفظ کند تا او را باهل خود برگرداند و چون روز قیامت شود حقتعالی او را حافظ تر خواهد بود از دنیا و در روایات بسیار است که زیارت آنحضرت غم را زایل میکند و شدت جان کندن و هول قبر را برطرف میکند و آنکه هر مالیکه در راه زیارت آنحضرت خرج شود حساب شود برای او هر درهمی هزار درهم (بلکه ده هزار درهم) و چون در قبر آنحضرت برود چهار هزار ملک استقبال او کنند و چون برمیگردد مشایعت او مینمایند و آنکه پیغمبران و اوصیاء ایشان و ائمه معصومین و ملائکه سلام الله علیهم اجمعین بزیارت آنحضرت میآیند و دعا برای زوار آنحضرت میکنند و ایشان را بشارتها میدهند و حقتعالی نظر رحمت میفرماید بسوی زائرین امام حسین ع پیش از اهل عرفات و آنکه هر کسی در روز قیامت آرزو میکند که کاش زوار آنحضرت بود از بسکه مشاهده

وبكرمك وتفضلك عمن عبادك انت العالم [illegible] النافع الدافع الواسع [illegible] [illegible]

میکند از کرامت و بزرگواری ایشان در آن روز و روایات در این باب بسیار است و ما در ضمن زیارات مخصوصه اشاره بپاره از فضیلت زیارت آنحضرت خواهیم نمود و در اینجا اکتفا میکنیم بذکر یک روایت ابن قولویه و کلینی و سید بن طاوس و دیگران روایت کرده اند بسند معتبر از ثقه جلیل القدر معویة بن وهب بجلی کوفی که گفت بگرفتم اجازت حضرت امام جعفر صادق ع رفتم دیدم آنحضرت را که در مصلای خویش مشغول نماز است نشستم تا نمازش تمام شد پس شنیدم که مناجات میکرد با پروردگار خود و میگفت ای خداوندیکه مخصوص گردانیده ما را بکرامت و وعده داده ما را شفاعت و علوم رسالت را بما داده و ما را وارث پیغمبران گردانیده و ختم کرده بما امتهای گذشته را و ما را مخصوص بوصیت پیغمبر گردانیده و علم گذشته و آینده را بما عطا کرده و دلهای مردم را بسوی ما مایل گردانیده اِغْفِرْ لِی وَ لِاِخْوَانِی وَ زُوَّارِ قَبْرِ اَبِی الْحُسَیْنِ بْنِ عَلِیٍّ ع صَلَوَاتُ اللهِ عَلَیْهِمَا بیامرز مرا و برادرانم را و زیارت کنندگان قبر ابی عبدالله الحسین را آنانکه خرج کرده اند مالهای خود را و بیرون آورده اند از شهرها بدنهای خود را برای رغبت در نیکی ما و امید ثوابهای بودن صله ما و برای شاد کردن ایشان دل پیغمبر تو و اجابت نمودن ایشان امر ما را و برای خشمیکه بر دشمنان ما داخل کرده اند و مراد ایشان خوشنودی تست پس مکافات ده ایشانرا از جانب ما بخوشنودی و حفظ کن ایشانرا در شب و روز و خلیفه ایشان باش در اهل و اولاد ایشان که در وطن خود گذاشته اند بخلافت نیکو و رفیق ایشان باش و دفع کن از ایشان شر هر جبار معاندی را و هر ضعیف و شدیدی از خلقت را و شر شیاطین جن

على شيعتنا ولا ... / على عدونا ... / واجعل ... فيها ... / ... فيها ... / ... / ... ومن كل ... / ... / همهم ... / ... / ... / اللهم ... / ... / ... / ... / ... / ... وبابك ...

دارند و بده بایشان زیاده از آنچه امید دارند از تو در دور شدن از
وطنهای خود در اختیار کردن ایشان ما را بر فرزندان و اهالی و خویشان
خود خداوندا دشمنان ما عیب کردند بر ایشان در آمدن بزیارت ما پس این مانع
نشد ایشان را از عزم کردن و بیرون آمدن بسوی ما از روی مخالفت
ایشان فَارْحَمْ تِلْكَ الْوُجُوهَ الَّتِي غَيَّرَتْهَا الشَّمْسُ وَارْحَمْ تِلْكَ الْخُدُودَ
الَّتِي تَتَقَلَّبُ عَلَى قَبْرِ أَبِي عَبْدِ اللهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ پس رحم کن آن روها را که
آفتاب متغیر کرده است و رحم کن گونه‌های روی ایشان را که میگردانند
و میمالند بر قبر امام حسین ع و رحم کن آن دیده‌ها را که گریه ایشان جاری
شده از ترحم بر ما و رحم کن آن دلها را که جزع کرده‌اند و سوخته‌اند از
برای مصیبت ما و رحم کن آن فغانها را که در مصیبت ما بلند کرده‌اند
خداوندا آن جانها و آن بدنها را بتو میسپارم تا سیراب گردانی ایشان را
از کوثر در روز تشنگی و پیوسته آنحضرت با این نحو دعا میکرد در سجده
پس چون فارغ شد گفتم این دعا که شنیدم من از شما اگر در حق کسی
میکردید که خدا را نمیشناخت گمان داشتم که آتش جهنم باو نرسد هرگز
والله که آرزو کردم که زیارت آنحضرت کرده بودم و حج نکرده بودم حضرت
فرمود که چه بسیار نزدیکی تو با آنحضرت چه مانع است ترا از زیارت
ای معویه ترک زیارت مکن گفتم فدای تو شوم نمیدانستم که این قدر
فضیلت دارد فرمود که ای معاویه آنها که برای زیارت کنندگان آنحضرت
دعا میکنند در آسمان زیاده از آنهایند که دعا میکنند برای ایشان در
زمین ترک مکن زیارت آنحضرت را از برای خوف از احدی که هر که از برای
خوف ترک زیارت کند آنقدر حسرت برد که آرزو کند که کاش آنقدر

خواص دنیویه و اخرویه

[illegible]

بمانند نور قبر آنحضرت که در آنجا مدفون میشدم آیا دوست نمیداری که خدا
ببیند ترا در میان آنها که دعا میکنند برای ایشان رسول خدا و علی و فاطمه
و ائمه معصومین علیهم السلام آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت بیایند
و هیچ گناه برایشان نباشد آیا نمیخواهی از آنها باشی که در قیامت حضرت
رسول صلی الله علیه و آله با ایشان مصافحه میکند

مقصد دوم

در آدابیکه زائر حضرت سید الشهداء علیه السلام باید مراعات آنها
نماید در طریق زیارت و در آن حرم مطهر و آن چند چیز است اول آنکه
سه روز روزه دارد پیش از آنکه از خانه بیرون رود و در روز سوم غسل کند
چنانکه حضرت صادق ع بصفوان دستور العمل داد و بیاید در ذکر زیارات
مطلقه و شیخ محمد بن المشهدی در مقدمات زیارت عیدین ذکر فرموده
که چون اراده کنی زیارت آنحضرت را پس سه روز روزه بدار و در روز سیم
غسل کن و اهل و عیال خود را بسوی خود جمع کن و بگو اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ
الْیَوْمَ نَفْسی وَاَهْلی وَوُلْدی وَمالی وَکُلَّ مَنْ کانَ بِسَبیلٍ مِنّی الشّاهِدَ
مِنْهُمْ وَالْغائِبَ اَللّٰهُمَّ احْفَظْنا بِحِفْظِ الْاِیمانِ وَاحْفَظْ عَلَیْنا
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا فی حِرْزِکَ وَلا تَسْلُبْنا نِعْمَتَکَ وَلا تُغَیِّرْ ما بِنا مِنْ نِعْمَةٍ
وَعافِیَةٍ وَزِدْنا مِنْ فَضْلِکَ اِنّا اِلَیْکَ راغِبُونَ آنگاه از منزل خود بیرون
برو با حال خشوع و بگو لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ و ثنای خداوند و صلوات
بر پیغمبر و آل او صلوات الله علیهم بفرست و راه برو با حال سکینه و وقار و وارد
شده که حق تعالی خلق میکند از عرق زوار قبر امام حسین ع از هر عرقی هفتاد
هزار ملک که تسبیح میکنند (خدا تعالی را و استغفار میکنند برای زوار) و برای زوار حسین ع تا آنکه روز قیامت برپا
شود دوم از حضرت صادق ع منقول است که چون بزیارت امام حسین علیه السلام

بود پس زیارت کن آنحضرت را محزون و غمناک ژولیده مو و غبار آلوده
و گرسنه و تشنه که آنحضرت با این احوال شهید شده است و حاجات خود را
طلب نما و برگرد و بوطن خود قرار مده شنیده‌ام که در سفر زیارت آنحضرت
توشه را از چیزهای لذیذ مانند بریانی و حلواها قرار میدهند و خوراک
خود را نان با لبن یعنی شیر یا ماست قرار دهید از حضرت صادق علیه السلام
روایت است که فرمود شنیده‌ام که جماعتی بزیارت امام حسین علیه السلام
میروند و با خود سفره‌ها بر میدارند که در آنها بزغاله‌ها و بریان
و حلواها هست و اگر بزیارت قبور پدران و دوستان خود بروند اینها را
با خود بر نمیدارند و در حدیث معتبر دیگر منقول است که آنحضرت بمفضل بن
عمر فرمود که زیارت کنند امام حسین علیه السلام را بهتر از آن است که زیارت
نکنند و زیارت نکنند بهتر از آن است که زیارت کنند مفضل گفت پشت
مرا شکستی فرمود که والله اگر بزیارت قبر پدران خود بروند اندوهگین
و غمناک میروند و بزیارت آنحضرت که میروند سفره‌ها با خود برمیدارند
بلکه میباید ژولیده و گرد آلود بروند مؤلف گوید پس چقدر شایسته است
برای اغنیا و تجار که ملاحظه این مطلب را در این سفر بنمایند و هرگاه در بلادی
که در بین راه ایشان است تا کربلا بعضی دوستان که ایشان را دعوت
و مهمانی میکنند و در زمان حرکت از منزلشان سفره و نهار خود بهای
آنها را از مطبوخات لذیذه و مرغ بریان و سایر بریانیها مملو میکنند
قبول نکنند و بگویند که ما مسافر کربلا هستیم و شایسته نیست برای ما
تنعم باین غذاها شیخ کلینی ره روایت کرده که بعد از شهادت امام حسین ع
زوجه کلبیه آنحضرت اقامه ماتم نمود برای آنحضرت و گریست و گریستند نساء

زینها و خدمتکاران تا حدیکه اشکهای آنها خشک شد و دیگر اشکشان تمام شد
پس از یکجائی برای آن مخدره هدیه فرستادند جوفی که مغز آنرا مرغ
قطا گفته اند برای آنکه از خوردن آن قوتی بگیرند در گریستن برای امام
حسین ع چون آن مخدره آنرا دید پرسید این چیست گفتند هدیه ایست که
فلانی فرستاده برای شما که استعانت بجوئید بآن در عزای حسین ع فرمود
لَسْنا فِی عُرْسٍ فَما نَصْنَعُ بِها ما که در عروسی نیستیم ما را چه باین خوراك
پس امر فرمود آنرا از خانه بیرون بردند چهار مرا از چیزها نیکو در سفر زیارت
حضرت امام حسین ع مند و یاست تواضع و فروتنی و خشوع در راه رفتن
مانند بنده ذلیل پس کسانیکه در طریق زیارت آنحضرت سوار میشوند
بر این مراکب جدیده که معروفه بخار و حرکت میکنند و امثال آن باید خیلی
ملتفت خود باشند که تجبّر و تکبر نکنند و بر سایر زائرین و بندگان خدا
که پیاده و مشقت بکربلا میروند بزرگی ننمایند و آنها را بچشم حقارت
نظر نکنند علماء در احوال اصحاب کهف نقل کرده اند که آنها از خواص ملک
دقیانوس و بمنزله وزرای او بودند و قتیکه خداوند تعالی رحمت خود را شامل
حال آنها فرمود و بفکر خداپرستی و اصلاح کار خود برآمدند صلاح
خود را در این دیدند که از مردم کناره گیرند و در غاری ماوی گرفته
و بعبادت خدا مشغول شوند پس سوار بر اسبها شده و از شهر بیرون آمدند
همینکه سه میل راه رفتند تملیخا که یکی از آنها بود گفت یا اِخْوَتاهُ جائَتْ
مَسْکَنَةُ الْآخِرَةِ وَذَهَبَ مُلْكُ الدُّنْیا اِنْزِلُوا عَنْ خُیُولِکُمْ وَامْشُوا
عَلی اَرْجُلِکُمْ ای برادران این راه آخرت است و باید بنحو فقیر و مسکنت
رفت و ملک و دنیا رفت دنیا را باید کنار گذاشت اکنون از اسبها پیاده

اللهم لبیك ارشادی و
وقلبت الاحباب و
اطلعت علی الاولیاء
فخلت بیننا و بین
القلوب فی اشرعتاب
القلوب الاولیاء
قال نبشر وانما امرت
نقضاه و اذا ادبه
اشیم الا الذی فیکون
نقول له کن فیکون لطاعات
فصل بوجیات و کل عضو
ان ثبت حمل فی الاسمائه
منا عضا ئی و قال و جیات
علی الغایات ان تحتدبه
لبعضنیات ان یکون من اعضاء
من کل عضو منه
تا را لعرش
الغایات

برای حوائج دنیا و آخرت

شوید و با پای پیاده بروید که حق تعالی بر شما نظر کند تا شاید پروردگار شما بر شما رحم نماید و گشایشی در امر شما نصیب شما فرماید پس همگی از اسبهای خویش پیاده شدند و روانه شدند در آن حرمین معظمین با پای پیاده هفت فرسخ راه رفتند تا آنکه پاهای ایشان مجروح شد و خون از آنها متقاطر گردید پس زائر باید این قبر مطهر ابن المطلب را در نظر داشته باشند و هم بدانند که هر چه در این راه شخص برای خدا تواضع کند باعث رفعت مقام او خواهد شد و لهذا در ثواب زیارت از جناب از حضرت امام جعفر صادق ع منقولست که هر که بزیارت قبر امام حسین ع رود پیاده حق تعالی بنویسد از برای او بعدد هر گامی هزار حسنه و محو کند از او هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت هزار درجه پس چون بشط فرات رسی غسل کن و پاهای خود را برهنه کن و نعلهای خود را در دست خود بگیر و راه رو مانند راه رفتن بنده ذلیل تا آنکه اگر در میان راه زوار پیاده ببیند که وامانده و خسته شده و او را استعانت خواستند تا ممکن شود در کار او اهتمام نموده و او را بمنزل برساند و مبادا او را استخفاف و بی اعتنائی نماید شیخ کلینی بسند معتبر از ابو هرون روایت کرده که من حاضر بودم در خدمت حضرت صادق ع که فرمود بجمعی که در نزد او بودند چه شده از برای شما که استخفاف مینمائید بما پس برخاست از بین آنها مردی از اهل خراسان و گفت پناه میبرم بخدا از آنکه ما استخفاف کنیم بشما یا بچیزی از امر شما فرمود آری تو خود یکی از آن اشخاص هستی که سبکت شمردی و خار نمودی مرا آنمرد گفت پناه میبرم بخدا که من خوار نموده باشم شما را فرمود وای بر تو آیا نشنیدی فلانکس را در وقتیکه نزدیک

بجهنم بودیم با تو گفت مرا ببخشد و تکمیل شو و کن که بخدا سوگند من
خسته شدم بخدا سوگند که تو سر بکوا و بلند نکردی و استخفاف بما نمودی
و هر کسیکه مؤمنی را خوار نماید ما را خوار نموده و حرمت خدا را ضایع کرده
مؤلف گوید که ما در آداب زیارت در ادب نهم کلامی با دوابی از علی بن یقطین
که مناسبت با اینمقام ذکر کردیم با اینجا رجوع کن که در آن موعظه نیکوئی
است و این ادب که در اینجا ذکر شد اختصاص بزوار امام حسین ع ندارد
لکن چون اینطلب در راه زیارت آنحضرت خیلی اتفاق می افتد لهذا ما در اینجا
ذکر نمودیم ششم از ثقه جلیل القدر محمد بن مسلم مرویست که بحضرت امام
محمد باقر ع عرض کرد که چون ما بزیارت پدرت حسین بن علی میرویم آیا مانند
چنان است که در حج میرویم فرمود بلی گفت پس بر ما لازم است آنچه بر حاجیان لازم است
فرمود که بر تو لازم است که نیکو مصاحبت نمائی با هر که رفیق تست و بر تو
لازم است که کم سخن بگوئی مگر سخن خیر و لازم است بر تو که یاد خدا بسیار
بکنی و لازم است که جامه هایت پاکیزه باشد و لازم است که غسل کنی پیش
از آنکه داخل حایر شوی و لازم است که با خشوع و رقت باشی و نماز بسیار
بکنی و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و باید که خود را نگاهداری
از چیزهائیکه سزاوار و شایسته تو نیست و باید که دیده خود را از حرام و شبهه بپوشانی
و احسان ببرادران مؤمن پریشان خود بکنی و اگر کسی را ببینی که خرجش تمام
شده او را دستگیری کنی و خرجی خود را میان خود و ایشان برابر قسمت کنی
و لازم است بر تو تقیه که قوام دین تو با آنست و پرهیزکاری از چیزهائیکه
خدا از آنها نهی کرده است و ترک کنی خصومت و بسیار قسم خوردن و مجادله
منازعه که در آن قسم باشد پس چون چنین کنی تمام میشود ثواب حج و عمره از برای

تو مستوجب مثوباتی از جانب آن کسیکه طلب ثواب کرده تمام الخروج
کردن را از اهل خود دور داشتن اینکه بر گردی با مرزش گناهان و رحمت
وخوشنودی خدا هم‌چنیم در روایت ابو حمزه ثمالی از حضرت صادق علیه السلام
در باب زیارت امام حسین ع منقول است که چون به نینوی رسیدی
بارهای خود را در انجا بگذار و روغن بر خود ممال و سرمه مکش و گوشت
مخور مادامیکه در انجا مقیم میباشی هم‌چنین غسل با آب فرات است که
روایات در فضیلت آن بسیار است در حدیثی از حضرت صادق ع
منقول است که هر که غسل کند با آب فرات و زیارت کند قبر امام حسین ع را
از گناهان خالی شود مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و اگر چه
گناهان کبیره بوده باشد و روایت شده که خدمت آنحضرت عرض شد
که بسیار شود که ما بزیارت قبر امام حسین ع برویم و دشوار باشد بر ما
غسل زیارت بسبب سرما یا غیر آن فرمود هر که غسل کند در فرات و
زیارت کند حسین ع را نوشته شود برای او از فضیلت آنقدر که بشمار
در نیاید و از بشیر دهان روایتست که حضرت صادق علیه السلام فرمود
که هر که بزیارت قبر حسین بن علی علیه السلام برود پس وضو بگیرد و غسل
کند در فرات بر ندارد قدمی و نگذارد قدمی مگر آنکه بنویسد حق تعالی
برای او حج و عمره و در بعضی روایات است که غسل کن از فرات از موضعی
که برابر قبر آنحضرت واقع شود و خوب است چنانکه از بعضی روایات
استفاده میشود چون بفرات برسد صد مرتبه الله اکبر
و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل آنحضرت بفرستد
نهم چون خواستی داخل حایر مقدس شوی از دریکه در جانب مشرق واقع است

داخل شو چنانکه حضرت صادقؑ بیوسف کناسی فرمودند و عمل کرد و آب
ابن قولویه است که حضرت صادقؑ بمفضل بن عمر فرمود که ای مفضل
چون بوسی قبر امام حسینؑ بر در روضه بایست و این کلمات را بخوان که
تو را هر کلمه نصیبی از رحمت الهی خواهد بود اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ
صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
وَارِثَ اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ
حَبِیْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عَلِیٍّ وَصِیِّ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرِّضٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُوْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الشَّهِیْدُ الصِّدِّیْقُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْوَصِیُّ
الْبَارُّ التَّقِیُّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِیْ حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَ اَنَاخَتْ
بِرَحْلِکَ اَلسَّلَامُ عَلٰی مَلٰئِکَةِ اللّٰهِ الْمُحْدِقِیْنَ بِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ
الصَّلٰوةَ وَ اٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَ نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ عَبَدْتَ اللّٰهَ
مُخْلِصًا حَتّٰی اَتَاکَ الْیَقِیْنُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَکَاتُهُ پس
بسوی قبر روانه میشوی و هر قدم که بر میداری یا میگذاری مثل ثواب کسی
داری که در خون خود دست و پا زده باشد در راه خدا پس چون نزدیک قبر رسیدی
دستها بر قبر بمال و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ فِیْ اَرْضِهٖ وَ سَمَائِهٖ پس
میروی و متوجه نماز میشوی و هر رکعت که میکنی نزد آنحضرت مثل ثواب کسی
داری که حج و عمره هزار مرتبه کرده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد
و هزار مرتبه از برای خدا بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل الخ یازدهم
از ابو سعید مدائنی منقول است که گفت رفتم بخدمت حضرت صادقؑ پرسیدم

عند الشدائد یا ثمالی
الفقر و یا طالب ... و
الضعف ... بعضهم ...
والهم ... ماکان ...
...

که بروم بزیارت قبر امام حسین ع فرمود بلی برو بزیارت قبر حسین ع فرزند رسول خدا صلی الله علیه و آله نیکترین نیکان و پاکیزه ترین پاکیزگان و نیکوکارترین نیکوکاران چون آنحضرت را زیارت کنی نزد سر آنحضرت هزار مرتبه تسبیح حضرت امیرالمؤمنین ع را بخوان و نزد پاهای آنحضرت هزار مرتبه تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام را بخوان پس نزد آنحضرت دو رکعت نماز بکن و در آن دو رکعت سوره یس و الرحمن بخوان پس چون چنین کنی ثواب عظیم از برای تو خواهد بود گفتم فدای تو شوم تسبیح علی و فاطمه علیهما السلام را تعلیم نما بمن فرمود بلی ای ابو سعید تسبیح علی علیه السلام این است سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْفَدُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفْنَى مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُشْرِكُ أَحَداً فِي حُكْمِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا اضْمِحْلَالَ لِفَخْرِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا انْقِطَاعَ لِمُدَّتِهِ سُبْحَانَ الَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ و تسبیح حضرت فاطمه ع این است سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاذِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْبَهْجَةِ وَ الْجَمَالِ سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّورِ وَ الْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ النَّمْلِ فِي الصَّفَا وَ وَقْعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ دوازدهم آنکه نماز فریضه و نافله را نزد قبر امام حسین ع بجا آورد زیرا که نماز نزد آنحضرت مقبول است سید بن طاوس گفته که جد و جهد کن که از تو فوت نشود فریضه و نافله در حایر شریف هما نا روایت شده که نماز واجبی نزد آنحضرت برابر است با حج و نماز نافله با عمره مؤلف گوید که در روایت مفصل گذشت ثواب بسیاری برای نماز در حایر شریف و در روایت معتبری از حضرت صادق ع منقول است که هر که زیارت کند

برای فراخی دنیا و روزی

[illegible]

آنحضرت را و دو رکعت نماز یا چهار رکعت نزد آنحضرت بکند ثواب حج و عمره برای
او نوشته شود و آنچه از اخبار ظاهر می‌شود آن است که نماز زیارت و غیره
آن را در عقب قبر آنحضرت و در بالای سر کردن هر دو خوب است و اگر در بالای سر
کند عقب‌تر بایستد که محاذی اصل قبر مقدس نباشد و در روایت ابوحمزه
ثمالی است از حضرت صادق علیه السلام که در نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن
در رکعت اول سوره حمد و سوره یس بخوان و در رکعت دوم حمد و سوره الرحمن
بخوان و اگر خواهی در پشت قبر نماز را بکن و در بالای سر بهتر است و چون فارغ
شوی نماز کن آنچه خواهی و اما این دو رکعت نماز زیارت ناچار است نزد هر
قبری که زیارت کنند و ابن قولویه از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که بشیخی
فرمود ای فلان چه مانع است ترا که هرگاه حاجتی ترا رو دهد بیائی
بروی نزد قبر حسین صلوات الله علیه و چهار رکعت نماز کنی نزد او پس
حاجت خود را بطلبی بدرستیکه نماز فریضه نزد آنحضرت معادل است با حج
و نماز نافله معادل است با عمره سیزدهم بدانکه عمده اعمال در روضه مطهره
امام حسین دعاست زیرا که اجابت دعا در تحت قبه سامیه یکی از چیزهاست
که در عوض شهادت حق تعالی بآنحضرت لطف فرموده و زائر باید آن را غنیمت
داند و در تضرع و انابه و توبه و عرض حاجات کوتاهی نکند و در طی زیارات
آنحضرت در عقب بسیاری بامضامین عالیه وارد شده و اگر بنای اختصار نبود
من چند دعائی در اینجا ذکر میکردم و بهتر آن است که از دعاهای صحیفه کامله آنچه
تواند بخواند که بهترین دعاها است و ما در آخر این باب بعد از زیارات
جامعه دعائی نقل کنیم که در همه حرمهای شریفه خوانده شود و بجهت آنکه این مجلد را
خالی نکرده باشیم اینک دعای مختصری را که در ضمن یکی از زیارات نقل شده ذکر

مکینهم وان دعا این است که میگوئی در آن حرم شریف در حالیکه دستها را بسوی آسمان بلند کرده باشی اللّهمّ قد ترى مكاني وتسمع كلامي وترى مقامي وتضرّعي وملاذي بقبر وليّك وحجّتك وابن نبيّك وقد اتيتك متقرّبا به اليك والى رسولك فاجعلني به عندك وجيها في الدنيا والآخرة ومن المقرّبين واعطني بزيارتي املي وهب لي مناي وتفضّل عليّ بشهوتي ورغبتي واقض لي حوائجي ولا تردّني خائبا ولا تقطع رجائي ولا تخيّب دعائي وعرّفني الاجابة في جميع ما دعوتك من امر الدين والدنيا والآخرة واجعلني من عبادك الذين صرفت عنهم البلايا والامراض والفتن والاعراض من الذين تحييهم في عافية ووفّق لي بمنّ منك صلاح ما اؤمّل في نفسي واهلي وولدي واخواني ومالي وجميع ما انعمت به عليّ يا ارحم الراحمين چهارم از جمله اعمال در حرم امام حسین ع صلوات فرستادن بر آنحضرت است و در روایت شده که میبایستی پشت سر نزد کتف شریف آنحضرت و صلوات میفرستی بر معصومین و سید بن طاوس در مصباح الزائرین صلوات را برای آنحضرت در ضمن یکی از زیارات نقل کرده اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وصلّ على الحسين المظلوم الشهيد قتيل العبرات واسير الكربات صلاة نامية زاكية مباركة يصعد اوّلها ولا ينفد آخرها افضل ما صلّيت على احد من اولاد الانبياء المرسلين يا ربّ العالمين اللّهمّ صلّ على الامام الشهيد المقتول المظلوم المخذول والسيّد القائد والعابد الزاهد الوصيّ الخليفة الامام الصدّيق الطهر الطاهر الطيّب المبارك والرضيّ المرضيّ والتقيّ الهادي المهديّ الزاهد الذائد المجاهد العالم امام الهدى

سِبْطِ الرَّسُولِ وَقُرَّةِ عَيْنِ الْبَتُولِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ كَمَا عَمِلَ بِطَاعَتِكَ وَنَهٰى عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَبَالَغَ فِيْ رِضْوَانِكَ
وَاَقْبَلَ عَلٰى اِيْمَانِكَ غَيْرَ قَابِلٍ فِيْكَ عُذْرًا سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَدْعُو الْعِبَادَ اِلَيْكَ
وَيَدُلُّهُمْ عَلَيْكَ وَقَامَ بَيْنَ يَدَيْكَ يَهْدِمُ الْجَوْرَ بِالصَّوَابِ وَيُحْيِي السُّنَّةَ
بِالْكِتَابِ فَعَاشَ فِيْ رِضْوَانِكَ مَكْدُوْدًا وَمَضٰى عَلٰى طَاعَتِكَ وَفِيْ اَوْلِيَائِكَ
مَكْدُوْحًا وَقَضٰى اِلَيْكَ مَفْقُوْدًا لَمْ يَعْصِكَ فِيْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ بَلْ جَاهَدَ
فِيْكَ الْمُنَافِقِيْنَ وَالْكُفَّارَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ خَيْرَ جَزَاءِ الصَّادِقِيْنَ الْاَبْرَارِ وَضَاعِفْ
عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ وَلِقَاتِلِيْهِ الْعِقَابَ فَقَدْ قَاتَلَ كَرِيْمًا وَقُتِلَ مَظْلُوْمًا وَمَضٰى
مَرْحُوْمًا يَقُوْلُ اَنَا ابْنُ رَسُوْلِ اللهِ مُحَمَّدٍ وَابْنُ مَنْ زَكّٰى وَعَبَدَ فَقَتَلُوْهُ بِالْعَمْدِ
الْمُعْتَمَدِ قَتَلُوْهُ عَلَى الْاِيْمَانِ وَاَطَاعُوْا فِيْ قَتْلِهِ الشَّيْطَانَ وَلَمْ يُرَاقِبُوْا فِيْهِ
الرَّحْمٰنَ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ صَلٰوةً تَرْفَعُ بِهَا ذِكْرَهُ وَتُظْهِرُ
بِهَا اَمْرَهُ وَتُعَجِّلُ بِهَا نَصْرَهُ وَاخْصُصْهُ بِاَفْضَلِ قِسَمِ الْفَضَائِلِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ
وَزِدْهُ شَرَفًا فِيْ اَعْلٰى عِلِّيِّيْنَ وَبَلِّغْهُ اَعْلٰى شَرَفِ الْمُكَرَّمِيْنَ وَارْفَعْهُ مِنْ شَرَفِ
رَحْمَتِكَ فِيْ شَرَفِ الْمُقَرَّبِيْنَ فِي الرَّفِيْعِ الْاَعْلٰى وَبَلِّغْهُ الْوَسِيْلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ
الْجَلِيْلَةَ وَالْفَضْلَ وَالْفَضِيْلَةَ وَالْكَرَامَةَ الْجَزِيْلَةَ اَللّٰهُمَّ فَاجْزِهِ عَنَّا اَفْضَلَ
مَا جَازَيْتَ اِمَامًا عَنْ رَعِيَّتِهِ وَصَلِّ عَلٰى سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ كُلَّمَا ذُكِرَ وَكُلَّمَا
لَمْ يُذْكَرْ يَا سَيِّدِيْ وَمَوْلَايَ اَدْخِلْنِيْ فِيْ حِزْبِكَ وَزُمْرَتِكَ وَاسْتَوْهِبْنِيْ مِنْ
رَبِّكَ وَرَبِّيْ فَاِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ جَاهًا وَقَدْرًا وَمَنْزِلَةً وَرِفْعَةً اِنْ سَئَلْتَ
اُعْطِيْتَ وَاِنْ شَفَعْتَ شُفِّعْتَ اَللهَ اَللهَ فِيْ عَبْدِكَ وَمَوْلَاكَ لَا تُخْلِنِيْ عِنْدَ
الشَّدَائِدِ وَالْاَهْوَالِ لِسُوْءِ عَمَلِيْ وَقَبِيْحِ فِعْلِيْ وَعَظِيْمِ جُرْمِيْ فَاِنَّكَ اَمَلِيْ
وَرَجَائِيْ وَثِقَتِيْ وَمُعْتَمَدِيْ وَوَسِيْلَتِيْ اِلَى اللهِ رَبِّيْ وَرَبِّكَ لَمْ يَتَوَسَّلِ الْمُتَوَسِّلُوْنَ

إِلَى اللهِ بِوَسِيلَةٍ هِيَ أَعْظَمُ حَقًّا وَلَا أَوْجَبُ حُرْمَةً وَلَا أَجَلُّ قَدْرًا عِنْدَهُ مِنْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ لَا خَلَّفَنِيَ اللهُ عَنْكُمْ بِذُنُوبِي وَجَمَعَنِي وَإِيَّاكُمْ فِي جَنَّةِ بِالَّتِي أَعَدَّهَا لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ إِنَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ وَأَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللّٰهُمَّ أَبْلِغْ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا وَارْدُدْ عَلَيْنَا مِنْهُ السَّلَامَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَيْهِ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ وَكُلَّمَا لَمْ يُذْكَرْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مؤلف گوید که ما این زیارت را در اعمال روز عاشورا نقل کردیم و در اواخر باب صلوات بر حجج طاهره علیهم السلام نقل خواهیم کرد که صلوات مختصره بر امام حسین ع نیز در آن مندرج خواهد بود و خواندن آن را نیز ترک مکن پانزدهم از جمله اعمال این روضهٔ منوره دعای مظلوم بر ظالم یعنی سزاوار است برای کسیکه از ظلم ظالمی مضطر شده باشد این دعا را در آن حرم منوره بخواند و دعا چنان است که شیخ الطائفه در مصباح متهجد در اعمال جمعه ذکر نموده فرموده مستحب است دعای مظلوم را نزد قبر ابی عبد الله الحسین ع بخوانند و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعْتَزُّ بِدِينِكَ وَأُكْرَمُ بِهِدَايَتِكَ وَفُلَانٌ يُذِلُّنِي بِشَرِّهِ وَيُهِينُنِي بِأَذِيَّتِهِ وَيُعَيِّبُنِي بِوَلَاءِ أَوْلِيَائِكَ وَيَبْهَتُنِي بِدَعْوَاهُ وَقَدْ جِئْتُ إِلَى مَوْضِعِ الدُّعَاءِ وَضَمَانِكَ الْإِجَابَةَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِدْنِي عَلَيْهِ السَّاعَةَ السَّاعَةَ پس خود را بر قبر بیندازد و بگوید مَوْلَايَ إِمَامِي مَظْلُومٌ اسْتَعْدَى عَلَى ظَالِمِهِ النَّصْرَ النَّصْرَ پس مکرر کند النَّصْرَ را تا نفس منقطع شود شانزدهم از جمله اعمال در آن حرم دعائی است که ابن فهد ره در عدة الداعی از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که فرمودند هر که او برای او حاجتی باشد بسوی خداوند عز

برای حوائج دنیا و آخرت

و جلّ پس بایستد در نزد سر امام حسین ع و بگوید یا اَبا عبدِ الله
اَشْهَدُ اَنَّكَ تَشْهَدُ مَقامی وَ تَسْمَعُ کَلامی وَ عِنْدَ رَبِّكَ تُرْزَقُ فَاسْئَلْ
رَبَّكَ وَ رَبّی فی قَضاءِ حَوائِجی بد و بتحقیق که حاجتش برآورده میشود انشاء الله تع
هفدهم از جمله اعمال دو رکعت نماز است در حرم مطهر نزد سر مقدس
با سورهٔ الرحمن و سورهٔ تبارك سیّد بن طاوس روایت کرده که هر که این نماز را
بخواند خداوند تعالی نوید بدهد بولایت و بیست و پنج حجّه مقبولهٔ مبروره که با
رسول خدا صلی الله علیه و آله بعمل آورده باشد هجدهم از جمله اعمال در آن
بقعهٔ شریفه استخاره است و کیفیت آن چنانکه علامه مجلسی نقل نموده
و اصل روایت از کتاب قرب الاسناد حمیری است فرموده بسند صحیح از
حضرت صادق ع منقول است که هر بنده که در امری از امور قصد مرتبه
طلب خیر از خداوند عالمیان بکند که باید نزد سر حضرت امام حسین ع
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَ لا اِلٰهَ اِلَّا اللهُ وَ سُبْحانَ اللهِ بگوید و خدا را ببزرگواری
یاد کند و حمد و ثنای خدا بگوید چنانکه سزاوار اوست و صد مرتبه
طلب خیر از خدا بکند البته حق تعالی آنچه خیر اوست در آن امر با و مینماید
و پیش او می آورد و موافق روایات دیگر طلب خیر باین نحو میکند که صد مرتبه
میگوید اَسْتَخیرُ اللهَ بِرَحْمَتِهِ خیرَةً فی عافِیَةٍ نوزدهم شیخ اجلّ کامل ابو القاسم
جعفر بن قولویه قمی روایت کرده از حضرت صادق ع که فرمود هر که
زیارت کند حضرت ابو عبد الله ع را ملازمت کنید سکوت را مگر از خیر
و بتحقیق که ملائکه شب و روز از حفظه حاضر میشوند نزد ملائکه که در
حایراند و مصافحه میکنند با ایشان ملائکه که در حایراند جواب نمیدهند
ایشان را از شدت گریستن و پیوسته مشغول گریه و زاری هستند مگر در

برای حوائج دنیا و آخرت

وقت زوال شمس و وقت طلوع فجر که در این دو وقت ساکت می‌شوند
پس ملائکه حفظه منتظر می‌شوند تا ظهر شود و تا فجر ظاهر شود که در این دو
وقت با ایشان تکلم می‌نمایند و ایشان سؤال می‌نمایند از چیزهائی از
امر آسمان و اما ما بین این دو وقت ملائکه حاجت بنطق نمیکنند و از دعا و ذکر
آرام نمیگیرند و نیز از آنحضرت روایت کرده که خدا تعالی چهار هزار ملک را موکل
کرده است بقبر امام حسین ع ژولیده موی گردآلود پیوسته بر اصحاب مصیبت
میگریند بر آنحضرت از طلوع صبح تا ظهر و چون ظهر میشود چهار هزار ملک فرود
می‌آیند و آن چهار هزار ملک بالا میروند پس پیوسته گریه میکنند تا طلوع
صبح و احادیث باین مضمون بسیار است و از این روایات ظاهر میشود که
گریستن بر آنحضرت در آن حرم مطهر محبوب بلکه شایسته است که شمرده شود
از اعمال آن بقعه مبارکه که کهف الاحزان شیعیان است گریستن و مرثیه خواندن
برای آنحضرت و از حدیثی که مرحوم از صفوان از حضرت صادق علیه السلام
مستفاد می‌شود که تضرع ملائکه در درگاه خدا در لعنت کردن بر قاتلان
امیرالمؤمنین ع و بر قاتلان امام حسین علیهما السلام و نوحه کردن جنیان
بر ایشان و گریه کردن ملائکه که در دور ضریح امام حسین ع اند و بسیاری
اندوه ایشان بحدیست که اگر کسی آنها را بشنود خوردن و آشامیدن و
خواب کردن برای او گوارا نخواهد بود و در حدیث عبدالله بن حماد بصری است
که حضرت صادق ع فرمود بمن خبر رسیده که گروهی می‌آیند نزد قبر حسین ع
از اطراف کوفه و مردمانی از غیر ایشان و زنانی که برای آنحضرت نوحه گری
میکنند و این در نیمه ماه شعبان است پس بعضی قرائت میکنند و بعضی قصه
میخوانند یعنی کیفیت شهادت و سایر مصائب را ذکر مینمایند و یاد ه

نوحه میکنند و مرثیه میخوانند پس گفتم ای فدایت شوم من مشاهده کرده‌ام پاره از اینها بیان فرمودی پس فرمود حمد خدا را که قرار داده در میان مردم کسانیرا که بنزد ما میایند و ما را مدح میکنند و مرثیه میخوانند برای ما و قرار داده دشمن ما را کسانیکه طعنه میزنند بر ایشان از خویشان ما یا از غیر ایشان و تهدید مینمایند ایشانرا و زشت میشمارند کارهای ایشانرا در صدد همین حدیث است که هر که بزیارت و میرود برای او میگوید و هر که بزیارت او نمیرود بر مصیبت او اندوهناک میباشد و دلش میسوزد هر که او را بیاد میاورد و نوحه میکند هر که نظر میکند بسوی قبر پسرش در پائین پایش افتاده در بیابانیکه خویشی و دوستی نزد او نیست و حق او را غصب کردند و جمع شدند جمعی از کافران و مرتدان از دین و یاری یکدیگر کردند تا او را کشتند و در بیابان دفن نکرده انداختند و منع کردند آب فراترا که سگان میخورند و ضایع کردند حق رسول خدا صلی الله علیه و آله را و وصیتی را که در حق او و اهلبیتش کرده بود و بسند معتبر از ابن قولویه روایت کرده از حارث اعور که امیر المؤمنین ع فرمود پدر و مادرم فدای حسین شهید در پشت کوفه بخدا قسم گویا میبینم جانوران دشتی را از هر نوع که گردنها را کشیده‌اند بر قبر او و بر او گریه میکنند شب تا صباح فَاِذَا كَانَ كَذٰلِكَ فَاِيَّاكُمْ وَ الْجَفَاءَ و اخبار در این باب بسیار است ششم سید بن طاوس فرموده که مستحب است در حرم که هر وقت از زیارت آنحضرت فارغ شود و خواهد که از روضه مقدسه بیرون رود خود را بضریح بچسباند و ببوسد و بگوید

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَتِيلَ الظَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غَرِيبَ الْغُرَبَاءِ

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ فَاِنْ اَمْضِ فَلا عَنْ مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللّٰهُ الصّابِرینَ لا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِیَ اللّٰهُ الْعَوْدَ اِلیٰ مَشْهَدِکَ وَالْمَقامَ بِفِنائِکَ وَالْقِیامَ فی حَرَمِکَ وَاِیّاهُ اَسْئَلُ اَنْ یُسْعِدَنی بِکُمْ وَیَجْعَلَنی مَعَکُمْ فِی الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ

مقصد سیم

درکیفیت زیارت حضرت سید الشهدا علیه السلام و زیارت حضرت عباس قدس الله روحه است بدانکه زیارات منقوله برای جناب امام حسین ع بر دو قسم است یکی مطلقه که مقید بوقتی نیست و دیگر مخصوصه که عکس اینست و بباید ذکر این زیارات در ضمن سه مطلب

مطلب اول

در زیارات مطلقه حضرت امام حسین علیه السلام است و آنها بسیار است و ما در اینجا بذکر چند زیارت از آنها اکتفا میکنیم

زیارت اول

شیخ کلینی در کافی بسند خود روایت کرده از حسین بن ثویر که گفت من و یونس بن ظبیان و مفضل بن عمر و ابو سلمه سراج نشسته بودیم نزد حضرت ابی عبدالله ع جعفر بن محمد ع و سخنگو در میان ما یونس بود که سنش از ما بزرگتر بود پس بحضرت عرض کرد فدایت شوم من حاضر میشوم در مجلس اینقوم یعنی اولاد عباس پس چه بگویم فرمود هرگاه حاضر شدی و ما را بیاد آوردی پس بگو اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الرَّخاءَ وَالسُّرُورَ که اینچه میخواهی از ثواب یا رجوع در رجعت خواهی دریافت گفتم فدایت شوم من بسیار شود که امام حسین ع را یاد کنم پس در آن وقت چه بگویم فرمود که سه مرتبه بگو صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِ اللّٰهِ که سلام میرسد

با آنحضرت از نزدیک بود پس حضرت فرمود بدرستیکه حضرت ابو عبدالله چون
شهید شد گریه کرد بر آنحضرت آسمانهای هفتگانه و هفت زمین و آنچه در
آنها و آنچه در میان آنها است و هر که در بهشت و دوزخ است از مخلوق پروردگار
ما و آنچه دیده میشود و آنچه دیده نمیشود همه گریستند بر ابی عبدالله الحسین ع
مگر سه چیز که گریه نکرد بر آنحضرت گفتم فدایت شوم آن سه چیز کدام است فرمود
نگریستند بر آنحضرت بصره و نه دمشق و نه آل عثمان گفتم فدای تو شوم من
میخواهم بزیارت آنحضرت بروم پس چه بگویم و چه بکنم فرمود چون بزیارت آنحضرت
روی پس غسل کن در کنار فرات پس بپوش جامه های پاک خود را پس پاهای
برهنه روانه شو پس بدرستیکه تو در حرمی هستی از حرمهای خدا و حرم رسول
خدا و بسیار بگو در وقت رفتن اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَسُبْحانَ اللّٰهِ و هر
ذکری که متضمن تمجید و تعظیم حقتعالی باشد و صلوات بفرست بر محمد
و اهل بیت او تا آنکه برسی بدر حائر پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ
حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ اللّٰهِ وَزُوّارَ قَبْرِ ابْنِ نَبِیِّ اللّٰهِ پس ده گام
برو و پس بایست و سی مرتبه بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ پس برو بجانب قبر از پیش رو و
مقابل کن روی خود را با روی آنحضرت و قرار بده قبله را مابین دو کتف خود یعنی
پشت بقبله بایست پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا قَتیلَ اللّٰهِ وَابْنَ قَتیلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا ثارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثارِهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا وِتْرَ اللّٰهِ الْمَوْتُورَ فِی السَّماواتِ وَالْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّ دَمَکَ سَکَنَ
فِی الْخُلْدِ وَاقْشَعَرَّتْ لَهُ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ وَبَکی لَهُ جَمیعُ الْخَلائِقِ وَبَکَتْ لَهُ
السَّماواتُ السَّبْعُ وَالْاَرَضُونَ السَّبْعُ وَما فیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَمَنْ یَتَقَلَّبُ
فِی الْجَنَّةِ وَالنّارِ مِنْ خَلْقِ رَبِّنا وَما یُری وَما لا یُری اَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّةُ اللّٰهِ

وَابْنُ حُجَّتِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَتيلُ اللهِ وَابْنُ قَتيلِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ ثارُ اللهِ وَابْنُ ثارِهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وِتْرُ اللهِ الْمَوْتُورُ فِي السَّماواتِ وَالاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ وَنَصَحْتَ وَوَفَيْتَ وَاَوْفَيْتَ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ وَمَضَيْتَ لِلَّذى كُنْتَ عَلَيْهِ شَهيداً وَمُسْتَشْهِداً وَشاهِداً وَمَشْهُوداً اَنَا عَبْدُ اللهِ وَمَوْلاكَ وَفى طاعَتِكَ وَالْوافِدُ اِلَيْكَ اَلْتَمِسُ كَمالَ الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ اللهِ وَثَباتَ الْقَدَمِ فِي الْهِجْرَةِ اِلَيْكَ وَالسَّبيلَ الَّذى لا يَخْتَلِجُ دُونَكَ مِنَ الدُّخُولِ فى كِفالَتِكَ الَّتى اُمِرْتَ بِها مَنْ اَرادَ اللهَ بَدَءَ بِكُمْ بِكُمْ يُبَيِّنُ اللهُ الْكَذِبَ وَبِكُمْ يُباعِدُ اللهُ الزَّمانَ الْكَلِبَ وَبِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ اللهُ وَبِكُمْ يَمْحُو ما يَشاءُ وَبِكُمْ يُثْبِتُ وَبِكُمْ يَفُكُّ الذُّلَّ مِنْ رِقابِنا وَبِكُمْ يُدْرِكُ اللهُ تِرَةَ كُلِّ مُؤْمِنٍ يُطْلَبُ بِها وَبِكُمْ تُنْبِتُ الاَرْضُ اَشْجارَها وَبِكُمْ تُخْرِجُ الاَرْضُ ثِمارَها وَبِكُمْ تُنْزِلُ السَّماءُ قَطْرَها وَرِزْقَها وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللهُ الْكَرْبَ وَبِكُمْ يُنَزِّلُ اللهُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ تُسَبِّحُ الاَرْضُ الَّتى تَحْمِلُ اَبْدانَكُمْ وَتَسْتَقِرُّ جِبالُها عَنْ مَراسيها اِرادَةُ الرَّبِّ فى مَقاديرِ اُمُورِهِ تَهْبِطُ اِلَيْكُمْ وَتَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ وَالصّادِرُ عَمّا فُصِّلَ مِنْ اَحْكامِ الْعِبادِ لُعِنَتْ اُمَّةٌ قَتَلَتْكُمْ وَاُمَّةٌ خالَفَتْكُمْ وَاُمَّةٌ جَحَدَتْ وِلايَتَكُمْ وَاُمَّةٌ ظاهَرَتْ عَلَيْكُمْ وَاُمَّةٌ شَهِدَتْ وَلَمْ تُسْتَشْهَدْ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذى جَعَلَ النّارَ مَأْواهُمْ وَبِئْسَ وِرْدُ الْوارِدينَ وَبِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ وَالْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ پس بگو سه مرتبه صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِ اللهِ پس سه مرتبه بگو اَنَا اِلَى اللهِ مِمَّنْ خالَفَكَ بَرىءٌ پس برخيز و برو بسوى قبر فرزندش حضرت على بن الحسين عليهما السلام كه نزد پاهاى پدرش مدفون است پس بگوى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

السَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ مُحَمَّدٍ وَ فَاطِمَةَ صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ لَعَنَ اللهُ مَنْ قَتَلَکَ
میگوئی این را سه مرتبه اَنَا اِلَی اللهِ بَرِیءٌ مِنْهُمْ پس رو میگردی و اشاره میکنی
بدست خود بسوی شهدا رضی الله عنهم و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَلسَّلامُ
عَلَیْکُمْ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ فُزْتُمْ وَ اللهِ فُزْتُمْ وَ اللهِ فَلَیْتَ اَنِّی مَعَکُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً
عَظِیماً پس برمیگردی و میگردی دور قبر ابو عبد الله علیه السلام و مقابل خود
یعنی پیش قبر مطهر میایستی و شش رکعت نماز میگذاری و چون چنین کردی
زیارتت تمام شد پس اگر خواستی برگردی برگرد مؤلف گوید که شیخ طوسی
در تهذیب و صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه نیز این زیارت را نقل نموده‌اند
و شیخ صدوق فرموده که من در کتاب مزار و مقتل انواعی از زیارات نقل
کردم و برای این کتاب این زیارت را اختیار کردم زیرا که آن باعتبار روایت
اصح زیارات است نزد من و همین زیارت شریف ما را کافی و وافی است انتهی

زیارت دوم شیخ کلینی روایت کرده از امام علی نقی علیه السلام که
فرموده میگوئی نزد حسین ع اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا حُجَّةَ اللهِ فِی اَرْضِهِ وَ شَاهِدَهُ عَلَی خَلْقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضَی اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوٰةَ وَ آتَیْتَ الزَّکوٰةَ وَ اَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
نَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ جَاهَدْتَ فِی سَبِیلِ اللهِ حَتَّی اَتَاکَ الْیَقِینُ فَصَلَّی
اللهُ عَلَیْکَ حَیّاً وَ مَیِّتاً پس گونه راست رو را بر قبر بگذار و بگو اَشْهَدُ
اَنَّکَ عَلَی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّکَ جِئْتُ مُقِرّاً بِالذُّنُوبِ لِتَشْفَعَ لِی عِنْدَ رَبِّکَ
یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ پس یاد کن ائمه علیهم السلام را بنامهای ایشان یک یک
و بگو اَشْهَدُ اَنَّهُمْ حُجَجُ اللهِ پس بگو اُکْتُبْ لِی عِنْدَکَ مِیثَاقاً وَ عَهْداً اَنِّی اَتَیْتُکَ

بقیه حوائج

[illegible]

أَخَذَ الْمِيثَاقَ فَاشْهَدْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ أَنَّكَ أَنْتَ الشَّاهِدُ

زیارت ششم

زیارت مختصری است که سید بن طاوس ره در مزار نقل کرده در آن فضل بسیار است فرموده بحذف اسناد از جابر جعفی از حضرت صادق علیه السلام منقول است بجابر فرمود که چه مقدار مسافت است بین شما و قبر حسین علیه السلام گفت گفتم یک روز و بعض روزی فرمود زیارت میکنی آنحضرت را گفتم بلی فرمود آیا خوشنود نکنم ترا یا بشارت ندهم ترا بثواب آن گفتم بلی فدایت شوم فرمود بدرستیکه مرد از شما که مهیا شود برای زیارت مژده دهند اهل آسمان یکدیگر را و چون بیرون رود از منزلش سواره یا پیاده موکل کرداند حقتعالی با او هزار ملک از ملائکه که صلوات بفرستند بر او تا برسد بقبر امام حسین ع پس حضرت صادق ع فرمود چون آمدی سوی قبر حسین ع پس بایست بر در روضه و بگو این کلمات را که از برای تو خواهد بود مقابل هر کلمه از آن بهره از رحمت الهی گفت گفتم کدام است آن کلمات فدایت شوم فرمود میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ اِبْرهيمَ خَليلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُوسى كَليمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عيسى رُوحِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ رُسُلِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ عَلِيٍّ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَخَيْرِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا وارِثَ الْحَسَنِ الرَّضِيِّ الطّاهِرِ الرّاضِي الْمَرْضِيِّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدّيقُ الْاَكْبَرُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْاَرْواحِ الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ وَاَناخَتْ بِرَحْلِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْمَلائِكَةِ الْحافّينَ بِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ

المنکر و جاهدت الملحدین و عبدت الله حتی اتیک الیقین السلام
علیک و رحمة الله و برکاته پس میروی بسوی قبر مطهر و از برای تو خواهد
بود هر قدمیکه بر داری و بگذاری ثواب کسیکه در راه خدا کشته شده
و در خون خود میغلطد پس چون رسید نزد قبر ایستاده شو و دستها را بر قبر
بمال و بگو السلام علیک یا حجة الله فی ارضه پس برو بسوی نماز و از برای
تست هر رکعتی که بجا آوری نزد آنحضرت مثل ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره
بجا آورده باشد و هزار بنده آزاد کرده باشد و مثل کسیکه هزار موقف
با پیغمبر مرسلی ایستاده باشد الخبر و گذشت این روایت با اختلاف کمی در
آداب زیارت امام حسین ع بروایت مفضل بن عمر **زیارت چهارم**
از معویة بن عمار منقولست که گفت بحضرت صادق ع عرض کردم که چون
بزیارت حضرت امام حسین ع بروم چه چیز بگویم فرمود که بگو السلام علیک یا ابا
عبد الله صلی الله علیک یا ابا عبد الله رحمک الله یا ابا عبد الله لعن الله
من قتلک و لعن الله من شرک فی دمک و لعن الله من بلغه ذلک فرضی
به انا الی الله من ذلک بریء **زیارت پنجم** بسند معتبر منقولست
که حضرت امام موسی علیه السلام فرمود با براهیم بن ابی البلاد که چون بزیارت
امام حسین ع میروی چه میگوئی گفت میگویم السلام علیک یا ابا عبد الله
السلام علیک یابن رسول الله اشهد انک قد اقمت الصلوة و آتیت
الزکوة و امرت بالمعروف و نهیت عن المنکر و دعوت الی سبیل ربک
بالحکمة و الموعظة الحسنة و اشهد ان الذین سفکوا دمک و استحلوا
حرمتک ملعونون معذبون علی لسان داود و عیسی بن مریم ذلک
بما عصوا و کانوا یعتدون حضرت فرمود بلی چنین است **زیارت ششم**

از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که تعلیم فرمود یا باطنی فرمود که چون برسی
بقبر امام حسین علیه السلام بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ
شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا مَنْ رِضَاهُ مِنْ رِضَى الرَّحْمٰنِ
وَسَخَطُهُ مِنْ سَخَطِ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا اَمِينَ اللّٰهِ وَحُجَّتَهُ وَبَابَ اللّٰهِ وَالدَّلِيلَ عَلَى اللّٰهِ وَالدَّاعِيَ اِلَى اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ حَلَّلْتَ حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ
الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ اِلٰى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ وَمَنْ قُتِلَ مَعَكَ شُهَدَاءُ
اَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ وَاَشْهَدُ اَنَّ قَاتِلَكَ فِي النَّارِ اَدِينُ اللّٰهَ
بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ قَتَلَكَ وَمِمَّنْ قَاتَلَكَ وَشَايَعَ عَلَيْكَ وَمِمَّنْ جَمَعَ عَلَيْكَ
وَمِمَّنْ سَمِعَ صَوْتَكَ وَلَمْ يُعِنْكَ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَاَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً
مؤلف گوید که این سه زیارت از مزار و این قولویه منقول است

زیارت هفتم شیخ در مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت رخصت
طلبیدم از حضرت صادق علیه السلام برای زیارت مولای خود حسین علیه السلام و استدعا
کردم که ذکر کند برای من دستور العملی در زیارت آنحضرت که بآن
بجا آورم فرمود ای صفوان روزه بدار سه روز پیش از حرکت خود
و غسل کن در روز سوم پس جمع کن اهل و عیال خود را نزد خود و بگو اَللّٰهُمَّ
اِنِّي اَسْتَوْدِعُكَ الدُّعَاءَ پس دعائی تعلیم او فرمود که بگوید در وقتی که
بفرات برسد آنگاه فرمود پس غسل کن از فرات بدرستیکه پدرم خبر داد مرا
از پدرانش علیهم السلام که رسولخدا صلی الله علیه و آله فرمود همانا این پسر

من حسین کشته خواهد شد بعد از من در کنار فرات پس هر که زیارت کند او را
وغسل کند از فرات بریزد از گناهانش مانند روزیکه از مادر متولد گردیده
پس هر گاه غسل کنی در اثناء غسل بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ نُوراً وَ
طَهُوراً وَحِرْزاً وَشِفاءً مِنْ کُلِّ داءٍ وَسُقْمٍ وَآفَةٍ وَعاهَةٍ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ بِهِ
قَلْبی وَاشْرَحْ بِهِ صَدْری وَسَهِّلْ بِهِ اَمْری و چون از غسل فارغ شوی بپوش
دو جامه طاهر و دو رکعت نماز کن بیرون شریعه که آن همان مکانست که
حق تعالی در شان او فرموده و در زمین قطعه هاست نزدیک بیکدیگر و بوستانها
است از انگورها و کشت زارها و خرما ستانها است دو تا از یک بیخ رسته
وغیر دوتا از یک بیخ و سیراب خورده میشوند بیک آب و زیادتی میدهیم بعضی
از آنها را بر بعضی در میوه پس چون از نماز فارغ شوی روانه شو بجانب حائر
بحال آرامی و وقار و کوتاه بردار گامهای خود را پس بدرستیکه خداوند تعالی
مینویسد از برای تو هر گامی که برمیداری حج و عمره و راه برو با دل خاشع
و دیده گریان و بسیار بگو اللّٰهُ اَکْبَرُ وَلا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ و ثناء بر خدا و صلوات
بر رسول خدا صلی الله علیه وآله و صلوات بر حسین ع بالخصوص و بسیار لعن کن
لعن بر قاتلان آنحضرت و بیزاری جستن از کسانیکه در اول پایه ظلم و جور
بر اهلبیت را گذاشتند پس هر گاه رسیدی بدر حائر بایست و بگو اللّٰهُ اَکْبَرُ کَبیراً
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثیراً وَسُبْحانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصیلاً اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی هَدانا
لِهٰذا وَما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدانَا اللّٰهُ لَقَدْ جاءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ پس
بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نَبِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا خاتَمَ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْمُرْسَلینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حَبیبَ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یَا اَبَا الْغُرِّ الْمُحَجَّلِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فَاطِمَۃَ سَیِّدَۃِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ وَعَلَی الْاَئِمَّۃِ مِنْ وُلْدِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَصِیَّ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الصِّدِّیْقُ الشَّهِیْدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلَائِکَۃَ اللهِ الْمُقِیْمِیْنَ
فِیْ هٰذَا الْمَقَامِ الشَّرِیْفِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا مَلَائِکَۃَ رَبِّیَ الْمُحْدِقِیْنَ بِقَبْرِ
الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ مِنِّیْ اَبَدًا مَا بَقِیْتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهَارُ پس
بگوئے اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ رَسُوْلِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ عَبْدُکَ وَابْنُ عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ
الْمُقِرُّ بِالرِّقِّ وَالتَّارِکُ لِلْخِلَافِ عَلَیْکُمْ وَالْمُوَالِیْ لِوَلِیِّکُمْ وَالْمُعَادِیْ
لِعَدُوِّکُمْ قَصَدَ حَرَمَکَ وَاسْتَجَارَ بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ اِلَیْکَ بِقَصْدِکَ
ءَاَدْخُلُ یَا رَسُوْلَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یَا نَبِیَّ اللهِ ءَاَدْخُلُ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ءَاَدْخُلُ
یَا سَیِّدَ الْوَصِیِّیْنَ ءَاَدْخُلُ یَا فَاطِمَۃُ سَیِّدَۃَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ
یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ ءَاَدْخُلُ یَا مَوْلَایَ یَابْنَ رَسُوْلِ اللهِ پس اگر دلت خاشع
و دیده ات گریان شد پس این علامت رخصت است پس داخل شو و بگو
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْاَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الَّذِیْ هَدَانِیْ لِوِلَایَتِکَ وَخَصَّنِیْ
بِزِیَارَتِکَ وَسَهَّلَ لِیْ قَصْدَکَ پس برو تا در قبه مطهره و بایست محاذی
بالای سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اٰدَمَ صَفْوَۃِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرَاهِیْمَ خَلِیْلِ اللهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیْسٰی رُوْحِ اللهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیْبِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اَمِیْرِ
الْمُؤْمِنِیْنَ عَلَیْهِ السَّلَامُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَابْنَ عَلِیٍّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَابْنَ فَاطِمَۃَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا

خدیجة الکبری السلام علیک یا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور
اشهد انک قد اقمت الصلاة وآتیت الزکاة وامرت بالمعروف ونهیت
عن المنکر واطعت الله ورسوله حتی اتاک الیقین فلعن الله امة
قتلتک ولعن الله امة ظلمتک ولعن الله امة سمعت بذلک
فرضیت به یا مولای یا ابا عبد الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب
الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم تلبسک
من مدلهمات ثیابها واشهد انک من دعائم الدین وارکان المؤمنین
واشهد انک الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان
الائمة من ولدک کلمة التقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة
علی اهل الدنیا واشهد الله وملائکته وانبیاءه ورسله انی بکم مؤمن
وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری
لامرکم متبع صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم وعلی اجسادکم وعلی
اجسامکم وعلی شاهدکم وعلی غائبکم وعلی ظاهرکم وعلی باطنکم
پس بیندازد خود را بر قبر و ببوس آن را و بگو بابی انت وامی یابن رسول الله
بابی انت وامی یا ابا عبد الله لقد عظمت الرزیة وجلت المصیبة بک
علینا وعلی جمیع اهل السماوات والارض فلعن الله امة اسرجت و
الجمت وتهیأت لقتالک یا مولای یا ابا عبد الله قصدت حرمک واتیت
الی مشهدک اسأل الله بالشأن الذی لک عنده وبالمحل الذی لک لدیه
ان یصلی علی محمد وآل محمد وان یجعلنی معکم فی الدنیا والآخرة پس بخوان
دو رکعت نماز زیارت را بالای سر بگذار بخوان در آن دو رکعت هر سوره که خواهی
پس چون از نماز فارغ شدی بگو اللهم انی صلیت ورکعت وسجدت لک

[illegible] فی بیتهم
[illegible] ونفیهم
انک علی کل شیء قدیر اللهم
[illegible]
[illegible]
[illegible] ابن عبدک وابن امتک
[illegible]

وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لِاَنَّ الصَّلٰوةَ وَالرُّكُوعَ وَالسُّجُودَ لَا يَكُونُ
اِلَّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي اَفْضَلَ السَّلَامِ وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَيَّ مِنْهُمُ السَّلَامَ
اَللّٰهُمَّ وَهَاتَانِ الرَّكْعَتَانِ هَدِيَّةٌ مِنِّي اِلٰى مَوْلَايَ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا
السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَاْجُرْنِي عَلٰى ذٰلِكَ
بِاَفْضَلِ اَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي وَلِيِّكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ پس برخیز
وبرو بپائین پائے قبر مطہر وبایست نزد سر علی بن الحسین و بگو
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ نَبِيِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الشَّهِيدُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنُ الْمَظْلُومِ لَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ فَرَضِيَتْ بِهِ
پس بیفکن خود را بر قبر و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
وَابْنَ وَلِيِّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِيَّةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلٰى
جَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ فَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ
پس بیرون بیا از دریکہ پائین پائے علی بن الحسین علیہما السلام است
و متوجہ شو بسوی شہدا و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَاَحِبَّاءَهُ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَصْفِيَاءَ اللّٰهِ وَاَوِدَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ دِينِ
اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ يَا اَنْصَارَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا اَنْصَارَ اَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا اَنْصَارَ
اَبِي عَبْدِ اللّٰهِ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْاَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ

فَوزاً عظیماً فیا لیتنی کنتُ معکُم فأفوزَ معکم پس رو کرد به بالای سر حضرت
امام حسین ع و دعا بسیار کرد از برای خود و از برای اهل و اولاد و
پدر و مادر و برادران خود که داخل روضهٔ مطهره و در ضمن بود دعاء و عا
کننده و نه سؤال کننده. مؤلف گوید این زیارت معروف به
زیارت وارث است و مأخذش کتاب مصباح المتهجد شیخ طوسی است که
از کتب بسیار معتبر و مورد قبول علما است و متن این زیارت را بلا واسطه از
همان کتاب شریف نقل کردم آخر زیارت تنها همین بود که ذکر شد فیا لیتنی
کنتُ معکم فأفوزَ معکم پس این زیادتیها که بعضی بعد از این ذکر کرده‌اند
فی الجنان مع النبیّین والشهداء والصالحین وحسُنَ اولئک رفیقا
السّلام علی من کان فی الحائر منکم وعلی من لم یکن فی الحائر معکم
الخ تمام اینها زیادی و فضولی است شیخ ما در کتاب لؤلؤ و مرجان فرموده
این کلمات که متضمن چند دروغ واضح است علاوه بر جسارت زیاد
بر بدعت و جسارت فرموده امام علیه السلام چنان شایع
و متعارف شده که البته چند هزار مرتبه در شب و روز در حضور مرقد
منوّر ابی عبدالله الحسین و محضر ملائکه مقربین و مطاف انبیا و مرسلین
با آواز بلند خوانده می‌شود و احدی بر ایشان ایراد نمی‌کند و از گفتن این
دروغ و ارتکاب این معصیت تحاشی نمی‌نمایند و کم کم این کلمات در مجموعه‌ها
که در زیارات و ادعیه اجمعانی از عوام جمع میکنند و کتابی اسمی برای آن میکنند از
جمع شده و چاپ رسیده و منتشر گشته و از مجموعه‌ای به مجموعه‌ای
نقل کرده‌اند و کار بجائی رسیده که بر بعضی طلبه مشتبه شده روزی طلبه را
دیدم آن دروغها فصیح را برای شهدا میخواند و تنبیه بر کیفیتش کردم

[illegible] اللهم … نصلّی علی محمد و آل محمد … است که بعضی … دعای … علی نفسی … الایمان … و تحقیق … در کتب بعضی … منتخب شده … از کتاب منهاج الدعوات … [illegible]

می‌شد گفتم از اهل علم به شیخ نسبت چنین اکاذیب در چنین بحضرت
گفت مگر مردی نیست تعجب کردم گفتم نه گفت در کتابی دیدم گفتم
در کدام کتاب گفت مفتاح الجنان ساکت شدم چه گویم که در زمان بی
اطلاعی کار ما باینجا رسد که جمع کرده بعضی عوام را کتاب شمرده
و مستند قرار دهند بل سخن گفتن نیست پس شیخ مرحوم کلام را در اینجا
طول داده و فرموده که بجا است کوتاه داشتن عوام از امثال این امور جزئیه
و بدعتهای مختصره مثل غسل اویس قرنی و آش ابو الدرداء تا بعد و تخلص
حنفی معاویه و روزه صمت که در روز سخن نگوید و غیر آن که احدی در
مقام نهی برنیامده و سبب تجری شده که در نماز و مسائل پیغمبر و امام نیز
می‌شود و متدرجا از دین خدا بیرون می‌روند انتهی کلامه رفع مقامه
این فقیر گوید خوب تامل کن در فرمایش این عالم جلیل که مطلع است بر
مذاق شرع مقدس چگونه این مطلب مهم عظیم و عقده بزرگ در دل او گره شده
چون مبدأ بد مفاسد اینکار را بر خلاف آنانکه از علوم اهلبیت علیهم السلام
محروم و بی‌بهره مانده‌اند و بواسطه ضعفی از اصطلاحات و الفاظ اکتفا
کردند که امثال این مطالب را چیزی ندانند بلکه تصحیح و تصویب نموده
و عمل بر وفق آن نمایند لاجرم کار بجائی رسد که کتاب مصباح المتهجد و
اقبال و مهج الدعوات و جمال الاسبوع و مصباح الزائر و بلد الامین و جنة
الواقیه و مفتاح الفلاح و مقباس و ربیع الاسابیع و تحفه و زاد المعاد
و امثال این کتب متروک و مهجور شود و این مجموعه‌های اختراعی شایع شود
که در دعای مجیر که از دعاهای معتبره مرویه است در هشتاد موضع کلمه
بحقک زیاد کنند و کسی انکار نکند و در دعای جوشن که مشتمل بر صد

فضل است برای هر فصلی یکجا چیزی وضع کنند مثل بودن اینهمه زیارات
ماثوره زیارت مخترعه جعل کنند و با بودن اینهمه دعاهای معتبر مرویه
با معانی عالیه و کلمات فصیحه بلیغه دعائی بی‌ربط در کمال بی‌ورودیت جعل
نمایند و نام آنرا دعاء حجب گذارند و از کنگره عرش او را نازل نمایند و چندان
فضیلت برای او وضع نمایند که انسان را متحیر و متزلزل نمایند از جمله آنکه
العیاذ بالله جبرئیل بحضرت رسول صلی الله علیه و آله از جانب حق سبحانه
و تعالی گفته باشد که هر بنده که این دعا را با خود داشته باشد و او را اعلان
نکنم اگرچه مستوجب جهنم باشد و عمر خود را بمعصیت گذرانده باشد
و هرگز هیچوقت سجده نکرده باشد من آن بنده را ثواب هفتاد هزار
پیغمبر بدهم و ثواب هفتاد هزار زاهد و ثواب هفتاد هزار شهید
بدهم و ثواب هفتاد هزار نماز گذار بدهم و ثواب هفتاد هزار برهنه
که پوشانیده باشد بدهم و ثواب هفتاد هزار گرسنه که سیر کرده باشد
بدهم و ثواب بعدد ریگهای بیابانها بدهم و ثواب هفتاد هزار بقعه زمین بدهم
و ثواب مهر نبوت و رسالت پیغمبر بدهم و ثواب عیسی روح الله و ابراهیم خلیل الله
بدهم و ثواب اسمعیل ذبیح الله بدهم و موسی کلیم الله و یعقوب نبی الله و آدم
صفی الله و جبرئیل و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و فرشتگان بدهم تا آخر
هر که این دعا نزد او باشد و او را بخواند یا با خود دارد بیامرزم او را و شرم دارم
که عذاب کنم الخ و شایسته است که انسان از شنیدن اینها عوض خنده گریه
کند کتب ادعیه شیعه که بمرتبه متقن و محکم بوده که غالب آنها که استنساخ
مینمودند خودشان از اهل علم بودند و از روی نسخه که بخط اهل علم و
تصحیح شده علما بوده مقابله و تصحیح مینمودند و اگر اختلافی بوده در حاشیه

بسم الله الرحمن الرحيم [illegible]

بان اشاره میکردند مثلا در دعای مکارم الاخلاق وَبَلِّغْ بِایمانی در حاشیه
اشاره میکنند در نسخه ابن اشناس وَاَبْلُغ بِایمانی است و در روایت ابن
شاذان اَللّهُمَّ اَبْلِغْ ایمانی است یا مثلا فلان کلمه بخط ابن سکون چنین است
و بخط شهید چنین و همکذا که در شرح بجائی رسیده که مختصر بکتاب مفتاح شده
که یک جلد مختصر داشتند و این کتاب مرجع عوام و خواص و عرب و عجم گردید
و این نیست مگر از بی‌اعتنائی اهل علم بحدیث و اخبار و رجوع نکردن بکتب
علما و فقها و اهل بیت المهار و نهی ننمودن از امثال این بدع و اضافات
و در شرح ضایعین و تحریف جاهلین و جلو نگرفتن از نا اهلان و از تصرفات
بیجا آن ها کار بجائی رسیده که دعا موافق سلیقه ها تلفیق شده و
زیادتیها و مقدمه ها و صلواتها اختراع شده و مجموعه های بسیار از دعاها
درست شده و چاپ شده و بچه مفتاح ها متولد گشته و کم کم سرایت کرده
بسایر کتب رسیده و شایع و رواج گشته مثلا کتاب منتهی الامال را از نو
تازه طبع کردند بعض از کتاب آن بسلیقه خود در آن تصرفاتی نموده از جمله
در احوال مالک بن بسر ملعون نوشته از دعای امام حسین علیه السلام هر
دو دست او از کار افتاده بود الحمد لله دو تا بستان مانند و چوب خشک میکردید
الحمد لله و در زمستان خون از آنها میچکید الحمد لله و باین حال تا مال بوده الحمد لله
در این دو سطر عبارت چهار لفظ الحمد لله کاتب موافق سلیقه خود جزء نموده
و نیز در بعضی جاها بعد از اسم جناب زینب یا ام کلثوم بسلیقه خود لفظ
خانم زیاد کرده که زینب خانم و ام کلثوم خانم گفته شود که تجلیل از آن
مخدرات شود و حمید بن قحطبه را چون دشمن داشته بواسطه بغض او حمید بن
نجیبه نوشته ولکن احتیاط کرده قحطبه را نسخه بدل او نوشته و عبد ربه را

صلاح دید عبد الله نوشته و ذحربن قیس که بجاء حمله است دو هر کجا بوده بجیم
نوشته و آنم سالم را غلط دانسته و ناممکن بوده و اثر تسلم کرده الی غیر ذلک
و غرضم از ذکر این مطلب در اینجا دو چیز بود یکی آنکه این تصرفاتی را که این بعض
کرده بسلیقه خود این را کمال دانسته باعث نقصان شده پس از اینجا بنا
کنیم که چیزهائی که ما از روی جهل و نادانی در دعاها یا زیارات
داخل میکنیم یا بسلیقه ناقص خود بعض تصرفات مینمائیم و از کمال فرض
مینمائیم بدانیم که همان چیزها پیش اهلش سبب نقصان و بی اعتباری
آن دعا یا زیارت خواهد بود پس شایسته است که ما هیچ چیز در اینها
مداخله نکنیم و هرچه دستور العمل را دیدیم همان رفتار نموده و از آن تخطی
ننمائیم و دیگر غرضم آن بود که معلوم شود هرگاه نسخه که مؤلفش زنده
و حاضر و نگهبان آن نباشد این طور کنند با او دیگر با سایر نسخ چه خواهند
کرد و بکتابهای چاپی دیگر چه اعتماد است مگر کتابیکه از مصنفات مشهوره
علماء معروفین باشد و بنظر ثقه از علماء آن فن رسیده و امضا فرموده یا
روایت شده در حال ثقه جلیل فقیه مقدم در اصحاب ائمه علیهم السلام
یونس بن عبد الرحمن که کتابی در اعمال شبانه روز نوشته بود جناب
ابوهاشم جعفری آن کتاب را بنظر مبارک حضرت عسکری علیه السلم رسانید
حضرت تمام آن را مطالعه و تصفح فرمود پس از آن فرمود هٰذا دینی و دین
آبائی کُلُّه وَهُوَ الحَقُّ کُلُّه همه این دین من و دین پدران من است تمامش
خواسته ملاحظه کن که ابوهاشم جعفری با آنکه بکثرت علم و فقاهت و
جلالت در باب جناب یونس مطلع بوده است بهمین اکتفا نکرده در عمل
کردن از روی کتاب او تا آنکه از نظر مبارک امام خود رسانید و نیز روایت

احراز ... [illegible]

الارض جنتها ما الفت ... بین فاعربهم ... والکتب ... الف بینهم ... وصلی الله علی ... الطاهرین امام ... حضرت السادس ... جعفر الصادق علیه ... [illegible]

اوراد و ادعیه

شده از بور فوشنجانی هراتی که نزد ی معروف بعبد فی و صلاح و ورع بوده که در سامره در خدمت امام حسن عسکری علیه السلام رسید و کتاب یوم ولیله شیخ جلیل القدر فضل بن شاذان نیشابوری را بآنحضرت داد و گفت فدایت شوم میخواهم در این کتاب نظر فرمائی و ورق ورق آنرا ملاحظه نمائی حضرت فرمود هٰذَا صَحِیحٌ یَنْبَغِی اَنْ تَعْمَلَ بِهِ این کتاب صحیح است و شایسته است که با آن عمل نمائی الی غیر ذلک و این احقر با اینکه میدانستم مذاق مردم این زمان و عدم اهتمام ایشان را در امثال این امور برای اتمام حجت سعی و کوشش بسیار کردم که دعاها و زیارات منقوله در این کتاب حتی الامکان از نسخه‌های اصل نقل شود و بر نسخ متعدده عرضه شود و دیگر از عهده برآیم بتصحیح آن تا بهم تا عامل با آن از روی اطمینان عمل نماید ان شاء الله بشرط آنکه کاتبین و ناسخین تصرف در آن ننمایند و خوانندگان‌ها اختراع و سلیقه‌های خود را کنار گذارند شیخ کلینی رضی الله عنه از عبدالرحیم قصیر نقل کرده که خدمت حضرت صادق علیه السلام رسید و عرض کرد فدایت شوم من از پیش خود دعائی اختراع کرده‌ام حضرت فرمود بگذار مرا از اختراع خود بعینه اتواکنا (کذا) و برای من نقل مکن نکذا شنکه (کذا) آن دعا جمع کرده خود را نقل کند و خود آنحضرت برای او دستور العملی لطف فرمود و شیخ صدوق عطر الله مرقده روایت کرده از عبدالله بن سنان که گفت حضرت صادق علیه السلام فرمود که زود است میرسد شما را شبهه پس میمانید بدون نشانه و راهنما و پیشوای هدایت کننده و نجات نمیابد در آن شبهه مگر کسیکه بخواند دعای غریق را گفتم چگونه است دعای غریق فرمود میگوئی یا اَللهُ یا رَحْمٰنُ یا رَحیمُ ثَبِّتْ قَلْبی عَلیٰ دینِکَ پس گفتم یا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصارِ ثَبِّتْ قَلْبی عَلیٰ دینِکَ

[illegible]

حضرت فرمود بدرستیکه خداوند عز و جل مقلب است قلوب و ابصار را لکن
بگو چنانکه من میگویم یا مقلب القلوب ثبت قلبی علی دینک کافی است تامل
در این دو حدیث شریف برای تنبیه کسانیکه در دعاها بسلیقه خود بعضی
کلمات زیاد میکنند و یا دو تصرفات مینمایند والله العالم

مطلب دوم

در زیارت حضرت عباس بن علی بن ابی طالب علیهم السلام است شیخ اجل
جعفر بن قولویه قمی بسند معتبر از ابو حمزه ثمالی روایت کرده که حضرت
امام جعفر صادق ع فرمود که چون اراده نمائی زیارت کنی قبر عباس بن علی
را و آن بر کنار فرات محاذی حایر است میایستی بر در روضه و میگوئی
سلام الله و سلام ملائکته المقربین و انبیائه المرسلین و عباده
الصالحین و جمیع الشهداء و الصدیقین و الزاکیات الطیبات فیما
تغتدی و تروح علیک یا ابن امیر المؤمنین اشهد لک بالتسلیم و التصدیق
و الوفاء و النصیحة لخلف النبی صلی الله علیه و آله المرسل و السبط
المنتجب و الدلیل العالم و الوصی المبلغ و المظلوم المهتضم فجزاک الله
عن رسوله و عن امیر المؤمنین و عن الحسن و الحسین صلوات الله علیهم
افضل الجزاء بما صبرت و احتسبت و اعنت فنعم عقبی الدار لعن الله
من قتلک و لعن الله من جهل حقک و استخف بحرمتک و لعن الله
من حال بینک و بین ماء الفرات اشهد انک قتلت مظلوما و ان الله
منجز لکم ما وعدکم جئتک یا ابن امیر المؤمنین وافدا الیکم و قلبی مسلم
و تابع و انا لکم تابع و نصرتی لکم معدة حتی یحکم الله و هو خیر الحاکمین
فمعکم معکم لا مع عدوکم انی بکم و بایابکم من المؤمنین و بمن خالفکم

[illegible]

وقتلكم من الكافرين قتل الله امة قتلتكم من الكافرين قتل الله امة قتلتكم بالايدي والالسن پس داخل روضه شو و خود را بضریح بچسبان و بگو السلام عليك ايها العبد الصالح المطيع لله ولرسوله ولامير المؤمنين والحسن والحسين صلى الله عليهم وسلم السلام عليك ورحمة الله وبركاته ومغفرته ورضوانه وعلى روحك وبدنك اشهد واشهد الله انك مضيت على ما مضى به البدريون والمجاهدون في سبيل الله المناصحون له في جهاد اعدائه المبالغون في نصرة اوليائه الذابون عن احبائه فجزاك الله افضل الجزاء واكثر الجزاء واوفر الجزاء واوفى جزاء احد ممن وفى ببيعته واستجاب له دعوته واطاع ولاة امره اشهد انك قد بالغت في النصيحة واعطيت غاية المجهود فبعثك الله في الشهداء وجعل روحك مع ارواح السعداء واعطاك من جنانه افسحها منزلا وافضلها غرفا ورفع ذكرك في عليين وحشرك مع النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا اشهد انك لم تهن ولم تنكل وانك مضيت على بصيرة من امرك مقتديا بالصالحين ومتبعا للنبيين فجمع الله بيننا وبينك وبين رسوله واوليائه في منازل المخبتين فانه ارحم الراحمين مولف گوید که خوب است این زیارت را نزد سر قبر رو بقبله بخواند چنانکه شیخ در تهذیب فرموده ثم ادخل فانكب على القبر وقل وانت مستقبل القبلة السلام عليك ايها العبد الصالح و تا آخر زیارت جناب عباس بن امیر و روایت مذکور همین بود که ذکر شد لکن سید بن طاوس و شیخ مفید و دیگران بعد از این فرموده‌اند پس برو بسمت بالا سر و دو رکعت نماز کن و بعد از آن هر چه خواهی نماز کن و بخوان خدا را بسیار و بگو در عقب نماز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلا تَدَعْ لي في هٰذَا الْمَكانِ الْمُكَرَّمِ وَالْمَشْهَدِ
الْمُعَظَّمِ ذَنْباً اِلّا غَفَرْتَهُ وَلا هَمّاً اِلّا فَرَّجْتَهُ وَلا مَرَضاً اِلّا شَفَيْتَهُ وَلا عَيْباً
اِلّا سَتَرْتَهُ وَلا رِزْقاً اِلّا بَسَطْتَهُ وَلا خَوْفاً اِلّا آمَنْتَهُ وَلا شَمْلاً اِلّا جَمَعْتَهُ
وَلا غائِباً اِلّا حَفِظْتَهُ وَاَدْنَيْتَهُ وَلا حاجَةً مِنْ حَوائِجِ الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ لَكَ
فيها رِضىً وَلِيَ فيها صَلاحٌ اِلّا قَضَيْتَها يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ   پس برگرد بسوی
ضریح و نزد پاها بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبَا الْفَضْلِ الْعَبّاسَ ابْنَ اَميرِ
الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَوَّلِ
الْقَوْمِ اِسْلاماً وَاَقْدَمِهِمْ ايماناً وَاَقْوَمِهِمْ بِدينِ اللّٰهِ وَاَحْوَطِهِمْ عَلَى الْاِسْلامِ
اَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَخيكَ فَنِعْمَ الْاَخُ الْمُواسي فَلَعَنَ اللّٰهُ
اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً اسْتَحَلَّتْ مِنْكَ
الْمَحارِمَ وَانْتَهَكَتْ حُرْمَةَ الْاِسْلامِ فَنِعْمَ الصّابِرُ الْمُجاهِدُ الْمُحامِي النّاصِرُ
وَالْاَخُ الدّافِعُ عَنْ اَخيهِ الْمُجيبُ اِلىٰ طاعَةِ رَبِّهِ الرّاغِبُ فيما زَهِدَ فيهِ غَيْرُهُ
مِنَ الثَّوابِ الْجَزيلِ وَالثَّناءِ الْجَميلِ وَاَلْحَقَكَ اللّٰهُ بِدَرَجَةِ آبائِكَ في جَنّاتِ
النَّعيمِ اَللّٰهُمَّ اِنّي تَعَرَّضْتُ لِزِيارَةِ اَوْلِيائِكَ رَغْبَةً في ثَوابِكَ وَرَجاءً
لِمَغْفِرَتِكَ وَجَزيلِ اِحْسانِكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرينَ
وَاَنْ تَجْعَلَ رِزْقي بِهِمْ دارّاً وَعَيْشي بِهِمْ قارّاً وَزِيارَتي بِهِمْ مَقْبُولَةً وَحَياتي
بِهِمْ طَيِّبَةً وَاَدْرِجْني اِدْراجَ الْمُكْرَمينَ وَاجْعَلْني مِمَّنْ يَنْقَلِبُ مِنْ زِيارَةِ مَشاهِدِ
اَحِبّائِكَ مُفْلِحاً مُنْجِحاً قَدِ اسْتَوْجَبَ غُفْرانَ الذُّنُوبِ وَسَتْرَ الْعُيُوبِ وَكَشْفَ
الْكُرُوبِ اِنَّكَ اَهْلُ التَّقْوىٰ وَاَهْلُ الْمَغْفِرَةِ و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را
پس برو نزد قبر شریف و بگو آنچه که در روایت ابو حمزهٔ ثمالی آمده و علماء نیز ذکر کرده اند
اَسْتَوْدِعُكَ اللّٰهَ وَاَسْتَرْعيكَ وَاَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنّا بِاللّٰهِ وَبِرَسُولِهِ

وبكتابه

[illegible]

وَبِكِتابِه وَبِما جاءَ بِه مِنْ عِنْدِ اللّهِ اَللّهُمَّ فَاكْتُبْنا مَعَ الشّاهِدينَ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيارَتي قَبْرَ ابْنِ اَخي رَسُولِكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِه وَارْزُقْني زِيارَتَهُ اَبَداً ما اَبْقَيْتَني وَاحْشُرْني مَعَهُ وَمَعَ آبائِه فِي الْجِنانِ وَعَرِّفْ بَيْني وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ رَسُولِكَ وَاَوْلِيائِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَفَّني عَلَى الْايمانِ بِكَ وَالتَّصْديقِ بِرَسُولِكَ وَالْوِلايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِه عَلَيْهِمُ السَّلامُ وَالْبَرائَةِ مِنْ عَدُوِّهِمْ فَاِنّي قَدْ رَضيتُ يا رَبّي بِذلِكَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و از برای مؤمنین و مسلمین و اختیار کن از دعاها هر دعائیکه میخواهی مؤلف گوید که روایت شده در خبری از حضرت سید سجاد علیه السلام اینکه حاصلش اینستکه فرمودند خدا رحمت کند عباس را که خود را ایثار نمود و جان خود را فدای آنحضرت نمود تا آنکه در یاری او دو دستش را قطع کردند و حقتعالی در عوض دو دستش دو بال باو عنایت کرد که با آن دو بال با فرشتگان در بهشت مانند جعفر بن ابی طالب پرواز میکند و از برای عباس در نزد خداوند منزلتی است در روز قیامت که مغبوط جمیع شهداء است و جمیع شهدا را آرزوی مقام اوست و نقل شده که حضرت عباس علیه السلام در وقت شهادت سی و چهار ساله بود و آنکه ام البنین مادر عباس در ماتم او و برادرانش بیرون مدینه در بقیع میرفت و در ماتم ایشان چنان ندبه و گریه میکرد که هر که از آنجا میگذشت گریان میگشت و گریستن دوستان عجبی نیست مروان بن الحکم که بزرگتر دشمنی بود خاندان نبوت را چون بر ام البنین عبور میکرد از گریه او گریه میکرد و این اشعار از ام البنین در مرثیه حضرت ابو الفضل علیه السلام و دیگر برادرانش نقل شده

یا من رأی العباس کر علی جماهیر النقد ووراه من ابناء حیدر کل لیث ذی لبد
انبئت ان ابنی اصیب برأسه مقطوع ید ویلی علی شبلی امال برأسه ضرب العمد
لو کان سیفک فی یدیک لما دنی منه احد

ولها ایضا

لا تدعونی ویک ام البنین تذکرینی بلیوث العرین
کانت بنون لی ادعی بهم والیوم اصبحت ولا من بنین
اربعة مثل نسور الربی قد واصلوا الموت بقطع الوتین
تنازع الخرصان اشلائهم فکلهم امسی صریعا طعین
یا لیت شعری أکما اخبروا بان عباسا قطیع الیمین

مطلب ششم

در زیارات مخصوصه حضرت ابی عبدالله الحسین ع است و آن چند زیارت است اول زیارت اول رجب و نیمه آن و نیمه شعبان است از حضرت صادق علیه السلام روایت است که هر که زیارت کند امام حسین ع را در روز اول ماه رجب البته حق تعالی بیامرزد او را و از ابن ابی نصیر منقول است که از حضرت امام رضا ع سؤال کرد که در کدام وقت بهتر است که زیارت کنیم امام حسین علیه السلام فرمود که در نصف رجب و نصف شعبان شیخ مفید و سید بن طاوس ذکر کرده اند که این زیارت که ذکر می شود برای روز اول رجب و شب نیمه شعبان است ولکن شهید علاوه کرده که می توان شب اول رجب و روز و شب نیمه رجب و روز نیمه شعبان و آنجناب فرموده اتیان این زیارت برای شرفتا است و کیفیت آن زیارت این است که هر گاه خواستی زیارت کنی ابا عبدالله الحسین ع را در این اوقات غسل کن و پاکیزه ترین جامه ها خود را بپوش و بایست بر در قبه مطهر با تضرع رو بقبله و سلام کن بر

احراز وادعیه

احببائه والصلحاء عن یمینه جبرئیل عن یساره میکائیل عن ورائه واسرافیل وال... ومحمد صلی الله علیه وآله امامه والله مطلع علی ... اللهم انی ... الیک ... اللهم الیک ... ان اللهم ... وان ... الثمات ... خود حکایت ... روایت کرده که ... الصلت ... علی بن ... معلی ... النهار ... و داخل

جناب رسول خدا صلی الله علیه و آله و بر امیر المؤمنین و حضرت فاطمه و حضرت
امام حسن و امام حسین و بر باقی امامان صلوات الله علیهم اجمعین و بعد از آن
بیاید. در دخول زیارت عرفه کیفیت سلام کردن بر این بزرگوار آن است
داخل شوی بایست بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا ابْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ سَیِّدِ الْمُرْسَلِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا ابْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حُسَیْنَ
بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللهِ وَابْنَ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللهِ وَابْنَ حَبِیبِهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا سَفِیرَ اللهِ وَابْنَ سَفِیرِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا خَازِنَ
الْکِتَابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ التَّوْرَاةِ وَالْاِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا اَمِینَ الرَّحْمٰنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا شَرِیکَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بَابَ حِکْمَةِ رَبِّ الْعَالَمِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بَابَ حِطَّةٍ الَّذِی مَنْ دَخَلَهُ کَانَ مِنَ الْآمِنِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا عَیْبَةَ عِلْمِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا مَوْضِعَ سِرِّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا ثَارَ اللهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
وَعَلَی الْاَرْوَاحِ الَّتِی حَلَّتْ بِفِنَائِکَ وَاَنَاخَتْ بِرَحْلِکَ بِاَبِی اَنْتَ وَاُمِّی
وَنَفْسِی یَا اَبَا عَبْدِ اللهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الْمُصِیبَةُ وَجَلَّتِ الرَّزِیَّةُ بِکَ
عَلَیْنَا وَعَلَی جَمِیعِ اَهْلِ الْاِسْلَامِ فَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً اَسَّسَتْ اَسَاسَ
الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الْبَیْتِ وَلَعَنَ اللهُ اُمَّةً دَفَعَتْکُمْ عَنْ مَقَامِکُمْ
وَاَزَالَتْکُمْ عَنْ مَرَاتِبِکُمُ الَّتِی رَتَّبَکُمُ اللهُ فِیهَا بِاَبِی اَنْتَ وَاُمِّی وَنَفْسِی یَا اَبَا

عَبْدَ اللهِ اَشْهَدُ لَقَدِ اقْشَعَرَّتْ لِدِمائِكُمْ اَظِلَّةُ الْعَرْشِ مَعَ اَظِلَّةِ
الْخَلائِقِ وَبَكَتْكُمُ السَّماءُ وَالْاَرْضُ وَسُكّانُ الْجِنانِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ
صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ عَدَدَ ما فى عِلْمِ اللهِ لَبَّيْكَ داعِىَ اللهِ اِنْ كانَ لَمْ يُجِبْكَ
بَدَنى عِنْدَ اسْتِغاثَتِكَ وَلِسانى عِنْدَ اسْتِنْصارِكَ فَقَدْ اَجابَكَ قَلْبى
وَسَمْعى وَبَصَرى سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ كانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً اَشْهَدُ اَنَّكَ
طُهْرٌ طاهِرٌ مُطَهَّرٌ مِنْ طُهْرٍ طاهِرٍ مُطَهَّرٍ طَهُرْتَ وَطَهُرَتْ بِكَ الْبِلادُ وَطَهُرَتْ
اَرْضٌ اَنْتَ بِها وَطَهُرَ حَرَمُكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَمَرْتَ بِالْقِسْطِ وَالْعَدْلِ
وَدَعَوْتَ اِلَيْهِما وَاَنَّكَ صادِقٌ صِدّيقٌ صَدَقْتَ فيما دَعَوْتَ اِلَيْهِ وَاَنَّكَ
ثارُ اللهِ فِى الْاَرْضِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللهِ وَعَنْ جَدِّكَ رَسُولِ اللهِ وَعَنْ
اَبيكَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ وَعَنْ اَخيكَ الْحَسَنِ وَنَصَحْتَ وَجاهَدْتَ فى سَبيلِ اللهِ
وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتّى اَتاكَ الْيَقينُ فَجَزاكَ اللهُ خَيْرَ جَزاءِ السّابِقينَ وَصَلَّى
اللهُ عَلَيْكَ وَسَلَّمَ تَسْليماً اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ
الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ الرَّشيدِ قَتيلِ الْعَبَراتِ وَاَسيرِ الْكُرُباتِ صَلوةً نامِيَةً
زاكِيَةً مُبارَكَةً يَصْعَدُ اَوَّلُها وَلا يَنْفَدُ آخِرُها اَفْضَلَ ما صَلَّيْتَ عَلى اَحَدٍ
مِنْ اَوْلادِ اَنْبِيائِكَ الْمُرْسَلينَ يا اِلٰهَ الْعالَمينَ آنگاه قبر مطهر را ببوس و
روی راست خود را بر قبر گذار و بعد از آن روی چپ را آنگاه دور قبر بگرد و
قبر علی بن الحسین و طواف کن و چهار جانب قبر را ببوس شیخ مفید رحمه الله
فرموده آنگاه برو بسوی قبر علی بن الحسین ع و بایست نزد قبر آنجناب و بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الصِّدّيقُ الطَّيِّبُ الزَّكِىُّ الْحَبيبُ الْمُقَرَّبُ وَابْنَ رَيْحانَةِ رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهيدٍ مُحْتَسِبٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ ما اَكْرَمَ مَقامَكَ
وَاَشْرَفَ مُنْقَلَبَكَ اَشْهَدُ لَقَدْ شَكَرَ اللهُ سَعْيَكَ وَاَجْزَلَ ثَوابَكَ وَاَلْحَقَكَ

بِالذُّرِّيَّةِ الْعالِيَةِ حَتّى شَرَّفَ كُلَّ شَرَفٍ وَفِي الْغُرَفِ السّامِيَةِ كَما
مَنَّ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَكَ مِنْ اَهْلِ الْبَيْتِ الَّذينَ اَذْهَبَ اللهُ عَنْهُمُ
الرِّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهيراً صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ وَرِضْوانُهُ
فَاشْفَعْ اَيُّهَا السَّيِّدُ الطّاهِرُ اِلى رَبِّكَ في حَطِّ الْاَثْقالِ عَنْ ظَهْري وَتَخْفيفِها
عَنّي وَارْحَمْ ذُلّي وَخُضُوعي لَكَ وَلِلسَّيِّدِ اَبيكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكُما پس بچسبان
خود را بقبر و بگو زادَ اللهُ في شَرَفِكُمْ فِي الْآخِرَةِ كَما شَرَّفَكُمْ فِي الدُّنْيا وَ
اَسْعَدَكُمْ كَما اَسْعَدَ بِكُمْ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَعْلامُ الدّينِ وَنُجُومُ الْعالَمينَ وَ
السَّلامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس رو کن بسوی شهداء و بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكُمْ يا اَنْصارَ اللهِ وَاَنْصارَ رَسُولِهِ وَاَنْصارَ عَلِيِّ بْنِ اَبي طالِبٍ وَاَنْصارَ
فاطِمَةَ وَاَنْصارَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَاَنْصارَ الْاِسْلامِ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ لَقَدْ نَصَحْتُمْ
لِلّهِ وَجاهَدْتُمْ في سَبيلِهِ فَجَزاكُمُ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ الْجَزاءِ
فَفُزْتُمْ وَاللهِ فَوْزاً عَظيماً اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ اَشْهَدُ
اَنَّكُمُ الشُّهَداءُ وَالسُّعَداءُ وَاَنَّكُمُ الْفائِزُونَ في دَرَجاتِ الْعُلى وَالسَّلامُ
عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ بعد از آن بازگرد و بایست نزد سر مبارک آنحضرت
و نماز زیارت بکن و دعا کن برای خود و پدر و مادر و برادران مؤمن
و بدانکه سید بن طاوس برای حضرت علی اکبر و شهداء قدس الله ارواحهم
زیارتی مشتمل بر اسامی ایشان نقل کرده ما بملاحظه اختصار و شیوع و اشتهار
آن ترک ذکر نمودیم دوّم زیارت نیمه رجب است از زیارتهای گذشته و از زیارات
که شیخ مفید در مزار نقل کرده که از زیارات مخصوصه نصف رجب است
که آنرا غفیله میگویند یعنی نیمه رجب را غفیله میگویند نه زیارت را وجه
غفلت عامه مردم از فضیلت آن پس چون قصد کردی زیارت آنحضرت را

در این وقت وا مکند در صحن شریف پس داخل شو یعنے در حرم مطہر پس تکبیر
بگو اَللّٰهُ اَکبَرُ و بایست در نزد قبر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا آلَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلَیکُم یا صَفوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا خِیَرَةَ اللّٰهِ مِن خَلقِهِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم
یا سادَةَ السّاداتِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم یا لُیُوثَ الغاباتِ اَلسَّلامُ عَلَیکُم
یا سُفُنَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا اَبا عَبدِاللّٰهِ الحُسَینِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا وارِثَ عِلمِ الاَنبِیاءِ وَرَحمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ
آدَمَ صِفوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا وارِثَ اِبرٰهیمَ خَلیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ اِسمٰعیلَ ذَبیحِ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ مُوسىٰ کَلیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ عیسىٰ
رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وارِثَ مُحَمَّدٍ حَبیبِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا ابنَ
مُحَمَّدٍ المُصطَفىٰ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا ابنَ عَلِیٍّ المُرتَضىٰ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا ابنَ فاطِمَةَ
الزَّهراءِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یَا ابنَ خَدیجَةَ الکُبرىٰ اَلسَّلامُ عَلَیکَ
یا شَهیدُ ابنَ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا قَتیلُ ابنَ القَتیلِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا
وَلِیَّ اللّٰهِ وَابنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابنَ حُجَّتِهِ عَلىٰ خَلقِهِ
اَشهَدُ اَنَّکَ قَد اَقَمتَ الصَّلوٰةَ وَآتَیتَ الزَّکوٰةَ وَاَمَرتَ بِالمَعرُوفِ وَنَهَیتَ
عَنِ المُنکَرِ وَ[illegible] وَجاهَدتَ عَدُوَّکَ وَاَشهَدُ اَنَّکَ تَسمَعُ
الکَلامَ وَتَرُدُّ الجَوابَ وَاَنَّکَ حَبیبُ اللّٰهِ وَخَلیلُهُ وَنَجیبُهُ وَصَفِیُّهُ وَابنُ صَفِیِّهِ
یا مَولایَ وَابنَ مَولایَ زُرتُکَ مُشتاقاً فَکُن لی شَفیعاً اِلَی اللّٰهِ یا سَیِّدی
وَاَستَشفِعُ اِلَی اللّٰهِ بِجَدِّکَ سَیِّدِ النَّبِیّینَ وَبِاَبیکَ سَیِّدِ الوَصِیّینَ وَبِاُمِّکَ
فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ العالَمینَ اَلا لَعَنَ اللّٰهُ قاتِلیکَ وَلَعَنَ اللّٰهُ ظالِمیکَ
وَلَعَنَ اللّٰهُ سالِبیکَ وَمُبغِضیکَ مِنَ الاَوَّلینَ وَالآخِرینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلىٰ سَیِّدِنا

یا عُدَّتی عِندَ شِدَّتی
وَیا غَوثی عِندَ کُربَتی
وَیا مُونِسی عِندَ وَحدَتی
احرُسنی بِعَینِکَ الَّتی لا
تَنامُ وَاکنُفنی بِرُکنِکَ
الَّذی لا یُرامُ مَولانَا العالِم
مِن بَعضِ ... الرَّحیم
بِسمِ اللّٰهِ الرَّحمٰنِ الرَّحیمِ یا
یا مالِکَ الرِّقابِ یا
هازِمَ الاَحزابِ یا
مُفَتِّحَ الاَبوابِ یا مُسَبِّبَ الاَسبابِ
سَبِّب لَنا سَبَباً لا نَستَطیعُ
لَهُ طَلَباً بِحَقِّ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ
مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ
عَلَیهِ وَعَلیٰ آلِهِ اَجمَعینَ
(۱۱)

محمّد و آله الطّیّبین الطّاهرین آنگاه قبر مطهّر را ببوس و متوجّه قبر علیّ بن
الحسین علیهما السّلام و آنجناب را زیارت کن و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ وَ ابْنَ مَوْلایَ لَعَنَ اللهُ قاتِلَکَ وَ لَعَنَ اللهُ ظالِمَکَ اِنّی اَتَقَرَّبُ
اِلَی اللهِ بِزِیارَتِکُمْ وَ بِمَحَبَّتِکُمْ وَ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَ السَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ پس برو نزد قبور شهداء رضوان الله
علیهم پس بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَی الْاَرْواحِ الْمُنیخَةِ بِقَبْرِ اَبی عَبْدِ اللهِ الْحُسَیْنِ
عَلَیْهِ السَّلامُ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا طاهِرینَ مِنَ الدَّنَسِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَهْدِیّینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَبْرارَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ عَلَی الْمَلائِکَةِ الْحافّینَ بِقُبُورِکُمْ
اَجْمَعینَ جَمَعَنَا اللهُ وَ اِیّاکُمْ فی مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِهِ وَ تَحْتَ عَرْشِهِ اِنَّهُ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ
وَ السَّلامُ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ بعد از آن برو بسوی عبّاس بن امیر
المؤمنین علیه السّلام چون برسی بآنجا بایست بر در قبّه آنجناب و بگو سَلامُ اللهِ
وَ سَلامُ مَلائِکَتِهِ الْمُقَرَّبینَ تا آخر زیارت مخصوص که پیش از این گذشت
ششم زیارت نیمه شعبان است بدانکه احادیث بسیار در فضیلت زیارت
آنحضرت در نیمه شعبان وارد شده است و تواتر است در این باب که بچند
سند معتبر از حضرت امام زین العابدین و امام جعفر صادق علیهما السّلام
وارد شده که هر که خواهد مصافحه کند با او صد و بیست و چهار هزار پیغمبر
پس باید که زیارت کند قبر ابی عبدالله الحسین علیه السّلام را در نیمه شعبان
بدرستیکه ملائکه و ارواح پیغمبران رخصت میطلبند در زیارت آنحضرت
میابند پس خوشا بحال آنکه مصافحه کند با ایشان و ایشان مصافحه کنند
با او و با ایشانند پنج پیغمبر اولوا العزم نوح و ابراهیم و عیسی و موسی و محمّد
صلی الله علیه و آله و علیهم اجمعین راوی گفت پرسید که چه سبب اینها را

اولوا العزم مینا مند فرمود بجهت آنکه ایشان مبعوث شده اند بشرق و مغرب
و جن و انس و اما الفاظ زیارت پس دو نحو نقل شده یکی همان زیارات
که برای اول رجب نقل شده دیگر زیارتی است که شیخ کفعمی در کتاب بلد الامین
از حضرت صادق ع نقل کرده و آن زیارت چنین است می ایستی نزد قبر آنحضرت
و میگوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الزَّکِیُّ
اُودِعُکَ شَهادَةً مِنّی لَکَ تُقَرِّبُنی اِلَیْکَ فی یَوْمِ شَفاعَتِکَ اَشْهَدُ اَنَّکَ
قُتِلْتَ وَلَمْ تَمُتْ بَلْ بِرَجاءِ حَیاتِکَ حَیِیَتْ قُلُوبُ شیعَتِکَ وَبِضِیاءِ نُورِکَ
اهْتَدَی الطّالِبُونَ اِلَیْکَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ نُورُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یُطْفَأْ وَلا یُطْفَأُ
اَبَداً وَاَنَّکَ وَجْهُ اللّٰهِ الَّذی لَمْ یَهْلِکْ وَلا یُهْلَکُ اَبَداً وَاَشْهَدُ اَنَّ هذِهِ التُّرْبَةَ
تُرْبَتُکَ وَهذَا الْحَرَمَ حَرَمُکَ وَهذَا الْمَصْرَعَ مَصْرَعُ بَدَنِکَ لا ذَلیلَ
وَاللّٰهِ مُعِزُّکَ وَلا مَغْلُوبَ وَاللّٰهِ ناصِرُکَ هذِهِ شَهادَةٌ لی عِنْدَکَ اِلی
یَوْمِ قَبْضِ رُوحی بِحَضْرَتِکَ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
چهارم زیارت شبهای قدر است بدانکه احادیث در فضیلت زیارت امام
حسین ع در ماه مبارک رمضان خصوص شب اول و نیمه و آخر آن و در خصوص
شب قدر بسیار است و از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که هر که
زیارت کند امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم ماه رمضان
و آن شبی است که امید هست شب قدر باشد و در آن شب هر امر حکیمی جدا
مقدر می شود مصافحه کنند با او روح بیست و چهار هزار ملک و پیغمبر
که همه رخصت میطلبند از خدا در زیارت آنحضرت در این شب و در حدیث
معتبر دیگر از حضرت صادق ع مرویست که چون شب قدر می شود منادی از
آسمان هفتم از بطنان عرش ندا میکند که حقتعالی آمرزید هر که را بزیارت

[illegible] مولف گوید [illegible] کفعمی [illegible] (۱۲)
[illegible] حضرت رسول صلی الله علیه و آله [illegible] الرحمن الرحیم [illegible] العرش العظیم [illegible] ان الله علی کل [illegible]

قبر حسین علیه السلام آمده و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که
زیارت کند قبر امام حسین علیه السلام را در ماه رمضان و بمیرد در راه زیارت از
برای او عرض و حسابی نخواهد بود و با او بگویند که داخل بهشت شو بدون
خوف و بیم و اما الفاظیکه زیارت کرده می شود حضرت امام حسین علیه
السلام باآن در لیلهٔ قدر پس چنان است که شیخ مفید و محمد بن المشهدی
و ابن طاوس و شهید رحمهم الله در کتب مزار ذکر نموده اند و آن زیارت را
مخصوص باین شب و عیدین یعنی روز عید فطر و قربان قرار داده اند و شیخ
محمد بن المشهدی باسناد معتبر خود روایت از حضرت صادق علیه السلام روایت
کرده و گفتند که آنحضرت فرمودند وقتیکه اراده کردی زیارت کنی ابا عبدالله
الحسین علیه السلام را پس برو بمشهد آنحضرت بعد از آنکه غسل کرده باشی و پوشیده
باشی پاکیزه ترین جامه های خود را پس چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس رو کن
خود را بجانب آنحضرت کن و قبله را میان دو کتف خود قرار ده و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ الصِّدّیقَةِ الطّاهِرَةِ فاطِمَةَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا مَوْلایَ یا اَبا عَبْدِاللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلوةَ
وَآتَیْتَ الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ
تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ فِی اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الاَذی فی جَنْبِهِ
مُحْتَسِباً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّ الَّذینَ خالَفُوکَ وَحارَبُوکَ وَالَّذینَ
خَذَلُوکَ وَالَّذینَ قَتَلُوکَ مَلْعُونُونَ عَلی لِسانِ النَّبِیِّ الاُمِّیِّ وَقَدْ خابَ
مَنِ افْتَری لَعَنَ اللهُ الظّالِمینَ لَکُمْ مِنَ الاَوَّلینَ وَالاخِرینَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ
الْعَذابَ الاَلیمَ اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ یَا بْنَ رَسُولِ اللهِ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ

مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُسْتَبْصِراً بِالْهُدَی الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ عارِفاً بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بر قبر و رو و خود را بر آن بگذار پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّهِ فی اَرْضِهِ وَسَمائِهِ صَلَّی اللّهُ عَلی رُوحِکَ الطَّیِّبِ وَجَسَدِکَ الطّاهِرِ وَعَلَیْکَ السَّلامُ یا مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ پس بچسبان خود را بقبر و بگذار صورت خود را بر آن و بگو بجانب سر پس دو رکعت نماز زیارت بگذار و نماز کن بعد از آن دو رکعت آنچه میسر شود ترا پس از آن برو به پایین پا و زیارت کن علی بن الحسین علیهما السلام را و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ وَابْنَ مَوْلایَ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَکاتُهُ لَعَنَ اللّهُ مَنْ ظَلَمَکَ وَلَعَنَ اللّهُ مَنْ قَتَلَکَ وَضاعَفَ عَلَیْهِمُ الْعَذابَ الْاَلیمَ پس دعا کن با آنچه میخواهی پس زیارت کن شهدا را از آنجا لیکن میل کنی از سمت پا بطرف قبله پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الصِّدّیقُونَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا الشُّهَداءُ الصّابِرُونَ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ جاهَدْتُمْ فی سَبیلِ اللّهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِ اللّهِ وَنَصَحْتُمْ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتّی اَتاکُمُ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّکُمْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّکُمْ تُرْزَقُونَ فَجَزاکُمُ اللّهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ اَفْضَلَ جَزاءِ الْمُحْسِنینَ وَجَمَعَ بَیْنَنا وَبَیْنَکُمْ فی مَحَلِّ النَّعیمِ پس برو به زیارت عباس بن امیرالمؤمنین علیهما السلام همینکه رسیدی بجا و ایستادی نزد آنجناب بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ الْمُطیعُ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ جاهَدْتَ وَنَصَحْتَ وَصَبَرْتَ حَتّی اَتاکَ الْیَقینُ لَعَنَ اللّهُ الظّالِمینَ مِنَ الْاَوَّلینَ وَالْآخِرینَ وَاَلْحَقَهُمْ بِدَرْکِ الْجَحیمِ پس نماز تطوع کن در مسجد آنجناب هرچه خواهی و برگرد. دوم و پنجم زیارت حضرت امام حسین ع

از جمله آنچه ذکر کرده در باب ... بسیار نافع است دعائیست بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیمِ بِسْمِ اللّهِ خَیْرِ الْاَسْماءِ بِسْمِ اللّهِ رَبِّ الْاَرْضِ وَالسَّماءِ بِسْمِ اللّهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ سَمٌّ وَلا داءٌ بِسْمِ اللّهِ اَصْبَحْتُ وَعَلَی اللّهِ تَوَکَّلْتُ بِسْمِ اللّهِ عَلی قَلْبی وَنَفْسی بِسْمِ اللّهِ عَلی دینی وَعَقْلی بِسْمِ اللّهِ عَلی اَهْلی وَمالی بِسْمِ اللّهِ عَلی ما اَعْطانی رَبّی بِسْمِ اللّهِ الَّذی لا یَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَیْءٌ فِی الْاَرْضِ وَلا فِی السَّماءِ وَهُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ اَللّهُ اَللّهُ

در عید فطر و قربان نیز بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در یکی از سه شب قبر امام حسین علیه السلام را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب عید فطر یا شب عید اضحی یا شب نیمه شعبان و بروایت معتبر از حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام منقول است که فرمود سه شب است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین علیه السلام را در آن شبها گناهان گذشته و آینده اش آمرزیده شود شب نصف شعبان و شب عید فطر و شب عرفه در یک سال بنویسد حقتعالی برای او هزار حج مبرور و هزار عمره مقبوله و هزار ورد برای او هزار حاجت دنیا و آخرت و از حضرت امام محمد باقر علیه السلام مروی است که هر که شب عرفه در زمین کربلا باشد و بماند آنجا تا زیارت روز عید کند و برگردد نگاه دارد حقتعالی او از شر آن سال بدانکه علما از برای این دو عید شریف در زیارت نقلکرده اند یکی زیارت سابقه که بجهه لیالی قدر ذکر شد و دیگر این زیارتست و از کلمات ایشان ظاهر میشود که زیارت سابقه مال روز هلهٔ عیدین است و این زیارت مال شبهای عیدین فرموده اند چون اراده کنی زیارت آنحضرت در این دو شب پس بایست بر در قبه مطهره و نظر بیفکن بجانب قبر و بگو بجهة استیذان یا مولای یا ابا عبد الله یا بن رسول الله عبدک وابن امتک الذلیل بین یدیک والمصغر فی علو قدرک والمعترف بحقک جاءک مستجیراً بک قاصداً الی حرمک متوجها الی مقامک متوسلا الی الله تعالی بک ءادخل یا مولای ءادخل یا ولی الله ءادخل یا ملائکة الله المحدقین بهذا الحرم المقیمین فی هذا المشهد پس اگر دلت خاشع شد و چشمت گریان شد داخل شو و مقدم دار پای راست را و بگو چهار

بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اَنْزِلْنِي مُنْزَلاً
مُبَارَكاً وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ پس بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ كَبِيراً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ كَثِيراً وَسُبْحَانَ
اللّٰهِ بُكْرَةً وَاَصِيلاً وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْمَاجِدِ الْاَحَدِ الْمُتَفَضِّلِ
الْمَنَّانِ الْمُتَطَوِّلِ الْحَنَّانِ الَّذِي مِنْ تَطَوُّلِهِ سَهَّلَ لِي زِيَارَةَ مَوْلَايَ بِاِحْسَانِهِ
وَلَمْ يَجْعَلْنِي عَنْ زِيَارَتِهِ مَمْنُوعاً وَلَا عَنْ ذِمَّتِهِ مَدْفُوعاً بَلْ تَطَوَّلَ وَمَنَحَ
پس داخل شو و چون بمیان روضه رسید بایست محاذی قبر مطهر با حال
خضوع و گریه و تضرع و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ اَمِينِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ اِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسىٰ رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ حَبِيبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيٍّ حُجَّةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
اَيُّهَا الْوَصِيُّ الْبَرُّ التَّقِيُّ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوِتْرَ الْمَوْتُورَ
اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتّىٰ اسْتُبِيحَ حُرْمَتُكَ وَقُتِلْتَ مَظْلُوماً
پس بایست نزد سر مقدس با دل خاشع و چشم گریان و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَطَلَ الْمُسْلِمِينَ يَا مَوْلَايَ اَشْهَدُ اَنَّكَ كُنْتَ نُوراً فِي الْاَصْلَابِ
الشَّامِخَةِ وَالْاَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِاَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُلْبِسْكَ
مِنْ مُدْلَهِمَّاتِ ثِيَابِهَا وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَاَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ
وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي
الْمَهْدِيُّ وَاَشْهَدُ اَنَّ الْاَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوىٰ وَاَعْلَامُ الْهُدىٰ

وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقىٰ وَالْحُجَّةُ عَلىٰ اَهْلِ الدُّنْيا پس بچسبان خود را بقبر و بگو اِنّا
لِلّٰهِ وَاِنّا اِلَيْهِ راجِعُونَ يا مَوْلاىَ اَنَا مُوالٍ لِوَلِيِّكُمْ وَمُعادٍ لِعَدُوِّكُمْ وَاَنَا
بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِاِيابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرايِعِ دينى وَخَواتيمِ عَمَلى وَقَلْبى لِقَلْبِكُمْ
سِلْمٌ وَاَمْرى لِاَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ يا مَوْلاىَ اَتَيْتُكَ خائِفاً فَآمِنّى وَاَتَيْتُكَ مُسْتَجيراً
فَاَجِرْنى وَاَتَيْتُكَ فَقيراً فَاَغْنِنى سَيِّدى وَمَوْلاىَ حُجَّةُ اللّٰهِ عَلَى الْخَلْقِ اَجْمَعينَ
آمَنْتُ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ وَبِظاهِرِكُمْ وَباطِنِكُمْ وَاَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ
وَاَشْهَدُ اَنَّكَ التّالى لِكِتابِ اللّٰهِ وَاَمينُ اللّٰهِ الدّاعى اِلَى اللّٰهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ
الْحَسَنَةِ لَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَقَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ اُمَّةً سَمِعَتْ بِذٰلِكَ
فَرَضِيَتْ بِهِ پس دو ركعت نماز نزد سر آنحضرت بكن و چون سلام گفتى بگو
اَللّٰهُمَّ اِنّى لَكَ صَلَّيْتُ وَلَكَ رَكَعْتُ وَلَكَ سَجَدْتُ وَحْدَكَ لا شَريكَ
لَكَ فَاِنَّهُ لا تَجُوزُ الصَّلاةُ وَالرُّكُوعُ وَالسُّجُودُ اِلّا لَكَ لِاَنَّكَ اَنْتَ اللّٰهُ الَّذى
لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَبْلِغْهُمْ عَنّى اَفْضَلَ السَّلامِ
وَالتَّحِيَّةِ وَارْدُدْ عَلَىَّ مِنْهُمُ السَّلامَ اَللّٰهُمَّ وَهاتانِ الرَّكْعَتانِ هَدِيَّةٌ
اِلىٰ سَيِّدِى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِىٍّ عَلَيْهِمَا السَّلامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِ
وَتَقَبَّلْهُما مِنّى وَاْجُرْنى عَلَيْهِما اَفْضَلَ اَمَلى وَرَجائى فيكَ وَفى وَلِيِّكَ يا وَلِىَّ
الْمُؤْمِنينَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگو اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ
عَلِىٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهيدِ قَتيلِ الْعَبَراتِ وَاَسيرِ الْكُرُباتِ اَللّٰهُمَّ اِنّى اَشْهَدُ اَنَّهُ
وَلِيُّكَ وَابْنُ وَلِيِّكَ وَصَفِيُّكَ الثّائِرُ بِحَقِّكَ اَكْرَمْتَهُ بِكَرامَتِكَ وَخَتَمْتَ
لَهُ بِالشَّهادَةِ وَجَعَلْتَهُ سَيِّداً مِنَ السّادَةِ وَقائِداً مِنَ الْقادَةِ اَكْرَمْتَهُ
بِطيبِ الْوِلادَةِ وَاَعْطَيْتَهُ مَواريثَ الْاَنْبِياءِ وَجَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلىٰ خَلْقِكَ مِنَ
الْاَوْصِياءِ فَاَعْذَرَ فِى الدُّعاءِ وَمَنَحَ النُّصْحَ وَبَذَلَ مُهْجَتَهُ فيكَ حَتّىٰ

اَسْتَنْقَذَ عِبادَكَ مِنَ الْجَهالَةِ وَحَيْرَةِ الضَّلالَةِ وَقَدْ تَوازَرَ عَلَيْهِ مَنْ غَرَّتْهُ
الدُّنْيا وَباعَ حَظَّهُ مِنَ الْآخِرَةِ بِالْاَدْنى وَتَرَدّى فى هَواهُ وَاَسْخَطَكَ وَاَسْخَطَ
نَبِيَّكَ وَاَطاعَ مِنْ عِبادِكَ اُولِى الشِّقاقِ وَالنِّفاقِ وَحَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبينَ
النّارَ فَجاهَدَهُمْ فيكَ صابِراً مُحْتَسِباً مُقْبِلاً غَيْرَ مُدْبِرٍ لا تَأْخُذُهُ فِى اللهِ
لَوْمَةُ لائِمٍ حَتّى سُفِكَ فى طاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتُبيحَ حَريمُهُ اَللّٰهُمَّ الْعَنْهُمْ
لَعْناً وَبيلاً وَعَذِّبْهُمْ عَذاباً اَليماً پس بگو بجانب علی بن الحسین علیهما السلام
و آنجناب در طرف پای مبارک حضرت حسین علیه السلام است پس بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ خاتَمِ النَّبِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ فاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَميرِ الْمُؤْمِنينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَظْلُومُ الشَّهيدُ بِاَبى اَنْتَ وَاُمّى عِشْتَ سَعيداً وَ
قُتِلْتَ مَظْلُوماً شَهيداً پس رو کن بسوی قبور شهدا رضوان الله علیهم و بگو
اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الذّابُّونَ عَنْ تَوْحيدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكُمْ بِما صَبَرْتُمْ
فَنِعْمَ عُقْبَى الدّارِ بِاَبى اَنْتُمْ وَاُمّى فُزْتُمْ فَوْزاً عَظيماً پس برو بمشهد
عباس بن علی علیهما السلام و بایست نزد ضریح شریف آنجناب و بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَبْدُ الصّالِحُ وَالصِّدّيقُ الْمُواسى اَشْهَدُ اَنَّكَ آمَنْتَ بِاللهِ
وَنَصَرْتَ ابْنَ رَسُولِ اللهِ وَدَعَوْتَ اِلى سَبيلِ اللهِ وَواسَيْتَ بِنَفْسِكَ فَعَلَيْكَ
مِنَ اللهِ اَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلامِ پس بچسبان خود را بقبر و بگو بِاَبى اَنْتَ
وَاُمّى يا ناصِرَ دينِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ناصِرَ الْحُسَيْنِ الشَّهيدِ عَلَيْكَ مِنّى
اَلسَّلامُ ما بَقيتُ وَبَقِىَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ پس نماز کن بنزد سر آنحضرت دو رکعت
و بگو بعد از آن آنچه را که میگفتی در نزد سر حضرت حسین علیه السلام یعنی بخوان دعای
اَللّٰهُمَّ اِنّى صَلَّيْتُ الخ پس برگرد بسوی مشهد حسین علیه السلام و بمان در نزد آنحضرت

دعا

۷

آنچه خواهی مکرر آنکه مستحب است که آنجا مکان بیتوته شب خوابگاه قرار دهی
و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را بایست در نزد سر و گریه کن و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا مَوْلایَ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا قالٍ وَلا سَئِمٍ فَاِنْ اَنْصَرِفْ فَلا عَنْ
مَلالَةٍ وَاِنْ اُقِمْ فَلا عَنْ سُوءِ ظَنٍّ بِما وَعَدَ اللهُ الصّابِرینَ یا مَوْلایَ لا
جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی لِزِیارَتِکَ وَرَزَقَنِی الْعَوْدَ اِلَیْکَ وَالْمَقامَ فی
حَرَمِکَ وَالْکَوْنَ فی مَشْهَدِکَ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس ببوس ضریح را و جمیع
بدن خود را بر آن بمال بدرستیکه باعث امان و حرز تو است و بیرون برو
از نزد آنحضرت بطوریکه روی بجانب قبر باشد و پشت بر او مکن و بگو اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا بابَ الْمَقامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَریکَ الْقُرْآنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حُجَّةَ الْخِصامِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا سَفینَةَ النَّجاةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا مَلائِکَةَ رَبّی
الْمُقیمینَ فی هذَا الْحَرَمِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَبَداً ما بَقیتُ وَبَقِیَ اللَّیْلُ وَالنَّهارُ و
بگو اِنّا لِلّهِ وَاِنّا اِلَیْهِ راجِعُونَ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ
پس برو بیرون و سید بن طاوس و محمد بن المشهدی گفته اند پس چون
چنین کردی مثل کسی هستی که زیارت کرده خدا را در عرش ششم
زیارت امام حسین ع در روز عرفه است بدانکه اخبار از اهلبیت عصمت و
طهارت علیهم السلام در باب زیارت عرفه رسیده از کثرت احصا و بیان
فضیلت و ثواب زیاده از آن است که احصا شود و ما بجهت تیمن و تبرک
بذکر چند حدیث اکتفا میکنیم شیخ بشیر دهان منقول است که
گفت عرض کردم بخدمت حضرت صادق ع که گاه هست حج از من فوت
می‌شود روز عرفه را نزد قبر امام حسین علیه السلام میگذرانم فرمود که نیک
میکنی ای بشیر هر مؤمنی که بزیارت قبر امام حسین ع برود با شناسائی حق

[illegible]

آنحضرت

در غیر روز عید نوشته شود برای او ثواب بیست حج و بیست عمره مبروره
مقبوله و بیست جهاد با پیغمبر مرسل یا امام عادل و هر که زیارت کند
آنحضرت را در روز عرفه با معرفت حق آنحضرت نوشته شود برای او ثواب
هزار حج و هزار عمره پسندیده مقبوله و هزار جهاد با پیغمبر مرسل یا امام
عادل گفتم کجا حاصل میشود برای من ثواب موقف عرفات پس آنحضرت
نظر کرد بسوی من مانند کسیکه خشمناک باشد و فرمود که ای بشیر مرد
مؤمنی برود بزیارت قبر امام حسین ع در روز عرفه غسل کند در نهر فرات
پس متوجه شود بسوی قبر آنحضرت بنویسد حقتعالی از برای او بهر گامی
که بر میدارد حجی با همه مناسک بعمل آورده باشد و چنین گمان دارم که فرمود
و عمره و در احادیث کثیره بسیار معتبره وارد شده که حقتعالی در روز عرفه اول
نظر رحمت بسوی زوار قبر امام حسین ع می افکند پیش از آنکه نظر باهل موقف
عرفات کند و در حدیث معتبر از رفاعه منقولست که حضرت صادق ع بمن فرمود
که امسال حج کردی گفتم فدایت شوم زری نداشتم که بحج بروم و لکن عرفه را
نزد قبر امام حسین ع گذرانیدم فرمود که ای رفاعه هیچ کوتاهی نکردی از
آنچه اهل منی در آن بودند اگر نه این بود که کراهت دارم که مردم ترک حج کنند
هر اینه حدیثی برای تو میگفتم که هرگز ترک زیارت قبر آنحضرت نکنی پس
ساعتی ساکت شد و بعد از آن فرمود که خبر داد مرا پدرم که هر که بیرون رود
بسوی قبر امام حسین ع و عارف بحق آنحضرت باشد و با تکبیر برود همراه
او میشوند هزار ملک از جانب راست و هزار ملک از جانب چپ و نوشته
شود برای او ثواب هزار حج و هزار عمره که با پیغمبر یا وصی پیغمبر کرده باشد
و اما کیفیت زیارت آنحضرت پس چنانست که علماء اجلّ و رؤساء مذهب

ومکث فرمود. اند چون خواستی آنحضرت را زیارت کنی پس اگر
ممکن شد ترا که از فرات غسل کنی چنان کن و اگر نه از هر آبی که ترا ممکن
باشد و پاکیزه ترین جامه‌ها خود را بپوش و قصد زیارت آنحضرت کن در
حالیکه با زاری و فروتنی باشی پس چون به در حایر برسی بگو اَللّٰهُ اَکْبَرُ
کَبِیْرًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ کَثِیْرًا وَسُبْحَانَ اللّٰهِ بُکْرَةً وَاَصِیْلًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ
هَدَانَا لِهٰذَا وَمَا کُنَّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلَا اَنْ هَدَانَا اللّٰهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالْحَقِّ اَلسَّلَامُ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ اَلسَّلَامُ عَلٰی
اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلٰی فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ
عَلٰی مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلٰی جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ
اَلسَّلَامُ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْخَلَفِ الصَّالِحِ الْمُنْتَظَرِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ عَبْدُکَ وَابْنُ
عَبْدِکَ وَابْنُ اَمَتِکَ الْمُوَالِیْ لِوَلِیِّکَ الْمُعَادِیْ لِعَدُوِّکَ اسْتَجَارَ
بِمَشْهَدِکَ وَتَقَرَّبَ اِلَی اللّٰهِ بِقَصْدِکَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ هَدَانِیْ لِوِلَایَتِکَ
وَخَصَّنِیْ بِزِیَارَتِکَ وَسَهَّلَ لِیْ قَصْدَکَ پس داخل روضه شو و بایست
محاذی سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ
عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِیْبِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ مُحَمَّدِ الْمُصْطَفٰی
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ عَلِیِّ الْمُرْتَضٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا ابْنَ خَدِیْجَةَ الْکُبْرٰی

السلام عليك يا ثار الله وابن ثاره والوتر الموتور أشهد أنك قد
أقمت الصلوة وآتيت الزكوة وأمرت بالمعروف ونهيت عن المنكر
وأطعت الله حتى أتاك اليقين فلعن الله أمة قتلتك ولعن الله أمة
ظلمتك ولعن الله أمة سمعت بذلك فرضيت به يا مولاي يا أبا عبد الله
أشهد الله وملائكته وأنبياءه ورسله أني بكم مؤمن وبإيابكم موقن
بشرائع ديني وخواتيم عملي ومنقلبي إلى ربي فصلوات الله عليكم
وعلى أرواحكم وعلى أجسادكم وعلى شاهدكم وعلى غائبكم وظاهركم
وباطنكم السلام عليك يا ابن خاتم النبيين وابن سيد الوصيين
وابن إمام المتقين وابن قائد الغر المحجلين إلى جنات النعيم وكيف
لا تكون كذلك وأنت باب الهدى وإمام التقى والعروة الوثقى
والحجة على أهل الدنيا وخامس أصحاب الكساء غذتك يد الرحمة
ورضعت من ثدي الإيمان وربيت في حجر الإسلام فالنفس غير راضية
بفراقك ولا شاكة في حيوتك صلوات الله عليك وعلى آبائك
وأبنائك السلام عليك يا صريع العبرة الساكبة وقرين المصيبة
الراتبة لعن الله أمة استحلت منك المحارم وانتهكت فيك حرمة
الإسلام فقتلت صلى الله عليك مقهورا وأصبح رسول الله صلى الله
عليه وآله بك موتورا وأصبح كتاب الله بفقدك مهجورا السلام عليك
وعلى جدك وأبيك وأمك وأخيك وعلى الأئمة من بنيك وعلى
المستشهدين معك وعلى الملائكة الحافين بقبرك والشاهدين
لزوارك المؤمنين بالقبول على دعاء شيعتك والسلام عليك ورحمة
الله وبركاته بأبي أنت وأمي يا أبا عبد الله لقد عظمت الرزية وجلت

المصيبة بك علينا وعلى جميع اهل السموات والارض فلعن الله امة اسرجت والجمت وتهيأت لقتالك يا مولاي يا ابا عبد الله قصدت حرمك واتيت مشهدك اسئل الله بالشأن الذي لك عنده وبالمحل الذي لك لديه ان يصلي على محمد وال محمد وان يجعلني معكم في الدنيا والاخرة بمنه وجوده وكرمه پس ببوس ضریح را پس دو رکعت نماز کن نزد بالای سر و در این دو رکعت هر سوره که خواهی بخوان و چون فارغ شدی بگو اللهم اني صليت وركعت وسجدت لك وحدك لا شريك لك لان الصلوة والركوع والسجود لا يكون الا لك لانك انت الله لا اله الا انت اللهم صل على محمد وال محمد وابلغهم عني افضل التحية والسلام واردد علي منهم التحية والسلام اللهم وهاتان الركعتان هدية مني الى مولاي وسيدي وامامي الحسين بن علي عليهما السلام اللهم صل على محمد وال محمد وتقبل ذلك مني واجزني على ذلك افضل املي ورجائي فيك وفي وليك يا ارحم الراحمين پس برخیز و برو بجانب پای مبارک حضرت حسین ع و زیارت کن علی بن الحسین را و سر آنجناب در نزد پای ابیعبدالله علیه السلام است پس بگو السلام عليك يا بن رسول الله السلام عليك يا بن نبي الله السلام عليك يا بن امير المؤمنين السلام عليك يا بن الحسين الشهيد السلام عليك ايها الشهيد ابن الشهيد السلام عليك ايها المظلوم وابن المظلوم لعن الله امة قتلتك ولعن الله امة ظلمتك ولعن الله امة سمعت بذلك فرضيت به السلام عليك يا مولاي السلام عليك يا ولي الله وابن وليه لقد عظمت

وجلت الرزية

بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ فَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللّٰهِ
وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ پس توجہ کن بجانب شہدا و زیارت کن
ایشاں را و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللّٰهِ وَأَحِبَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
أَصْفِيَاءَ اللّٰهِ وَأَوِدَّاءَهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللّٰهِ وَأَنْصَارَ نَبِيِّهِ
وَأَنْصَارَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
أَبِي عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ الْمَظْلُومِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِأَبِي
أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْتُمْ وَطَابَتِ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دُفِنْتُمْ وَفُزْتُمْ فَوْزاً
عَظِيماً يَا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَفُوزَ مَعَكُمْ فِي الْجِنَانِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ
وَحَسُنَ أُولٰئِكَ رَفِيقاً وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بر
گرد بجانب سر امام حسینؑ و بسیار دعا کن از برائے خود و از برائے اہل
و عیال و برادران مؤمن خود و سید ابن طاوس و شہید فرمودہ اند پس
برو بمشہد جناب عباس رضی اللہ عنہ چونکہ رسیدی آنجا بایست نزد قبر
آنجناب و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْفَضْلِ الْعَبَّاسَ ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَوَّلِ الْقَوْمِ
إِسْلَاماً وَأَقْدَمِهِمْ إِيمَاناً وَأَقْوَمِهِمْ بِدِينِ اللّٰهِ وَأَحْوَطِهِمْ عَلَى الْإِسْلَامِ
أَشْهَدُ لَقَدْ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِأَخِيكَ فَنِعْمَ الْأَخُ الْمُوَاسِي فَلَعَنَ
اللّٰهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ
مِنْكَ الْمَحَارِمَ وَانْتَهَكَتْ فِي قَتْلِكَ حُرْمَةَ الْإِسْلَامِ فَنِعْمَ الْأَخُ الصَّابِرُ الْمُجَاهِدُ
الْمُحَامِي النَّاصِرُ وَالْأَخُ الدَّافِعُ عَنْ أَخِيهِ الْمُجِيبُ إِلَى طَاعَةِ رَبِّهِ الرَّاغِبُ فِيمَا
زَهِدَ فِيهِ غَيْرُهُ مِنَ الثَّوَابِ الْجَزِيلِ وَالثَّنَاءِ الْجَمِيلِ وَأَلْحَقَكَ اللّٰهُ بِدَرَجَةِ آبَائِكَ

ی دار النعیم انک حمید مجید پس بسجده رود و بگوید اللهم لک تعرضت ولزیارة اولیائک قصدت رغبة فی ثوابک ورجاء لمغفرتک وجزیل احسانک فاسئلک ان تصلی علی محمد وال محمد وان تجعل رزقی بهم دارا وعیشی بهم قارا وزیارتی بهم مقبولة وذنبی بهم مغفورا واقلبنی بهم مفلحا منجحا مستجابا دعائی بافضل ما ینقلب به احد من زواره والقاصدین الیه برحمتک یا ارحم الراحمین پس بسوی ضریح برو و نماز کن نزد آنحضرت نماز زیارت و آنچه خواسته باشی و چون خواهی وداع کنی آنحضرت را بگو آنچه را که از پیش ذکر کردیم در وداع آنحضرت هفتم زیارت عاشوراست بدانکه زیارات منقوله در روز عاشورا چند زیارت است و ما اینجا بملاحظه اختصار بذکر دو زیارت اکتفا میکنیم و در باب دوم اعمال روز عاشورا نیز زیارتی نقل کردیم با مطالبی که مناسب آن مقام است و اما آن دو زیارت اول زیارت عاشورا معروفه که خوانده می‌شود از نزدیک و دور و شرح آن چنانکه شیخ ابوجعفر طوسی در مصباح ذکر فرموده چنین است روایت کرده محمد بن اسمعیل بن بزیع از صالح بن عقبه از پدرش از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمود هرکه زیارت کند حسین بن علی علیهما السلام در روز دهم محرم تا آنکه نزد قبر آنحضرت گریان شود ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد که ثواب آنها مثل ثواب کسی باشد که حج و عمره و جهاد کند در خدمت رسول خدا صلی الله علیه و آله و ائمه طاهرین علیهم السلام راوی گفت گفتم فدایت شوم چه ثواب است از برای کسیکه بوده باشد در شهرهای دور و

[illegible]

کربلا و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت در مثل این روز فرموده هرگاه
چنین باشد بیرون رود بسوی صحرا یا بالا رود بر بام بلندی در خانه خود
اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام و جهد کند در نفرین کردن بر قاتلین
آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بکند اینکار را در اول روز پیش
از زوال آفتاب پس ندبه کند بر حسین ع و بگرید بر او و امر کند کسانی را
که در خانه اش هستند هرگاه از ایشان تقیه نمیکند بگریستن بر آنحضرت
و برپا دارد در خانه خود مصیبتی با اظهار کردن جزع بر آنحضرت و تعزیت بگویند
بیکدیگر بمصیبت ایشان بحسین ع و من ضامنم برای ایشان بر خدا هرگاه
بیاورند این عمل را جمیع این ثوابها را گفتم فدایت شوم تو ضامن میشوی این
ثوابها را برای ایشان و کفیل میشوی این ثوابها را فرمود که بلی من ضامنم
و کفیلم از برای کسیکه این عمل را بجا آورد گفتم چگونه بکدیگر را تعزیت
بگویند فرمود که میگویند اَعْظَمَ اللهُ اُجُوْرَنا بِمُصابِنا بِالْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ
وَجَعَلَنا وَاِیّاکُمْ مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ مَعَ وَلِیِّهِ الْاِمامِ الْمَهْدِیِّ مِنْ آلِ
مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلامُ یعنی بزرگ فرماید خدا اجرهای ما را بمصیبت ما بحسین
و قرار دهد ما و شما را از خواهندگان خون او با ولی او امام مهدی ع
از آل محمد علیهم السلام و اگر بتوانی که بیرون نروی آن روز را در پی حاجتی
چنان کن زیرا که آن روز نحسی است که برآورده نمیشود در آن حاجت مؤمن
و اگر برآورده شود مبارک نخواهد بود از برای او و نخواهد دید در آن
خیری و رشدی و ذخیره نکند البته هیچیک از شما برای منزلش در آن روز
چیزی را پس هرکه ذخیره کند در آن روز چیزی را برکت نخواهد دید در
چیزی که ذخیره نموده و مبارک نخواهد بود از برای او در اهلش که ذخیره برا

[illegible]

انها نهاده پس هرگاه بجا آورند این عمل را می‌نویسد حقتعالی برای ایشان
ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار جهاد که همه را با رسول خدا صلی الله
علیه و آله کرده باشد و از برای او است نزد ثواب مصیبت هر پیغمبری
و رسولی و وصیی و صدیق و شهیدی که مرده باشد یا کشته شده
باشد از زمانیکه خلق فرموده حقتعالی دنیا را تا زمانیکه برپای شود
قیامت صالح بن عقبه و سیف بن عمیره گفته‌اند که گفت علقمة بن محمد حضرمی
که گفتم بحضرت باقر ع که تعلیم بفرما مرا دعائیکه بخوانم انرا در این روز هرگاه
زیارت کنم انجناب را از نزدیک و دعائیکه بخوانم انرا هرگاه زیارت نکنم
او را از نزدیک و بخواهم اشاره کنم بسلام بسوی او از شهرهای دور و از خانه‌ام
فرمود بمن ای علقمه هرگاه تو بجا آوردی آن دو رکعت نماز را بعد از آنکه
اشاره کنی بسوی انحضرت بسلام پس بگو در وقت اشاره بانحضرت بعد
از گفتن تکبیر این قول را (یعنی زیارت آتیه را) پس بدرستیکه هرگاه
تو گفتی این قول را بتحقیق که دعا کرده باشی بانچه دعا میکنند بان زائران
ان حضرت از ملائکه و مینویسد خدا از برای تو صد هزار هزار درجه
و بوده باشی مثل کسیکه شهید شده باشد با امام حسین ع تا مشارکت
کنی ایشان را در درجات ایشان و شناخته نشوی مگر در جمله شهدائیکه
شهید شده‌اند با انحضرت و نوشته شود برای تو ثواب زیارت هر پیغمبری
و رسولی و ثواب زیارت هر که زیارت کرده حسین ع را از روزیکه شهید
شده است سلام خدا بر انحضرت و بر اهل بیتش میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
اَبا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ اَميرِ
الْمُؤْمِنينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيّينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فاطِمَةَ الزَّهْراءِ

دعا الوسائل

[illegible]

سیدۃ نساء العالمین السلام علیک یا ثار اللہ وابن ثارہ والوتر
الموتور السلام علیک وعلی الارواح التی حلت بفنائک علیکم
منی جمیعا سلام اللہ ابدا ما بقیت وبقی اللیل والنہار یا ابا عبد اللہ
لقد عظمت المصیبۃ وجلت الرزیۃ بک علینا وعلی جمیع اہل الاسلام
وجلت وعظمت مصیبتک فی السماوات علی جمیع اہل السماوات
فلعن اللہ امۃ اسست اساس الظلم والجور علیکم اہل البیت و
لعن اللہ امۃ دفعتکم عن مقامکم وازالتکم عن مراتبکم التی رتبکم
اللہ فیہا ولعن اللہ امۃ قتلتکم ولعن اللہ الممہدین لہم بالتمکین
من قتالکم برئت الی اللہ والیکم منہم واشیاعہم واتباعہم واولیائہم
یا ابا عبد اللہ انی سلم لمن سالمکم وحرب لمن حاربکم الی یوم القیامۃ
ولعن اللہ آل زیاد وآل مروان ولعن اللہ بنی امیۃ قاطبۃ ولعن اللہ
ابن مرجانۃ ولعن اللہ عمر بن سعد ولعن اللہ شمرا ولعن اللہ امۃ
اسرجت والجمت وتنقبت لقتالک بابی انت وامی لقد عظم مصابی
بک فاسئل اللہ الذی اکرم مقامک واکرمنی ان یرزقنی طلب ثارک
مع امام منصور من اہل بیت محمد صلی اللہ علیہ وآلہ اللہم اجعلنی
عندک وجیہا بالحسین علیہ السلام فی الدنیا والآخرۃ یا ابا عبد اللہ
انی اتقرب الی اللہ والی رسولہ والی امیر المؤمنین والی فاطمۃ والی
الحسن والیک بموالاتک وبالبرائۃ ممن قاتلک ونصب لک الحرب
وبالبرائۃ ممن اسس اساس الظلم والجور علیکم وابرء الی اللہ والی
رسولہ ممن اسس اساس ذلک وبنی علیہ بنیانہ وجری فی ظلمہ وجورہ
علیکم وعلی اشیاعکم برئت الی اللہ والیکم منہم واتقرب الی اللہ ثم

إِلَيْكُمْ بِمُوالاتِكُمْ وَمُوالاةِ وَلِيِّكُمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ أَعْدائِكُمْ وَالنّاصِبِينَ لَكُمُ
الْحَرْبَ وَبِالْبَرائَةِ مِنْ أَشْياعِهِمْ وَأَتْباعِهِمْ إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ
وَحَرْبٌ لِمَنْ حارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ فَأَسْأَلُ اللّهَ
الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبَرائَةَ مِنْ أَعْدائِكُمْ
أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ
فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللّهِ وَأَنْ
يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثارِي مَعَ إِمامٍ هُدىً ظاهِرٍ ناطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللّهَ
بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصابِي بِكُمْ أَفْضَلَ ما يُعْطِي
مُصاباً بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً ما أَعْظَمَها وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَها فِي الْإِسْلامِ وَفِي
جَمِيعِ السَّماواتِ وَالْأَرْضِ اللّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقامِي هذا مِمَّنْ تَنالُهُ مِنْكَ
صَلَواتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ اللّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيايَ مَحْيا مُحَمَّدٍ وَمَماتِي مَماتَ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللّهُمَّ إِنَّ هذا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ آكِلَةِ الْأَكْبادِ
اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلى لِسانِكَ وَلِسانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللّهُمَّ
الْعَنْ أَبا سُفْيانَ وَمُعاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ
الْآبِدِينَ وَهذا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيادٍ وَآلُ مَرْوانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنَ
صَلَواتُ اللّهِ عَلَيْهِ اللّهُمَّ فَضاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعَذابَ
اللّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هذا وَأَيّامِ حَياتِي
بِالْبَرائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُوالاةِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ
وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ پس میگوئی صد مرتبہ اللّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظالِمٍ ظَلَمَ
حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تابِعٍ لَهُ عَلى ذلِكَ اللّهُمَّ الْعَنِ الْعِصابَةَ الَّتِي

جاهَدَتِ الْحُسَيْنَ وَشايَعَتْ وَبايَعَتْ وَتابَعَتْ عَلى قَتْلِهِ اَللّهُمَّ الْعَنْهُمْ
جَميعاً پس صد مرتبه میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا عَبْدِاللّهِ وَعَلَى الْاَرْواحِ
الَّتي حَلَّتْ بِفِنائِكَ عَلَيْكَ مِنّي سَلامُ اللّهِ اَبَداً ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ
وَالنَّهارُ وَلا جَعَلَهُ اللّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّي لِزِيارَتِكُمْ اَلسَّلامُ عَلَى الْحُسَيْنِ
وَعَلى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلى اَوْلادِ الْحُسَيْنِ وَعَلى اَصْحابِ الْحُسَيْنِ پس
میگوئی اَللّهُمَّ خُصَّ اَنْتَ اَوَّلَ ظالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنّي وَابْدَأْ بِهِ اَوَّلاً ثُمَّ
الثّانِيَ وَالثّالِثَ وَالرّابِعَ اَللّهُمَّ الْعَنْ يَزيدَ خامِساً وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللّهِ بْنَ
زِيادٍ وَابْنَ مَرْجانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْراً وَآلَ اَبي سُفْيانَ وَآلَ زِيادٍ
وَآلَ مَرْوانَ اِلى يَوْمِ الْقِيمَةِ پس بسجده میروی و میگوئی اَللّهُمَّ لَكَ
الْحَمْدُ حَمْدَ الشّاكِرينَ لَكَ عَلى مُصابِهِمْ اَلْحَمْدُ لِلّهِ عَلى عَظيمِ رَزِيَّتي
اَللّهُمَّ ارْزُقْني شَفاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَثَبِّتْ لي قَدَمَ صِدْقٍ
عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَاَصْحابِ الْحُسَيْنِ الَّذينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ
عَلَيْهِ السَّلامُ علقمه گفت که فرمود حضرت باقر ع اگر بتوانی که زیارت
کنی آنحضرت را در هر روز بزیارت در خانه خود بکن که خواهد بود
برای تو جمیع این ثوابها و روایت کرده محمد بن خالد طیالسی از سیف بن عمیره
که گفت بیرون رفتم با صفوان بن مهران و جمعی دیگر از اصحاب خودمان
بسوی نجف بعد از خروج حضرت صادق ع از حیره بجانب مدینه پس زمانی
که ما فارغ شدیم از زیارت نجف زیارت امیرالمؤمنین ع گردانید صفوان
صورت خود را بجانب مشهد ابو عبدالله ع پس گفت از برای ما که زیارت
کنید حسین ع را از اینمکان از نزد سر مقدس حضرت امیرالمؤمنین ع
که از اینجا ایما و اشاره کرد بسلام بر آنحضرت جناب صادق علیه السلام

و من در خدمتش بودم سیف گفت پس خواند صفوان همان زیارت را که
روایت کرده علقمة بن محمد حضرمی از حضرت باقر ع در روز عاشورا
آنگاه دو رکعت نماز کرد نزد سر امیرالمؤمنین و وداع گفت بعد از نماز
امیرالمؤمنین ع را و اشاره کرد بجانب قبر حسین علیه السلام بسلام
در حالتیکه گردانیده بود روی خود را بجانب او و وداع کرد بعد از
زیارت او را و از دعاها یکی را بعد از نماز خوانده این بود یا اَللهُ یا اَللهُ
یا اَللهُ یا مُجیبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرّینَ یا کاشِفَ کُرَبِ الْمَکْروبینَ یا غِیاثَ
الْمُسْتَغیثینَ یا صَریخَ الْمُسْتَصْرِخینَ وَیا مَنْ هُوَ اَقْرَبُ اِلَیَّ مِنْ حَبْلِ
الْوَریدِ وَیا مَنْ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَیا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْاَعْلی
وَبِالْاُفُقِ الْمُبینِ وَیا مَنْ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی
وَیا مَنْ یَعْلَمُ خائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَما تُخْفِی الصُّدُورُ وَیا مَنْ لا یَخْفی
عَلَیْهِ خافِیَةٌ یا مَنْ لا تَشْتَبِهُ عَلَیْهِ الْاَصْواتُ وَیا مَنْ لا تُغَلِّطُهُ الْحاجاتُ
وَیا مَنْ لا یُبْرِمُهُ اِلْحاحُ الْمُلِحّینَ یا مُدْرِکَ کُلِّ فَوْتٍ وَیا جامِعَ کُلِّ شَمْلٍ
وَیا بارِئَ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ یا مَنْ هُوَ کُلَّ یَوْمٍ فی شَاْنٍ یا قاضِیَ الْحاجاتِ
یا مُنَفِّسَ الْکُرُباتِ یا مُعْطِیَ السُّؤُلاتِ یا وَلِیَّ الرَّغَباتِ یا کافِیَ الْمُهِمّاتِ یا
مَنْ یَکْفی مِنْ کُلِّ شَیْءٍ وَلا یَکْفی مِنْهُ شَیْءٌ فِی السَّماواتِ وَالْاَرْضِ اَسْاَلُکَ
بِحَقِّ مُحَمَّدٍ خاتَمِ النَّبِیّینَ وَعَلِیٍّ اَمیرِ الْمُؤْمِنینَ وَبِحَقِّ فاطِمَةَ بِنْتِ نَبِیِّکَ
وَبِحَقِّ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ فَاِنّی بِهِمْ اَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ فی مَقامی هذا وَبِهِمْ
اَتَوَسَّلُ وَبِهِمْ اَتَشَفَّعُ اِلَیْکَ وَبِحَقِّهِمْ اَسْاَلُکَ وَاُقْسِمُ وَاَعْزِمُ عَلَیْکَ
وَبِالشَّاْنِ الَّذی لَهُمْ عِنْدَکَ وَبِالَّذی فَضَّلْتَهُمْ عَلَی الْعالَمینَ
وَبِاسْمِکَ الَّذی جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ خَصَصْتَهُمْ دُونَ الْعالَمینَ وَبِهِ

بَيْنَهُمْ وَأَبَنْتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى فَاقَ فَضْلُهُمْ
فَضْلَ الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي وَتَكْفِيَنِي الْمُهِمَّ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي
دَيْنِي وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَقْرِ وَتُجِيرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُغْنِيَنِي عَنِ الْمَسْئَلَةِ إِلَى
الْمَخْلُوقِينَ وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَعُسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ وَحُزُونَةَ
مَنْ أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ
مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ
وَكَيْدَ مَنْ أَخَافُ كَيْدَهُ وَمَقْدُرَةَ مَنْ أَخَافُ مَقْدُرَتَهُ عَلَيَّ وَتَرُدَّ
عَنِّي كَيْدَ الْكَيَدَةِ وَمَكْرَ الْمَكَرَةِ اَللّٰهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي فَأَرِدْهُ وَمَنْ
كَادَنِي فَكِدْهُ وَاصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَمَكْرَهُ وَبَأْسَهُ وَأَمَانِيَّهُ وَامْنَعْهُ عَنِّي
كَيْفَ شِئْتَ وَأَنَّى شِئْتَ اَللّٰهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِبَلَاءٍ لَا
تَسْتُرُهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهَا وَبِسُقْمٍ لَا تُعَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعِزُّهُ وَبِمَسْكَنَةٍ
لَا تَجْبُرُهَا اَللّٰهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ نَصْبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي
مَنْزِلِهِ وَالسُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغُلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَ
أَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ ذِكْرَكَ وَخُذْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَيَدِهِ
وَرِجْلِهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذٰلِكَ السُّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ
حَتَّى تَجْعَلَ ذٰلِكَ لَهُ شُغُلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَاكْفِنِي يَا كَافِيَ
مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَمُفَرِّجٌ لَا مُفَرِّجَ سِوَاكَ
وَمُغِيثٌ لَا مُغِيثَ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ مَنْ كَانَ جَارُهُ سِوَاكَ
وَمُغِيثُهُ سِوَاكَ وَمَفْزَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَلْجَأُهُ إِلَى غَيْرِكَ
وَمَنْجَاهُ مِنْ مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَفْزَعِي وَمَهْرَبِي وَمَلْجَأِي

والأموال وأحوال من
ضيق الأقفال وأقبض
عني سوء الحساب وابطل
لي باطل الغضب واشفني
من ماء وزفرات عادة
وأهلك من عصيم بالات
منون وأنجني بالشدة
والمال وانفس بي من
الأقفال وصححني بأ
وشطيطها وآيات لنفلاني
من الشيا والفضل
الطول العظيم
العميم والشن الجميل
وأنت الجواد الكريم
مناجات استغاثه

وَ مَخَافَتِي فَبِكَ أَسْتَغِيثُ وَ بِهِمْ أَسْتَشْفِعُ وَ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ
وَ أَتَوَسَّلُ وَ أَسْتَشْفِعُ فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ
الشُّكْرُ وَ إِلَيْكَ الْمُشْتَكَى وَ أَنْتَ الْمُسْتَعَانُ فَأَسْأَلُكَ يَا اللّٰهُ يَا اللّٰهُ
يَا اللّٰهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَكْشِفَ عَنِّي
غَمِّي وَ هَمِّي وَ كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَ غَمَّهُ
وَ كَرْبَهُ وَ كَفَيْتَهُ هَوْلَ عَدُوِّهِ فَاكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَ فَرِّجْ عَنِّي
كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ اكْفِنِي كَمَا كَفَيْتَهُ وَ اصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوْلَهُ
وَ مَؤُونَةَ مَا أَخَافُ مَؤُونَتَهُ وَ هَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مَؤُونَةٍ عَلَى نَفْسِي
مِنْ ذَلِكَ وَ اصْرِفْنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ كِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمُّهُ مِنْ أَمْرِ آخِرَتِي
وَ دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ عَلَيْكُمَا مِنِّي سَلَامُ اللّٰهِ
أَبَداً مَا بَقِيتُ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ وَ لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
زِيَارَتِكُمَا وَ لَا فَرَّقَ اللّٰهُ بَيْنِي وَ بَيْنَكُمَا اللّٰهُمَّ أَحْيِنِي حَيَاةَ مُحَمَّدٍ وَ ذُرِّيَّتِهِ
وَ أَمِتْنِي مَمَاتَهُمْ وَ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّتِهِمْ وَ احْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ وَ لَا تُفَرِّقْ
بَيْنِي وَ بَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَداً فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَ يَا أَبَا عَبْدِ اللّٰهِ أَتَيْتُكُمَا زَائِراً وَ مُتَوَسِّلاً إِلَى اللّٰهِ رَبِّي وَ رَبِّكُمَا وَ مُتَوَجِّهاً
إِلَيْهِ بِكُمَا وَ مُسْتَشْفِعاً بِكُمَا إِلَى اللّٰهِ تَعَالَى فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَا لِي فَإِنَّ
لَكُمَا عِنْدَ اللّٰهِ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَ الْجَاهَ الْوَجِيهَ وَ الْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَ الْوَسِيلَةَ
إِنِّي أَنْقَلِبُ عَنْكُمَا مُنْتَظِراً لِتَنَجُّزِ الْحَاجَةِ وَ قَضَائِهَا وَ نَجَاحِهَا مِنَ اللّٰهِ
بِشَفَاعَتِكُمَا لِي إِلَى اللّٰهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَخِيبُ وَ لَا يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَباً
خَائِباً خَاسِراً بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي مُنْقَلَباً رَاجِحاً مُفْلِحاً مُنْجِحاً مُسْتَجَاباً
بِقَضَاءِ جَمِيعِ حَوَائِجِي وَ تَشَفَّعَا لِي إِلَى اللّٰهِ انْقَلَبْتُ عَلَى مَا شَاءَ اللّٰهُ وَ لَا

حول و لا قوة الا بالله مفوضا امری الی الله متوکلا علی الله و اقول
حسبی الله و کفی سمع الله لمن دعا لیس لی وراء الله و وراءکم یا سادتی
منتهی ما شاء ربی کان و ما لم یشأ لم یکن و لا حول و لا قوة الا بالله
استودعکما الله و لا جعله الله آخر العهد منی الیکما انصرفت یا سیدی
یا امیر المؤمنین و مولای و انت یا ابا عبد الله یا سیدی و سلامی علیکما
متصل ما اتصل اللیل و النهار واصل ذلک الیکما غیر محجوب عنکما
سلامی ان شاء الله و اسأله بحقکما ان یشاء ذلک و یفعل فانه
حمید مجید انقلبت یا سیدی عنکما تائبا حامدا لله شاکرا راجیا للاجابة
غیر آیس و لا قانط آئبا عائدا راجعا الی زیارتکما بعد ان زهد فیکما
و فی زیارتکما اهل الدنیا فلا خیبنی الله ما رجوت و ما املت فی
زیارتکما انه قریب مجیب سیف بن عمیره گوید که سؤال کردم از صفوان
و گفتم که علقمة بن محمد این دعا را برای ما از حضرت باقر علیه السلام روایت
نکرد بلکه همان زیارت را حدیث کرد صفوان گفت که وارد شدم با سید
خودم حضرت صادق ع باینمکان پس بجا آورد مثل آنچه را که ما بجا آوردیم
در زیارت و دعا کرد باین دعا هنگام وداع بعد از اینکه دو رکعت نماز
گذاشتیم و وداع کرد چنانچه ما وداع کردیم پس صفوان گفت که حضرت
صادق ع بمن فرمود که مواظب باش این زیارت را و بخوان این دعا را و زیارت
کن بآن پس بدرستیکه من ضامنم بر خدا برای هرکه زیارت کند باین زیارت
و دعا کند باین دعا از نزدیک یا از دور اینکه زیارتش مقبول شود و سعیش
مشکور و سلامش بآنحضرت برسد و محجوب نماند و حاجتش روا شود
از جانب خدا تعالی بهر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید برنگرداند

ای صفوان زیارت را یافتم با این ضمان از پدرم و پدرم از پدرش علی بن الحسین
همین ضمان را داد و حسین از برادرش حسن همین ضمان
و حسن از پدرش امیرالمؤمنین علیه السلام با همین ضمان و امیرالمؤمنین از رسول خدا
صلی الله علیه و آله با همین ضمان و رسول خدا از جبرئیل با همین ضمان و جبرئیل
از خدا تعالی با همین ضمان و بتحقیق که خداوند عز و جل قسم خورده بذات
مقدس خود که هر که زیارت کند حسین علیه السلام را باین زیارت
از نزدیک یا از دور و دعا کند باین دعا قبول میکنم از او زیارت او را و میپذیرم
از او خواهش او را هر قدر که باشد و میدهم مسئلتش را پس باز نگردد از
حضرت من با ناامیدی و خسارت و بازش گردانم با چشم روشن ببرآوردن
حاجت و فوز بجنت و آزادی از دوزخ و قبول کنم شفاعت او را در حق هر کس
که شفاعت کند حضرت فرمود بجز دشمن ما اهل بیت که در حق او قبول نشود
قسم خورده حق تعالی باین بر ذات اقدس خود و گواه گرفته ما را بر آنچه که گواهی
دادند بآن ملائکه ملکوتش پس جبرئیل گفت یا رسول الله خدا فرستاده مرا
بسوی تو بجهة سرور و بشارت تو و شادی و بشارت علی و فاطمه و حسن و حسین
و امامان از اولاد تو علیهم السلام تا روز قیامت پس مستمر و پاینده باد
مسرت تو و مسرت علی و فاطمه و حسن و حسین و امامان علیهم السلام
و شیعه شما تا روز رستخیز پس صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام
با من فرمود ای صفوان هرگاه روی داد از برای تو بسوی خدای عز و جل
حاجتی پس زیارت کن باین زیارت در هر مکانیکه بوده باشی و بخوان
این دعا را و بخواه از پروردگار خود حاجت را که برآورده شود از خدا
و خدا خلاف نخواهد فرمود وعده خود را بجود و امتنان خود والحمد لله

مؤلف گوید که در نجم ثاقب در ذیل حکایت شریف جناب حاج سید احمد رشتی مبلا قات امام عصر ارواحنا فداه در سفر حج و فرمایش آنحضرت باو که چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا عاشورا و آنحکایت را ما بعد از زیارت جامعهٔ کبیره نقل خواهیم کرد شیخ ما ثقة الاسلام نوری رحمه الله فرموده اما زیارت عاشورا پس در فضل و مقام آن بس که از سنخ سایر زیارات نیست که بظاهر از انشاء و املاء معصومی باشد هرچند که از قلوب مطهرهٔ ایشان چیزی جز آنچه از عالم بالا با نجا رسد بیرون نیاید بلکه از سنخ احادیث قدسیه است که بهمین ترتیب از زیارت و لعن و سلام و دعا از حضرت احدیت جلت عظمته بجبرئیل امین و از او بخاتم النبیین صلی الله علیه و آله رسیده و بحسب تجربه مداومت بان در چهل روز یا کمتر در قضاء حاجات و نیل مقاصد و دفع اعادی بی نظیر و لکن احسن فوائد آن که از مواظبت آن بدست آمده فائده ایست که در کتاب دار السلام ذکر کردم و اجمالا آنکه ثقهٔ صالح متقی حاج ملا حسن یزدی که از نیکان مجاورین نجف اشرف است و پیوسته مشغول عبادت و زیارت نقل کرد از ثقهٔ امین حاج محمد علی یزدی که مرد فاضل صالحی بود در یزد که دائما مشغول اصلاح امر آخرت خود بود و شبها در مقبرهٔ خارج یزد که در آن جماعتی از صلحا مدفونند و معروفست بمزار بیتوته میکرد و او همسایهٔ بود که در کودکی باهم بزرگ شده و در نزد یک معلم میرفتند تا آنکه بزرگ شد و شغل عشاری پیش گرفت تا آنکه مرد و در همان مقبره نزدیک محلیکه آنمرد صالح بیتوته میکرد دفن کردند پس او را در خواب دید پس از گذشتن کمتر از ماهی که در هیئت نیکوئی است پس نزد او رفت و گفت من میدانم

[illegible]

مبدء ومنتهای کار تو در ظاهر وباطن تو را ونبودی از آنها که احتمال دو دیگر
در باطن ایشان وشغل تو مقتضی نبود جز عذاب پس بکدام عمل باینمقام
رسیدی گفت چنان است که گفتی ومن در داشت عذاب بودم از روز وفات
تا دیروز که زوجه استاد اشرف حداد فوت شد ودر اینمکان او را دفن
کردند واشاره کرد بموضعیکه قریب صد ذرع از او دور بود ودر شب
وفات او حضرت ابیعبدالله الحسین ع سه مرتبه او را زیارت کرد ودر مرتبه
سوم امر فرمود برفع عذاب از این مقبره پس حالت ما نیکو شد ودر سعه
ونعمت افتادیم پس از خواب متحیرانه بیدار شد وحداد را نمیشناخت
ومحله او را نمیدانست پس در بازار حدادان از او تفحص کرد او را پیدا نمود
از او پرسید برای تو زوجه بود گفت آری دیروز وفات کرد واو را در
فلان مکان وهمان موضع را اسم برد دفن کردم گفت او بزیارت ابیعبدالله
الحسین ع رفته بود گفت نه گفت ذکر مصائب او میکرد گفت نه گفت
مجلس تعزیه داری داشت گفت نه آنگاه پرسید چه میجوئی خواب را نقل
کرد گفت آن زن مواظبت داشت بزیارت عاشوراء دوم زیارت
عاشورای غیر معروفه است که با زیارت معروفه متداوله در اجر وثواب
شریک است بی تفاوت گفتن صد مرتبه لعن وصد مرتبه سلام واین برای
آنانکه شغل مهمی دارند فوز عظیم است وکیفیت آن بنحویکه از معصوم
علیهم نقل شده بدون شرح آن چنین است هر کس که دوست دارد
زیارت کند آنحضرت را از بلاد دور یا نزدیک پس غسل کند وبرود
بصحرا یا در بام خانه خود آنگاه دو رکعت نماز کند وبخواند در آن
سوره قل هو الله احد چون سلام گفت اشاره کند بسوی آنحضرت بسلام

و متوجه شود باین سلام و اشاره و نیت با نجه بکرد و آن است ابو عبداللہ
الحسین ع یعنی رو کند بکربلاء معلّٰی انگاه با خشوع و انکسار بگوید
السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ
وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ وَابْنَ خِيَرَتِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللّٰهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوِتْرُ الْمَوْتُورُ السَّلامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْهَادِي الزَّكِيُّ وَعَلَى أَرْوَاحٍ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ
وَأَقَامَتْ فِي جِوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُوَّارِكَ السَّلامُ عَلَيْكَ مِنِّي مَا
بَقِيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتْ فِي
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرَضِينَ أَجْمَعِينَ فَإِنَّا
لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
عَبْدِ اللّٰهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلامُ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجَبِينَ
وَعَلَى ذُرِّيَّاتِكُمُ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ لَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَتَرَكَتْ
نُصْرَتَكَ وَمَعُونَتَكَ وَلَعَنَ اللّٰهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ لَكُمْ وَ
مَهَّدَتِ الْجَوْرَ عَلَيْكُمْ وَطَرَّقَتْ إِلَى أَذِيَّتِكُمْ وَتَحَيُّفِكُمْ وَجَارَتْ ذٰلِكَ
فِي دِيَارِكُمْ وَأَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَمَوَالِيَّ
وَأَئِمَّتِي مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَسْأَلُ اللّٰهَ الَّذِي أَكْرَمَ يَا
مَوَالِيَّ مَقَامَكُمْ وَشَرَّفَ مَنْزِلَتَكُمْ وَشَأْنَكُمْ أَنْ يُكْرِمَنِي بِوِلايَتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ
وَالائْتِمَامِ بِكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَأَسْأَلُ اللّٰهَ الْبَرَّ الرَّحِيمَ أَنْ يَرْزُقَنِي
مَوَدَّتَكُمْ وَأَنْ يُوَفِّقَنِي لِلطَّلَبِ بِثَارِكُمْ مَعَ الْإِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الْهَادِي
مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ

المحمود لكم عند الله واسئل الله عزّ وجلّ بحقكم وبالشأن الذي
جعل الله لكم ان يعطيني بمصابي بكم افضل ما اعطى مصابا بمصيبته
انا لله وانا اليه راجعون يا لها من مصيبة ما افجعها وانكاها لقلوب
المؤمنين والمسلمين فانا لله وانا اليه راجعون اللهم صل على
محمد وآل محمد واجعلني في مقامي ممن تناله منك صلوات ورحمة
ومغفرة واجعلني عندك وجيها في الدنيا والآخرة ومن المقربين
فاني اتقرب اليك بمحمد وآل محمد صلواتك عليه وعليهم اجمعين
اللهم واني اتوسل واتوجه بصفوتك من خلقك وخيرتك من
خلقك محمد وعلي والطيبين من ذريتهما اللهم فصل على محمد
وآل محمد واجعل محياي محياهم ومماتي مماتهم ولا تفرق بيني وبينهم
في الدنيا والآخرة انك سميع الدعاء اللهم وهذا يوم تجدد فيه
النقمة وتنزل فيه اللعنة على اللعين يزيد وعلى آل يزيد وعلى آل
زياد وعمر بن سعد والشمر اللهم العنهم والعن من رضي بقولهم
وفعلهم من اول وآخر لعنا كثيرا واصلهم حر نارك واسكنهم جهنم
وساءت مصيرا واوجب عليهم وعلى كل من شايعهم وبايعهم وتابعهم
وساعدهم ورضي بفعلهم وافتح لهم وعليهم وعلى كل من رضي
بذلك لعناتك التي لعنت بها كل ظالم وكل غاصب وكل جاحد
وكل كافر وكل مشرك وكل شيطان رجيم وكل جبار عنيد
اللهم العن يزيد وآل يزيد وبني مروان جميعا اللهم وضعّف
غضبك وسخطك وعذابك ونقمتك على اول ظالم ظلم اهل
بيت نبيك اللهم والعن جميع الظالمين لهم وانتقم منهم انك

[illegible]

ذو نقمة من المجرمين اللهم والعن اول ظالم ظلم آل بيت محمد والعن
ارواحهم وديارهم وقبورهم والعن اللهم العصابة التي نازلت
الحسين بن بنت نبيك وحاربته وقتلت اصحابه وانصاره واعوانه
واوليائه وشيعته ومحبيه واهل بيته وذريته والعن اللهم الذين
نهبوا ماله وسلبوا حريمه ولم يسمعوا كلامه ولا مقاله اللهم والعن
كل من بلغه ذلك فرضي به من الاولين والآخرين والخلائق اجمعين
الى يوم الدين السلام عليك يا ابا عبد الله الحسين وعلى من ساعدك
وعاونك وواساك بنفسه وبذل مهجته في الذب عنك السلام
عليك يا مولاي وعليهم وعلى روحك وعلى ارواحهم وعلى تربتك
وعلى تربتهم اللهم لقهم رحمة ورضوانا وروحا وريحانا السلام
عليك يا مولاي يا ابا عبد الله يا ابن خاتم النبيين ويا ابن سيد الوصيين
ويا ابن سيدة نساء العالمين السلام عليك يا شهيد يا ابن الشهيد
اللهم بلغه عني في هذه الساعة وفي هذا اليوم وفي هذا الوقت
وكل وقت تحية وسلاما السلام عليك يا ابن سيد العالمين وعلى
المستشهدين معك سلاما متصلا ما اتصل الليل والنهار السلام
على الحسين بن علي الشهيد السلام على علي بن الحسين الشهيد السلام
على العباس بن امير المؤمنين السلام على الشهداء من ولد امير المؤمنين
السلام على الشهداء من ولد جعفر وعقيل السلام على كل مستشهد
من المؤمنين اللهم صل على محمد وآل محمد وبلغهم عني تحية وسلاما
السلام عليك يا رسول الله وعليك السلام ورحمة الله وبركاته
احسن الله لك العزاء في ولدك الحسين عليه السلام السلام عليك

یا اَبَا الْحَسَنِ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ وَعَلَیْکَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَحْسَنَ اللهُ لَکَ الْعَزاءَ فی وَلَدِکَ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکِ یا فاطِمَةُ
یا بِنْتَ رَسُولِ رَبِّ الْعالَمینَ وَعَلَیْکِ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ
اَحْسَنَ اللهُ لَکِ الْعَزاءَ فی وَلَدِکِ الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
وَعَلَیْکَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَحْسَنَ اللهُ لَکَ الْعَزاءَ فی اَخیکَ
الْحُسَیْنِ اَلسَّلامُ عَلی اَرْواحِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ
وَعَلَیْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَحْسَنَ اللهُ لَهُمُ الْعَزاءَ فی مَوْلاهُمُ
الْحُسَیْنِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنا مِنَ الطّالِبینَ بِثارِهِ مَعَ اِمامٍ عَدْلٍ تُعِزُّ بِهِ
الْاِسْلامَ وَاَهْلَهُ یا رَبَّ الْعالَمینَ پس بسجده برو و بگو اَللّٰهُمَّ لَکَ الْحَمْدُ
عَلی جَمیعِ ما نابَ مِنْ خَطْبٍ وَلَکَ الْحَمْدُ عَلی کُلِّ اَمْرٍ وَاِلَیْکَ الْمُشْتَکی فی
عَظیمِ الْمُهِمّاتِ بِخِیَرَتِکَ وَاَوْلِیائِکَ وَذلِکَ لِما اَوْجَبْتَ لَهُمْ مِنَ الْکَرامَةِ
وَالْفَضْلِ الْکَثیرِ اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنی شَفاعَةَ الْحُسَیْنِ
عَلَیْهِ السَّلامُ یَوْمَ الْوُرُودِ وَالْمَقامِ الْمَشْهُودِ وَالْحَوْضِ الْمَوْرُودِ وَاجْعَلْ لی قَدَمَ
صِدْقٍ عِنْدَکَ مَعَ الْحُسَیْنِ وَاَصْحابِ الْحُسَیْنِ عَلَیْهِ السَّلامُ الَّذینَ واسَوْهُ
بِاَنْفُسِهِمْ وَبَذَلُوا دُونَهُ مُهَجَهُمْ وَجاهَدُوا مَعَهُ اَعْداءَکَ ابْتِغاءَ مَرْضاتِکَ
وَرَجاءِکَ وَتَصْدیقاً بِوَعْدِکَ وَخَوْفاً مِنْ وَعیدِکَ اِنَّکَ لَطیفٌ لِما
تَشاءُ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ هشتم زیارت اربعین است یعنی بیستم صفر شیخ
در تهذیب و مصباح روایت کرده از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
که فرموده علامات مؤمن پنج چیز است پنجاه و یک رکعت نماز گذاشتن
که مراد هفده رکعت فریضه و سی و چهار رکعت نافله است در هر شب و روز
و زیارت اربعین کردن و انگشتر در دست راست کردن و جبین را در سجده

بر حال کذا شستن. و بسم الله الرحمن الرحیم را بلند گفتن. و کیفیت زیارت حضرت
امام حسین ع در این روز بدو نحو رسیده یکی زیارتی است که شیخ در تهذیب
و مصباح روایت کرده از صفوان جمال که گفت فرمود بمن مولایم حضرت صادق
در زیارت اربعین که زیارت میکنی در هنگامیکه روز بلند شده باشد
و میگوئی اَلسَّلامُ عَلی وَلِیِّ اللهِ وَ حَبیبِهِ اَلسَّلامُ عَلی خَلیلِ اللهِ وَ نَجیبِهِ اَلسَّلامُ
عَلی صَفِیِّ اللهِ وَ ابْنِ صَفِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْحُسَیْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهیدِ اَلسَّلامُ عَلی اَسیرِ
الْکُرُباتِ وَ قَتیلِ الْعَبَراتِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّهُ وَلِیُّکَ وَ ابْنُ وَلِیِّکَ
وَ صَفِیُّکَ وَ ابْنُ صَفِیِّکَ الْفائِزُ بِکَرامَتِکَ اَکْرَمْتَهُ بِالشَّهادَةِ وَ حَبَوْتَهُ
بِالسَّعادَةِ وَ اجْتَبَیْتَهُ بِطیبِ الْوِلادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَیِّداً مِنَ السّادَةِ وَ قائِداً
مِنَ الْقادَةِ وَ ذائِداً مِنَ الذّادَةِ وَ اَعْطَیْتَهُ مَواریثَ الْاَنْبِیاءِ وَ جَعَلْتَهُ
حُجَّةً عَلی خَلْقِکَ مِنَ الْاَوْصِیاءِ فَاَعْذَرَ فِی الدُّعاءِ وَ مَنَحَ النُّصْحَ وَ بَذَلَ
مُهْجَتَهُ فیکَ لِیَسْتَنْقِذَ عِبادَکَ مِنَ الْجَهالَةِ وَ حَیْرَةِ الضَّلالَةِ وَ قَدْ تَوازَرَ
عَلَیْهِ مَنْ غَرَّتْهُ الدُّنْیا وَ باعَ حَظَّهُ بِالْاَرْذَلِ الْاَدْنی وَ شَری آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ
وَ تَغَطْرَسَ وَ تَرَدّی فی هَواهُ وَ اَسْخَطَکَ وَ اَسْخَطَ نَبِیَّکَ وَ اَطاعَ مِنْ عِبادِکَ
اَهْلَ الشِّقاقِ وَ النِّفاقِ وَ حَمَلَةَ الْاَوْزارِ الْمُسْتَوْجِبینَ النّارَ فَجاهَدَهُمْ
فیکَ صابِراً مُحْتَسِباً حَتّی سُفِکَ فی طاعَتِکَ دَمُهُ وَ اسْتُبیحَ حَریمُهُ اَللّٰهُمَّ
فَالْعَنْهُمْ لَعْناً وَبیلاً وَ عَذِّبْهُمْ عَذاباً اَلیماً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ رَسُولِ
اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْاَوْصِیاءِ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَمینُ اللهِ وَ ابْنُ
اَمینِهِ عِشْتَ سَعیداً وَ مَضَیْتَ حَمیداً وَ مُتَّ فَقیداً مَظْلُوماً شَهیداً
وَ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ مُنْجِزٌ ما وَعَدَکَ وَ مُهْلِکٌ مَنْ خَذَلَکَ وَ مُعَذِّبٌ مَنْ
قَتَلَکَ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ وَفَیْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَ جاهَدْتَ فی سَبیلِهِ حَتّی اَتیکَ

الیقین فلعن الله من قتلک ولعن الله من ظلمک ولعن الله امة سمعت بذلک فرضیت به اللهم انی اشهدک انی ولی لمن والاه وعدو لمن عاداه بابی انت وامی یابن رسول الله اشهد انک کنت نورا فی الاصلاب الشامخة والارحام المطهرة لم تنجسک الجاهلیة بانجاسها ولم تلبسک من مدلهمات ثیابها واشهد انک من دعائم الدین وارکان المسلمین ومعقل المؤمنین واشهد انک الامام البر التقی الرضی الزکی الهادی المهدی واشهد ان الائمة من ولدک کلمة التقوی واعلام الهدی والعروة الوثقی والحجة علی اهل الدنیا واشهد انی بکم مؤمن وبایابکم موقن بشرایع دینی وخواتیم عملی وقلبی لقلبکم سلم وامری لامرکم متبع ونصرتی لکم معدة حتی یاذن الله لکم فمعکم معکم لا مع عدوکم صلوات الله علیکم وعلی ارواحکم واجسادکم وشاهدکم وغائبکم وظاهرکم وباطنکم امین رب العالمین پس دو رکعت نماز میکنی ودعا میکنی بانچه میخواهی و برمیگردی و دیگر زیارتی که از جابر منقول است وکیفیت آن چنان است که از عطا روایت شده که گفت با جابر بن عبدالله انصاری بودم در روز بیستم ماه صفر چون بغاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد و پیراهن طاهری که با خود داشت پوشید پس گفت که آیا با تو چیزی هست از بوی خوش بعطا گفتم با من سعد هست پس قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید و پا برهنه روانه شد تا ایستاد نزد سر مبارک امام حسین ع و سه مرتبه الله اکبر گفت پس افتاد و بیهوش شد و چون بهوش آمد شنیدم که میگفت السلام علیکم

یا الله الخ که بعینه همان زیارت نیمه رجب است که ما ذکر نمودیم و تا آن فرقی ندارد جز چند کلمه که شاید اختلاف نسخ باشد چنانچه شیخ مرحوم احتمال داده. پس اگر کسی خواست که آنرا نیز بخواند رجوع کند بزیارت نیمه رجب و همان را بخواند مؤلف گوید که زیارت امام حسین در اوقات شریفه و لیالی متبرکه و ایام متبرکه بغیر از این اوقات که ذکر شد نیز افضل است خصوصاً اوقاتی که با آنحضرت نسبتی داشته باشد مانند روز مباهله و روز نزول هل أتی و روز ولادت شریف آنحضرت و شبهای جمعه و از روایت مستفاد میشود که حقتعالی در هر شب جمعه نظر مکرمتی بر آنحضرت فرماید و جمیع پیغمبران و اوصیا ایشان را زیارت او بفرستند و ابن قولویه از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که هر که زیارت کند قبر امام حسین را در هر جمعه امرزیده شود البته و از دنیا بیرون نرود با حال حسرت از دنیا و مسکنش در بهشت با امام حسین باشد و در خبر اعمش است که همسایه او برای او گفت در خواب دیدم که رقعه ها از آسمان فرو ریزد که در آنها امان نوشته اند برای هر که زیارت امام حسین کند در شب جمعه و بعد از این در اعمال کاظمین در حکایت حاجی علی بغدادی اشاره با این مطلب خواهد شد و غیر این اوقات از اوقات شریفه دیگر و روایت شده که از حضرت صادق پرسیدند که آیا زیارت امام حسین را وقتی هست که بهتر از وقت دیگر باشد فرمود که زیارت کنید آنحضرت را در هر وقت و هر زمان زیرا که زیارت آنحضرت خیر مقرری است هر که از آن بیشتر بعمل آورد خیر بیشتر خواهد یافت و هر که کمتر کند کمتر خواهد یافت و سعی کنید در زیارت کردن آنحضرت در اوقات شریفه که اعمال صالحه در آنها ثوابش مضاعف است و در آن اوقات شریفه

[illegible] وَيَعْفُو [illegible] وَيُجِيبُ [illegible] الدَّعَواتِ [illegible] اَنْتَ [illegible] الْمُناجاتِ [illegible] اَللّهُمَّ [illegible] يا [illegible] عَلى [illegible] وَجَلالِكَ [illegible] عَلّامُ الْغُيُوبِ [illegible] يا رَبِّ

ملائکه از آسمان نازل می‌شوند از برای زیارت آنحضرت الخ و از برای
خصوص این ادعیه مذکوره زیارت منقوله یافت نشده بلی در روز
سیم ماه شعبان که روز تولد حضرت امام حسین است دعائی از ناحیه
شریفه بیرون آمده که باید آنرا خواند و ما آنرا در اعمال ماه شعبان ذکر
کردیم و بدانکه زیارت آنحضرت در غیر کربلا از شهرهای دور فضیلت
زیادی دارد و ما در اینجا بذکر دو روایت که در کافی و تهذیب و فقیه است
قناعت میکنیم روایت اول ابن ابی عمیر از هشام روایت کرده که حضرت صادق
فرمود که هرگاه راه یکی از شما دور از خانه اش یا بقبور ما مانع شد پس باید
بالا رود بر بام بلندترین منزل خود دو رکعت نماز کند و اشاره کند
بسلام کردن بسوی قبرهای ما پس بدرستیکه آن بما میرسد روایت دوم از
حنان بن سدیر از پدرش منقول است که حضرت صادق بمن فرمود ای سدیر
زیارت میکنی قبر حسین را در هر روز عرض کردم که فدای تو گردم نه فرمود شما
چه جفاکارید در هر جمعه زیارت میکنید او را گفتم نه فرمود در هر ماهی او را
زیارت میکنید گفتم گاهی از سالها شده که زیارت کرده ام فرمود ای سدیر
چه جفاکارید شما با امام حسین آیا ندانستی که خدای تعالی را دو هزار هزار فرشته
است و در تهذیب و فقیه هزار هزار فرشته است ژولیده موی گردآلوده که میگریند
بر آنحضرت و زیارت میکنند و سست نمیشوند و چه می شود برای تو ای سدیر که زیارت
کنی قبر حسین را در هر جمعه پنج مرتبه و در هر روزی یک مرتبه گفتم فدایت شوم
بین ما و بین او فرسخهای بسیار است فرمود بمن که بالا رو بر بام خانه ات پس
نظر کن بجانب راست و چپ پس بلند کن سر خود را بسوی آسمان پس قصد کن
جانب قبر آنحضرت را و بگو السلام علیک یا ابا عبد الله السلام علیک و رحمة الله

ادعیة الوسائل

علی تشییك فضلك ایای
واعطائك ایای اکثر
وعطائك مثل المرء
وعطائك مثل العدد
وسؤالك معصیة الاحد
وتفضلك بالفضل الاعم
وفضلك موضع الاکرام
وتفضلك بنفسك الکرم
وتفضلك علی البلاد الضعیف
وافضالك علی الملهوف
واحسانك المعروف واکرامك
وانزالك لشرف
وعلی قلة الکلفة
علی تضعیف الضعیف
والتضعیف والنائم
وانا ما منه الاتانی
علی تفضیل المیت
وفضالك ونصرك
وجنبه

تعویذ کاغذ نوشته می شود برای تو زیارتی و آن زیارت مختصر و معروف است سید
کفت نباشد که بجا آورد هم اینرا در ماه بیست او بیست مرتبه و در صد و هفتاد
اول از زیارات مطالعه کذشت چیزی که مناسب این مقام بود نبذ نبیل
در فضیلت و فوائد و آداب تربت مقدسه امام حسین علیه السلام بدانکه
روایات بسیار وارد شده که در تربت آنحضرت شفای هر درد و مرض است مگر
مرگ و امان از تمام بلاها و باعث ایمنی از هر خوف و بیم است و اخبار در این باب
متواتر است و معجزاتیکه بسبب این تربت مقدسه ظاهر گردیده است زیاده از آن است
که ذکر شود و من در کتاب فوائد الرضویه که در تراجم علماء امامیه است در
احوال سید محدث جزائری سید نعمة الله جزائری ره نوشتم که آن سید جلیل
در تحصیل علم زحمت بسیار کشیده و سختی و رنج بسیار برده و در اوایل
تحصیل چون فقیر بود به چراغ بروشنی ماه مطالعه مینموده لاجرم
از کثرت مطالعه در ماهتاب و بسیار چیز نوشتن و مطالعه کردن چشمانش
ضعف پیدا کرده بود پس بجهة روشنی چشم خود به تربت مقدسه حضرت سید
الشهداء و تراب مراقد شریفه ائمه عراق علیهم السلام اکتحال میکرد و به برکت
آن تربتها چشمش روشن میگشت و نیز نگاشتم که مبادا اهالی عصر ما بواسطه
معاشرت با کفار و ملاحده این مطلب را استعجاب نمایند همانا کمال الدین
دمیری در حیوة الحیوان نقل کرده که افعی هرگاه هزار سال عمر کرد چشمانش
کور می شود حقتعالی او را الهام فرموده که برای رفع کوری چشم خود را به
رازیانج تر بمالد لاجرم با چشم کور از بیابان قصد میکند بساتین و جاهائی را
که رازیانج در آنجا باشد و اگرچه مسافت طویل در بین باشد پس خود را
میرساند بآن گیاه و چشم خود را بر آن میمالد روشنی چشم او بر میگردد و این

مطلب را بمختصری و غیره نقل کرده اند پس حق تعالی در یک گیاه تربت این خاصیت
قرار داده باشد که مار کور چون آن ببرد و چهره خود را از آن بگیرد چه عجب و
استبعادی دارد که در تربت پسر پیغمبر صلوات الله علیه و آله که در راه او خویش
و عزیزش کشته شده شفاء از جمیع امراض و فوائد و برکات قرار داده باشد
که شیعیان و محبان از آن بهره ها برند و ما در این مقام بذکر چند خبر اکتفا
میکنیم اول روایت شده که حوریان بهشت چون یکی از ملائکه را می‌بینند
که از برای کاری بزمین می‌آید از او التماس میکنند که برای ما تسبیح و تربت
قبر امام حسین ع هدیه بیاور دوم بسند معتبر منقول است که شخصی گفت حضرت
امام رضا ع برای من از خراسان بسته متاعی فرستاد چون گشودم در میان آن خاکی
بود از مرد که آورده بود پرسیدم که این خاک چیست گفت خاک قبر امام حسین
علیه السلام است و هرگز آن حضرت از جامه و غیر جامه چیزی بجائی نمیفرستد
مگر آنکه این خاک را در میان آن میگذارد و میفرماید این امان است از بلاها
باذن و مشیت خدا سیم روایتست که عبد الله ابی یعفور بخدمت حضرت
صادق ع عرض کرد که یک شخص از خاک قبر امام حسین ع برمیدارد و منتفع
میشود و دیگری برمیدارد و منتفع نمیشود فرمود که نه والله هر که بردارد
و اعتقاد داشته باشد که او را نفع میبخشد البته منتفع میشود چهارم
از ابو حمزه ثمالی روایتست که عرض کردم بحضرت صادق ع که می‌بینم
اصحاب ما میگیرند خاک قبر امام حسین ع را و طلب شفا از آن میکنند آیا
شفا در آن هست فرمود که طلب شفا میتوان کرد از خاکیکه بردارند از
میان قبر تا چهار میل و همچنین است خاک قبر جدم رسول خدا صلی الله
علیه و آله و امام حسن و امام زین العابدین و امام محمد باقر علیهم السلام

مطلب [illegible]

بگیرد از خاک که آن شفای هر دردیست و سپریست برای دفع هر چه از آن
نترسی و هیچ چیزها آن برابر تربت نمیکند از چیزهائیکه شفا از آن طلب میکنند
بغیر از دعا و چیزیکه آنرا فاسد میکند آنست که در ظرفها و جاهای بد
میگذارند و آنها که معالجه بآن میکنند کم است یقین ایشان هر که یقین
داشته باشد که این از برای او شفا است هرگاه معالجه بآن کند او را کافی
و محتاج بدوای دیگر نخواهد شد و فاسد میگردانند آن تربت را شیاطین
و کافران از جنیان که خود را بر آن میمالند و هر چیزیکه میگذرد بر آن تربت آنرا
بو میکنند و اما شیاطین و کافران جن پس حسد میبرند بر فرزندان آدم
بآن خود را بآن میمالند که اکثر نیکی و بوی خوشش بر طرف میشود و هیچ
تربتی از حایر بیرون نمیاید مگر مهیا میشوند از شیاطین و کافران جن
از برای آن تربت بقدری که عدد ایشانرا کسی بغیر از خدا نمیتواند احصا کرد
و آن تربت در دست صاحبش است و ایشان خود را بر آن میمالند و ملائکه
نمیگذارند ایشانرا که داخل حایر شوند و اگر تربت سالم از اینها بماند هر بیماری
که بآن معالجه نماید البته در آن ساعت شفا میابد پس چون تربت برداری
پنهان کن و نام خدا بر آن بسیار بخوان و شنیده ام بعضی از آنها که تربت را
برمیدارند آنرا سبک میشمارند حتی بعضی از ایشان آنرا در توبره چهار
پایان می اندازند یا در ظرف طعام و چیزهائیکه دست بر آن بسیار مالیده
شود از خورجینها و جوالها پس چگونه شفا یابد از آن کسیکه باین نوع آنرا
حرمت دارد و لکن دلیکه در آن یقین نیست و سبک می شمارد چیزیرا که
صلاح خود را از آن است عمل خود را فاسد میکند و نیز روایت شده که هرگاه یکی
از شما خواهد که بردارد تربت را از اطراف انگشتان بردارد و قدر آن مثل

دعای حضرت صادق ع
یا منزل [illegible] و الشعاب [illegible]
[illegible] عند الشدائد [illegible]
[illegible] النوائب [illegible] علی عادی
[illegible] وانت [illegible]
[illegible] من کادنی
[illegible] ان ینصر الله [illegible]
[illegible]

جواب حضرت صادق

بخورد است پس بوسیدن آن و بر هر دو دیده کذارد و بر سایر بدن بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ وَبِحَقِّ مَنْ حَلَّ بِهَا وَثَوىٰ فِيهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَاَبِيهِ وَاُمِّهِ وَاَخِيهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ وُلْدِهِ وَبِحَقِّ الْمَلٰئِكَةِ الْحَافِّينَ بِهِ اِلَّا جَعَلْتَهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَبُرْءً مِنْ كُلِّ مَرَضٍ وَنَجَاةً مِنْ كُلِّ آفَةٍ وَحِرْزاً مِمَّا اَخَافُ وَاَحْذَرُ پس آنرا استعمال نماید و روایت شده که مهر کردن تربت امام حسین ع آنست که بر آن سوره اِنَّا اَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ بخوانی و نیز روایت شده که هرگاه تربت را بخوری یا بکسی بخورانی بگو بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ اِنَّكَ عَلىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مؤلف گوید که فوائد تربت شریفه آنحضرت بسیار است و جمله آنکه مستحب است با میت در قبر گذاشتن و کفن را با آن نوشتن و در پیش سجده کردن بر آن است که روایت شده که سجده بر آن هفت حجاب را میدرد و بعضی باعث قبولی نماز می‌شود که باسمان نها بالا میرود و دیگر تسبیح از تربت آنحضرت ساختن و با آن تسبیح ذکر کردن و در دست داشتن که فضیلت عظیم دارد و از خاصیتش آن است که در دست دارد می تسبیح میگوید بی آنکه صاحبش تسبیح بگوید و معلوم است که این تسبیح غیر از آن تسبیحی است که در همه اشیاء است کما قال الله تعالیٰ وَاِنْ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلٰكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ و عارف رومی در معنی آن گفته

کونها از غیب چشمی باز شد	با تو ذرات جهان همراز شد
نطق خاک و نطق آب و نطق گل	هست محسوس حواس اهل دل
جمله ذرات در عالم نهان	با تو میگویند روزان و شبان
ما سمیعیم و بصیریم و با هشیم	با شما نامحرمان ما خامشیم

۱۱

از جمادی گرچه جان نجان شوید　　غلغل اجزای عالم بشنوید
فاش تسبیح جمادات آیدت　　وسوسهٔ تاویلها بزدایدت

بالجمله این تسبیح که در این روایت مذکور است تسبیح است که از خصوصیات تربت حضرت سید الشهدا ارواحنا له الفداء است و از حضرت امام رضا منقول است که هر که بگرداند تسبیح تربت امام حسین ع را و بگوید سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ با هر دانه بنویسد خدا تعالی از برای او شش هزار حسنه و محو کند از او شش هزار گناه و بلند کند از برای او شش هزار درجه و بنویسد از برای او شش هزار شفاعت و از حضرت صادق ع منقول است که هر که بگرداند سنگهائی را که از تربت امام حسین ع ساخته باشند یعنی تسبیح پس یکبار استغفار کند هفتاد استغفار از برای او نوشته می شود و اگر تسبیح را در دست نگاهدارد و تسبیح نگوید بعدد هر حبه هفت مرتبه از برای او نوشته می شود هفتم در حدیث معتبر منقول است که چون حضرت صادق ع بعراق تشریف آوردند گروهی نزد آنحضرت آمدند و عرض کردند که دانسته ایم تربت امام حسین ع موجب شفا هر دردیست آیا باعث ایمنی از هر خوف هست فرمود که بلی هر گاه کسی خواهد که او را از هر چیز امان بخشد باید تسبیحی که از تربت آنحضرت ساخته باشند در دست بگیرد و سه مرتبه این دعا را بخواند

اَصْبَحْتُ (امسیت) اَللّٰهُمَّ مُعْتَصِمًا بِذِمَامِكَ وَجِوَارِكَ الْمَنِيعِ الَّذِي لَا يُطَاوَلُ وَلَا يُحَاوَلُ مِنْ شَرِّ كُلِّ غَاشِمٍ وَطَارِقٍ مِنْ سَائِرِ مَنْ خَلَقْتَ وَمَا خَلَقْتَ مِنْ خَلْقِكَ الصَّامِتِ وَالنَّاطِقِ فِي جُنَّةٍ مِنْ كُلِّ مَخُوفٍ بِلِبَاسٍ سَابِغَةٍ حَصِينَةٍ وَهِيَ وِلَاءُ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ مُحْتَجِزًا مِنْ كُلِّ قَاصِدٍ لِي اِلٰى اَذِيَّةٍ بِجِدَارٍ حَصِينٍ الْاِخْلَاصِ فِي الْاِعْتِرَافِ بِحَقِّهِمْ وَالتَّمَسُّكِ

بِحَبْلِهِمْ مُوقِنًا اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ ... اُوَالِي مَنْ وَالَوْا ... وَاُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَاَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْاَعَادِيَ عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

يُجْلِبَهُمْ جَمِيعاً مُوقِناً اَنَّ الْحَقَّ لَهُمْ وَمَعَهُمْ وَمِنْهُمْ وَفِيهِمْ وَبِهِمْ اُوَالِي
مَنْ وَالَوْا وَاُعَادِي مَنْ عَادَوْا وَاُجَانِبُ مَنْ جَانَبُوا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَاَعِذْنِي اللّٰهُمَّ بِهِمْ مِنْ شَرِّ كُلِّ مَا اَتَّقِيهِ يَا عَظِيمُ حَجَزْتُ الْاَعَادِيَ
عَنِّي بِبَدِيعِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ اِنَّا جَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ اَيْدِيهِمْ سَدّاً
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدّاً فَاَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ پس تربت را ببوسد
و بر چشم‌ها بمالد و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ بِحَقِّ هٰذِهِ التُّرْبَةِ
الْمُبَارَكَةِ وَبِحَقِّ صَاحِبِهَا وَبِحَقِّ جَدِّهِ وَبِحَقِّ اَبِيهِ وَبِحَقِّ اُمِّهِ وَبِحَقِّ اَخِيهِ
وَبِحَقِّ وُلْدِهِ الطَّاهِرِينَ اجْعَلْهَا شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَاَمَاناً مِنْ كُلِّ خَوْفٍ
وَحِفْظاً مِنْ كُلِّ سُوءٍ پس تربت را بر جبین خود بگذارد ~~و پس اگر در صبح چنین~~
~~خوبگذارد~~ و پس اگر در صبح چنین کند در امان خدا تا صبح و در روایت
دیگر منقول است که هر که از پادشاهی یا غیر او ترسد چون از خانه بیرون آید
چنین کند تا حرز او باشد از شر ایشان مؤلف گوید که مشهور میان
علما آن است که خوردن گل و خاک مطلقا جایز نیست مگر تربت مقدسه
امام حسین ع بقصد شفا نه قصد لذت بقدر نخودی بلکه احوط آن است
که بقدر عدسی باشد و خوب است که تربت را در دهان گذارد و بعد از آن
جرعه آب بخورد و بگوید اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ رِزْقاً وَاسِعاً وَعِلْماً نَافِعاً وَشِفَاءً
مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ علامه مجلسی ره فرموده احوط آن است که مهر و تسبیح
و تربت آنحضرت را نخرند و نفروشند بلکه هدیه و بخشش بدهند و در برابر
آنها اگر توافق کنند بی آنکه اول شرط کرده باشند شاید باکی نباشد چنانچه
در حدیث معتبر از حضرت صادق ع منقول است که هر که خاک قبر امام حسین ع را
بفروشد چنان است که گوشت آنحضرت را فروخته و خریده باشد مؤلف

گوید که شیخ ما محدث متبحر ثقة الاسلام نوری رحمه الله در دار السلام نقل فرموده که در وقتی یکی از برادران من بخدمت مرحومه والده ام رسید مادرم دید که تربت امام حسین ع را در جیب پائین قبای خود گذارده مادرم او را زجر کرد که این بی ادبی است بتربت مقدسه چه آنکه بسا شود در زیر ران واقع شود و شکسته گردد برادرم گفت چنین است که فرمودی و تا بحال دو مهر شکسته ام و لکن عهد کرد که من بعد در جیب پائین نگذارد پس چند روزی از این قضیه گذشت علامه والدم در خواب دید بدون آنکه از این مطلب اطلاع داشته باشد که مولای ما حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام بزیارت او تشریف آورده و در اطاق کتابخانه نشست و ملاطفت و مهربانی بسیار کرد و فرمود بخوان پسران خود را بیاید تا آنها را اکرام کنم پس والد پسرها را طلبید و با من پنج نفر بودند پس ایستادند در نزد در مقابل آنحضرت و در نزد آنحضرت از جامه و چیزها بکو بود پس یک یک را میخواند و چیزی از آنها باو میداد تا نوبت برادرم بود سلمه الله رسید حضرت نظری براو افکند مانند کسیکه در غضب باشد و التفات فرمود بوالد مرحوم و فرمود این پسر تو دو مرتبه از تربتهای قبر من در زیر ران خود شکسته است پس مثل برادران دیگر او را نخواند بلکه افکند بسوی او چیزی و آن در نزد من هم است که گویا قاب شانه ترمه باو داد پس علامه والد بیدار شد و خواب خود را برای مرحومه والده نقل کرد و والده حکایت را برای ایشان بیان کرد و والد تعجب کرد از صدق آنخواب انتهی

فصل هشتم

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین یعنی امام موسی کاظم و امام محمد تقی ع

المحفوظ والحجاب المضروب بحق ربنا العظیم احتجبت واستترت استعذت واعتصمت وتحصنت بالله ولطفه بطسم وطس وبطه وبکهیعص وحم عسق ونون والقرآن المجید ونور القرآن العظیم وانه لقسم لو تعلمون عظیم والله ولیی ونعم الوکیل

(۳) از کتاب تعبیر الرؤیا تصنیف شیخ کلینی نقل است که روایت کرده اند از امام رضا ع که فرمود

ودکر مسجد براثا و زیارت نواب اربعه رضی الله عنهم و زیارت جناب سلمان رضی الله عنه و مشتمل است بر چند مطلب

مطلب اول

در فضیلت و کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام است

بدانکه از برای زیارت این دو امام معصوم علیهما السلام فضل بسیاری ذکر شده و در اخبار کثیره وارد شده که زیارت امام موسی علیه السلام مثل زیارت حضرت رسول صلی الله علیه و اله است و در روایتی است که هر که او را زیارت کند مثل ان است که زیارت کرده باشد حضرت رسول صلی الله علیه و اله و امیر المؤمنین علیه السلام را زیارت کرده باشد و در حدیث دیگر هر که او را زیارت کند بهشت از برای اوست و شیخ جلیل محمد بن شهر اشوب در مناقب از تاریخ بغداد نقلکرده که خطیب مؤلف انکتاب بسند خود از علی بن خلال نقل نموده که گفت هیچ امر دشواری رو ندادکه بغداد ازان برو م نزد قبر حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام و متوسل بانجناب شوم مگر انکه خدا آنرا از برای من آسان کرد و نیز گفته که دیده شد در بغداد زنیکه میدوید پس باو گفتند که بکجا میروی گفت بسوی قبر موسی بن جعفر علیهما السلام که دعا کنم برای پسرم که او را حبس کرده اند مردی حنبلی مذهب درانجا حاضر بود استهزاء کرد بان زن و گفت پسرت در زندان مرده ان زن گفت خداوندا از تو سؤال میکنم بحق انکسیکه او را در زندان شهید کردند که مراد ش همان حضرت است که قدرت خود را بمن بنمائی ناگاه پسر انزن را رها کردند و پسر انمرد حنبلی را که استهزاء کرده بود بجنایت او گرفتند و شیخ صدوق از ابوهیثم بن عبد روایتکرده که گفت نوشتم

[Margin notes:]

۲ در بعضی روایات دیگر مثل ان است که امام حسین علیه السلام را زیارت کرده باشد

دعاء رزق

در خواب کرد معصوم را نمیز زند ... سندی مرگاه در شدائد ... شامه لبیك ... بوالحسن یعنی حضرت امام محمد تقی ... یا ابو جعفر ... ببینید ... انجمن ... است که در دنیا ...

(۲۱) دعاء رزق و عیش منقول از کتاب مجتنی تصنیف سید بن طاوس اللهم ان ذنوبی لم تبق لها الا رجاء عفوك وقد قدمت آلة الحرمان الیك فانا اسئلك اللهم ما لا استوجبه واطلب منك ما لا استحقه

بخدمت امام علی النقی علیه السلام و در نامه سؤال کرده بودم از زیارت
ابی عبدالله الحسین ع و از زیارت امام موسی و امام محمد تقی علیهما السلام یعنی
انکه کدام یک از این دو زیارت بهتر است پس حضرت در جواب مرقوم فرموده
بودند ابو عبدالله علیه السلام مقدم است و زیارت این دو معصوم جامعتر
و ثوابش بزرگتر است و امّا کیفیت زیارت کاظمین علیهما السلام پس بدانکه
زیارات در آن حرم شریف بعضی مختص است بهر یک از آن دو بزرگوار و بعضی
مشترک ما بین آن دو امام است امّا زیارت مختص بامام موسی علیه السلام
پس چنانکه سید بن طاوس در مزار نقل نموده آن است که چون خواستی آن
حضرت را زیارت کنی سزاوار است که غسل کنی پس روانه شوی بزیارت
با آرامی و وقار و چون رسیدی بدر حرم بایست و بگو اَللّهُ اَکْبَرُ اَللّهُ اَکْبَرُ
لا اِلهَ اِلَّا اللّهُ وَ اللّهُ اَکْبَرُ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ عَلی هِدایَتِهِ لِدینِهِ وَ التَّوْفیقِ لِما دَعا
اِلَیْهِ مِنْ سَبیلِهِ اَللّهُمَّ اِنَّکَ اَکْرَمُ مَقْصُودٍ وَ اَکْرَمُ مَأْتِیٍّ وَ قَدْ اَتَیْتُکَ
مُتَقَرِّباً اِلَیْکَ بِابْنِ بِنْتِ نَبِیِّکَ صَلَواتُکَ عَلَیْهِ وَ عَلی آبائِهِ الطّاهِرینَ
وَ اَبْنائِهِ الطَّیِّبینَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ لا تُخَیِّبْ سَعْیی وَ لا
تَقْطَعْ رَجائی وَ اجْعَلْنی عِنْدَکَ وَجیهاً فِی الدُّنْیا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبینَ
پس داخل شو و مقدّم دار پای راست خود را و بگو بِسْمِ اللّهِ وَ بِاللّهِ وَ فی
سَبیلِ اللّهِ وَ عَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَ آلِهِ اَللّهُمَّ اغْفِرْ لی وَ
لِوالِدَیَّ وَ لِجَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ پس همینکه رسیدی بدر قبّه
شریفه بایست و اذن طلب کن و بگو ءَاَدْخُلُ یا رَسُولَ اللّهِ ءَاَدْخُلُ
یا نَبِیَّ اللّهِ ءَاَدْخُلُ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّهِ ءَاَدْخُلُ یا اَمیرَ الْمُؤْمِنینَ ءَاَدْخُلُ
یا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنُ ءَاَدْخُلُ یا اَبا عَبْدِ اللّهِ الْحُسَیْنُ ءَاَدْخُلُ یا اَبا مُحَمَّدٍ عَلِیَّ بْنَ

دعاء دفع شر ابلیس

[illegible]

الْحُسَيْنِ ءَ اَدْخُلُ يَا اَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ ءَ اَدْخُلُ يَا اَبَا عَبْدِ اللّٰهِ جَعْفَرَ بْنَ
مُحَمَّدٍ ءَ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَيَ يَا اَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ ءَ اَدْخُلُ يَا مَوْلاَيَ
يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ پس داخل شو و چهار مرتبه بگو اَللّٰهُ اَكْبَرُ پس بايست مقابل
قبر و قبله را پشت كتف خود قرار ده پس بگو اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللّٰهِ
وَابْنَ وَلِيِّهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ
اللّٰهِ وَابْنَ صَفِيِّهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ وَابْنَ اَمِينِهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ
يَا نُورَ اللّٰهِ فِي ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْهُدَى اَلسَّلاَمُ
عَلَيْكَ يَا عَلَمَ الدِّينِ وَالتُّقَى اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا نَائِبَ الْاَوْصِيَاءِ
السَّابِقِينَ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْوَحْيِ الْمُبِينِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا
صَاحِبَ الْعِلْمِ الْيَقِينِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا عَيْبَةَ عِلْمِ الْمُرْسَلِينَ اَلسَّلاَمُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الصَّالِحُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الزَّاهِدُ
اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ الْعَابِدُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْاِمَامُ
السَّيِّدُ الرَّشِيدُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمَقْتُولُ الشَّهِيدُ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ
يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ وَابْنَ وَصِيِّهِ اَلسَّلاَمُ عَلَيْكَ يَا مَوْلاَيَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَ عَنِ اللّٰهِ مَا حَمَّلَكَ
وَحَفِظْتَ مَا اسْتَوْدَعَكَ وَحَلَّلْتَ حَلاَلَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتَ حَرَامَ اللّٰهِ
وَاَقَمْتَ اَحْكَامَ اللّٰهِ وَتَلَوْتَ كِتَابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذَى فِي
جَنْبِ اللّٰهِ وَجَاهَدْتَ فِي اللّٰهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى اَتَاكَ الْيَقِينُ وَاَشْهَدُ
اَنَّكَ مَضَيْتَ عَلَى مَا مَضَى عَلَيْهِ آبَاؤُكَ الطَّاهِرُونَ وَاَجْدَادُكَ
الطَّيِّبُونَ الْاَوْصِيَاءُ الْهَادُونَ الْاَئِمَّةُ الْمَهْدِيُّونَ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًى عَلَى

هُدًى وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلٰى بَاطِلٍ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ نَصَحْتَ لِلّٰهِ وَلِرَسُوْلِهٖ
وَلِاَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَاَنَّكَ اَدَّيْتَ الْاَمَانَةَ وَاجْتَنَبْتَ الْخِيَانَةَ وَاَقَمْتَ الصَّلٰوةَ
وَاٰتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوْفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا
مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا حَتّٰى اَتَاكَ الْيَقِيْنُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ عَنِ الْاِسْلَامِ وَاَهْلِهٖ اَفْضَلَ
الْجَزَاءِ وَاَشْرَفَ الْجَزَاءِ اَتَيْتُكَ يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقِرًّا
بِفَضْلِكَ مُحْتَمِلًا لِعِلْمِكَ مُحْتَجِبًا بِذِمَّتِكَ عَائِذًا بِقَبْرِكَ لَائِذًا بِضَرِيْحِكَ
مُسْتَشْفِعًا بِكَ اِلَى اللّٰهِ مُوَالِيًا لِاَوْلِيَائِكَ مُعَادِيًا لِاَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا
بِشَاْنِكَ وَبِالْهُدَى الَّذِيْ اَنْتَ عَلَيْهِ عَالِمًا بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَ
بِالْعَمٰى الَّذِيْ هُمْ عَلَيْهِ بِاَبِيْ اَنْتَ وَاُمِّيْ وَنَفْسِيْ وَاَهْلِيْ وَمَالِيْ وَوَلَدِيْ
يَا ابْنَ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَتَيْتُكَ مُتَقَرِّبًا بِزِيَارَتِكَ اِلَى اللّٰهِ تَعَالٰى وَمُسْتَشْفِعًا
بِكَ اِلَيْهِ فَاشْفَعْ لِيْ عِنْدَ رَبِّكَ لِيَغْفِرَ لِيْ ذُنُوْبِيْ وَيَعْفُوَ عَنْ جُرْمِيْ وَيَتَجَاوَزَ
عَنْ سَيِّئَاتِيْ وَيَمْحُوَ عَنِّيْ خَطِيْئَاتِيْ وَيُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ وَيَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِمَا
هُوَ اَهْلُهٗ وَيَغْفِرَ لِيْ وَلِاٰبَائِيْ وَلِاِخْوَانِيْ وَاَخَوَاتِيْ وَلِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِيْ مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بِفَضْلِهٖ وَجُوْدِهٖ وَمَنِّهٖ پس بنشین از جود خود
بر قبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف روی خود را بر آن و دعا کن بآنچه میخواهی
پس برگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا مُوْسَى بْنَ جَعْفَرٍ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَشْهَدُ اَنَّكَ الْاِمَامُ الْهَادِيْ وَالْوَلِيُّ الْمُرْشِدُ وَاَنَّكَ
مَعْدِنُ التَّنْزِيْلِ وَصَاحِبُ التَّاْوِيْلِ وَحَامِلُ التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجِيْلِ وَالْعَالِمُ
الْعَادِلُ وَالصَّادِقُ الْعَامِلُ يَا مَوْلَايَ اَنَا اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدَائِكَ
وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ بِمُوَالَاتِكَ فَصَلَّى اللّٰهُ عَلَيْكَ وَعَلٰى اٰبَائِكَ وَاَجْدَادِكَ
وَاَبْنَائِكَ وَشِيْعَتِكَ وَمُحِبِّيْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ پس دو رکعت

نماز زیارت بکن و بخوان در آن سوره یس و الرحمن یا هر چه آسان باشد
از قرآن پس دعا کن با نچه میخواهی زیارت دیگر برای حضرت امام موسی ع
شیخ مفید و شهید و محمد بن المشهدی فرموده اند چون خواستی زیارت کنی
آنجناب را در بغداد پس غسل کن برای زیارت و قصد کن حرم شریف را
و بایست بر در حرم و اذن دخول بطلب پس داخل حرم شو در حالیکه میگوئی
بِسْمِ اللّهِ وَبِاللّهِ وَفی سَبیلِ اللّهِ وَعَلی مِلَّةِ رَسُولِ اللّهِ صَلَّی اللّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ
وَالسَّلامُ عَلی اَوْلِیاءِ اللّهِ بعد از آن برو تا آنکه مقابل قبر حضرت موسی بن
جعفر ع شوی پس چون ایستادی نزد قبر آنجناب پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا نُورَ اللّهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بابَ اللّهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَیْتَ
الزَّکوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَتَلَوْتَ الْکِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ
وَجاهَدْتَ فِی اللّهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَی الْاَذی فی جَنْبِهِ مُحْتَسِباً وَ
عَبَدْتَهُ مُخْلِصاً حَتّی اَتیکَ الْیَقینُ اَشْهَدُ اَنَّکَ اَوْلی بِاللّهِ وَبِرَسُولِهِ اَنَّکَ
رَسُولِ اللّهِ حَقّاً اَبْرَءُ اِلَی اللّهِ مِنْ اَعْدائِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللّهِ بِمُوالاتِکَ
اَتَیْتُکَ یا مَوْلایَ عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ
فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ پس خود را بر قبر بیفکن و بوسه کن و گونه های خود را
بر او بگذار پس بگردان از آنجا و بیا بجانب سر و بایست و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا بْنَ رَسُولِ اللّهِ اَشْهَدُ اَنَّکَ صادِقٌ اَدَّیْتَ ناصِحاً وَقُلْتَ اَمیناً وَمَضَیْتَ
شَهیداً لَمْ تُؤْثِرْ عَمیً عَلَی الْهُدی وَلَمْ تَمِلْ مِنْ حَقٍّ اِلی باطِلٍ صَلَّی اللّهُ
عَلَیْکَ وَعَلی آبائِکَ وَاَبْنائِکَ الطّاهِرینَ پس ببوس قبر مطهر را و دو رکعت
نماز زیارت کن و بعد از این دو رکعت هر نماز که خواهی بکن پس از آن بسجده

بر و و بگو اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اعْتَمَدْتُ وَ اِلَیْکَ قَصَدْتُ وَ بِفَضْلِکَ رَجَوْتُ
وَ قَبْرَ اِمامِیَ الَّذی اَوْجَبْتَ عَلَیَّ طاعَتَهُ زُرْتُ وَ بِهِ اِلَیْکَ تَوَسَّلْتُ فَبِحَقِّهِمُ
الَّذی اَوْجَبْتَ عَلی نَفْسِکَ اغْفِرْ لی وَ لِوالِدَیَّ وَ لِلْمُؤْمِنینَ یا کَریمُ پس
روی راست خود را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ عَلِمْتَ حَوائِجی فَصَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ
وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اقْضِها پس جانب چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ اَحْصَیْتَ ذُنُوبی
فَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْها وَ تَصَدَّقْ عَلَیَّ بِما
اَنْتَ اَهْلُهُ پس برگرد بسجده و بگو شُکْراً صد مرتبه پس سر از سجده
بردار و دعا کن با آنچه خواهی از برای هر که میخواهی و دوست داری
مؤلف گوید سید جلیل علی بن طاوس رضی الله عنه در مصباح الزائر
بعد از زیارات حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام این صلوات را بر آن
حضرت که محتوی است بر تتمه از فضائل و مناقب و عبادات و مصائب
آنجناب نقل کرده البته زائر از فیض خواندن آن خود را محروم نکند اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهِ وَ صَلِّ عَلی مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَصِیِّ الْاَبْرارِ وَ اِمامِ
الْاَخْیارِ وَ عَیْبَةِ الْاَنْوارِ وَ وارِثِ السَّکینَةِ وَ الْوَقارِ وَ الْحِکَمِ وَ الْآثارِ الَّذی
کانَ یُحْیِی اللَّیْلَ بِالسَّهَرِ اِلَی السَّحَرِ بِمُواصَلَةِ الْاِسْتِغْفارِ حَلیفِ السَّجْدَةِ
الطَّویلَةِ وَ الدُّمُوعِ الْغَزیرَةِ وَ الْمُناجاةِ الْکَثیرَةِ وَ الضَّراعاتِ
الْمُتَّصِلَةِ وَ مَقَرِّ النُّهی وَ الْعَدْلِ وَ الْخَیْرِ وَ الْفَضْلِ وَ النَّدی وَ الْبَذْلِ
وَ مَأْلَفِ الْبَلْوی وَ الصَّبْرِ وَ الْمُضْطَهَدِ بِالظُّلْمِ وَ الْمَقْبُورِ بِالْجَوْرِ وَ الْمُعَذَّبِ
فی قَعْرِ السُّجُونِ وَ ظُلَمِ الْمَطامیرِ ذِی السّاقِ الْمَرْضُوضِ بِحَلَقِ الْقُیُودِ وَ
الْجِنازَةِ الْمُنادی عَلَیْها بِذُلِّ الْاِسْتِخْفافِ وَ الْوارِدِ عَلی جَدِّهِ الْمُصْطَفی
وَ اَبیهِ الْمُرْتَضی وَ اُمِّهِ سَیِّدَةِ النِّساءِ بِاِرْثٍ مَغْصُوبٍ وَ وَلاءٍ مَسْلُوبٍ

وَكَلْمٍ مَكْلُومٍ وَدَمٍ مَطْلُولٍ وَسَمٍّ مَشْرُوبٍ اَللّٰهُمَّ وَكَما صَبَرَ عَلىٰ غَلِيظِ
الْمِحَنِ وَتَجَرَّعَ غُصَصَ الْكُرَبِ وَاسْتَسْلَمَ لِرِضاكَ وَاَخْلَصَ الطّاعَةَ لَكَ
وَمَحَضَ الْخُشُوعَ وَاسْتَشْعَرَ الْخُضُوعَ وَعادَى الْبِدْعَةَ وَاَهْلَها وَلَمْ يَلْحَقْهُ
فِي شَيْءٍ مِنْ اَوامِرِكَ وَنَواهِيكَ لَوْمَةُ لائِمٍ صَلِّ عَلَيْهِ صَلٰوةً نامِيَةً
مُنِيفَةً زاكِيَةً تُوجِبُ لَهُ بِها شَفاعَةَ اُمَمٍ مِنْ خَلْقِكَ وَقُرُونٍ مِنْ
بَراياكَ وَبَلِّغْهُ عَنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَآتِنا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ
فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً وَرِضْواناً اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَمِيمِ
وَالتَّجاوُزِ الْعَظِيمِ بِرَحْمَتِكَ يا اَرْحَمَ الرّاحِمِينَ اما زیارت مختصره
حضرت امام محمد تقی ع پس همان سه بزرگوار فرموده اند پس متوجه شو
بسوی قبر شریف محمد بن علی الجواد علیهما السلام که در پشت سر جد بزرگوار
خود مدفون است و چون ایستادی نزد قبر آنحضرت پس بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نُورَ اللهِ
فِي ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَ
عَلىٰ آبائِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ اَبْنائِكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلىٰ
اَوْلِيائِكَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَآتَيْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ
بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتابَ حَقَّ تِلاوَتِهِ وَجاهَدْتَ
فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْاَذىٰ فِي جَنْبِهِ حَتّىٰ اَتاكَ الْيَقِينُ
اَتَيْتُكَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّكَ مُوالِياً لِاَوْلِيائِكَ مُعادِياً لِاَعْدائِكَ
فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ پس ببوس قبر را و روی خود را بر آن بنه پس دو
رکعت نماز زیارت کن و بعد از آن هر نماز که خواهی بکن پس برو بسجده
و بگو اِرْحَمْ مَنْ اَساءَ وَاقْتَرَفَ وَاسْتَكانَ وَاعْتَرَفَ پس جانب روی راست

بگذار و بگو اِنْ كُنْتُ بِئْسَ الْعَبْدُ فَاَنْتَ نِعْمَ الرَّبُّ پس روی چپ خود را
بگذار و بگو عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ پس برگرد
بسجده و بگو صد مرتبه شُكْراً شُكْراً پس برو بکار خود زیارت دیگر برای
حضرت امام محمد تقیؑ سید بن طاوس ره در مزار فرموده چون زیارت کردی
حضرت امام موسی کاظمؑ را می ایستی نزد قبر حضرت جواد علیه السلام
و میبوسی انرا و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا اَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَرَّ
التَّقِيَّ الْاِمامَ الْوَفِيَّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَجِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سَفيرَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا سِرَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا ضِياءَ اللهِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا سَناءَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا كَلِمَةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَحْمَةَ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النُّورُ السّاطِعُ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْبَدْرُ الطّالِعُ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطَّيِّبُ مِنَ الطَّيِّبينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الطّاهِرُ مِنَ الْمُطَهَّرينَ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْآيَةُ الْعُظْمى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْحُجَّةُ الْكُبْرى
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُطَهَّرُ مِنَ الزَّلّاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْمُنَزَّهُ عَنِ
الْمُعْضِلاتِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا الْعَلِيُّ عَنْ نَقْصِ الْاَوْصافِ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ اَيُّهَا الرَّضِيُّ عِنْدَ الْاَشْرافِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا عَمُودَ الدّينِ
اَشْهَدُ اَنَّكَ وَلِيُّ اللهِ وَحُجَّتُهُ في اَرْضِهِ وَاَنَّكَ جَنْبُ اللهِ وَخِيَرَةُ اللهِ
وَمُسْتَوْدَعُ عِلْمِ اللهِ وَعِلْمِ الْاَنْبِياءِ وَرُكْنُ الْاِيمانِ وَتَرْجُمانُ الْقُرْآنِ
وَاَشْهَدُ اَنَّ مَنِ اتَّبَعَكَ عَلَى الْحَقِّ وَالْهُدى وَاَنَّ مَنْ اَنْكَرَكَ وَنَصَبَ
لَكَ الْعَداوَةَ عَلَى الضَّلالَةِ وَالرَّدى اَبْرَأُ اِلَى اللهِ وَاِلَيْكَ مِنْهُمْ فِي
الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ وَالسَّلامُ عَلَيْكَ ما بَقيتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ و بگو

در صلوات بر آنحضرت اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِهِ وَصَلِّ عَلى
مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الزَّکِیِّ التَّقِیِّ وَالْبَرِّ الْوَفِیِّ وَالْمُهَذَّبِ النَّقِیِّ هادِی الْاُمَّةِ
وَوارِثِ الْاَئِمَّةِ وَخازِنِ الرَّحْمَةِ وَیَنْبُوعِ الْحِکْمَةِ وَقائِدِ الْبَرَکَةِ وَعَدیلِ
الْقُرْآنِ فِی الطّاعَةِ وَواحِدِ الْاَوْصِیاءِ فِی الْاِخْلاصِ وَالْعِبادَةِ وَحُجَّتِکَ
الْعُلْیا وَمَثَلِکَ الْاَعْلى وَکَلِمَتِکَ الْحُسْنَى الدّاعی اِلَیْکَ وَالدّالِّ عَلَیْکَ
الَّذی نَصَبْتَهُ عَلَماً لِعِبادِکَ وَمُتَرْجِماً لِکِتابِکَ وَصادِعاً بِاَمْرِکَ
وَناصِراً لِدینِکَ وَحُجَّةً عَلى خَلْقِکَ وَنُوراً تَخْرِقُ بِهِ الظُّلَمَ وَقُدْوَةً
تُدْرَکُ بِهَا الْهِدایَةُ وَشَفیعاً تُنالُ بِهِ الْجَنَّةُ اَللّهُمَّ وَکَما اَخَذَ فی
خُشُوعِهِ لَکَ حَظَّهُ وَاسْتَوْفى مِنْ خَشْیَتِکَ نَصیبَهُ فَصَلِّ عَلَیْهِ اَضْعافَ
ما صَلَّیْتَ عَلى وَلِیٍّ اِرْتَضَیْتَ طاعَتَهُ وَقَبِلْتَ خِدْمَتَهُ وَبَلِّغْهُ مِنّا
تَحِیَّةً وَسَلاماً وَآتِنا فی مُوالاتِهِ مِنْ لَدُنْکَ فَضْلاً وَاِحْساناً وَمَغْفِرَةً
وَرِضْواناً اِنَّکَ ذُوالْمَنِّ الْقَدیمِ وَالصَّفْحِ الْجَمیلِ پس نماز زیارت بجا
آور و بعد از سلام بگو اَللّهُمَّ اَنْتَ الرَّبُّ وَاَنَا الْمَرْبُوبُ الدعاء زیارت
دیگر مختص بآنحضرت شیخ صدوق در فقیه روایت کرده که چون خواهی
زیارت کنی آنحضرت را پس غسل کن و خود را پاکیزه نما و دو جامه پاک
بپوش و بگو در زیارت آنجناب اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ الْاِمامِ
التَّقِیِّ النَّقِیِّ الرَّضِیِّ الْمَرْضِیِّ وَحُجَّتِکَ عَلى مَنْ فَوْقَ الْاَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرى
صَلوةً کَثیرَةً نامِیَةً زاکِیَةً مُبارَکَةً مُتَواصِلَةً مُتَرادِفَةً اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یا نُورَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْمُؤْمِنینَ
وَوارِثَ عِلْمِ النَّبِیّینَ وَسُلالَةَ الْوَصِیّینَ ~~مُتَواصِلَةً مُتَرادِفَةً مُتَواتِرَةً~~
~~کَاَفْضَلِ ما صَلَّیْتَ عَلى اَحَدٍ مِنْ اَوْلِیائِکَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللّهِ~~

اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَتَیْتُکَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ
مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ انگاه حاجت
خود را سؤال کن بعد از آن نماز کن در قبه که در آن قبر امام محمد تقی علیه
السلام است چهار رکعت در نزد سر آنحضرت دو رکعت برای زیارت امام موسی
محمد تقی ع و نماز مکن در پیش روی قبر امام
کاظم ع و دو رکعت برای امام موسی کاظم • که آن مقابل قبور قریش است
و جایز نیست آنها را قبله خود قرار دادن مؤلف گوید که از کلام شیخ صدوق
ظاهر می‌شود که در آن زمانها قبر شریف حضرت امام موسی ع از قبر حضرت جواد
علیه السلام جدا بوده و در علیحده داشته بعد از زیارت از آنجا بیرون می‌آمدند
و در قبه حضرت جواد علیه السلام می‌رفتند که آنهم بنای علیحده داشته و اما
زیارت مشترک میان دو امام همام علیهما السلام پس آنهم بر دو قسم است
قسم اول آنکه از برای هر کدام علیحده باید خواند شیخ جلیل جعفر بن محمد بن
قولویه در کامل الزیاره از حضرت امام علی نقی علیه السلام روایت کرده
که در زیارت هر یک از آن دو امام چنین بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا حُجَّةَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا نُورَ اللهِ فی ظُلُماتِ الْاَرْضِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَنْ بَدا لِلّهِ فی شَأْنِهِ اَتَیْتُکَ زائِراً عارِفاً بِحَقِّکَ
مُعادِیاً لِاَعْدائِکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیائِکَ فَاشْفَعْ لی عِنْدَ رَبِّکَ یا مَوْلایَ
و این زیارت در نهایت اعتبار است و شیخ صدوق و شیخ کلینی و شیخ طوسی
نیز با اختلافی آن را ذکر نموده اند قسم دوم زیارتی است که بخوانند آن هر دو
امام علیهما السلام زیارت شوند و آن چنان است که شیخ مفید و شهید
و محمد بن المشهدی ذکر کرده اند که در زیارت آن دو بزرگوار همینکه ایستادی
نزد ضریح طاهر می‌گوئی اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا حُجَّتَیِ اللهِ

خواص سور

او و فرستد درود ملائکه او بر
از امر بخواند صلوات بر
او قرائت انعام همه اهل آسمان
کرد باشد سوره طه اللهم
و نیز شیخ کلینی روایت
کرده از علیه السلام
ایمان بخدا و روز قیامت
دارد و انکار
فاشهدوا لله

اَلسَّلامُ عَلَيْكُما يا نُورَيِ اللّٰهِ فى ظُلُماتِ الْاَرْضِ اَشْهَدُ اَنَّكُما قَدْ بَلَّغْتُما عَنِ اللّٰهِ
ما حَمَّلَكُما وَحَفِظْتُما مَا اسْتُودِعْتُما وَحَلَّلْتُما حَلالَ اللّٰهِ وَحَرَّمْتُما حَرامَ اللّٰهِ
وَاَقَمْتُما حُدُودَ اللّٰهِ وَتَلَوْتُما كِتابَ اللّٰهِ وَصَبَرْتُما عَلَى الْاَذىٰ فى جَنْبِ اللّٰهِ
مُحْتَسِبَيْنِ حَتّىٰ اَتيٰكُمَا الْيَقينُ اَبْرَءُ اِلَى اللّٰهِ مِنْ اَعْدائِكُما وَاَتَقَرَّبُ اِلَى اللّٰهِ
بِوِلايَتِكُما اَتَيْتُكُما زائِرًا عارِفًا بِحَقِّكُما مُوالِيًا لِاَوْلِيائِكُما مُعادِيًا لِاَعْدائِكُما
مُسْتَبْصِرًا بِالْهُدَى الَّذى اَنْتُما عَلَيْهِ عارِفًا بِضَلالَةِ مَنْ خالَفَكُما فَاشْفَعا
لى عِنْدَ رَبِّكُما فَاِنَّ لَكُما عِنْدَ اللّٰهِ جاهًا عَظيمًا وَمَقامًا مَحْمُودًا پس بوسه ضریح
شریف را بجا آر و بگذار دو طرف رو را بر آن پس برو بجانب سر مقدس و بگو اَلسَّلامُ
عَلَيْكُما يا حُجَّتَيِ اللّٰهِ فى اَرْضِهِ وَسَمائِهِ عَبْدُكُما وَوَلِيُّكُما زائِرُكُما مُتَقَرِّبًا اِلَى اللّٰهِ
بِزِيارَتِكُما اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ لى لِسانَ صِدْقٍ فى اَوْلِيائِكَ الْمُصْطَفَيْنَ وَحَبِّبْ
اِلَىَّ مَشاهِدَهُمْ وَاجْعَلْنى مَعَهُمْ فِى الدُّنْيا وَالْاٰخِرَةِ يا اَرْحَمَ الرّاحِمينَ پس
نماز زیارت کن از برای هر امامی دو رکعت و بخوان خدا را بآنچه میخواهی مؤلف
گوید که چون در آن زمانها تقیه بسیار شدید بوده است زیارتهای مختصر برای
زیارت این دو امام علیهما السلام تعلیم میفرمودند که شیعیان از آسیب طاغیان
زمان محفوظ باشند و اگر زائر طالب زیارت طولانی باشد بخواند زیارات
جامعه را که بهترین زیارات است برای ایشان خصوصاً یک زیارت از آنها که از
حدیث ظاهر میشود که مزید اختصاصی بحضرت امام موسی علیه السلام دارد
و آن زیارت بعد از این در اول زیارات جامعه مرقوم خواهد شد رجوع بآنجا شود
و چون زائر خواست از بلد آن دو امام علیهما السلام بیرون رود وداع کند ایشان
را بدعای وداع که از جمله آنست آنچه شیخ طوسی علیه الرحمه در تهذیب ذکر نموده
فرموده که چون خواهی وداع کنی امام موسی علیه السلام را بایست نزد قبر و بگو

السلام علیک یا مولای یا ابا الحسن و رحمة الله و برکاته انت ودیعة الله
و اقرء علیک السلام آمنا بالله و بالرسول و بما جئت به و دللت علیه
اللهم اکتبنا مع الشاهدین و هم چنین در وداع حضرت امام محمد تقی
فرموده میگوئی السلام علیک یا مولای یا بن رسول الله و رحمة الله و برکاته
انت ودیعة الله و اقرء علیک السلام آمنا بالله و برسوله و بما جئت
به و دللت علیه اللهم اکتبنا مع الشاهدین پس سؤال کن از خدا که
آخر زیارت تو نباشد و بکن توفیق برگشتن بیابی و قبر را ببوس و دو جانب
خود را بر قبر گذار مؤلف گوید از چیزهائیکه مناسب است در اینجا نقل شود
حکایت سعید صالح متقی حاجی علی بغدادیست که شیخ ما در جنة
المأوی و نجم الثاقب نقل کرده و در نجم ثاقب فرموده که اگر نبود در این کتاب
شریف مگر این حکایت متقنه صحیحه که در آن فوائد بسیار است و در این نزدیکیها
واقع شده هر آینه کافی بود در شرافت و نفاست آن پس بعد از مقدماتی
فرموده که حاجی مذکور ایده الله نقل کرد که در ذمه من هشتاد تومان مال
امام علیه السلام جمع شد پس رفتم بنجف اشرف بیست تومان از آنرا دادم
بجناب علم الهدی و التقی شیخ مرتضی اعلی الله مقامه و بیست تومان بجناب شیخ
محمد حسین مجتهد کاظمینی و بیست تومان بجناب شیخ محمد حسن شروقی و باقیماند
در ذمه من بیست تومان که قصد داشتم در مراجعت بدهم بجناب شیخ محمد
حسن کاظمینی آل یس ایده الله پس چون مراجعت کردم ببغداد و خوش داشتم که
تعجیل کنم در ادای آنچه باقی بود در ذمه من پس در روز پنجشنبه بود که مشرف شدم
بزیارت امامین همامین کاظمین علیهما السلام و پس از آن رفتم خدمت جناب
شیخ سلمه الله و قدری از آن بیست تومان را دادم و باقی را وعده کردم که

بعد از فروش بعضی از اجناس باید بتدریج بر من حواله کنند که باهلش برسانم
و عزم کردم بر مراجعت ببغداد در عصر روز و جناب شیخ خواهش کرد بمانم
معتذر شدم که باید مزد عمله کارخانه شعربافی که دارم بدهم چون رسم
چنین بود که مزد هفته را در عصر پنجشنبه میدادم پس برگشتم چون ثلث از
راه را تقریباً طی کردم سیّد جلیلی را دیدم که از طرف بغداد رو بمن میآید
چون نزدیک شد سلام کرد و دستهای خود را گشود برای مصافحه و معانقه
فرمود اهلاً و سهلاً و مرا در بغل گرفت و معانقه کردیم و هر دو یکدیگر را
بوسیدیم و بر سر عمامه سبز روشنی داشت و بر رخسار مبارکش خال
سیاه بزرگی بود پس ایستاد و فرمود حاجی علی خیر است بکجا میروی گفتم
کاظمین علیهما السلام را زیارت کردم و برمیگردم ببغداد فرمود امشب
شب جمعه است برگرد گفتم یا سیّدی متمکن نیستم فرمود هست برگرد تا
شهادت دهم برای تو که از موالیان جدّم امیرالمؤمنین علیه السلام
و از موالیان مائی و شیخ شهادت دهد زیرا که خدا تعالی امر فرموده
دو شاهد بگیرید و این اشاره بود بمطلبی که در خاطر داشتم که از جناب
شیخ خواهش کنم نوشته بمن دهد که من از موالیان اهلبیت علیهم السلام
و آنرا در کفن خود بگذارم پس گفتم تو چه میدانی و چگونه شهادت میدهی
فرمود کسیکه حق او را باو میرسانند چگونه آن رساننده را نمیشناسد
گفتم چه حق فرمود آنکه رساندی بوکیل من گفتم وکیل تو کیست گفت
شیخ محمّد حسن گفتم وکیل تست فرمود وکیل منست و بجناب آقا سیّد محمّد
گفته بود که در خاطرم خطور کرد که این سیّد جلیل مرا باسم خواند با آنکه
او را نمیشناسم پس بخود گفتم شاید او مرا میشناسد و من او را فراموش کردم

باز در نفس خود گفتم که این سید از خویشان سادات از من چیزی میخواهد
وخوش دارم که از مال امام علیه السلام چیزی باو برسانم پس گفتم که
ای سید در نزد من از حق شما چیزی مانده بود رجوع کردم در امر آن بجناب
شیخ محمد حسن بجهت آنکه ادا کنم حق شما یعنی سادات را باذن او پس
تبسمی کرد وفرمود بلی رسانیدی بعضی از حق ما را ببعضی وکلای ما
در نجف اشرف پس گفتم آنچه ادا کردم قبول است فرمود بلی پس در خاطرم
گذشت که این سید میگوید بالنسبه بعلماء اعلام وکلای ما واین در نظرم
بزرگ آمد پس گفتم علما وکلا هستند در قبض حقوق سادات ومرا غفلتی گرفت
انتهی آنگاه فرمود برگرد جدم را زیارت کن پس برگشتم ودست راست او در
دست چپ من بود چون براه افتادیم دیدیم در طرف راست ما نهر آب صاف
جاری است ودرختان لیمو ونارنج وانار وانگور وغیر آن همه با ثمر
در یکوقت با آنکه موسم آنها نبود بربالای سرها سایه انداخته گفتم این
نهر واین درختها چیست فرمود هر کس از موالیان ما که زیارت کند
جد ما را وزیارت کند ما را اینها با او هست پس گفتم میخواهم سؤالی
کنم فرمود سؤال کن گفتم شیخ عبدالرزاق مرحوم مدرس بود
روزی نزد وی رفتم شنیدم که میگفت کسیکه در طول عمر خود روزها
روزه باشد وشبها را بعبادت بسر برد وچهل حج وچهل عمره بجای آورد ودر میان
صفا ومروه بمیرد واز موالیان امیرالمؤمنین ع نباشد برای او چیزی
نیست فرمود آری والله برای او چیزی نیست پس از حال یکی از خویشان خود
پرسیدم که او از موالیان امیرالمؤمنین ع است فرمود آری او وهر که متعلق بتو است
پس گفتم سیدنا برای من مسئله ایست فرمود بپرس گفتم قراء تعزیه حسین ع

[illegible] علیه السلام منقول است [illegible] ان ولیی الله الذی نزل الکتاب وهو یتولی الصالحین [illegible] وما قدروا الله حق قدره والارض جمیعا قبضته یوم القیمة والسموات مطویات بیمینه سبحانه وتعالی عما یشرکون [illegible] دلیل [illegible] است

خواص سور

میخوانند که سلیمان اعمش آمد نزد شخصی و از زیارت سید الشهداء ع
پرسید گفت بدعت است پس در خواب دید هودجی را میان زمین و آسمان
پس سؤال کرد که کیست در آن هودج گفتند با فاطمه زهرا و خدیجه کبری
پس گفت بکجا میروند گفتند بزیارت حسین ع در امشب که شب جمعه است
و دید رقعه‌ها بود که از هودج میریزد و در آن مکتوب است اَمَانٌ مِنَ النَّارِ
لِزُوَّارِ الْحُسَيْنِ ع فِي لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ اَمَانٌ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ این حدیث
صحیح است فرمودا رے راست و تمام است گفتم سیدنا صحیح است که میگویند
هر کس زیارت کند حسین ع را در شب جمعه پس برای او امان است فرمود
آرے والله و اشک از چشمان مبارکش جاری شد و گریست گفتم سیدنا
مسئله فرمود بپرس گفتم سنه هزار و دویست و شصت و نه حضرت رضا ع
زیارت کردیم و در درود یکی از عربهای شروقیه را که از بادیه نشینان طرف
شرقی نجف اشرف اند ملاقات کردیم و او را ضیافت کردیم و از او پرسیدیم
که چگونه است ولایت رضا ع گفت بهشت است امروز پانزده روز است که
من از مال مولای خود حضرت رضا ع خورده‌ام چه حد دارد منکر نکیر
که در قبر نزد من بیایند گوشت و خون من از طعام آنحضرت رو ئیده در
مهمانخانه آنجناب این صحیح است علی بن موسی الرضا ع میاید و او را از منکر
و نکیر خلاص میکند فرمود آرے والله جد من ضامن است گفتم سیدنا
مسئله کوچکی است میخواهم بپرسم فرمود بپرس گفتم زیارت من حضرت
رضا ع را مقبول است فرمود مقبول است ان شاء الله گفتم سیدنا مسئله
فرمود بسم الله گفتم حاجی محمد حسین بزاز باشی پسر مرحوم حاجی احمد بزاز
باشی زیارتش مقبول است یا نه و او با من رفیق و شریک در مخارج بود در

خواص سوره

مشهد رضا علیه السلام فرمود عبد صالح زیارتش قبول است گفتم سبحان
الله
مشالله فرمود بسم الله گفتم فلان که از اهل بغداد و همسفر ما بود زیارتش
قبول
است پس ساکت شد گفتم سیدنا مشالله فرمود بسم الله گفتم این
کلمه را شنیدی یا نه زیارتش قبول است یا نه جوابی نداد حاجی مذکور نقل کرد
که ایشان چند نفر بودند از اهل مترفین بغداد که در این سفر پیوسته
بلهو و لعب مشغول بودند و آن شخص مادر خود را نیز کشته بود پس رسیدیم
در راه بموضعی از جاده وسیعه که در طرفین آن بساتین و مواجه بلده
شریفه کاظمین است و موضعی از آن جاده که متصل است ببساتین از طرف
راست آن که از بغداد میاید و آن مال بعضی از ایتام سادات بود که حکومت
بجور داخل در جاده کرد و اهل تقوی و ورع سکنه این دو بلد همیشه
کناره میکردند از راه رفتن در آن قطعه از زمین پس دیدم آنجناب را که
در آن قطعه راه میرود پس گفتم ای سید من این موضع مال بعضی از ایتام سادات است
تصرف در آن روا نیست فرمود این موضع مال جد ما امیرالمؤمنین علیه السلام
و ذریه او و اولاد ما است حلال است برای موالیان ما تصرف در آن و در
قرب همان مکان در طرف راست باغی است مال شخصی که او را حاجی میرزا هادی میگفتند
و از متمولین معروفین عجم بود که در بغداد ساکن بود گفتم سیدنا میگویند
که زمین باغ حاجی میرزا هادی مال حضرت موسی بن جعفر
علیهما السلام است فرمود چه کار داری باین و از جواب اعراض نمود پس
رسیدیم بساقیه آب که از شط دجله میکشند برای مزارع و بساتین
و از جاده میگذرد و آنجا دو راه میشود بسمت بلد یکی راه سلطانی است
و دیگری راه سادات و آنجناب میل کرد براه سادات پس گفتم بیا از این راه

برای پیدا شدن
گمشده بخواند ابیات
[illegible]
یا هادی [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

بقیه راه سلطانی برویم فرمودند از همین راه خود ببریم پس آمدیم و چند قدمی
نرفتیم که خود را در صحن مقدس دیدیم نزد کفشداری دیدیم و هیچ کوچه و
بازاری را ندیدیم پس داخل ایوان شدیم از طرف باب المراد که از سمت شرقی
و طرف پائین پا است و در در رواق مطهر مکث نفرمودند و اذن دخول نخواندند و داخل
در حرم ایستادند پس فرمودند زیارت بکن گفتم من قاری نیستم فرمودند برای تو
بخوانم گفتم آری فرمودند ءادخل یا الله السلام علیک یا رسول الله السلام
علیک یا امیر المؤمنین و همچنین سلام کردند بر هر یک از ائمه علیهم السلام
تا رسیدند در سلام حضرت عسکری ع و فرمودند السلام علیک یا ابا محمد
الحسن العسکری آنگاه فرمودند امام زمان خود را میشناسی گفتم چرا نمیشناسم
فرمودند سلام کن بر امام زمان خود پس گفتم السلام علیک یا حجة الله یا صاحب
الزمان یا ابن الحسن پس تبسم نمودند و فرمودند علیک السلام و رحمة الله و برکاته
پس داخل شدیم در حرم مطهر و ضریح مقدس را چسبیدیم و بوسیدیم پس
فرمودند بمن زیارت کن گفتم من قاری نیستم فرمودند زیارت بخوانم برای تو
گفتم آری فرمودند کدام زیارت را میخواهی گفتم هر زیارت که افضل است
مرا باین زیارت ده فرمودند زیارت امین الله افضل است آنگاه مشغول شدند
بخواندن و فرمودند السلام علیکما یا امینی الله فی ارضه و حجتیه علی عباده
الخ و چراغهای حرم را در آنحال روشن کردند پس شمعها را دیدم روشن است
ولکن حرم روشن و منور است بنوری دیگر مانند چراغی بودند که در روز در
آفتاب روشن کنند و مرا چنان غفلت گرفته بود که هیچ ملتفت این آیات
نمیشدم چون از زیارت فارغ شد از سمت پائین پا آمدند بپشت سر در
طرف شرقی ایستادند و فرمودند آیا زیارت میکنی جدم حسین علیه السلام را

[illegible]

گفتم دعای زیارت میکنم شب جمعه است پس زیارت وارث را خواندند و
مؤذنها از اذان مغرب فارغ شدند پس بمن فرمود نماز کن و ملحق شو بجماعت
پس تشریف آوردند در مسجد پشت سر حرم مطهر و جماعت در آنجا منعقد بود
و خود بانفراد ایستادند بطرف راست امام جماعت محاذی او و من داخل
شدم در صف اول و برایم مکانی پیدا شد چون فارغ شدم او را ندیدم
پس از مسجد بیرون آمدم و در حرم تفحص کردم او را ندیدم و قصد داشتم او را
ملاقات کنم و چند قرانی باو بدهم و شب او را نگاه دارم که مهمان باشد
آنگاه بخاطرم آمد که این سید کی بود و آیات و معجزات گذشته را ملتفت شدم
از انقیاد من امر او را در مراجعت با آن شغل مهم که در بغداد داشتم و
خواندن مرا باسم با آنکه مرا ندیده بودم و گفتن موالیان ما و اینکه من شهادت
میدهم و دیدن نهر جاری و درختان میوه دار در غیر موسم و غیر از اینها از آنچه
گذشت که سبب شد برای یقین من باینکه او حضرت مهدی علیه السلام است
خصوص در فقره اذن دخول و پرسیدن از من بعد از سلام بر حضرت
عسکری که امام زمان خود را میشناسی چون گفتم میشناسم فرمود سلام
کن چون سلام کردم تبسم کرد و جواب داد پس آمدم در نزد کفشدار و از آن
حال جنابش سؤال کردم گفت بیرون رفت و پرسید که این سید رفیق تو بود
گفتم بلی پس آمدم بخانه مهماندار خود و شب را بسر بردم چون صبح شد
رفتم بنزد جناب شیخ محمد حسن و آنچه دیده بودم نقل کردم پس دست
خود را بر دهان خود گذاشت و نهی نمود از اظهار این قصه و افشاء این سر
و فرمود خداوند تو را موفق کند پس آنرا مخفی میداشتم و با احدی اظهار نمودم
تا آنکه یکماه از این قصه گذشت روزی در حرم مطهر بودم سید جلیلی را

خواص سوره

دیدیم آمد نزد باب من و پرسید که چه دیدی و اشاره کرد بقصه ان دو دت
گفتم چیزی ندیدیم تا باز اعاده کرد آنکلام را بشدت انکار کردم پس از نظر
ناپدید شد دیگر او را ندیدیم انتهی **مطلب دوم** در فضیلت مسجد
شریف براثا و نماز کردن در آن است بدانکه مسجد براثا از مساجد معروفه
متبرکه است و واقع شده در زمین کاظمین و بغداد در دو راه زوار و غالباً
از فیض آن محروم و اعتنائی بان ندارند با همه فضائل و شرافتیکه برای
او نقل شده حموی که از مورخین سنه متعصب است در معجم البلدان
گفته براثا محله بوده در طرف بغداد در قبله کرخ و جنوبی باب محول و برای
ان مسجد جامعی بوده که شیعیان در آن نماز میکذاشتند و خراب شده
و گفته که قبل از زمان راضی بالله خلیفه عباسی شیعیان در آن مسجد
جمع میگشتند و سب صحابه مینمودند راضی بالله امر کرد که تا کسانی
در آن مسجد بگیرند و هر که را یافتند بگرفتند و حبس نمودند و مسجد را
خراب کرد و با زمین هموار نمود شیعیان اینخبر را با میر الامراء بجکم ماکانی بعد
رسانیدند بجکم حکم کرد باعاده بناء و وسعت و احکام ان و نوشت در
صدر آن اسم راضی بالله را و پیوسته ان مسجد معمور و محل اقامه نماز بود
تا بعد از سنه چهار صد و پنجاه که معطل مانده تا الآن و براثا پیش از
بناء بغداد قریه بوده که گمان مردم آنست که علی علیه السلام مرور
کرده بان در زمانیکه بمقاتله خوارج نهروان میرفته و در جامع مذکور
نماز خوانده و داخل شده در حمامیکه در آن قریه بوده و باب براثا
منسوب است بو شعیب براثی عابد و اول کسیکه در براثا ساکن
شده در کوخی یعنی در خانه که زنی ساخته بود و عبادت خدا را میکرد

سوره ملک مانع است [illegible] سوره ملک [illegible]

دران با انکه کذشت بکوخ او دختری از اولاد منصوریان کبار از ابناء
روزکار که ترجیب شده بود در قصرها همینکه نظرش با بو شعیب افتاد
وحال او را دید از حال خوش امد وجذبه ابو شعیب ورا کشید بحدیکه
اسیر او کردید لاجرم نزد انعابد نزاهد امد وکفت من ارا ده کرده ام که
خادم تو باشم کفت ترا قبول میکنم بشرط انکه از این زی وهیئت تجرد شوی
استعاد نمند قبول نمود وا از انچه مالک بود تجرد اختیار کرد و ملبس شد
بلباس سال ابو شعیب ورا تزویج نمود همینکه ان دختر داخل کوخ
شد قطعه حصیری دید که ابو شعیب برای حفظ از رطوبت زمین نزاد در زیر
بدن خود افکنده کفت من نزد تو نخواهم ماند مکر و قتیکه این قطعه
حصیر را از زیر خود دور افکنی زیرا که از تو شنیدم که میکفتی زمین میکوید
یَابْنَ اٰدَمَ تَجْعَلُ بَیْنِی وَبَیْنَکَ حِجَابًا وَاَنْتَ غَدًا فِی بَطْنِی یعنی ای پسر ادم
ما بین من و خود حجاب قرار میدهی وحال انکه فردا در شکم من خواهی بود پس
ابو شعیب انحصیر را دور افکند وان دختر چند سالی نزد او مکث نمود وباهم
به نیکوترو جهی عبادت میکردند تا هردو وفات کردند مؤلف کوید که ما
در کتاب هدیة الزائرین جمله از اخبار ... ت که در فضیلت این مسجد شریف است
ذکر کردیم و کفتیم که از مجموع این اخبار چند فضیلت برای این مسجد معلوم
می شود که اکر هرکدام از ان در هر مسجدی باشد سزاوار است که انسان
شد وحال نماید و منازلی طی کند تا بفیض نماز و دعای دران مستفیض
وبتبرکت شود اول مقرر نمودن خلقاتی که دران زمین فرود نیاید دیئی
با لشکرش جز پیغمبر یا وصی او دوم انکه خانه حضرت مریم است یا انکه زمین
حضرت عیسی علیه السلام است چهارم بودن چشمه در انجا که برای مریم ظاهر شد

اِنِّی اَستَحیَیتُ بِکِتَابَت
التَّنزِیل و تَعلَم ...
اِنَّمَا اَنْتَ اَلَا کَبِیرُ اِلَاعظم
وَاِنَّمَا قَوْلُ النَّخلَة و ما
تَمَام وَ تَبیّن اَنّهُ مِن النّار
مِن عِلْمَا ... اَنِیسٌ ...
وَدَعَا مِلکی ... سَاذَرهُم
رَاوِی ...
ساخته کفت در مصلّی ...
و دعامت فضل و دعا ...
الاذکار و سجود کرد این
در بعض کتب اصحاب است
که مشروح ... ان
در حوالی این ... ... رائق
معین است و اما ... را باکی

پنجم ظاهر کردن حضرت امیر ع آن چشمه را باعجاز خود ششم بودن سنگ
سفید متبرک که مریم حضرت عیسی را بر آن گذاشته در آنجا هفتم بیرون
آوردن حضرت انگشتر را از آنجا باعجاز و نصب نمودن آنرا سمت قبله
و نماز کردن نبوی آن هشتم نماز کردن حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
و دو نوبت او و حضرت یحیی و سید الشهداء علیهم السلام در آنجا نهم
توقف حضرت در آنجا چهار روز بجهة شرافت مکان مقدس بودن
زمین آن دهم نماز کردن پیغمبران خصوص حضرت خلیل الرحمن ع در آنجا
یازدهم بودن قبر پیغمبری در آنجا و شاید آن پیغمبر حضرت یوشع باشد
که شیخ مرحوم فرموده که قبرش در خارج کاظمین در قبلی مسجد براثا
دوازدهم برگشتن آفتاب برای حضرت امیر ع در آنجا و با این شرافت و
فضایل و بودن آثار طیبه و مفاخر جلیله در آن معلوم نیست که زوار
نظر با ترکی باینجا بود با آنکه در سر راه هستند و مکرر از آنجا میگذرند
و اگر اتفاقاً کسی بخواهد درک آن فیضها را نماید چون بآنجا رسد و
ببیند در مسجد بسته است از دادن جزئی پولی بجهة باز کردن در آن
مضایقه کند و خود را از آن همه فیوضات عظیمه محروم نماید و حال آنکه
نگاه شود برای محض تماشای بغداد و عمارات جیادین در آن مصرفها
کند چه رسد بمصارف عظیمه قیمت فضول معاش و امتعه نجسه نجس
چو دیار آن که گرفتن آن از متممات زیارت غالب زوار است

مطلب ششم در زیارت نواب اربعه است یعنی جناب ابو عمرو
عثمن بن سعید اسدی و جناب ابو جعفر محمد بن عثمن و شیخ ابوالقاسم حسین بن
روح نوبختی و شیخ جلیل ابوالحسن علی بن محمد سمری رضی الله عنهم

بدانکه از جمله تکالیف زوار در ایام توقف در بلده طیبه کاظمین رفتن
ببغداد است بجهت زیارت این چهار نائب خاص امام عصر صلوات الله
علیه که مر ایشانرا تا انتها در بلاد بعیده بودند سزاوار بود که ایشان منازل
بعیده طی کنند و رنج و تعب سفر کشند و بفیض زیارت آنها نائل گردند زیرا
که در میان تمام اصحاب خاص ائمه علیهم السلام ببزرگی و جلالت قدر ایشان
کسی نرسد قریب هفتاد سال بمنصب سفارت و وساطت میان امام
و رعیت نائل شدند و بر دست ایشان کرامات بسیار و خوارق عادات
بشمار جاری گردید و گفته شده که بعضی از علما قائل بعصمت ایشان
شده و مخفی نیست که همینا این بود که آن در حیات خود واسطه بودند
میان ولی عصر صلوات الله علیه و رعیت و از جمله مناصب ایشان رسانیدن
عرایض و رقعه‌ها حاجت خلق بود بآنحضرت حال نیز بهمان منصب شریف
مفتخرند و باید رقاع حاجت که در شدائد و سختیها نوشته می‌شود بتوسط
ایشان بآنحضرت برسد چنانکه در جای خود معلوم گردیده و بالجمله
فضائل و مناقب ایشان زیاده از آن است که ذکر شود و همینقدر برای
ترغیب زوار بزیارت ایشان کافی است و اما کیفیت زیارت ایشان پس
بنحویکه شیخ طوسی رحمه الله در تهذیب و سید بن طاوس در مصباح
الزائر ذکر کرده اند و نسبت داده اند بجناب ابو القاسم حسین بن روح
رحمه الله که فرموده در باب زیارت ایشان که سلام میکنی بر رسولخدا و بعد از آن
بامیرالمؤمنین و بر خدیجه کبری و بر فاطمه زهرا و بر امام حسن و امام حسین
و بر هر یک از ائمه علیهم السلام تا صاحب الزمان صلوات الله علیه پس میگوئی
السلام علیک یا فلان بن فلان و بجای فلان بن فلان اسم صاحب قبر

[illegible] … بسم الله الرحمن الرحیم … [illegible]

و پدر و مادرم فدایت اشْهَدُ انّکَ بابُ المَوْلیٰ اَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ ما خالَفْتَهُ وَلا خالَفْتَ عَلَیْهِ قُمْتَ خاصّاً وَانْصَرَفْتَ سابِقاً جِئْتُکَ عارِفاً بِالْحَقِّ الَّذی اَنْتَ عَلَیْهِ وَاَنَّکَ ما خُنْتَ فِی التَّأدِیَةِ وَالسِّفارَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ مِنْ بابٍ ما اَوْسَعَهُ وَمِنْ سَفیرٍ ما آمَنَکَ وَمِنْ ثِقَةٍ ما اَمْکَنَکَ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اخْتَصَّکَ بِنُورِهِ حَتّیٰ عایَنْتَ الشَّخْصَ فَاَدَّیْتَ عَنْهُ وَاَدَّیْتَ اِلَیْهِ پس برمیگردی و ابتدا بسلام میکنی بر رسول خدا تا صاحب الزمان علیهم السلام پس از آن میگوئی جِئْتُکَ مُخْلِصاً بِتَوْحیدِ اللهِ وَمُوالاةِ اَوْلِیائِهِ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِهِمْ وَمِنَ الَّذینَ خالَفُوکَ یا حُجَّةَ الْمَوْلیٰ وَبِکَ اِلَیْهِمْ تَوَجُّهی وَبِهِمْ اِلَی اللهِ تَوَسُّلی پس دعا میکنی و سؤال میکنی از خدای تعالی آنچه را که میخواهی که اجابت میشود ان شاء الله مؤلف گوید سزاوار است بر آنکه زیارت شود در بغداد شیخ اجل عالم فقیه ثقة الاسلام محمد بن یعقوب کلینی عطر الله مرقده که شیخ و بزرگ شیعه و اوثق و اثبت ایشان بوده در حدیث و کتاب شریف کافی از او روشنی چشم شیعه است در مدت بیست سال تالیف نموده و او را حق عظیم بر شیعه خصوص بر اهل علم هاست و بجهت جلالت و عظمت شأن او معظم ابن اثیر او را مجدد مذهب امامیه در رأس مائه سیم شمرده بعد از آنکه مولای ما حضرت امام باقر صلوات الله علیه را مجدد این مذهب در رأس مائه اول شمرده و ما در کتاب هدیه ذکر کردیم بیشتر علمائی که در مشاهد مشرفه مدفونند هر که طالب است بآنجا رجوع نماید مطلب چهارم در زیارت جناب سلمان رضی الله عنه بدانکه از تکالیف زوار در کاظمین رفتن بمدائن است بجهت زیارت عبد صالح الهی جناب سلمان محمدی رضوان الله

علیه کما ورد کارا و بعده بخصوص شرافت سلمان منا اهل البیت و
متجرا و در رسالت اهلبیت نبوت و عصمت است در فضیلت او جناب رسول خدا
صلی الله علیه و آله فرموده سلمان بحر لا ینزف و کنز لا ینفد سلمان
منا اهل البیت یمنح الحکمة و یؤتی البرهان و حضرت امیر المؤمنین ع
او را مثل لقمان حکیم بلکه حضرت صادق علیه السلام او را بهتر از لقمان
فرموده و حضرت باقر علیه السلام او را از متوسمین شمرده و از روایات
مستفاد شده که آنجناب اسم اعظم میدانسته و از محدثین بفتح بوده و
از مراتب ایمان ده درجه است و او در درجه دهم بوده و عالم بغیب و منایا و
و از تحف بهشت در دنیا میل فرموده و بهشت مشتاق و عاشق او بوده و
خدا و رسول خدا صلی الله علیه و آله او را دوست میداشتند و حق تعالی
پیغمبر صلی الله علیه و آله را امر فرموده بمحبت چهار نفر که سلمان یکی از ایشان
و آیاتی در مدح او و امثال او نازل شده و جبرئیل هر وقت بر حضرت رسول
صلی الله علیه و آله نازل میشده امر میکرد از جانب پروردگار که سلمان را
سلام برسان و مطلع کرداند او را بعلم منایا و بلایا و انساب و شبها
برای او در خدمت پیغمبر صلی الله علیه و آله مجلس خلوتی بوده و حضرت رسول
و امیر المؤمنین صلوات الله علیهما و آلهما چیزها تعلیم فرمودند او را از مخزون
و مکنون علم الله که احدی غیر او قابلیت و قوه تحمل آنرا نداشته و بسا بود
که حضرت صادق ع فرمود ادرک سلمان العلم الاول و العلم الآخر و هو
بحر لا ینزح و هو منا اهل البیت سلمان درک کرد علم اول و آخر را و او
دریائی است که هرچه از او برداشته شود تمام نشود و او از ما اهل بیت است
و برای شوق زیارت او و خشنودان بزیارت آنجناب کافی است تأمل ملاحظه

وامثال آن در میان تمام صحابه و جمیع امت با اینکه حضرت امیرالمؤمنین ع
در یک شب از مدینه به مدائن رفت و بدن مبارک او را غسل داد و کفن
نمود و نماز گذارد بر او با صفوف انبیا و ملائکه و همان شب به مدینه
مراجعت فرمود زهی شرافت و محبت و مودت بخانواده رسالت که انسان را
باین مرتبه از عظمت و جلال برسانند و اما کیفیت زیارت آنجناب پس بدانکه
سید بن طاوس در مصباح الزائر چهار زیارت برای آن بزرگوار نقل کرده
و ما در اینجا اکتفا میکنیم همان زیارت اول آن و در هدیه نقل کردیم زیارت
چهارم آنرا که شیخ در تهذیب ذکر فرموده پس چون خواستی زیارت کنی
آنجناب را بایست نزد قبر او رو بقبله و میگوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ
اللهِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِاللهِ خاتَمِ النَّبِیّینَ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَمیرِالْمُؤْمِنینَ سَیِّدِ
الْوَصِیّینَ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَئِمَّةِ الْمَعْصُومینَ الرّاشِدینَ اَلسَّلامُ
عَلَی الْمَلائِکَةِ الْمُقَرَّبینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا صاحِبَ رَسُولِ اللهِ الْاَمینِ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اَمیرِالْمُؤْمِنینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مُودَعَ اَسْرارِ
السّادَةِ الْمَیامینِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا بَقِیَّةَ اللهِ مِنَ الْبَرَرَةِ الْماضینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبا عَبْدِاللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ
اَطَعْتَ اللهَ کَما اَمَرَکَ وَاتَّبَعْتَ الرَّسُولَ کَما نَدَبَکَ وَتَوَلَّیْتَ خَلیفَتَهُ
کَما اَلْزَمَکَ وَدَعَوْتَ اِلَی الْاِهْتِمامِ بِذُرِّیَّتِهِ کَما وَقَفَکَ وَعَلِمْتَ الْحَقَّ
یَقیناً وَاعْتَمَدْتَهُ کَما اُمِرْتَ وَاَشْهَدُ اَنَّکَ بابُ وَصِیِّ الْمُصْطَفیٰ وَطَریقُ
حُجَّةِ اللهِ الْمُرْتَضیٰ وَاَمینُ اللهِ فیمَا اسْتُودِعْتَ مِنْ عُلُومِ الْاَصْفِیاءِ
اَشْهَدُ اَنَّکَ مِنْ اَهْلِ بَیْتِ النَّبِیِّ النُّجَباءِ الْمُخْتارینَ لِنُصْرَةِ الْوَصِیِّ
اَشْهَدُ اَنَّکَ صاحِبُ الْعاشِرَةِ وَالْبَراهینِ وَالدَّلائِلِ الْقاهِرَةِ

وَأَقَمْتَ الصَّلوةَ وَآتَيْتَ الزَّكوةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَأَدَّيْتَ الْأَمانَةَ وَنَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَصَبَرْتَ عَلَى الْأَذى فِي
جَنْبِهِ حَتّى أَتاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللّهُ مَنْ جَحَدَكَ حَقَّكَ وَحَطَّ مِنْ قَدْرِكَ
لَعَنَ اللّهُ مَنْ آذاكَ فِي مَوالِيكَ لَعَنَ اللّهُ مَنْ أَعْنَتَكَ فِي أَهْلِ بَيْتِكَ
لَعَنَ اللّهُ مَنْ لامَكَ فِي ساداتِكَ لَعَنَ اللّهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ
وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَضاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذابَ الْأَلِيمَ
صَلَّى اللّهُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّهِ صَلَّى اللّهُ عَلَيْكَ يا صاحِبَ رَسُولِ اللّهِ
صَلَّى اللّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْكَ يا مَوْلى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللّهُ عَلى
رُوحِكَ الطَّيِّبَةِ وَجَسَدِكَ الطّاهِرِ وَأَلْحَقَنا بِمَنِّهِ وَرَأْفَتِهِ إِذا تَوَفّانا
بِكَ وَبِمَحَلِّ السّادَةِ الْمَيامِينِ وَجَمَعَنا مَعَهُمْ بِجِوارِهِمْ فِي جَنّاتِ النَّعِيمِ
صَلَّى اللّهُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّهِ وَصَلَّى اللّهُ عَلى إِخْوانِكَ الشِّيعَةِ
الْبَرَرَةِ مِنَ السَّلَفِ الْمَيامِينِ وَأَدْخِلِ الرَّوْحَ وَالرِّضْوانَ عَلَى الْخَلَفِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْحِقْنا وَإِيّاهُمْ بِمَنْ تَوَلّاهُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطّاهِرِينَ
وَعَلَيْكَ وَعَلَيْهِمُ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللّهِ وَبَرَكاتُهُ پس بخوان انا انزلناه
فی لیلة القدر هفت مرتبه پس بجا بیاور نماز مندوب آنچه خواهی
مؤلف گوید که چون خواستی ترک کنی از زیارت سلمان پس باید
نزد قبر برای وداع بگوئی وداع را که سید در آخر زیارت چهارم ذکر فرموده
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا أَبا عَبْدِ اللّهِ أَنْتَ بابُ اللّهِ الْمُؤْتى مِنْهُ وَالْمَأْخُوذُ عَنْهُ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قُلْتَ حَقّاً وَنَطَقْتَ صِدْقاً وَدَعَوْتَ إِلى مَوْلايَ وَمَوْلاكَ
عَلانِيَةً وَسِرّاً أَتَيْتُكَ زائِراً وَحاجاتِي لَكَ مُسْتَوْدِعاً وَها أَنَا ذا
مُوَدِّعُكَ أَسْتَوْدِعُكَ دِينِي وَأَمانَتِي وَخَواتِيمَ عَمَلِي وَجَوامِعَ أَمَلِي

الی منتهی علی و السلام علیک و رحمة الله و برکاته و صلی الله علی
محمد و آله الاخیار الانجاب. خدا را بسیار بخوان و برگرد مؤلف گوید
که چون زائر از زیارت سلمان مشرف شد پس از زیارت دو تکلیف
دیگر دارد اول نماز کردن در طاق کسری دو رکعت با زیارت چون آنجا
مصلای حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است روایت شده از عمار
ساباطی که امیرالمؤمنین ع بمدائن آمد و نزول فرمود در ایوان کسری
و با او بود دلف بن بجیر پس نماز کرد در آنجا بعد از آن برخاست و بدلف
فرمود برخیز با من و در خدمت آنحضرت بود جماعتی از اهل ساباط
پس گردش کرد در منازل کسری و بدلف میفرمود از برای کسری در اینمکان
چنین و چنان بوده و دلف میگفت بخدا قسم چنین است که میفرمائی
پس با جماعت در تمام مواضع گردش کرد و دلف میگفت ای سید و مولای
من چنان شما باینجاها مطلعید که گویا شما این چیزها را در اینجاها
نهاده اید و در روایت شده که در آن وقتیکه حضرت بر مدائن مرور
میفرمود و آثار کسری و خرابی آنرا مشاهده مینمود یکی از آن اصحاب
که در خدمت آنحضرت بود از روی عبرت این شعر را خواند

جرت الریاح علی رسوم دیارهم   فکانهم کانوا علی میعاد

حضرت فرمود چرا نخواندی کم ترکوا من جنات و عیون و زروع
و مقام کریم و نعمة کانوا فیها فاکهین کذلک و اورثناها
قوما آخرین فما بکت علیهم السماء و الارض و ما کانوا منظرین
پس از آن فرمود ان هؤلاء کانوا وارثین فاصبحوا موروثین
لم یشکروا النعمة فسلبوا دنیاهم بالمعصیة ایاکم و کفر النعم

لا تخذل بکم النقمة فقبر کو بدحاصل بمقام ذا حکم خاقانی بشعر
درادرده اینجا که فرموده

هان ای دل عبرت بین از دیده نظر کن هان   ایوان مدائن را آیینه عبرت
دان   پرویز که بنهادی بر خوان تره زرین   زرین تره کو بر خوان
رو کم ترکوا برخوان   بدان زیارت کردن جناب حذیفة بن الیمان
که از بزرگان اصحاب رسول خدا صلی الله علیه و آله و خاصان امیر المؤمنین
علیه السلام است و در میان صحابه مخصوص بود بشناختن منافقین و
دانستن نامهای ایشان و اگر در نماز جنازه کسی حاضر نمیشد خلیفه ثانی
بر او نماز نمیکرد و از جانب او سالها در مدائن والی بود پس او را عزل کرد
و جناب سلمان والی آنجا شد چون وفات کرد دوباره حذیفه والی آنجا
شد و مستقر بود تا نوبت خلافت بشاه ولایت علیه السلام رسید پس
از مدینه رقعه مبارک باو و فرمان همایونی باهل مدائن صادر شد و از
خلافت خود و استقرار حذیفه در آنجا بنحویکه بود اطلاع دادند ولکن حذیفه
بعد از حرکت آنحضرت از مدینه بجانب بصره از جهة دفع شر اصحاب جمل
و قبل از نزول موکب همایون بکوفه وفات کرد و در همان مدائن مدفون
شد از ابوحمزه ثمالی روایت است که چون حذیفه خواست وفات کند
فرزند خود را طلبید و وصیت کرد او را بعمل کردن باین نصیحتهای نافعه
فرمود ای پسر جان من ظاهر کن مایوسی از آنچه که در دست مردم است
که در این یاس غنی و توانگری است و طلب مکن از مردم حاجات خود را
که آن فقر حاضر است و همیشه چنان باش که روزی که در آن هستی بهتر
باشی از روز گذشته و هر وقت نماز میکنی چنان نماز کن که گویا نماز

وداع و نماز آخر نوافل است و مکرّر کار بیرا که از آن عذر بخواهی و بدانکه در جنب
حرم جناب سلمان مسجد جامع مدائن است که منسوب است بحضرت امام حسن
عسکری علیه السلام که آنرا ساخته باید در آنجا نماز خوانده معلوم نیست از
فیض و برکت نماز تحیت در آن محل شریف خود را محروم نکند

فصل هشتم

در بیان فضیلت و کیفیت زیارت امام الانس والجنة المدفون بارض الغربة بضعة
سید الورى مولانا ابو الحسن علی بن موسی الرضا صلوات الله علیه و علی
آبائه و اولاده ائمة الهدی اما فضیلت زیارت آنحضرت پس بیشتر از آنست
که احصا توان نمود ما در اینجا تبرکاً میجوییم بذکر چند خبر و نقل میکنیم اکثر آنرا
از تحفة الزائر اول از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقولست که فرمود
زود باشد که پاره از تن من در زمین خراسان مدفون گردد و هیچ مؤمنی
زیارت نکند او را مگر آنکه حقتعالی بهشت را از برای او واجب گرداند و بدن او را
بر آتش جهنم حرام گرداند و در حدیث معتبر دیگر فرمود که پاره از بدن من در
خراسان مدفون خواهد شد هر غمناکی که او را زیارت کند البته حقتعالی
غمش را زایل گرداند و هر گناهکاری که او را زیارت کند البته خدا گناهانش را
بیامرزد دوم بسند معتبر منقولست که حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام
فرمود که هر که زیارت کند قبر فرزندم علی را او را نزد خدا تعالی ثواب
هفتاد حج مقبول بوده باشد راوی استبعاد کرد و گفت هفتاد حج
مقبول حضرت فرمود که بلی هفتاد هزار حج فرمود که چه بسیار حجی باشد
که مقبول نباشد هر که آنحضرت را زیارت کند یا یک شب نزد آنحضرت
بماند چنان باشد که خدا را در عرش زیارت کرده باشد گفت چنانچه

خدا را در عرش زیارت کرده باشد فرمود بلی چون روز قیامت می‌شود بر عرش
الهی چهار کس از پیشینیان و چهار کس از پسینیان خواهند بود اما
پیشینیان پس نوح و ابراهیم و موسی و عیسی علیهم السلام اند و اما پسینیان
پس محمد و علی و حسن و حسین علیهم السلام اند پس ریسمانی می‌کشند در
پایه عرش پس می‌نشینند با ما زیارت کنندگان قبور ائمه و بدرستیکه
زیارت کنندگان قبر فرزندم علی درجه ایشان از همه بلندتر و عطای ایشان
از همه بیشتر خواهد بود و بسند معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام روایتست
که فرمود در خراسان بقعه‌ایست که بیاید زمانی خواهد آمد که محل رفتن
و آمدن ملائکه خواهد بود پس پیوسته فوجی از ملائکه از آسمان فرود
خواهند آمد و فوجی بالا خواهند رفت تا در صور دمیده شود پرسیدند یابن
رسول الله کدام بقعه است فرمود که آن در زمین طوس است و آن والله باغیست
از باغهای بهشت هر که مرا زیارت کند در آن بقعه چنان است که رسول خدا را
زیارت کرده است و بنویسد خدای تعالی از برای او بسبب آن زیارت ثواب
هزار حج پسندیده و هزار عمره مقبوله و من و پدرانم شفیعان او باشیم در روز
قیامت چهارم بچندین سند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که گفت خواندم نامه
امام رضا را که نوشته بود که برسانید بشیعیان من که زیارت من نزد خدا
برابر است با هزار حج پس من این حدیث را بخدمت امام محمد تقی علیه السلام
عرض کردم فرمود بلی والله هزار هزار حج است از برای کسیکه آن حضرت را
زیارت کند و حق او را شناسد پنجم بدو سند معتبر منقولست که حضرت
امام رضا فرمود هر که مرا زیارت کند با این دوری قبر من بیایم نزد او در سه
موطن روز قیامت تا او را خلاصی بخشم از اهوال آنها در وقتی که نامه‌های

نیکوکاران در دست راست ایشان و نامه‌های بدکاران در دست چپ
ایشان پرواز کند و نزد صراط و نزد ترازوی اعمال حاضر شوم و در حدیث معتبر
دیگر فرمود که زود باشد که کشته شوم بزهر از ظلم و ستم و مدفون شوم
در پهلوی هرون الرشید و بگردانند خاک قبر مرا محل تردد شیعیان
و دوستان من پس هر که مرا در این غربت زیارت کند واجب شود بر من
که من او را زیارت کنم در روز قیامت و سوگند میخورم بخدائی که محمد ص را
گرامی داشته است به پیغمبری و برگزیده است او را بر جمیع خلایق که هر که
از شما شیعیان نزد قبر من دو رکعت نماز کند البته مستحق شود آمرزش
گناهان را از خداوند عالمیان در روز قیامت و بحق آن خدائی که ما را گرامی
داشته است بعد از محمد ص بامامت و مخصوص گردانیده است ما را بوصیت
آنحضرت سوگند میخورم که زیارت کنندگان قبر مرا گرامی‌ترین مردم باشند
نزد خدا در روز قیامت و هر مؤمنی که مرا زیارت کند پس برسد بروی او قطره از
باران البته خدا حق تعالی جسد او را بر آتش جهنم حرام گرداند و
بسند معتبر منقولست که محمد بن سلیمان از امام محمد تقی علیه السلام پرسید
که شخصی حج واجب خود را کرده است بعنوان حج تمتع پس آمد بمدینه رفت و
زیارت حضرت رسول ص را کرد پس رفت بنجف و زیارت پدرت امیر
المؤمنین علیه السلام کرد و حق او را شناخت و میداند که او حجت
خداست بر خلق او و درگاه خداست که از آن در بخدا باید رسید پس سلام
کرد بر آنحضرت پس رفت بکربلا آنحضرت امام حسین ع را زیارت کرد
پس رفت ببغداد حضرت امام موسی کاظم ع را زیارت کرد پس بشهر خود
برگشت در این وقت خدا انعام و مال را روزی کرده است که بحج برود آیا

رفت کدام بهتر است از برای اینمرد که حج واجب خود را کرده است که برگردد
و باز حج بکند یا برود بخراسان و پدرت امام رضا ع را زیارت کند فرمود
بلکه برود بزیارت پدرم سلام کند افضل است و باید که در ماه رجب باشد
و در این زمان نکنند که بر ما و شما از خلیفه خوف تشنیع هست [illegible]
شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه از حضرت امام محمد تقی علیه السلام
روایت کرده که فرمود در میان دو کوه طوس قطعه از زمین است که از
بهشت برداشته شده است هر که داخل شود در آن ایمن خواهد بود
در روز قیامت از آتش جهنم و نیز از آنحضرت روایت کرده که فرمود من
ضامنم از جانب حقتعالی بهشت را از برای هر که زیارت کند پدرم را
بطوس در حالیکه عارف بحق آنحضرت باشد و هم شیخ صدوق
در عیون اخبار الرضا روایت کرده که مردی از صالحین دید در خواب حضرت
رسول صلی الله علیه و آله را عرضکرد بخدمت آنحضرت که یا رسول الله
از فرزندان تو کدام یک را من زیارت کنم فرمود بعضی از فرزندان من
زهر خورده آمدند نزد من و بعضی کشته شده آمدند گفتم کدام یک از آنها را
زیارت کنم با پراکنده شدن مشاهد ایشان فرمود زیارت کن آنکس را
که نزد تو نزدیکتر است یعنی محل تو بقبر او نزدیکتر است و مدفون است
بزمین غربت گفتم یا رسول الله از این فرمایش رضا را قصد کرده فرمود
بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه بگو صلی الله علیه و سه مرتبه این را فرمود
مؤلف گوید که در وسائل و مستدرک ابوابی ذکر شده در استحباب
تبرک بمشهد امام رضا و مشاهد ائمه علیهم السلام و استحباب اختیار
زیارت حضرت رضا بر زیارت حضرت امام حسین ع و بر زیارت بیت

او

دعای زیارت امام رضا ع

[illegible] روایت است و [illegible] از حضرت امام [illegible] منقول است که چون [illegible] اللهم [illegible]

از ائمه علیهم السلام وبرجح مندوب وعمره مندوبه وچون اینکتاب گنجایش تطویل ندارد ما همین چند خبر که عشر کامله است اکتفا کردیم

واما کیفیت زیارت آنحضرت

پس بدانکه از برای آن بزرگوار زیارات چندی نقل شده وزیارت مشهور آنحضرت زیارتی است که در کتب معتبره مذکور است وشیخ جلیل القدر محمد بن الحسن الولید که از مشایخ شیخ صدوق است مخصوص کرد ابتدع اند وائمه اراد این قولویه تر معلوم می شود که از ائمه علیهم السلم مروی بوده باشد وکیفیتش موافق کتاب من لا یحضره الفقیه چنانستکه چون اراده نمائی زیارت کنی قبر امام رضا علیه السلام در طوس پس غسل کن پیش از آنکه از خانه بیرون روی وبگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ قَلْبِي وَاشْرَحْ لِي صَدْرِي وَاَجْرِ عَلٰى لِسَانِي مِدْحَتَكَ وَالثَّنَاءَ عَلَيْكَ فَاِنَّهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ لِي طَهُوْرًا وَشِفَاءً ومیگوئی در وقت بیرون رفتن بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَاِلَى اللّٰهِ وَاِلٰى ابْنِ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَسْبِيَ اللّٰهُ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَاِلَيْكَ قَصَدْتُ وَمَا عِنْدَكَ اَرَدْتُ پس چون بیرون روی بر در خانه خود بایست وبگو اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي وَعَلَيْكَ خَلَّفْتُ اَهْلِي وَمَالِي وَمَا خَوَّلْتَنِي وَبِكَ وَثِقْتُ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ مَنْ اَرَادَهُ وَلَا يُضَيِّعُ مَنْ حَفِظَهُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ فَاِنَّهُ لَا يَضِيْعُ مَنْ حَفِظْتَ پس هرگاه رسید بسلامت ان شاء الله بر هرگاه خواهی بزیارت روی غسل بکن وبگو در وقتیکه غسل میکنی اَللّٰهُمَّ طَهِّرْنِي وَطَهِّرْ لِي

قلبی واشرح لی صدری واجر علی لسانی مدحتک ومحبتک والثناء
علیک فانه لا قوة الا بک وقد علمت ان قوام دینی التسلیم لامرک
والاتباع لسنة نبیک والشهادة علی جمیع خلقک اللهم اجعله
لی شفاء ونورا انک علی کل شیء قدیر پس بپوش پاکیزه ترین
جامه‌ها خود را و برو با پای برهنه با آرامی و وقار و ذلت با یاد خدا
والله اکبر ولا اله الا الله وسبحان الله والحمد لله بگو و گامهای
خود را کوتاه بردار و چون داخل روضهٔ مقدسه شوی بگو بسم الله
وبالله وعلی ملة رسول الله صلی الله علیه وآله اشهد ان لا اله الا
الله وحده لا شریک له واشهد ان محمدا عبده ورسوله وان علیا
ولی الله پس برو تا برابر ضریح مقدس و قبله را در پشت خود بگیر و رو بروی آن
حضرت بایست و بگو اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له واشهد
ان محمدا عبده ورسوله وانه سید الاولین والآخرین وانه سید
الانبیاء والمرسلین اللهم صل علی محمد عبدک ورسولک و
نبیک وسید خلقک اجمعین صلوة لا یقوی علی احصائها غیرک
اللهم صل علی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب عبدک ورسولک و
نبیک انتجبته بعلمک وجعلته هادیا لمن شئت من خلقک والدلیل
علی من بعثته برسالاتک ودیان الدین بعدلک وفصل قضائک
بین خلقک والمهیمن علی ذلک کله والسلام علیه ورحمة الله
وبرکاته اللهم صل علی فاطمة بنت نبیک وزوجة ولیک وام
السبطین الحسن والحسین سیدی شباب اهل الجنة الطهر الطاهرة
المطهرة التقیة النقیة الرضیة الزکیة سیدة نساء اهل الجنة اجمعین

عقیقه این دعا را بخواند بسم الله وبالله اللهم عقیقة عن فلان لحمها بلحمه ودمها بدمه وعظمها بعظمه اللهم اجعلها وقاء لآل محمد علیه وآله السلام و در حدیث دیگر وارد شده که این دعا بخواند یا قوم انی بریء مما تشرکون انی وجهت وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا مسلما وما انا من المشرکین ان صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی

صَلوٰةً لا یَقوٰی عَلٰی اِحصائِها غَیرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی الحَسَنِ وَالحُسَینِ
سِبطَی نَبِیِّکَ وَسَیِّدَی شَبابِ اَهلِ الجَنَّةِ القائِمَینِ فی خَلقِکَ
وَالدَّلیلَینِ عَلی مَن بَعَثتَ بِرِسالاتِکَ وَدَیّانَیِ الدّینِ بِعَدلِکَ
وَفَصلِ قَضائِکَ بَینَ خَلقِکَ سَیِّدِ العابِدینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ عَبدِکَ وَخَلیفَتِکَ فی اَرضِکَ باقِرِ عِلمِ النَّبِیّینَ اَللّٰهُمَّ
صَلِّ عَلی جَعفَرِ بنِ مُحَمَّدٍ الصّادِقِ عَبدِکَ وَوَلِیِّ دینِکَ وَحُجَّتِکَ عَلی
خَلقِکَ اَجمَعینَ الصّادِقِ البارِّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُوسَی بنِ جَعفَرٍ
عَبدِکَ الصّالِحِ وَلِسانِکَ فی خَلقِکَ النّاطِقِ بِحُکمِکَ وَالحُجَّةِ
عَلی بَرِیَّتِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بنِ مُوسَی الرِّضا المُرتَضی عَبدِکَ
وَوَلِیِّ دینِکَ القائِمِ بِعَدلِکَ وَالدّاعی اِلی دینِکَ وَدینِ آبائِهِ
الصّادِقینَ صَلوٰةً لا یَقوٰی عَلی اِحصائِها غَیرُکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
مُحَمَّدِ بنِ عَلِیٍّ عَبدِکَ وَوَلِیِّکَ القائِمِ بِاَمرِکَ وَالدّاعی اِلی سَبیلِکَ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی عَلِیِّ بنِ مُحَمَّدٍ عَبدِکَ وَوَلِیِّ دینِکَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
الحَسَنِ بنِ عَلِیٍّ العامِلِ بِاَمرِکَ القائِمِ فی خَلقِکَ وَحُجَّتِکَ المُؤَدّی
عَن نَبِیِّکَ وَشاهِدِکَ عَلی خَلقِکَ المَخصُوصِ بِکَرامَتِکَ الدّاعی اِلی
طاعَتِکَ وَطاعَةِ رَسُولِکَ صَلَواتُکَ عَلَیهِم اَجمَعینَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی
حُجَّتِکَ وَوَلِیِّکَ القائِمِ فی خَلقِکَ صَلوٰةً تامَّةً نامِیَةً باقِیَةً تُعَجِّلُ بِها
فَرَجَهُ وَتَنصُرُهُ بِها وَتَجعَلُنا مَعَهُ فِی الدُّنیا وَالآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَتَقَرَّبُ
اِلَیکَ بِحُبِّهِم وَاُوالی وَلِیَّهُم وَاُعادی عَدُوَّهُم فَارزُقنی بِهِم خَیرَ الدُّنیا
وَالآخِرَةِ وَاصرِف عَنّی بِهِم شَرَّ الدُّنیا وَالآخِرَةِ وَاَهوالَ یَومِ القِیامَةِ
پس می‌نشینی نزد سر آنحضرت و میگوئی اَلسَّلامُ عَلَیکَ یا وَلِیَّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ

عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا نُورَ اللّٰهِ فِی ظُلُمَاتِ الْاَرْضِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا عَمُودَ الدِّینِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةِ اللّٰهِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِبْرٰهِیمَ
خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اِسْمٰعِیلَ ذَبِیحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ مُوسٰی کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ عِیسٰی رُوحِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ
عَلِیٍّ وَلِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا وَارِثَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ سَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا
وَارِثَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ زَیْنِ الْعَابِدِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُحَمَّدِ بْنِ
عَلِیٍّ بَاقِرِ عِلْمِ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
الصَّادِقِ الْبَارِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَارِثَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
اَیُّهَا الصِّدِّیقُ الشَّهِیدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْبَارُّ التَّقِیُّ اَشْهَدُ اَنَّکَ
قَدْ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَیْتَ الزَّکٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْکَرِ
وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقِینُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَبَا الْحَسَنِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکَاتُهُ پس خود را بر ضریح بچسپانے و بگوے اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ
صَمَدْتُ مِنْ اَرْضِی وَقَطَعْتُ الْبِلَادَ رَجَاءَ رَحْمَتِکَ فَلَا تُخَیِّبْنِی وَلَا تَرُدَّنِی
بِغَیْرِ قَضَاءِ حَاجَتِی وَارْحَمْ تَقَلُّبِی عَلٰی قَبْرِ ابْنِ اَخِی رَسُولِکَ صَلَوَاتُکَ عَلَیْهِ
وَاٰلِهِ بِاَبِی اَنْتَ وَاُمِّی یَا مَوْلَایَ اَتَیْتُکَ زَائِرًا وَافِدًا عَائِذًا مِمَّا جَنَیْتُ
عَلٰی نَفْسِی وَاحْتَطَبْتُ عَلٰی ظَهْرِی فَکُنْ لِی شَافِعًا اِلَی اللّٰهِ یَوْمَ فَقْرِی
وَفَاقَتِی فَلَکَ عِنْدَ اللّٰهِ مَقَامٌ مَحْمُودٌ وَاَنْتَ عِنْدَهُ وَجِیهٌ پس دست راست را
بلند مےکنے و دست چپ را بر قبر مےگذارے و بگوے اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَتَقَرَّبُ

إِلَيْكَ بِحُبِّهِمْ وَبِمُوالاتِهِمْ أَتَوَلّى آخِرَهُمْ بِما تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَهُمْ وَأَبْرَءُ مِنْ كُلِّ وَلِيجَةٍ دُونَهُمْ اللّهُمَّ الْعَنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَكَ وَاتَّهَمُوا نَبِيَّكَ وَجَحَدُوا بِآياتِكَ وَسَخِرُوا بِإِمامِكَ وَحَمَلُوا النّاسَ عَلى أَكْتافِ آلِ مُحَمَّدٍ اللّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْبَرائَةِ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيا وَالْآخِرَةِ يا رَحْمنُ پس میروی نزد پای آنحضرت میروی و میگوئی صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ يا أَبَا الْحَسَنِ صَلَّى اللهُ عَلى رُوحِكَ وَبَدَنِكَ صَبَرْتَ وَأَنْتَ الصّادِقُ الْمُصَدَّقُ قَتَلَ اللهُ مَنْ قَتَلَكَ بِالْأَيْدِي وَالْأَلْسُنِ پس تضرع و مبالغه کن در لعنت کردن بر کشندگان امیرالمؤمنین و کشندگان حسن و حسین علیهم السلام و کشندگان جمیع اهلبیت رسولخدا صلی الله علیه وآله پس از پشت سر بود و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکن در رکعت اول سوره یس و در دوم سوره الرحمن بخوان و جهد کن در تضرع در دعا و بسیار دعا کن از برای خود و پدر و مادر خود و جمیع برادران مؤمن خود و اگر خواهی نزد سر آنحضرت بمان و باید که نمازهای خود را نزد قبر بکنی مؤلف گوید که این زیارت بهترین زیارات آنحضرت است و در تحفه و عیون و کتب علامه مجلسی وسخروا بامامک که در آخر زیارت است با دو میم است یعنی لعنت کن خدا کسانی را که استهزاء نمودند بامامیکه تو از جهت ایشان مقرر فرمودی ولکن در مصباح الزائر سخروا بامامک است و این بنظر درست است بلکه شاید از جهتی اولی باشد چه آنکه مراد از امام ائمه علیهم السلام است چنانکه در خبر جعفر بن ابی دلف در فصل پنجم از باب اول معلوم شد و بدان نیز که لعن کردن بر قاتلان ائمه علیهم السلام بهر زبانی که کرده شود خوب است و اگر این عبارات را که از بعضی ادعیه اخذ شده بخواند مناسب باشد اللهم

العن قتلة امير المؤمنين وقتلة الحسن والحسين عليهم السلام وقتلة
اهل بيت نبيك اللهم العن اعداء آل محمد وقتلتهم وزدهم عذابا
فوق العذاب وهوانا فوق هوان وذلا فوق ذل وخزيا فوق خزي
اللهم دعهم الى النار دعا واركسهم في اليم عذابك ركسا واحشرهم
واتباعهم الى جهنم زمرا و در تحفة الزائر است كه شيخ مفيد ذكر كرده
كه مستحب است كه بعد از نماز زيارت امام رضا عليه السلام اين دعا بخوانند
اللهم اني اسئلك يا الله الدائم في ملكه القائم في عزه المطاع في
سلطانه المتفرد في كبريائه المتوحد في ديمومية بقائه العادل في
بريته العالم في قضيته الكريم في تاخير عقوبته الهي حاجاتي مصروفة
اليك وآمالي موقوفة لديك وكلما وفقتني من خير فانت دليلي
عليه وطريقي اليه يا قديرا لا تؤوده المطالب يا مليا يلجأ اليه كل
راغب ما زلت مصحوبا منك بالنعم جاريا على عادات الاحسان
والكرم اسئلك بالقدرة النافذة في جميع الاشياء وقضائك
المبرم الذي تحجبه بايسر الدعاء وبالنظرة التي نظرت بها الى الجبال
فتشامخت والى الارضين فتسطحت والى السموات فارتفعت والى البحار
فتفجرت يا من جل عن ادوات لحظات البشر ولطف عن دقائق خطرات
الفكر لا تحمد يا سيدي الا بتوفيق منك يقتضي حمدا ولا تشكر
على اصغر منة الا استوجبت بها شكرا فمتى تحصى نعماؤك يا الهي
وتجازى آلاؤك يا مولاي وتكافى صنائعك يا سيدي ومن نعمك
يحمد الحامدون ومن شكرك يشكر الشاكرون وانت المعتمد للذنوب
في عفوك والناشر على الخاطئين جناح سترك وانت الكاشف للضر

بيدك فكم من سيئة اخفاها حلمك حتى دخلت وحسنة ضاعفها
فضلك حتى عظمت عليها مجازاتك جللت ان يخاف منك الا العدل
وان يرجى منك الا الاحسان والفضل فمن علي بما اوجبه فضلك
ولا تخذلني بما يحكم به عدلك سيدي فلو علمت الارض بذنوبي
لساخت بي او الجبال لهدتني او السموات لاختطفتني او البحار
لاغرقتني سيدي سيدي سيدي مولاي مولاي مولاي قد
تكرر وقوفي لضيافتك فلا تحرمني ما وعدت المتعرضين لمسألتك
يا معروف العارفين يا معبود العابدين يا مشكورا لشاكرين يا
جليس الذاكرين يا محمود من حمده يا موجود من طلبه يا موصوف
من وحده يا محبوب من احبه يا غوث من اراده يا مقصود من
اناب اليه يا من لا يعلم الغيب الا هو يا من لا يصرف السوء
الا هو يا من لا يدبر الامر الا هو يا من لا يغفر الذنب الا هو
يا من لا يخلق الخلق الا هو يا من لا ينزل الغيث الا هو صل على
محمد وال محمد واغفر لي يا خير الغافرين رب اني استغفرك
استغفار حياء واستغفرك استغفار رجاء واستغفرك استغفار
انابة واستغفرك استغفار رغبة واستغفرك استغفار رهبة
واستغفرك استغفار طاعة واستغفرك استغفار ايمان و
استغفرك استغفار اقرار واستغفرك استغفار اخلاص واستغفرك
استغفار تقوى واستغفرك استغفار توكل واستغفرك استغفار
ذلة واستغفرك استغفار عامل لك هارب منك اليك فصل
على محمد وال محمد وتب علي وعلى والدي بما تبت وتتوب على

جمیع خلقک یا ارحم الراحمین یا من تسمّی بالغفور الرحیم یا من تسمّی
بالغفور الرحیم یا من تسمّی بالغفور الرحیم صلّ علی محمد وآل محمد
واقبل توبتی وزکّ عملی واشکر سعیی وارحم ضراعتی ولا تحجب
صوتی ولا تخیّب مسألتی یا غوث المستغیثین وابلغ ائمتی سلامی
ودعائی وشفّعهم فی جمیع ما سألتک واوصل هدیتی الیهم کما
ینبغی لهم وزدهم من ذلک ما ینبغی لک باضعاف لا یحصیها
غیرک ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم وصلی الله علی اطیب
المرسلین محمد وآله الطاهرین مؤلف گوید که علامه مجلسی در بحار
از بعضی از مؤلفات قدماء اصحاب زیارتی از برای حضرت امام
رضا ع نقل کرده که معروفست بجوادیه و در آخر آن زیارتست
که نماز زیارت بجا آور و تسبیح کن و هدیه نما آنرا بآنحضرت پس
بگو اللهم صل علی علی بن موسی الرضا انی اسئلک یا الله الدائم
واین دعا را تا آخر نقل کرده پس هرگاه در رواق مشهد مقدس از زیارت
خواندی این دعا را ترک مکن زیارت دیگر زیارتیست که ابن قولویه
از بعض ائمه علیهم السلام روایت کرده که فرمودند نزد قبر امام رضا ع
برو و بگو اللهم صل علی علی بن موسی الرضا المرتضی الامام
التقی النقی وحجتک علی من فوق الارض ومن تحت الثری الصدیق
الشهید صلوة کثیرة تامة زاکیة متواصلة متواترة مترادفة
کافضل ما صلیت علی احد من اولیائک زیارت دیگر زیارتیست
که شیخ مفید در مقنعه نقل کرده فرموده چون ایستی نزد قبر آنحضرت بعد از
آنکه غسل زیارت کرده باشی و پاکیزه ترین جامهای خود را پوشیده باشی

[illegible]

و بگوید اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَابْنَ وَلِیِّهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا
حُجَّةَ اللهِ وَابْنَ حُجَّتِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اِمامَ الْهُدی وَالْعُرْوَةَ الْوُثْقی
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ مَضَیْتَ عَلی ما مَضی عَلَیْهِ آباۤؤُکَ
الطّاهِرُونَ صَلَواتُ اللهِ عَلَیْهِمْ لَمْ تُؤْثِرْ عَمًی عَلی هُدًی وَلَمْ تَمِلْ
مِنْ حَقٍّ اِلی باطِلٍ وَاَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِلّهِ وَلِرَسُولِهِ وَاَدَّیْتَ الْاَمانَةَ
فَجَزاکَ اللهُ عَنِ الْاِسْلامِ وَاَهْلِهِ خَیْرَ الْجَزاۤءِ اَتَیْتُکَ بِاَبی اَنْتَ وَاُمّی زاۤئِراً
عارِفاً بِحَقِّکَ مُوالِیاً لِاَوْلِیاۤئِکَ مُعادِیاً لِاَعْداۤئِکَ فَاشْفَعْ لی
عِنْدَ رَبِّکَ پس بچسبان خود را بقبر و ببوس آنرا و بگذار دو طرف رو
خود را بر آن پس برگرد بجانب سر و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یَا ابْنَ
رَسُولِ اللهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَشْهَدُ اَنَّکَ الْاِمامُ الْهادی وَ
الْوَلِیُّ الْمُرْشِدُ اَبْرَءُ اِلَی اللهِ مِنْ اَعْداۤئِکَ وَاَتَقَرَّبُ اِلَی اللهِ بِوِلایَتِکَ
صَلَّی اللهُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ پس دو رکعت نماز زیارت
بجا آور و بعد از آن هرچه خواهی نماز کن و برگرد طرف پا پس دعا کن
آنچه میخواهی ان شاء الله مؤلف گوید که زیارت آنحضرت در ایام و اوقات
مخصوصه با آنحضرت فضیلت بسیار دارد خصوصاً در ماه رجب و بیست
سیم ذی القعده و بیست و پنجم و ششم ماه رمضان چنانکه در محل
خود در اعمال ماهها ذکر شد و غیر این روزها از ایام دیگر که با آن
حضرت اختصاص دارد و چون خواستی وداع کنی آنحضرت را پس
بگو آنچه را که در وداع حضرت رسول صلی الله علیه و آله میگفتی لا جَعَلَهُ
اللهُ آخِرَ تَسْلیمی عَلَیْکَ و اگر خواستی بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا وَلِیَّ اللهِ وَ
رَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَللّهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِبْنَ نَبِیِّکَ

وَ حُجَّتَكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ اجْمَعْنِي وَ إِيَّاهُ فِي جَنَّتِكَ وَ احْشُرْنِي مَعَهُ وَ فِي حِزْبِهِ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَ الصَّالِحِينَ وَ حَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقاً وَ أَسْتَوْدِعُكَ اللَّهَ وَ أَسْتَرْعِيكَ وَ أَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلامَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِمَا جِئْتَ بِهِ وَ دَلَلْتَ عَلَيْهِ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ مؤلف گوید که در اینجا چند مطلب که شایسته به مناسبت ذکرش اول بسند معتبر از حضرت امام علی نقی ع منقولست که هر که را بسوی خدا حاجتی بوده باشد پس زیارت کند قبر جدم حضرت امام رضا علیه السلام را در شهر طوس و حال آنکه غسل کرده باشد و نزد سر آنحضرت دو رکعت نماز بکند و در قنوت نماز حاجت خود را بطلبد پس بدرستیکه مستجاب میشود مگر آنکه از برای گناهی یا قطع رحمی سؤال کند بدرستیکه موضع قبر آنحضرت بقعه ایست از بقعه‌های بهشت و هیچ مؤمنی او را زیارت نمیکند مگر آنکه حقتعالی او را از آتش جهنم آزاد میکند و داخل بهشت میگرداند دوم علامه مجلسی نقل کرده از خط شیخ جلیل شیخ حسین بن عبد الصمد والد شیخ بهائی که شیخ ابو الطیب حسین بن احمد فقیه رازی ذکر نموده که هر کس زیارت کند حضرت امام رضا ع یا دیگر از ائمه علیهم السلام را پس نزد آن امام بجا آورد نماز جعفر طیار را برای او نوشته شود بهر رکعتی ثواب کسیکه هزار حج و هزار عمره بجا آورده باشد و هزار بنده در راه خدا آزاد کرده باشد و هزار مرتبه بجهاد ایستاده باشد با پیغمبر مرسل و برای اوست بهر گامی که برمیدارد ثواب صد حج و صد عمره و صد بنده آزاد کردن در راه خدا تعالی و نوشته شود برای او صد حسنه و محو شود از او صد سیئه و کیفیت نماز جعفر طیار در اعمال روز جمعه گذشت سوم

[illegible]

روایت شده از محول سجستانی که چون مأمون طلب کرد امام رضا
علیه السلام را از مدینه بخراسان حضرت بجهت وداع با قبر پیغمبر ص
داخل مسجد شد و مکرر با قبر آنحضرت وداع میکرد و بیرون می آمد
و بر میگشت نزد قبر و در هر دفعه صدا مبارک بگریه بلند بود من بنزد
آنحضرت رفتم و سلام کردم بر او جواب را داد پس تهنیت گفتم او را بان
سفر فرمود مرا زیارت کن همانا من بیرون می شوم از جوار جدم و میمیرم
در غربت و دفن می شوم در پهلوی هرون و شیخ یوسف بن حاتم شامی در
در النظیم فرموده که روایت کرده جماعتی از اصحاب امام رضا علیه السلام
که آنحضرت فرمود زمانیکه من خواستم بیرون بیایم از مدینه بسوی
خراسان جمع کردم عیال خود را و امر نمودم ایشان را که بر من گریه کنند
تا بشنوم گریه ایشان را پس تقسیم کردم در میان ایشان دوازده هزار دینار
و گفتم با ایشان که من بر نمیگردم بسوی عیال هرگز پس گرفتم ابو جعفر
جواد را و بردم او را بمسجد پیغمبر صلی الله علیه و آله و گذاشتم دست او را
بر کنار قبر و چسبانیدم او را بان قبر شریف و خواستم حفظ او را بسبب
رسول خدا صلی الله علیه و آله و امر کردم جمیع وکیلان و حشم خود را بشنوند
و اطاعت نمایند او را و آنکه مخالفت او را ننمایند و فهمانیدم ایشان را که
او قائم مقام من است و سید عبد الکریم بن طاوس روایت کرده که زمانی
که مأمون حضرت امام رضا را طلبید از مدینه بخراسان حضرت حرکت
فرمود از مدینه بسوی بصره و بکوفه نرفت و از بصره توجه فرمود براه
طریق کوفه بسوی بغداد و از آنجا بقم وارد قم شد اهل قم پیشواز آنحضرت
آمدند و با هم مخاصمه میکردند در باب ضیافت آنحضرت و هر کدام

میل داشتند که آن بود که او بجا او وارد شود حضرت فرمودند که شتر
من مامور است یعنی هر کجا او فرود آمد من آنجا وارد میشوم پس آن شتر
آمد تا در یکخانه خوابید و صاحب آنخانه در شب آن روز خواب دیده
بود که حضرت امام رضا ع فردا میهمان او خواهد بود پس چندی
نگذشت که آن محل مقام رفیعی گشت و در زمان ما مدرسه معموره است
و شیخ صدوق بسند خود از اسحق بن راهویه نقل کرده که گفت چون
امام رضا علیه السلام بنیشابور آمد و خواست از آنجا حرکت نماید جمع
شدند خدمت آنحضرت اصحاب حدیث و عرض کردند یا ابن رسول الله
تو از ما بیرون میروی و برای ما حدیثی نمیفرمائی که ما استفاده کنیم
از آن جناب تو آنحضرت در عماری نشسته بود سر خود را بیرون نمود
و فرمود شنیدم پدرم موسی بن جعفر فرمود شنیدم پدرم محمد بن علی فرمود
شنیدم پدرم علی بن الحسین فرمود شنیدم پدرم حسین بن علی فرمود
شنیدم پدرم امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب فرمود شنیدم رسول خدا ص
فرمود شنیدم جبرئیل میگفت شنیدم خداوند عزوجل فرمود لا اله الا الله
حصنی فمن دخل حصنی امن من عذابی این حدیث شریف را فرمود و حرکت
نمود چون شتر راه افتاد صدا زد ما را و فرمود بشروطها و انا من شروطها
و ابوالصلت روایت کرده که چون امام رضا ع بده سرخ رسیدند گفتند
نزد مأمون میروند گفتند یا ابن رسول الله ظهر شده است نماز نمیکنید پس
فرود آمد و آب طلبید گفتند که آب همراه نداریم پس بدست مبارک
خود زمین را کاوید آنقدر آب جوشید که آنحضرت و هر که با آنحضرت
بود وضو ساختند و اثرش تا امروز باقی است و چون داخل سناباد شد

عقیقه

بلکه بعضی از آن سنگ را که از آن خورده باشند طعام میکنند از آن بیشتر و خوردن بیمار دیگر از اینست و بعضی از آن دیگر بیمار در سر کرده علاج می‌یابند ... نمیدانند و طعام می‌پزند ... میشود و آنرا بنام ... امام ... کرده که ... حیوان ... نصف ... کرده

پشت مبارک خود را گذاشت بکوه هنگامی که دیگها از آن میتراشند و فرمود که
خداوند نفع بخشد باین کوه و برکت دهد در هر چه در ظرفی کنند که از این
کوه تراشند و فرمود که از برای طعام حضرت دیگها از سنگ تراشیدند و فرمود
که طعام حضرت را نپزند مگر در آن دیگها پس از آن روز مردم دیگها
و ظرفها از آن تراشیدند و برکت یافتند چهارم صاحب مطلع الشمس
نقل کرده که در بیست و پنجم ذی الحجه سنه هزار و شش شاه عباس اول وارد
مشهد مقدس گردید و دید حرم مطهر را که عبد المؤمن خان اوزبک غارت
کرده و شبکه حجره طلا و دیگر چیزی در آنجا نگذاشته و در بیست و هشتم
ذی الحجه از مشهد بهرات رفت و هرات را مسترد کرده بعد از نظم آنجا
رجعت بمشهد نمود یکماه در آنجا توقف نموده و صحن مقدس را مرمت
کرده و خدام بقعه مبارکه را در غایت احسان فرموده معاودت بعراق فرمود
و در اواخر سنه هزار و هشت مجددا شاه عباس بمشهد مقدس رفته
زمستان را در آنجا گذرانید و خدمت خادم باشی گری آستانه مقدسه را
خود متقلد و مشغول بود چنانکه شبی با مقراض سر شمعها را میگرفت
شیخ بهائی علیه الرحمه بالبدیهه این رباعی را انشاد کرد

پیوسته بود ملائک علیین پروانه شمع روضه خلد برین
مقراض باحتیاط زن ای خادم ترسم ببری شهپر جبریل امین

و در سنه هزار و نه بنا بنذری که شاه عباس کرده بود که پیاده بمشهد
برود پیاده بمشهد مشرف گشت و در بیست و هشت روز آن مسافت
بعیده را قطع فرمود صاحب تاریخ عالم آرا این اشعار را در این
باب نگاشته

تا پایه بنا رود بالکه بالا بر [illegible]
گرتند با هم برابر [illegible]
صحن [illegible] گرجاه علی
[illegible] بیست [illegible]
[illegible] عنصر خاص [illegible]
[illegible] باشند اما صلحا [illegible]
[illegible] اثنی
[illegible] گرامت
[illegible] بشهود [illegible]
[illegible] عنصر
[illegible] نفع
[illegible] الی
[illegible] شاه [illegible]
[illegible] صحرا [illegible]
[illegible] شهود [illegible]
[illegible]

غلام شاه مردان شاه عباس — شه والا گهر خاقان امجد

بطوف مشهد شاه خراسان — پیاده رفت با اخلاص بیحد

الابیات و در اخر ابیات گفته پیاده رفت و شد تاریخ رفتن ز
اصفاهان پیاده تا بمشهد و چون بمشهد مقدس رسید صحن مقدس را
وسعت داد و ایوان علی شیر که درگاه روضه متبرکه از انجا بوده و در یک
گوشه صحن اتفاق افتاده بود و بد نما بود در وسط قرار داد و ایوانی دیگر
مقابل ان در طرف دیگر ساخت و خیابانی از دروازه غربی شهر تا شرقی
طرح کردند که از هر طرف بصحن رسیده از میان ایوانها بگذرد و چشمه‌ها
و فوقانیها احداث کرده بشهر اورد و نهری از میان خیابان و حوضی بزرگ
در وسط صحن احداث نمود که اب از حوض گذشته بخیابان شرقی جاری
شود و در روبناهای مذکور کتیبه‌ها بخط میرزا محمد رضای صدر الکتاب
علیرضای عباسی و محمد رضا امامی رسم شد و شاه عباس قبه مطهره را
بطلا تذهیب کرد چنانچه در کتیبه قبه مطهره بان اشاره شده و صورت
ان کتیبه چنین است بسم الله الرحمن الرحیم من عظائم توفیق الله سبحانه
ان وفق السلطان الاعظم مولی ملوک العرب والعجم صاحب النسب
الطاهر النبوی والحسب الباهر العلوی تراب اقدام خدام هذه العتبة
المطهرة اللاهوتیة غبار نعال زوار هذه الروضة المنورة الملکوتیة
مروج اثار اجداده المعصومین السلطان بن السلطان ابو المظفر شاه
عباس الحسینی الموسوی الصفوی بهادر خان فاستسعد بالمجیء ماشیا علی
قدمیه من دار السلطنة اصفهان الی زیارة هذه الحرم الاشرف وقد
تشرف بزینة هذه القبة من خلص ماله فی سنة الف و عشرة ثم فی سنة الف

بیت مصرع دوم عراقاتا اسمع [illegible]
جنیدن استخوانهای انان [illegible]
دو خروش بشنید و دفن کردن [illegible]
از فاضت تسلسم [illegible]
باقیة العالم
[illegible]
از حضرت امام جعفر صادق
علیه السلام منقول است [illegible]
در وقت [illegible] اگر دران وقت
دعا بخوانند با الله مستجاب [illegible]
[illegible] کرده شود
اطفال [illegible] کرا داد
[illegible] الارکشتن
[illegible] دعا
[illegible]

و ششم شیخ طبرسی در اعلام الوری بعد از ذکر جمله از معجزات
حضرت امام رضا علیه السلام گفته و امّا آنچه ظاهر شده برای مردم از بعد از
شهادت آنحضرت تا زمان ما از برکت مشهد مقدس آنحضرت و علامات
و عجائبی که مشاهده کردند خلق بسیار و عام و خاص بتواتر نمودند
و مخالف و مؤالف اقرار بآن نمودند بسیار بلکه از حد حصر خارج است
و همانا در آن مشهد مقدس کور مادرزاد و ابرص شفا یافتند
و دعاها مستجاب شده و حاجات برآورده شده و شدائد و ملمات
برطرف شده و ما بسیاری از اینها را خود مشاهده کردیم و علم و یقینی که
شک در آن راه نیابد پیدا نمودیم و شیخ اجل شیخ حر عاملی در اثبات
الهداة بعد از نقل این کلام از شیخ طبرسی فرموده که مؤلف این کتاب
محمد بن الحسن الحر میگوید که من دیدم و مشاهده کردم بسیاری از معجزات
را همچنانکه شیخ طبرسی مشاهده نموده و یقین برای من حاصل شد
همچنانکه برای او یقین حاصل شده بود در مدت مجاورت من در مشهد
مقدس که بیست و شش سال می شود و شنیدم چیزهائی در این باب که از
حد تواتر گذشته و در خاطر ندارم که من دعا کرده باشم در این مشهد و
از خدا حاجتی خواسته باشم مگر آنکه برآورده شده الحمد لله و تفصیل را
مقام گنجایش ندارد لهذا اکتفا کردیم باجمال مؤلف این کتاب عباس قمی
گوید که در هر زمانی تا بحال کرامات و معجزات از این روضه مقدسه
ظاهر می شود که احتیاج بنقل وقایع گذشته نیست و ما در باب دوم
در اعمال شب بیست و هفتم رجب اشاره کردیم بچیزیکه مناسب بمقام
بود و فعلاً مقام گنجایش تطویل نیست هیچ آنکه این فصل را بهمین جا

ختم کنیم و این چند شعر را که از جامی نقل شده در مدح آنحضرت
نقل نمائیم

سلام علی آل طه و یس | سلام علی آل خیر النبیین
سلام علی روضة حلّ فیها | امام یباهی به الملک والدین
امام بحق شاه مطلق که آمد | حریم درش قبله گاه سلاطین
شه کاخ عرفان گل شاخ احسان | دُر دُرج امکان مه برج تمکین
علی بن موسی الرضا کز خدایش | رضا شد لقب چون رضا بودش آیین
ز فضل و شرف بینی او را جهانی | اگر نبودت تیره چشم جهان بین
پی عطر روبند حوران جنت | غبار درش را بگیسوی مشکین
اگر خواهی آری بکف دامن او | برو دامن از هرچه جز اوست برچین

فصل دهم

در زیارت ائمه سر من رای علیهم السلام و اعمال سرداب مطهر و در آن دو مقام است مقام اول در زیارت دو امام معصوم حضرت امام علی نقی وحضرت امام حسن عسکری صلوات الله علیهما چون وارد شدی بسر من رای ان شاء الله و خواستی زیارت کنی آن دو امام همام علیهما السلام را پس غسل کن و بعد از رعایت آداب دخول در حرمهای شریفه با تأنی و وقار روانه شو تا بدر حرم مطهر و اذن دخول عمومی را که در اوائل این باب ذکر شد بخوان پس داخل حرم شو و زیارت کن آن دو بزرگوار را باین الفاظ که اصح زیارات است السلام علیکما یا ولیی الله السلام علیکما یا حجتی الله السلام علیکما یا نوری الله فی ظلمات الارض السلام علیکما یا من بدا لله فی شأنکما اتیتکما زائرا عارفا بحقکما معادیا لاعدائکما موالیا

وَلِاَوْلِیٰائِکُمٰا مُؤْمِناً بِمٰا آمَنْتُمٰا بِهِ کٰافِراً بِمٰا کَفَرْتُمٰا بِهِ مُحَقِّقاً لِمٰا حَقَّقْتُمٰا
مُبْطِلاً لِمٰا اَبْطَلْتُمٰا اَسْئَلُ اللّٰهَ رَبّی وَرَبَّکُمٰا اَنْ یَجْعَلَ حَظّی مِنْ زِیٰارَتِکُمٰا
اَلصَّلٰوةَ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاَنْ یَرْزُقَنی مُرٰافَقَتَکُمٰا فِی الْجِنٰانِ مَعَ آبٰائِکُمَا الصّٰالِحینَ
وَاَسْئَلُهُ اَنْ یُعْتِقَ رَقَبَتی مِنَ النّٰارِ وَیَرْزُقَنی شَفٰاعَتَکُمٰا وَمُصٰاحَبَتَکُمٰا
وَیُعَرِّفَ بَیْنی وَبَیْنَکُمٰا وَلٰا یَسْلُبَنی حُبَّکُمٰا وَحُبَّ آبٰائِکُمَا الصّٰالِحینَ
وَاَنْ لٰا یَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیٰارَتِکُمٰا وَیَحْشُرَنی مَعَکُمٰا فِی الْجَنَّةِ بِرَحْمَتِهِ
اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُمٰا وَتَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِمٰا اَللّٰهُمَّ الْعَنْ ظٰالِمی آلِ مُحَمَّدٍ
حَقَّهُمْ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ الْعَنِ الْاَوَّلینَ مِنْهُمْ وَالْآخِرینَ وَضٰاعِفْ
عَلَیْهِمُ الْعَذٰابَ وَاَبْلِغْ بِهِمْ وَبِاَشْیٰاعِهِمْ وَمُحِبّیهِمْ وَمُتَّبِعیهِمْ اَسْفَلَ دَرْکٍ
مِنَ الْجَحیمِ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ اَللّٰهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَ وَلِیِّکَ وَابْنِ وَلِیِّکَ
وَاجْعَلْ فَرَجَنٰا مَعَ فَرَجِهِمْ یٰا اَرْحَمَ الرّٰاحِمینَ و جهد میکنی در دعا کردن از
برای خود و پدر و مادر خود و هر دعا که خواهی بکن و اگر توانی نزد قبر
ایشان بروی دو رکعت نماز نزد قبر بکن و اگر نتوانی داخل مسجد شو
دو رکعت نماز بکن و هر دعا که خواهی بکن که مستجاب است و این مسجد
پهلوی خانه ایشان است و حضرت امام علی نقی و امام حسن عسکری ع
در آن نماز میکرده اند مؤلف گوید که این زیارت موافق روایت کامل
الزیاره بود و شیخ محمد بن المشهدی نیز این زیارت را در مزار خود نقل کرده
با اختلافی جزئی و بعد از فقره فی الجنة برحمته فرموده اند که پس بنشین و
خود را بر هر یک از دو قبر بچسبان و ببوس آن را و بگذار طرف راست و چپ روی خود را
بر قبر و بعد از آن سر بردار و بگو اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی حُبَّهُمْ وَتَوَفَّنی عَلیٰ مِلَّتِهِمْ
تا آخر زیارت که گذشت پس گفته اند که چهار رکعت نماز بکن از نزدیک

[illegible]

سر مقدس بعد از نماز زیارت هر قدر نماز که خواهی بکن و الخ و مشهور
نماند که آن دو بزرگوار در خانه خود دفن شدند و برای آن دری بود
که باز میکردند و شیعیان داخل میشدند و در نزد قبر زیارت میکردند
و گاهی بسته بود و از بیرون مقابل شباکی که در دیوار مقابل قبر مطهر بود
زیارت میکردند و در مصباح شیخ جزء زیارت مذکور است که عمل میکنی
و نزد قبر ایشان میروی اگر توانی رفت و اگر نه اشاره میکنی بسلام مقابل
شباکی که باز میشود بسوی قبر و چنین زائر نماز زیارت خود را در مسجد بکند
و چون بهمت موالیان آن خانه برداشته شد و بجای آن قبه و حرم و رواق و ایوان
ساخته شد آن مسجد داخل در حرم شد و الآن معروف که ایوان مستطیل
که در صحن پشت سر عسکریین علیهما السلام متصل است بوده آن همان مسجد
مذکور است بهر حال زوار را اینجا بسود. شدند برای آن دو بزرگوار زیارات
مخصوصه هر کدام و مشترکه میان هر دو بزرگوار در کتب مزار مذکور است اگر عمر
شد مد نسخه آن بسیار است و اگر زائر را حالی و مجالی باشد بسیار مناسب است
که زیارت جامعه کبیره را که بعد از این مذکور کرده انشاء الله تعالی بخواند
زیرا که صدور این کلمات بلیغه و ادای تمام مراتب آنها و سیدگی و تذلل و اعتراف
بعظمت و جلالت ائمه از مقصد و جلال حضرت هادی علیه السلام است و سید بن
طاوس ره در مصباح الزائر برای هر یک از این دو بزرگوار زیارت مبسوطه با
صلوات بر ایشان و دعا بعد از نماز زیارت نقل کرده که تا پسند است نقل آن
اگرچه موجب تطویل است زیرا که فوائد آن بسیار و آن مندرج است فرموده
هرگاه و سبک تبر من رای غسل کن در وقت رسیدن غسل زیارت و بپوش
پاکیزه ترین جامه‌ها خود را و در وازه شهر با آرامی و وقار تا برسی به در حرم شریف

انگاه که رسید طلب رخصت کن و بگو ءادخل یا نبی الله ءادخل یا امیر
المؤمنین ءادخل یا فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین ءادخل
یا مولای الحسن بن علی ءادخل یا مولای الحسین بن علی ءادخل یا
مولای علی بن الحسین ءادخل یا مولای محمد بن علی ءادخل یا مولای
جعفر بن محمد ءادخل یا مولای علی بن موسی ءادخل یا مولای محمد بن
علی ءادخل یا مولای یا ابا الحسن علی بن محمد ءادخل یا مولای یا ابا محمد
الحسن بن علی ءادخل یا ملائکة الله الموکلین بهذا الحرم الشریف پس
داخل شو و در وقت داخل شدن پای راست را مقدم دار و بایست نزد
ضریح حضرت علی هادی علیه السلام رو بقبر و پشت بقبله و صد مرتبه
الله اکبر بگو و بگو السلام علیک یا ابا الحسن علی بن محمد الزکی الراشد
النور الثاقب ورحمة الله وبرکاته السلام علیک یا صفی الله السلام
علیک یا سر الله السلام علیک یا حبل الله السلام علیک یا آل الله
السلام علیک یا خیرة الله السلام علیک یا صفوة الله السلام
علیک یا امین الله السلام علیک یا حق الله السلام علیک یا حبیب الله
السلام علیک یا نور الانوار السلام علیک یا سلیل الاخیار
السلام علیک یا عنصر الاطهار السلام علیک یا حجة الرحمن
السلام علیک یا رکن الایمان السلام علیک یا مولی المؤمنین
السلام علیک یا ولی الصالحین السلام علیک یا علم الهدی
السلام علیک یا حلیف التقی السلام علیک یا عمود الدین السلام
علیک یا خاتم النبیین السلام علیک یا ابن سید الوصیین السلام
علیک یا ابن فاطمة الزهراء سیدة نساء العالمین السلام علیک

أَيُّهَا الْأَمِينُ الْوَفِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الرَّضِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الزَّاهِدُ التَّقِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحُجَّةُ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
أَيُّهَا التَّالِي لِلْقُرْآنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُبَيِّنُ لِلْحَلَالِ مِنَ الْحَرَامِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الطَّرِيقُ الْوَاضِحُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّجْمُ اللَّائِحُ أَشْهَدُ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ عَلَى
خَلْقِهِ وَخَلِيفَتُهُ فِي بَرِيَّتِهِ وَأَمِينُهُ فِي بِلَادِهِ وَشَاهِدُهُ عَلَى عِبَادِهِ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَبَابُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ الثَّرَى وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْمُطَهَّرُ مِنَ الذُّنُوبِ
الْمُبَرَّأُ مِنَ الْعُيُوبِ وَالْمُخْتَصُّ بِكَرَامَةِ اللَّهِ وَالْمَحْبُوُّ بِحُجَّةِ اللَّهِ وَالْمَوْهُوبُ لَهُ
كَلِمَةُ اللَّهِ وَالرُّكْنُ الَّذِي يَلْجَأُ إِلَيْهِ الْعِبَادُ وَتُحْيَى بِهِ الْبِلَادُ وَأَشْهَدُ يَا
مَوْلَايَ أَنِّي بِكَ وَبِآبَائِكَ وَأَبْنَائِكَ مُوقِنٌ مُقِرٌّ وَلَكُمْ تَابِعٌ فِي ذَاتِ
نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَاتِمَةِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَأَنِّي وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ
وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ بِأَبِي
أَنْتَ وَأُمِّي وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ پس بوس ضریح را و
بگذار دو روی راست را بر آن پس طرف چپ رو را بگذار و بگو اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى حُجَّتِكَ الْوَفِيِّ وَوَلِيِّكَ الزَّكِيِّ وَأَمِينِكَ الْمُرْتَضَى
وَصَفِيِّكَ الْهَادِي وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَالْجَادَّةِ الْعُظْمَى وَالطَّرِيقَةِ الْوُسْطَى
نُورِ قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ الْمُتَّقِينَ وَصَاحِبِ الْمُخْلَصِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ الْمَعْصُومِ
مِنَ الزَّلَلِ وَالطَّاهِرِ مِنَ الْخَلَلِ الْمُنْقَطِعِ إِلَيْكَ بِالْأَمَلِ الْمَبْلُوِّ بِالْفِتَنِ
وَالْمُخْتَبَرِ بِالْمِحَنِ وَالْمُمْتَحَنِ بِحُسْنِ الْبَلْوَى وَصَبْرِ الشَّكْوَى مُرْشِدِ عِبَادِكَ

وَتُرَكَهٗ بِلَادِكَ وَمَحَلَّ رَحْمَتِكَ وَمُسْتَوْدَعَ حِكْمَتِكَ وَالْقَائِدَ اِلٰى جَنَّتِكَ
الْعَالِمَ فِيْ بَرِيَّتِكَ وَالْهَادِيَ فِيْ خَلِيْقَتِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهٗ وَانْتَجَبْتَهٗ وَاخْتَرْتَهٗ
لِمَقَامِ رَسُوْلِكَ فِيْ اُمَّتِهٖ وَاَلْزَمْتَهٗ حِفْظَ شَرِيْعَتِهٖ فَاسْتَقَلَّ بِاَعْبَاءِ الْوَصِيَّةِ نَاهِضًا
بِهَا وَمُضْطَلِعًا بِحَمْلِهَا لَمْ يَعْثُرْ فِيْ مُشْكِلٍ وَلَا هَفَا فِيْ مُعْضِلٍ بَلْ كَشَفَ الْغُمَّةَ
وَسَدَّ الْفُرْجَةَ وَاَدَّى الْمُفْتَرَضَ اَللّٰهُمَّ فَكَمَا اَقْرَرْتَ نَاظِرَ نَبِيِّكَ بِهٖ فَرَقِّهٖ
دَرَجَتَهٗ وَاَجْزِلْ لَدَيْكَ مَثُوْبَتَهٗ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا
وَاٰتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِيْ مُوَالَاتِهٖ فَضْلًا وَاِحْسَانًا وَمَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا اِنَّكَ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ پس نماز زیارت بگذار و چون سلام دادی بگو یَا ذَا
الْقُدْرَةِ الْجَامِعَةِ وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ وَالْمِنَنِ الْمُتَتَابِعَةِ وَالْاٰلَاءِ الْمُتَوَاتِرَةِ
وَالْاَيَادِي الْجَلِيْلَةِ وَالْمَوَاهِبِ الْجَزِيْلَةِ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِيْنَ
وَاَعْطِنِيْ سُؤْلِيْ وَاجْمَعْ شَمْلِيْ وَلُمَّ شَعَثِيْ وَزَكِّ عَمَلِيْ وَلَا تُزِغْ قَلْبِيْ بَعْدَ اِذْ
هَدَيْتَنِيْ وَلَا تُزِلَّ قَدَمِيْ وَلَا تَكِلْنِيْ اِلٰى نَفْسِيْ طَرْفَةَ عَيْنٍ اَبَدًا وَلَا
تُخَيِّبْ طَمَعِيْ وَلَا تُبْدِ عَوْرَتِيْ وَلَا تَهْتِكْ سِتْرِيْ وَلَا تُوْحِشْنِيْ وَلَا
تُؤْيِسْنِيْ وَكُنْ بِيْ رَءُوْفًا رَحِيْمًا وَاهْدِنِيْ وَزَكِّنِيْ وَطَهِّرْنِيْ وَصَفِّنِيْ وَ
اصْطَفِنِيْ وَخَلِّصْنِيْ وَاسْتَخْلِصْنِيْ وَاصْنَعْنِيْ وَاصْطَنِعْنِيْ وَقَرِّبْنِيْ اِلَيْكَ
وَلَا تُبَاعِدْنِيْ مِنْكَ وَالْطُفْ بِيْ وَلَا تَجْفُنِيْ وَاَكْرِمْنِيْ وَلَا تُهِنِّيْ وَمَا
اَسْئَلُكَ فَاجْمَعْهُ لِيْ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَاَسْئَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ
الْكَرِيْمِ وَبِحُرْمَةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَبِحُرْمَةِ اَهْلِ بَيْتِ
رَسُوْلِكَ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ
وَمُوْسٰى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَالْحَسَنِ وَالْخَلَفِ الْبَاقِيْ صَلَوَاتُكَ وَ
بَرَكَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ وَتُعَجِّلَ فَرَجَ قَائِمِهِمْ بِاَمْرِكَ

استخاره بتسبیح

انفعال است نیکی بیار اود
انفعال است لا انفعال است
و اگر طاق ماند ناکار را بیکس
نیک بیکن انکار را است رجعت
نیک طاق خوب است تعجیل
بدایتی است بس اندکی [illegible]
استخاره کتاب [illegible]
نقص نقصان رجعت است [illegible]
نزد و نیک طاق و ما دریاب
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

وتنصره وتنتصر به لدينك وتجعلني في جملة الناجين به والمخلصين في طاعته واسألك بحقهم لما استجبت لي دعوتي وقضيت لي حاجتي واعطيتني سؤلي وكفيتني ما اهمني من امر دنياي وآخرتي يا ارحم الراحمين يا نور يا برهان يا مبين يا رب اكفني شر الشرور وآفات الدهور واسألك النجاة يوم ينفخ في الصور و دعا کن برای هرچه خواهی و بسیار بگو يا عدتي عند العدد ويا رجائي والمعتمد ويا كهفي والسند ويا واحد يا احد يا قل هو الله احد اسألك اللهم بحق من خلقته من خلقك ولم تجعل في خلقك مثلهم احدا صل على جماعتهم وافعل بي كذا وكذا و بجای این کلمه حاجت بخواه همانا روایت شده از آنحضرت که فرموده من از خداوند عز و جل خواسته‌ام که نا امید برنگرداند کسی را که بخواند این دعا را در روضهٔ من بعد از من

زیارت حضرت امام حسن عسکری ع

شیخ بسند معتبر از آنحضرت روایت کرده که فرمود قبر من در سر من رأی امان است از برای اهل دو جانب از بلاها و غضب خدا مجلسی اول اهل دو جانب را شیعه و سنی معنی کرده و فرموده که برکت آنحضرت دوست و دشمن را احاطه فرموده است چنانکه قبر کاظمین سبب امان بغداد شده الخ و سید بن طاوس ره فرموده چون خواستی زیارت کنی حضرت عسکری ع را بجا آور جمیع آنچه را که در زیارت پدرش حضرت هادی علیه السلام بجا آوردی پس بایست نزد ضریح آنحضرت و بگو السلام عليك يا مولاي يا ابا محمد الحسن العسكري بن علي الهادي المهتدي ورحمة الله وبركاته السلام عليك يا ولي الله وابن اوليائه السلام عليك يا حجة الله وابن حججه السلام عليك يا صفي الله وابن اصفيائه السلام عليك يا خليفة الله وابن خلفائه وابا خلفائه السلام

استخاره برای عمل کردن

انسان با استخاره که بنحو خیر خود را کشف نماید احادیث بسیار وارد گردیده در ان بر قضا و حاجات با اراده بانی نوشته است ادعا در آن اخبار از فقها که در هر باب حیات و ذکر شده که استخاره و نیز بدلیل آن نیست واضحه از جمله حاجات که آن از آن دعوات است زیرا که تعینی باستخاره که تکلیف کرده در سوره کرده بر آنها داد و کرده و بیان برای او در آنکه استخاره تعیینی شده است اهل استخاره تحقیق و منحصر کرده اند که با دعا بجز تصلاح

عَلَیْكَ یَا بْنَ خَاتَمِ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدِ الْوَصِیِّینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا بْنَ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ سَیِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِینَ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْاَئِمَّةِ الْهَادِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا بْنَ الْاَوْصِیَاءِ
الرَّاشِدِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا عِصْمَةَ الْمُتَّقِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا اِمَامَ
الْفَائِزِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا رُكْنَ الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا فَرَجَ
الْمَلْهُوفِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا وَارِثَ الْاَنْبِیَاءِ الْمُنْتَجَبِینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا خَازِنَ عِلْمِ وَصِیِّ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الدَّاعِی
بِحُكْمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا النَّاطِقُ بِكِتَابِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یَا حُجَّةَ الْحُجَجِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا هَادِیَ الْاُمَمِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا وَلِیَّ النِّعَمِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا عَیْبَةَ الْعِلْمِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا سَفِینَةَ الْحِلْمِ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا اَبَا الْاِمَامِ الْمُنْتَظَرِ الظَّاهِرَةِ لِلْعَاقِلِ حُجَّتُهُ وَالثَّابِتَةِ فِی
الْیَقِینِ مَعْرِفَتُهُ الْمُحْتَجَبِ عَنْ اَعْیُنِ الظَّالِمِینَ وَالْمُغَیَّبِ عَنْ دَوْلَةِ
الْفَاسِقِینَ وَالْمُعِیدِ رَبُّنَا بِهِ الْاِسْلامَ جَدِیدًا بَعْدَ الْاِنْطِمَاسِ
وَالْقُرْآنَ غَضًّا بَعْدَ الْاِنْدِرَاسِ اَشْهَدُ یَا مَوْلایَ اَنَّكَ اَقَمْتَ الصَّلٰوةَ
وَآتَیْتَ الزَّكٰوةَ وَاَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَیْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَدَعَوْتَ اِلٰی
سَبِیلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ مُخْلِصًا حَتّٰی
اَتٰیكَ الْیَقِینُ اَسْئَلُ اللّٰهَ بِالشَّاْنِ الَّذِی لَكُمْ عِنْدَهُ اَنْ یَتَقَبَّلَ
زِیَارَتِی لَكُمْ وَیَشْكُرَ سَعْیِی اِلَیْكُمْ وَیَسْتَجِیبَ دُعَائِی بِكُمْ وَیَجْعَلَنِی
مِنْ اَنْصَارِ الْحَقِّ وَاَتْبَاعِهِ وَاَشْیَاعِهِ وَمَوَالِیهِ وَمُحِبِّیهِ وَالسَّلامُ
عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ پس ببوس ضریح را و بگذار دو
طرف راست صورت خود را بر آن پس طرف چپ را بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ

صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنا مُحَمَّدٍ وَ اَهْلِ بَیْتِهٖ وَ صَلِّ عَلَی الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ الْهادی
اِلٰی دینِکَ وَ الدّاعی اِلٰی سَبیلِکَ عَلَمِ الْهُدٰی وَ مَنارِ التُّقٰی وَ مَعْدِنِ الْحِجٰی
وَ مَاْوَی النُّهٰی وَ غَیْثِ الْوَرٰی وَ سَحابِ الْحِکْمَةِ وَ بَحْرِ الْمَوْعِظَةِ وَ وارِثِ الْاَئِمَّةِ
وَ الشَّهیدِ عَلَی الْاُمَّةِ الْمَعْصُومِ الْمُهَذَّبِ وَ الْفاضِلِ الْمُقَرَّبِ وَ الْمُطَهَّرِ
مِنَ الرِّجْسِ الَّذی وَرَّثْتَهٗ عِلْمَ الْکِتابِ وَ اَلْهَمْتَهٗ فَصْلَ الْخِطابِ وَ نَصَبْتَهٗ
عَلَمًا لِاَهْلِ قِبْلَتِکَ وَ قَرَنْتَ طاعَتَهٗ بِطاعَتِکَ وَ فَرَضْتَ مَوَدَّتَهٗ عَلٰی
جَمیعِ خَلیقَتِکَ اَللّٰهُمَّ فَکَما اَنابَ بِحُسْنِ الْاِخْلاصِ فی تَوْحیدِکَ وَ اَرْدٰی
مَنْ خاضَ فی تَشْبیهِکَ وَ حامٰی عَنْ اَهْلِ الْاِیمانِ بِکَ فَصَلِّ یا رَبِّ عَلَیْهِ
صَلٰوةً یَلْحَقُ بِها مَحَلَّ الْخاشِعینَ وَ یَعْلُو فِی الْجَنَّةِ بِدَرَجَةِ جَدِّهٖ خاتَمِ
النَّبِیّینَ وَ بَلِّغْهُ مِنّا تَحِیَّةً وَ سَلامًا وَ اٰتِنا مِنْ لَدُنْکَ فی مُوالاتِهٖ
فَضْلًا وَ اِحْسانًا وَ مَغْفِرَةً وَ رِضْوانًا اِنَّکَ ذُو فَضْلٍ عَظیمٍ وَ مَنٍّ جَسیمٍ

پس نماز زیارت بجا آور و چون فارغ شدے بگو یا دائِمُ یا دَیْمُومُ
یا حَیُّ یا قَیُّومُ یا کاشِفَ الْکَرْبِ وَ الْهَمِّ وَ یا فارِجَ الْغَمِّ وَ یا باعِثَ
الرُّسُلِ وَ یا صادِقَ الْوَعْدِ یا حَیُّ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِحَبیبِکَ
مُحَمَّدٍ وَ وَصِیِّهٖ عَلِیٍّ ابْنِ عَمِّهٖ وَ صِهْرِهٖ عَلَی ابْنَتِهِ الَّذی خَتَمْتَ بِهِمَا الشَّرائِعَ
وَ فَتَحْتَ بِهِمَا التَّاْویلَ وَ الطَّلائِعَ فَصَلِّ عَلَیْهِما صَلٰوةً یَشْهَدُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ
الْاَوَّلُونَ وَ الْاٰخِرُونَ وَ یَنْجُو بِهَا الْاَوْلِیاءُ وَ الصّالِحُونَ وَ اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ
بِفاطِمَةَ الزَّهْراءِ والِدَةِ الْاَئِمَّةِ الْمَهْدِیّینَ وَ سَیِّدَةِ نِساءِ الْعالَمینَ
الْمُشَفَّعَةِ فی شیعَةِ اَوْلادِهَا الطَّیِّبینَ فَصَلِّ عَلَیْها صَلٰوةً دائِمَةً اَبَدَ الْاٰبِدینَ
وَ دَهْرَ الدّاهِرینَ وَ اَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِالْحَسَنِ الرَّضِیِّ الطّاهِرِ الزَّکِیِّ وَ الْحُسَیْنِ
الْمَظْلُومِ الْمَرْضِیِّ الْبَرِّ التَّقِیِّ سَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ الْاِمامَیْنِ الْخَیِّرَیْنِ

دعاء روز سه شنبه و توسل

از حضرت رسول صلی اللّٰه
علیه وآله منقول است که

الطَّيِّبَيْنِ النَّقِيَّيْنِ الطَّاهِرَيْنِ الشَّهِيدَيْنِ الْمَظْلُومَيْنِ الْمَقْتُولَيْنِ
فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا غَرَبَتْ صَلٰوةً مُتَوَالِيَةً مُتَتَالِيَةً وَ
أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ الْمَحْجُوبِ مِنْ خَوْفِ
الظَّالِمِينَ وَبِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ الطَّاهِرِ النُّورِ الزَّاهِرِ الْإِمَامَيْنِ السَّيِّدَيْنِ
مِفْتَاحَيِ الْبَرَكَاتِ وَمِصْبَاحَيِ الظُّلُمَاتِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَرَىٰ لَيْلٌ وَمَا
أَضَاءَ نَهَارٌ صَلٰوةً تَغْدُو وَتَرُوحُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ
عَنِ اللّٰهِ وَالنَّاطِقِ فِي عِلْمِ اللّٰهِ وَبِمُوسَىٰ بْنِ جَعْفَرٍ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فِي نَفْسِهِ
وَالْوَصِيِّ النَّاصِحِ الْإِمَامَيْنِ الْهَادِيَيْنِ الْمَهْدِيَّيْنِ الْوَافِيَيْنِ الْكَافِيَيْنِ
فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا سَبَّحَ لَكَ مَلَكٌ وَتَحَرَّكَ لَكَ فَلَكٌ صَلٰوةً تُنْمَىٰ وَتَزِيدُ
وَلَا تَفْنَىٰ وَلَا تَبِيدُ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى الْإِمَامَيْنِ الْمُطَهَّرَيْنِ الْمُنْتَجَبَيْنِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا مَا أَضَاءَ صُبْحٌ وَدَامَ
صَلٰوةً تُرَقِّيهِمَا إِلَىٰ رِضْوَانِكَ فِي الْعِلِّيِّينَ مِنْ جِنَانِكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ الرَّاشِدِ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الْهَادِي الْقَائِمَيْنِ بِأَمْرِ عِبَادِكَ الْمُخْتَبَرَيْنِ
بِالْمِحَنِ الْهَائِلَةِ وَالصَّابِرَيْنِ فِي الْإِحَنِ الْمَائِلَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِمَا كِفَاءَ أَجْرِ الصَّابِرِينَ
وَإِزَاءَ ثَوَابِ الْفَائِزِينَ صَلٰوةً تُمَهِّدُ لَهُمَا الرِّفْعَةَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ يَا رَبِّ
بِإِمَامِنَا وَمُحَقِّقِ زَمَانِنَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ وَالشَّاهِدِ الْمَشْهُودِ وَالنُّورِ الْأَزْهَرِ
وَالضِّيَاءِ الْأَنْوَرِ الْمَنْصُورِ بِالرُّعْبِ وَالْمُظَفَّرِ بِالسَّعَادَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ عَدَدَ
الثَّمَرِ وَأَوْرَاقِ الشَّجَرِ وَأَجْزَاءِ الْمَدَرِ وَعَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ وَعَدَدَ مَا
أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ وَأَحْصَاهُ كِتَابُكَ صَلٰوةً يَغْبِطُهُ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
اَللّٰهُمَّ وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَاحْفَظْنَا عَلَىٰ طَاعَتِهِ وَاحْرُسْنَا بِدَوْلَتِهِ
وَأَتْحِفْنَا بِوِلَايَتِهِ وَانْصُرْنَا عَلَىٰ أَعْدَائِنَا بِعِزَّتِهِ وَاجْعَلْنَا يَا رَبِّ مِنَ التَّوَّابِينَ

یا أرحم الراحمین اللهم ان ابلیس المتمرد اللعین قد استنظرك لاغواء خلقك فانظرته واستمهلك لاضلال عبیدك فامهلته بسابق علمك فیه وقد عشش وكثرت جنوده وازدحمت جیوشه وانتشرت دعاته فی اقطار الارض فاضلوا عبادك وافسدوا دینك وحرفوا الكلم عن مواضعه وجعلوا عبادك شیعا متفرقین واحزابا متمردین وقد وعدت نقض بنیانه وتمزیق شأنه فاهلك اولاده وجیوشه وطهر بلادك من اختراعاته واختلافاته وارح عبادك من مذاهبه وقیاساته واجعل دائرة السوء علیهم وابسط عدلك واظهر دینك وقو اولیاءك واوهن اعداءك واورث دیار ابلیس ودیار اولیائه اولیاءك وخلدهم فی الجحیم واذقهم من العذاب الالیم واجعل لعائنك المستودعة فی مناحس الخلیقة ومشاویه الفطرة دائرة علیهم وموكلة بهم وجاریة فیهم كل صباح ومساء وغدو ورواح ربنا اتنا فی الدنیا حسنة وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النار یا ارحم الراحمین پس دعا کن با آنچه خواهی ازبرائے خود و برادران ایمانت آنگاه زیارت کن ملکہ دنیا و آخرت والدہ امام قائم علیہما السلام را و قبر آن معظمہ پشت ضریح مولای ما امام حسن عسکری علیہ السلام است پس بگو السلام علی رسول الله صلی الله علیه واله الصادق الامین السلام علی مولانا امیر المؤمنین السلام علی الائمة الطاهرین الحجج المیامین السلام علی والدة الامام والمودعة اسرار الملك العلام والحاملة لاشرف الانام السلام علیك ایتها الصدیقة المرضیة السلام علیك یا شبیهة ام موسی وابنة حواری عیسی السلام علیك ایتها التقیة النقیة السلام علیك ایتها المرضیة السلام علیك ایتها

الْمَنْعُوتَةِ فِي الْإِنْجِيلِ الْمَخْطُوبَةِ مِنْ رُوحِ اللّٰهِ الْأَمِينِ وَمَنْ رَغِبَ فِي وُصْلَتِهَا مُحَمَّدٌ سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ وَالْمُسْتَوْدَعَةِ أَسْرَارَ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ آبَائِكِ الْحَوَارِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ بَعْلِكِ وَوَلَدِكِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكِ وَعَلَىٰ رُوحِكِ وَبَدَنِكِ الطَّاهِرِ أَشْهَدُ أَنَّكِ أَحْسَنْتِ الْكَفَالَةَ وَأَدَّيْتِ الْأَمَانَةَ وَاجْتَهَدْتِ فِي مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَصَبَرْتِ فِي ذَاتِ اللّٰهِ وَحَفِظْتِ سِرَّ اللّٰهِ وَحَمَلْتِ وَلِيَّ اللّٰهِ وَبَالَغْتِ فِي حِفْظِ حُجَّةِ اللّٰهِ وَرَغِبْتِ فِي وُصْلَةِ أَبْنَاءِ رَسُولِ اللّٰهِ عَارِفَةً بِحَقِّهِمْ مُؤْمِنَةً بِصِدْقِهِمْ مُعْتَرِفَةً بِمَنْزِلَتِهِمْ مُسْتَبْصِرَةً بِأَمْرِهِمْ مُشْفِقَةً عَلَيْهِمْ مُؤْثِرَةً هَوَاهُمْ وَأَشْهَدُ أَنَّكِ مَضَيْتِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ مِنْ أَمْرِكِ مُقْتَدِيَةً بِالصَّالِحِينَ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً تَقِيَّةً نَقِيَّةً زَكِيَّةً فَرَضِيَ اللّٰهُ عَنْكِ وَأَرْضَاكِ وَجَعَلَ الْجَنَّةَ مَنْزِلَكِ وَمَأْوَاكِ فَلَقَدْ أَوْلَاكِ مِنَ الْخَيْرَاتِ مَا أَوْلَاكِ وَأَعْطَاكِ مِنَ الشَّرَفِ مَا بِهِ أَغْنَاكِ فَهَنَّاكِ اللّٰهُ بِمَا مَنَحَكِ مِنَ الْكَرَامَةِ وَأَمْرَاكِ

پس بالا میکنی سر خود را و میگوئی

اَللّٰهُمَّ إِيَّاكَ اعْتَمَدْتُ وَلِرِضَاكَ طَلَبْتُ وَبِأَوْلِيَائِكَ إِلَيْكَ تَوَسَّلْتُ وَعَلَىٰ غُفْرَانِكَ وَحِلْمِكَ اتَّكَلْتُ وَبِكَ اعْتَصَمْتُ وَبِقَبْرِ أُمِّ وَلِيِّكَ لُذْتُ فَصَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَانْفَعْنِي بِزِيَارَتِهَا وَثَبِّتْنِي عَلَىٰ مَحَبَّتِهَا وَلَا تَحْرِمْنِي شَفَاعَتَهَا وَشَفَاعَةَ وَلَدِهَا وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهَا ... اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِالْحُجَجِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِ طٰهٰ وَيٰسٓ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُطْمَئِنِّينَ الْفَائِزِينَ الْفَرِحِينَ الْمُسْتَبْشِرِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ قَبِلْتَ سَعْيَهُ وَيَسَّرْتَ أَمْرَهُ وَكَشَفْتَ ضُرَّهُ وَآمَنْتَ خَوْفَهُ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِي إِيَّاهَا وَارْزُقْنِيَ الْعَوْدَ إِلَيْهَا
أَبَداً مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِذَا تَوَفَّيْتَنِي فَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهَا وَأَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَةِ
وَلَدِهَا وَشَفَاعَتِهَا وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَ
آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا سَادَاتِي وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ مؤلف گوید روایت شده
از حضرت صادق ع که زید شحام عرض کرد بخدمتش که چه ثواب است
از برای کسیکه زیارت کند یکی از شما امامان را فرمود مثل آنکه
زیارت کرده حضرت رسولخدا صلی الله علیه و آله را و ما در سابق نقل
کردیم روایتی که از حضرت صادق ع نقل شده که هر که زیارت کند
امام مفترض الطاعه را و نماز کند در نزد او چهار رکعت نوشته شود برای او
حج و عمره و در هدیة الزائرین نقل کردیم فضائل جناب حکیمه دختر
حضرت امام محمد تقی ع را که قبر شریفش پائین پای ضریح عسکریین
علیهما السلام است و گفتیم که در کتب مزار زیارت مخصوصی برای معظمه
ذکر نشده با اهمیت رفیعه که برای اوست پس سزاوار است که او را زیارت
کنند با لفاظیکه در زیارات اولاد ائمه علیهم السلام نقل شده یا زیارت
کنند او را باین الفاظ که در زیارت عمه مکرمه اش حضرت فاطمه بنت موسی ع
وارد شده و آن چنان است که میایستی رو بقبله و میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَى
آدَمَ صَفْوَةِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَى نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ
اَلسَّلَامُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَى عِيسَى رُوحِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ

أبي طالب وصيّ رسول الله السلام عليك يا فاطمة سيدة نساء العالمين
السلام عليكما يا سبطي الرحمة وسيّدي شباب أهل الجنّة السلام عليك
يا عليّ بن الحسين سيّد العابدين وقرّة عين الناظرين السلام
عليك يا محمّد بن عليّ باقر العلم بعد النبيّ السلام عليك يا جعفر بن
محمّد الصادق البارّ الأمين السلام عليك يا موسى بن جعفر الطاهر
الطهر السلام عليك يا عليّ بن موسى الرضا المرتضى السلام عليك
يا محمّد بن عليّ التقيّ السلام عليك يا عليّ بن محمّد النقيّ الناصح الأمين
السلام عليك يا حسن بن عليّ الوصيّ من بعده اللهمّ صلّ على
نورك وسراجك وولي وليّك ووصيّ وصيّك وحجّتك على خلقك السلام
عليك يا بنت رسول الله السلام عليك يا بنت فاطمة وخديجة السلام
عليك يا بنت أمير المؤمنين السلام عليك يا بنت الحسن والحسين
السلام عليك يا بنت وليّ الله السلام عليك يا أخت وليّ الله السلام
عليك يا عمّة وليّ الله السلام عليك يا بنت محمّد بن عليّ التقيّ ورحمة الله
وبركاته السلام عليك عرّف الله بيننا وبينكم في الجنّة وحشرنا في زمرتكم
وأوردنا حوض نبيّكم وسقانا بكأس جدّكم من يد عليّ بن أبي طالب صلوات
الله عليكم أسأل الله أن يرينا فيكم السرور والفرج وأن يجمعنا
وإيّاكم في زمرة جدّكم محمّد صلّى الله عليه وآله وأن لا يسلبنا معرفتكم
إنّه وليّ قدير أتقرّب إلى الله بحبّكم والبراءة من أعدائكم والتسليم
إلى الله راضياً به غير منكر ولا مستكبر وعلى يقين ما أتى به محمّد وبه
راضٍ نطلب بذلك وجهك يا سيّدي اللهمّ ورضاك والدار الآخرة
يا حكيمة اشفعي لي في الجنّة فإنّ لك عند الله شأناً من الشأن اللهمّ

اِنّا نَسْئَلُكَ اَنْ تَخْتِمَ لِيْ بِالسَّعَادَةِ وَلَا تَسْلُبْ لِيْ مَا اَنَا فِيْهِ وَلَا حَوْلَ
وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَ
عِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِهٖ اَجْمَعِيْنَ
وَسَلَّمَ تَسْلِيْمًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مؤلف گوید معروف است که در نزد قبر
عسکرین علیهما السلام قبور جمله از سادات عظام است که از جمله آنها است
حسین پسر امام علی النقی ع و من بر حال الحسین مطلع نشدم لکن آنچه بنظر
میرسد آنست که سید جلیل القدر و عظیم الشان بوده زیرا که من از بعضی
روایات استفاده کردم که از موالی ما حضرت امام حسن عسکری ع و برادرش
حسین بن علی تعبیر بسبطین میکردند و تشبیه مینمودند این دو برادر را به دو
جد شان دو سبط پیغمبر رحمت امام حسن و امام حسین علیهما السلام و در روایت
ابو الطیب است که صدای حضرت محمد صلوات الله علیه شبیه بود بصدای حسین
و در شجرة الاولیاء تالیف سید فقیه محدث حکیم السید احمد اردکانی یزدی
در ذکر اولاد حضرت امام علی النقی علیه السلام است که حسین فرزند آنحضرت
از زهاد و عباد بود و بامامت برادر خود اعتراف داشت و شاید متتبع تام
بیابد غیر از آنچه ذکر شد چیزیکه دلالت کند بر جلالت شان و نیز بدانکه امام
زاده سید محمد فرزند حضرت امام علی النقی علیه السلام را در نزدیکی بلد
بکمتر لی سامره مزاری است مشهور و بجلالت شان و بروز کرامات معروف
عامه مردم بزیارتش مشرف میشوند و نذر و هدایای بسیار بانجا میبرند
و کرامات بسیار از آنحضرت نقل شده که مقام ذکرش نیست و نیز از
در جلالت آنجناب که قابلیت و صلاحیت امامت را داشت و فرزند بزرگ
حضرت هادی علیه السلام بود و در فوت او حضرت امام حسن عسکری ع

کهبان خود اجلال فرمود و شیخ ما ثقة الاسلام نوری نور الله مرقده اعتقاد عظیمی بزیارت آن بزرگوار داشته و در تعمیر بقعه و ضریح مبارک سعی فرموده و صورت کتیبه که بر ضریح شریفش نوشته است این است هذا مرقد السید الجلیل ابی جعفر محمد بن الامام علی الهادی علیه السلام فلما توفی نص ابوه علی اخیه ابی محمد الزکی علیه السلام و قال له احدث لله شکراً فقد احدث فیک امراً خلّفه ابوه فی المدینة طفلاً و قدم علیه فی سامراء مشتدا و نهض الی الرجوع الی الحجاز و لما بلغ بلداً الی تسعة فراسخ مرض و توفی و مشهده هنالک و لما توفی شق ابو محمد علیه و قال فی جواب من عابه علیه قد شق موسی علی اخیه هرون و کانت وفاته فی حدود اثنتین و خمسین بعد المائتین و بالجمله چون خواستی وداع کنی عسکریین علیهما السلام را بایست نزد قبر مطهر و بگو السَّلامُ عَلَیْکُما یا وَلِیَّیِ اللهِ اَسْتَوْدِعُکُمَا اللهَ وَ اَقْرَءُ عَلَیْکُمَا السَّلامَ آمَنّا بِاللهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ بِما جِئْتُما بِهِ وَ دَلَلْتُما عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ اکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتی اِیّاهُما وَ ارْزُقْنِی الْعَوْدَ اِلَیْهِما وَ احْشُرْنی مَعَهُما وَ مَعَ آبائِهِمَا الطّاهِرینَ وَ الْقائِمِ الْحُجَّةِ مِنْ ذُرِّیَّتِهِما یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

(مقام دوم)

در آداب سرداب مطهر و کیفیت زیارت حجة الله علی العباد و بقیة الله فی البلاد و الامام المهدی حضرت حجة بن الحسن صاحب الزمان صلوات الله علیه و علی آبائه و قبل از شروع تنبیه کنیم بر امری که در کتاب هدیه از کتاب تحیه نقل کرده ایم و آن امر این است که آن سرداب مطهر داخل در خانه آن بزرگوار بوده و راه دخول در آن سرداب در قدیم قبل از بناء جدید و ساختن صحن و حرم از پشت سر نزدیک بقبر نرجس خاتون بود و شاید حال در زاویه فناء

آنجا پائین میرفتند و دالان دراز تاریکی داشت چون از آنجا میگذشتند
به در سرداب غیبت میرسیدند که حال آئینه کاری شده و پنجره از طرف قبله
به ضریح عسکریین علیهما السلام باز میشود و آن در از وسط این سرداب باز
میشد که حال کاشی کرده‌اند و بجای آن در با شکل محرابی ساخته‌اند و همه اعمال این
سرداب امام ع از یکحرم میشد بعد از زیارت عسکریین ع زیارت سرداب را ذکر
کرده پس از آن زیارت نوحه‌خوانی را در یکصد سال و چیزی قبل مؤید الدوله
احمدخان دنبلی مبلغی خطیر اقدام کرده و صحن آن دو امام علیهما السلام را بنحوی
که الآن موجود است تجدید نمود و برای آن روضه رواق و قبه عالیه بنا نمود
و برای سرداب مطهر صحنی علیحده و ابوابی در اطراف و پله جدا و دهلیزی و سردابی
مستقل برای زنان ساخت چنانچه حال دیده میشود و آن راه اول و پله‌ها
در سرداب بالمره مسدود شد و نشانی از آنها نیست و محلی برای بجا آوردن
بعضی آداب وارده نماند ولکن چون جمله از زیارات که اصل سرداب شریف است
تغییر نکرده و اما استیذان و خواندن اذن دخول پس بحسب استقراء در همه
زیارات و تصریح علمای ابرار بلکه از اخبار مفهوم شده دخول در آن حرم از هر
اماکنیکه باشد باید رعایت کرد و در آن حرم محترم بی اذن داخل نباید شد
الحال شروع میکنیم در کیفیت زیارت بدانکه اذن دخول خاص سرداب مطهر
همان زیارتی است که بعد از این بیاید و اول آن اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا خَلیفَةَ اللهِ
است و در آخر آن استیذان میشود و باید آنرا در در سرداب پیش از پائین
رفتن از پله‌ها خواند و اذن دخولی دیگر سید بن طاوس نقل کرده قریب بهمان
اذن دخول اول که در فصل دوم از باب زیارات نقل کردیم و اذن دخولی دیگر
علامه مجلسی از نسخه قدیمه نقل کرده که اول آن اَللّٰهُمَّ اِنَّ هذِهِ بُقْعَةٌ طَهَّرْتَها

...عفوه شریفها است که ما بنا بر بعد از اذن دخول عمو حی نقل کردیم پس با مجا رجوع نما و بان کلمات سابقه اذن گو پس از ان برو و داخل سرداب مطهر شو و زیارت کن انحضرت را با نچه خود دستور العمل داده اند چنانچه شیخ جلیل احمد بن ابی طالب طبرسی ره در کتاب شریف احتجاج روایت کرده که از ناحیه مقدسه بیرون امد بسوی محمد حمیری بعد از جواب از مسائلیکه از انحضرت سؤال کرده بود بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ لَا لِاَمْرِهِ تَعْقِلُونَ وَلَا مِنْ اَوْلِیَائِهِ تَقْبَلُونَ حِکْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِی النُّذُرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰهِ الصَّالِحِینَ هرگاه خواستید توجه کنید بوسیله ما بسوی خداوند تبارک وتعالی و بسوی ما پس بگوئید چنانکه خدا تعالی فرموده سَلَامٌ عَلٰی آلِ یٰس اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا دَاعِیَ اللّٰهِ وَرَبَّانِیَّ آیَاتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَابَ اللّٰهِ وَدَیَّانَ دِینِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَلِیفَةَ اللّٰهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَدَلِیلَ اِرَادَتِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا تَالِیَ کِتَابِ اللّٰهِ وَتَرْجُمَانَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ فِی آنَاءِ لَیْلِکَ وَاَطْرَافِ نَهَارِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا بَقِیَّةَ اللّٰهِ فِی اَرْضِهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مِیثَاقَ اللّٰهِ الَّذِی اَخَذَهُ وَوَکَّدَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا وَعْدَ اللّٰهِ الَّذِی ضَمِنَهُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَالْعِلْمُ الْمَصْبُوبُ وَالْغَوْثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعْداً غَیْرَ مَکْذُوبٍ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تَقُومُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تَقْعُدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تَقْرَءُ وَتُبَیِّنُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تُصَلِّی وَتَقْنُتُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تَرْکَعُ وَتَسْجُدُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تُهَلِّلُ وَتُکَبِّرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تَحْمَدُ وَتَسْتَغْفِرُ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ حِینَ تُصْبِحُ وَتُمْسِی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ فِی اللَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا الْاِمَامُ الْمَأْمُونُ اَلسَّلَامُ

دعای امان از سوختن

[illegible]

عليك أيها المقدم المأمول السلام عليك بجوامع السلام أشهدك يا مولاي أني أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمدا عبده ورسوله لا حبيب إلا هو وأهله وأشهد يا مولاي أن عليا أمير المؤمنين حجته والحسن حجته والحسين حجته وعلي بن الحسين حجته ومحمد بن علي حجته وجعفر بن محمد حجته وعلي بن محمد حجته والحسن بن علي حجته وأشهد أنك حجة الله أنتم الأول والآخر وأن رجعتكم حق لا ريب فيها يوم لا ينفع نفسا إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها خيرا وأن الموت حق وأن ناكرا ونكيرا حق وأشهد أن النشر حق والبعث حق وأن الصراط حق والمرصاد حق والميزان حق والحشر حق والحساب حق والجنة حق والنار حق والوعد والوعيد بهما حق يا مولاي شقي من خالفكم وسعد من أطاعكم فاشهد على ما أشهدتك عليه وأنا ولي لك بريء من عدوك فالحق ما رضيتموه والباطل ما أسخطتموه والمعروف ما أمرتم به والمنكر ما نهيتم عنه فنفسي مؤمنة بالله وحده لا شريك له وبرسوله وبأمير المؤمنين وبكم يا مولاي أولكم وآخركم ونصرتي معدة لكم ومودتي خالصة لكم آمين آمين

وبعد از این دعا خوانده شود.

اللهم إني أسألك أن تصلي على محمد نبي رحمتك وكلمة نورك وأن تملأ قلبي نور اليقين وصدري نور الإيمان وفكري نور النيات وعزمي نور العلم وقوتي نور العمل ولساني نور الصدق وديني نور البصائر من عندك وبصري نور الضياء وسمعي نور الحكمة ومودتي نور الموالاة لمحمد وآله عليهم السلام حتى ألقاك وقد وفيت بعهدك وميثاقك فتغشيني رحمتك يا ولي يا حميد اللهم صل على محمد حجتك في أرضك وخليفتك

فِي بِلَادِكَ وَالدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالثَّائِرِ بِأَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالنَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ فِي أَرْضِكَ الْمُرْتَقِبِ الْخَائِفِ وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاةِ وَعَلَمِ الْهُدَى وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى وَمُجَلِّي الْعَمَى الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا كَمَا مُلِئَتْ ظُلْمًا وَجَوْرًا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمُ الرِّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انْصُرْهُ وَانْتَصِرْ بِهِ لِدِينِكَ وَانْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَآلَ رَسُولِكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ نَاصِرِيهِ وَاخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَاقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَامْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ وَأَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

زیارت دیگر

منقول از کتب معتبره علما باید درحرم بگو اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَخَلِيفَةَ آبَائِهِ الْمَهْدِيِّينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ الْمَاضِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَافِظَ أَسْرَارِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ مِنَ الصَّفْوَةِ الْمُنْتَجَبِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَنْوَارِ الطَّاهِرَةِ الزَّاهِرَةِ اَلسَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ الْبَاهِرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مَعْدِنَ الْعُلُومِ النَّبَوِيَّةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللهِ الَّذِي لَا يُؤْتَى
إِلَّا مِنْهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَبِيلَ اللهِ الَّذِي مَنْ سَلَكَ غَيْرَهُ هَلَكَ اَلسَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نَاظِرَ شَجَرَةِ طُوبَى وَسِدْرَةِ الْمُنْتَهَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللهِ الَّذِي
لَا يُطْفَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ الَّتِي لَا تَخْفَى اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللهِ
عَلَى مَنْ فِي الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ سَلَامَ مَنْ عَرَفَكَ بِمَا عَرَّفَكَ
بِهِ اللهُ وَنَعَتَكَ بِبَعْضِ نُعُوتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَفَوْقَهَا أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ
مَضَى وَمَنْ بَقِيَ وَأَنَّ حِزْبَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَأَوْلِيَاءَكَ هُمُ الْفَائِزُونَ وَأَعْدَاءَكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ وَأَنَّكَ خَازِنُ كُلِّ عِلْمٍ وَفَاتِقُ كُلِّ رَتْقٍ وَمُحَقِّقُ كُلِّ حَقٍّ وَمُبْطِلُ
كُلِّ بَاطِلٍ رَضِيتُكَ يَا مَوْلَايَ إِمَاماً وَهَادِياً وَوَلِيّاً وَمُرْشِداً لَا أَبْتَغِي بِكَ
بَدَلاً وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِكَ وَلِيّاً أَشْهَدُ أَنَّكَ الْحَقُّ الثَّابِتُ الَّذِي لَا عَيْبَ فِيهِ
وَأَنَّ وَعْدَ اللهِ فِيكَ حَقٌّ لَا أَرْتَابُ لِطُولِ الْغَيْبَةِ وَبُعْدِ الْأَمَدِ وَلَا أَتَحَيَّرُ
مَعَ مَنْ جَهِلَكَ وَجَهِلَ بِكَ مُنْتَظِرٌ مُتَوَقِّعٌ لِأَيَّامِكَ وَأَنْتَ الشَّافِعُ الَّذِي
لَا تُنَازَعُ وَالْوَلِيُّ الَّذِي لَا تُدَافَعُ ذَخَرَكَ اللهُ لِنُصْرَةِ الدِّينِ وَإِعْزَازِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْاِنْتِقَامِ مِنَ الْجَاحِدِينَ الْمَارِقِينَ أَشْهَدُ أَنَّ بِوِلَايَتِكَ تُقْبَلُ
الْأَعْمَالُ وَتُزَكَّى الْأَفْعَالُ وَتُضَاعَفُ الْحَسَنَاتُ وَتُمْحَى السَّيِّئَاتُ فَمَنْ جَاءَ
بِوِلَايَتِكَ وَاعْتَرَفَ بِإِمَامَتِكَ قُبِلَتْ أَعْمَالُهُ وَصُدِّقَتْ أَقْوَالُهُ وَتَضَاعَفَتْ
حَسَنَاتُهُ وَمُحِيَتْ سَيِّئَاتُهُ وَمَنْ عَدَلَ عَنْ وِلَايَتِكَ وَجَهِلَ مَعْرِفَتَكَ وَاسْتَبْدَلَ
بِكَ غَيْرَكَ كَبَّهُ اللهُ عَلَى مَنْخِرِهِ فِي النَّارِ وَلَمْ يَقْبَلِ اللهُ لَهُ عَمَلاً وَلَمْ يُقِمْ لَهُ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَزْناً أُشْهِدُ اللهَ وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَهُ وَأُشْهِدُكَ يَا مَوْلَايَ بِهَذَا ظَاهِرُهُ
كَبَاطِنِهِ وَسِرُّهُ كَعَلَانِيَتِهِ وَأَنْتَ الشَّاهِدُ عَلَى ذَلِكَ وَهُوَ عَهْدِي إِلَيْكَ وَ

ضلالت عن دینی
[illegible]
در دعاء الداعی است
از حضرت امیر المومنین
هر کس که [illegible]
[illegible]
بکند [illegible]
[illegible]
[illegible] بسم الله الرحمن الرحیم
[illegible]

وَحِبّاً لِي لَدَيْكَ إِذْ أَنْتَ نِظَامُ الدِّينِ وَيَعْسُوبُ الْمُتَّقِينَ وَعِزُّ الْمُوَحِّدِينَ
وَبِذٰلِكَ أَمَرَنِي رَبُّ الْعَالَمِينَ فَلَوْ تَطَاوَلَتِ الدُّهُورُ وَتَمَادَتِ الْأَعْمَارُ لَمْ أَزْدَدْ
فِيكَ إِلَّا يَقِيناً وَلَكَ إِلَّا حُبّاً وَعَلَيْكَ إِلَّا مُتَّكَلاً وَمُعْتَمَداً وَلِظُهُورِكَ إِلَّا مُتَوَقَّعاً
وَمُنْتَظِراً وَلِجِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَرَقِّباً فَأَبْذُلُ نَفْسِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي
وَجَمِيعَ مَا خَوَّلَنِي رَبِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَالتَّصَرُّفَ بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ مَوْلَايَ فَإِنْ
أَدْرَكْتُ أَيَّامَكَ الزَّاهِرَةَ وَأَعْلَامَكَ الْبَاهِرَةَ فَهَا أَنَا ذَا عَبْدُكَ الْمُتَصَرِّفُ
بَيْنَ أَمْرِكَ وَنَهْيِكَ أَرْجُو بِهِ الشَّهَادَةَ بَيْنَ يَدَيْكَ وَالْفَوْزَ لَدَيْكَ مَوْلَايَ فَإِنْ
أَدْرَكَنِيَ الْمَوْتُ قَبْلَ ظُهُورِكَ فَإِنِّي أَتَوَسَّلُ بِكَ وَبِآبَائِكَ الطَّاهِرِينَ إِلَى اللّٰهِ
تَعَالَى وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يَجْعَلَ لِي كَرَّةً فِي ظُهُورِكَ
وَرَجْعَةً فِي أَيَّامِكَ لِأَبْلُغَ مِنْ طَاعَتِكَ مُرَادِي وَأَشْفِيَ مِنْ أَعْدَائِكَ فُؤَادِي
مَوْلَايَ وَقَفْتُ فِي زِيَارَتِكَ مَوْقِفَ الْخَاطِئِينَ النَّادِمِينَ الْخَائِفِينَ مِنْ عِقَابِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ وَقَدِ اتَّكَلْتُ عَلَى شَفَاعَتِكَ وَرَجَوْتُ بِمُوَالاتِكَ وَشَفَاعَتِكَ
مَحْوَ ذُنُوبِي وَسَتْرَ عُيُوبِي وَمَغْفِرَةَ زَلَلِي فَكُنْ لِوَلِيِّكَ يَا مَوْلَايَ عِنْدَ
تَحْقِيقِ أَمَلِهِ وَاسْأَلِ اللّٰهَ غُفْرَانَ زَلَلِهِ فَقَدْ تَعَلَّقَ بِحَبْلِكَ وَتَمَسَّكَ بِوِلايَتِكَ
وَتَبَرَّأَ مِنْ أَعْدَائِكَ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْجِزْ لِوَلِيِّكَ مَا وَعَدْتَهُ
اللّٰهُمَّ أَظْهِرْ كَلِمَتَهُ وَأَعْلِ دَعْوَتَهُ وَانْصُرْهُ عَلَى عَدُوِّهِ وَعَدُوِّكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَظْهِرْ كَلِمَتَكَ التَّامَّةَ وَمُغَيَّبَكَ فِي أَرْضِكَ
الْخَائِفَ الْمُتَرَقِّبَ اللّٰهُمَّ انْصُرْهُ نَصْراً عَزِيزاً وَافْتَحْ لَهُ فَتْحاً قَرِيباً يَسِيراً
اللّٰهُمَّ وَأَعِزَّ بِهِ الدِّينَ بَعْدَ الْخُمُولِ وَأَطْلِعْ بِهِ الْحَقَّ بَعْدَ الْأُفُولِ وَأَجْلِ بِهِ الظُّلْمَةَ
وَاكْشِفْ بِهِ الْغُمَّةَ اللّٰهُمَّ وَآمِنْ بِهِ الْبِلادَ وَاهْدِ بِهِ الْعِبَادَ اللّٰهُمَّ امْلَأْ
بِهِ الْأَرْضَ عَدْلاً وَقِسْطاً كَمَا مُلِئَتْ ظُلْماً وَجَوْراً إِنَّكَ سَمِيعٌ مُجِيبٌ السَّلامُ

خواص بعض ابواب

قضعالی دوا از دیاد دندان دارد
کشاندہ و از نزاع بد شدن
و طلب اسم شتر کنند برآید
اوصاف آنکه سی و چهار
و نیز در دفع الماعیات
کرخواندند سوره انا انزلناه
و طلبتا الغدد و بر هر جابر
نمایان میکنند جراب
و نجس و نیمان ابراهیم و دابه
از دیله او دنیا بر السلام
شده از اثبات علیهم
و ماه و خمیس ابن المومنین
و نیز از حضرت ابراهیم انبیا
بیکلود کرده کرمی از زمان
قصد از نزلت کیمیا

عَلَيْكَ يا وَلِيَّ اللهِ اُئْذَنْ لِوَلِيِّكَ فِي الدُّخُولِ اِلى حَرَمِكَ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ
وَعَلى آبائِكَ الطّاهِرينَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكاتُهُ پس برو بنزد سرداب غیبت
آنحضرت و میان دو در بایست و دو طرف در را بدست خود بگیر و تنحنح کن مانند
کسیکه رخصت داخل شدن طلبد و بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ بگو و پائین رو
بآرامی و حضور قلب و دو رکعت نماز در عرصه سرداب بکن و بگو اَللهُ اَكْبَرُ
اَللهُ اَكْبَرُ لا اِلهَ اِلّا اللهُ وَاللهُ اَكْبَرُ وَلِلّهِ الْحَمْدُ اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذي هَدانا
لِهذا وَعَرَّفَنا اَوْلِياءَهُ وَاَعْداءَهُ وَوَفَّقَنا لِزِيارَةِ اَئِمَّتِنا وَلَمْ يَجْعَلْنا مِنَ الْمُعانِدينَ
النّاصِبينَ وَلا مِنَ الْغُلاةِ الْمُفَوِّضينَ وَلا مِنَ الْمُرْتابينَ الْمُقَصِّرينَ اَلسَّلامُ
عَلى وَلِيِّ اللهِ وَابْنِ اَوْلِيائِهِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمُدَّخَرِ لِكَرامَةِ اَوْلِياءِ اللهِ وَبَوارِ اَعْدائِهِ
اَلسَّلامُ عَلَى النُّورِ الَّذي اَرادَ اَهْلُ الْكُفْرِ اِطْفاءَهُ فَاَبَى اللهُ اِلّا اَنْ يُتِمَّ نُورَهُ
بِكُرْهِهِمْ وَاَيَّدَهُ بِالْحَياةِ حَتّى يَظْهَرَ عَلى يَدِهِ الْحَقُّ بِرَغْمِهِمْ اَشْهَدُ اَنَّ اللهَ اصْطَفاكَ
صَغيراً وَاَكْمَلَ لَكَ عُلُومَهُ كَبيراً وَاَنَّكَ حَيٌّ لا تَمُوتُ حَتّى تُبْطِلَ الْجِبْتَ وَالطّاغُوتَ
اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلى خُدّامِهِ وَاَعْوانِهِ عَلى غَيْبَتِهِ وَنَأْيِهِ وَاسْتُرْهُ سَتْراً عَزيزاً
وَاجْعَلْ لَهُ مَعْقِلاً حَريزاً وَاشْدُدِ اللّهُمَّ وَطْأَتَكَ عَلى مُعانِديهِ وَاحْرُسْ
مَواليهِ وَزائِريهِ اَللّهُمَّ كَما جَعَلْتَ قَلْبي بِذِكْرِهِ مَعْمُوراً فَاجْعَلْ سِلاحي بِنُصْرَتِهِ
مَشْهُوراً وَاِنْ حالَ بَيْني وَبَيْنَ لِقائِهِ الْمَوْتُ الَّذي جَعَلْتَهُ عَلى عِبادِكَ حَتْماً
وَاَقْدَرْتَ بِهِ عَلى خَليقَتِكَ رَغْماً فَابْعَثْني عِنْدَ خُرُوجِهِ ظاهِراً مِنْ حُفْرَتي مُؤْتَزِراً
كَفَني حَتّى اُجاهِدَ بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الصَّفِّ الَّذي اَثْنَيْتَ عَلى اَهْلِهِ في كِتابِكَ
فَقُلْتَ كَاَنَّهُمْ بُنْيانٌ مَرْصُوصٌ اَللّهُمَّ طالَ الْاِنْتِظارُ وَشَمِتَ مِنَّا [بِنا]
الْفُجّارُ وَصَعُبَ عَلَيْنَا الْاِنْتِصارُ اَللّهُمَّ اَرِنا وَجْهَ وَلِيِّكَ الْمَيْمُونِ في حَياتِنا
وَبَعْدَ الْمَنُونِ اَللّهُمَّ اِنّي اَدينُ لَكَ بِالرَّجْعَةِ بَيْنَ يَدَيْ صاحِبِ هذِهِ الْبُقْعَةِ

الغوث الغوث الغوث یا صاحب الزمان قطعت فی وصلتک الخلان
وهجرت لزیارتک الاوطان واخفیت امری عن اهل البلدان لتکون شفیعا
عند ربک وربی والی آبائک وموالیّ فی حسن التوفیق لی واسباغ النعمة
علیّ وسوق الاحسان الیّ اللهم صل علی محمد وآل محمد اصحاب الحق وقادة
الخلق واستجب منی ما دعوتک واعطنی ما لم انطق به فی دعائی من صلاح
دینی ودنیای انک حمید مجید وصلی الله علی محمد وآله الطاهرین
پس داخل صفه شو و دو رکعت نماز کن و بگو اللهم عبدک الزائر
فی فناء ولیک المزور الذی فرضت طاعته علی العبید والاحرار وانقذت
به اولیائک من عذاب النار اللهم اجعلها زیارة مقبولة ذات دعاء
مستجاب من مصدق بولیک غیر مرتاب اللهم لا تجعله آخر العهد
به ولا بزیارته ولا تقطع اثری من مشهده وزیارة ابیه وجده اللهم
اخلف علیّ نفقتی وانفعنی بما رزقتنی فی دنیای وآخرتی ولاخوانی وابویّ
وجمیع عترتی استودعک الله یا ایها الامام الذی یفوز به المؤمنون ویهلک
علی یدیه الکافرون المکذبون یا مولای یا ابن الحسن بن علی جئتک زائرا
لک ولابیک وجدک متیقنا الفوز بکم معتقدا امامتکم اللهم
اکتب هذه الشهادة والزیارة لی عندک فی علیین وبلغنی بلاغ
الصالحین وانفعنی بحبهم یا رب العالمین زیارت دیگر زیارتی است
که سید بن طاوس نقل کرده و آن چنان است که میگوئی السلام علی الحق
الجدید والعالم الذی علمه لا یبید السلام علیک یا محیی المؤمنین
ومبیر الکافرین السلام علی مهدی الامم وجامع الکلم السلام علی خلف
السلف وصاحب الشرف السلام علی حجة المعبود وکلمة المحمود

زیارت حضرت صاحب الامر

اَلسَّلامُ عَلى مُعِزِّ الْاَوْلِياءِ وَمُذِلِّ الْاَعْداءِ اَلسَّلامُ عَلى وارِثِ الْاَنْبِياءِ وَخاتَمِ الْاَوْصِياءِ اَلسَّلامُ عَلَى الْقائِمِ الْمُنْتَظَرِ وَالْعَدْلِ الْمُشْتَهَرِ اَلسَّلامُ عَلَى السَّيْفِ الشّاهِرِ وَالْقَمَرِ الزّاهِرِ وَالنُّورِ الْباهِرِ اَلسَّلامُ عَلى شَمْسِ الظَّلامِ وَبَدْرِ التَّمامِ اَلسَّلامُ عَلى رَبيعِ الْاَنامِ وَنَضْرَةِ الْاَيّامِ اَلسَّلامُ عَلى صاحِبِ الصَّمْصامِ وَفَلّاقِ الْهامِ اَلسَّلامُ عَلَى الدّينِ الْمَأْثُورِ وَالْكِتابِ الْمَسْطُورِ اَلسَّلامُ عَلى بَقِيَّةِ اللهِ في بِلادِهِ وَحُجَّتِهِ عَلى عِبادِهِ الْمُنْتَهى اِلَيْهِ مَواريثُ الْاَنْبِياءِ وَلَدَيْهِ مَوْجُودٌ آثارُ الْاَصْفِياءِ الْمُؤْتَمَنِ عَلَى السِّرِّ وَالْوَلِيِّ لِلْاَمْرِ اَلسَّلامُ عَلَى الْمَهْدِيِّ الَّذي وَعَدَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ بِهِ الْاُمَمَ اَنْ يَجْمَعَ بِهِ الْكَلِمَ وَيَلُمَّ بِهِ الشَّعَثَ وَيَمْلَأَ بِهِ الْاَرْضَ قِسْطاً وَعَدْلاً وَيُمَكِّنَ لَهُ وَيُنْجِزَ بِهِ وَعْدَ الْمُؤْمِنينَ اَشْهَدُ يا مَوْلايَ اَنَّكَ وَالْاَئِمَّةَ مِنْ آبائِكَ اَئِمَّتي وَمَوالِيَّ فِي الْحَيوةِ الدُّنْيا وَيَوْمَ يَقُومُ الْاَشْهادُ اَسْئَلُكَ يا مَوْلايَ اَنْ تَسْئَلَ اللهَ تَبارَكَ وَتَعالى في صَلاحِ شَأْني وَقَضاءِ حَوائِجي وَغُفْرانِ ذُنُوبي وَالْاَخْذِ بِيَدي في ديني وَدُنْيايَ وَآخِرَتي لي وَلِاِخْواني وَاَخَواتِيَ الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ كافَّةً اِنَّهُ غَفُورٌ رَحيمٌ.

پس بجا آور نماز زیارت و بجوی که پیش از این ذکر نمودیم یعنی دوازده رکعت یعنی بعد از هر دو رکعت سلام دهد و تسبیح زهراء علیها السلام بگوید و هدیه کند بسوی آنحضرت و چون از نماز زیارت فارغ شوی بگو اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى حُجَّتِكَ في اَرْضِكَ وَخَليفَتِكَ في بِلادِكَ الدّاعي اِلى سَبيلِكَ وَالْقائِمِ بِقِسْطِكَ وَالْفائِزِ بِاَمْرِكَ وَلِيِّ الْمُؤْمِنينَ وَمُبيرِ الْكافِرينَ وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ وَمُنيرِ الْحَقِّ وَالصّادِعِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَالصِّدْقِ وَكَلِمَتِكَ وَعَيْبَتِكَ وَعَيْنِكَ في اَرْضِكَ الْمُتَرَقِّبِ الْخائِفِ الْوَلِيِّ النّاصِحِ سَفينَةِ النَّجاةِ وَعَلَمِ الْهُدى وَنُورِ اَبْصارِ الْوَرى وَخَيْرِ

دعاء حفظ از دوا[illegible]

از ضرر و کید [illegible] و [illegible] ایمن باشد و کیفیت آن چنانست که [illegible] ... ایها اللدّ ... والحجر ... الارض ... من ... کما خرج ابن ... الحوت ... علیک ... فانتصر ... [illegible]

مَنْ تَمَحَّصَ وَارْتَدَّ وَالْوِتْرِ الْمَوْتُورِ وَمُفَرِّجِ الْكُرَبِ وَمُزِيلِ الْهَمِّ وَكاشِفِ الْبَلْوى صَلَواتُ اللهِ عَلَيْهِ وَعَلى آبائِهِ الْأَئِمَّةِ الْهادِينَ وَالْقادَةِ الْمَيامِينِ ما طَلَعَتْ كَواكِبُ الْأَسْحارِ وَأَوْرَقَتِ الْأَشْجارُ وَأَيْنَعَتِ الْأَثْمارُ وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهارُ وَغَرَّدَتِ الْأَطْيارُ اَللّهُمَّ انْفَعْنا بِحُبِّهِ وَاحْشُرْنا في زُمْرَتِهِ وَتَحْتَ لِوائِهِ إِلهَ الْحَقِّ آمينَ

رَبَّ الْعالَمينَ

ذکر صلوات بر آنحضرت اَللّهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَصَلِّ عَلى وَلِيِّ الْحَسَنِ وَوَصِيِّهِ وَوارِثِهِ الْقائِمِ بِأَمْرِكَ وَالْغائِبِ في خَلْقِكَ وَالْمُنْتَظِرِ لِإِذْنِكَ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَقَرِّبْ بُعْدَهُ وَأَنْجِزْ وَعْدَهُ وَأَوْفِ عَهْدَهُ وَاكْشِفْ عَنْ بَأْسِهِ حِجابَ الْغَيْبَةِ وَأَظْهِرْ بِظُهُورِهِ صَحائِفَ الْمِحْنَةِ وَقَدِّمْ أَمامَهُ الرُّعْبَ وَثَبِّتْ بِهِ الْقَلْبَ وَأَقِمْ بِهِ الْحَرْبَ وَأَيِّدْهُ بِجُنْدٍ مِنَ الْمَلائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَسَلِّطْهُ عَلى أَعْداءِ دِينِكَ أَجْمَعِينَ وَأَلْهِمْهُ أَنْ لا يَدَعَ مِنْهُمْ رُكْناً إِلّا هَدَّهُ وَلا هاماً إِلّا قَدَّهُ وَلا كَيْداً إِلّا رَدَّهُ وَلا فاسِقاً إِلّا حَدَّهُ وَلا فِرْعَوْناً إِلّا أَهْلَكَهُ وَلا سِتْراً إِلّا هَتَكَهُ وَلا عَلَماً إِلّا نَكَّسَهُ وَلا سُلْطاناً إِلّا كَسَبَهُ وَلا رُمْحاً إِلّا قَصَفَهُ وَلا مِطْرَداً إِلّا خَرَقَهُ وَلا جُنْداً إِلّا فَرَّقَهُ وَلا مِنْبَراً إِلّا أَحْرَقَهُ وَلا سَيْفاً إِلّا كَسَرَهُ وَلا صَنَماً إِلّا رَضَّهُ وَلا دَماً إِلّا أَراقَهُ وَلا جَوْراً إِلّا أَبادَهُ وَلا حِصْناً إِلّا هَدَمَهُ وَلا باباً إِلّا رَدَمَهُ وَلا قَصْراً إِلّا خَرَّبَهُ وَلا مَسْكَناً إِلّا فَتَّشَهُ وَلا سَهْلاً إِلّا أَوْطَأَهُ وَلا جَبَلاً إِلّا صَعِدَهُ وَلا كَنْزاً إِلّا أَخْرَجَهُ بِرَحْمَتِكَ

يا أَرْحَمَ الرّاحِمِينَ

مؤلف گوید که شیخ مفید بعد از نقل زیارت که اولش اَللهُ اَکْبَرُ اَللهُ اَکْبَرُ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَاللهُ اَکْبَرُ بود فرموده که بروایت دیگر منقولست که میگوئی بعد از داخل شدن در سرداب مقدس اَلسَّلامُ عَلَى الْحَقِّ الْجَدِيدِ

دعاء نظر کردن

پس زیارت را نقل کرده تا نماز زیارت آنگاه فرموده پس دو رکعت
نماز زیارت میکنی هر دو رکعت بیک سلام و میخوانی دعائی را که از آنحضرت
روایت شده اَللّٰهُمَّ عَظُمَ الْبَلاءُ وَبَرِحَ الْخَفاءُ وَانْكَشَفَ الْغِطاءُ
وَضاقَتِ الْاَرْضُ وَمُنِعَتِ السَّماءُ وَاِلَيْكَ يا رَبِّ الْمُشْتَكى وَعَلَيْكَ الْمُعَوَّلُ
فِي الشِّدَّةِ وَالرَّخاءِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذينَ فَرَضْتَ عَلَيْنا
طاعَتَهُمْ فَعَرَّفْتَنا بِذلِكَ مَنْزِلَتَهُمْ فَفَرِّجْ عَنّا بِحَقِّهِمْ فَرَجاً عاجِلاً كَلَمْحِ
الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ مِنْ ذلِكَ يا مُحَمَّدُ يا عَلِيُّ يا عَلِيُّ يا مُحَمَّدُ اُنْصُراني فَاِنَّكُما
ناصِرايَ وَاكْفِياني فَاِنَّكُما كافِيايَ يا مَوْلايَ يا صاحِبَ الزَّمانِ الْغَوْثَ
الْغَوْثَ اَدْرِكْني اَدْرِكْني اَدْرِكْني مؤلف گوید که این دعاء شریف است
و سزاوار است خواندن آن در اینجا مکرر و در غیر این مکان و ما در باب اول
ذکر کردیم این دعا را با اختلاف جزئی زیارت دیگر زیارتی است که
سید بن طاوس نقل کرده فرموده دو رکعت نماز کند و بگوید
بعد از آن سَلامُ اللّٰهِ الْكامِلُ التّامُّ الشّامِلُ الخ و ما این زیارت را
در فصل هفتم از باب اول بعنوان استغاثه با آنحضرت از کلم طیب نقل کردیم
باینجا رجوع شود مولف گوید که سید بن طاوس در مصباح الزائر
فصلی در اعمال سرداب مقدس ایراد کرده و در آن شش زیارت نقل کرده
پس از آن فرموده و ملحق میشود باین فصل دعاء ندبه و زیارتیکه مولای
ما صاحب الامر ع هر روز بآن زیارت کرده می شود بعد از نماز صبح و آن
زیارت هفتم حساب میشود و دعاء عهد یکه امر شده بتلاوت آن در حال
غیبت و دعائیکه آنرا بخوانند در وقتیکه از آن حرم شریف منتقل شوند
پس شروع کرده بذکر این چهار امر ما هم در این کتاب مبارک متابعت آن

انک من الصادقین ... ارتج منها ... قبل ... فاننا نسئلهم ... لهم ... ما عمرت ... زید ... سید بن طاوس از حضرت امام ... صاحب ... کرده است ... نظر ... الصلاة ... تشیر ... انکه ... تکلیف ... العبد ...

دعاء ندبه

بزرگوار نموده و آن چهار امر را ذکر مینمائیم امر اول دعاء ندبه است که مستحب است در چهار عید یعنی عید فطر و قربان و غدیر و روز جمعه بخوانند و آن دعا این است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هٰذِهِ الدُّنْيَا الدَّنِيَّةِ وَزُخْرُفِهَا وَزِبْرِجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذٰلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمُ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضٌ أَسْكَنْتَهُ جَنَّتَكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَبَعْضٌ حَمَلْتَهُ فِي فُلْكِكَ وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضٌ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلاً وَسَأَلَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ فَأَجَبْتَهُ وَجَعَلْتَ ذٰلِكَ عَلِيّاً وَبَعْضٌ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرَةٍ تَكْلِيماً وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِدْءاً وَوَزِيراً وَبَعْضٌ أَوْلَدْتَهُ مِنْ غَيْرِ أَبٍ وَآتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْتَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَكُلٌّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَجْتَ لَهُ مِنْهَاجاً وَتَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظاً بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِئَلَّا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلَا يَقُولَ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولاً مُنْذِراً وَأَقَمْتَ لَنَا عَلَماً هَادِياً فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى إِلَى أَنِ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدَ مَنْ خَلَقْتَهُ وَصَفْوَةَ مَنِ اصْطَفَيْتَهُ وَأَفْضَلَ مَنِ اجْتَبَيْتَهُ

وَاَكْرَمِ مَنِ اعْتَمَدْتَهُ فَقَدَّمْتَهُ عَلَى اَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ اِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ
وَاَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبُرَاقَ وَعَرَجْتَ بِرُوحِهِ
اِلَى سَمَائِكَ وَاَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ اِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ
نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ
وَوَعَدْتَهُ اَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَذَلِكَ بَعْدَ
اَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ اَهْلِهِ وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ اَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ
لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكاً وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ اِبْرَاهِيمَ
وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِناً وَقُلْتَ اِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ
وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيراً ثُمَّ جَعَلْتَ اَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ
فَقُلْتَ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْراً اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَقُلْتَ مَا سَأَلْتُكُمْ
مِنْ اَجْرٍ اِلَّا مَنْ شَاءَ اَنْ يَتَّخِذَ اِلَى رَبِّهِ سَبِيلاً فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ اِلَيْكَ وَ
الْمَسْلَكَ اِلَى رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ اَيَّامُهُ اَقَامَ وَلِيَّهُ عَلِيَّ بْنَ اَبِي طَالِبٍ
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا هَادِياً اِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرَ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ
فَقَالَ وَالْمَلَاُ اَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ اَنَا نَبِيَّهُ
فَعَلِيٌّ اَمِيرُهُ وَقَالَ اَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرٍ شَتَّى
وَاَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى فَقَالَ لَهُ اَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
اِلَّا اَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَزَوَّجَهُ ابْنَتَهُ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَاَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ
مَا حَلَّ لَهُ وَسَدَّ الْاَبْوَابَ اِلَّا بَابَهُ ثُمَّ اَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ اَنَا مَدِينَةُ
الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ اَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ اَنْتَ
اَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي لَحْمُكَ مِنْ لَحْمِي وَدَمُكَ مِنْ دَمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ

دعاے ندبہ

حوبتی والإیمان خالط لحمک ودمک کما خالط لحمی ودمی وأنت غداً
علی الحوض خلیفتی وأنت تقضی دینی وتنجز عداتی وشیعتک علی منابر
من نور مبیضة وجوههم حولی فی الجنة وهم جیرانی ولولا أنت یا علی
لم یعرف المؤمنون بعدی وکان بعده هدی من الضلال ونوراً من العمی
وحبل الله المتین وصراطه المستقیم لا یسبق بقرابة فی رحم ولا بسابقة
فی دین ولا یلحق فی منقبة من مناقبه یحذو حذو الرسول صلی الله
علیهما وآلهما ویقاتل علی التأویل ولا تأخذه فی الله لومة لائم قد وتر فیه
صنادید العرب وقتل أبطالهم وناوش ذؤبانهم فأودع قلوبهم
أحقاداً بدریة وخیبریة وحنینیة وغیرهن فأضبت علی عداوته و
أکبت علی منابذته حتی قتل الناکثین والقاسطین والمارقین
ولما قضی نحبه وقتله أشقی الآخرین یتبع أشقی الأولین لم یمتثل أمر
رسول الله صلی الله علیه وآله فی الهادین بعد الهادین والأمة مصرة
علی مقته مجتمعة علی قطیعة رحمه وإقصاء ولده إلا القلیل ممن وفی
لرعایة الحق فیهم فقتل من قتل وسبی من سبی وأقصی من أقصی وجری
القضاء لهم بما یرجی له حسن المثوبة إذ کانت الأرض لله یورثها من
یشاء من عباده والعاقبة للمتقین وسبحان ربنا إن کان وعد
ربنا لمفعولاً ولن یخلف الله وعده وهو العزیز الحکیم فعلی الأطائب
من أهل بیت محمد وعلی صلی الله علیهما وآلهما فلیبک الباکون وإیاهم
فلیندب النادبون ولمثلهم فلتذرف الدموع ولیصرخ الصارخون
ویضج الضاجون ویعج العاجون أین الحسن أین الحسین أین أبناء الحسین
صالح بعد صالح وصادق بعد صادق أین السبیل بعد السبیل أین

الخیرة بعد الخیرة این الشموس الطالعة این الاقمار المنیرة این الانجم
الزاهرة این اعلام الدین وقواعد العلم این بقیة الله التی لا تخلو من
العترة الهادیة این المعد لقطع دابر الظلمة این المنتظر لاقامة الامت
والعوج این المرتجی لازالة الجور والعدوان این المدخر لتجدید الفرائض
والسنن این المتخیر لاعادة الملة والشریعة این المؤمل لاحیاء الکتاب
وحدوده این محیی معالم الدین واهله این قاصم شوکة المعتدین این هادم
ابنیة الشرک والنفاق این مبید اهل الفسوق والعصیان والطغیان این
حاصد فروع الغی والشقاق این طامس آثار الزیغ والاهواء این قاطع
حبائل الکذب والافتراء این مبید العتاة والمردة این مستأصل اهل العناد
والتضلیل والالحاد این معز الاولیاء ومذل الاعداء این جامع الکلمة
علی التقوی این باب الله الذی منه یؤتی این وجه الله الذی الیه یتوجه
الاولیاء این السبب المتصل بین الارض والسماء این صاحب یوم الفتح
وناشر رایة الهدی این مؤلف شمل الصلاح والرضا این الطالب بذحول
الانبیاء وابناء الانبیاء این الطالب بدم المقتول بکربلاء این المنصور
علی من اعتدی علیه وافتری این المضطر الذی یجاب اذا دعا این صدر
الخلائق ذو البر والتقوی این ابن النبی المصطفی وابن علی المرتضی وابن
خدیجة الغراء وابن فاطمة الکبری بابی انت وامی ونفسی لک الوقاء والحمی
یا ابن السادة المقربین یا ابن النجباء الاکرمین یا ابن الهداة المهدیین
یا ابن الخیرة المهذبین یا ابن الغطارفة الانجبین یا ابن الاطائب المطهرین
یا ابن الخضارمة المنتجبین یا ابن القماقمة الاکرمین یا ابن البدور المنیرة
یا ابن السرج المضیئة یا ابن الشهب الثاقبة یا ابن الانجم الزاهرة یا ابن

السبل الواضحة يا ابن الاعلام اللائحة يا ابن العلوم الكاملة يا ابن السنن
المشهورة يا ابن المعالم المأثورة يا ابن المعجزات الموجودة يا ابن الدلائل
المشهودة يا ابن الصراط المستقيم يا ابن النبإ العظيم يا ابن من هو في ام الكتاب
لدى الله علي حكيم يا ابن الآيات والبينات يا ابن الدلائل الظاهرات
يا ابن البراهين الواضحات الباهرات يا ابن الحجج البالغات يا ابن النعم
السابغات يا ابن طه والمحكمات يا ابن يس والذاريات يا ابن الطور والعاديات
يا ابن من دنى فتدلى فكان قاب قوسين او ادنى دنوا واقترابا من العلي
الاعلى ليت شعري اين استقرت بك النوى بل اي ارض تقلك او ثرى
ابرضوى او غيرها ام ذي طوى عزيز علي ان ارى الخلق ولا ترى ولا
اسمع لك حسيسا ولا نجوى عزيز علي ان تحيط بك دوني البلوى ولا
ينالك مني ضجيج ولا شكوى بنفسي انت من مغيب لم يخل منا بنفسي انت
من نازح ما نزح عنا بنفسي انت امنية شائق يتمنى من مؤمن ومؤمنة
ذكرا فحنا بنفسي انت من عقيد عز لا يسامى بنفسي انت من اثيل مجد
لا يجارى بنفسي انت من تلاد نعم لا تضاهى بنفسي انت من نصيف شرف
لا يساوى الى متى احار فيك يا مولاي والى متى واي خطاب اصف
فيك واي نجوى عزيز علي ان اجاب دونك واناغى عزيز علي ان
ابكيك ويخذلك الورى عزيز علي ان يجري عليك دونهم ما جرى
هل من معين فاطيل معه العويل والبكاء هل من جزوع فاساعد
جزعه اذا خلا هل قذيت عين فساعدتها عيني على القذى هل اليك
يا ابن احمد سبيل فتلقى هل يتصل يومنا منك بعدة فنحظى متى نرد
مناهلك الروية فنروى متى ننتقع من عذب مائك فقد طال الصدى

مَتىٰ نُغادِيكَ وَنُراوِحُكَ فَنُقِرَّ عَيْناً مَتىٰ تَرانا وَنَراكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِواءَ النَّصْرِ
تُرىٰ أَتَرانا نَحُفُّ بِكَ وَأَنْتَ تَؤُمُّ الْمَلَأَ وَقَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَدْلاً وَأَذَقْتَ
أَعْداءَكَ هَواناً وَعِقاباً وَأَبَرْتَ الْعُتاةَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ وَقَطَعْتَ دابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ
وَاجْتَثَثْتَ أُصُولَ الظّالِمِينَ وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِينَ اَللّٰهُمَّ أَنْتَ
كَشّافُ الْكُرَبِ وَالْبَلْوىٰ وَإِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعَدْوىٰ وَأَنْتَ رَبُّ
الْآخِرَةِ وَالدُّنْيا فَأَغِثْ يا غِياثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلىٰ وَأَرِهِ سَيِّدَهُ
يا شَدِيدَ الْقُوىٰ وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسىٰ وَالْجَوىٰ وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ
اسْتَوىٰ وَمَنْ إِلَيْهِ الرُّجْعىٰ وَالْمُنْتَهىٰ اَللّٰهُمَّ وَنَحْنُ عَبِيدُكَ التّائِقُونَ إِلىٰ وَلِيِّكَ
الْمُذَكِّرِ بِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنا عِصْمَةً وَمَلاذاً وَأَقَمْتَهُ لَنا قِواماً وَمَعاذاً
وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنّا إِماماً فَبَلِّغْهُ مِنّا تَحِيَّةً وَسَلاماً وَزِدْنا بِذٰلِكَ يا رَبِّ
إِكْراماً وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنا مُسْتَقَرّاً وَمُقاماً وَأَتْمِمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيّاهُ أَمامَنا حَتّىٰ
تُورِدَنا جِنانَكَ وَمُرافَقَةَ الشُّهَداءِ مِنْ خُلَصائِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَعَلىٰ أَبِيهِ السَّيِّدِ
الْأَصْغَرِ وَجَدَّتِهِ الصِّدِّيقَةِ الْكُبْرىٰ فاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلىٰ مَنِ اصْطَفَيْتَ مِنْ
آبائِهِ الْبَرَرَةِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلَ وَأَكْمَلَ وَأَتَمَّ وَأَدْوَمَ وَأَكْثَرَ وَأَوْفَرَ ما صَلَّيْتَ
عَلىٰ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلاةً لا غايَةَ
لِعَدَدِها وَلا نِهايَةَ لِمَدَدِها وَلا نَفادَ لِأَمَدِها اَللّٰهُمَّ وَأَقِمْ بِهِ الْحَقَّ وَ
أَدْحِضْ بِهِ الْباطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِياءَكَ وَأَذْلِلْ بِهِ أَعْداءَكَ وَصِلِ اللّٰهُمَّ
بَيْنَنا وَبَيْنَهُ وُصْلَةً تُؤَدِّي إِلىٰ مُرافَقَةِ سَلَفِهِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْزَتِهِمْ
وَيَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنّا عَلىٰ تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَالْاِجْتِهادِ فِي طاعَتِهِ وَاجْتِنابِ
مَعْصِيَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِرِضاهُ وَهَبْ لَنا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَدُعاءَهُ وَخَيْرَهُ ما

وَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَفَوْزاً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلٰوتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا
بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَائَنَا بِهِ مُسْتَجَاباً وَاجْعَلْ اَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا
بِهِ مَكْفِيَّةً وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَّةً وَاَقْبِلْ اِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَاقْبَلْ تَقَرُّبَنَا
اِلَيْكَ وَانْظُرْ اِلَيْنَا نَظْرَةً رَحِيمَةً نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا
عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَاْسِهِ وَبِيَدِهِ رَيّاً
رَوِيّاً هَنِيئاً سَائِغاً لَا ظَمَاَ بَعْدَهُ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس نماز زیارت بجا
میاوری بنحویکه گذشت و دعا میکنی با هرچه خواهی که باجابت خواهد
رسید انشاء الله امر نهم زیارتی است هر روز بعد از نماز صبح مولا
ما صاحب الزمان علیه السلام بآن زیارت کرده می‌شود و آن زیارت
این است اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَايَ صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ عَنْ جَمِيعِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا
وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَيِّهِمْ وَمَيِّتِهِمْ وَعَنْ وَالِدَيَّ وَوُلْدِي وَعَنِّي مِنَ الصَّلَوَاتِ
وَالتَّحِيَّاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَمُنْتَهىٰ رِضَاهُ وَعَدَدَ مَا
اَحْصَاهُ كِتَابُهُ وَاَحَاطَ بِهِ عِلْمُهُ اَللّٰهُمَّ اُجَدِّدُ لَهُ فِي هٰذَا الْيَوْمِ وَفِي كُلِّ
يَوْمٍ عَهْداً وَعَقْداً وَبَيْعَةً فِي رَقَبَتِي اَللّٰهُمَّ كَمَا شَرَّفْتَنِي بِهٰذَا التَّشْرِيفِ
وَفَضَّلْتَنِي بِهٰذِهِ الْفَضِيلَةِ وَخَصَصْتَنِي بِهٰذِهِ النِّعْمَةِ فَصَلِّ عَلىٰ مَوْلَايَ وَ
سَيِّدِي صَاحِبِ الزَّمَانِ وَاجْعَلْنِي مِنْ اَنْصَارِهِ وَاَشْيَاعِهِ وَالذَّابِّينَ عَنْهُ وَاجْعَلْنِي
مِنَ الْمُسْتَشْهَدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ طَائِعاً غَيْرَ مُكْرَهٍ فِي الصَّفِّ الَّذِي نَعَتَّ اَهْلَهُ
فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ صَفّاً كَاَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ عَلىٰ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ
رَسُولِكَ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ بَيْعَةٌ لَهُ فِي عُنُقِي اِلىٰ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ
مؤلف گوید که علامه مجلسی ره در بحار فرموده که من در بعض کتب قدیمه

دیده‌ام که بعد از این زیارت دست راست را بر دست چپ بزند مثل
دست زدن در بیعت و بدان نیز که ما در اعمال سرداب مقدس چهار
زیارت نقل کردیم و این زیارت پنجم کتاب ما محسوب می‌شود
و در باب اول در ذکر زیارت حجج طاهره در ایام هفته زیارتی نیز برای
آن حضرت نقل کردیم که در روزهای جمعه بآن زیارت کرده شود امر ششم
دعای عهد است از حضرت صادق منقول است که هر که چهل صباح این
عهد را بخواند از یاوران قائم ما باشد و اگر پیش از ظهور آن حضرت بمیرد
خدا او را از قبر بیرون آورد که در خدمت آن حضرت باشد و حق تعالی
به هر کلمه هزار حسنه او را کرامت فرماید و هزار گناه از او محو کند و آن عهد
این است اَللّٰهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِیمِ وَرَبَّ الْکُرْسِیِّ الرَّفِیعِ وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ
وَمُنْزِلَ التَّوْرٰاةِ وَالْاِنْجِیلِ وَالزَّبُورِ وَرَبَّ الظِّلِّ وَالْحَرُورِ وَمُنْزِلَ الْقُرْآنِ
الْعَظِیمِ وَرَبَّ الْمَلٰائِکَةِ الْمُقَرَّبِینَ وَالْاَنْبِیٰاءِ وَالْمُرْسَلِینَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی
اَسْئَلُکَ بِوَجْهِکَ الْکَرِیمِ وَبِنُورِ وَجْهِکَ الْمُنِیرِ وَمُلْکِکَ الْقَدِیمِ یٰا حَیُّ
یٰا قَیُّومُ اَسْئَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمٰوٰاتُ وَالْاَرَضُونَ
وَبِاسْمِکَ الَّذِی یَصْلَحُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ یٰا حَیّاً قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ وَیٰا حَیّاً بَعْدَ
کُلِّ حَیٍّ وَیٰا حَیّاً حِینَ لٰا حَیَّ یٰا مُحْیِیَ الْمَوْتیٰ وَمُمِیتَ الْاَحْیٰاءِ یٰا حَیُّ لٰا اِلٰهَ اِلّٰا اَنْتَ
اَللّٰهُمَّ بَلِّغْ مَوْلٰانَا الْاِمٰامَ الْهٰادِیَ الْمَهْدِیَّ الْقٰائِمَ بِاَمْرِکَ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ
عَلَیْهِ وَعَلیٰ آبٰائِهِ الطّٰاهِرِینَ عَنْ جَمِیعِ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنٰاتِ فِی مَشٰارِقِ
الْاَرْضِ وَمَغٰارِبِهٰا سَهْلِهٰا وَجَبَلِهٰا وَبَرِّهٰا وَبَحْرِهٰا وَعَنِّی وَعَنْ وٰالِدَیَّ
مِنَ الصَّلَوٰاتِ زِنَةَ عَرْشِ اللّٰهِ وَمِدٰادَ کَلِمٰاتِهِ وَمٰا اَحْصٰاهُ عِلْمُهُ وَاَحٰاطَ
بِهِ کِتٰابُهُ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُجَدِّدُ لَهُ فِی صَبِیحَةِ یَوْمِی هٰذٰا وَمٰا عِشْتُ مِنْ اَیّٰامِی عَهْداً

فایده مناسب حال این مقام است
وصیت کند که زیاده از ثلث
احتیاط نماید و پس از آن
زمان او ...
...

وَعَقْداً وَبَیْعَةً لَهُ فِی عُنُقِی لا اَحُولُ عَنْها وَلا اَزُولُ اَبَداً اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی مِنْ
اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَالذّابِّینَ عَنْهُ وَالْمُسارِعِینَ اِلَیْهِ فِی قَضاءِ حَوائِجِهِ وَالْمُمْتَثِلِینَ
لِاَوامِرِهِ وَالْمُحامِینَ عَنْهُ وَالسّابِقِینَ اِلی اِرادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهَدِینَ بَیْنَ یَدَیْهِ
اَللّٰهُمَّ اِنْ حالَ بَیْنِی وَبَیْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِی جَعَلْتَهُ عَلی عِبادِکَ حَتْماً فَاَخْرِجْنِی
مِنْ قَبْرِی مُؤْتَزِراً کَفَنِی شاهِراً سَیْفِی مُجَرِّداً قَناتِی مُلَبِّیاً دَعْوَةَ الدّاعِی فِی الْحاضِرِ
وَالْبادِی اَللّٰهُمَّ اَرِنِی الطَّلْعَةَ الرَّشِیدَةَ وَالْغُرَّةَ الْحَمِیدَةَ وَاکْحُلْ ناظِری
بِنَظْرَةٍ مِنِّی اِلَیْهِ وَعَجِّلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَاَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُکْ بِی
مَحَجَّتَهُ وَاَنْفِذْ اَمْرَهُ وَاشْدُدْ اَزْرَهُ وَاعْمُرِ اللّٰهُمَّ بِهِ بِلادَکَ وَاَحْیِ بِهِ عِبادَکَ
فَاِنَّکَ قُلْتَ وَقَوْلُکَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسادُ فِی الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِما کَسَبَتْ اَیْدِی النّاسِ
فَاَظْهِرِ اللّٰهُمَّ لَنا وَلِیَّکَ وَابْنَ بِنْتِ نَبِیِّکَ الْمُسَمّی بِاسْمِ رَسُولِکَ حَتّی
لا یَظْفَرَ بِشَیْءٍ مِنَ الْباطِلِ اِلّا مَزَّقَهُ وَیُحِقَّ الْحَقَّ وَیُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ
مَفْزَعاً لِمَظْلُومِ عِبادِکَ وَناصِراً لِمَنْ لا یَجِدُ لَهُ ناصِراً غَیْرَکَ وَمُجَدِّداً
لِما عُطِّلَ مِنْ اَحْکامِ کِتابِکَ وَمُشَیِّداً لِما وَرَدَ مِنْ اَعْلامِ دِینِکَ وَسُنَنِ
نَبِیِّکَ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللّٰهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِینَ
اَللّٰهُمَّ وَسُرَّ نَبِیَّکَ مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ بِرُؤْیَتِهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلی دَعْوَتِهِ
وَارْحَمِ اسْتِکانَتَنا بَعْدَهُ اَللّٰهُمَّ اکْشِفْ هذِهِ الْغُمَّةَ عَنْ هذِهِ الْاُمَّةِ
بِحُضُورِهِ وَعَجِّلْ لَنا ظُهُورَهُ اِنَّهُمْ یَرَوْنَهُ بَعِیداً وَنَراهُ قَرِیباً بِرَحْمَتِکَ
یا اَرْحَمَ الرّاحِمِینَ پس سه مرتبه دست بر ران راست خود و در هر مرتبه
بگوئی اَلْعَجَلَ الْعَجَلَ یا مَوْلایَ یا صاحِبَ الزَّمانِ امر چهارم سید بن
طاوس فرموده که چون خواستی مرخص شوی از حرم شریف آنحضرت
برگرد بسوی سرداب منیف و نماز کن در آن هر چه بخواهی پس بایست
رو بقبله و بگو اللّهمّ ادفع عن ولیک و این دعا را تا باخر ذکر نموده

آنگاه فرموده پس بخوان خدا را بسیار و برگرد با سعادت ان شاء الله
مؤلف گوید که شیخ در مصباح این دعا را در اعمال روز جمعه از حضرت
امام رضا علیه السلام نقل کرده و ما نیز این دعا را بنحویکه شیخ از آنحضرت نقل کرده
نقل مینمائیم فرموده روایت کرده یونس بن عبدالرحمن که حضرت امام
رضا علیه السلام امر میفرمودند بدعا کردن از برای حضرت صاحب الامر
علیه السلام باین دعا اَللّٰهُمَّ ادْفَعْ عَنْ وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ وَحُجَّتِكَ
عَلىٰ خَلْقِكَ وَلِسانِكَ الْمُعَبِّرِ عَنْكَ النّاطِقِ بِحِكْمَتِكَ وَعَيْنِكَ النّاظِرَةِ
بِاِذْنِكَ وَشاهِدِكَ عَلىٰ عِبادِكَ الْجَحْجاحِ الْمُجاهِدِ الْعائِذِ بِكَ الْعابِدِ عِنْدَكَ وَ
اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ جَميعِ ما خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ وَاَنْشَأْتَ وَصَوَّرْتَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ
يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ يَمينِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَمِنْ فَوْقِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ بِحِفْظِكَ الَّذى
لا يَضيعُ مَنْ حَفِظْتَهُ بِهِ وَاحْفَظْ فيهِ رَسُولَكَ وَآباءَهُ اَئِمَّتَكَ وَدَعائِمَ دينِكَ
وَاجْعَلْهُ فى وَديعَتِكَ الَّتى لا تَضيعُ وَفى جِوارِكَ الَّذى لا يُخْفَرُ وَفى مَنْعِكَ
وَعِزِّكَ الَّذى لا يُقْهَرُ وَآمِنْهُ بِاَمانِكَ الْوَثيقِ الَّذى لا يُخْذَلُ مَنْ آمَنْتَهُ
بِهِ وَاجْعَلْهُ فى كَنَفِكَ الَّذى لا يُرامُ مَنْ كانَ فيهِ وَانْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزيزِ
وَاَيِّدْهُ بِجُنْدِكَ الْغالِبِ وَقَوِّهِ بِقُوَّتِكَ وَاَرْدِفْهُ بِمَلائِكَتِكَ وَوالِ مَنْ والاهُ
وَعادِ مَنْ عاداهُ وَاَلْبِسْهُ دِرْعَكَ الْحَصينَةَ وَحُفَّهُ بِالْمَلائِكَةِ حَفّاً اَللّٰهُمَّ
اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ وَاَمِتْ بِهِ الْجَوْرَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ
وَزَيِّنْ بِطُولِ بَقائِهِ الْاَرْضَ وَاَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْهُ بِالرُّعْبِ وَقَوِّ ناصِريهِ
وَاخْذُلْ خاذِليهِ وَدَمْدِمْ مَنْ نَصَبَ لَهُ وَدَمِّرْ مَنْ غَشَّهُ وَاقْتُلْ بِهِ جَبابِرَةَ الْكُفْرِ
وَعُمُدَهُ وَدَعائِمَهُ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُسَ الضَّلالَةِ وَشارِعَةَ الْبِدَعِ وَمُميتَةَ السُّنَّةِ
وَمُقَوِّيَةَ الْباطِلِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبّارينَ وَاَبِرْ بِهِ الْكافِرينَ وَجَميعَ الْمُلْحِدينَ
فى مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها وَبَرِّها وَبَحْرِها وَسَهْلِها وَجَبَلِها حَتّىٰ لا تَدَعَ

مِنْهُمْ دَيّاراً وَلا تُبْقِ لَهُمْ آثاراً اَللّهُمَّ طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ عِبادَكَ وَاَعِزَّ بِهِ الْمُؤْمِنينَ وَاَحْيِ بِهِ سُنَنَ الْمُرْسَلينَ وَدارِسَ حُكْمِ النَّبِيّينَ وَجَدِّدْ بِهِ ما امْتَحى مِنْ دينِكَ وَبُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ حَتّى تُعيدَ دينَكَ بِهِ وَعَلى يَدَيْهِ جَديداً غَضّاً مَحْضاً صَحيحاً لا عِوَجَ فيهِ وَلا بِدْعَةَ مَعَهُ وَحَتّى تُنيرَ بِعَدْلِهِ ظُلَمَ الْجَوْرِ وَتُطْفِئَ بِهِ نيرانَ الْكُفْرِ وَتُوضِحَ بِهِ مَعاقِدَ الْحَقِّ وَمَجْهُولَ الْعَدْلِ فَاِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ عَلى غَيْبِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَسَلَّمْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اَللّهُمَّ فَاِنّا نَشْهَدُ لَهُ يَوْمَ الْقِيامَةِ وَيَوْمَ حُلُولِ الطّامَّةِ اَنَّهُ لَمْ يُذْنِبْ ذَنْباً وَلا اَتى حُوباً وَلَمْ يَرْتَكِبْ مَعْصِيَةً وَلَمْ يُضَيِّعْ لَكَ طاعَةً وَلَمْ يَهْتِكْ لَكَ حُرْمَةً وَلَمْ يُبَدِّلْ لَكَ فَريضَةً وَلَمْ يُغَيِّرْ لَكَ شَريعَةً وَاَنَّهُ الْهادِي الْمُهْتَدِي الطّاهِرُ التَّقِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ اَللّهُمَّ اَعْطِهِ في نَفْسِهِ وَاَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَاُمَّتِهِ وَجَميعِ رَعِيَّتِهِ ما تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَتَسُرُّ بِهِ نَفْسَهُ وَتَجْمَعُ لَهُ مُلْكَ الْمَمْلَكاتِ كُلِّها قَريبِها وَبَعيدِها وَعَزيزِها وَذَليلِها حَتّى تُجْرِيَ حُكْمَهُ عَلى كُلِّ حُكْمٍ وَتَغْلِبَ بِحَقِّهِ عَلى كُلِّ باطِلٍ اَللّهُمَّ اسْلُكْ بِنا عَلى يَدَيْهِ مِنْهاجَ الْهُدى وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمى وَالطَّريقَةَ الْوُسْطَى الَّتي يَرْجِعُ اِلَيْهَا الْغالي وَيَلْحَقُ بِهَا التّالي وَقَوِّنا عَلى طاعَتِهِ وَثَبِّتْنا عَلى مُشايَعَتِهِ وَامْنُنْ عَلَيْنا بِمُتابَعَتِهِ وَاجْعَلْنا في حِزْبِهِ الْقَوّامينَ بِاَمْرِهِ الصّابِرينَ مَعَهُ الطّالِبينَ رِضاكَ بِمُناصَحَتِهِ حَتّى تَحْشُرَنا يَوْمَ الْقِيامَةِ في اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَمُقَوِّيَةِ سُلْطانِهِ اَللّهُمَّ وَاجْعَلْ ذلِكَ لَنا خالِصاً مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِياءٍ وَسُمْعَةٍ حَتّى لا نَعْتَمِدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلا نَطْلُبَ بِهِ اِلاّ وَجْهَكَ وَحَتّى تُحِلَّنا مَحَلَّهُ وَتَجْعَلَنا فِي الْجَنَّةِ مَعَهُ وَاَعِذْنا مِنَ السَّاَمَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَتْرَةِ وَاجْعَلْنا مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدينِكَ وَتُعِزُّ بِهِ نَصْرَ وَلِيِّكَ وَلا تَسْتَبْدِلْ بِنا غَيْرَنا فَاِنَّ

تأکید دو

اَشْتَدَّ لَکَ بِنا غَیْرَنا عَلَیْکَ یَسیرٌ وَهُوَ عَلَیْنا کَثیرٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ وُلاةِ عَهْدِهِ وَالْاَئِمَّةِ مِنْ بَعْدِهِ وَبَلِّغْهُمْ آمالَهُمْ وَزِدْ فی آجالِهِمْ وَاَعِزَّ نَصْرَهُمْ وَتَمِّمْ لَهُمْ ما اَسْنَدْتَ اِلَیْهِمْ مِنْ اَمْرِکَ لَهُمْ وَثَبِّتْ دَعائِمَهُمْ وَاجْعَلْنا لَهُمْ اَعْواناً وَعَلیٰ دینِکَ اَنْصاراً فَاِنَّهُمْ مَعادِنُ کَلِماتِکَ وَخُزّانُ عِلْمِکَ وَاَرْکانُ تَوْحیدِکَ وَدَعائِمُ دینِکَ وَوُلاةُ اَمْرِکَ وَخالِصَتُکَ مِنْ عِبادِکَ وَصَفْوَتُکَ مِنْ خَلْقِکَ وَاَوْلِیائُکَ وَسَلائِلُ اَوْلِیائِکَ وَصَفْوَةُ اَوْلادِ نَبِیِّکَ وَالسَّلامُ عَلَیْهِ وَعَلَیْهِمْ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ

«فصل»

در زیارات جامعه در عاینکه بعد از زیارات خوانده می‌شود وصلوات بر حجج طاهره علیهم السلام ومحتوی بر چند مقام است مقام اول در زیارات جامعه که هر امامی را بان زیارت میتوان نمود وانها بسیارست وما بذکر چند زیارت از انها اکتفا مینمائیم زیارت اول شیخ صدوق در کتاب من لا یحضره الفقیه روایت نموده که از حضرت امام رضا ع سؤال کردند در باب امدن بزیارت قبر امام موسی علیه السلام فرمودند که نماز بگذار در مسجد هائیکه در اطراف قبر انحضرت در مجرا است در همه مواضع بس در زیارت هر یک از ائمه علیهم السلام یا مطلق مزارهای شریفه مقدسه مانند مراقد انبیا و سایر اوصیا علیهم السلام کما هو الظاهر اینکه بگوئی اَلسَّلامُ عَلیٰ اَوْلِیاءِ اللّٰهِ وَاَصْفِیائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اُمَناءِ اللّٰهِ وَاَحِبّائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَنْصارِ اللّٰهِ وَخُلَفائِهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مَساکِنِ ذِکْرِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُظْهِری اَمْرِ اللّٰهِ وَنَهْیِهِ اَلسَّلامُ عَلَی الدُّعاةِ اِلَی اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُسْتَقِرّینَ فی مَرْضاتِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْمُخْلِصینَ فی طاعَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَی الْاَدِلّاءِ عَلَی اللّٰهِ اَلسَّلامُ

و آنکه تصنیف نامه اشتراف بود
مسما است و دستور آنست
در حال مرض و بیکم و صحت
[illegible]
[illegible]
از تصدیق ... نظام عباد
خلاصه ... انست ... از
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
... الکلم
... بلی
... کالیه

عَلَى الَّذِينَ مَنْ وَالاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى اللهَ وَمَنْ عَرَفَكُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللهَ وَمَنْ جَهِلَكُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ وَمَنْ تَخَلَّى مِنْكُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ وَاُشْهِدُ اللهَ اَنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمْتُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلانِيَتِكُمْ مُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ اِلَيْكُمْ لَعَنَ اللهُ عَدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَاَبْرَءُ اِلَى اللهِ مِنْهُمْ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ‌ واین زیارت در کتاب کافی و تهذیب و کامل الزیاره نقل شده و در همه کتب بعد از تمام زیارت مذکور است که این بعض اینکلماتیکه ذکر شده مجزی است در همه زیارتها و بسیار صلوات بفرست بر محمد و آل او علیهم السلام و نام ببری یک یک را بنامهای ایشان و بیزاری بجوئی از دشمنان ایشان و اختیار نمائی هر دعائیرا که خواهی از برای خود و مؤمنین و مؤمنات مؤلف گوید که ظاهر آنستکه تتمه مذکوره جزء حدیث بوده باشد و بنقل بعضی از محدثین باشد چون اعاظم مشایخ حدیث چنین فهمیده اند که در همه زیارتها کافی است چنانچه ظاهر اول حدیث بر آن دلالت دارد و در باب زیارات جامعه نقل نموده اند و الفاظ زیارت همه از صفات جامعه است که اختصاص ببعضی ندارد بنابراین خاطر از جامعه بودن این زیارت جمع و خواندن آن در همه مشاهد حتی در مشاهد انبیاء و اوصیا علیهم السلام چنانچه بعضی از علما در مشهد جناب یونس ع نقل کرده اند مناسب است و چون در ذیل زیارت امر بصلوات بر هر یک مخصوصا وارد شده است اگر صلوات منسوبه بابو الحسن ضراب اصفهانی را که در آخر اعمال روز جمعه نقل کردیم بخوانی بسیار مناسب است زیارت دوم ایضا شیخ صدوق در فقیه و عیون روایت کرده از موسی بن عبدالله نخعی که

امر وصیت

الغیب والشهادة الرحمن الرحیم انی اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له وان محمدا صلی الله علیه وآله عبده ورسوله وان الساعة آتیة لا ریب فیها وان الله یبعث من فی القبور وان الحساب حق وان الجنة حق وان ما وعد فیها من النعیم من المأکل والمشرب والنکاح حق وان النار حق وان الدین کما وصف وان الاسلام کما شرع وان القول کما قال وان القرآن کما انزل وان الله هو الحق المبین

گفت عرض کردم بحضرت امام علی نقی علیه السلام که یابن رسول الله مرا
تعلیم فرما زیارتی بلیغ کامل باشد که هرگاه خواستم زیارت کنم
یکی از شما را آن را بخوانم فرمود که چون بدرگاه رسیدی بایست و بگو شهادتین
یعنی بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لا شَریکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّداً صَلَّی
اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ در حالی که با غسل باشی و چون داخل حرم شوی
و قبر را ببینی بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو پس اندکی راه برو با آرام دل
و آرام تن و گامها را نزدیک یکدیگر گذار پس بایست و سی مرتبه اَللّٰهُ اَکْبَرُ
بگو پس اندکی دیگر برو با آرام دل پس نزدیک قبر مطهر رو و چهل مرتبه
اَللّٰهُ اَکْبَرُ بگو تا صد تکبیر تمام شود و شاید چنانکه مجلسی اول گفته وجه
تکبیر این باشد که اکثر طباع مایلند بغلو پس تا از عبارات امثال
این زیارت بغلو افتند یا از بزرگی حق سبحانه و تعالی غافل شوند تا غیر
اینها پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَ
مُخْتَلَفَ الْمَلائِکَةِ وَمَهْبِطَ الْوَحْیِ وَمَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَخُزّانَ الْعِلْمِ وَمُنْتَهَی الْحِلْمِ
وَاُصُولَ الْکَرَمِ وَقادَةَ الْاُمَمِ وَاَوْلِیاءَ النِّعَمِ وَعَناصِرَ الْاَبْرارِ وَدَعائِمَ الْاَخْیارِ
وَساسَةَ الْعِبادِ وَاَرْکانَ الْبِلادِ وَاَبْوابَ الْایمانِ وَاُمَناءَ الرَّحْمٰنِ وَسُلالَةَ
النَّبِیّینَ وَصَفْوَةَ الْمُرْسَلینَ وَعِتْرَةَ خِیَرَةِ رَبِّ الْعالَمینَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَ
بَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلیٰ اَئِمَّةِ الْهُدیٰ وَمَصابیحِ الدُّجیٰ وَاَعْلامِ التُّقیٰ وَذَوِی النُّهیٰ
وَاُولِی الْحِجیٰ وَکَهْفِ الْوَریٰ وَوَرَثَةِ الْاَنْبِیاءِ وَالْمَثَلِ الْاَعْلیٰ وَالدَّعْوَةِ
الْحُسْنیٰ وَحُجَجِ اللّٰهِ عَلیٰ اَهْلِ الدُّنْیا وَالْآخِرَةِ وَالْاُولیٰ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلیٰ مَحالِّ مَعْرِفَةِ اللّٰهِ وَمَساکِنِ بَرَکَةِ اللّٰهِ وَمَعادِنِ حِکْمَةِ اللّٰهِ وَ
حَفَظَةِ سِرِّ اللّٰهِ وَحَمَلَةِ کِتابِ اللّٰهِ وَاَوْصِیاءِ نَبِیِّ اللّٰهِ وَذُرِّیَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ
عَلَیْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَی الدُّعاةِ اِلَی اللّٰهِ وَالْاَدِلّاءِ عَلیٰ

مَرْضَاتِ اللهِ وَالْمُسْتَقِرِّينَ فِي أَمْرِ اللهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّةِ اللهِ وَالْمُخْلِصِينَ
فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ وَعِبَادِهِ الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا
يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ
الدُّعَاةِ وَالْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ الْحُمَاةِ وَأَهْلِ الذِّكْرِ
وَأُولِي الْأَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللهِ وَخِيَرَتِهِ وَحِزْبِهِ وَعَيْبَةِ عِلْمِهِ وَحُجَّتِهِ وَصِرَاطِهِ وَنُورِهِ
وَبُرْهَانِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
لَهُ كَمَا شَهِدَ اللهُ لِنَفْسِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ مَلَائِكَتُهُ وَأُولُو الْعِلْمِ مِنْ خَلْقِهِ لَا إِلٰهَ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضَى أَرْسَلَهُ
بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَأَشْهَدُ أَنَّكُمُ
الْأَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ
الْمُتَّقُونَ الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ الْقَوَّامُونَ بِأَمْرِهِ الْعَامِلُونَ
بِإِرَادَتِهِ الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِهِ اصْطَفَاكُمْ بِعِلْمِهِ وَارْتَضَاكُمْ لِغَيْبِهِ وَاخْتَارَكُمْ
لِسِرِّهِ وَاجْتَبَاكُمْ بِقُدْرَتِهِ وَأَعَزَّكُمْ بِهُدَاهُ وَخَصَّكُمْ بِبُرْهَانِهِ وَانْتَجَبَكُمْ
بِنُورِهِ وَأَيَّدَكُمْ بِرُوحِهِ وَرَضِيَكُمْ خُلَفَاءَ فِي أَرْضِهِ وَحُجَجًا عَلَى بَرِيَّتِهِ
وَأَنْصَارًا لِدِينِهِ وَحَفَظَةً لِسِرِّهِ وَخَزَنَةً لِعِلْمِهِ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِهِ وَتَرَاجِمَةً
لِوَحْيِهِ وَأَرْكَانًا لِتَوْحِيدِهِ وَشُهَدَاءَ عَلَى خَلْقِهِ وَأَعْلَامًا لِعِبَادِهِ
وَأَدِلَّاءَ عَلَى صِرَاطِهِ عَصَمَكُمُ اللهُ مِنَ الزَّلَلِ وَآمَنَكُمْ مِنَ الْفِتَنِ وَطَهَّرَكُمْ
مِنَ الدَّنَسِ وَأَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَطَهَّرَكُمْ تَطْهِيرًا
فَعَظَّمْتُمْ جَلَالَهُ وَأَكْبَرْتُمْ شَأْنَهُ وَمَجَّدْتُمْ كَرَمَهُ وَأَدَمْتُمْ ذِكْرَهُ وَوَكَّدْتُمْ
مِيثَاقَهُ وَأَحْكَمْتُمْ عَقْدَ طَاعَتِهِ وَنَصَحْتُمْ لَهُ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَوْتُمْ
إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَبَذَلْتُمْ أَنْفُسَكُمْ فِي مَرْضَاتِهِ وَصَبَرْتُمْ
عَلَى مَا أَصَابَكُمْ فِي جَنْبِهِ وَأَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ

وَنَهَيْتُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجاهَدْتُمْ فِي اللهِ حَقَّ جِهادِهِ حَتّى أَعْلَنْتُمْ دَعْوَتَهُ وَبَيَّنْتُمْ
فَرائِضَهُ وَأَقَمْتُمْ حُدُودَهُ وَنَشَرْتُمْ شَرائِعَ أَحْكامِهِ وَسَنَنْتُمْ سُنَّتَهُ وَصِرْتُمْ فِي
ذلِكَ مِنْهُ إِلَى الرِّضا وَسَلَّمْتُمْ لَهُ الْقَضاءَ وَصَدَّقْتُمْ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ مَضى
فَالرّاغِبُ عَنْكُمْ مارِقٌ وَاللّازِمُ لَكُمْ لاحِقٌ وَالْمُقَصِّرُ فِي حَقِّكُمْ زاهِقٌ وَالْحَقُّ
مَعَكُمْ وَفِيكُمْ وَمِنْكُمْ وَإِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ أَهْلُهُ وَمَعْدِنُهُ وَمِيراثُ النُّبُوَّةِ عِنْدَكُمْ وَإِيابُ
الْخَلْقِ إِلَيْكُمْ وَحِسابُهُمْ عَلَيْكُمْ وَفَصْلُ الْخِطابِ عِنْدَكُمْ وَآياتُ اللهِ لَدَيْكُمْ
وَعَزائِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ إِلَيْكُمْ مَنْ والاكُمْ فَقَدْ والَى اللهَ
وَمَنْ عاداكُمْ فَقَدْ عادَى اللهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
أَبْغَضَ اللهَ وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ أَنْتُمُ الصِّراطُ الْأَقْوَمُ
وَشُهَداءُ دارِ الْفَناءِ وَشُفَعاءُ دارِ الْبَقاءِ وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالْآيَةُ
الْمَخْزُونَةُ وَالْأَمانَةُ الْمَحْفُوظَةُ وَالْبابُ الْمُبْتَلى بِهِ النّاسُ مَنْ أَتاكُمْ نَجى
وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ هَلَكَ إِلَى اللهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ وَلَهُ
تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ
مَنْ والاكُمْ وَهَلَكَ مَنْ عاداكُمْ وَخابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فارَقَكُمْ
وَفازَ مَنْ تَمَسَّكَ بِكُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْواهُ وَمَنْ خالَفَكُمْ فَالنّارُ مَثْواهُ
وَمَنْ جَحَدَكُمْ كافِرٌ وَمَنْ حارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ فِي أَسْفَلِ دَرْكٍ
مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هذا سابِقٌ لَكُمْ فِيما مَضى وَجارٍ لَكُمْ فِيما بَقِيَ وَأَنَّ
أَرْواحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ واحِدَةٌ طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ
خَلَقَكُمُ اللهُ أَنْواراً فَجَعَلَكُمْ بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتّى مَنَّ عَلَيْنا بِكُمْ فَجَعَلَكُمْ فِي
بُيُوتٍ أَذِنَ اللهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتَنا عَلَيْكُمْ وَما
خَصَّنا بِهِ مِنْ وِلايَتِكُمْ طِيباً لِخَلْقِنا وَطَهارَةً لِأَنْفُسِنا وَتَزْكِيَةً لَنا وَ
كَفّارَةً لِذُنُوبِنا فَكُنّا عِنْدَهُ مُسَلِّمِينَ بِفَضْلِكُمْ وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنا

إِيَّاكُمْ فَبَلَغَ اللهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمُكْرَمِينَ وَأَعْلَىٰ مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَ
أَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يَلْحَقُهُ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوقُهُ فَائِقٌ وَلَا يَسْبِقُهُ
سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّىٰ لَا يَبْقَىٰ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ
وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا
مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا
خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذٰلِكَ شَهِيدٌ إِلَّا عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ
شَأْنِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ
وَمَنْزِلَتِكُمْ عِنْدَهُ وَكَرَامَتَكُمْ عَلَيْهِ وَخَاصَّتَكُمْ لَدَيْهِ وَقُرْبَ مَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي
أَنْتُمْ وَأُمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللهَ وَأُشْهِدُكُمْ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا
آمَنْتُمْ بِهِ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَبِضَلَالَةِ
مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ
لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ
لَكُمْ عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ
بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ لِدَوْلَتِكُمْ
آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ عَائِذٌ لَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ
مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي
وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ
وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذٰلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ
وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتَّىٰ يُحْيِيَ اللهُ تَعَالَىٰ دِينَهُ بِكُمْ وَيَرُدَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ
فِي أَرْضِهِ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ غَيْرِكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ بِمَا تَوَلَّيْتُ

بَرِئْتُ إِلَيْكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَمِنَ الْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَ
الشَّيَاطِينِ وَحِزْبِهِمُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ وَالْجَاحِدِينَ لِحَقِّكُمْ وَالْمَارِقِينَ مِنْ
وِلَايَتِكُمْ وَالْغَاصِبِينَ لِإِرْثِكُمْ الشَّاكِّينَ فِيكُمْ الْمُنْحَرِفِينَ عَنْكُمْ وَمِنْ كُلِّ
وَلِيجَةٍ دُونَكُمْ وَكُلِّ مُطَاعٍ سِوَاكُمْ وَمِنَ الْأَئِمَّةِ الَّذِينَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ
فَثَبَّتَنِيَ اللهُ أَبَداً مَا حَيِيتُ عَلَى مُوَالَاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدِينِكُمْ وَوَفَّقَنِي لِطَاعَتِكُمْ
وَرَزَقَنِي شَفَاعَتَكُمْ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثَارَكُمْ وَيَسْلُكُ سَبِيلَكُمْ
وَيَهْتَدِي مِنْ خِيَارِ مَوَالِيكُمُ التَّابِعِينَ لِمَا دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَنِي مِمَّنْ بِهُدَاكُمْ
وَيُحْشَرُ فِي زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ فِي رَجْعَتِكُمْ وَيُمَلَّكُ فِي دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ فِي عَافِيَتِكُمْ
وَيُمَكَّنُ فِي أَيَّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَداً بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي
وَمَالِي مَنْ أَرَادَ اللهَ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ عَنْكُمْ وَمَنْ قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُمْ
مَوَالِيَّ لَا أُحْصِي ثَنَاءَكُمْ وَلَا أَبْلُغُ مِنَ الْمَدْحِ كُنْهَكُمْ وَمِنَ الْوَصْفِ قَدْرَكُمْ
وَأَنْتُمْ نُورُ الْأَخْيَارِ وَهُدَاةُ الْأَبْرَارِ وَحُجَجُ الْجَبَّارِ بِكُمْ فَتَحَ اللهُ وَبِكُمْ يَخْتِمُ اللهُ
وَبِكُمْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَبِكُمْ يُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ
وَبِكُمْ يُنَفِّسُ الْهَمَّ وَيَكْشِفُ الضُّرَّ وَعِنْدَكُمْ مَا نَزَلَتْ بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَتْ
بِهِ مَلَائِكَتُهُ وَإِلَى جَدِّكُمْ وَاگر زیارت امیر المومنین باشد بجائے وَإِلَى
جَدِّكُمْ بگو وَإِلَى أَخِيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الْأَمِينُ آتَاكُمُ اللهُ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَداً
مِنَ الْعَالَمِينَ طَأْطَأَ كُلُّ شَرِيفٍ لِشَرَفِكُمْ وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطَاعَتِكُمْ وَخَضَعَ
كُلُّ جَبَّارٍ لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ الْفَائِزُونَ
بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ يُسْلَكُ إِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ
بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَأَسْمَاؤُكُمْ
فِي الْأَسْمَاءِ وَأَجْسَادُكُمْ فِي الْأَجْسَادِ وَأَرْوَاحُكُمْ فِي الْأَرْوَاحِ وَأَنْفُسُكُمْ

فِي النُّفُوسِ وَآثَارُكُمْ فِي الْآثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا أَحْلَى أَسْمَائَكُمْ وَأَكْرَمَ
أَنْفُسَكُمْ وَأَعْظَمَ شَأْنَكُمْ وَأَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَأَوْفَى عَهْدَكُمْ وَأَصْدَقَ وَعْدَكُمْ
كَلَامُكُمْ نُورٌ وَأَمْرُكُمْ رُشْدٌ وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ
الْإِحْسَانُ وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَأْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ حُكْمٌ
وَحَتْمٌ وَرَأْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ إِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ كُنْتُمْ أَوَّلَهُ وَأَصْلَهُ وَفَرْعَهُ وَمَعْدِنَهُ
وَمَأْوَاهُ وَمُنْتَهَاهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي كَيْفَ أَصِفُ حُسْنَ ثَنَائِكُمْ وَأُحْصِي
جَمِيلَ بَلَائِكُمْ وَبِكُمْ أَخْرَجَنَا اللَّهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ عَنَّا غَمَرَاتِ الْكُرُوبِ وَأَنْقَذَنَا
مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ وَمِنَ النَّارِ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَنَفْسِي بِمُوَالاتِكُمْ
عَلَّمَنَا اللَّهُ مَعَالِمَ دِينِنَا وَأَصْلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِنْ دُنْيَانَا وَبِمُوَالاتِكُمْ
تَمَّتِ الْكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعْمَةُ وَائْتَلَفَتِ الْفُرْقَةُ وَبِمُوَالاتِكُمْ تُقْبَلُ الطَّاعَةُ
الْمُفْتَرَضَةُ وَلَكُمُ الْمَوَدَّةُ الْوَاجِبَةُ وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالْمَقَامُ الْمَحْمُودُ
وَالْمَكَانُ الْمَعْلُومُ عِنْدَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالْجَاهُ الْعَظِيمُ وَالشَّأْنُ الْكَبِيرُ وَالشَّفَاعَةُ
الْمَقْبُولَةُ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ
رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا يَا وَلِيَّ اللَّهِ
إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ فَبِحَقِّ مَنِ ائْتَمَنَكُمْ
عَلَى سِرِّهِ وَاسْتَرْعَاكُمْ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرَنَ طَاعَتَكُمْ بِطَاعَتِهِ لَمَّا اسْتَوْهَبْتُمْ
ذُنُوبِي وَكُنْتُمْ شُفَعَائِي فَإِنِّي لَكُمْ مُطِيعٌ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ
عَصَاكُمْ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللَّهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ
أَبْغَضَ اللَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ شُفَعَاءَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
الْأَخْيَارِ الْأَئِمَّةِ الْأَبْرَارِ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي فَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَ لَهُمْ

عَلَیْکَ اَسْئَلُکَ اَنْ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَةِ الْعارِفینَ بِهِمْ وَبِحَقِّهِمْ وَفی زُمْرَةِ
الْمَرْحُومینَ بِشَفاعَتِهِمْ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرینَ
وَسَلَّمَ تَسْلیماً کَثیراً وَحَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَکیلُ **مؤلف گوید**

که این زیارت را شیخ نیز در تهذیب نقل کرده و بعد از این دعاء وداعی
نقل کرده اند که ما بملاحظه اختصار آنرا ذکر نمودیم و این زیارت چنانکه
علامه مجلسی فرموده بهترین زیارات جامعه است از جهت متن و سند و فصاحت
و بلاغت و والد ماجدش در شرح فقیه فرموده که این زیارت احسن و اکمل
زیارات است و من تا در عتبات عالیات بودم زیارت نکردم ائمه علیهم السلام را
مگر باین زیارت و شیخ ما در نجم ثاقب حکایتی نقل کرده که از آن ظاهر میشود
که باید باین زیارت مواظبت کرد و از آن غفلت ننمود و آن حکایت چنین است
جناب مستطاب تقی صالح سید احمد بن سید هاشم سید حسن موسوی
رشتی تاجر ساکن رشت ایده الله در هفده سال قبل بنجف اشرف مشرف
شد و با عالم ربانی و فاضل صمدانی شیخ علی رشتی طاب ثراه که در حکایت
آینده مذکور خواهد شد انشاء الله بمنزل حقیر آمدند و چون برخواستند
شیخ از صلاح و سداد سید مرحوم اشاره کرد و فرمود که قضیه عجیبه دارد
و در آن وقت مجال بیان نبود پس از چند روزی ملاقات شد فرمود
که سید رفت و قضیه را با جمله از حالات سید نقل کرد بسیار تأسف
خوردم از نشنیدن آنها از خود او اگرچه مقام شیخ رحمه الله اجل از آن بود
که اندکی خلاف در نقل ایشان برود و از آن سال تا چند ماه قبل این مطلب
در خاطرم بود تا در ماه جمادی الاخرای امسال از نجف اشرف برگشته بودم در
کاظمین سید صالح مذکور را ملاقات نمودم که از سامره مراجعت کرده عازم

نجم بود پس شرح حال او را چنانچه شنیده بودم پرسیدم و از جمله قصه

مشهوره هم را نقل کرده مطابق بود و آن قصه چنان است که گفت در سنه

هزار و دویست و هشتاد باراده حج بیت الله الحرام از دار المرز بتبریز رفتم و در

خانه حاجی صفرعلی تاجر تبریزی معروف منزل کردم چون قافله نبود متحیر

ماندم تا آنکه حاجی جبار جلودار سدهی اصفهانی بار برداشت بجهت طرابوزن

تنها از او مالی کرایه کردم و رفتم چون بمنزل اول رسیدیم سه نفر دیگر بتحریص

حاجی صفرعلی بمن ملحق شدند یکی حاجی ملا باقر تبریزی حجه فروش معروف

علما و حاجی سید حسین تاجر تبریزی و حاجی علی نامی که خدمت میکرد

پس باتفاق روانه شدیم تا رسیدیم بارزنة الروم و از آنجا عازم طرابوزن

و در یکی از منازل ما بین این دو شهر حاجی جبار جلودار نزد ما آمد و گفت

این منزل که در پیش داریم مخوف است قدری زود بار کنید که همراه قافله

باشید چون در سایر منازل غالبا از عقب قافله بفاصله میرفتیم پس ما

تخمینا دو ساعت و نیم یا سه بصبح مانده باتفاق حرکت کردیم بقدر نیم یا

ربع فرسخ از منزل خود دور شده بودیم که هوا تاریک شد و برف مشغول

باریدن شد بنحوی که رفقا هر کدام سر خود را پوشانیده تند راندند

من نیز آنچه کردم که با آنها بروم ممکن نشد تا اینکه آنها رفتند و من تنها

ماندم پس از اسب پیاده شده در کنار راه نشستم و بغایت مضطرب بودم

چون قریب ششصد تومان برای مخارج راه همراه داشتم بعد از تامل

و تفکر بنا بر این گذاشتم که در همین موضع بمانم تا فجر طالع شود بآن

منزل که از آنجا بیرون آمدیم مراجعت کنم و از آنجا چند نفر مستحفظ همراه

برداشته بقافله ملحق شوم در آن حال در مقابل خود باغی دیدم و در آن باغ

با عبائی که در دست بیلی داشت که بر درختان میزد که برف از آنها بریزد
پس پیش آمد نزدیک بفاصله کمی ایستاد و فرمود تو کیستی عرضکردم رفقا
رفتند و من ماندم راه را نمیدانم گم کرده ام فرمود بزبان فارسی نافله
بخوان تا راه را پیدا کنی من مشغول نافله شدم بعد از فراغ از نافله باز آمد
و فرمود نرفتی گفتم والله راه را نمیدانم فرمود جامعه بخوان من جامعه را
حفظ نداشتم و تا کنون حفظ ندارم با آنکه مکرر بزیارت عتبات مشرف
شدم پس از جای برخاستم و جامعه را بالتمام از حفظ خواندم باز نمایان
شد و فرمود نرفتی هستی مرا بی اختیار گریه گرفت گفتم هستم راه را نمیدانم
فرمود عاشورا بخوان و عاشورا را نیز حفظ نداشتم و تا کنون ندارم پس بر
خاستم و مشغول زیارت عاشورا شدم از حفظ تا آنکه تمام لعن و سلام و
دعای علقمه را خواندم دیدم باز آمد و فرمود نرفتی هستی گفتم نه هستم
تا صبح فرمود من حال ترا بقافله میرسانم پس رفت و بر الاغی سوار شد
و بیل خود را بدوش گرفت و آمد فرمود بردیف من بر الاغ سوار شو سوار
شدم پس عنان اسب خود را کشیدم تمکین نکرد و حرکت ننمود فرمود جلو
اسب را بمن ده دادم پس بیل را بدوش چپ گذاشت و عنان اسب را بدست
راست گرفت و براه افتاد اسب در نهایت تمکین متابعت کرد پس دست
خود را بر زانوی من گذاشت و فرمود شما چرا نافله نمیخوانید نافله نافله
نافله سه مرتبه فرمود و باز فرمود شما چرا عاشورا نمیخوانید عاشورا عاشورا
عاشورا سه مرتبه و فرمود شما چرا جامعه نمیخوانید جامعه جامعه جامعه
و در وقت طی مسافت بنحو استداره سیر مینمود یکدفعه برگشت و فرمود
آن است رفقای شما که در لب نهر آبی فرود آمده مشغول وضو بجهت نماز

صبح بودند پس من از اطلاع یافتن آمدم که سر راست خود شوم و نتوانستم
پس اضطراب زیاده شد و بیل را در برف فرو کرد و مرا سوار کرد و سر اسب را
بسمت رفقایم کرد پس من در آنحال بخیال افتادم که این شخص کی بود که
بزبان فارسی حرف میزد و حال آنکه زبانی جز ترکی و مذهبی غالبا جز عیسوی
در آن حدود نبود و چگونه با این سرعت مرا برفقای خود رسانید پس در
عقب خود نظر کردم احدی را ندیدم و از او اثری پیدا نکردم پس برفقای
خود ملحق شدم

زیارت ششم زیارتی است که علامه مجلسی اعلی الله مقامه در تحفة الزائر
زیارت ششم جوامع قرار داده و فرموده که این زیارتی است که سید ابن
طاوس در ضمن ادعیه عرفه روایت کرده از حضرت صادق ع و در هر وقت و
هر موضع که باشد میتوان کرد خصوصاً در روز عرفه و زیارت این است

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا رَسُولَ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا نَبِيَّ اللهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا
خِيَرَةَ اللهِ مِنْ خَلْقِهِ وَاَمينَهُ عَلى وَحْيِهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا اَميرَ
الْمُؤْمِنينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ اَنْتَ حُجَّةُ اللهِ عَلى خَلْقِهِ وَبابُ عِلْمِهِ
وَوَصِيُّ نَبِيِّهِ وَالْخَليفَةُ مِنْ بَعْدِهِ في اُمَّتِهِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكَ حَقَّكَ
وَقَعَدَتْ مَقْعَدَكَ اَنَا بَرِيءٌ مِنْهُمْ وَمِمَّنْ تَبِعَهُمْ اِلَيْكَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا فاطِمَةُ
الْبَتُولُ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا زَيْنَ نِساءِ الْعالَمينَ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا بِنْتَ
رَسُولِ اللهِ رَبِّ الْعالَمينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْكِ وَعَلَيْهِ اَلسَّلامُ عَلَيْكِ يا اُمَّ
الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً غَصَبَتْكِ حَقَّكِ وَمَنَعَتْكِ ما جَعَلَهُ اللهُ
لَكِ حَلالاً اَنَا بَرِيءٌ اِلَيْكِ مِنْهُمْ وَمِمَّنْ تَبِعَهُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا اَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ لَعَنَ اللهُ اُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبايَعَتْ

أَمْرِكَ وَشايَعَتْ وَأَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شِيعَتِهِمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَوْلايَ يا أَبا عَبْدِ اللهِ الْحُسَيْنَ بْنَ عَلِيٍّ صَلَواتُ اللهِ عَلَيْكَ وَعَلى أَبِيكَ
وَجَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لَعَنَ اللهُ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دَمَكَ وَلَعَنَ اللهُ
أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَاسْتَباحَتْ حَرِيمَكَ وَلَعَنَ أَشْياعَهُمْ وَأَتْباعَهُمْ وَلَعَنَ الْمُمَهِّدِينَ
لَهُمْ بِالتَّمْكِينِ مِنْ قِتالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكَ مِنْهُمْ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ
يا مَوْلايَ يا أَبا مُحَمَّدٍ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبا جَعْفَرٍ
مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبا عَبْدِ اللهِ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ
عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا أَبَا الْحَسَنِ يا عَلِيَّ بْنَ مُوسى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ
اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ
يا أَبا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يا مَوْلايَ يا أَبَا الْقاسِمِ مُحَمَّدَ بْنَ
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ صاحِبَ الزَّمانِ صَلَّى اللهُ عَلَيْكَ وَعَلى عِتْرَتِكَ الطّاهِرَةِ
الطَّيِّبَةِ يا مَوالِيَّ كُونُوا شُفَعائِي فِي حَطِّ وِزْرِي وَخَطايايَ آمَنْتُ بِاللهِ
وَبِما أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَأَتَوالى آخِرَكُمْ بِما أَتَوالى أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ مِنَ الْجِبْتِ وَ
الطّاغُوتِ وَاللّاتِ وَالْعُزّى يا مَوالِيَّ أَنَا سِلْمٌ لِمَنْ سالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
حارَبَكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عاداكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ والاكُمْ إِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ وَلَعَنَ اللهُ
ظالِمِيكُمْ وَغاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ اللهُ أَشْياعَهُمْ وَأَتْباعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ
وَأَبْرَأُ إِلَى اللهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ

زیارت چہارم

زیارت معروفہ بامین اللہ است کہ ما انرا زیارت دوم حضرت امیرالمومنین علیہ السلام قرار دادیم

زیارت پنجم زیارت الحمد لله الذی اشهدنا مشهد اولیائه فی رجب است که در اعمال ماه رجب گذشت پس آنچه از زیارات جامعه در این کتاب مبارک است پنج زیارت است و کفایت میکند ان شاء الله تعالی

مقام دوم

در دعائیکه بعد از زیارت هریک از ائمه ع خوانده می‌شود

سید بن طاوس ره فرموده که مستحب است این دعا خوانده شود عقب زیارت ائمه ع اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ اَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَجَبَتْ دُعَائِي عَنْكَ وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تُقْبِلَ عَلَيَّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَتَنْشُرَ عَلَيَّ رَحْمَتَكَ وَتُنْزِلَ عَلَيَّ بَرَكَاتِكَ وَاِنْ كَانَتْ قَدْ مَنَعَتْ اَنْ تَرْفَعَ لِي اِلَيْكَ صَوْتاً اَوْ تَغْفِرَ لِي ذَنْباً اَوْ تَتَجَاوَزَ عَنْ خَطِيئَةٍ مُهْلِكَةٍ فَهَا اَنَا ذَا مُسْتَجِيرٌ بِكَرَمِ وَجْهِكَ وَعِزِّ جَلَالِكَ مُتَوَسِّلٌ اِلَيْكَ مُتَقَرِّبٌ اِلَيْكَ بِاَحَبِّ خَلْقِكَ اِلَيْكَ وَاَكْرَمِهِمْ عَلَيْكَ وَاَوْلَاهُمْ بِكَ وَاَطْوَعِهِمْ لَكَ وَاَعْظَمِهِمْ مَنْزِلَةً وَمَكَاناً عِنْدَكَ مُحَمَّدٍ وَبِعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَالْاَئِمَّةِ الْهُدَاةِ الْمَهْدِيِّينَ الَّذِينَ فَرَضْتَ عَلَىٰ خَلْقِكَ طَاعَتَهُمْ وَاَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَجَعَلْتَهُمْ وُلَاةَ الْاَمْرِ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُذِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَيَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ بَلَغَ مَجْهُودِي فَهَبْ لِي نَفْسِيَ السَّاعَةَ رَحْمَةً مِنْكَ تَمُنُّ بِهَا عَلَيَّ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس ضریح را ببوس و هر دو طرف رو را بر ضریح بگذار و بگو اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا مَشْهَدٌ لَا يَرْجُو مَنْ فَاتَتْهُ فِيهِ رَحْمَتُكَ اَنْ يَنَالَهَا فِي غَيْرِهِ وَلَا اَحَدٌ اَشْقَىٰ مِنِ امْرِءٍ قَصَدَهُ مُؤَمِّلاً فَآبَ عَنْهُ خَائِباً اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الْاِيَابِ وَخَيْبَةِ الْمُنْقَلَبِ وَالْمُنَاقَشَةِ عِنْدَ الْحِسَابِ وَحَاشَاكَ يَا رَبِّ اَنْ تَقْرِنَ

طاعة ولیك بطاعتك وموالاته بموالاتك ومعصیته بمعصیتك
ثم تؤیسنی من زیارته والمتجمل من بعد البلاد الی قبره وعزتك یا رب
لا ینعقد علی ذلك ضمیری اذ کانت القلوب الیك بالجمیل تشیر
پس نماز زیارت کن وچون خواهی وداع کنی تو کردی بگو السلام
علیکم یا اهل بیت النبوة ومعدن الرسالة سلام مودع لا سئم
ولا قال ورحمة الله وبرکاته الخ وشیخ مفید نیز این دعا را نقل کرده
ولکن بعد از بالجمیل تشیر فرموده پس بگو یا ولی الله ان بینی وبین الله
عز وجل ذنوبا لا یأتی علیها الا رضاك فبحق من ائتمنك علی سره
واسترعاك امر خلقه وقرن طاعتك بطاعته وموالاتك بموالاته
تول صلاح حالی مع الله عز وجل واجعل حظی من زیارتك تخلیطی
بخالصی زوارك الذین تسأل الله عز وجل فی عتق رقابهم وترغب
الیه فی حسن ثوابهم وها انا الیوم بقبرك لائذ وبحسن دفاعك
عنی عائذ فتلافنی یا مولای وادرکنی واسأل الله عز وجل فی امری
فان لك عند الله مقاما کریما وجاها عظیما صلی الله علیك وسلم
تسلیما مؤلف گوید که بهتر آن است که زائر چون خواهد دعا کند
در مشاهد مشرفه بلکه هر دعا کند، در هر جا که باشد برای هر
مطلب وحاجتی آنکه مقدم دارد بر دعا خود دعا بر سلامتی وجود مقدس
حجة عصر حضرت صاحب الامر علیه السلام را واین مطلب بنا بر وجوه وادای
فوائد مهمه است که شرحش مناسب اینجا نیست وشیخ مرحوم در باب
دهم کتاب نجم ثاقب این مطلب را شرحا ذکر نموده وبعضی از ادعیه
مخصوصه باین مقام را ذکر فرموده هر که خواهد باینجا رجوع کند

[illegible]

در مختصر من انها دعائی است که در اعمال شب بیست و سیم ماه رمضان
در ضمن دعاهای دهه آخر ذکر شد مناسب دیدم در صلوات بر حجج طاهره
علیهم السلام است شیخ طوسی در مصباح در اعمال روز جمعه فرموده خبر داد
ما را جماعتی از اصحاب ما از ابو المفضل شیبانی که گفت حدیث کرد ما را
از لفظ خود ابو محمد عبد الله بن محمد عابد بدالیه گفت سؤال کردم از مولای
خود امام حسن عسکری ع در منزل آنحضرت بسر من رای سنه دویست و
پنجاه و پنج که املا فرماید بر من نیست کلمه کلمه بفرماید گفت صلوات
فرستادن بر پیغمبر و اوصیاء آنحضرت صلوات الله علیهم را و حاضر کرده
بودم با خودم کاغذ بزرگی پس املا کرد بر من از لفظ خود بدون آنکه از
کتابی ببیند فرمود صلوات بر پیغمبر صلی الله علیه و آله اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ کَمَا حَمَلَ وَحْیَکَ وَبَلَّغَ رِسَالَاتِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَحَلَّ حَلَالَکَ
وَحَرَّمَ حَرَامَکَ وَعَلَّمَ کِتَابَکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَی الزَّکٰوةَ
وَدَعَا اِلٰی دِیْنِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا صَدَّقَ بِوَعْدِکَ وَاَشْفَقَ مِنْ
وَعِیْدِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا غَفَرْتَ بِهِ الذُّنُوْبَ وَسَتَرْتَ بِهِ الْعُیُوْبَ
وَفَرَّجْتَ بِهِ الْکُرُوْبَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا دَفَعْتَ بِهِ الشَّقَاءَ وَکَشَفْتَ بِهِ الْغَمَّاءَ
وَاَجَبْتَ بِهِ الدُّعَاءَ وَنَجَّیْتَ بِهِ مِنَ الْبَلَاءِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا رَحِمْتَ بِهِ الْعِبَادَ
وَاَحْیَیْتَ بِهِ الْبِلَادَ وَقَصَمْتَ بِهِ الْجَبَابِرَةَ وَاَهْلَکْتَ بِهِ الْفَرَاعِنَةَ وَصَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ کَمَا اَضْعَفْتَ بِهِ الْاَمْوَالَ وَاَحْرَزْتَ بِهِ مِنَ الْاَهْوَالِ وَکَسَرْتَ بِهِ الْاَصْنَامَ
وَرَحِمْتَ بِهِ الْاَنَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا بَعَثْتَهُ بِخَیْرِ الْاَدْیَانِ وَاَعْزَزْتَ بِهِ
الْاِیْمَانَ وَتَبَّرْتَ بِهِ الْاَوْثَانَ وَعَظَّمْتَ بِهِ الْبَیْتَ الْحَرَامَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اَهْلِ بَیْتِهِ الطَّاهِرِیْنَ الْاَخْیَارِ وَسَلِّمْ تَسْلِیْمًا

[illegible]

صلوات بر امیر المؤمنین ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ اَبِي طَالِبٍ اَخِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّهِ وَصَفِيِّهِ
وَوَزِيرِهِ وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِهِ وَمَوْضِعِ سِرِّهِ وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ
وَالدَّاعِي اِلٰى شَرِيعَتِهِ وَخَلِيفَتِهِ فِي اُمَّتِهِ وَمُفَرِّجِ الْكَرْبِ عَنْ وَجْهِهِ
قَاصِمِ الْكَفَرَةِ وَمُرْغِمِ الْفَجَرَةِ الَّذِي جَعَلْتَهُ مِنْ نَبِيِّكَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ
مُوسٰى اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَالاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ
وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَالْعَنْ مَنْ نَصَبَ لَهُ مِنَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَلِّ
عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَوْصِيَاءِ اَنْبِيَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

صلوات بر سیدہ نسوان ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ فَاطِمَةَ الزَّكِيَّةِ حَبِيبَةِ حَبِيبِكَ وَنَبِيِّكَ
وَاُمِّ اَحِبَّائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ الَّتِي انْتَجَبْتَهَا وَفَضَّلْتَهَا وَاخْتَرْتَهَا عَلٰى
نِسَاءِ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ كُنِ الطَّالِبَ لَهَا مِمَّنْ ظَلَمَهَا وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّهَا
وَكُنِ الثَّائِرَ اَللّٰهُمَّ بِدَمِ اَوْلادِهَا اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهَا اُمَّ اَئِمَّةِ الْهُدٰى
وَحَلِيلَةَ صَاحِبِ اللِّوَاءِ وَالْكَرِيمَةَ عِنْدَ الْمَلَاِ الْاَعْلٰى فَصَلِّ عَلَيْهَا وَعَلٰى
اُمِّهَا صَلاةً تُكْرِمُ بِهَا وَجْهَ اَبِيهَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُقِرُّ بِهَا اَعْيُنَ
ذُرِّيَّتِهَا وَاَبْلِغْهُمْ عَنِّي فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ اَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ

صلوات بر حسن و حسین ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ عَبْدَيْكَ وَوَلِيَّيْكَ وَابْنَيْ رَسُولِكَ
وَسِبْطَيِ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدَيْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ
مِنْ اَوْلادِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ
النَّبِيِّينَ وَوَصِيِّ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللّٰهِ

عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَمِينُ اللهِ
وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ مَظْلُومًا وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِيُّ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ عَنِّي
فِي هٰذِهِ السَّاعَةِ أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ
عَلِيٍّ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ قَتِيلِ الْكَفَرَةِ وَطَرِيحِ الْفَجَرَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ مُوقِنًا أَنَّكَ أَمِينُ اللهِ وَابْنُ أَمِينِهِ قُتِلْتَ مَظْلُومًا
وَمَضَيْتَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللهَ تَعَالَى الطَّالِبُ بِثَارِكَ وَمُنْجِزٌ مَا
وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَالتَّأْيِيدِ فِي هَلَاكِ عَدُوِّكَ وَإِظْهَارِ دَعْوَتِكَ
وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَفَيْتَ بِعَهْدِ اللهِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللهِ وَعَبَدْتَ
اللهَ مُخْلِصًا حَتّٰى أَتَاكَ الْيَقِينُ لَعَنَ اللهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ
أُمَّةً خَذَلَتْكَ وَلَعَنَ اللهُ أُمَّةً أَلَّبَتْ عَلَيْكَ وَأَبْرَأُ إِلَى اللهِ تَعَالَى مِمَّنْ
أَكْذَبَكَ وَاسْتَخَفَّ بِحَقِّكَ وَاسْتَحَلَّ دَمَكَ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا أَبَا عَبْدِ اللهِ
لَعَنَ اللهُ قَاتِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ خَاذِلَكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَمِعَ وَاعِيَتَكَ فَلَمْ
يُجِبْكَ وَلَمْ يَنْصُرْكَ وَلَعَنَ اللهُ مَنْ سَبَى نِسَاءَكَ أَنَا إِلَى اللهِ مِنْهُمْ بَرِيءٌ
وَمِمَّنْ وَالَاهُمْ وَمَالَ إِلَيْهِمْ وَأَعَانَهُمْ عَلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَالْأَئِمَّةَ
مِنْ وُلْدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوٰى وَبَابُ الْهُدٰى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقٰى وَالْحُجَّةُ
عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِمَنْزِلَتِكُمْ مُوقِنٌ وَلَكُمْ
تَابِعٌ بِذَاتِ نَفْسِي وَشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَمُنْقَلَبِي فِي دُنْيَايَ
وَآخِرَتِي

صلوات بر علی بن الحسین ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِيْنَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَجَعَلْتَ مِنْهُ اَئِمَّةَ الْهُدٰى الَّذِيْنَ يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَبِهٖ يَعْدِلُوْنَ اخْتَرْتَهُ لِنَفْسِكَ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَاصْطَفَيْتَهُ وَجَعَلْتَهُ هَادِيًا مَهْدِيًّا اَللّٰهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ حَتّٰى تَبْلُغَ بِهٖ مَا تُقِرُّ بِهٖ عَيْنَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اِنَّكَ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ

صلوات بر محمد بن علی ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ الْعِلْمِ وَاِمَامِ الْهُدٰى وَقَائِدِ اَهْلِ التَّقْوٰى وَالْمُنْتَجَبِ مِنْ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ عَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا لِبِلَادِكَ وَمُسْتَوْدَعًا لِحِكْمَتِكَ وَمُتَرْجِمًا لِوَحْيِكَ وَاَمَرْتَ بِطَاعَتِهٖ وَحَذَّرْتَ مِنْ مَعْصِيَتِهٖ فَصَلِّ عَلَيْهِ يَا رَبِّ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ ذُرِّيَّةِ اَنْبِيَائِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَاُمَنَائِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

صلوات بر جعفر بن محمد ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ خَازِنِ الْعِلْمِ الدَّاعِيْ اِلَيْكَ بِالْحَقِّ النُّوْرِ الْمُبِيْنِ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ مَعْدِنَ كَلَامِكَ وَوَحْيِكَ وَخَازِنَ عِلْمِكَ وَلِسَانَ تَوْحِيْدِكَ وَوَلِيَّ اَمْرِكَ وَمُسْتَحْفِظَ دِيْنِكَ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَصْفِيَائِكَ وَحُجَجِكَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَجِيْدٌ

صلوات بر موسی بن جعفر ع

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَمِيْنِ الْمُؤْتَمَنِ مُوْسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْبَرِّ الْوَفِيِّ الطَّاهِرِ

الزَّكِيِّ النُّورِ الْمُبِينِ الْمُجْتَهِدِ الْمُحْتَسِبِ الصَّابِرِ عَلَى الْاَذَىٰ فِيكَ اللّٰهُمَّ وَكَمَا بَلَّغَ عَنْ آبَائِهِ مَا اسْتُودِعَ مِنْ اَمْرِكَ وَنَهْيِكَ وَحَمَلَ عَلَى الْمَحَجَّةِ وَكَابَدَ اَهْلَ الْعِزَّةِ وَالشِّدَّةِ فِيمَا كَانَ يَلْقَىٰ مِنْ جُهَّالِ قَوْمِهِ رَبِّ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ وَاَكْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ اَحَدٍ مِمَّنْ اَطَاعَكَ وَنَصَحَ لِعِبَادِكَ اِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

صلوات بر علی بن موسیٰ ؑ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَرَضَّيْتَ بِهِ مَنْ شِئْتَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَىٰ خَلْقِكَ وَقَائِماً بِاَمْرِكَ وَنَاصِراً لِدِينِكَ وَشَاهِداً عَلَىٰ عِبَادِكَ وَكَمَا نَصَحَ لَهُمْ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَدَعَا اِلَىٰ سَبِيلِكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

صلوات بر محمد بن علی بن موسیٰ ؑ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا عَلَمِ التُّقَىٰ وَنُورِ الْهُدَىٰ وَمَعْدِنِ الْوَفَاءِ وَفَرْعِ الْاَزْكِيَاءِ وَخَلِيفَةِ الْاَوْصِيَاءِ وَاَمِينِكَ عَلَىٰ وَحْيِكَ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا هَدَيْتَ بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَاَرْشَدْتَ بِهِ مَنِ اهْتَدَىٰ وَزَكَّيْتَ بِهِ مَنْ تَزَكَّىٰ فَصَلِّ عَلَيْهِ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ اَحَدٍ مِنْ اَوْلِيَائِكَ وَبَقِيَّةِ اَوْصِيَائِكَ اِنَّكَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

صلوات بر علی بن محمد ؑ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَصِيِّ الْاَوْصِيَاءِ وَاِمَامِ الْاَتْقِيَاءِ وَخَلَفِ

[illegible] لا إله إلا الله وحده لا شريك له [illegible] وأشهد أن محمداً عبده ورسوله [illegible] اللهم صل على محمد وآل محمد [illegible] كما صليت على إبراهيم وآل إبراهيم [illegible]

الائمة الذین والحجج علی الخلائق اجمعین اللهم کما جعلته نوراً
تستضیء به المؤمنون فبشر بالجزیل من ثوابک وانذر بالالیم
من عقابک وحذر بأسک وذکر بآیاتک واحل حلالک وحرم
حرامک وبین شرائعک وفرائضک وحض علی عبادتک وامر
بطاعتک ونهی عن معصیتک فصل علیه افضل ما صلیت علی احد
من اولیائک وذریة انبیائک یا اله العالمین راوی این صلوات
ابو محمد یمنی گفت که چون حضرت عسکری علیه السلام از ذکر
صلوات بر پدرش فارغ شد ونوبت بخود آنجناب رسید ساکت
ماند عرض کردم که کیفیت صلوات بر ذات خود هم بفرمائید فرمود اگر
نه این بود که ذکر این از معالم دین است وخدا امر فرموده ما را که
باعلان برسانیم هر آینه دوست داشتم که ساکت مانم ولکن چون

صلوات بر حسن بن علی ع

درمقام دین است بنویس

اللهم صل علی الحسن بن علی بن محمد البر التقی الصادق الوفی
النور المضیء خازن علمک والمذکر بتوحیدک وولی امرک وخلف
ائمة الدین الهداة الراشدین والحجة علی اهل الدنیا فصل علیه
یا رب افضل ما صلیت علی احد من اصفیائک وحججک واولاد
رسلک یا اله العالمین

صلوات بر ولی الامر المنتظر ع

اللهم صل علی ولیک وابن اولیائک الذین فرضت طاعتهم
واوجبت حقهم واذهبت عنهم الرجس وطهرتهم تطهیرا اللهم انصره
وانتصر به لدینک وانصر به اولیائک واولیائه وشیعته وانصاره

وَاجْعَلْنا مِنْهُمْ اَللّٰهُمَّ اَعِذْهُ مِنْ شَرِّ کُلِّ باغٍ وَطاغٍ وَمِنْ شَرِّ جَمیعِ خَلْقِکَ وَاحْفَظْهُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ وَعَنْ یَمینِهِ وَعَنْ شِمالِهِ وَاحْرُسْهُ وَامْنَعْهُ اَنْ یُوصَلَ اِلَیْهِ بِسُوءٍ وَاحْفَظْ فیهِ رَسُولَکَ وَآلَ رَسُولِکَ وَاَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ وَاَیِّدْهُ بِالنَّصْرِ وَانْصُرْ ناصِریهِ وَاخْذُلْ خاذِلیهِ وَاقْصِمْ بِهِ جَبابِرَةَ الْکُفْرِ وَاقْتُلْ بِهِ الْکُفّارَ وَالْمُنافِقینَ وَجَمیعَ الْمُلْحِدینَ حَیْثُ کانُوا مِنْ مَشارِقِ الْاَرْضِ وَمَغارِبِها بَرِّها وَبَحْرِها وَامْلَأْ بِهِ الْاَرْضَ عَدْلاً وَاَظْهِرْ بِهِ دینَ نَبِیِّکَ عَلَیْهِ وَآلِهِ السَّلامُ وَاجْعَلْنِی اللّٰهُمَّ مِنْ اَنْصارِهِ وَاَعْوانِهِ وَاَتْباعِهِ وَشیعَتِهِ وَاَرِنی فی آلِ مُحَمَّدٍ ما یَأْمُلُونَ وَفی عَدُوِّهِمْ ما یَحْذَرُونَ اِلٰهَ الْحَقِّ آمینَ

(خاتمه)

در بیان زیارت انبیاء عظام علیهم السلام وامامزادگان عالیمقام وزیارت قبور مؤمنین اسکنهم الله دار السلام ومشتملست بر سه مطلب

مطلب اول

در زیارت پیغمبران علیهم السلام است

بدانکه تعظیم وتکریم انبیاء علیهم السلام عقلاً وشرعاً لازم است لا نفرق بین احد من رسله وزیارت ایشان راجح وپسندیده وعلما تصریح فرموده اند باستحباب زیارت ایشان وعدد آن بزرگواران اگرچه خیلی بسیار است لیکن قبور معلومه ایشان بسیار کم است وقبور آنهائیکه فعلاً مستحضرهستم از این قرار است حضرت آدم وحضرت نوح در مرقد منور حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام مدفونند ودر جوار وحضرت ابرهیم علیه السلام در قدس خلیل که در نزدیکی بیت المقدس است مدفون ودر جوار آنحضرت جناب ساره زوجه آنحضرت

[illegible]

و جناب اسحق و یعقوب و یوسف علیهم السلام مدفونند و حضرت اسمعیل علیه السلام و مادرش هاجر در مسجد الحرام در حجر مدفونند و در اوست قبور انبیا علیهم السلام و از حضرت باقر علیه السلام منقول است که ما بین رکن و مقام مملو است از قبور پیغمبران و از حضرت صادق مرویست که ما بین رکن یمانی و حجر الاسود هفتاد پیغمبر مدفون است و در بیت المقدس قبور جمله از پیغمبران واقع است مانند حضرت داود و سلیمان و غیرهما سلام الله علیهم اجمعین که در نزد اهل آنجا معروفند و قبر جناب زکریا در حلب معروف است و از برای جناب یونس علیه السلام در شریعه کوفه بقعه و قبریست معروف و قبر حضرت هود و صالح در نجف اشرف مشهور و مرقد حضرت ذی الکفل در کنار شط فرات در نزدیکی کوفه بمسافت چند فرسخ معروف است و در شهر موصل است قبر جرجیس پیغمبر و در بیرون شهر قبر شیث هبة الله و در شوشتر قبر دانیال پیغمبر و در قبلی مسجد براثا قبر جناب یوشع علیه السلام و غیر اینها سلام الله علیهم اجمعین و اما در باب کیفیت زیارت ایشان پس در اخبار زیارت مخصوصی برای ایشان بنظر نرسیده مگر زیارت حضرت آدم و نوح علیهما السلام که در باب زیارت حضرت امیر المؤمنین علیه السلام بشرح رفت و لکن از روایت زیارت جامعه که ما انرا اول زیارات جامعه قرار دادیم ظاهر میشود که انبیا علیهم السلام نیز باین زیارت زیارت کرده میشوند و شاهد بر این آنکه شیخ جلیل محمد بن المشهدی در مزار و سید اجل علی بن طاوس در مصباح الزائر و غیر ایشان رضوان الله علیهم در آداب دخول کوفه

همین زیارت شریفه را از برای مشهد حضرت بن نبی ذکر کرده اند
و مظنون آن است که نقلا بیان زیارت مذکوره را از روی همان
کلیه باشد که از خبر ظاهر می شود بهر حال اگر کسی آن زیارت جامعه را
در مزار شریفه انبیا علیهم السلام بخواند مناسب است و چون زیارت
در سابق مذکور شد محتاج به نقل آن در اینجا نیستم هر که بخواهد
بزیارت اول زیارات جامعه رجوع کند و فیض عظیم آن خود را
بهره مند نماید **مطلب دوم** در زیارات امامزادگان عظام
و شاهزادگان عالیمقام که قبور ایشان محل فیوضات و برکات
و موقع نزول رحمت و عنایات الهیه است و علمای اعلام تصریح فرموده
اند باستحباب زیارت قبور ایشان و بحمد الله تعالی در غالب بلاد
شیعه قبور ایشان موجود بلکه در قرای دور و اطراف کوهها و درها
پیوسته ملاذ درماندگان و ملجای واماندگان و پناه مظلومین
و موجب تسلی دلهای پژمردگان بوده و خواهند بود تا یوم قیام
و از بسیاری از ایشان کرامات و خوارق عادات مشاهده
شده و لکن مستور نماند که امامزاده که انسان باطمینان خاطر
محض درک فیوضات و کشف کرامات بار سفر بندد و شد رحال
کند تمیّز قبر شریفش باید دو مطلب را اول درست کرده آنگاه
قصد کند اول جلالت قدر و عظمت شان صاحب مزار علاوه
بر شرافت نسب بحسب آنچه از کتب احادیث و انساب و تواریخ معلوم
شود دوم معلوم بودن قبر است بدلیل و صحت نسب قبر با جمع بین
دو بسیار کم است دما در کتاب هدیة الزائرین ذکر جمعی از ایشان

تنبیه

[illegible]

اشاره نمودیم و در نفثة المصدور و منتهی الآمال اشاره بمحسن بن حسین
نمودیم و چون این کتاب تا اینجا بذکر فضیلت اقتضا میکنیم بذکر دو
نفر از ایشان اول سیده جلیله معظمه حضرت فاطمه بنت موسی بن
جعفر علیها السلام که بحضرت معصومه سلام الله علیها شهرت دارد
قبر شریفش در بلده طیبه قم معروف و مشهور است و دارای قبه عالیه
و ضریح و صحن های متعدده و خدمه بسیار و موقوفات کثیره است
و روشنی چشم اهل قم و معاذ و ملاذ عامه خلق است و در هر
سال جماعت بسیار از بلاد بعیده شد رحال کنند و تعب سفر
کشند جهت درک فیوضات از زیارت آن معظمه و فضیلت و جلالت
آنحضرت از اخبار بسیار ظاهر میشود شیخ صدوق بسند صحیح
از سعد بن سعد روایت کرده که از حضرت امام رضا علیه السلام
سؤال نمود از فاطمه بنت موسی بن جعفر علیه السلام فرمود که هر که
او را زیارت کند از برای اوست بهشت و بسند معتبر دیگر از فرزند
آنحضرت امام محمد تقی ع منقول است که هر که عمه مرا در قم زیارت کند
پس از برای اوست بهشت علامه مجلسی ره از بعض کتب زیارات نقل
کرده که علی بن ابراهیم از پدرش از سعد اشعری قمی از حضرت امام
رضا علیه السلام روایت کرده که آنحضرت فرمود برای سعد نزد شما
قبری هست از ما سعد گفت گفتم فدای تو شوم قبر فاطمه دختر امام
موسی را میفرمائی فرمود بلی مَن زارَها عارفاً بِحَقِّها فَلَهُ الجَنَّة هر که
او را زیارت کند و حق او را بشناسد از برای اوست بهشت چون نزد
قبر آنحضرت بروی نزد سرش رو بقبله بایست و سی و چهار مرتبه الله

اکبر و سی و سہ مرتبہ سُبْحَانَ اللّٰہِ و سی و سہ مرتبہ اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ بگوید پس
بگو اَلسَّلَامُ عَلٰی اٰدَمَ صِفْوَةِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی نُوْحٍ نَبِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ
عَلٰی اِبْرٰهِیْمَ خَلِیْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی مُوْسٰی کَلِیْمِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلٰی
عِیْسٰی رُوْحِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا رَسُوْلَ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا خَیْرَ
خَلْقِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا صَفِیَّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ
اللّٰہِ خَاتَمَ النَّبِیِّیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِیْرَ الْمُؤْمِنِیْنَ عَلِیَّ بْنَ اَبِیْ طَالِبٍ
وَصِیَّ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا فَاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمَا یَا سِبْطَیْ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ وَسَیِّدَیْ شَبَابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدَ الْعَابِدِیْنَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النَّاظِرِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ بَاقِرَ الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ
یَا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقَ الْبَارَّ الْاَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا مُوْسَی بْنَ
جَعْفَرٍ الطَّاهِرَ الطُّهْرَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُوْسَی الرِّضَا الْمُرْتَضٰی اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النَّاصِحَ
الْاَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلَامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهٖ
اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی نُوْرِکَ وَسِرَاجِکَ وَوَلِیِّ وَلِیِّکَ وَوَصِیِّ وَصِیِّکَ
وَحُجَّتِکَ عَلٰی خَلْقِکَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ رَسُوْلِ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ یَا بِنْتَ فَاطِمَةَ وَخَدِیْجَةَ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ اَمِیْرِ الْمُؤْمِنِیْنَ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ الْحَسَنِ وَالْحُسَیْنِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ وَلِیِّ
اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا اُخْتَ وَلِیِّ اللّٰہِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا عَمَّةَ وَلِیِّ اللّٰہِ
اَلسَّلَامُ عَلَیْکِ یَا بِنْتَ مُوْسَی بْنِ جَعْفَرٍ وَرَحْمَةُ اللّٰہِ وَبَرَکَاتُهٗ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکِ عَرَّفَ اللّٰہُ بَیْنَنَا وَبَیْنَکُمْ فِی الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِیْ زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنَا

حَوْضِ نَبِیِّکُمْ وَسَقانا بِکَأْسِ جَدِّکُمْ مِنْ یَدِ عَلِیِّ بْنِ اَبی طالِبٍ صَلَواتُ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ اَسْئَلُ اللّٰهَ اَنْ یُرِیَنا فیکُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَاَنْ یَجْمَعَنا وَاِیّاکُمْ فی زُمْرَةِ جَدِّکُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَنْ لا یَسْلُبَنا مَعْرِفَتَکُمْ اِنَّهُ وَلِیٌّ قَدیرٌ اَتَقَرَّبُ اِلَی اللّٰهِ بِحُبِّکُمْ وَالْبَرائَةِ مِنْ اَعْدائِکُمْ وَالتَّسْلیمِ اِلَی اللّٰهِ راضِیاً بِهِ غَیْرَ مُنْکِرٍ وَلا مُسْتَکْبِرٍ وَعَلی یَقینِ ما اَتی بِهِ مُحَمَّدٌ وَبِهِ راضٍ نَطْلُبُ بِذلِکَ وَجْهَکَ یا سَیِّدی اَللّٰهُمَّ وَرِضاکَ وَالدّارَ الْآخِرَةَ یا فاطِمَةُ اشْفَعی لی فِی الْجَنَّةِ فَاِنَّ لَکِ عِنْدَ اللّٰهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ اَنْ تَخْتِمَ لی بِالسَّعادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنّی ما اَنَا فیهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ اِلّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ الْعَظیمِ اَللّٰهُمَّ اسْتَجِبْ لَنا وَتَقَبَّلْهُ بِکَرَمِکَ وَعِزَّتِکَ وَبِرَحْمَتِکَ وَعافِیَتِکَ وَصَلَّی اللّٰهُ عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَجْمَعینَ وَسَلَّمَ تَسْلیماً یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ دوم امامزاده لازم التعظیم جناب شاهزاده عبدالعظیم که نسب شریفش بچهار واسطه بسبط جلیل حضرت خیر الوری امام حسن مجتبی علیه السلام منتهی میشود باین طریق عبدالعظیم بن عبدالله علی بن الحسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام و قبر شریفش در ری معلوم و مشهور و ملاذ و معاذ عامه مخلوق است و علو مقام و جلالت شأن آنحضرت اظهر من الشمس است چه آنجناب علاوه آنکه از دودمان حضرت خاتم النبیین است از اکابر محدثین و اعاظم علما و زهاد و عباد و صاحب ورع و تقوی است و از اصحاب حضرت جواد و حضرت هادی علیهما السلام است و نهایت توسل و انقطاع بخدمت ایشان داشته و احادیث بسیار از ایشان روایت کرده و اوست صاحب کتاب خطب

[illegible]

امیرالمؤمنین علیه السلام و کتاب یوم و لیله واراست که دین خود را بر امام زمان خود حضرت هادی ع عرض کرد و حضرت تصدیق او نمود و فرمود یا اباالقاسم هذا والله دین الله الذی ارتضاه لعباده فاثبت علیه ثبتک الله بالقول الثابت فی الحیوة الدنیا والآخرة و صاحب بن عباد رساله مخصوص در احوال آنجناب نوشته که شیخ ما مرحوم ثقة الاسلام نوری در خاتمه مستدرک آنرا نقل فرموده، و در آنجا و در رجال شیخ نجاشی است که حضرت عبدالعظیم از سلطان زمان خویش ترسید و گریخت و در شهرها گردش میکرد بعنوان آنکه قاصد و پیک است تا بری آمد و مخفی شد و بنابر روایت نجاشی در سردابی در خانه مردی از شیعیان در سکة الموالی و در آنجا عبادت خدا میکرد و روزها را روزه میداشت و شبها را نماز می‌ایستاد و پنهان بیرون می‌آمد و زیارت میکرد قبری را که در مقابل قبر او است و راه در میان است و میگفت این قبر مردی از فرزندان حضرت امام موسی علیه السلام است و پیوسته در آنجا میبود و یک یک و دو دو از شیعه خبر میشدند از احوال او تا آنکه اکثر مردم وی او را شناختند پس شخصی از شیعه حضرت رسالت مآب را در خواب دید که فرمود مردی از فرزندان مرا در سکة الموالی بر خواهند داشت و مدفون خواهند کرد نزد درخت سیب در باغ عبدالجبار بن عبدالوهاب و اشاره فرمود بهمان مکان که در آنجا مدفون شد پس آنشخص رفت که آن درخت و مکان را از صاحب باغ بخرد صاحب باغ گفت از برای چه میخری این درخت و جای آنرا آنشخص خواب خود را نقل کرد صاحب باغ گفت من نیز چنین خواب دیده‌ام و موضع

این درخت را با جمیع باغ وقف کرده‌ام بر آن سید و سایر شیعیان
که در اینجا مرده‌های خود را دفن کنند پس عبدالعظیم بیمار شد و
برحمت ایزدی واصل گشت چون او را برهنه کردند که غسل بدهند
در جیبش رقعه یافتند که در آنجا نسب شریف خود را نوشته بود که منم
ابوالقاسم عبدالعظیم پسر عبدالله پسر علی پسر حسن پسر زید پسر
امام حسن پسر علی بن ابی طالب ع و نیز صاحب بن عباد در وصف حال
عبدالعظیم گفته که روایت کرده ابوتراب رویانی که گفت شنیدم از ابوحماد
رازی که میگفت وارد شدم بحضرت امام علی نقی ع در سر من رای
پس سؤال کردم از آنحضرت جمله از مسائل حلال و حرام خود و جواب
فرمود مسائل مرا پس زمانیکه وداع کردم با آنحضرت برای بیرون
آمدن از آنجا حضرت با من فرمود ای حماد هرگاه مشکل شد بر تو چیزی
در امور دین در ناحیه خود پس در ملک ری پس سؤال کن آنرا از حضرت
عبدالعظیم بن عبدالله حسنی و سلام مرا باو برسان و محقق داماد در
کتاب رواشح گفته که احادیث بسیار در فضیلت زیارت عبدالعظیم
روایت شده و وارد شده که هرکه زیارت کند قبر او را بهشت او را
واجب شود و شیخ شهید ثانی ره در حواشی خلاصه همین روایت را
از بعض نسابین نقل فرموده و ابن بابویه و ابن قولویه بسند معتبر
روایت کرده که مردی از اهل ری بخدمت حضرت امام علی النقی ع رفت
حضرت از او پرسید که کجا بودی عرض کرد که بزیارت امام حسین ع
رفته بودم فرمود که اگر زیارت میکردی قبر عبدالعظیم را که نزد شما است
هر آینه مثل کسی بودی که زیارت امام حسین ع کرده

که علمای ابرار برای آن بزرگوار زیارتی نقل نکرده‌اند مگر آنکه فخر المحققین
پسر جمال الدین در مزار خود فرموده که زیارت آنحضرت باین نحو مناسب
است اَلسَّلامُ عَلیٰ آدَمَ صِفْوَةِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ نُوحٍ نَبِیِّ اللّٰهِ اَلسَّلامُ
عَلیٰ اِبْرٰهِیمَ خَلِیلِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلیٰ مُوسیٰ کَلِیمِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا رَسُولَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا خَیْرَ خَلْقِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا صَفِیَّ اللّٰهِ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ خاتَمَ النَّبِیِّینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
اَمِیرَ الْمُؤْمِنِینَ عَلِیَّ بْنَ اَبِی طالِبٍ وَصِیَّ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْكِ
یا فاطِمَةُ سَیِّدَةَ نِساءِ الْعالَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْکُما یا سِبْطَیِ الرَّحْمَةِ
وَسَیِّدَیْ شَبابِ اَهْلِ الْجَنَّةِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ
الْعابِدِینَ وَقُرَّةَ عَیْنِ النّاظِرِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ باقِرَ
الْعِلْمِ بَعْدَ النَّبِیِّ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصّادِقُ الْبارُّ الْاَمِینُ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُوسَی بْنَ جَعْفَرٍ الطّاهِرُ الطُّهْرُ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا
عَلِیَّ بْنَ مُوسَی الرِّضا الْمُرْتَضیٰ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا مُحَمَّدَ بْنَ عَلِیٍّ التَّقِیَّ
اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا عَلِیَّ بْنَ مُحَمَّدٍ النَّقِیَّ النّاصِحَ الْاَمِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ
یا حَسَنَ بْنَ عَلِیٍّ اَلسَّلامُ عَلَی الْوَصِیِّ مِنْ بَعْدِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
نُورِكَ وَسِراجِكَ وَوَلِیِّ وَلِیِّكَ وَوَصِیِّ وَصِیِّكَ وَحُجَّتِكَ عَلیٰ
خَلْقِكَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا السَّیِّدُ الزَّکِیُّ الطّاهِرُ الصَّفِیُّ اَلسَّلامُ
عَلَیْكَ یَا ابْنَ السّادَةِ الْاَطْهارِ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یَا ابْنَ الْمُصْطَفَیْنَ الْاَخْیارِ
اَلسَّلامُ عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ وَعَلیٰ ذُرِّیَّتِهِ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ
اَلسَّلامُ عَلَی الْعَبْدِ الصّالِحِ الْمُطِیعِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ وَلِرَسُولِهِ وَلِاَمِیرِ
الْمُؤْمِنِینَ اَلسَّلامُ عَلَیْكَ یا اَبَا الْقاسِمِ ابْنَ السِّبْطِ الْمُنْتَجَبِ الْمُجْتَبیٰ

اَلسَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بِزِيَارَتِهِ ثَوَابُ زِيَارَةِ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ يُرْتَجَى اَلسَّلامُ عَلَيْكَ عَرَّفَ اللهُ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي الْجَنَّةِ وَحَشَرَنَا فِي زُمْرَتِكُمْ وَأَوْرَدَنَا حَوْضَ نَبِيِّكُمْ وَسَقَانَا بِكَأْسِ جَدِّكُمْ مِنْ يَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتُ اللهِ عَلَيْكُمْ أَسْأَلُ اللهَ أَنْ يُرِيَنَا فِيكُمُ السُّرُورَ وَالْفَرَجَ وَأَنْ يَجْمَعَنَا وَإِيَّاكُمْ فِي زُمْرَةِ جَدِّكُمْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَنْ لا يَسْلُبَنَا مَعْرِفَتَكُمْ إِنَّهُ وَلِيٌّ قَدِيرٌ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللهِ بِحُبِّكُمْ وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّسْلِيمِ إِلَى اللهِ رَاضِياً بِهِ غَيْرَ مُنْكِرٍ وَلا مُسْتَكْبِرٍ وَعَلَى يَقِينِ مَا أَتَى بِهِ مُحَمَّدٌ نَطْلُبُ بِذَلِكَ وَجْهَكَ يَا سَيِّدِي اللَّهُمَّ وَرِضَاكَ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ يَا سَيِّدِي وَابْنَ سَيِّدِي اشْفَعْ لِي فِي الْجَنَّةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللهِ شَأْناً مِنَ الشَّأْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ فَلا تَسْلُبْ مِنِّي مَا أَنَا فِيهِ وَلا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا وَتَقَبَّلْهُ بِكَرَمِكَ وَعِزَّتِكَ وَبِرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَصَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

پس مخفی نماند که در بعض اخبار مذکور است که امامزاده عبدالعظیم در اوقات توقف در ری از منزل پنهان بیرون میآمد و قبری که در مقابل قبر اوست و راه در میان است زیارت میکرد و میفرمود که این قبر مردی از اولاد موسی بن جعفر است والحال قبری در آنجا که با امامزاده حمزه فرزند حضرت امام موسی علیه السلام منسوب است وظاهر آن است که همان قبری باشد که امامزاده عبدالعظیم زیارت آن مینمود انشاء الله او را نیز زیارت باید نمود و همین زیارت را میتوان خواند و فقره السلام علیک یا ابا القاسم و فقره بعد از آن را نباید خواند

انتهی مخفی نماند که در صحن امامزاده حمزه قبر شیخ جلیل سعید قدوة
المفسرین جمال الدین ابو الفتوح حسین بن علی خزاعی رازی صاحب تفسیر
معروف است باید اجتناب از زیارت نمود و همچنین از زیارت جناب
شیخ صدوق رئیس المحدثین معروف بابن بابویه که در نزدیکی
بلد شاهزاده عبد العظیم است غفلت نباید نمود

مطلب ششم

در زیارت قبور مؤمنین رضی الله عنهم اجمعین است

شیخ ثقه جلیل القدر جعفر بن قولویه از عمرو بن عثمان رازی
روایت کرده که گفت شنیدم از حضرت ابو الحسن امام موسی بن جعفر ع
که میفرمود هر که قادر نباشد بر زیارت ما پس زیارت کند صلحای
از موالیان ما را تا نوشته شود برای او ثواب زیارت ما و کسیکه
قادر نباشد بر صله و نیکی بما پس صله و نیکی کند با صالحان موالیان
ما تا از برای او نوشته شود ثواب صله و نیکی بما و نیز بسند صحیح روایت
کرده از محمد بن احمد بن یحیی الاشعری که گفت من در فید که منزلی است
در طریق مکه با علی بن بلال روانه شدیم بسر قبر محمد بن اسمعیل بن بزیع
پس علی بن بلال گفت که صاحب این قبر برای من روایت کرده
از حضرت امام رضا ع که فرمود هر که بیاید نزد قبر برادر مؤمن خود
و دست بر قبر گذارد و هفت مرتبه بخواند سوره انا انزلناه را ایمن
گردد روز فزع اکبر یعنی از ترس بزرگ روز قیامت و در روایت دیگر
مثل همین را نقل کرده مگر آنکه رو بقبله کند فقیر گوید که
این ایمن بودن که حدیث دلالت بر آن دارد محتمل است که از برای خوا[ننده]

باشد چنانچه خطا هر حدیث است و محتمل است که از برای صاحب قبر باشد
چنانچه ظاهر میشود از حدیثی که بعد از این از سید بن طاوس
نقل می شود و نیز در کامل الزیاره بسند معتبر منقول است که
عبد الرحمن بن ابی عبد الله بحضرت صادق علیه السلام عرض کرد
که چگونه بگذارم دست خود را بر قبور مسلمین پس حضرت بدست
خود اشاره بزمین فرمود و دست را بر زمین گذاشت و خود مقابل
قبله بود و نیز بسند صحیح منقول است که عبد الله بن سنان
بحضرت صادق ع عرض کرد که چگونه سلام باید کرد بر اهل قبور
فرمود که میگوئی السلام علی اهل الدیار من المؤمنین و المسلمین
انتم لنا فرط و نحن ان شاء الله بکم لاحقون و از حضرت امام حسین ع
روایت شده که هر که داخل قبرستان شود و بگوید اللهم رب هذه
الارواح الفانیة و الاجساد البالیة و العظام النخرة التی خرجت من
الدنیا و هی بک مؤمنة ادخل علیهم روحا منک و سلاما منی بنویسد
حق تعالی از برای او حسنات بعدد خلق از زمان آدم تا قیامت
و از حضرت امیر المؤمنین ع منقول است که هر که داخل قبرستان شود
و بگوید بسم الله الرحمن الرحیم السلام علی اهل لا اله الا الله من
اهل لا اله الا الله یا اهل لا اله الا الله بحق لا اله الا الله کیف
وجدتم قول لا اله الا الله من لا اله الا الله یا لا اله الا الله بحق لا اله
الا الله اغفر لمن قال لا اله الا الله واحشرنا فی زمرة من قال لا اله
الا الله محمد رسول الله علی ولی الله حق تعالی ثواب پنجاه
سال عبادت برای او بنویسد و گناه پنجاه ساله او را و پدر و مادر

تلقین

ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و ان محمدا [illegible] و ان علیا [illegible] و الحسن و الحسین [illegible] ائمة الهدی [illegible] و ثقیله [illegible] کسانیکه حاضر شده اند [illegible] خود شان و بگویند انا لله و انا الیه راجعون هذا ما وعدنا الله و رسوله و صدق الله و رسوله اللهم زدنا ایمانا و تسلیما [illegible]

محو کرده اند و در روایت دیگر وارد شده که هر بار بینی که در قبرستان بگوئی چون از آنجا بگذری یا بنشینی یا بایستی و بگوئی اَللّٰهُمَّ وَلِّهِمْ ما تَوَلَّوْا وَاحْشُرْهُمْ مَعَ مَنْ اَحَبُّوا سید بن طاوس در مصباح الزائر گفته که چون قصد کنی زیارت مؤمنین را سزاوار است که روز پنجشنبه باشد و اگر نه هر وقت که خواستی و کیفیت زیارت ایشان چنین است که رو بقبله کنی و بگذاری دست خود را بر قبر و بگوئی اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآنِسْ وَحْشَتَهُ وَآمِنْ رَوْعَتَهُ وَاَسْكِنْ اِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَغْنِي بِها عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِواكَ وَاَلْحِقْهُ بِمَنْ كانَ يَتَوَلّاهُ پس بخوانی سوره انا انزلناه را هفت مرتبه و روایت شده در صفت زیارت ایشان و ثواب و حدیث دیگری از فضیل که گفت هر که بخواند سوره انا انزلناه را هفت مرتبه نزد قبر مؤمنی حق تعالی ملکی بسوی قبر او فرستد که عبادت کند خدا را نزد قبر او و بنویسد حق تعالی از برای میت ثواب عمل آن ملک را پس چون از قبرش مبعوث شود هیچ هولی از اهوال قیامت نگذرد مگر آنکه حق تعالی بگرداند آن هول را از او بسبب آن ملک تا خدا او را داخل بهشت کند و با هفت مرتبه انا انزلنا سوره حمد و دو سوره قل اعوذ و قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ و آیة الکرسی را هم سه مرتبه بخواند و نیز روایت شده در صفت زیارت آنها روایت دیگر از محمد بن مسلم که گفت بخدمت حضرت صادق ع عرض کردم که مردگان را زیارت بکنیم فرمود بلی گفتم آیا ایشان میدانند که ما بزیارت ایشان رویم فرمود بلی قسم بخدا میدانند و شاد میشوند و انس میگیرند بشما عرض کردم که چه بگوئیم وقتی که بزیارت ایشان برویم فرمود بگو

اَللّٰهُمَّ جافِ الْاَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ وَ صاعِدْ اِلَیْکَ اَرْواحَهُمْ وَ لَقِّهِمْ مِنْکَ رِضْواناً وَ اَسْکِنْ اِلَیْهِمْ مِنْ رَحْمَتِکَ ما تَصِلُ بِهِ وَحْدَتَهُمْ وَ تُؤْنِسُ بِهِ وَحْشَتَهُمْ اِنَّکَ عَلیٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ پس سید فرموده در دو فتنکه بوده باشی بین قبرهای مؤمنین بخوان یازده مرتبه قل هو الله احد و هدیه کن ثواب او برای ایشان بجهتی که روایت شده که حق تعالی بعدد مردگان ثواب میدهد و در کامل الزیاره از حضرت صادق علیه السلم روایت شده که فرمود مردگان را چون پیش از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب میدهند شما را و اگر بعد از طلوع آفتاب زیارت کنید میشنوند و جواب نمیدهند و در دعوات راوندی حدیثی مرویست از حضرت رسول صلی الله علیه و آله در ذکر آداب زیارت اموات و در شب چنانچه فرمود بحضرت ابی ذر و لا تزرهم اَحْیاناً بِاللَّیْلِ و در مجموعه شیخ شهید از حضرت رسول صلی الله علیه و آله منقول است که هیچکس نیست که نزد قبر میتی سه مرتبه اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَنْ لا تُعَذِّبَ هٰذَا الْمَیِّتَ مگر آنکه خداوند تعالی دور گرداند از او عذاب در روز قیامت از جامع الاخبار نقل است که بعضی از صحابه از حضرت رسول صلی الله علیه و آله نقل کرده که حضرت فرمود هدیه بفرستید برای مردگان خود پس گفتیم که چیست هدیه مرده ها فرمود صدقه و دعا و فرمود ارواح مؤمنین میآیند هر جمعه باسمان دنیا مقابل خانه‌ها و منزلهای خود و فریاد میکنند هر یک از ایشان با واز حزین با گریه ای اهل من و اولاد من ای پدر من و مادر من و خویشان من مهربانی کنید بر ما بانچه بود در دست ما و عذاب و حساب بر ما است و نفعش برای

عیدها و غیر آنها فریاد میکنند خویشان خود را مهربانی کنید بر ما بدرهمی
یا بقرص نانی یا بجامهٔ که خداوند بپوشاند شما را از جامهٔ بهشت پس
گریست رسول خدا صلی الله علیه و آله و گریه کردیم ما و اصحاب از زیادی
گریستن قدرت سخن گفتن نداشت پس فرمود اینها برادران دینی
شمایند که خاک پوسیده شدند بعد از سرور و نعمت پس ندا میکنند
بعذاب و هلاکت بر جانهای خود و میگویند وای بر ما اگر انفاق
میکردیم آنچه را که در دست ما بود در طاعت و رضای خداوند محتاج
نبودیم بسوی شما پس برمیگردند با حسرت و پشیمانی و فریاد میکنند
زود بفرستید صدقهٔ مردگان را و ایضاً از آنجناب روایت کرده که
فرمود هر صدقه که برای مرده داده میشود میگیرد از آن ملکی در طبقی
نور که درخشان است شعاع آن و میرسد هفت آسمان و میرسد هفت
آسمان پس می ایستد بر لب قبر و فریاد میکند اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ
الْقُبُورِ اهل شما فرستادند این هدیه را بسوی شما پس آنرا میگیرد
و داخل در قبر خود میکند و بآن خوابگاهش فراخ میشود پس فرمود آگاه
باشید هر کس مهربانی کند مرده را بصدقه پس از برای او است نزد خدا
اجری مانند احد و میباشد در روز قیامت در سایهٔ عرش خدا در روزیکه
نیست سایه بجز سایهٔ عرش خدا زنده و مرده نجات مییابند باین صدقه
و حکایت شده که امیر خراسان را در خواب دیدند که میگفت بفرستید
برای من آنچه را که میاندازید برای سگان خود که من محتاج آنم
و بدانکه زیارت قبور مؤمنین ثواب بسیار دارد و علاوه فوائد عظیم
بر آن مترتب است باعث عبرت و آگاهی در زهد و بیمیلی به دنیا و رغبت

[illegible]

عبرت گرفتن از اموات

در آخرت می‌شود و در وقت اندوه بینا و شادی بینا و باید عبرت بینا
رفت پس عاقل آنست که در قبرستان عبرت بگیرد و از اموات یاد آورد
دنیا از دلش بیرون رود و شهد کالای دنیوی در کامش تلخ شود و
تفکر کند در فنای دنیا و تقلب احوال در خاطر بیاورد که او نیز عنقریب
مثل ایشان خواهد گشت و دستش از عمل کوتاه و باعث عبرت دیگران
شود ولقد اجاد الشیخ النظامی فی قوله

زنده ولی در صف افسردگان　　رفته بهمسایگی مردگان
حرف فنا خواند ز هر لوح پاک　　روح بقا جست ز هر روح پاک
کارشناسی پی تفتیش حال　　کرد از او بر سر راهی سؤال
کین همه از زنده رمیدن چراست　　رخت سوی مرده کشیدن چراست
گفت پلیدان بمغاک اندرند　　پاک نهادان نه خاک اندرند
مرده دلانند بروی زمین　　هر چه با مرده شوم همنشین
همدمی مرده دهد مردگی　　صحبت افسرده دل افسردگی
زیر گل آنان که پراکنده اند　　گرچه بتن مرده ولی زنده اند
مرده دلی بود مرا پیش از این　　بسته هر چون و چرا پیش از این

زنده شدم از نظر پاکشان
آب حیاتست مرا خاکشان

وروی انه اوحی الله تعالی الی عیسی علیه السلام یا عیسی هب لی من عینیک الدموع ومن قلبک الخشوع واکحل عینیک بمیل الحزن اذا ضحک البطالون وقم علی قبور الاموات فنادهم بالصوت الرفیع لعلک تأخذ موعظتک منهم وقل انی لاحق فی اللاحقین

[illegible]

تمام شد آنچه مقصد رشده بود ایشان در اینکتاب شریف در عصر یکشنبه دهم
ذیقعدة الحرام سنه ۱۳۴۲ یکهزار و سیصد و چهل و چهار شب ولادت با سعادت حضرت
امام الائمه مولانا ابو الحسن الرضا صلوات علیه و چون در این روز کاغذ فوت
مادرم بمن رسید از برادران ایمانی که از این کتاب منتفع میکردند التماس دعا
و زیارت دارم برای ان مرحومه مغفوره و برای خودم و والدم درجات و ممات
والحمد لله اولا و اخرا وصلى الله على محمد واله الطاهرين

وقد كتبه المذنب الفاني جمال الدين نسخي الاصفهاني

۱۵ (بقیه حواشی) ۱۳

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وان محمدا صلى الله عليه واله عبده ورسوله
وسيد النبيين وخاتم المرسلين وان عليا امير المؤمنين وسيد الوصيين
واماما افترض الله طاعته على العالمين وان الحسن والحسين وعلي بن الحسين
ومحمد بن علي وجعفر بن محمد وموسى بن جعفر وعلي بن موسى ومحمد بن علي و
علي بن محمد والحسن بن علي والقائم الحجة المهدي صلوات الله عليهم
ائمة المؤمنين وحجج الله على الخلق اجمعين وائمتك ائمة هدى الابرار
يا فلان بن فلان اذا اتاك الملكان المقربان رسولين من عند الله تبارك
وتعالى وسئلاك عن ربك وعن نبيك وعن دينك وعن كتابك وعن
قبلتك وعن ائمتك فلا تخف وقل في جوابهما الله جل جلاله ربي ومحمد
صلى الله عليه واله نبيي والاسلام ديني والقرآن كتابي والكعبة قبلتي وامير
المؤمنين علي بن ابي طالب امامي والحسن بن علي المجتبى امامي والحسين بن
علي الشهيد بكربلاء امامي وعلي زين العابدين امامي ومحمد باقر علم النبيين
امامي وجعفر الصادق امامي وموسى الكاظم امامي وعلي الرضا امامي ومحمد

محمد الجواد امامي وعلي الهادي امامي
والحسن العسكري امامي والحجة
القائم المنتظر امامي هؤلاء صلوات الله
عليهم اجمعين ائمتي وسادتي
وقادتي وشفعائي بهم اتولى ومن اعدائهم اتبرأ في الدنيا
والآخرة ثم اعلم يا فلان بن فلان ان الله
تبارك وتعالى نعم الرب وان محمدا صلى الله عليه واله
نعم الرسول وان امير المؤمنين
علي بن ابي طالب واولاده الائمة
الاحد عشر نعم الائمة وان ما جاء به
محمد صلى الله عليه واله حق
وان الموت حق وسؤال منكر
ونكير في القبر حق والبعث حق
والنشور حق والصراط حق

حقٌّ وَ تَطايُرَ الكُتُبِ حَقٌّ وَ الجَنَّةَ حَقٌّ وَ النّارَ حَقٌّ وَ اَنَّ السّاعَةَ آتِيَةٌ لا رَيْبَ
فِيها وَ اَنَّ اللهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي القُبُورِ پس بگويد اَفَهِمْتَ يا فُلان و در حديث است
كه ميت در جواب ميگويد بلى فهميدم پس بگويد ثَبَّتَكَ اللهُ بِالقَوْلِ الثّابِتِ
هَداكَ اللهُ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ عَرَّفَ اللهُ بَيْنَكَ وَ بَيْنَ اَوْلِيائِكَ فى
مُسْتَقَرٍّ مِنْ رَحْمَتِهِ پس بگويد اَللّهُمَّ جافِ الاَرْضَ عَنْ جَنْبَيْهِ وَ اَصْعِدْ
بِرُوحِهِ اِلَيْكَ وَ لَقِّهِ مِنْكَ بُرْهاناً اَللّهُمَّ عَفْوَكَ عَفْوَكَ

بكلمه شريفه عفوك ختم كردم اين رساله را رجاء واثق كه عفو الهى شامل گردد
حال اين روسياه و كسانيكه باين رساله عمل مينمايند و كان ذلك فى آخر
يوم الجمعة التاسع عشر من شهر محرم الحرام سنة ١٣٤٥ الف و ثلثمائة و خمس و اربعين
في جوار امام المسموم الغريب المظلوم ابي الحسن علي بن موسى
الرضا عليه و على آبائه السلام من الحي القيوم
والحمد لله اولاً و آخراً و صلى الله على محمد و آله
نويسنده اين كتاب على بن المرحوم الحاج عبد الرحيم

در مطبعه علمی

كتبه جمال الدين نسخى اصفهانى

مطبعه علمی واقع در کتابچی

(١٣٥١)

بزيور طبع آراسته گرديد سنه ١٣٥١

ملحقات

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله والسلام علی عباده الذین اصطفی چنین گوید این کمترین کا
روسیاه عباس قمی عفی الله عنه بعد از آنکه بعون الله تعالی کتاب مفاتیح الجنان
را تألیف نمودم و در اقطار منتشر گشت بخاطرم رسید که در طبع دوم آن بر آن
زیاد کنم دعای وداع ماه رمضان و خطبه روز فطر و زیارت جامعه ائمه
المؤمنین و دعای اللهم انی زرت هذا الامام که در عقب زیارات خوانده میشود و زیارت
وداعی که هر یک از ائمه را بآن وداع کنند و رقعه که برای حاجت می نویسند و
دعائیکه در غیبت امام عصر عج باید خوانده شود و آداب زیارت بنیابت بواسطه
کثرت حاجت باینها لکن دیدم هر گاه این کار کنم فتح بابی شود برای تصرف در کتاب
مفاتیح و باشد بعضی از فضولان بعد از این در آن کتاب بعضی ادعیه دیگر بیفزایند یا از آن
کم کنند و باسم مفاتیح الجنان در میان مردم رواج دهند چنانکه در مفتاح الجنان مشاهد
می شود لاجرم کتاب را بهمان حال خود گذاشتم و این هشت مطلب را بعد از تمام شدن مفاتیح ملحق
بآن نمودم و بلعنت خدا و نفرین رسول خدا و ائمه طاهرین واگذار و حواله نمودم
کسی را که در مفاتیح تصرف کند اینک شروع کنیم بذکر آن هشت مطلب اول دعای وداع ماه
مبارک رمضان است شیخ کلینی رضوان الله علیه در کتاب کافی روایت کرده از ابو بصیر از حضرت
صادق ع این دعا را برای وداع ماه رمضان اللهم انک قلت فی کتابک المنزل شهر
رمضان الذی انزل فیه القرآن وهذا شهر رمضان وقد تصرم فاسئلک

بوجهک

بوجهك الكريم وكلماتك التامة إن كان بقي علي ذنب لم تغفره لي وتريد
أن تعذبني عليه أو تقايسني به أن يطلع فجر هذه الليلة أو يتصرم هذا
الشهر إلا وقد غفرته لي يا أرحم الراحمين اللهم لك الحمد بمحامدك كلها
أولها وآخرها ما قلت لنفسك منها وما قال الخلائق الحامدون المجتهدون
المعدودون الموقرون ذكرك والشكر لك الذين أعنتهم على أداء حقك
من أصناف خلقك من الملائكة المقربين والنبيين والمرسلين وأصناف
الناطقين والمسبحين لك من جميع العالمين على أنك بلغتنا شهر رمضان وعلينا
من نعمك وعندنا من قسمك وإحسانك وتظاهر امتنانك فبذلك لك منتهى
الحمد الخالد الدائم الراكد المخلد السرمد الذي لا ينفد طول الأبد جل ثناؤك
أعنتنا عليه حتى قضيت عنا صيامه وقيامه من صلاة وما كان منا فيه من بر أو
شكر أو ذكر اللهم فتقبله منا بأحسن قبولك وتجاوزك وعفوك وصفحك
وغفرانك وحقيقة رضوانك حتى تظفرنا فيه بكل خير مطلوب وجزيل عطاء
موهوب وتوقينا فيه من كل مرهوب أو بلاء مجلوب أو ذنب مكسوب اللهم
إني أسألك بعظيم ما سألك به أحد من خلقك من كريم أسمائك وجميل
ثنائك وخاصة دعائك أن تصلي على محمد وآل محمد وأن تجعل شهرنا هذا
أعظم شهر رمضان مر علينا منذ أنزلتنا إلى الدنيا بركة في عصمة ديني وخلاص
نفسي وقضاء حوائجي وتشفعني في مسائلي وتمام النعمة علي وصرف السوء عني
ولباس العافية لي فيه وأن تجعلني برحمتك ممن خرت له ليلة القدر وجعلتها
له خيرا من ألف شهر في أعظم الأجر وكرائم الذخر وحسن الشكر وطول العمر

وَدَوامِ الْیُسْرِ اَللّٰهُمَّ وَاَسْئَلُکَ بِرَحْمَتِکَ وَطَوْلِکَ وَعَفْوِکَ وَنَعْمائِکَ وَجَلالِکَ
وَقَدیمِ اِحْسانِکَ وَامْتِنانِکَ اَنْ لاتَجْعَلَ آخِرَ الْعَهْدِ مِنّا لِشَهْرِ رَمَضانَ حَتّٰی
تُبَلِّغَناهُ مِنْ قابِلٍ عَلٰی اَحْسَنِ حالٍ وَتُعَرِّفَنی هِلالَهُ مَعَ النّاظِرینَ اِلَیْهِ وَالْمُعْتَرِفینَ
لَهُ فی اَعْفٰی عافِیَتِکَ وَاَنْعَمِ نِعْمَتِکَ وَاَوْسَعِ رَحْمَتِکَ وَاَجْزَلِ قِسْمِکَ یا رَبِّیَ الَّذی
لَیْسَ لی رَبٌّ غَیْرُهُ لایَکُونُ هٰذَا الْوَداعُ مِنّی لَهُ وَداعَ فَناءٍ وَلا آخِرَ الْعَهْدِ مِنّی
لِلِّقاءِ حَتّٰی تُرِیَنیهِ مِنْ قابِلٍ فی اَوْسَعِ النِّعَمِ وَاَفْضَلِ الرَّجاءِ وَاَنَا لَکَ عَلٰی اَحْسَنِ
الْوَفاءِ اِنَّکَ سَمیعُ الدُّعاءِ اَللّٰهُمَّ اسْمَعْ دُعائی وَارْحَمْ تَضَرُّعی وَتَذَلُّلی لَکَ وَ
اسْتِکانَتی وَتَوَکُّلی عَلَیْکَ وَاَنَا لَکَ مُسَلِّمٌ لااَرْجُو نَجاحاً وَلامُعافاةً وَلاتَشْریفاً
وَلاتَبْلیغاً اِلّا بِکَ وَمِنْکَ وَامْنُنْ عَلَیَّ جَلَّ ثَناؤُکَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْماؤُکَ بِتَبْلیغی شَهْرَ
رَمَضانَ وَاَنَا مُعافیً مِنْ کُلِّ مَکْرُوهٍ وَمَحْذُورٍ وَمِنْ جَمیعِ الْبَوائِقِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی
اَعانَنا عَلٰی صِیامِ هٰذَا الشَّهْرِ وَقِیامِهِ حَتّٰی بَلَّغَنی آخِرَ لَیْلَةٍ مِنْهُ دوم) خطبه
روز عید فطر است که امام جماعت بعد از بجا آوردن نماز عید میخواند بنحویکه
شیخ صدوق در کتاب من لایحضره الفقیه از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام نقل فرموده
سنت چنین است اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی خَلَقَ السَّمٰواتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُماتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذینَ
کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ لانُشْرِکُ بِاللّٰهِ شَیْئاً وَلانَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِیّاً وَالْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّمٰواتِ وَما فِی الْاَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِی الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَکیمُ
الْخَبیرُ یَعْلَمُ ما یَلِجُ فِی الْاَرْضِ وَما یَخْرُجُ مِنْها وَما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَما یَعْرُجُ فیها
وَهُوَ الرَّحیمُ الْغَفُورُ کَذٰلِکَ اللّٰهُ لا اِلٰهَ اِلّا هُوَ اِلَیْهِ الْمَصیرُ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذی یُمْسِکُ
السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الْاَرْضِ اِلّا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّٰهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحیمٌ اَللّٰهُمَّ

ارحمنا برحمتك واعصمنا بمغفرتك انك انت العلي الكبير والحمد لله الذي
لا مقنوط من رحمته ولا مخلو من نعمته ولا مؤيس من روحه ولا مستنكف
عن عبادته بكلمته قامت السموات السبع واستقرت الارض المهاد و
ثبتت الجبال الرواسي وجرت الرياح اللواقح وسار في جو السماء السحاب
وقامت على حدودها البحار وهو اله لها وقاهر يذل له المتعززون ويتضاءل
له المتكبرون ويدين له طوعا وكرها العالمون نحمده كما حمد نفسه وكما هو
اهله ونستعينه ونستغفره ونستهديه ونشهد ان لا اله الا الله وحده
لا شريك له يعلم ما تخفي النفوس وما تجن البحار وما توارى منه ظلمة ولا
تغيب عنه غائبة ولا تسقط من ورقة من شجرة ولا حبة في ظلمة الا يعلمها
لا اله الا هو ولا رطب ولا يابس الا في كتاب مبين ويعلم ما يعمل العاملون
واي مجرى يجرون والى اي منقلب ينقلبون ونستهدي الله بالهدى و
نشهد ان محمدا عبده ونبيه ورسوله الى خلقه وامينه على وحيه وانه
قد بلغ رسالات ربه وجاهد في الله الحائدين عنه العادلين به وعبد
الله حتى اتاه اليقين صلى الله عليه وآله وسلم اوصيكم بتقوى الله الذي
لا تبرح منه نعمة ولا تنفد منه رحمة ولا يستغني العباد عنه ولا يجزي
انعمه الاعمال الذي رغب في التقوى وزهد في الدنيا وحذر المعاصي و
تعزز بالبقاء وذلل خلقه بالموت والفناء والموت غاية المخلوقين وسبيل
العالمين ومعقود بنواصي الباقين لا يعجزه اباق الهاربين وعند حلوله
يأسر اهل الهوى يهدم كل لذة ويزيل كل نعمة ويقطع كل بهجة والدنيا

وما كان لنفس ان تموت الا باذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين

دَارٌ كَتَبَ اللهُ لَهَا الْفَنَاءَ وَلِأَهْلِهَا مِنْهَا الْجَلَاءَ فَأَكْرِهُمْ بُو بَقَائِهَا وَتَعْظِيمِ
بِنَائِهَا وَهِيَ حُلْوَةٌ خَضِرَةٌ قَدْ عُجِّلَتْ لِلطَّالِبِ وَالْتَبَسَتْ بِقَلْبِ النَّاظِرِ وَتُضْنِي
ذَا الثَّرْوَةِ الضَّعِيفَ وَتَجْتَوِيهَا الْخَائِفُ الْوَجِلُ فَارْتَحِلُوا مِنْهَا يَرْحَمُكُمُ اللهُ
بِأَحْسَنِ مَا بِحَضْرَتِكُمْ وَلَا تَطْلُبُوا مِنْهَا أَكْثَرَ مِنَ الْقَلِيلِ وَلَا تَسْئَلُوا مِنْهَا فَوْقَ
الْكَفَافِ وَارْضَوْا مِنْهَا بِالْيَسِيرِ وَلَا تَمُدَّنَّ أَعْيُنَكُمْ مِنْهَا إِلَى مَا مُتِّعَ الْمُتْرَفُونَ
بِهِ وَاسْتَهِينُوا بِهَا وَلَا تُوَطِّنُوهَا وَأَضِرُّوا بِأَنْفُسِكُمْ فِيهَا وَإِيَّاكُمْ وَالتَّنَعُّمَ وَ
التَّلَهِّيَ وَالْفَاكِهَاتِ فَإِنَّ فِي ذٰلِكَ غَفْلَةً وَاغْتِرَارًا أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدْ تَنَكَّرَتْ
وَأَدْبَرَتْ وَاحْلَوْلَتْ وَآذَنَتْ بِوَدَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْآخِرَةَ قَدْ رَحَلَتْ فَأَقْبَلَتْ وَأَشْرَفَتْ
وَآذَنَتْ بِاطِّلَاعٍ أَلَا وَإِنَّ الْمِضْمَارَ الْيَوْمَ وَالسِّبَاقَ غَدًا أَلَا وَإِنَّ السَّبْقَةَ الْجَنَّةُ وَ
الْغَايَةَ النَّارُ أَلَا أَفَلَا تَائِبٌ مِنْ خَطِيئَتِهِ قَبْلَ يَوْمِ مَنِيَّتِهِ أَلَا عَامِلٌ لِنَفْسِهِ قَبْلَ
يَوْمِ بُؤْسِهِ وَفَقْرِهِ جَعَلَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ مِمَّنْ يَخَافُهُ وَيَرْجُو ثَوَابَهُ أَلَا إِنَّ هٰذَا الْيَوْمَ
يَوْمٌ جَعَلَهُ اللهُ لَكُمْ عِيدًا وَجَعَلَكُمْ لَهُ أَهْلًا فَاذْكُرُوا اللهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوهُ يَسْتَجِبْ
لَكُمْ وَأَدُّوا فِطْرَتَكُمْ فَإِنَّهَا سُنَّةُ نَبِيِّكُمْ وَفَرِيضَةٌ وَاجِبَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَلْيُؤَدِّهَا
كُلُّ امْرِئٍ مِنْكُمْ عَنْ نَفْسِهِ وَعَنْ عِيَالِهِ كُلِّهِمْ ذَكَرِهِمْ وَأُنْثَاهُمْ وَصَغِيرِهِمْ وَكَبِيرِهِمْ
وَحُرِّهِمْ وَمَمْلُوكِهِمْ عَنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ
صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ وَأَطِيعُوا اللهَ فِيمَا فَرَضَ عَلَيْكُمْ وَأَمَرَكُمْ بِهِ مِنْ إِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَإِيتَاءِ الزَّكٰوةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَالْإِحْسَانِ إِلَى نِسَائِكُمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَأَطِيعُوا اللهَ فِيمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ مِنْ قَذْفِ
الْمُحْصَنَةِ وَإِتْيَانِ الْفَاحِشَةِ وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَبَخْسِ الْمِكْيَالِ وَنَقْصِ الْمِيزَانِ وَشَهَادَةِ الزُّورِ وَ

الْفِرَارِ مِنَ الزَّحْفِ عَصَمَنَا اللهُ وَإِيَّاكُمْ بِالتَّقْوَى وَجَعَلَ الْآخِرَةَ خَيْرَ الدَّارِ
لَكُمْ مِنَ الْأُولَى إِنَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ وَأَبْلَغَ مَوْعِظَةِ الْمُتَّقِينَ كِتَابُ اللهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ
أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ قُلْ هُوَ اللهُ أَحَدٌ اللهُ
الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ پس می‌نشیند اندکی بعد از فراغ
از خطبه مانند کسیکه تعجیل داشته باشد پس میخیزد و خطبه دوم را میخواند
و آن همان خطبه ایست که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام در روز جمعه بعد از نشستن
و برخواستن از خطبه اول میخواند و آن خطبه چنین است الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَ
نُؤْمِنُ بِهِ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ صَلَوَاتُ اللهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَمَغْفِرَتُهُ وَرِضْوَانُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ صَلَاةً نَامِيَةً زَاكِيَةً تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتَهُ وَتُبَيِّنُ بِهَا
فَضْلَهُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ عَذِّبْ كَفَرَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ
الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ وَيَجْحَدُونَ آيَاتِكَ وَيُكَذِّبُونَ رُسُلَكَ اللَّهُمَّ خَالِفْ
بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ وَأَلْقِ الرُّعْبَ فِي قُلُوبِهِمْ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ رِجْزَكَ وَنِقْمَتَكَ وَبَأْسَكَ الَّذِي
لَا تَرُدُّهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ انْصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ وَسَرَايَاهُمْ وَمُرَابِطِيهِمْ
فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ اللَّهُمَّ اجْعَلِ التَّقْوَى زَادَهُمْ وَالْإِيمَانَ
وَالْحِكْمَةَ فِي قُلُوبِهِمْ وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يَشْكُرُوا نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ وَأَنْ يُوفُوا
بِعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ إِلَهَ الْحَقِّ وَخَالِقَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ تُوُفِّيَ

مِنَ الْمُؤْمِنِینَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِینَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَلِمَنْ هُوَ لَاحِقٌ بِهِمْ مِنْ بَعْدِهِمْ
مِنْهُمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِیزُ الْحَكِیمُ اِنَّ اللهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْاِحْسَانِ وَاِیتَاءِ ذِی
الْقُرْبٰی وَیَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْیِ یَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ اُذْكُرُوا اللهَ
یَذْكُرْكُمْ فَاِنَّهُ ذَاكِرٌ لِمَنْ ذَكَرَهُ وَاسْئَلُوا اللهَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَفَضْلِهِ فَاِنَّهُ لَا یُخَیِّبُ
عَلَیْهِ دَاعٍ دعاء رَبَّنَا آتِنَا فِی الدُّنْیَا حَسَنَةً وَفِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
سیم زیارت جامعهٔ ائمة المؤمنین است که مرامامی زاد دهر وقت از شهور
وایام از زیارات میتوان کرد و این زیارت را سید بن طاوس در مصباح الزائر
از ائمه علیهم السلام روایت کرده با مقدماتی از دعاء و نماز در وقت رفتن بسفر زیارت
پس فرمود چون خواستی غسل زیارت کنی بگو در وقتیکه غسل میکنی بِسْمِ اللهِ وَبِاللهِ وَفِی
سَبِیلِ اللهِ وَعَلٰی مِلَّةِ رَسُولِ اللهِ اَللّٰهُمَّ اغْسِلْ عَنِّی دَرَنَ الذُّنُوبِ وَوَسَخَ الْعُیُوبِ وَطَهِّرْنِی
بِمَاءِ التَّوْبَةِ وَاَلْبِسْنِی رِدَاءَ الْعِصْمَةِ وَاَیِّدْنِی بِلُطْفٍ مِنْكَ یُوَفِّقُنِی لِصَالِحِ الْاَعْمَالِ
اِنَّكَ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ پس هرگاه نزدیک در حرم مطهر رسیدی بگو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی وَفَّقَنِی
لِقَصْدِ وَلِیِّهِ وَزِیَارَةِ حُجَّتِهِ وَاَوْرَدَنِی حَرَمَهُ وَلَمْ یَبْخَسْنِی حَظِّی مِنْ زِیَارَةِ قَبْرِهِ وَالنُّزُولِ
بِعَقْوَةِ مُغَیَّبِهِ وَسَاحَةِ تُرْبَتِهِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِی لَمْ یَسِمْنِی بِحِرْمَانِ مَا اَمَّلْتُهُ وَلَا صَرَفَ
عَنِّی مَا رَجَوْتُهُ وَلَا قَطَعَ رَجَائِی فِیمَا تَوَقَّعْتُهُ بَلْ اَلْبَسَنِی عَافِیَتَهُ وَاَفَادَنِی نِعْمَتَهُ
وَآتَانِی كَرَامَتَهُ پس هرگاه داخل حرم شدی بایست برابر ضریح مقدس و بگو اَلسَّلَامُ
عَلَیْكُمْ اَئِمَّةَ الْمُؤْمِنِینَ وَسَادَةَ الْمُتَّقِینَ وَكُبَرَاءَ الصِّدِّیقِینَ وَاُمَرَاءَ الصَّالِحِینَ
وَقَادَةَ الْمُحْسِنِینَ وَاَعْلَامَ الْمُهْتَدِینَ وَاَنْوَارَ الْعَارِفِینَ وَوَرَثَةَ الْاَنْبِیَاءِ وَ
صَفْوَةَ الْاَوْصِیَاءِ وَشُمُوسَ الْاَتْقِیَاءِ وَبُدُورَ الْخُلَفَاءِ وَعِبَادَ الرَّحْمٰنِ

وَشُرَكَاءَ الْقُرْاٰنِ وَمَنْهَجَ الْاِيْمَانِ وَمَعَادِنَ الْحَقَائِقِ وَشُفَعَاءَ الْخَلَائِقِ
وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ اَشْهَدُ اَنَّكُمْ اَبْوَابُ اللّٰهِ وَمَفَاتِيْحُ رَحْمَتِهٖ وَمَقَالِيْدُ مَغْفِرَتِهٖ
وَسَحَائِبُ رِضْوَانِهٖ وَمَصَابِيْحُ جِنَانِهٖ وَحَمَلَةُ فُرْقَانِهٖ وَخَزَنَةُ عِلْمِهٖ وَحَفَظَةُ سِرِّهٖ
وَمَهْبِطُ وَحْيِهٖ وَاَمَانَاتُ النُّبُوَّةِ وَوَدَائِعُ الرِّسَالَةِ اَنْتُمْ اُمَنَاءُ اللّٰهِ وَاَحِبَّاؤُهٗ وَ
عِبَادُهٗ وَاَصْفِيَاؤُهٗ وَاَنْصَارُ تَوْحِيْدِهٖ وَاَرْكَانُ تَمْجِيْدِهٖ وَدُعَاتُهٗ اِلٰى كُتُبِهٖ وَحَرَسَةُ
خَلَائِقِهٖ وَحَفَظَةُ وَدَائِعِهٖ لَا يَسْبِقُكُمْ ثَنَاءُ الْمَلٰئِكَةِ فِي الْاِخْلَاصِ وَالْخُشُوْعِ وَلَا
يُضَادُّكُمْ ذُوْ ابْتِهَالٍ وَخُضُوْعٍ اَنّٰى وَلَكُمُ الْقُلُوْبُ الَّتِيْ تَوَلَّى اللّٰهُ رِيَاضَتَهَا بِالْخَوْفِ
وَالرَّجَاءِ وَجَعَلَهَا اَوْعِيَةً لِلشُّكْرِ وَالثَّنَاءِ وَاٰمَنَهَا مِنْ عَوَارِضِ الْغَفْلَةِ وَصَفَّاهَا
مِنْ سُوْءِ الْفَتْرَةِ بَلْ يَتَقَرَّبُ اَهْلُ السَّمَاءِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ وَتَوَاتُرِ
الْبُكَاءِ عَلٰى مُصَابِكُمْ وَالْاِسْتِغْفَارِ لِشِيْعَتِكُمْ وَمُحِبِّيْكُمْ فَاَنَا اُشْهِدُ اللّٰهَ خَالِقِيْ وَ
اُشْهِدُ مَلٰئِكَتَهٗ وَاَنْبِيَاءَهٗ وَاُشْهِدُكُمْ يَا مَوَالِيَّ اَنِّيْ مُؤْمِنٌ بِوِلَايَتِكُمْ مُعْتَقِدٌ
لِاِمَامَتِكُمْ مُقِرٌّ بِخِلَافَتِكُمْ عَارِفٌ بِمَنْزِلَتِكُمْ مُوْقِنٌ بِعِصْمَتِكُمْ خَاضِعٌ لِوِلَايَتِكُمْ مُتَقَرِّبٌ
اِلَى اللّٰهِ بِحُبِّكُمْ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ اَعْدَائِكُمْ عَالِمٌ بِاَنَّ اللّٰهَ قَدْ طَهَّرَكُمْ مِنَ الْفَوَاحِشِ
مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ كُلِّ رِيْبَةٍ وَنَجَاسَةٍ وَدَنِيَّةٍ وَرَجَاسَةٍ وَمَنَحَكُمْ
رَايَةَ الْحَقِّ الَّتِيْ مَنْ تَقَدَّمَهَا ضَلَّ وَمَنْ تَاَخَّرَ عَنْهَا ذَلَّ وَفَرَضَ طَاعَتَكُمْ عَلٰى كُلِّ
اَسْوَدَ وَاَبْيَضَ وَاَشْهَدُ اَنَّكُمْ قَدْ وَفَيْتُمْ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَذِمَّتِهٖ وَبِكُلِّ مَا اشْتَرَطَ
عَلَيْكُمْ فِيْ كِتَابِهٖ وَدَعَوْتُمْ اِلٰى سَبِيْلِهٖ وَاَنْفَذْتُمْ طَاقَتَكُمْ فِيْ مَرْضَاتِهٖ وَحَمَلْتُمُ الْخَلَائِقَ
عَلٰى مِنْهَاجِ النُّبُوَّةِ وَمَسَالِكِ الرِّسَالَةِ وَسِرْتُمْ فِيْهِ بِسِيْرَةِ الْاَنْبِيَاءِ وَمَذَاهِبِ
الْاَوْصِيَاءِ فَلَمْ يُطَعْ لَكُمْ اَمْرٌ وَلَمْ تُصْغَ اِلَيْكُمْ اُذُنٌ فَصَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلٰى

اَرْوَاحِكُمْ

أرواحكم وأجسادكم بل جودوا بفضلكم ونوّر بهجتها ومبكاي بأبي أنت وأمي يا حجة
الله لقد أرضعت بثدي الإيمان وفطمت بنور الإسلام وغذّيت ببرد اليقين
وألبست حلل العصمة واصطفيت وورثت علم الكتاب ولقّنت فصل الخطاب وأوضح
بمكانك معارف التنزيل وغوامض التأويل وسلّمت إليك راية الحق وكلّفت
هداية الخلق ونبذ إليك عهد الإمامة وألزمت حفظ الشريعة وأشهد
يا مولاي أنك وفيت بشرائط الوصية وقضيت ما لزمك من حدّ الطاعة
ونهضت بأعباء الإمامة واحتذيت مثال النبوة في الصبر والاجتهاد والنصيحة
للعباد وكظم الغيظ والعفو عن الناس وعزمت على العدل في البرية والنصفة
في القضية ووكّدت الحجج على الأمة بالدلائل الصادقة والشريعة الناطقة
ودعوت إلى الله بالحكمة البالغة والموعظة الحسنة فمنعت من تقويم الزيغ
وسدّ الثلم وإصلاح الفاسد وكسر المعاند وإحياء السنن وإماتة
البدع حتى فارقت الدنيا وأنت شهيد ولقيت رسول الله صلى الله عليه وآله
وأنت حميد صلوات الله عليك تترادف وتزيد بعد برّ وبطرف يا بنيّ مبارك
بكم يا سادتي يا آل رسول الله إني بكم أتقرب إلى الله جلّ وعلا بالخلاف على
الذين غدروا بكم ونكثوا بيعتكم وجحدوا ولايتكم وأنكروا منزلتكم وخلعوا
ربقة طاعتكم وهجروا أسباب مودتكم وتقربوا إلى فراعنتهم بالبراءة منكم والإعراض
عنكم ومنعوكم من إقامة الحدود واستئصال الجحود وشعب الصدع ولمّ الشعث
وسدّ الخلل وتثقيف الأود وإمضاء الأحكام وتهذيب الإسلام وقمع الآثام
وأرهجوا عليكم نقع الحروب والفتن وأنحوا عليكم سيوف الأحقاد وهتكوا منكم

السَّتْرَ وَابْتَاعُوا بِخُمُسِكُمُ الْخُمُورَ وَصَرَفُوا صَدَقَاتِ الْمَسَاكِينِ إِلَى الْمُضْحِكِينَ
وَالسَّاخِرِينَ وَذٰلِكَ بِمَا طَرَّقَتْ لَهُمُ الْفَسَقَةُ الْغُوَاةُ وَالْحَسَدَةُ الْبُغَاةُ أَهْلُ النَّكْثِ وَ
الْغَدْرِ وَالْخِلَافِ وَالْمَكْرِ وَالْقُلُوبِ الْمُنْتِنَةِ مِنْ قَذَرِ الشِّرْكِ وَالْأَجْسَادِ الْمُشْحَنَةِ مِنْ
دَرَنِ الْكُفْرِ الَّذِينَ أَضَبُّوا عَلَى النِّفَاقِ وَأَكَبُّوا عَلَى عَلَائِقِ الشِّقَاقِ فَلَمَّا مَضَى
الْمُصْطَفَى صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ اخْتَطَفُوا الْغِرَّةَ وَانْتَهَزُوا الْفُرْصَةَ وَانْتَهَكُوا
الْحُرْمَةَ وَغَادَرُوهُ عَلَى فِرَاشِ الْوَفَاةِ وَأَسْرَعُوا لِنَقْضِ الْبَيْعَةِ وَمُخَالَفَةِ الْمَوَاثِيقِ
الْمُؤَكَّدَةِ وَخِيَانَةِ الْأَمَانَةِ الْمَعْرُوضَةِ عَلَى الْجِبَالِ الرَّاسِيَةِ وَأَبَتْ أَنْ تَحْمِلَهَا وَ
حَمَلَهَا الْإِنْسَانُ الظَّلُومُ الْجَهُولُ ذُو الشِّقَاقِ وَالْعِزَّةِ بِالْآثَامِ الْمُؤْلِمَةِ وَ
الْأَنَفَةِ عَنِ الْاِنْقِيَادِ لِحَمِيدِ الْعَاقِبَةِ فَحُشِرَ سَفَلَةُ الْأَعْرَابِ وَبَقَايَا الْأَحْزَابِ
إِلَى دَارِ النُّبُوَّةِ وَالرِّسَالَةِ وَمَهْبِطِ الْوَحْيِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَمُسْتَقَرِّ سُلْطَانِ الْوِلَايَةِ
وَمَعْدِنِ الْوَصِيَّةِ وَالْخِلَافَةِ وَالْإِمَامَةِ حَتَّى نَقَضُوا عَهْدَ الْمُصْطَفَى فِي أَخِيهِ
عَلَمِ الْهُدَى وَالْمُبَيِّنِ طَرِيقَ النَّجَاةِ مِنْ طُرُقِ الرَّدَى وَجَرَحُوا كَبِدَ خَيْرِ الْوَرَى فِي
ظُلْمِ ابْنَتِهِ وَاضْطِهَادِ حَبِيبَتِهِ وَاهْتِضَامِ عَزِيزَتِهِ بَضْعَةِ لَحْمِهِ وَفِلْذَةِ
كَبِدِهِ وَخَذَلُوا بَعْلَهَا وَصَغَّرُوا قَدْرَهُ وَاسْتَحَلُّوا مَحَارِمَهُ وَقَطَعُوا رَحِمَهُ
وَأَنْكَرُوا أُخُوَّتَهُ وَهَجَرُوا مَوَدَّتَهُ وَنَقَضُوا طَاعَتَهُ وَجَحَدُوا وِلَايَتَهُ وَ
أَطْمَعُوا الْعَبِيدَ فِي خِلَافَتِهِ وَقَادُوهُ إِلَى بَيْعَتِهِمْ مُصْلِتَةً سُيُوفَهَا مُقْذِعَةً
أَسِنَّتَهَا وَهُوَ سَاخِطُ الْقَلْبِ هَائِجُ الْغَضَبِ شَدِيدُ الصَّبْرِ كَاظِمُ الْغَيْظِ يَدْعُونَهُ
إِلَى بَيْعَتِهِمُ الَّتِي عَمَّ شُؤْمُهَا الْإِسْلَامَ وَزَرَعَتْ فِي قُلُوبِ أَهْلِهَا الْآثَامَ وَعَقَّتْ
سَلْمَانَهَا وَطَرَدَتْ مِقْدَادَهَا وَنَفَتْ جُنْدَبَهَا وَفَتَقَتْ بَطْنَ عَمَّارِهَا وَ

حرفت القرآن وبدلت الاحکام وغیرت المقام واباحت الخمس للطلقاء و
سلطت اولاد اللعناء علی الفروج والدماء وخلطت الحلال بالحرام و
استخفت بالایمان والاسلام وهدمت الکعبة واغارت علی دار الهجرة یوم الحرة
وابرزت بنات المهاجرین والانصار للنکال والسورة والبستهن ثوب العار و
الفضیحة ورخصت لاهل الشبهة فی قتل اهل بیت الصفوة وابادة نسله واستیصال
شافته وسبی حرمه وقتل انصاره وکسر منبره وقلب مفخره واخفاء دینه
وقطع ذکره یا موالی فلو عاینکم المصطفی وسهام الامة مغرقة فی اکبادکم
ورماحهم مشرعة فی نحورکم وسیوفها مولغة فی دمائکم یشفی ابناء العواهر
غلیل الفسق من ورعکم وغیظ الکفر من ایمانکم وانتم بین صریع فی المحراب
قد فلق السیف هامته وشهید فوق الجنازة قد شکت اکفانه بالسهام و
قتیل بالعراء قد رفع فوق القناة راسه ومکبل فی السجن قد رضت بالحدید
اعضائه ومسموم قد قطعت بجرع السم امعاءه وشملکم عبادید
تفنیهم العبید وابناء العبید فهل المحن یا سادتی الا التی لزمتکم والمصائب
الا التی عمتکم والفجائع الا التی خصتکم والقوارع الا التی طرقتکم صلوات
الله علیکم وعلی ارواحکم واجسادکم ورحمة الله وبرکاته بعد قبر منور را
ببوس وبگو بابی انتم وامی یا آل المصطفی انا لا نملک الا ان نطوف حول مشاهدکم
ونعزی فیها ارواحکم علی هذه المصائب العظیمة الحالة بفنائکم والرزایا
الجلیلة النازلة بساحتکم التی اثبتت فی قلوب شیعتکم القروح واورثت
اکبادهم الجروح وزرعت فی صدورهم الغصص فنحن نشهد الله انا قد

شاركنا اولياءكم وانصاركم المتقدمين في اراقة دماء الناكثين والقاسطين
والمارقين وقتلة ابي عبد الله سيد شباب اهل الجنة عليه السلام يوم كربلا
بالنيات والقلوب والتأسف على فوت تلك المواقف التي حضروا لنصرتكم
وعليكم منا السلام ورحمة الله وبركاته بعد قبر شريف را ببوس و بگو
بدو بگو اللهم يا ذا القدرة التي صدر عنها العالم مكونا مبروءا عليها مفطورا
تحت ظل العظمة فنطقت شواهد صنعك فيه بانك انت الله لا اله الا انت مكونه
وباريه وفاطره ابتدعته لا من شيء ولا على شيء ولا في شيء ولا لوحشة
دخلت عليك اذ لا غيرك ولا حاجة بدت لك في تكوينه ولا لاستعانة
منك على الخلق بعده بل انشأته ليكون دليلا عليك بانك باين من الصنع
فلا يطيق المنصف لعقله انكارك والموسوم بصحة المعرفة جحودك اسئلك
بشرف الاخلاص في توحيدك وحرمة التعلق بكتابك واهل بيت نبيك ان
تصلي على آدم بديع فطرتك وبكر حجتك ولسان قدرتك والخليفة في بسيطتك
وعلى محمد الخالص من صفوتك والفاحص عن معرفتك والغائص المأمون
على مكنون سريرتك بما اوليته من نعمتك بمعونتك وعلى من بينهما من
النبيين والمكرمين والاوصياء والصديقين وان تهب لامامي هذا سر
پهلوی رو خود را بر ضريح مبارك بگذار و بگو اللهم بمحل هذا السيد من طاعتك
وبمنزلته عندك لا تمتني فجاة ولا تحرمني توبة وارزقني الورع عن محارمك
دينا ودنيا واشغلني بالآخرة عن طلب الاولى ووفقني لما تحب وترضى وجنبني
اتباع الهوى والاغترار بالاباطيل والمنى اللهم اجعل السداد في قولي والصواب

فی فعلی والصدق والوفاء فی ضمانی ووعدی والحفظ والایناس معروفین بعهدی
ووعدی والبر والاحسان من شانی وخلقی واجعل السلامة لی شاملة والعافیة
بی محیطة ملتفة ولطیف صنعک وعونک مصروفا الی وحسن توفیقک و
یسرک موفورا علی واحینی یارب سعیدا وتوفنی شهیدا وطهرنی للموت
وما بعده اللهم واجعل الصحة والنور فی سمعی وبصری والجدة والخیر
فی طرفی والهدی والبصیرة فی دینی ومذهبی والمیزان ابدا نصب عینی
والذکر والموعظة شعاری ودثاری والفکرة والعبرة انسی وعمادی و
مکن الیقین فی قلبی واجعله اوثق الاشیاء فی نفسی واغلبه علی رایی وعزمی
واجعل الارشاد فی عملی والتسلیم لامرک مهادی وسندی والرضا بقضائک
وقدرک اقصی عزمی ونهایتی وابعد همی وغایتی حتی لا اتقی احدا من خلقک
بدینی ولا اطلب به غیر آخرتی ولا استدعی منه اطرائی ومدحی واجعل
خیر العواقب عاقبتی وخیر المصایر مصیری وانعم العیش عیشی وافضل الهدی
هدای واوفر الحظوظ حظی واجزل الاقسام قسمی ونصیبی وکن لی یارب
من کل سوء ولیا والی کل خیر دلیلا وقائدا ومن کل باغ وحسود ظهیرا
ومانعا اللهم بک اعتدادی وعصمتی وثقتی وتوفیقی وحولی وقوتی
ولک محیای ومماتی وفی قبضتک سکونی وحرکتی وان بعروتک الوثقی
استمساکی ووصلتی وعلیک فی الامور کلها اعتمادی وتوکلی ومن عذاب
جهنم ومس سقر نجاتی وخلاصی وفی دار امنک وکرامتک مثوای و
منقلبی وعلی ایدی سادتی وموالی آل المصطفی فوزی وفرجی اللهم صل

على محمد وال محمد واغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
واغفر لى ولوالدى وما ولدا واهل بيتى وجيرانى ولكل من قلدنى
يدا من المؤمنين والمؤمنات انك ذو فضل عظيم چهارم دعائى است
با مضامين عاليه كه بعد از زيارت هر يك از ائمه عليهم السلام خوانده مى شود
واين دعا را سيد ابن طاوس در مصباح الزائر بعد از زيارت جامعه مذكور نقل
فرموده وان دعاء شريف اينست اللهم انى زرت هذا الامام مقرا بامامته معتقدا
لفرض طاعته فقصدت مشهده بذنوبى وعيوبى وموبقات آثامى وكثرة سيئاتى
وخطاياى وما تعرفه منى مستجيرا بعفوك مستعيذا بحلمك راجيا رحمتك
لاجئا الى ركنك عائذا برافتك مستشفعا بوليك وابن اوليائك وصفيك
وابن اصفيائك وامينك وابن امنائك وخليفتك وابن خلفائك الذين
جعلتهم الوسيلة الى رحمتك ورضوانك والذريعة الى رافتك و
غفرانك اللهم واول حاجتى اليك ان تغفر لى ما سلف من ذنوبى على
كثرتها وان تعصمنى فيما بقى من عمرى وتطهر دينى مما يدنسه ويشينه و
يزرى به وتحميه من الريب والشك والفساد والشرك وتثبتنى على طاعتك
وطاعة رسولك وذريته النجباء السعداء صلواتك عليهم ورحمتك و
سلامك وبركاتك وتحيينى ما احييتنى على طاعتهم وتميتنى اذا امتنى على
طاعتهم وان لا تمحو من قلبى مودتهم ومحبتهم وبغض اعدائهم ومرافقة اوليائهم
وبرهم واسئلك يا رب ان تقبل ذلك منى وتحبب الى عبادتك والمواظبة عليها
وتنشطنى لها وتبغض الى معاصيك ومحارمك وتدفعنى عنها وتجنبنى

التقصير في صلواتي والاستهانة بها والتراخي عنها وتوفقني لتاديتها
كما فرضت وامرت به على سنة رسولك صلواتك عليه وآله ورحمتك و
بركاتك خضوعا وخشوعا وتشرح صدري لايتاء الزكوة واعطاء الصدقات
وبذل المعروف والاحسان الى شيعة آل محمد عليهم السلام ومواساتهم ولا
تتوفاني الا بعد ان ترزقني حج بيتك الحرام وزيارة قبر نبيك وقبور الائمة
عليهم السلام واسئلك يا رب توبة نصوحا ترضاها ونية تحمدها وعملا
صالحا تقبله وان تغفر لي وترحمني اذا توفيتني وتهون علي سكرات الموت
وتحشرني في زمرة محمد وآله صلوات الله عليه وعليهم وتدخلني الجنة برحمتك و
تجعل دمعي غزيرا في طاعتك وعبرتي جارية فيما يقربني منك وقلبي عطوفا على
اوليائك وتصونني في هذه الدنيا من العاهات والآفات والامراض الشديدة
والاسقام المزمنة وجميع انواع البلاء والحوادث وتصرف قلبي عن الحرام
وتبغض الي معاصيك وتحبب الي الحلال وتفتح لي ابوابه وتثبت نيتي وفعلي
عليه وتمد في عمري وتغلق ابواب المحن عني ولا تسلبني ما مننت به علي ولا
تسترد شيئا مما احسنت به الي ولا تنزع مني النعم التي انعمت بها علي وتزيد
فيما خولتني وتضاعفه اضعافا مضاعفة وترزقني مالا كثيرا واسعا سائغا
هنيئا ناميا وافيا وعزا باقيا كافيا وجاها عريضا منيعا ونعمة سابغة
عامة وتغنيني بذلك عن المطالب المنكدة والموارد الصعبة وتخلصني
منها معافا في ديني ونفسي وولدي وما اعطيتني ومنحتني وتحفظ علي
مالي وجميع ما خولتني وتقبض عني ايدي الجبابرة وتردني الى وطني و

تبلغني

تُبَلِّغَنِي نِهَايَةَ أَمَلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجْعَلَ عَاقِبَةَ أَمْرِي مَحْمُودَةً حَسَنَةً سَلِيمَةً وَ
تَجْعَلَنِي رَحِيبَ الصَّدْرِ وَاسِعَ الْحَالِ حَسَنَ الْخُلُقِ بَعِيداً مِنَ الْبُخْلِ وَالْمَنْعِ وَالنِّفَاقِ
وَالْكِذْبِ وَالْبَهْتِ وَقَوْلِ الزُّورِ وَتُرَسِّخَ فِي قَلْبِي مَحَبَّةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيعَتِهِمْ
وَتَحْرُسَنِي يَا رَبِّ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِ حُزَانَتِي وَإِخْوَانِي وَأَهْلِ
مَوَدَّتِي وَذُرِّيَّتِي بِرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ حَاجَاتِي عِنْدَكَ وَقَدِ
اسْتَكْثَرْتُهَا لِلُؤْمِي وَشُحِّي وَهِيَ عِنْدَكَ صَغِيرَةٌ حَقِيرَةٌ وَعَلَيْكَ سَهْلَةٌ يَسِيرَةٌ
فَأَسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ عِنْدَكَ وَبِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ
وَبِمَا أَوْجَبْتَ لَهُمْ وَبِسَائِرِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَصْفِيَائِكَ وَأَوْلِيَائِكَ الْمُخْلَصِينَ
مِنْ عِبَادِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ لَمَّا قَضَيْتَهَا كُلَّهَا وَأَسْعَفْتَنِي بِهَا وَ
لَمْ تُخَيِّبْ أَمَلِي وَرَجَائِي اللَّهُمَّ وَشَفِّعْ صَاحِبَ هَذَا الْقَبْرِ فِيَّ يَا سَيِّدِي يَا وَلِيَّ
اللَّهِ يَا أَمِينَ اللَّهِ أَسْأَلُكَ أَنْ تَشْفَعَ لِي إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي هَذِهِ الْحَاجَاتِ
كُلِّهَا بِحَقِّ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ وَبِحَقِّ أَوْلَادِكَ الْمُنْتَجَبِينَ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ
تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ الْمَنْزِلَةَ الشَّرِيفَةَ وَالْمَرْتَبَةَ الْجَلِيلَةَ وَالْجَاهَ الْعَرِيضَ اللَّهُمَّ
لَوْ عَرَفْتُ مَنْ هُوَ أَوْجَهُ عِنْدَكَ مِنْ هَذَا الْإِمَامِ وَمِنْ آبَائِهِ وَأَبْنَائِهِ الطَّاهِرِينَ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ لَجَعَلْتُهُمْ شُفَعَائِي وَقَدَّمْتُهُمْ أَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَاتِي
هَذِهِ فَاسْمَعْ مِنِّي وَاسْتَجِبْ لِي وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
وَمَا قَصُرَتْ عَنْهُ مَسْأَلَتِي وَلَمْ تَبْلُغْهُ فِطْنَتِي مِنْ صَالِحِ دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي
فَامْنُنْ بِهِ عَلَيَّ وَاحْفَظْنِي وَاحْرُسْنِي وَهَبْ لِي وَاغْفِرْ لِي وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ
مَكْرُوهٍ مِنْ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ أَوْ سُلْطَانٍ عَنِيدٍ أَوْ مُخَالِفٍ فِي دِينٍ أَوْ مُنَازِعٍ فِي

دُنیا اَوْ حاسِدٍ عَلی نِعْمَةٍ اَوْ ظالِمٍ اَوْ باغٍ فَاقْبِضْ عَنّی یَدَهُ وَاصْرِفْ عَنّی کَیْدَهُ
وَاشْغَلْهُ بِنَفْسِهِ وَاکْفِنی شَرَّهُ وَشَرَّ اَتْباعِهِ وَشَیاطینِهِ وَاَجِرْنی مِنْ کُلِّ ما
یَضُرُّنی وَیُجْحِفُ بی وَاَعْطِنی جَمیعَ الْخَیْرِ کُلِّهِ مِمّا اَعْلَمُ وَمِمّا لا اَعْلَمُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لی وَلِوالِدَیَّ وَلِاِخْوانی وَاَخَواتی وَاَعْمامی وَ
عَمّاتی وَاَخْوالی وَخالاتی وَاَجْدادی وَجَدّاتی وَاَوْلادِهِمْ وَذَراریهِمْ وَاَزْواجی
وَذُرِّیّاتی وَاَقْرِبائی وَاَصْدِقائی وَجیرانی وَاِخْوانی فیکَ مِنْ اَهْلِ الشَّرْقِ وَالْغَرْبِ
وَلِجَمیعِ اَهْلِ مَوَدَّتی مِنَ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِناتِ الْاَحْیاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْواتِ وَلِجَمیعِ
مَنْ عَلَّمَنی خَیْراً اَوْ تَعَلَّمَ مِنّی عِلْماً اَللّٰهُمَّ اَشْرِکْهُمْ فی صالِحِ دُعائی وَزِیارَتی
لِمَشْهَدِ حُجَّتِکَ وَوَلِیِّکَ وَاَشْرِکْنی فی صالِحِ اَدْعِیَتِهِمْ بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ
وَبَلِّغْ وَلِیَّکَ مِنْهُمُ السَّلامَ وَالسَّلامُ عَلَیْکَ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَکاتُهُ یا سَیِّدی یا
مَوْلایَ یا فُلانَ بْنَ فُلانٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْکَ وَعَلی رُوحِکَ وَبَدَنِکَ اَنْتَ وَسیلَتی
اِلَی اللّٰهِ وَذَریعَتی اِلَیْهِ وَلی حَقُّ مُوالاتی وَتَأمیلی فَکُنْ شَفیعی اِلَی اللّٰهِ عَزَّ وَ
جَلَّ فِی الْوُقُوفِ عَلی قِصَّتی هٰذِهِ وَصَرْفی عَنْ مَوْقِفی هٰذا بِالنُّجْحِ بِما سَأَلْتُهُ
کُلِّهِ بِرَحْمَتِهِ وَقُدْرَتِهِ اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنی عَقْلاً کامِلاً وَلُبّاً راجِحاً وَعِزّاً باقِیاً
وَقَلْباً زَکِیّاً وَعَمَلاً کَثیراً وَاَدَباً بارِعاً وَاجْعَلْ ذٰلِکَ کُلَّهُ لی وَلا تَجْعَلْهُ عَلَیَّ
بِرَحْمَتِکَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ

(پنجم) در ذکر زیارت وداع که هر یک از ائمه را بآن وداع کرده شوند بدانکه از جملهٔ آداب زیارت چنانچه در محل خود ذکر شد وداع کردن ایشان است و امر وارد شده در وقت بیرون رفتن از بلد آن بزرگوار با آنچه از ایشان رسیده چنانچه در غالب زیارات مشاهده میشود و ما در مفاتیح در ابواب زیارات ائمه برای

هر یک از ایشان صلوات الله علیهم وداعی نقل کردیم و در وداع حضرت سید
الشهداء علیه السلام اکتفا کردیم بهمان زیارت وداعی که در ادب بیستم از آداب
زیارات گذشت ذکر شد وبالجمله در اینجا ذکر میکنیم این زیارت وداعی را که شیخ محمد
المشهدی از آداب وداع مزار کبیر نقل کرده و سید ابن طاوس ره بعد از زیارت جامعه
مذکوره ما نقل میکنیم آنرا از مصباح الزائر فرموده چون خواستی وداع کنی و
برگردی یعنی از هر یک از مشاهد مشرفه که هستی پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ
النُّبُوَّةِ وَمَعْدِنَ الرِّسالَةِ سَلامَ مُوَدِّعٍ لا سَئِمٍ وَلا قالٍ وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَکاتُهُ عَلَیْکُمْ
اَهْلَ الْبَیْتِ اِنَّهُ حَمِیدٌ مَجِیدٌ سَلامَ وَلِیٍّ غَیْرِ راغِبٍ عَنْکُمْ وَلا مُنْحَرِفٍ عَنْکُمْ وَلا
مُسْتَبْدِلٍ بِکُمْ وَلا مُؤْثِرٍ عَلَیْکُمْ وَلا زاهِدٍ فی قُرْبِکُمْ لا جَعَلَهُ اللهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَةِ
قُبُورِکُمْ وَاِتْیانِ مَشاهِدِکُمْ وَالسَّلامُ عَلَیْکُمْ وَحَشَرَنِیَ اللهُ فی زُمْرَتِکُمْ وَاَوْرَدَنی
حَوْضَکُمْ وَاَرْضاکُمْ عَنّی وَمَکَّنَنی فی دَوْلَتِکُمْ وَاَحْیانی فی رَجْعَتِکُمْ وَمَلَّکَنی فی
اَیّامِکُمْ وَشَکَرَ سَعْیی لَکُمْ وَغَفَرَ ذُنُوبی بِشَفاعَتِکُمْ وَاَقالَ عَثْرَتی بِحُبِّکُمْ وَاَعْلی
کَعْبی بِمُوالاتِکُمْ وَشَرَّفَنی بِطاعَتِکُمْ وَاَعَزَّنی بِهُداکُمْ وَجَعَلَنی مِمَّنْ یَنْقَلِبُ مُفْلِحاً
مُنْجِحاً سالِماً غانِماً مُعافاً غَنِیّاً فائِزاً بِرِضْوانِ اللهِ وَفَضْلِهِ وَکِفایَتِهِ
بِاَفْضَلِ ما یَنْقَلِبُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ زُوّارِکُمْ وَمَوالیکُمْ وَمُحِبّیکُمْ وَشیعَتِکُمْ وَرَزَقَنِیَ
اللهُ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ثُمَّ الْعَوْدَ ما اَبْقانی رَبّی بِنِیَّةٍ صادِقَةٍ وَاِیمانٍ وَ
تَقْوی وَاِخْباتٍ فی رِزْقٍ واسِعٍ حَلالٍ طَیِّبٍ اَللّٰهُمَّ لا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِیارَتِهِمْ
وَذِکْرِهِمْ وَالصَّلوةِ عَلَیْهِمْ وَاَوْجِبْ لِیَ الْمَغْفِرَةَ وَالرَّحْمَةَ وَالْخَیْرَ وَالْبَرَکَةَ
وَالنُّورَ وَالْاِیمانَ وَحُسْنَ الْاِجابَةِ کَما اَوْجَبْتَ لِاَوْلِیائِکَ

رقعهٔ حاجت

العارفين بحقّهم الموجبين طاعتهم والرّاغبين في زيارتهم المتقرّبين اليك واليهم بأبي انتم وامّي ونفسي ومالي واهلي اجعلوني من همّكم وصيّروني في حزبكم وادخلوني في شفاعتكم واذكروني عند ربّكم اللّهمّ صلّ على محمّد وآل محمّد وابلغ ارواحهم واجسادهم عنّي تحيّة كثيرة وسلاماً والسّلام عليكم ورحمة الله وبركاته (ششم) در تحفة الزائر است كه از حضرت صادق عليه السلام منقول است كه هرگاه ترا حاجتی بسوی خدا تعالی باشد يا از امری خائف و ترسان باشی در كاغذی بنويس بسم الله الرّحمن الرّحيم اللّهمّ انّي اتوجّه اليك باحبّ الاسماء اليك واعظمها لديك واتقرّب واتوسّل اليك بمن اوجبت حقّه عليك بمحمّد وعليّ وفاطمة والحسن والحسين وعليّ بن الحسين ومحمّد بن عليّ وجعفر بن محمّد وموسى بن جعفر وعليّ بن موسى ومحمّد بن عليّ وعليّ بن محمّد والحسن بن عليّ والحجّة المنتظر صلوات الله عليهم اجمعين اكفني كذا وكذا يعنی حاجت خود را ذكر كنی پس رقعه را بپيچ و در بندقه از گل بگذار و در ميان آب جاری يا چاهی بينداز كه حقتعالی بزودی فرج كرامت فرمايد (هفتم) بسند معتبر روايت كرده شيخ ابو عمرو نائب اوّل امام عصر صلوات الله عليه اين دعا را املاء فرمود با بو علی محمّد بن همام و امر فرمود او را كه آن را بخواند و سيّد بن طاوس در جمال الاسبوع بعد از ذكر دعاهائی وارد بعد از نماز عصر جمعه و صلوات كبيره اين دعا را ذكر كرده و فرموده و اگر برای تو عذری باشد از جميع آنچه ذكر كرديم پس حذر كن از آنكه مهمل گذاری خواندن اين دعا را پس بدرستيكه ما شناختيم اين را از فضل خداوند جلّ جلاله كه مخصوص فرموده ما را بآن پس اعتماد كن بآن و اين دعا است

دعا برائے امام عصر

اللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ اللّٰهُمَّ
عَرِّفْنِي رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللّٰهُمَّ عَرِّفْنِي
حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعَرِّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي اللّٰهُمَّ لَا تُمِتْنِي مِيتَةً
جَاهِلِيَّةً وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي اللّٰهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي لِوِلَايَةِ مَنْ
فَرَضْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ مِنْ وِلَايَةِ وُلَاةِ أَمْرِكَ بَعْدَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
حَتَّى وَالَيْتُ وُلَاةَ أَمْرِكَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَ
عَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَالْحَسَنَ وَالْحُجَّةَ
الْقَائِمَ الْمَهْدِيَّ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللّٰهُمَّ فَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي
بِطَاعَتِكَ وَلَيِّنْ قَلْبِي لِوَلِيِّ أَمْرِكَ وَعَافِنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَثَبِّتْنِي
عَلَى طَاعَةِ وَلِيِّ أَمْرِكَ الَّذِي سَتَرْتَهُ عَنْ خَلْقِكَ وَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ
وَأَمْرَكَ يَنْتَظِرُ وَأَنْتَ الْعَالِمُ غَيْرُ الْمُعَلَّمِ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحُ أَمْرِ
وَلِيِّكَ فِي الْإِذْنِ لَهُ بِإِظْهَارِ أَمْرِهِ وَكَشْفِ سِتْرِهِ فَصَبِّرْنِي عَلَى ذَلِكَ حَتَّى
لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ وَلَا أَكْشِفَ مَا سَتَرْتَ وَلَا أَبْحَثَ
عَمَّا كَتَمْتَ وَلَا أُنَازِعَكَ فِي تَدْبِيرِكَ وَلَا أَقُولَ لِمَ وَكَيْفَ وَمَا بَالُ وَلِيِّ الْأَمْرِ
لَا يَظْهَرُ وَقَدِ امْتَلَأَتِ الْأَرْضُ مِنَ الْجَوْرِ وَأُفَوِّضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ
اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِيَنِي وَلِيَّ أَمْرِكَ ظَاهِرًا نَافِذَ الْأَمْرِ مَعَ عِلْمِي بِأَنَّ
لَكَ السُّلْطَانَ وَالْقُدْرَةَ وَالْبُرْهَانَ وَالْحُجَّةَ وَالْمَشِيئَةَ وَالْحَوْلَ وَالْقُوَّةَ
فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَبِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَتَّى نَنْظُرَ إِلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ ظَاهِرَ
الْمَقَالَةِ وَاضِحَ الدَّلَالَةِ هَادِيًا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيًا مِنَ الْجَهَالَةِ أَبْرِزْ يَا رَبِّ

مُشاهدته وثبّت قواعده واجعلنا ممّن تقرّ عينه برؤيته واقمنا بخدمته و
توفّنا على ملّته واحشرنا في زمرته اللّهمّ اعذه من شرّ جميع ما خلقت و
ذرأت وبرأت وانشأت وصوّرت واحفظه من بين يديه ومن خلفه وعن يمينه
وعن شماله ومن فوقه ومن تحته بحفظك الّذي لا يضيع من حفظته به و
احفظ فيه رسولك ووصيّ رسولك عليه وآله السّلام اللّهمّ ومدّ في
عمره وزد في اجله واعنه على ما ولّيته واسترعيته وزد في كرامتك
له فانّه الهادي المهديّ والقائم المهتدي والطّاهر التّقيّ الزّكيّ النّقيّ
الرّضيّ المرضيّ الصّابر الشّكور المجتهد اللّهمّ ولا تسلبنا اليقين
لطول الامد في غيبته وانقطاع خبره عنّا ولا تنسنا ذكره وانتظاره
والايمان به وقوّة اليقين في ظهوره والدّعاء له والصّلوة عليه حتّى
لا يقنّطنا طول غيبته من قيامه ويكون يقيننا في ذلك كيقيننا في قيام
رسولك صلواتك عليه وآله وما جاء به من وحيك وتنزيلك فقوّ
قلوبنا على الايمان به حتّى تسلك بنا على يديه منهاج الهدى والمحجّة
العظمى والطّريقة الوسطى وقوّنا على طاعته وثبّتنا على متابعته واجعلنا
في حزبه واعوانه وانصاره والرّاضين بفعله ولا تسلبنا ذلك في حيوتنا
ولا عند وفاتنا حتّى تتوفّانا ونحن على ذلك لا شاكّين ولا ناكثين ولا
مرتابين ولا مكذّبين اللّهمّ عجّل فرجه وايّده بالنّصر وانصر ناصريه
واخذل خاذليه ودمدم على من نصب له وكذّب به واظهر به الحقّ وامت
به الجور واستنقذ به عبادك المؤمنين من الذّلّ وانعش به البلاد

وَاقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَاقْصِمْ بِهِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَّارِينَ وَ
الْكَافِرِينَ وَأَبِرْ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَالنَّاكِثِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَالْمُلْحِدِينَ فِي
مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا وَبَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا حَتَّى لَا تَدَعَ
مِنْهُمْ دَيَّارًا وَلَا تُبْقِيَ لَهُمْ آثَارًا طَهِّرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَاشْفِ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ
وَجَدِّدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ وَأَصْلِحْ بِهِ مَا بُدِّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُيِّرَ مِنْ سُنَّتِكَ حَتَّى
يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَلَا بِدْعَةَ مَعَهُ
حَتَّى تُطْفِئَ بِعَدْلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخْلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ
وَارْتَضَيْتَهُ لِنَصْرِ دِينِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الذُّنُوبِ وَبَرَّأْتَهُ
مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى الْغُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَّرْتَهُ مِنَ الرِّجْسِ وَ
نَقَّيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شِيعَتِهِ
الْمُنْتَجَبِينَ وَبَلِّغْهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ وَاجْعَلْ ذَلِكَ مِنَّا خَالِصًا مِنْ كُلِّ
شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرِيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ وَلَا نَطْلُبَ بِهِ إِلَّا
وَجْهَكَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقْدَ نَبِيِّنَا وَغَيْبَةَ إِمَامِنَا وَشِدَّةَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا
وَوُقُوعَ الْفِتَنِ بِنَا وَتَظَاهُرَ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا
اللَّهُمَّ فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ وَنَصْرٍ مِنْكَ تُعِزُّهُ وَإِمَامِ عَدْلٍ
تُظْهِرُهُ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذَنَ لِوَلِيِّكَ فِي إِظْهَارِ عَدْلِكَ
فِي عِبَادِكَ وَقَتْلِ أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدَعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةً إِلَّا
قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةً إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَلَا قُوَّةً إِلَّا أَوْهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتَهُ
وَلَا حَدًّا إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلْتَهُ وَلَا رَايَةً إِلَّا نَكَّسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا

قلة ولا جيشا الا خذلته وادمهم يا رب بحجرك الدامغ واضربهم بسيفك
القاطع وبأسك الذي لا ترده عن القوم المجرمين وعذب اعداءك واعداء
وليك واعداء رسولك صلواتك عليه واله بيد وليك وايدي عبادك
المؤمنين اللهم اكف وليك وحجتك في ارضك هول عدوه وكيد من اراده
وامكر بمن مكر به واجعل دائرة السوء على من اراد به سوءا واقطع عنه
مادتهم وارعب له قلوبهم وزلزل اقدامهم وخذهم جهرة وبغتة وشدد
عليهم عذابك واخزهم في عبادك والعنهم في بلادك واسكنهم اسفل
نارك واحط بهم اشد عذابك واصلهم نارا واحش قبور موتاهم نارا
واصلهم حر نارك فانهم اضاعوا الصلوة واتبعوا الشهوات واضلوا عبادك
واخربوا بلادك اللهم واحي بوليك القرآن وارنا نوره سرمدا لا ليل
فيه واحي به القلوب الميتة واشف به الصدور الوغرة واجمع به الاهواء
المختلفة على الحق واقم به الحدود المعطلة والاحكام المهملة حتى لا
يبقى حق الا ظهر ولا عدل الا زهر واجعلنا يا رب من اعوانه ومقوية
سلطانه والمؤتمرين لامره والراضين بفعله والمسلمين لاحكامه وممن
لا حاجة به الى التقية من خلقك وانت يا رب الذي تكشف الضر وتجيب
المضطر اذا دعاك وتنجي من الكرب العظيم فاكشف الضر عن وليك واجعله
خليفة في ارضك كما ضمنت له اللهم لا تجعلني من خصماء ال محمد عليهم
السلام ولا تجعلني من اعداء ال محمد عليهم السلام ولا تجعلني من
اهل الحنق والغيظ على ال محمد عليهم السلام فاني اعوذ بك من ذلك

فَاَعِذْنِي وَاسْتَجِرْ بِكَ فَاَجِرْنِي اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزًا
عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ اٰمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ (هشتم) در
آداب زیارت بنیابتست بدانکه ثواب زیارت هریک از رسول خدا و ائمه هدی
را علیهم السلام هدیه روح مقدس هریک از ایشان میتوان کرد و همچنین بروح هر یک
از مؤمنان هدیه میتوان کرد و زیارت بنیابت ایشان میتوان کرد چنانچه بسند معتبر
منقولست که داود صرمی بحضرت امام علی نقی علیه السلام عرض کرد که من پدر ترا زیارت
کردم و ثواب آنرا از برای تو قرار دادم فرمود که ترا از جانب خدا اجر و ثواب عظیم هست
و از جانب ما حمد و ثنا و در حدیث دیگر منقولست که امام علی نقی ع شخصی را فرستاد
بحایر امام حسین ع که از برای آنحضرت زیارت و دعا کند و بسند معتبر از حضرت امام
موسی بن جعفر ع منقولست که چون بزیارت مرقد منور رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
بروی و از اعمال زیارت فارغ شوی دو رکعت نماز بکن و بایست نزد سر رسول خدا ص و بگو
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ مِنْ اَبِي وَاُمِّي وَزَوْجَتِي وَوَلَدِي وَحَامَّتِي وَمِنْ جَمِيعِ اَهْلِ
بَلَدِي حُرِّهِمْ وَعَبْدِهِمْ وَاَبْيَضِهِمْ وَاَسْوَدِهِمْ پس هر کس از اهل بلد خود بگوئی
که من بنیابت تو بپیغمبر سلام رسانیدم صادق خواهی بود و در بعضی از روایات وارد شده است که از بعضی
از ائمه طاهرین صلوات الله علیهم اجمعین سؤال نمودند از مردیکه دو رکعت نماز میکند
یا یکروز روزه میدارد یا حج یا عمره بجا میآورد یا زیارت میکند رسول خدا یا یکی از ائمه طاهرین
را و ثواب آنرا از برای پدر و مادر خود یا برادر مؤمن خود هدیه میکند آیا او را ثوابی هست
فرمود که ثواب آن عمل بآن شخص میرسد بی آنکه از ثواب او چیزی کم شود و شیخ طوسی ره
در تهذیب فرموده است که کسی که بنیابت برادر مؤمن بزیارت رود با حج چون فارغ شود از غسل

وكفى بك جازيا وكفى بك حسيبا اللهم انك طالبي ان انا هربت ومدركي ان انا فررت فها انا ذا بين يديك خاضع ذليل راغم ان تعذبني فاني لذلك اهل وهو يا رب منك عدل وان تعف عني فقديما شملني عفوك والبستني عافيتك فاسئلك اللهم بالمخزون من اسمائك وبما وارته الحجب من بهائك الا رحمت هذه النفس الجزوعة والرمة ...

زیارت و موافق بعضی از نسخ از عمل زیارت بگوید اَللّٰهُمَّ مٰا اَصٰابَنی مِنْ تَعَبٍ اَوْ
نَصَبٍ اَوْ شَعَثٍ اَوْ لُغُوبٍ فَاْجُرْ فُلاٰنَ بْنَ فُلاٰنٍ فیهِ وَاْجُرْنی فی قَضٰائی عَنْهُ
پس چون زیارت کند در آخر زیارت بگوید اَلسَّلاٰمُ عَلَیْکَ یٰا مَوْلاٰیَ عَنْ فُلاٰنِ بْنِ
فُلاٰنٍ اَتَیْتُکَ زٰائِراً عَنْهُ فَاشْفَعْ لَهُ عِنْدَ رَبِّکَ پس هر دعا که خواهد از برای او
بکند و نیز فرموده است که چون کسی خواهد که بنیابت دیگری زیارت کند بگوید اَللّٰهُمَّ
اِنَّ فُلاٰنَ بْنَ فُلاٰنٍ اَوْفَدَنی اِلیٰ مَوٰالیهِ وَمَوٰالِیَّ لِاَزُورَ عَنْهُ رَجٰاءً لِجَزیلِ الثَّوٰا
وَفِرٰاراً مِنْ سُوءِ الْحِسٰابِ اَللّٰهُمَّ اِنَّهُ یَتَوَجَّهُ اِلَیْکَ بِاَوْلِیٰائِکَ الدّٰالّینَ عَلَیْکَ فی
غُفْرٰانِکَ ذُنُوبَهُ وَحَطِّ سَیِّئٰاتِهِ وَیَتَوَسَّلُ اِلَیْکَ بِهِمْ عِنْدَ مَشْهَدِ اِمٰامِهِ صَلَوٰاتُ
اللّٰهِ عَلَیْهِمْ اَللّٰهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنْهُ وَاقْبَلْ شَفٰاعَةَ اَوْلِیٰائِهِ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ عَلَیْهِمْ فیهِ
اَللّٰهُمَّ جٰازِهِ عَلیٰ حُسْنِ نِیَّتِهِ وَصَحیحِ عَقیدَتِهِ وَصِحَّةِ مُوٰالاٰتِهِ اَحْسَنَ مٰا جٰازَیْتَ اَحَداً
مِنْ عَبیدِکَ الْمُؤْمِنینَ وَاَدِمْ لَهُ مٰا خَوَّلْتَهُ وَاسْتَعْمِلْهُ صٰالِحاً فیمٰا آتَیْتَهُ وَلاٰ
تَجْعَلْهُ آخِرَ وٰافِدٍ لَهُ یُوفِدُهُ اَللّٰهُمَّ اَعْتِقْ رَقَبَتَهُ مِنَ النّٰارِ وَاَوْسِعْ عَلَیْهِ مِنْ
رِزْقِکَ الْحَلاٰلِ الطَّیِّبِ وَاجْعَلْهُ مِنْ رُفَقٰاءِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبٰارِکْ لَهُ فی وُلْدِهِ وَ
مٰالِهِ وَاَهْلِهِ وَمٰا مَلَکَتْ یَمینُهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحُلْ بَیْنَهُ وَ
بَیْنَ مَعٰاصیکَ حَتّیٰ لاٰ یَعْصِیَکَ وَاَعِنْهُ عَلیٰ طٰاعَتِکَ وَطٰاعَةِ اَوْلِیٰائِکَ حَتّیٰ لاٰ
تَفْقِدَهُ حَیْثُ اَمَرْتَهُ وَلاٰ تَرٰاهُ حَیْثُ نَهَیْتَهُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ
لَهُ وَارْحَمْهُ وَاعْفُ عَنْهُ وَعَنْ جَمیعِ الْمُؤْمِنینَ وَالْمُؤْمِنٰاتِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاَعِذْهُ مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَمِنْ فَزَعِ یَوْمِ الْقِیٰامَةِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ
وَمِنْ ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَوَحْشَتِهِ وَمِنْ مَوٰاقِفِ الْخِزْیِ فِی الدُّنْیٰا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ

صلّ على محمّدٍ وآل محمّدٍ واجعل جائزتي في موقفي هذا غفرانك
وتحفتي في مقامي هذا عند إمامي صلّى الله عليه أن تقيل عثرتي وتقبل
معذرتي وتتجاوز عن خطيئتي وتجعل التقوى زادي وما عندك خيراً لي في
معادي وتحشرني في زمرة محمّدٍ وآل محمّدٍ صلّى الله عليه وآله وتغفر لي ولوالديّ
فإنّك خير مرغوبٍ إليه وأكرم مسؤولٍ اعتمد العباد عليه اللّهمّ و
لكلّ موفدٍ جائزةٌ ولكلّ زائرٍ كرامةٌ فاجعل جائزتي في موقفي هذا
غفرانك والجنّة لي ولجميع المؤمنين والمؤمنات اللّهمّ وأنا عبدك
الخاطئ المذنب المقرّ بذنوبه فأسئلك يا الله بحقّ محمّدٍ وآل محمّدٍ أن لا
تحرمني بعد ذلك الأجر والثواب من فضل عطائك وكرم تفضّلك

پس برو بنزد ضریح مقدس و دستها را بسوی آسمان بلند کن و بعد
بگو: يا مولاي يا إمامي عبدك فلان بن فلانٍ أوفدني زائر المشهدك
يتقرّب بها إلى الله عزّ وجلّ بذلك وإلى رسوله وإليك يرجو بذلك فكاك
رقبته من النار من العقوبة فاغفر له ولجميع المؤمنين والمؤمنات
يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله يا الله لا إله إلّا الله الحليم
الكريم لا إله إلّا الله العليّ العظيم أسئلك أن تصلّي على محمّدٍ وآل محمّدٍ
وتستجيب لي فيه وفي جميع إخواني وأخواتي وولدي
وأهلي بجودك وكرمك يا أرحم
الراحمين